

فہرہ نگی

دیوانی شاعران

منتدی اقرأ الثقافی

نالی - سالم - کوردی

www.iqra.ahlamontada.com

د. محہمد نووری عارف

فهرهه نگی

دیوانی شاعیران

نالی . سالم . کوردی

د. محهمهه نووری عارف

ناوی کتیب: فهرهنگی دیوانی شاعیران "نالی . سالم . کوردی"

دانانی: د. محمهد نووری عارف

بلاوکراره‌ی ناراس - ژماره: ۸۶۴

دهره‌نانی هونه‌ریی ناوهوه: کارزان عه‌بدولحه‌مید

به‌رگ: مریم موته‌قییان

چاپی دووم، هه‌ولیز - ۲۰۰۹

له به‌ریوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتیبخانه گشتیی‌کان له هه‌ولیز ژماره ۶۰۱ ی دراوه‌تی

پیشه‌کی

عومرنیکه به میزانی نهدب توحفه فرؤشم

زؤدم وت وکس تئی ننگهیی نیسته خه مؤشم

نالی

به‌ره‌می گه‌وره شاعیرانی کلاسیکیمان، ده‌ریایه‌کی پر به‌های جورها دور و گه‌وه‌ری به‌نرخ‌ی سامانی بیر و هؤشی نه‌ته‌وایه‌تیمان، که سنورئکی پان و پؤری گرتؤته خؤی و، ته‌نها ره‌نگدانه‌وی بار و دؤخی سه‌رده‌مه‌که‌یان نییه، به‌لکو زؤریش له‌وه تیپه‌ری کردوه، هر له سه‌رده‌می خؤیانه‌وه بگره تا سه‌ره‌تای نیسلام و پیش زاین و دورتریش له‌وه دم‌گرتته‌وه و، سنوری جوگرافیاییشیان به‌زاندوه، نه‌ته‌نها بؤ دراوسئکانیان، به‌لکو له‌وش پتر پهلئ ه‌اویشتوه، له باره‌ی بابه‌تی فره‌چیشن و کهسانی ناودار و شوئنانی ناسراوی میژوویی و... هتد دوان، رؤشنبیری و زانیاریان گه‌لی به‌رفراوان بووه، له هر زانست و زانیاری و رؤشنبیری نه‌و ماوه دورودرئژده کهم و زؤر ناگادار بوون و شتئکیان لی زانیوه، به‌و زمانه‌ی که شاعران نووسیوه، ته‌نها زمانی وتووئژی چه‌رخه‌که‌یان نه‌بووه، به‌لکو له ژئر کارتئکردنی نه‌و زانست و نه‌ده‌بانیشدا بوون که خؤیندووینانه، عه‌ره‌بی و بابه‌ته ناپنییه‌کانیان خؤیندوه، له‌پال نه‌وشدا نه‌ده‌بیاتی فارسی و زانسته‌کانی تریان خؤیندوه وه‌کو هم‌مو نه‌ته‌وه‌کانی دراوسئیان، له‌به‌ر نه‌و پله‌و پایه‌به‌رزه‌ی که شاعیرانی ناوداری نه‌ده‌بیاتی فارسی ه‌ایانبووه، وه‌ک: فیرده‌وسی، نیزامی، عه‌تتار، مه‌وله‌وی، سه‌عدی، هومام، حافز، جامی، که‌لیم، سانیب، بیدل و... هتد، شاعیرانی ئیمه و نه‌ته‌وه‌کانی ده‌وروشتمان خؤیندووینانه و هؤگری بوون و سه‌ده‌ها سال له ژئر نه‌و کارتئکردنده‌ا بوون و، کهم زؤر لاساییان کردوونه‌ته‌وه و گه‌لی چه‌مک و وشه و زاراه و لئکدراو و ده‌ربرنیان لیوه و ده‌رگرتون و به‌ گؤیره‌ی چیژ و سه‌لیقه و نه‌ندیشه‌ی به‌رزیانه‌وه، شاعره‌کانیان خستؤته قالبی جوانی تاییه‌ت به‌ خؤیانه‌وه و، گه‌لی واتا و داهئنان و ورده‌کاری نوئیان هئناوته نه‌نجام، که زاده‌ی بیر و هؤشی به‌رز و ناسکی خؤیان بووه، له‌به‌ر نه‌وه ته‌نها زانینی زمانی وتووئژ و نووسینی نه‌مرومان، نامان گه‌یه‌نئته نه‌و راده‌یه‌ی که به وردی و باشی لییان تیگه‌ین،

بۆیه به پئیویستم زانی، که فەرهنگی لیم بارهیهوه بنوسم، دیاره ئەمەش کارئیکی زۆر درێژخایەنە و، گەیشتمە ئەو ئەنجامی که ئەمە سەرەتایەکه و، تەنها لە سێ شاعیرەوه دەستم پێ کرد، که نالی و سالم و کوردییە و ئەمانە بە پیشەواو سەرەتای شیعری کرمانجی خواروو دانراون و، بیگومان هەموو سەرەتایەکیش دەبێ ئاسان و سادە بێت، بەلام ئەوانە بە پیچەوانەوه لە ئاستیکی زۆر بەرز و ورد و دلرفیندا شیعریان وتوو، هۆیهکەیشی ئەوه بوو بە کورتی باسی لێوه کراو، پلەو پایەیی شیعریان لە رادەیهکدا بوو، که رۆشنبیرانی ئەوساوەم سەردەمەیش، بە دەگمەن لێی تیگەیشتوون و لێی تیدمگەن، ئەوەتا شاعیری بێند پایەمان نالی هاواری لێ هەلساوه و دەلی: تەمەنئیکی دووردیژە، که لە رادەیی بەرزێ ئەدەبدا، شیعری جوان و نایاب و بێ وینە دادەنێم و زۆرم لەم بارهیهوه نووسی، بەلام بە داخەوه کەس لێی تینەگەیی و بەهای نەزانی، لەبەرئەوهیه که نیستە بێدەنگم.

دیاره ئەو کەسانەیی که ئەو سەردەمە لە نالی تیگەیشتوون زۆر دەگمەن و کەم بوون و، نیستا کەمترن. ئەوهی که جینگەیی سەرسورمانە ئەوهیه ئەوانەیی که لەم سەردەمەدا بەلگەنامەیی ماجستیر و دکتۆرایان هەیه لە زمان و ئەدەبی کوردیدا، لە نالی و بابەتی نالی و گەوره شاعیرانی کلاسیکیان بە ئەندازەیی رۆشنبیرئیکی ئاسایی لێی تیدمگەن، نا وەکو پەسپۆر، ئەوانەیشی که لە خۆتندنی بالای زمان و ئەدەبی کوردیدا دەخوینن، ئەم لایەنە گرنگەیان خستۆتە لاوه و تەنها بە دەوری زمان و ئەدەبی نویدا دەسوورپێنەوه، که هەر رۆشنبیرئیکی ئەم سەردەمە دەبێ ئەمە بزانی، هەندئ جاریش چ بە قەسە، یان بە نووسین ئەگەر ناوی شیعری کلاسیکیان بەینن، بە ئەدەبی سوواو و بزێو و دواکەوتوو و... هتد دادەنێن!! تا نیستا هەروایە و لەوه دەچێ که لە داهاووی نزیک و دووریشدا هەر وابێت!! هەر لەبەرئەوهیه که ماوهیهکی دووردیژە بیرم لەوه کردۆتەوه ئەگەر بۆم بپهخسێ فەرهنگی دیوانی شاعیران دابنێم، ئەوه بوو که چەند سألێ لەمەوبەر بە سێ شاعیری ناوبراو دەستم پێ کرد، هەر چەندە چاپی هەردوو دیوانی سالم و کوردی، وەکو پئیویست بە ئەنجام نەگەیهنراوه و هەلە و تیکەلاوی زۆری تیدایە، وەکو خوالیخوئشبوو گیو موکریانێ لە دیوانی سالم لە لاپەرەیی ۱۵۹ دا ئەمەیی رپوون کردۆتەوه و دەلی: (بەلان بە داخەوه لەوانەیه که لە سەدی شەستم بۆ ساخ بووبیتەوه، ناچار کەم و کوورپی دارەکانی تریشم هەر هەك خویان رپوونوس کرد...) بەلام لەگەل ئەوهشدا دروود بۆگیانی پاکێ، بۆ

ئەو كۆششەي كە لە توانايدا بوو بە جىيى ھىناو، و منىش لە لاين خۆمەو ئەوئەي كە لە رينوسدا دۇنيا بوم ھەلەيە، بە شىكم لى راست كردۆتەو.

ئەم فەرھەنگە سەرھەتايەكە بۇ دانانى فەرھەنگىكى گەورە لە پاشە پۇژدا و يارمەتيدەرتكە بۇ ئەوانەي كە لە زەمىنەي شيعرى كۆنماندا كار دەكەن، بە شى لە وشەكانى ئەم فەرھەنگە لە شيعرى شاعيرانى پيش سى شاعىرى ناوبرا و دواي ئەوان بەكار ھاتوون. لە راستيدا ئەوئەي كە لەم ماوئەي رابوردوودا ئەنجام داو، ئەوئە نىيە كە من دەمويست و بەم شىوئەيەيش كە لەبەر دەستدا بىت لە ھىچ باشتەر، لەبەرئەوئە ئەم كارە بە بى كەم و كورپى نىيە و، ھىوادارم تا ئەو ئاستەي كە لە توانامدا بىت و بۆم رىك بكوئى لە پاشە پۇژدا كارى تيدا بكەم، ئەم فەرھەنگە بە شىوئەيەكى گشتى، ئەو وشانە دەگرىتەو كە ئەمرو باو و ناسايى نين لە زمان و ئەدەبى سەرھەمماندا، ھەندئى لەو وشانە كوردىن و لە فەرھەنگەكانماندا ھاتوون، بە شى لەوانە فارسى يان عەرەبى يان تىكە لاون و ھەندئى جارىش توركى، برئى لەو وشانەيش رەگ و ريشەي كوئى پيش نىسلام و پيش زاينىيان ھەيە و پيشان دراون، ئەو وشانەي كە لىكدراو و دارپۇژراون و پىويستىيان بە روونكردەنەو ھەيە شىم كردوونەتەو و بە شەكانيانم خستۆتە روو، ئەو دەربرىنانەي كە تايبەتن بە شيعر و ئەمرو بەو جۆرە بەكار نايەن روونم كردوونەتەو، ناوى كەسان و شوئىنە جوگرافىيەكانم باس كردو، بۇ ھەندئى لە وشە و زاراوكان نمونەي شيعرى فارسىم ھىناوئەو و دواي ئەو ھەمگىراونەتە سەر كوردى.

لە ئەنجامدا دەلئىم ئومىدەوارم كە كەلئىنئىكم پركردبىتەو لە بوارى شيعرى كۆنماندا، كە بە شىكى بەنرخ و مەزنىن لە سامانى بىر و ھۆشى كەلە شاعىرەكانمان.

دەبئى ئەوئەمان لە ياد بىت، پيش ئەوئەي كە دەست بكەم بە نووسىنى ئەم فەرھەنگە، براى بەرپۇژ كاك بەدراون ئەحمەد حەبىب راپسپارد تا لە چاپخانە فيشەكانيان بۇ ئامادە كردم و خستىە بەر دەستم بە نيازى ئەوئەي كە زووتر دەست بە كارەكەم بكەم، زۆر سوپاسى ئەو دلسۆزىيەي دەكەم.

لە كۆتاييدا سوپاسى بەرپۇژ بەرپرسى كومپىوتەر كاك محەمەد زادە دەكەم: كە بۇ رىنكخستنى لە چاپدانى ئەم فەرھەنگە گەلئى ماندوو بوو، ھەروەھا سوپاسى ھەلەچن بەرپۇژ كاك شىرزاد فەقى نىسماعىل دەكەم كە بە وردى بە فەرھەنگەدا چووئەو و سوپاسى كارمەندانى بە شى كومپىوتەر بەرپۇژان: فوئاد شەمەون بىا و عبدالحمىد عزىز

رسول و زاهیر عمر وهلی وسألح قادر دهکهم.

لهم فرههنگه‌دا تیپی (ف) له جیاتی فارسی و (ع) له جیاتی عه‌ره‌بی به‌کار هاتوه و نیشانه‌ی (←) پرووی کردبیتته هه‌ر وشه‌یه‌ک واته بگه‌ریره‌وه بو هه‌مان وشه له شوینیکی تری فرههنگه‌که‌دا.

ئه‌و سه‌رچاوانه‌ی که دوویاره بوونه‌ته‌وه له فرههنگه‌که‌دا به کورتی ناویان هاتوه:

- * ابراهیم پور = واژه‌نامه‌ی کردی - فارسی / دکتر محمد تقی ابراهیم پور.
- * اشارات = فرهنگ اشارات ادبیات فارسی - دکتر سیروس شمیسا.
- * اصطلاحات = فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی - دکتر سید جعفر سجادی.
- * تلمیحات = فرهنگ تلمیحات - دکتر سیروس شمیسا.
- * خال = فرههنگی خال - شیخ محمدی خال.
- * خانلری = دیوان حافظ - پرویز ناتل خانلری.
- * رهبر - حافظ = دیوان حافظ شیرازی - دکتر خلیل خطیب رهبر.
- * رهبر - سعدی = دیوان غزلیات سعدی شیرازی - دکتر خلیل خطیب رهبر.
- * سالم = دیوانی سالم عبدالرحمان به‌گی صاحبقران - چاپخانه‌ی کوردستان.
- * سخن = فرهنگ بزرگ سخن - ۸ ج - به سرپرستی دکتر حسن انوری.
- * سیالکوتی = مصطلحات الشعرا - سیالکوتی مل وارسته.
- * عفیفی = فرهنگ شعری - دکتر رحیم عفیفی. ۳ ج.
- * عمید = فرهنگ فارسی عمید - ۲ جلدی - حسن عمید.
- * غلامحسین = گلستان سعدی - دکتر غلامحسین یوسفی.
- * غلط ننویسیم = فرهنگ دشواریهای زبان فارسی - ابو الحسن نجفی.
- * غیاث = غیاث اللغات - غیاث الدین محمد بن جلال الدین رامپوری.
- * فرهنگ شاهنامه = فرهنگ جامع شاهنامه - دکتر محمود زنجانی.
- * قزوینی = دیوان خواجه حافظ شیرازی - محمدی قزوینی و دکتر غنی.
- * کوردی = دیوانی کوردی - مسته‌فا به‌گی صاحبقران - چاپخانه‌ی کوردستان.

- * گیو = فره‌نگی کوردستان - گیوی موکریانی.
- * لاروس = فرهنگ لاروس، عربی - فارسی، مترجم سید حمید طبیبیان.
- * معین = فرهنگ فارسی - ۶ جلدی - دکتر محمد معین.
- * نالی = دیوانی نالی - مه‌لا عبدالکریمی مدرس و...
- * هروی = شرح غزل‌های حافظ - دکتر حسینعلی هروی.
- * ه‌زار = فرهنگ کردی - فارسی - ه‌نبانه ب‌زینه - ه‌زار.

د

نابدار: ته‌پوړې، ناودار، پرووناك، ورشه‌دار.

ناب + دار.

ناب: ناو.

دار: ږمگي چاوكي، داشتهن (= داشتن) ی ف.یه واته هه‌بوون، خاوه‌نی شتی بوون.

یه‌می دیده پر له مهرجان وهك یه‌شمی نابداره

شبه‌یه شبه‌یې زولفی سیاهی وهك زوخالی

(نالی - ل ۶۵۹)

مه‌وله‌وی ده‌لی:

زان حسن آبدار چو تازه کنی جگر

نی آب خضر جویی نی حوض کوثری

(مولوی، دیوان کبیر- عفیفی)

واته: بهو جوانیبه ناودار و ته‌پوړه‌وه، کاتی که خو‌شه‌ویستی نوی ده‌که‌یته‌وه.

بیتر نه‌پوړیست به‌ناوی خدر (= ناوی حیات)ه، نه به حوزی که‌وسه‌ر.

نابشار: تاښکه، نهو ناوه زوره‌ی که له به‌رزایی، یان له قه‌د شاخ و چیاوه ده‌رژیته خواره‌وه

به‌خوړی و دوا‌ی نه‌وه وه‌کو چه‌م و پووبار ده‌پروات.

وشه‌که دوو به‌شه: ناب + شار.

ناب: ناو.

شار: رهمگی چاوگی شاریدهن (= شاریدن) ی ف.یه، واته دهنگ و هاژهی پژانی
ئاو و شراب، پژان، بهرهو خوار پشتن.

نهم بهچاو دورو بهسهر لهعلی ههدیبه بو دهب
ئهو بهتف دهیکا به میزابی شکستهی ئابشار
(نالی - ل ۱۷۳)

راییل و تار و پویی کولووی بهفهره ئابشار
با بای دهدات و ماسیی پیندا دی وک مهکوک
(نالی - ل ۲۵۹)

گریه بهخور دیته خوار هر وهکو عینی بههار
خوش بووته ئابشار مدمهعی سهرشاری من
(نالی - ل ۳۳۴)

بی مهحابا ئاو دهریژی گه به فهورو گه به دور
چاوی من موددیکه شیوهی ئابشاری گرتوه
(نالی - ل ۵۴۲)

ئابله دهردانی کهفی پی؛ بلوق کردنی پی بههوی رویشتن و ریگه برینی زورهوه.
ئابله: ئاوله ، بلوق.

کهفی پی: بنی پی.

ئابلهی دهردا کهفی پیی تاقهتی ههنگامی جههد
سالمی سهرگهشته ئهه بهس ریی موسیبهت تهی دهکا
(سالم - ل ۳۰)

ئابنوس، پهلهفی. āwanos، یونانی ēbenos درهختیکه، که له هیندو مادا گاسکار
و دوررگی موریس دهرویت، دارهکهی رهش و سهخت و قورس و گران بههایه.
(معین)

بونيانى كىيرو سەركەشىيە تاقى كىيسرەويى

دانانى زولم و پوورەشىيە تەختى ئابنوس

(نالى - ل ۲۳۸)

ئاب و تاب: تەپرو پارا، گەشى و جوانى، توندى و تىژى و گەرمى و سۆزۇ گوداز و توانەو.

ئاب: ئاو.

تاب: چەند واتايەكى ھەيە: تيشك، رووناكى، گەرمى، تىن، وزە، توانايى، پىچ و

بادان بۇ پەت و گوريس، لوولى كە بۇ زولف و ئەگرىجە بەكار دىت.

ھەرەھا رەمكى چاوكى تابىدەن و تافتەن(= تابىدن، تافتن)ى. ف. يە، واتا

پووناكى و ورشەدان، گەرمى دان، پىچان و پىچ دان و تواندەنەو و سوور كرنەو

و....ھتد.

گەر ئاب و تابى جەننەت يىو دۆزەخت دەوئ

بنوارە نىوچەوانى بە شووش و برۆى عەبووس

(نالى - ل ۲۴۰)

لە ئاب و تاب و ئەشك و ئاھى خۇمدا بووم بە بورىانى

لە باتى پوختەگىي سوتام و ئىستەش پىم دەلى خامە

(نالى - ل ۴۷۳)

غولامى دىدەيى مەخمورى تۆيە نىرگسى شەھلا

لە ئاب و تابى رووى تۇ داغدارە لالەيى ھەمرا

(سالم - ل ۲۷)

ئاب و رەنگ: تەپرو پارا، جوان و دلرپىن.

چىھرەت بە ئاب و رەنگى لەتافەت دەلىتى گولە

(يارب زچشم و زخم زمانە اش نگاهدار)

(سالم - ل ۵۸)

ئاب و ھەوا: ئاو و با، ئاو و ھەوا، كۆمەلەئى تىشانەكانى ئاو و ھەوا، ھەك سەرماو گەرماو

گوشاری با و، بری هلم و هلکردنی با، که بارو دۆخی مام ناوهندی ناوچه
پیشان بدات.

یاخۆ په له به فریکی که تهسله ن نه شکابی
قه ندیلی مونیرو گوزهری ناب و ههوا بی
کام ناو و ههوا؟ موخته دیلی نه شتو نوما بی
یه عنی له وه سهت کانیه گهرمیکی تی زابی
(نالی - ل ۶۱۱)

نابی حیات، ← ناوی به قا.

نابی حیات و ئاتهشی ئه فسوردهیه ده مت
ته حریکی تۆیه گر له ته نوورا که دیته ده ر
(سالم - له دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

ئاتهش، ناگر.

کهه تاوس و کهه که بکن و کهه بو قه له موونن
کهه ئاتهش و کهه شوعله، کهه هی دوودی سیاهن
(نالی - ل ۳۴۳)

له دلدا ئاتهشی عیشت بلنسهی میسله ته ندووره
شته تی ئه شکم نه بی مانبع ده سووتیم ده بمه کوئی نووره
(نالی - ل ۴۰۶)

تاغی یو باغی یو، باغی گول و نهیرهنگ و فه نی
شاد و شادا به گسول ئاتهشی یو ناره وه نی
(نالی - ل ۶۶۸)

سوژشی کوردی یه یاخۆ جو ششی ئه بیامی فیراق
ئاتهشی عیشته مه گهر یا شه ره ری ناری سه قهر
(کوردی - ل ۱۷)

ئاتهش ئهفشان؛ مهبست دهست دريژ كهره، گولله وهشين، گولله باران كهر، نهوهى كه ناگر باران دهكات، ناگر بلاو كهرهوه.

ئاتهش: —————>

ئهفشان: —————>

قههركناك و سهه بهرهههه ئاتهش ئهفشان سهملهوهه
جهنگجو بوون يهك به يهك ههرسوو وهكو بهبرى بهيان
(سالم - ل ۱۰۰)

عهساي مووسايه سهرنيزهه له رهغمهى مشتهى فيرعهونه
به بهرقى ئاتهش ئهفشان و به شكلى نهژدهها پهيدا
(سالم - ل ۱۹)

زههزهمهه عيشقه له تاو ميسرى وجوودم ههههجا
ئاتهش ئهفشانه ههناسهه وهكو سوعبانى كهليم
(سالم - ل ۸۸)

ئاتهش بهكهف؛ مهبست تفهنگ بهدهسته، نهو كهسهه كه چهكى ناگرى بهدهستهوه بيت.

ئاتهش: —————>

كهف: مهبست دهسته، ناو لهپ.

گولزارى دهرو دهشتن و غيلمانى بهههشتن
ناهوو سهف و ئاتهش بهكهف و تيز نيگاهن
(نالى - ل ۳۴۲)

ئاتهش فشان؛ بهتين و گراوى، ناگرى بلاو كهرهوه.

نهو چيايهه كه لهبهشى سههروهه يان لووتكهكهه دهتهقيتهوه و گوگرد و شت
و مهكى توواوهه ژير زهههههه وهكو ناگر و گر، ليديته دهههوه.

ئاتهش: —————>

فشان: كورت كراوهه ئهفشان (= افشان)ه، واته پرژاندن و بلاو كردنهوه.

ماهی تالیع ریئی موحاق و رۆژی نهگبته جیلومگهر
خهرمهنی شادی لهبهر با بهرقی غهم ئاتهش فشان
(سالم - ل ۱۴)

ئاتهشی نهفسورده: ناگری کوژاوه، ناگری دامرکاوه.

ئاتهش: —————>

نهفسورده: لیزهدا واته کوژاوه و دامرکاوه، نه م وشهیه گهلی واتای تری ههیه
وهك: سیس و ژاکاو، غه مگین، دلگران، پهست، بهستوو (لهپلهی ژیرسفردا)، دل
سارد. وشهیی نهفسورده له چاوگی نهفسوردهن (افسردن) ی ف.وه هاتوو، واته:
سیس و ژاکاو بوون، پهست بوون، سارد بوون، وهپس بوون.

ئابیی حهیات و ئاتهشی نهفسوردهیه دهمت

تهحریکی تۆیه گر له تهنوورا که دیته دهر

(سالم، له دیوانی نالیدا - ل ۱۹۹)

ئاتهشی نهفسوردهی دهه: ئاهی گهرم هه لکیشان.

ئاتهش: —————>

نهفسورده: —————< ئاتهشی نهفسورده.

دهه: هه ناسه، ئاهو فریادو هاوار.

ئاوی حهیاته ئاتهشی نهفسوردهیی دهمت

تهحریکی تۆیه گر له تهنووریش که دیته دهر

(سالم - ل ۶۷)

ئاتهشین: ئاگرین.

ئاتهش: —————>

ین: پاشگره بو لیکچوون.

له بن خاکی مهغاکسی ئاتهشینیی له علی لهب توشنه

له سههه نابی سههه رابی، سههه روی سههه رابی موغیلانه

(نالی - ل ۴۹۲)

ئاته‌شین خوو، توندخوو، توندوتیز، تووربه.

ئاته‌شین: ناگرین.

دهزانی خهرمه‌نی من بۆ گره‌ی به‌ست

بهرسن گهر له یاری ئاته‌شین خوو

(سالم - ل ۱۱۵)

ئادهم: یه‌که‌مین مروّف - و یه‌که‌مین باوکه (باوکی ئاده‌میزاد، باوک) و یه‌که‌مین پیغه‌مبهره، دواى خۆی پۆله‌کانی: شیث، انوش، قینان... به‌دواى یه‌کتزیدا بوون به پیغه‌مبهر. ئادهم شیثی کرد به جینشینی خۆی... نه‌ویش (انوش) و ئینجا (قینان)... نه‌ویش کورپی خۆی و به‌م جوړه و به‌ی بران تا پیغه‌مبهر.

به‌م شیوه‌یه‌ گه‌لی له سه‌ره‌تا‌کان دراونه‌ته پال ئادهم، و یه‌که‌مین که‌س بووه که شیعرى وتوو (به‌بۆنه‌ی مهرگی هابیل)ه‌وه.

خوا ئادهمی له قورپ دروست کرد (به‌لام فریشته‌کان له ناگر و پرووناکین) له‌سورره‌ی حجر ۱۵، نایه‌ی ۲۷.

ده‌فهرمووی: ولقد خلقنا الانسان من صلصال من حما مسنون. له‌تفسیری ته‌به‌ری له‌وه‌رگیزانی نایه‌ته‌که‌دا ده‌لی: ئاده‌میزادم دروست کرد (واته ئادهم) له‌قورپی وشکه‌وه‌ بوو، (نه‌و گه‌ی که گه‌ینه‌ی وه‌کو گۆزه و دیزه و کوپه و...) لی دروست ده‌کری. (ج ۴ - ۸۴۲۲).

له‌سورره‌ی الرحمن ۵۵، نایه‌ی ۱۴، ده‌فهرمووی: خلق الانسان من صلصال کالفخار. واته: ئادهمی له‌گلی وشکه‌وه‌ بوو، وه‌ک گه‌ینه‌ی سورره‌وه‌ کراو دروست کرد، فریشته‌کان قورپی ئاده‌میان شینلا، ئینجا خوا وینه‌ی پی به‌خشی و گیانی کرد به‌به‌ردا.

به‌لام به‌گویره‌ی چه‌دیسی قودسی، خوا به‌دهستی خۆی قورپی ئادهمی شینلا: خمرت طینه‌ آدم بیدی اربعین صباحاً (مرصاد العباد - ۲۸). ئەم وته‌یه‌ی پیغه‌مبهر به‌م جوړه‌یش هاتوو: (احادیث مثنوی، ۱۹۸): خمر طینه‌ آدم بیده اربعین صباحاً.

به‌گویره‌ی داستانه‌ نیسلامیه‌کان، له‌پاش نه‌وه‌ی که‌ قالبی ئادهمی له‌قورپ دروست کرا، له‌نیوان (مه‌که‌ه و مه‌دینه) له‌سه‌ر ریگه‌ی فریشته‌کاندا دانرا، به‌م جوړه‌ فریشته‌کان بۆ ماوه‌ی چل سال (یان چل هه‌زار سال) به‌لای ئەم قالبه‌ خاکیه‌ بی گیانه‌دا تیده‌په‌رین.

خوا گیانی کرد به‌به‌ری قورپی ئادهمدا، به‌و شیوه‌یه‌ که له‌سورره‌ی الحجر ۱۵، نایه‌ی

۲۹ دا، ده‌فرموی: فاذا سَوَّيْتَهُ وَنَفَخْتَ فِيهِ مِنْ رُوحِي...

واته: نینجا راست و پیکم کرد و فووم پیا کرد له رُوحِم. بهمه ده‌لَین: فووی خوداوه‌ندی، کاتی که رُوح کرا به له‌شی ناده‌میدا، پژمه‌یه‌کی کرد و گیانی به به‌ردا هات.

کاتی که خوا ویستی به نادم زیندویتی بی‌خشی فرمانی دا به گیان که بچیته له‌شی ناده‌مه. گیان چوه ته‌نییه‌وه و... پژمه‌یه‌کی کرد. (تفسیرطبری: ج ۲ - ۲۳).

خوا ناده‌می به شیوه‌ی خوی دروست کرد، بهو جورهی که له وته‌کانی پیغه‌مبه‌ردا هاتوه: فان الله خلق آدم علی صورته. (احادیث مثنوی - ۱۱۴) له (قاموس کتاب مقدس) دا، هاتوه: نادم له شیوه‌ی خوی هم‌میشه زیندو دروست بوو (سفر پیدا یش، ۱: ۲۶، ۲۷) پولس، نم له یه‌کچوونه‌ی پیشان داوه که نادمیزاد له پیروزی و دادگه‌ریدا وه‌کو‌ئو و دروست بووه.

خوا ناده‌می خسته به‌هسته‌وه و حه‌وای له په‌راسوی چه‌پی‌ئو و دروست کرد.

کاتی که خوداوه‌ند ناده‌می دروست کرد فرمانی دا به فریشته‌کان که کرنوشی بوو به‌رن، نینجا هم‌مو فریشته‌کان کرنوشیان بوو نادم برد ته‌نها (ئیبلیس) نه‌بی. له‌سووره‌ی بقره ۲ نایه‌تی ۲۲، ده‌فرموی: وَاذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ، فَسَجَدُوا إِلَّا اِبْلِيسَ اَبِيْ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِيْنَ.

واته: وه کاتی به فریشته‌کانمان وت که کرنوش به‌رن بوو نادم، ئیتر کرنوشیان برد ته‌نها ئیبلیس که به‌جینی نه هیناو سه‌ریچی کردو له نایین وه‌رگه‌را.

ئیبلیس به هوی نم نافه‌رمانییه‌وه دهرکراو رق و قینی به‌رامبه‌ر به نادم خسته دلای خوییه‌وه. له‌م پروه‌وه به‌هوی یارمه‌تی ماری خوی گه‌یاند به‌هشت و نادم و حه‌وای هه‌لخه‌له‌تاند، تا گه‌نم بخون، واته نهو میوه‌یه‌ی که خوداوه‌ند قه‌ده‌غی کردبوو له نادم و حه‌وا، خوداوه‌ند له‌م باره‌یه‌وه فه‌رمویووی: لَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِيْنَ. (سووره‌ی بقره ۲، نایه‌تی ۳۳).

واته: نزیك نه‌که‌ونه‌وه له‌م رووه‌که، که ده‌بن به‌سته‌مکاران.

خوا به‌هوی نهو نافه‌رمانییه‌وه تووره‌بوو له نادم و حه‌وا، به‌فرمانی خوا، دره‌ختی تووبا به هوی لقه‌کانییه‌وه نادم و حه‌وایان هه‌لگرت و له به‌هشت فره‌یان دانه‌ده‌وه. له سووره‌ی بقره ۲، نایه‌ی ۳۶ ده‌فرموی: قُلْنَا اِهْبِطُوا مِنْهَا..

واته: وتمان وهرنه خواروه له بههشت.

له قورئانی پیرۆزدا ناوی گهنم نه هاتوه، له م بارهیهوه تهنها ناوی (شجر) و تراوه: (بقرة ۲، نایه ی ۳۴، اعراف ۷، نایه ی ۷) وه له سورهی (طه) ۲۰، نایه ی ۱۱۸، له باره ی دیاریکردنی بابته ی باسه که وشه ی (شجرة الخلد) واته درهختی نه مران هاتوه، له تهفسیری ته بهری ج ا، ل، ۵۲، دا دهلی: (ئه وه پئی دهلین درهختی نه مر). له بهرئه وه ئه م رووه که به درهخت یا (شجر)ی قه دهغه کراو، و میوه که یشی به میوه ی قه دهغه کراو ناسراوه. له تهوراتیشدا له م بارهیه وه ناویکی تایبه ته نه هاتوه، له سفری پهیدا بون، بابی ۲، نایه ی ۱۷، دهلی: (به لآم وریابه له درهختی زانیاری، باش و خراپ نه خوئی). به لآم له لیکدانه وه ئیسلامیه کاندایه باره ی گهنم و له لیکدانه وه کانی جووله که و مه سیحیدا له باره ی سیوه وه قسه کراوه.

ئادهم و حه ووا دوا ی خواردنی (میوه ی قه دهغه کراو) زانیاریان پهیدا کرد، ههستیان به پروتی خویان کرد و به گه لای درهختی ههنجیر یارۆی خویان داپۆشی، به م شیوهیه له تهوراتدا دهلی: ئه و کاته ی که ههردووکیان چاویان کرده وه، تیگه یشتن که پروتن، ئیتر گه لآ ههنجیره کانیان به یه که وه دوری و یارۆی خویان داپۆشی. سفری پهیدا بون - باب ۳/ نایه ی ۷.

ته بهری دهلی: کاتی گهنم له گهرووی ئادهم چوه خواروه و گه یشته سک، یه کسه ر جلوه بهرگی به هه شتی له بهریان دامالراو ههردوو به پروتی مانه وه و یارۆکه یان ده رکه وت و شه رمیان له یه کتری به کرد، ئینجا هه ریه که یان په لکیکی له دار ههنجیر کرده وه و خسته یانه سه ر یارۆکه یان. (تفسیر طبری - ج ۱، ۵۳). به لآم له قورئانی پیرۆزدا له م بارهیه وه شتی وانه و تراوه.

حه ووا و شه یتان و مار له گه ل ئادهمدا له به هه شت ده رکرا ن به دوا ی یه کتریدا بو جدده و سه منان و ئیسه فه هان. ئادهم هه زار سال ژیا وه (تفسیر طبری - ج ۱ - ۶۰ و قصص قرآن سور آبادی ۷۵)... بو زانیاری پتر بروانه: (تلمیحات - ص ۶۵ - ص ۷۱).

بابیکی ههیه دنیا بو عه شقی مه جازی به س

نالی چیه ئه و باب، ئادهم کوپ و حه ووا کچ

(نالی - ل ۱۶۲)

ئادەمى خوار؛ ئادەمىزاد خۆر، ئەۋەى كە ئادەمىزاد بخوات.

دوجا دوو ماری مەغزى ئادەمى خوارى قەرار داۋە
لە سەر شانى ۋەكو زەححاك و ناۋى ناۋە زولفەينى
(نالى - ج ۶۷۶)

ئاردهلۆك؛ ئەۋەى كە لە وردىي و سېتتيدا لە ئارد بچى. بەلام لاي (هەژار) بەم جۆرەيە:
ئاردهلۆكە: وردە ئاردى سەرلىۋى قۆلكە لە ئاشدا، بەفرى زۆر ورد و وشك كە دەبارى.

كاسە بۆيە لازمە تا ئاردهلۆكى دەرىدا
سەۋلى بۆيە لازمە نەك جۆگەلە ببيا بەتاۋ
(نالى - ج ۳۶۱)

ۋەزى ئاشى گەر نەبى بۆچى دەبى پر ئاردهلۆك
تەبى قوففەى گەر نەبى بۆچى دەنیشتە سەراۋ
(نالى - ج ۳۶۲)

ئازەر؛ ناۋى باۋكى ئىبراھىم خەلىلە، ئەم ناۋە لە قورئان، سوورەى ۶ (الانعام) ئايەى ۷۶
دا، ھاتوۋە، بەلام لە بەلگەنامە كۆنەكاندا بە ناۋنىشانى باۋكى ئىبراھىم باس
نەكراۋە و ناۋە راستەقىنەكەى ئەو (تارخ)، يان (تارخ)ە، فرانكىل Frankel بە
ھەندى بەلگەۋە، ۋادەزانى كە (عازەر) و (ئازەر) لە وشەى عىبرى (ئىلازار
=ēlazar) ۋە ۋەرگىراۋە ۋ دەلى: ئەم ناۋە نۆكەرى ۋەفادارى ئىبراھىم بوو.
ئازەر بە (بتگەر) و (بت تەراش) ناسراۋە. (معين)

دلم ۋەك حاكمى مەغدوۋرە قورىان
تەماى سنعاتەكەى ئازەر مە ئەمشەو
(كوردى - ج ۴۲)

ئازورده؛ رەنجاۋ، ئازاردراۋ، دنگران، زوير.

خەۋفناكە دلم ئازورده لە زولف
حالەتى تەلخە لەمشەۋدا بىدار
(سالم - ج ۵۷)

ئاسەف؛ آصف. عەرەبىيە ولەعبىرىيەو وەرگىراو، ناوونىشان و نازناوئ بووہ بو
 وەزىرەگان، لە بنەرەتدا ناوئ وەزىرى سولەيمان پىغەمبەر بووہ. (سخن)
 خادىمى مەخدوومىيە، ماقوولئ ناماقوولئىيە
 لەم دەرە ئاسەف سولەيمانە، سولەيمان ئاسەفە
 (نالئ - ل ٤٥٣)

ئاسەفى سانئ؛ ئاسەفى ئانى. دكتور غەنى لە كتئبئ (تارىخ عصر حافظ... ص ٢٧٤) دا،
 وادەزائئ كە ئەمە جەلالودىنى توورانشاى وەزىرى شاھ شوجاع بووہ. شرح
 غزلهائ حافظ نوشتە دكتور حسينعلى هروئ - ج ١، ص ٢٥٨.
 ئاسەف: —————>

ھودھودئ دل حەبسى بەلقىسى سەباى ديوہ يەقىن
 خوئ كە دامئن گىرى شاھئ ئاسەفى سانئ بەگا
 (نالئ - ل ١٦٥)

حافزئ شىرازىش لەم بارەيەوہ دەئئ:

گرتو فارغئ ازما ئى نگار سنگىن دل
 حال خود بخوام گفت پيش آصف پانى
 (حافظ - قزوئنى. ص ٣٢٦)

واتە: ئەئ دل بەرى دل رەق ئەگەر تو ئاگايەكت لئمان نەبئت، ئەوا دەچم شكاتئ
 خوئم دەگەيەتمە ئاسەفى سانئ.
 ئاستانە؛ ئاستان، بەردەمئ دەرگا، بارەگا.

گەر لە ساىەئ ئاستانەئ دولبەرم جئ دەست كەوئ
 قەت ھەوہس ناكەم ئەمن ئىتر لە ژئر پەرى ھوما
 (سالم - ل ٤٠)

لە خاكئ ئاستانەت تا موقىم بم
 كىفایەتمە لەجئئ ئىنعام و مەنسەب
 (سالم - ل ٤٣)

له خاکی ئاستانهی دولیهرم ئوفتادهم و شادم
دهگاته تاقي کيسرا زيفعهتی جيگهی سهگيم ئەمشه و
(سالم - ل ۱۱۸)

رهفيق خوتان بچن بۆ سهيري سهحرا كهوتوه سالم
سهفه مومكين نيبه لهم ئاستانه خاکی دلگيره
(سالم - ل ۱۲۶)

ئاسمان: مهبست رۆژگاری ستهمكاره، فهلهکی ستهمگه.

لیمگه پین با گریه کهم دیدم به دیدهی خونفشان
نایه لئی یه کهم به راحت رابوویم ئاسمان
(سالم - ل ۹۰)

ئاسیاب: ئاسیاب، ئاشی ئاو، ئاش.

ئاسمان زده لهگهڵ مهردومی راست
ئاسیابینکه که چهرخى به چهپایه
(سالم - ل ۱۷۲)

ئاسیب: زیان، دهره، نازار، رهنج، لئدان.

له پرووی نهغیار نهگه شیرینه حهرفم بیمی ئاسیبه
لهگهڵ مهردی کهدا کهلبی درنده فرهزه دوژمن بی
(سالم - ل ۱۴۰)

ئاشوفته: پهريشان، شیواو، تیکچوو، په نجاو.

له چاوگی ئاشوفتهن (آشفتن) ی ف.وه هاتوه، واته تیکچوون، شیوان.
تا کهی ئاخ حهسرهتی کاکۆله کهت په نهان بکهم
هیجری ئاشوفته دلئى و کاکۆل په رستی کاریبه
(کوردی - ل ۵۱)

نەزمى شايانى لەكۆي بوو عاشقى شۆرىده بەخت
موویى ناشوفتەى سەرم وا دەرەم و ژولیدەما
(سالم - ل ۲۲)

راسته پامالی غەمی ئەى دلی ناشوفتە وهلی
(صبرکن کین بەدوروزی بەسر آیدموعود)
(سالم - ل ۵۶)

ناشوفتە حال؛ پەریشان حال، پەریشان، شیواو.

ناشوفتە: —————>

عاشقی خۆشه نەوهك بۆ منى غەریب و قورپەسەر
دل بەرم وهك دوژمن و خۆم بیکەس و ناشوفتە حال
(کوردی - ل ۲۰)
وێل و سەرگەردان و خوار و عاجز و ناشوفتە حال
دل بە تالان چووی سوپای کاکۆلی تیک ئالای تۆم
(کوردی - ل ۳۱)

ناشوفتە خاتر؛ هەست و هۆش پەشێو، بیرو هۆش شیواو.

ناشوفتە: —————>

خاتر: <—————

نەبەد ناشوفتە خاتریم لە هيجرانا هەتا دەرم
نەگەر بێ زولفی موشکینت لە باغا مەیلی سونبول کەم
(سالم - ل ۸۶)

ناشوفتە دلان؛ پەریشان دلان، پەریشان حال.

ناشوفتە: —————>

ناسیحی موشفیق و وهی واعیزی ناشوفتە دلان
شاوری حائیر و وهی مودەبیری ئەمری خەجلان
(کوردی - ل ۳۶)

ناشوفتهگی؛ پەرتیشانی، شیواوی.

رەونەقە بو حوسنی تو ناشوفتهگی
سەر حیسابم خۆم بە ئەسراری عەلیم
(سالم - ل ۸۸)

ناشیان = ناشیانە؛ هیلانە، لانە، لانەیی گیانلەبەران و بآلندە.

لە هیلانەیی زەمیندا وەك شتورمورغ
منی قودس ناشیان بی بآل و پەر مام
(نالی - ۲۶۱)

ناشیانە؛ ← ناشیان.

وەکو سینەم دەبی تیگچی لە هەرچی دل قەراری بی
لە زولفا ناشیانەیی بەستبی شیواو دەیزانم
(سالم - ل ۷۹)

ئاغاز؛ سەرەتا، یەكەمین بەش یان قوناغی هەر شتی، شوینی یان دەمی که لەویوہ کاری
دەست پێدەكات، دەست پێکردن.

لەرزەتی دنیا که هیچ و پووچە لای ئەهلی ئەدەب
ئەووەل و ئاغازی جەورو دەرە ئەنجامی ستم
(نالی - ل ۳۰۹)

ئاغوش؛ باوەش.

دەزانی نایینەیی دل کهی لە میحراجی جەلادا بوو
لە عەکسی پروویی تو وەختی لە ئاغوشی لێقادابوو
(سالم - ل ۱۱۱)

ئاغوشی بەهار؛ باوەشی بەهار، مەبەست سەر دەموچاو، سەر پرووہ.

ئاغوش؛ →

خهزانی پهنگی من بو ناینه‌ی پروت

خهزانم دی له ناغوشی به‌ه‌ه‌ارا

(سالم - ل ۲۵)

نافاق؛ آفاق. ع. ناسۆ، که‌ناره‌کانی ناسمان، ده‌ورپشتی بیابان، جیهان، گیتی، دهشت.

که‌وا زهرتایی یه‌کتایی ده‌لین خورشیدی نفاقه

مه‌لی خورشیدی نفاقه، بلنی میهری که‌وا تاقه

(نالی - ل ۴۵۵)

نافتاب؛ خۆر، هه‌تاو، پۆژ، پروناکی خۆر، تیشکی پۆژ. مه‌به‌ست شهرابی نایاب، شهرابی سوور و بیگه‌رد و دره‌خشانه.

ساقی له‌په‌رده‌ده‌ره‌ات جامی شهرابی هینا

دل خیره‌ماله‌حیره‌ت مه‌ه‌ نافتابی هینا

(سالم - ل ۳۵)

ناگر کردنه‌وه؛ مه‌به‌ست هاتنه‌جۆش و خرۆشه.

بولبول که‌گه‌رمه‌نه‌غمه‌یی ناگر ده‌کاته‌وه

غونچه‌ه‌زینه‌جه‌رگ و دلنی بو ده‌کاته‌وه

(نالی - ل ۷۰۰)

نالووده؛ نه‌وه‌ی که‌به‌شتیکی پیس تیکه‌لاو بووی، پیس و ناپاک بوو، تیکه‌لاو بوو.

سپی نوکته‌یی ده‌ه‌نت چاکه‌نه‌زانی قه‌نناد

نمه‌ک نالووده‌نه‌که‌ن با له‌خه‌میری نوقلا

(سالم - ل ۲۶)

نالووده‌بوون به‌دونیا؛ داوین پیس بوون به‌هۆی مال و سامان و خۆشیه‌کانی جیهانه‌وه،

له‌خشته‌چوون و ناوی خۆزپاندن به‌هۆی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی دونیا.

نالووده: —————>

وه‌ک سۆفییی ساقیی مه‌به‌ نالووده‌به‌ دونیا

بی‌ه‌ووده‌موکه‌ده‌ر مه‌که‌سه‌رچاوه‌یی مه‌شرب

(نالی - ل ۱۳۴)

نالی عبا؛ مهبست پیغمبر (د.خ) و فاتیمه و علی و حسنه‌ینه، خوا لییان رازی بیت، عبا و اتا کلیم و جببه. دهگینهوه رۆژی پیغمبر (د.خ) هرچار نوابراوی بانگ کرد و نهو عبا یه‌ی که خهت خهتاوی بوو له بهری خۆی و نهوانی کرد و (آیه‌ی تطهیر) یان خویند. (غیاث)

گوئی تاجی عه‌رب و ئالی عبا فه‌رموویان
عه‌یبه‌ ته‌ن په‌روه‌ری یو نه‌رمی یو نازک به‌ده‌نی
(نالی - ل ۶۷۱)

نالقه‌ی که‌مه‌ر، پشتوین، که‌مه‌ربه‌ند.

واقال زه‌عیفم له هه‌تیه‌ی غه‌می دووریت
شایسته‌یه نیستا که نالقه‌ی که‌مه‌رت بم
(کوردی - ل ۲۲)

نامه‌د و شوه؛ هاتوچۆ، نامشو. له زمانی کوردیدا وشه‌ی (نامشو) که دوو به‌شه کورتکراوه‌ی
(نامه‌د و شوه) ه، به‌لام سوواوه و چۆته قالیکی تره‌وه.

نامه‌د: چاوگی کرتاوی نامه‌دهن (= آمدن) ی ف. یه واته هاتن.

شود: چاوگی کرتاوی شوه‌دهن (= شدن) ی ف. یه واته: بوون یان چوون (نامه‌ده
که له کوردیدا (نام) ه و (شود) ه که (شو) یه، واته (نامشو).

به‌مه‌سه‌ل به‌حیره عیشق و دل زه‌وره‌قه

نامه‌د و شوه به‌ دل میسالی نه‌هه‌نگ

(سالم - ل ۷۸)

نام که‌لام؛ هاوقسه، نه‌وانه‌ی که قسه‌یان یه‌که، نه‌وانه‌ی که وه‌کو یه‌ک قسه‌ ده‌که‌ن.

نام: هاو = هه‌م: پیشگره‌ بو‌ مه‌به‌ستی هاوبه‌شی و له پیشی وشه‌وه دیت، وه‌ک:

هاوکار، هاوپی، هه‌مکار، هه‌مپرا.

نه‌فرادی مورسه‌لین هه‌موو یه‌ک رازه‌ نام که‌لام

له‌م جیگه‌دا بزانه‌ موقه‌ده‌م مونه‌خه‌ره

(نالی - ل ۴۲۸)

ئاو: مەبەست فرمیسکە.

چەند بەسۆزە ئەی دلەئە سوتتاو کزەئە هاواری تۆ
دیده ئەئە تۆ ئەم ھەموو ئاوە کە کردووتە بەجۆ
(سالم - ل ۶۲)

ئاو: درەخشان، پووناک، تەرپ پاراو، جوانی و تازەیی، پەواج و بازار گەرمی، شەرابی
نایاب، شیرەئە میو، شێو و جۆر، ئابروو، گەورەیی، باشی، عەتر، گولاو، نایاب.
(معین، عفیفی، ثروت)

ئەو گەوھەرە نوکتەکە لە نالیئە دەدزێ خەلق
ئاوئەئە نییە وەک ئاگرئە بی شەوقئە دزانە
(نالی - ل ۴۸۱)

ھەئەئە غەلەتم گوت، ئەمە زولمەت ئەو ئەو ئاوە
بەو زولمەتە بەو ئاوە ھەیاتم غەلەتتاو
(نالی - ل ۵۳۱)

کە خاکی خاکی دامەن بە وەگەر نە تۆزئە بەریادی
کە ئاوی ئاوی گەوھەرئە وەگەر نە بلقی سەر ئاوی
(نالی - ل ۶۸۳)

ئاودان: پلووسک، چۆراوگە، سولاوک، شوئینی کە ئاوی تیدا کۆبووبیتتەو.
نارئەرئە سەبەرم بە ھەسەرەت و لە گریاننا برا
دئ بەخوڕ فرمیسکئە خوئینیم لە چاوی وەک ئاودان
(سالم - ل ۹۱)

ئاو: ئاگر. لێرەدا مەبەست جۆش و خرووش و تینئە بەکولئە خوئەوئەستییە.
گەر نییە ئاوی لە سینەمدا بە تاو
بۆچ لەبەر قول قول غەریقئە ئاوم ئەز
(نالی - ل ۲۲۱)

ناورشتن؛ مهبهست فرمیسک رشتنه.

بی مه‌حایا ناو دهریزئی گهه به‌فهورو گهه به‌دهور
چاوی من موددیکه شیوهی ئابشاری گرتووه
(نالی - ل ۵۴۲)

ناوی نینسان؛ مهبهست ماچه.

ناو: →

ناوی کهوسهر نوشی سوئی بی که من
ناوی نینسان یه‌عنی ماچی دهم ده‌خۆم
(نالی - ل ۲۹۷)

ناوی به‌قا؛ کانیه‌که له تاریکیدا، هرکه‌سی که لئی بخواته‌وه به‌نهمری ده‌مینیت‌ه‌وه، له
زاراوهی سوئی‌گیریدا مهبهست سرچاوهی خوشه‌ویستییه و هرکه‌سی که لئی
بخواته‌وه هرگیز نامری. (اصطلاحات عرفانی)

ئه‌سکه‌ندهر له‌گه‌ل (خضر) دا، بو به‌دهست هینانی ناوی به‌قا، به تاریکیدا
پوشت، به‌لام کاتی که ئه‌سکه‌ندهر ویستی لئی بخواته‌وه، سرچاوه‌که له‌به‌ر
چاوی گوم بوو، هندی کهس ده‌لین که (خضر) له‌پیشه‌وهی له‌شکره‌که‌ی
ئه‌سکه‌ندهر بوو، هندیکی تریش ده‌لین که ئه‌سکه‌ندهر یه‌کی بوو له خزمه‌کانی
(خضر).

شاه اسکندر مکان باد از ظفر

دست خضرش در عنان باد از ظفر

(خاقانی)

واته: پله‌و پایه‌ی ئه‌سکه‌ندهر شا له سرکه‌وتندا بی و دهستی خزریش جله‌وگیری
بیته له زال بووندا.

شاه‌نامه‌ ده‌گیریت‌ه‌وه که ئه‌سکه‌ندهر له‌پاش مردنی دارا و ماره‌کردنی
(ره‌شه‌نه‌ک) به له‌شکره‌که‌یه‌وه هیرشی برده سر هیند و میسر، له هیند پیری له
باره‌ی ناو‌نیشانی شوینی تاریکی بی راگه‌یاند و پیتی وت: که له‌ویدا سرچاوه‌یه‌ک

ههیه، هه رکه سئ لئی بخواته وه ژبانی هه می شهیی و نه مری به ده ست ده هینی.

((آب بقا، آب چشمه حیوان، آب حیات، آب حیوان، آب زندگانی، آب زندگی، چشمه، چشمه آب حیات، چشمه حیوان، چشمه خضر، چشمه زندگانی، زال بقا، زال، خضر، زال زندگانی، زال زندگی، سرچشمه حیات عین الحیات.)) که به رینووسی کوردی وا ده نووسری: (ئابى بهقا، ئابى چهشمهئ حیوان، ئابى حیات، ئابى حیوان، ئابى زیندهگانی، ئابى زیندهگی، چهشمه، چهشمهئ ئابى حیات، چهشمهئ حیوان، چهشمهئ خزر، زولالی زیندهگانی، زولالی بهقا، زولالی خزر، زولالی زیندهگانی، زولالی زیندهگی، سه ر چهشمهئ حیات، عینو لهیات).

ئاوی حیات سه رچاوهیه کی نه فسانه ییه، نه م سه رچاوهیه له شوینکی تاریکدایه، له بهر نه وه له نیوان ئاوی حیات و سه رچاوه که پیدایه، له گه ل تاریکی و ره شایه تیدا جو ره سازبوون و په یوه ندییه که ههیه، وه کو چون که ئاوی حیات ژبان به خشه، هه ندئ جاریش مه به ست له شه رابه.

آن چه اسکندر طلب کرد و ندادش روزگار
جرعه یی بود از زال جام جان افزائی تو
(حافظ)

واته: (ئاوی حیات)، که نه سکه نده ر به دوایدا ده گه ر، روژگار نه یه نشت پنی بگات، قومئ بوو له مهیه پاک و بیگه ر و گیان به خشی پیکه که ی تو.

له داستانی پیغه مبه راندا هاتوه که له (ظلمات) زولوماتدا، دهنگئ له سمی نه سه په کانی سوپای نه سکه نده ر ده هات، هه روه کو دهنگئ سمی نه سپ و ابوو له شوینی به رده لانیدا، راستیی نه م پرووداوه یان له نه سکه نده ر پرسئ، خزر له وه لامئ نه مه دا وتئ: نه مه دهنگئ شتی که، هه رکه سئ که هه لیبگرئ، یان هه لینه گرئ په شیمان ده بیته وه! چه ند که سئ هه ندیکیان لئ هه لگرت و کاتئ له تاریکی (ظلمات) ده رچوون سه یریان کرد بینییان که گه وه هری زور به خره، غه می نه وه یان خوارد که بوچی زورترین هه لنه گرتوه، نه وانی تر په شیمان بوونه وه که بوچی هیچیان هه لنه گرتوه.

کاتئ که نه سکه نده ر به ره و تاریکی روژناوا که وته ری بو به ده ست هینانی ئاوی

حیات... ری... گه‌یشته رُشنایی، له‌ویدا شاخِکی بی‌نی و چووه‌سهری،
ئیسرافیلی... نی... ویننه‌یه‌کی به‌دهسته‌ویه و چاوهرتی فرمانی خواجه تاگیانی
به‌به‌ردا بک... رافیل به‌ئسه‌کهنده‌ری راگه‌یاند که نه‌ه‌نده به‌دوای تاج و
خزنده‌نا نه... ی.

بۆ زانیی پتر له‌م باره‌یه‌وه بپروانه: (تلمیحات - ل ۱۱۱ تا ل ۱۱۵)

خۆی تۆ ئاوی به‌قا من خ‌زرم

فه‌یزی تۆ په‌حمه‌ت و من سه‌وزمگیا

(نالی - ل ۱۲۵)

له‌فارسیدا، ب... به‌قا (= آب بقا) یه:

ای خضر که همدم شده ای آب بقارا

زنهار به‌یاد آر لب تشنه‌ مارا

(اهلی - عفیفی)

واته: ئه‌ی عزز، که تۆ هاو‌ده‌می ناوی به‌قایی، وریا و ناگاداریه له‌وه‌ی که لیوی
تینوومان... نیته‌وه یاد.

خندی زگریه‌ من و آنکه گمان بری

کآب بقاز چشمه‌ی حیوان گشاده‌ ای

(مجیر بلقانی - عفیفی)

واته: به‌ریانی من پیده‌که‌نیت و واده‌زانی که ناوی به‌قات کردۆتوه و په‌وانت
کردووه له‌سه‌رچاوه‌ی حه‌یوان.

نه‌گه‌ر ئاوی به‌قایی نۆشییی دوژمن فانیده‌ی نادا

له‌مه‌وجی جه‌وه‌ری تیغی حرروفی لابه‌قا په‌یدا

(سالم - ل ۱۹)

ئه‌به‌ده‌ن په‌نگی عه‌ده‌م نایه‌ته‌ پووی کوشته‌یی عیشق

به‌ده‌می تیغی سه‌ته‌مدا ده‌رژئی ئاوی به‌قا

(سالم - ل ۳۴)

له توولی زولمهتی هیجرا سهراسهر چونکه تۆی مه‌تله‌ب
له زهوقی بۆسه‌یی لئوت هه‌وای ئاوی به‌قا ناکهم
(سالم - ل ۸۵)

وه‌کیلی خزری نه‌ی خالی له‌بی یار
له‌گوینی ئاوی به‌قادا جانشینیی
(سالم - ل ۱۵۱)

ئاوی حه‌یا؛ عه‌ره‌قی شه‌رمه‌زاری.

په‌نگی زه‌رد و سووری خه‌وف و خه‌ج‌له‌تی ئاوی حه‌یا
وا تکا نه‌رجوو ده‌که‌ن عه‌فوی بکا وه‌ک عه‌بدی خۆی
(نالی - ل ۶۹۲)

ئاوی حه‌یات؛ ← ئاوی به‌قا.

دل دائیما وه‌ک بولبول موشتاقی ده‌هن وازه
تا ئاوی حه‌یات نۆش کا له‌و خونچه‌یی په‌یکانت
(کوردی - ل ۱۳)

له‌له‌بتا مه‌نبه‌عی ئاوی حه‌یا ته
وه‌لی پێی زولمه‌ته هه‌رسوو له‌گیسووت
(سالم - ل ۵۰)

جیی ئاوی حه‌یا ته له‌علی لئوت
(دور از لب هرخبیث دون باد)
(سالم - ل ۵۵)

ئاوی حه‌یا ته ئاته‌شی نه‌فسورده‌یی ده‌مت
ته‌حریکی تۆیه‌ گر له‌ ته‌نووریش که دیته‌ده‌ر
(سالم - ل ۶۷)

ماورده لهسه ر خرمه نى گول عترفشانه ز
يا ناوى حهياته عه رقى وردى مو حه ييات؟!
(نالى - ل ۱۴۳)

ناوى سه فا؛ ناوى سه فا، ئابى سه فا، آب سه فا.

زاراوه يه كى سو ف ييانه يه به واتاى دو ستى و برادره رى و راستى ر و حانى. (معين)
دورجى كى مو جه وه ر كه هه موو حوسن و به هابى
دورپى كى مونه و وه ر كه هه موو ئاوى سه فابى
(نالى - ل ۶۱۶)

ناوى عيشق؛ گه لى واتا ده به خشى وه ك: خو شه ويستى جوان و بيگه رد، دلدارى بلند و
مه زن، فرمى سكى خو شه ويستى.

ناو: →

مه كه ته قريرى عيلم و فه زلى سالم
به ناوى عيشقى تو شوشتوويه ده فته ر
(سالم - ل ۶۵)

ناوى گه وه ره؛ ناوى مروارى، مه به ست دره خشانى و رو شنابى مرواربه .
(ثروت، عفيفى)

كه خاكى خاكى دامه ن به وه گه رنه تو زى به ربا دى
كه ناوى ناوى گه وه ربه وه گه رنه بلقى سه رئاوى
(نالى - ل ۶۸۳)

ناوئنه ي دل؛ مه به ست ويژدانى پاك و بيگه رده، دلى پاك و بيگه رد.
مودد نكه كه هه م گه ردى ده ورانى سو يبه رم
موغبه ر بووه مبه رم
ناوئنه يى دل شاهيده هه رچه نده سبه هه رووم
ميرئاتى جه لاتم
(نالى - ل ۲۶۸)

له فارسیشدا (آینهی دل) هه‌مان و اتاو هه‌مان مه‌به‌ست ده‌گه‌یه‌نیت. حافظ ده‌لی:

به‌پیش آینه‌ه‌ دل هر آنچه می‌دارم

بجز خیال جمالت نمی‌نماید باز

(حافظ - هروی - ص ۱۰۷۸)

واته: هه‌رشتی که له به‌رام‌به‌ری ئاوینه‌ی دلم، واته ویزدانی پاک و بی‌گه‌ردم یان دلی پاک و بی‌گه‌ردمدا رام گرتووه، بی‌جگه له وینه‌ی جوانیی تو، شتیکی تری تیدا ده‌رناکه‌وی.

ئاوینه‌ی روخ؛ مه‌به‌ست ده‌موچاوی جوانی یاره. ئاوینه‌ی روو.

روخ: روو، ده‌موچاو.

به ئاوینه‌ی روخ نه‌سکه‌نده‌ر به‌جامی دیده‌جه‌مشیدی

به ته‌ختی سینه‌په‌رویزی به‌ماری زولف زه‌ححاکیی

(کوردی - ل ۵۷)

ئاوینه‌ی روو ← ئاوینه‌ی روخ

حیکایه‌ت خوانه‌تووتی دل به‌ده‌وری دامی گیسوودا

مه‌زهنه‌عه‌کسی خوی دیوه‌له‌ناو ئاوینه‌یی روودا

(سالم - ل ۲۰)

ئاوه‌ن؛ ناسن.

وه‌ها پرپوو به‌ئیمان دل له‌په‌یکان

به‌مادده‌دیته‌ده‌ر ئاهه‌ن له‌جیی ئاه

(سالم - ل ۱۲۱)

ئاوه‌نگ، (په‌مه‌شی. āhang)

ئاوان، ئاوازی مه‌وزوون، به‌ره‌و شوینی رویشتن، دیمه‌ن و شیوه، قسه‌و‌وته، جو‌ر

و‌ته‌رز. (معین)

نه‌وای ناهه‌نگی (قد قامت) ته‌ریقی جه‌معی زوه‌هاده
قه‌دو قامت به‌له‌جه‌ی راستی تووبایی عوششاقه
(نالی - ل ۴۵۶)

ناهوو؛ ناسک. (په‌مله‌قی. āhūk) (معین)

له‌سیدقم شانهو و بادی سه‌هرگه‌ه شاهیدن هه‌ردوو
غوباری توپه‌یی موشکینی تو نافه‌ی به‌ناهودا
(سالم - ل ۲۱)

من له‌گه‌ل جه‌ور و جه‌فات گه‌ر لافی ئولفته‌ لیبدم
هه‌روه‌کو ناهوو ده‌بی خوّم جووتی شیریی نه‌ریکه‌م
(کوردی - ل ۲۹)

گرفتاری که‌مه‌ندی مه‌هوه‌شیکم تیفل و بی‌رحمه
خه‌ریک و ویل و وه‌حشی ناهووی شیرین خه‌رامیکم
(کوردی - ل ۳۲)

عه‌رب نه‌ندامیی و فارس که‌لام و تورک په‌فتاری
نیگاه ناهوو په‌وت که‌بکی زمان تووتی خو‌ش نه‌لحانی
(کوردی - ل ۶۰)

نه‌ی ناهووی نادیده به‌ته‌ئسیری مه‌هییی
یاگه‌وه‌ری نه‌سدافی یو یاقووتی دورووجی
(نالی - ل ۶۳۹)

ناهوو په‌وش؛ ناسک په‌فتار، نه‌وه‌ی که‌کرده‌وه‌کانی وه‌کو ناسک بی‌ت، نه‌وه‌ی که‌وه‌کو ناسک
تیژپه‌و و خیزا و سرک بی‌ت.

ناهوو: →

په‌وش: په‌و + ش

په‌و: په‌می چاوگی ره‌فته‌ن (= رفتن) ی ف. یه‌واته‌ رویشتن.

ش: پاشگروه‌ که‌ ده‌چیته‌ سه‌ر ناو ده‌یکات به‌ناوی چاوگ.

پهوش: پهفتار، كردهوه، كارى رږيشتن، نه نجام دان، رږيشتنى به له نجه ولار، شيوه
و تهرز، داب و نه ريت.

گههى ناهوو پهوش شاهى گههى گوهه ر مهنيش ماهى
بلا با سينه سه حرابى بلا با ديده ده ريابى
(نالى - ل ۶۰۲)

حافظ دهلى:

سوى من وحشى صفت عقل رميده
آهوروشى كيك خرامى نفر ستاد
(قزوينى - ل ۷۴)

واته: بولاي منى له دهستى خه لك هه لاتووى هوش له سهردا نه ماو، نامه به ريكى
وهكو ناسكى خووش پهفتار و كهوى به له نجه ولارى نه نارده.
ناهوو سهف: وهكو ريزى ناسك، مهبهست راوه ستانى جوان و پرك و پيكى سه ريزانه.

ناهوو: —————>

گولزارى دهرو دهشتن و غيلمانى به ههشتن
ناهوو سهف و ناتهش به كهف و تير نيگهان
(نالى - ل ۳۴۳)

ناهوو شكهم: كه مته ننگ، كه مهر باريك، ناوقه د باريك، وهك سكى ناسك جوان و سپى و
باريك.

ناهوو: —————>

شكهم: سك.

مل عه له م شيرين قه له م ناهوو شكهم مه يمون قه دم
سم خرو كلك نيستر و مه نزل بر و عاره ق نه ريز
(نالى - ل ۵۲۵)

ناهوو وار: وهكو ناسك.

ناھوو: —————>

وار: پاشگره به واتای (وهك، ومكو) هاتووہ.

لہتاو ئەشك و لە پرووت ئەی چاوشەھینم

دَل ناهوو وار و چاو بی نوورە ئەمشەو

(کوردی - ل ٤٢)

ناھوو بەر: مەبەست زۆر خیرا و بە ھەلمەت، خیرا و توند و پەوت جوان.

کەلە ھەك جەرەبی شەرابی پرنیشات و تەر دەماغ

شیری نەر ناھوو بەر گورگی سەفەر قەمچی نەچیز

(نالی - ل ٢٢٥)

ناھوو تاتار: ئاسکی ولاتی تاتار.

تاتار: تەتار، تەتەر، لەکۆندا بە مەغۆلەکانیان دەوت تاتار، ناوی بەشیکە لە

دانیشتوانی سیبریا و غازان و ئاستراخان و کریمە، لە زمانە ئەوروپاییەکاندا

(تاتار) ی پێ دەوتری. (عمید)

ئەگەر ئەفشان بی نەفحە ی چینی زولفت

خەجالەت دەیگری ئاھوو ی تاتار

(سالم - ل ٥٨)

ناھوو جەرەم: ئاسکەکانی دەورو پستی مەککە، کە کۆشتنیان جەرەم.

جەرەم: دەورو پستی کەعبە، ناو کەعبە، دەورو پستی مەزاری ئیمامەکان، ناو

سەراو کۆشک، دەورو پستی خانوو، ناو مأل، شوینی مأل و مندال. (عمید)

ناھوو ی جەرەم قبیلەیی ئەبرۆن کە بە دیدە

ئەم شەھد لە بانە کە ھەموو شاھیدی چینی

(نالی - ٢٢٨)

ھەرۆھا ئەھلی دەلی:

پیش آھوی حرم صاحبجلان قربان شون

من سگ یارم که آهوی حرم قربان اوست

(اهلی، کلیات، ۳۶-عفیفی)

واته: خوا په‌رسته روښن دلّه به ټاگاکان ده‌بن به قوربانی ټاسکی حهرهم، من
سه‌گی یارم، که ټاسکی حهرهم به قوربانی ټهو ده‌بیت.

ده‌لین ټهو ټاسکانه‌ی که له ده‌ورویشتی مه‌ککه‌دان پراوکردنیان حهرامه.

گهر بییه ده‌ری، سه‌روی په‌وانی له ټیره‌مدا

وهر نه‌بییه ده‌ری ټاهووی چینی له حهره‌مدا

(نالی - ل ۹۳)

ټاهووی خه‌تا، ټاسکی ولاتی خه‌تا.

خه‌تا: —————>

سه‌رفکه‌نده‌ی دیده‌ته ټاهووی خه‌تا

پایه مائی له‌نجه‌ته سه‌روی ټیره‌م

(سالم - ل ۸۲)

ټاهووی خه‌یال، مه‌به‌ست ټهن‌دیشه‌ی به‌رزه.

خه‌تی دا وه‌ختی له وادی سینهما ټاهووی خه‌یال

ده‌رده‌چی ټه‌سپی هه‌وه‌س هه‌رجا له ده‌س عه‌قلم جله‌و

(سالم - ل ۱۱۷)

ټاهووی دل، مه‌به‌ست دلی ترساوه.

زاهیر بووه له ټاهووی دل پوژووی من

ټه‌وقاتی قه‌وس و فه‌سلی خه‌زان و ته‌مووزی ده‌ی

(سالم - ل ۱۵۲)

ټاهووی دل‌کردن (= آهوی دل‌کردن): مه‌به‌ست ټهو کاره‌یه که به ترسه‌وه

ټه‌نجام بدری..

گوصید عشق خو اهی آهو دلی مکن

همراه عشق باش که شیری است در شکار

(قاسم انوار، کلیات، ۱۷۶ - عفیفی)

واته: بلیّی ئەگەر راوی دلداریت دەوی ترسنۆك مەبە، لەگەڵ عیشقدا بە که
شیرێکە لە راو و شکاردا.

مەرەها (ناهووی دَل) بە مەبەستی خواست و ئارەزووی دلێش هاتوو:

ناهوویی دَل گەر ببینی گەردەنت

دەر زەمان دینی لەگەردنیا خەراج

(سالم - ل ۵۴)

ناهووی سەید ئەفگەن؛ ئەو ئاسکەیی که بەسەر نیچیردا سەردەکەوێت و دەیکێشی بە زەویدا.
مەبەست دل بەری بە هیز و توانای زال بووه بەسەر دلداریدا.
سەید ئەفگەن: سەید ئەفگەن، نیچیر تیکشکین، ئەو راوکەرەیی که نیچیر دەخات
و دەستگیری دەکات.

کئی دەلیّی ناهوویی سەید ئەفگەن نییە

وا شکاری دَل دەکا دولبەر بە چاو

(سالم - ل ۱۰۸)

ناهووی شیرین خەرام: ئاسکی لەنجەولار جوان، مەبەست یاری رەوت جوان، دل بەری بە
لەنجەولارە.

خەرام = خورام = خیرام: واتە رۆیشتنی بە لەنجەولار، کردەوێی بە ناز و جوان.

خورام = خیرام رەگی چاوگی خیرامیدەن، یان خورامیدەن (= خرامیدن) ی ف.

بە. واتە رۆیشتنی جوان و بەناز.

گرفتاری که مەندی مەهووشیکم تیفل و بیّ رەحمە

خەریک و ویل و وهحشی ناهووی شیرین خەرامیکم

(کوردی - ل ۳۲)

ناهی دوود رەنگ، ناھی دووکەل رەنگ مەبەست ناھ و هەناسەیی دەردناکە.

دوود: دووکه‌ل.

گریان هه‌موو ره‌شاوه له بهر ئاهی دوود ره‌نگ
موزگان بووه به خامه‌و و دیده به مه‌حسبه‌ره
(نالی - ل ۴۴۶)

ئاهیسته: یه‌واش، هیواش، ئارام، له‌سه‌رخۆ.

عه‌جه‌ب ئاهیسته خه‌رامی به‌ته‌ره‌ف ئیمه‌وه با
باره بو پنجه‌یی پیتی نازکی تو‌ره‌نگی هه‌نا
(سالم - ل ۲۸)

ئایان: گه‌یاند، هینای، حاله‌تی هینان.

مه‌شغوولی مه‌شقه‌ و شه‌وی ئایان له‌زولفی تو
(عقل طویل را نبود هیچ اعتبار)
(سالم - ل ۶۰)

ئایه‌تی جان: مه‌به‌ست ئه‌وپه‌ری شوخ و شه‌نگییه، نمونه‌ی ئه‌وپه‌ری جوانی.
ته‌له‌تی ئایه‌تی جان مه‌زه‌ری ئیعه‌جازی به‌یان
له‌بی دورج و ده‌هه‌نی سیر و که‌لامی عه‌له‌ته
(نالی - ل ۵۲۵)

ئایه‌ی حیجاب: مه‌به‌ست ئایه‌ی: ۴۶، سووره‌ی (۷) الاعراف: و بینهما حجاب....
واته: وه له نیوانیاندا په‌رده‌یه.

پرووی هه‌ر له من ده‌پوشی وا حالیه‌یه که جوهریل
هه‌ر خاسه بو من و ئه‌و ئایه‌ی حیجابی هینا
(سالم - ل ۳۵)

ئاینه = ئایینه: ناوینه.

هه‌رکه‌سی نو‌قسانیی پرووی باوینه‌سه‌ر ئاینه
شاهیدی هه‌رچه‌نده (رأ العين) ه‌کی باوه‌ر ده‌کا
(نالی - ل ۱۱۰)

ياخووا تووشم نه بئى... تا حـالى مهرگ
ناينه كه سبى جه لا حه يفه له خاكيستهرىكا
(سالم - ۴۲ل)

نايينه: ← نـاينه.

نايينه به مـاينه ده بئى رهـنگ نومـابئ
مهـستوره به مهـستوره ده بئى موهره گوشابئ
(نالى - ۶۰۶ل)

يهك زه ره عهكسى پرته و دهركهوت و توورى سووتاند
نايينه سهخت پروو بوو لسهو عهكسه تابى هئنا
(سالم - ۳۵ل)

تابى كوا نايينه پرووى تو بئته ناو
گهر له سهنگ بئى نهقشى تو دهىكا به ناو
(سالم - ۱۰۸ل)

نايينه خانەبى شهه: مه بهست كوڤك و ته لارى ناوئنه به ندى پاشايه. كوڤك و ته لارى پاشا
كه جوان كرابئ و رازا بئته وه به ناوئنه كارئ.

نايينه: ← نـاينه.

خانه: مال، مه بهست كوڤكه.

شهه: كورت كراوهى شاه و اته پاشا.

نه بهه جيگهئى من مه نزلئ جانانه نيبه
نايينه خانەبى شهه مه سكه نئى ديوانه نيبه
(سالم - ۱۳۶ل)

نايينهئى حوسن: ناوئنهئى جوانئى، مه بهست جوانيبه كئى پاك و بيگهر دئى وهك ناوئنه يه.

كوپ نايينه بئى حوسنى تا وهك كچه مه نزوره
گرتئى كه غوبارى موو چينئى كوپرو مينا كچ
(نالى - ۱۶۰ل)

يا رب آيينهء حسن تو چه جوهر دارد
كه درو آه مرا قوت تأثير نبود
(حافظ - ۱۴۲، قزوینی)

واته: ئەى خوايه جوانيى پاك و بينگهردى وهك ئاوينهى تو، چ گه وههريكى ههيه،
كه ئاهى من نهيتوانى كارى تيبكات.

ئايينهى دل، ئاوينهى دل، دلى پاك و بينگهردى وهك ئاوينه.

دهزاني ئايينهى دل كهى له ميعراجى جهلادا بوو
له عهكسى پرووى تو وهختى له ئاغووشى ليقادا بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

ئايينهى پروو، مهبهست پرووى جوان و بينگهردى ياره.

مهقامى حيرهته لئوت له ناو ئايينهى پرووتا
له جيگهى روشنا سهر چهشمههى ئاوى بهقا نابئ
(سالم - ل ۱۳۹)

ئايينهى سكهندهر، ئايينهى ئەسكهندهر (آيينه اسكندر) له هونراوه و پهخشانى فارسيدا:
(ئايينهى سكهندهر، ئايينهى ئەسكهندهر، ئايينهى ئەسكهندهرى) و له ههر يهكى له
مانهدا (ئايينه) له جياتى (ئايينه) زور بهكار هاتوه، ليكدانهوى جوراوجورى بو
كراوه، بهلام ئيمه ليكدانهوهكانى ليكوئهران ليترهدا پيشان ددهين: بهندهرى
ئەسكهندهريه له نيمچه دورگهيهك دروست بووه، بهشى زورى جزيرهى فارس
pharos دگرتهوه، له سهرووى روزههلاتى فارس (منارهى دهريايى گهره
ههيهو، ئەمه به هوى (بتليموس) هوه، دروست كراوه، ئەم بينايه بهناويانگه، بوو
به سهرمهشقى ههموو مناره دهرياييهكانى ئهروپا و به شيوهيهكى گشتى
ئهمهيان به يهكى له سهرسورهينهرهكانى جيهانى كوئن دادهنا، منارهى ناوبراو
سهدها سال دواى داگيرکردنى عهرب، ههروهكو خوى پايهدار بوو، نووسهه
عهربهكان ئەمهيان ناو نا (مناره) يان (منار)، دهليئن فارس له سهردهمى
ئيسلاميدا به هوى بوومهلهرزوه ويران بوو، و چهند جار بيناكه نوى كرايهوه، له

سالی ۸۸۲ ی کوچیدا قه لای نه مرزی فارس، له سهر پاشماوهی مناره که به
فرمانی قانت بیک دروست کرا. نایینهی نه سکه ندهری له راستیدا (نایینهی
نه سکه ندهریه) یه، واته ناوینه یه که دایان نابوو له سهر بهرزایی مناره ی شاری
نه سکه ندهریه و دوا ی نه وه به هزی دروست کردنی شاری نه سکه ندهریه و
مناره که ی و ههروه ها ناوینه که ی، به ناوی نه سکه ندهری مه قدونییه وه ناوئرا.
(معین)

تۆزی نایینهی سکه ندهر وا به دم باوه وهلی
گهردی دامانی غه ربانه بلووری جامی جه
(نالی - ل ۳۰۹)

نه بهر: بهر، له.

نالی نه وه حشیی غه زاله کهس نه بهر داوی نه کهوت
چونکه شاهینی دووچاوی تیژ دایم سهر دهکات
(نالی - ل ۱۱۱)

گۆشه گیرم له برۆت و موته وه حیش له موژهت
روحی شیرینم نه بهر شیرو قولابی نانهم
(نالی - ل ۳۰۷)

ابریکین آن شاهزاده سوار
بکشت از سواران دشمن هزار
(فردوسی - معین)

واته: له رقی نه و شاهزاده سواره، له سواره کانی دوژمن هه زاری کوشت.
نه بروو: ————— نه بروو.

باری غمی جان نه برووه تی تیر و که مان کرد
یه عنی قه ده که ی نه لفی منه نیسته که دالم
(نالی - ل ۲۸۷)

نه بروو: نه بروو، بروو.

بنازم دلبه‌ری خۆم چه‌نده پر وه‌سف و ج بئ عه‌یبه
به‌چاو مه‌ست و به دل هوشیار به ئه‌برۆ جووت و هم تاقه
(نالی - ل ۴۵۶)

ئه‌برۆی تاق: برۆ که‌وانی

→ ئه‌برۆ:

→ تاق:

شۆه‌ی ئه‌برۆی تاق هه‌مه‌ جا دیته‌ نه‌زار
ده‌گه‌رئ دل به‌ ته‌ره‌ف تۆوه‌ وه‌کو قیبله‌ نامه
(سالم - ل ۳۴)

ئه‌برۆی خه‌م: مه‌به‌ست برۆی که‌وانییه‌.

→ ئه‌برۆ:

خه‌م: چه‌ماوه‌، پیچ، کوپ.

تیغی ئه‌برۆی خه‌م سووره‌تی سه‌یفی عه‌لییه
باعیسی زه‌مه‌مه‌و شۆری جیهانه‌ به‌ عومه‌ر
(سالم - ل ۷۰)

ئه‌بله‌فام: گیل و ویل، گیز و ویز.

ئه‌بله: ابله. ع. گیل، نه‌زان.

فام: ← تیفل فام.

شه‌هی ئیقلیمی عیشقم پیری په‌ندانئ خه‌راباتم
نه‌گه‌ر چی زاهیره‌ن تیفل و نه‌زان و نه‌بله‌ فامیکم
(کوردی - ل ۳۲)

ئه‌بوو له‌هه‌ب: یه‌کیکه‌ له‌ مامه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) که‌ له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رو ئیسلامدا
سه‌رپیچی ده‌کرد، له‌به‌ره‌وه‌ له‌قورئانی پیروژدا به‌لئینی ئاگری دۆزه‌خی پیدراوه‌،
به‌و شۆه‌یه‌ی که‌ له‌ سووره‌ی المسد ۱۱۱، ئایه‌ی ۳، ۲، ۱ دا هاتوه‌: تَبَّتْ یَدَا أَبِی لَهَبْ

وَتَبَّ، مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ، سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ.

واته: هەردوو دەستی ئەبۆ لەهەب بشکێ، ئەو مآل و سامانەى کە کۆى کردۆتەو بە کەلکی نایەت، بەزویى دەکەوێتە ناگرێکی گریگرتوووە.

لە چیرۆکەکانی قورئانی پیرۆزا (سورآبادی) دا، دەلێ: کاتێ کە پیغمبەر (د. خ) لە کۆی (بوقبیس)، (آل هاشم) و (آل عبدمناف) ی بانگ کرد، تا نایینی نیسلامیان پیرا بگهیهنیت، ئەبوو لەهەب وتی: (الهذا دعوتنا يا محمد تبأ لك). خۆی گەورە لە وەلامدا ئەو سورەتەى نارد. ئەبوو لەهەب واتە باوکی گری ناگر، دەلێن لەبەرئەوێ کە دەموچاوی سووریو بەم جۆرە ناویان دەبرد، بەلام موسولمانان، ئەم ناوەیان بە واتا خراپەکەى بەکارهێناوە. دواى شکانی قورەیش ئەبوو لەهەب لە ناواری و دەریدەمردا مرد. (تلمیحات - ص ۱۶۶ - ص ۱۶۷)

داری نیراک و داری هیند هەر دوو کە عوودە نیسمیان

هەمدەمی سوننەتە ئەوهم مهیلی ئەبوو لەهەب دەکات

(نالی - ل ۹۸)

در این چمن گل بی خار کس نچید آری

چراغ مصطفوی باشرار بولهی است

(حافظ - قزوینی، ل ۴۵)

واته: لە گۆلزاری جیهاندا کەس گۆلی بی درکی نەچنی، بەلێ لەم جیهاندا رۆوناکی چرای حەزرتی مستەفاو گرو قینی ئەبوو لەهەبیشی تێدايه.

ئەتلهسى نۆچەرخ: مەبەست ئاسمانە.

تەلەس = ئەطلەس = اطلس: مەبەست رۆوی ئاسمانی کەوانی یان ناو چالە (مقعر)، ئەم وشەیه یۆنانییه:

(Atlas) و (اطلس) کراو بە عەرەبییه کە یەتی، گەلێ واتای هەیه وەك: ئاوریشم، پارچەى ئاوریشمی گۆلدار و نەخش کراو، پارچەى سادە و نەرم و ساف، یەکەم برپرەى ئیسقانی مل، کتیبی وینە کراوی جوغرافیا، هەر کتیبی کە نەخشەى جۆزوا جۆری تێدا بیت، رۆوی ئاسمانی کەوانی و ناوچال، دەریای زۆر گەورە (ئوقیانوسی ئەتلهس.) (معین)

نۆچەرخ؛ مەبەست ئاسمانە.

پېشىنان بە ئاسمانیان وتووہ نۆچەرخ یان ھوت چەرخ.
دنیای چلۇن دەوی کہ بە قەد ھیممەتی نەکرد
ئەم خەلەتە کہ ئەتلەسی نۆچەرخى ئەستەرە
(نالی - ل ۴۲۵)

ئەجبال؛ ع. كۆی (جبل)ە، واتە كۆی، چیا، شاخ. ھەروەھا (جبال) و (أجبال)یش كۆی
(جبل)ە.

چەن واسیعیە ئەم زیھنە ئەفلاکی تیا رەھنە
ئەجبالى لە لاعیھنە ئەدواری لەکن پەشمە
(نالی - ل ۴۷۶)

ئەھوول؛ خیل، ئەو كەسەى كە شتیک بە دوو شت دەبىنى.

ئەھوولى تەفرەقە نەزەر تەقویيەتی سەبەب دەکا
عاریفى ومحدەت ئاشنا لەم قەسەیە ئەدەب دەکا
(نالی - ل ۹۷)

ئەخگەر؛ پشكۆ

بە غەیری بۆسەیی چاوت ئەگەر قەسدى ويسالت كەم
بە شوعلەى قەھرى تۆ یارەب سەراپا قەتلى ئەخگەر بم
(كوردی - ل ۲۲)

ھەناسەى سەردى پەر سۆزم بە یادت گەر لە دەم بېرئ
لە سۆزى فیرقەتا یارەب سەراپا میسلى ئەخگەر بم
(سالم - ل ۸۰)

خوینى زەرفى بەدەنم وشكە لە تاو ناگرى غەم
دلى من میجمەرى ئەو دووری ئەو ئەخگەرى من
(سالم - ل ۹۴)

نهر، کورت کراوهی نهگهره.

له گهل دل شهرته سالم گهر نهجاتم بوو له تارانا
بههشت نهر بيته دهشتی رهی به تارانا گوزهر ناکهم
(سالم - ج ۱۶)

سالم نهرتوتیبیه بی قهندی لهبت
مات و مهبهوته وهکو بووتیمار
(سالم - ج ۵۸)

موترب نهر و ابن فیدایان بی نهگیساو بار بهد
ساقی نهروابی به قوریانی دوو دیدهی بی نیاز
(کوردی - ج ۱۸)

نهراک، arāk درختیکی بچوکه له تیرهی نهراکیبهکان، گهلاکانی بهرامبهر به یهکن
و کهمی نهستورن، گولهکانی سیی و بچووک و به کومهآن، که له سهری
چلهکانیتی، میوهکهی ناوکدارو زهرده، نهگهر نهگیبوی بیت رهنگی سهوزه،
تایبهمهندیتهی دهرمانی هیه، گهلاکانی دهکری به خوراکي و شتر، رهگهکانی
نهستورن، له کوندا سیواکیان لی دروست دهکرد. سیواک، درختی میسواک، چوج.
(معین)

وهکو باس کرا مهبهست سیواکه، له رهگی درختی ناوبراو دروست دهکری،
نزیکهی بستیکه و سهرهکهی کوتراوه و وهکو فلچه وایه و ددانی پی دهشون.
تیبینی: له زوربهی فهرهنگه فارسی و عهرهیبیهکاندا، نهراک (= اراک) هو، بهلام
له نالی مهلا عهبدلکهريم دا (نيراک) هو من (نهراک) م به گونجاوتر دانا.
داری نهراک و داوی هیند ههردوو که عووده نیسمیان
ههمدهمی سوننهته نهوهم مهیلی نهبوو له ههب دهکا
(نالی - ج ۹۸)

نهربابی سهرمع: مهبهست نهوکهسانهن که ههز له گوئگرتنی ناواز و موسیقا دهکهن.
تهن له نالینا چ گوستاخانه بو نهربابی سهرمع

باسی ئهییامی گوزهشتهی که یقویاد و کهی دهکا

(سالم - ۲۹)

ئهریس؛ نهگەر چی زۆر.

ئهر: —————>

بهس: —————>

ئابلهی دهردا کهفی پنی تاقهتی ههنگامی جههد

سالمی سهرگهشته ئهریس رینی موسیبهت تهی دهکا

(سالم - ۳۰)

ئهرچی؛ کورتکراوهی نهگەرچی.

عهجهب نهستییه شهو ههئدی له تاوی خوسرهوی خاوهر

بهرووی تۆم دیده ههئناپی شهو و پۆژ ئهرچی بیدارم

(نالی - ۲۷۲)

ئهرقهه؛ ارقم.ع. ماری رهش و سپی، ماری رهش که له سهر پشتی خالی سپی ههبت،
خراپترین ماره که زههرهکهی کوشندهیه.

تالی بی یار و دیار و تار و مار

علقهمی چی؟ ئهرقهمی چی؟ سهم دهخۆم

(نالی - ۱۴۸)

بو پاسی پوو له تورپهیی تو ماری ئهرقهمی

چین چین ههساری بهستوو هه سوو به مهحکهمی

(سالم - ۱۴۸)

ئهرهل؛ ههمیسه و ههمیسهپی، بو رابوردوو بی سههتا، ئهرهل دیرینهپی و ئهرهلییهت
تاییهته به خودا، ئهرهل ناویکه له ناوهکانی خودا و ئهرهلییهت سیفهتیکه له
سیفهتهکانی ئهو، ئهوهی که سههتای نییه ئهرهلی پی دهئین، ههروهها ئهبهدی
ئهوهیه که کوئای نییه. (اصطلاحات)

بەندە ئەزەل بەخەتتى خۆى قابىلى قىسمەتى بووہ
ئىستەيە ئىقتىزای عمەل جىگەيى خۆى تەلەب دەکا
(ئالى - ل ۹۸)

ئەزبەس: لەبەر زۆرى، ئەوئندە زۆرە، ھەندە زۆر.

ئەز: از. ف. لە.

بەس: بس. ف. زۆر، گەلى.

شام و سەحەر وەکو خاك پامالى پايى خەلكم
ئەز بەس بەيادى لوتفت كەوتم لە رىنگوزاران
(سالم - ل ۹۳)

ئەزبەسكى: ازبس كە: ف.

لە زۆرىدا كە، لە بەر زۆرى كە، ئەوئندە زۆر كە.

ئەز + بەس + كى

ئەز: لە.

بەس: زۆر، گەلى.

كى: كە.

وہك دۆزەخىيان كوردى ئەزبەسكى فىراقى دل
يەكسانە لە لای ئىستا نىزىكى و ھىجرانت
(كوردى - ل ۱۴)

يەك بېشە لە سەحرايى دەروون سەوزە لە سىنەم
ئەز بەسكى پرواتىرى نىگاھت لە دلئى پىش
(سالم - ل ۷۵)

بەيادى بۆسەيى لەعلى لەبت ئەزبەسكى لەب خوشكم
ئەبەد تىشەنەم ئەگەر فەرزەن لە گۆشەى ھەوزى كەوسەرىم
(سالم - ل ۸۰)

از بس که چشم مست درین شهر دیده ام
حقاً که می خورم اکنون و سرخوشم
(حافظ - خانلری، ص ۱۷۴)

واته: نه‌وهنده زور چاوی مه‌ستم له‌م شاره‌دا دیوه، به‌راستی ئیستا مین شەراب
ناخۆم و له ژیر کارتیکردنی نه‌و چاوه مه‌ستانه‌دا سه‌رخۆشم.
بۆیه نه‌ز به‌سکی نیزارم له فیراقتی مه‌هی پرووت
وه‌کو نه‌برۆیی هیلالت قه‌دم! نه‌نگوشت نه‌ما
(سالم - ۲۸)

نه‌ژده‌ره، نه‌ژده‌ره‌ها، نه‌ژده‌ها. له نه‌فسانه‌ کۆنه‌کاندا، ناوی ماریکی گه‌وره بووه که له ده‌می
ئاگر هاتۆته ده‌ره‌وه. (معین)

هه‌روه‌ها زاراوه‌یه‌کی نوێی نه‌م سه‌رده‌مه‌یه به‌واتای نه‌و نامیره نۆتۆماتیکییه‌ی
که چه‌کیکی ژیر ده‌ریاییه‌و بۆشکاندن و نو‌قم کردنی که‌شتی دوژمن به‌کار دیت.
لایه‌ک زه‌بانییه له سه‌روکاری ناره نار
(هل من مزید) زوبانیه وه‌ک ماری نه‌ژده‌ره
(نالی - ۴۴۱)

مه‌لێ ریگه‌ی که‌شنده یا‌کوشنده نه‌ژده‌ره یا‌خۆ
که‌مه‌نده یا ته‌نابی خێه‌تی گه‌ردوونی گه‌ردانه
(نالی - ۴۹۱)

له جێی پاوانه‌وو گه‌رده‌نلغی داناوه زولفه‌ینی
که وه‌ک نه‌ژده‌ره له پێ و گه‌ردنی ئالاوه زولفه‌ینی
(نالی - ۱۷۶)

نه‌گه‌ر مه‌یلت له دل ده‌رکه‌م غه‌ریبی کۆیی دل‌به‌ریم
نه‌گه‌ر ساتی له یادم چی هیلایکی ژه‌هری نه‌ژده‌ریم
(کوردی - ۲۲)

نُهژده‌های پرنیش؛ مهبه‌ست پرچ و نه‌گریجه‌ی دریز و کاریگره.

نیش: —————>

له نوور و لامیعی ته‌شتیکی پراگرت و وتی پروومه
به دوو شا نه‌ژده‌های پرنیشی پراگرت و گوتی موومه
(سالم - ل ۱۲۳)

نُهژده‌های زولف؛ مهبه‌ست زولفی پر و دریزی یاره.

نُهژده‌های زولفی له دهوری گهنجی حوسنی حاریسه
حه‌لقه حه‌لقه چین به چین سه‌رتا به‌خواری گرتووه
(نالی - ل ۵۳۹)

نُه‌سه‌ر؛ سه‌ر، له سه‌ر، بو سه‌ر.

لیوی من موشتاقه قوربان بو نه‌سه‌ر لیونانی تو
گیان له سه‌ر لیوم به موژده‌ی وه‌سلت نینتیزارییه
(کوردی - ل ۵۱)

ترنگه‌ی ته‌پلی باز ئاتلانی چاوه‌ش ده‌نگی جارچی دی
به تیپی غم ده‌لین نام‌ه‌رد نه‌سه‌ر دل نه‌مرو یه‌لفاره
(کوردی - ل ۴۶)

هجوومی قول موژه‌ی سه‌ر دل نیگاهی سه‌نگی ده‌ورانی
ده‌لین هیزش نه‌سه‌ر گاور ده‌با تابووری مه‌نسوره
(کوردی - ل ۴۷)

ته‌عه‌شوق بو که‌مائی عاشقی زار
به میسلی حه‌مله‌یی گورگه نه‌سه‌ر میش
(سالم - ل ۷۵)

نُه‌سپی لاجله‌و؛ مهبه‌ست نه‌سپی سه‌رکیش و به‌ره‌لایه.

تیفلی دل هه‌رزه گه‌رد و لا یه‌شعور

ناسمان ئه‌سپی لا جـلـه‌و دینـی

(سالم - ل ۱۵۱)

ئه‌سپی هه‌وه‌س؛ مه‌به‌ست خواست و ئاره‌زووه.

خه‌تی دا وه‌ختی له وادی سیـنـه‌ما ئاهووی خه‌یال

ده‌رده‌چی ئه‌سپی هه‌وه‌س هه‌رجا له ده‌س عه‌قلم جله‌و

(سالم - ل ۱۱۷)

ئه‌سته‌ر؛ ئاسته‌ر [په‌له‌قی. āstar] به‌ری دیوی ناوه‌وه‌ی جلویه‌رگ، ئه‌و پارچه‌یه‌ی که

ده‌دووریت به‌ دیوی ناوه‌وه‌ی جلویه‌رگه‌وه. ئه‌و په‌نگه‌ی که یه‌که‌م جار له ده‌رگا و

دیوار و پرووی پارچه ده‌دریت. (معین)

دنیا‌ی چلۆن ده‌وی که به‌ قه‌د هیممه‌تی نه‌کرد

ئه‌م خه‌لعه‌ته که ئه‌تله‌سی نو چه‌رخ‌ی ئه‌سته‌ره

(نالی - ل ۴۲۵)

ئه‌ستوونه‌ی زێرین؛ په‌لکه‌زێرینه، پرچی ئایشی و فاتمه.

حوققه‌ی فه‌له‌کولئه‌تله‌س و ئه‌ستوونه‌یی زێرین

بی بیکه به‌ تارای سه‌ر و ترکه‌ی خه‌ز و والا

(نالی - ل ۱۱۷)

ئه‌ستوونی حه‌ننان؛ کۆله‌که‌یه‌ک بووه له مزگه‌وتی پێغه‌مبه‌ر له مه‌دینه.

ئه‌ستوون: ستوون، کۆله‌که.

حەننان: حنان. ع. واته زۆر دل نەرم و میهره‌بان، ئه‌و که‌سه‌ی که لێبووردنی

هه‌بیت و خه‌لك ببه‌خشی.

که‌ژاوه و دار و بار و ته‌خته‌یی لوختی له‌سه‌ر بوختی

ده‌نالینن له شه‌وقی ته‌یبه وه‌ک ئه‌ستوونی حه‌ننانه

(نالی - ل ۵۰۰)

ئه‌سرا‌ری هو‌دا؛ رازی په‌یبردن به‌ راستی و پێگه‌ دۆزینه‌وه بو‌ لای خودا.

وا چاکه خه یال و خهت ئه سراری هودا بی
نهک به حسی سورور و عهلم و بادی ههوابی
(نالی - ۱۳۰)

ئه سرین؛ فرمیسک.

به فیقی کونجی میحنهت عاجزن هه شوه له نالیئم
گوریزانن له بهر لیشاوی به حری مهوجی ئه سرینم
(کوردی - ۲۶)

ئه سکه نجه بین؛ سکه نجه بین = سکه نکه بین = سرکه نکه بین...

شهریه تیکه، که له سرکه و شهکر دروست دهکرت، (۱۷۵) بهشی قهندیان شهکره
و (۱۰۰) بهشی سرکه یه دهکولتیریت تا به باشی دهتوتیه وهو ئینجا دهپالئوریت.
(عمید)

له بو سهی مه شه دم گه روو ترش که ی
بهله زرهت هه ره وهکو ئه سکه نجه بین
(سالم - ۱۵۱)

ئه سکه ندهر؛ مهقدوونی کوری فلیب (فیلفوس) ی مهقدوونی له سالی (۳۳۶ پ. ز.) هاته
سهر تهختی پاشایی، له سالی (۳۲۳ پ. ز.) مرد، ئه سکه ندهر له تهمنی (۲۰)
بیست سالییدا له پاش مردنی باوکی بوو به پاشا، زیرهک و شارهزای زانستهکانی
سهردهمی خوئی بوو، وره ی بهرز و بهتوانا بوو، له بههاری سالی ۳۳۴ پ. ز. دا، به
لهشکرکی (۴۰) چلهزار سهربازهوه به مه بهستی داگیرکردنی ئیران کهوته ری،
له هلسپوونت (داردانیل) هوه تیبهری به رهو ئاسیای بچووک، له کهناری خلیجی
ئه سکه ندهرون له گه ل سوپای ئیراندا کهوته جهنگه وهو سهرکهوت، له پاش ئه مه
داریووشی سیتیهم داوای ناشتی کرد، به لام ئه سکه ندهر به مه رازی نه بوو، دوا ی
ئه وه سووریا و میسری داگیر کرد، له پاش ئه وه گه رایه وه له ناوچه ی گه وگامیل
(Gaug amel) ی نزیک ئه ربیل جهنگیکی سهختی له گه ل له شکر داریووش
کرد و دووباره سهرکهوت. دوا ی ئه وه هه موو ئیرانی داگیر کرد و خوئی ناو نا
شاهه نشای ئیران و کچی داریووشی ماره کرد، ئینجا به رهو هیند رویشت تا

(په‌نجاب)، له سالى ۳۲۴ پ. زگه‌رايه‌وه بۇ نيزان و دواى نه‌وه نه‌خوښ كهوت و له ته‌مه‌نى (۳۲) سى و دوو سالىدا له كوښكى (نه‌بووكه‌د نه‌سه‌ر) له بابل مرد، و ته‌رمه‌كه‌يان برد بۇ نه‌سكه‌نده‌رييه.

نه‌سكه‌نده‌ر بووه هوئى بلاوكرده‌وه‌ى شارس‌تانىيه‌ت و زمانى يونانى له رۆژه‌لاتدا، و پتر له (۶۰) شه‌ست شارى له ناوچه جياجياكاندا به ناوى نه‌سكه‌نده‌رييه دروست كرد.

(معين)

به سه‌را ويزه‌يى چاوئنه‌يى كه‌لله‌ى سه‌ريان
له كه‌ى و قه‌يسه‌ر و نه‌سكه‌نده‌ر و دارا نبيه باس
(نالى - ۲۳۵)

شاهى جه‌م جا ناليا (تارىخ جم) ته‌نريخيه
دا نه‌لئين له‌م عه‌سه‌ردا نه‌سكه‌نده‌رى جه‌م جا نه‌بوو
(نالى - ۲۷۴)

به‌ناوئنه‌ى روخ نه‌سكه‌نده‌ر به جامى ديه‌ده جه‌مشيدى
به ته‌ختى سينه‌ په‌روئيزى به مارى زولف زه‌حكاكى
(كوردى - ۵۷)

نه‌سل؛ ائىل.ع. درمختيکه وه‌کو دره‌ختى گه‌ز، له‌ويش گه‌وره‌تره، دارمكه‌ى زور سه‌خته.
(عميد)

قه‌تاد و عه‌رفه‌ج و خيتمى و عزات و عه‌وسه‌ج و نه‌سلى
چ دامه‌ن گير و شين و دل نشينى ريتى غه‌ريبانه
(نالى - ۴۹۴)

نه‌شك؛ فرميسك.

ره‌نگ و نه‌سه‌رى شوږشى له‌على نه‌مكه‌ينه
نهم نه‌شكه كه به‌م سووريبو سوئرييه ده‌رپيژم
(نالى - ۲۷۸)

له ئاب و تاب و ئەشك و ئاهى خۆمدا بووم بە بورىانى

له باتىي پوختهگى سووتام و نىستەش پىم دەلى خامە

(نالى - ۴۷۳)

له تاو ئەشك له پرووت ئەى چاوشەهينم

دل ئاهوو وار و چاو بى نووره ئەمشەو

(كوردى - ۴۲)

ئەشك ئالووده: چاو بە فرمىسك، ئەو كەسەى كە فرمىسك دەپىژى.

→ ئەشك:

→ ئالووده:

دەزانى تۆ لە شىشەى دىدەما بى ئەشك ئالوو دەم

شەرابى حوب لە جاما رەونەقى خوینی جگەر نادا

(سالم - ۱۷)

ئەشكە بووس: يەكێكە لە پالەوانەكانى شاهنامە، لە جەنگى (هەماوەن) دا، كە دەتوانى

پى بوترى جەنگى جىهانى بە فرمانى ئەفراسياب و بە پشتیوانى سوپای

توران، كە گەورە سپاسالارى ئەو لەشكرە بە هیزو گرانه بووه و پەيوەند بووه بە

وانەوه و لە يەكەمىن جەنگدا بە دەستى جىهان پالەوان رۆستەم كوژراوه.

(فرهنگ شاهنامه)

تيرى نىگامى عىشوهى نازم بە جەرگ و دل

خوینینه وهك خەدەنگى تەهەمتەن بۆ ئەشكە بووس

(سالم - ۷۳)

ئەشكبار: بارىنەرى فرمىسك، ئەوهى كە فرمىسك دەپىژى.

ئەشك + بار

→ ئەشك:

بار: رەگى چاوگى (بارىن) ى كوردى و بارىدەن (= بارىدن) ى ف. يە واتە بارىن.

کاتی که دهچیته سهر ناو دهیکات به ناوی بکه.
حافظ دهلی:

می گریم و مرادم ازین سیل اشکبار
تخم محبتست که در دل بکارمت
(حافظ - قزوینی، ل ۶۴)

واته: دمگریم و مبهستم لهم لافاوی فرمیسک بارینه نهویه که تووی
خوشهویستیت له دلمدا بچینم.

عزیزم وا له دوریت دلفیگارم
که خوین دهرژی له دیدهی نهشکبارم
(کوردی - ل ۲۴)

بهکویری دور له نووری مایهوه نالی له می یارهب
فویوزی تووی ریگهی کوحلی چاوی نهشکباری بی
(نالی - ل ۶۳۷)

نەشک ریزان: فرمیسک ریزان، مبهست نهوانن که فرمیسک دهرژن.

نەشک: —————>

ریز + ان

ریز = ریز. رگی چاوگی ریختن (= ریختن) ی ف. یه. واته ریزان.
ان: پاشگره کاتی که دهچیته سهر رگی چاوگ چوئیهتی دهگهیهنیت.
سهفی مفروووی بی تهوسن له سههمی سن سنی نهتراک
وهکو عاشق له هیجرانا یهکا یهک نهشک ریزانن
(سالم - ل ۱۰۵)

نەشکی ناتهشناک: فرمیسکی ناگرین، فرمیسکی ناگراوی، مبهست فرمیسکی گهرمه،
فرمیسک رزانی به کول.

نەشک + ناتهش + ناک

ئەشك: —————>

ئاتەش: —————>

ناك: پاشگرە بە مەبەستی خاوەن، توندوتیژی و زۆری بە كاردیت، وەك: ترسناك، دەردناك، غەمناك.

تیری ئامی سوبحگام رەنگە كۆن كۆن كا فەلەك
ئەشكى ئاتەشناكى من تەحقیق ئەگاتە سەر سەمەك
(سالم - ۷۷)

ئەشكى ئال: مەبەست فرمیسكى خۆیناوییه.

مەپۆشە پەنجەیی نازك نیگارت سا نەمایان بی
لە ئەشكى ئالی گریه‌ی چاوی من رەنگی حەنا زاھیر
(سالم - ۶۹)

ئەشكى رەوان: فرمیسكى پزّاو، فرمیسكى كە بە چاودا بیته خوارەو.

ئەشك: —————< ئەشكبار

رەوان = رەو + ان

رەو: رەگی چاوكی رەفتەن (= رفتن) ی ف. یە واتە رۆیشتن.
ان: پاشگرەكە دەچیتە سەر رەگ دەيكات بە ئاوەلگاری چۆنییه‌تی.

بی سەروی رەوانم كە لە بەر ئەشكى رەوانم
خەرقە بووئە غەرقە كەوا سەوزە لە بەرما
(نالی - ۱۱۹)

دیوانەكە زانیی كە دەبی عوقدە گوشا بتی
هەستاو و گوتی ئەشكى رەوان بە فیدا بی
(نالی - ۶۲۰)

ئەشكى گۆنگوون: مەبەست فرمیسكى خۆیناوییه.

ئەشك: —————>

گولگوون: گولرپهنگ

گوون: پهنگ

نهشکی گولگوون رهونهقی هیئا مویارهک کووهکهن
سواری شیرینت له خانهای زینی گولگوون هاتهوه
(سالم - ۱۳۲)

نهغیاری جهفاکار: بیگانه ستمکارهکان، بیگانه دل پهقهکان.

عاشق له دل و دیدهی نهغیاری جهفاکار
ریسوا و نهلم دیده و بهد نامه هموو دم
(سالم - ۸۶)

نهفخه: پر له شانازی. ع. افخر.

دا کووچه کووچه خوئی بهسردا بکا به چنگ
لهو خاکه نهفخه که هموو تاج و نهفسره
(نالی - ۴۲۱)

نهفزوون: زور، گهلی، فره.

تا دهلیم مروهتکه پهحمی جهوری تو نهفزوون دهبی
دادو بیدادم له گویتا ههروهها نهشنیدهما
(سالم - ۳۲)

نیحترامی نههلی دل نهفزوون نهکا نهندوهی عیشق
قهلبی بی قیمهت له بوتهی میحنهتی نیکسیری دی
(سالم - ۱۴۴)

نهفسره: تاج، مهبهست پلهو پایه، کهسی که لهسویادا خاوهنی پلهو پایه بیت.

شاهی نیقلیمی وهفا نازانی نهی کوردی منم
فهقر و فاقه تاج و تو مارمه و گهدایی نهفسهرم
(دی - ۲۵)

بەسەر سەرتا بېنكى چەتەرى تاووسى ئەگەر تورپەت
دەكا بىروون لە فەرقى پادشەھ زىنەت لە ئەفسەردا
(سالم - ۲۱)

ئەفسەر، تاج، تاجى پاشايى.

پەھلەفى. apisar. afasar (معین)

لە ئەفیسەردا: aiwa sara. وشەكە دووبەشە:

Aiwa: پېشگرە، بەواتای: بە، لەسەر.

Sara: پېشگرە، بەواتای: سەر.

واتە: ئەوھى كە لە سەر سەر دادەنریت.

پەراویزی (برهان قاطع - بکوشش دکتەر معین)

دا کووچە کووچە خۆلى بە سەردا بکا بە چنگ

لەو خاكە ئەفخەرە كە ھەموو تاج و ئەفسەرە

(نالى - ۴۲۱)

ئەفسوردە؛ دلتنەنگ، دلگران، پەست، غەمگین، زویر.

لە وەرەعا زاھیدی ئەفسوردە نەیدی لەزەتى مەستی

بە عەفوا چوو سەراسەر پوژگارى چونكى بیدل بوو

(سالم - ۱۱۲)

سابىقى پەرسى كە دل ئەفسوردە و سەودا سەرم

يا لە سەرمایەى ھەوا و مېھر و شوورى دلبران

(كوردی - ۳۴)

ئەفسوون؛ فیل، فروفیل، فریو، ئەو شتانەى كە جادووگەر لەكاتى ئەفسووندا دەخوینن.

سەراسەر عەشقى تۆ بۆ من تەلیسمە

بە ئەفسوونى نىگاھى چاوى جادووت

(سالم - ۴۹)

رامی خۆی کردووم وهکو وهحشی به سهزهی خهت و خال
دهست و پای بهستم به عیشوهی کهید و ئهفسوزن عاقیبهت
(سالم - ل ۵۳)

به ئهفسوونت جهلای دا دانهیی خال
به دامی توپهیی تو بوو مورغ دلپهند
(سالم - ل ۵۶)

ئەفشان، پەخشان، بلاو.

زولف و کاکۆل و غولامانهی هه موو ئەفشان بکا
بی بهزانوودا بدا جامی به عیشوه و شهرم و ناز
(کوردی - ل ۱۷)

پادشاهم تاکو چینی زولف ئەفشان کا شه مال
قافلەیی تالان ئەکهه هه تاجری بپرواته چین
(کوردی - ل ۳۸)

تاری کاکۆلی که ئەفشانه له سهه مهیتهنی ئال
پشتهیی گیان و دل و دین دهپستینی به عهلی
(کوردی - ل ۵۸)

ئهگه ئەفشان بی نهفحهی چینی زولفت
خهجالهت دهیگرئ نا هوویی تاتار
(سالم - ل ۵۸)

به ههسههت ئەشکی ئالم دیته سهه روو
به سهه رووتا که ئەفشان بی سهههر موو
(سالم - ل ۱۱۵)

ئەفشان کردنی گیسوون پەخشان کردنی پرچ و ئەگریجه.

→ ئەفشان:

گیسو: پرچ.

که بادی سو بدهم نه فشان نه کا گیسووی پرچینی

(زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها)

(سالم - ل ۳۶)

نه فغان؛ فوغان، فوغان، واته فوریاد و زاری و ناله و گریان.

شهره و تابش و بارش له دهمی په عدی به هار

نه سهری سوزشی گریانه له نه فغاندا

(نالی - ل ۹۰)

بیهوده به له گولزار نه فغانی بولبولی زار

ناگاته گۆشی یاران نالینی بیقراران

(سالم - ل ۹۳)

شیواوه دل له گولزار نه فغانی بولبولی زار

په یوهسته نینتیزاره وهك چاوی روژه داران

(سالم - ل ۹۳)

نه فغان کونان؛ به دهم گریانه وه.

نه فغان + کون + ان

نه فغان: →

کون: په گی چاوی که ردهن (= کردن) ی ف. به واته کردن.

ان: پاشگره که دیته سهر کوتایی په گی چاوی چونیته تی ده گیه نیت.

خوت له جیاتی من دم گریای گهر به چاو دهن تی په شید

قور به سهر دل پر که دهر شینی پدهر نه فغان کونان

(سالم - ل ۹۲)

نه فگار؛ بریندار، زامدار، ماندوو.

حیکمەتی تۆ مولھەمە ھەم قەدەمت مەرحەمە
مۆستەحەقی مەرھەمە سینیەیی ئەفگاری من
(نالی - ل ۳۳۵)

تا لە گەیلان با ڕەش و تەم دەماوەند داگری
پیزشی ئەشک و ھەناسەیی سینیەیی ئەفگارمە
(سالم - ل ۱۲۸)

ئەفگەندە سەر: سەر ئەفگەندە، سەر شوڤ، مل کەج، شەرمەزار.

سەجدە چون وەک بیدی مەجنوون سەر وەھا ئەفگەندە سەر
بۆ تەفەرۆج گەر نەمایان کەیی لە باغا قامەتت
(سالم - ل ۴۶)

ئەگەر: لێرەدا واتە ھەرچەندە.

نە چوونی خزمەتی دولبەر ئەگەر وەک مردنە ئەمما
مەچۆ سالم لە بەزمی مونعیما جیگەیی گەدا نابیی
(سالم - ل ۱۴۰)

ئەگەر: مەبەست، یان، ھەندئ جار.

قەدیم تەن پەرۆری نازن بەبازارپا غویار ئالوود
ئەگەر گا باری کا ئاوەر وەگەر ھێزم فرۆشانن
(سالم - ل ۱۰۴)

ئەلا، الا، ع. نامرازی وریا کردنەوہیە، واتە: بزانیەو ناگاداریە،، ھوشیاربە، وریابە.

ئەلا ئەیی ئاسکی ناسک بە باسک
شکاندنت گەردنی سەد شیریی شەرزە
(نالی - ل ۴۴۹)

ئەلا ئەیی نەفسی بووم ئاسا ھەتاکەیی حیرسی وێرانە
لەگەل ئەم عەشقبازانە برۆ بازارانە ئازانە
(نالی - ل ۴۸۲)

ئەلا ئەي نازەننن ئاھوو بە باھوو

دئى سەببىدى خۆت ھىنايە لەرزە

(نالى - ۴۴۹)

ئەلا؛ لا، لاي، ئاست، بەرامبەر.

سالام كەلامى كوردى و بىي وەزن و لەنگ و سست

بىي مەعنەبە بگاتە ئەلاي شىخى مەعنەوى

(سالام - ۱۵۲)

ئەلاي ھەركەس دەچم مەنەم دەكا خۆت بۆچى پيسوا كرد

درىغ كوا حال زاننى رەبى تووشم بىنى بيمارى

(كوردى - ۵۳)

ئەلئەمان؛ الامان. ع. وشەيەكە لە كاتى ترس و مەترسى، يان لە جەنگ كاتى تەسلىم بوون
و پەنابردن لە ترسى دوژمن بە كار دىت.

گوئى فەلەك كەر بوو لە بەر نالەي نەفيري ئەھلى شار

لا مەكانى گرت سەداي ئاھ و فوغان و ئەلئەمان

(سالام - ۱۴)

ئەلەم دىدە؛ ئازار چەشتوو، ئەوھى كە دەردو ئازار و ناخوشى ديوە.

عاشق لە دل و دىدەبى نەغيارى جەفاكار

پيسواو ئەلەم دىدەو بەدنامە ھەموو دەم

(سالام - ۸۶)

ئەلبورز؛ لە پەھلەقىدا ھەريورز.

ھەر: كۆي، چيا، شاخ.

بورز؛ بەرز، بلند، گەورە. ھەر دوو وشەكە بەسەر يەكەورە و اتا چياي بلند، كۆي

گەورە، شاخى بەرز. زنجيرە شاخەكانى سەرووى ئيزان، كە سەرانسەرى سەرووى

ئيزان، لە پوژ ئاواوہ بۆ پوژھەلات دەگرىتەورە، و بەرزترين لووتكەي ئەم زنجيرەيە

(معين)

(دەماوەند)ە.

له ئەفئستادا پێی دەوتری (هەر بەریزە ئیتی). که بێندترین چیا به له ئێران و زۆر به پیرۆزی دادهنێن، له (زامیاد یەشت) دا، واهاتوو که ئەلبورز یە که مین چیا بوو که له سەر پووی زهویدا پهیدا بوو.

(فرانک) فەرهدوونی کورپی سپارد به پیاوچاکیکی له خواترس له چیا ی ئەلبورز، تا له زیان و مهترسی زهححاک بیپارێزیت. کاتی که (زأل) له دایک بوو، له بهرئەوهی که مووهکانی سپی بوو، باوکی له بهر سه رزه نشتی خه لکی، له داوینی چیا ی ئەلبورزدا به ره لای کرد، له بهرئەوهی که (سیمورغ) له بێندترین و باشتترین شویندا ده ژێ هیلانه که ی له سەر چیا ی ئەلبورز بوو، هاته خواره وه و (زأل) ی برده ناو هیلانه که ی خو ی. که یقوباد په نای برده بهر چیا ی ئەلبورز، دوا ی ئەوه پالەوانه کان راپه رین تا ئێران به پارێزن له هێرشێ تورکهکانی ئەفراسیاب، که په لاماری شارهکانی ئێرانیان دابوو، هه و ئی رزگارییان دها، هه ر له بهر ئەمه ییش بوو که رۆسته م هات بو چیا ی ئەلبورز و قوبادیشی له گه ل خویدا هینا و تاجی پاشایی پی سپارد... (فرهنگ شاهنامه)

په نامه شه هسواریکه گوزه رکا گه ر به ئەلبورزا
ده کا زه ربی سمی ئەسپی له خارا توتیا په یدا
(سالم - ل ۱۸)

ئه له زه ره؛ الحذر ع. واته ترس و خو پاراستن، به کار ده هینریت بو وریا کردنه وه
دوورخستنه وهی که سی له شتی یان له کاریکی زیان به خش.

ئه مرۆ فه زای بازیکه سی جایی ره هزه نه
له و ده شته دی له غه بیبه وه ئاوازی ئەله حزه ر
(سالم - ل ۱۴)

ئه لفی قه د؛ قه دی ئەلف، مه به ست بالای ریک و که ئەگه ت و جوانه.
له له وحی ته ربیه ت نه یخسته یادم
به جو ز ئەلفی قه دت ئوستادی مه کته ب
(سالم - ل ۴۳)

ئه لواحی ئەله د؛ به ردی ئەله د، نه و به رده پانانه ی که ده خرینه سه ره شوینه

هەنگەندراوێی کە لە ناو گۆردا مردووی تێدا دانەنریت.

ئەلواح: کۆی لەوح (لوح) ه. ع.

ئەلحد: لە حەد = لحد. ع.

هەر وەها بە واتای گۆریش هاتوو.

دوومینە نێلتیجام ئەمەتە ئەو دەمەیی دەبی

ئەلواحی ئەلحدەم بە زەنابیلی مەعتەرە

(نالی - ل ٤٣٦)

لێرەدا حافزی شیرازی وشە (لحد) ی بە واتای گۆر بەکار هێناوە.

برسر تربت من بامی و مطرب بنشین

تا به بویت زلحد رقص کنان برخیزم

(حافظ - تزیونی، ل ٢٣١)

واتە: لە سەر گۆرەکەم لە گەل مەیی و گۆراننێبێژدا دابنیشە، تا بە هۆی بۆنی خوشی

تۆم. لە ناو گۆرەکەمدا بە دەم سەماوێ هەلسمە سەر پی.

ئەلوهداغ: الوداع. ع. خوا حافیزی کردن، بە خوا سپاردن.

دەشتی هیجرەت تالە وەك دەریایی قیر

ئەلوهداغ ئەی میهری رەخشان ئەلوهداغ

(سالم - ل ٥٧)

ئەلوهند: پوویاریکی بچووکە لە دەورووبەری شاھ ئابادی پۆژناوێ کەرەند، بەتایبەتی

زەهاب ئاوی بۆ دیت و بەرەو قەسری شیرین دەپوات، دواي تێپەرپوون لە قەسری

شیرین بەرەو سنووری عیراق دەپوات و دەچیتە خاکی عیراقەوێ و دەپژیتە پوویاری

دیالەوێ ئینجا دەپژیتە دیجلەوێ. هەر وەها (ئەلوهند = ئەلقدەند = ئەروەند)، ئەقیستا

aurvant، ئەوێ کە توندو تیز بیت. پەهلەفی. (alvend) کێونکە لە خوارووی

هەمەدان بە بەرزایی ٣٧٤٦ مێتر، کە لە بەردی خارا و کوارتزی پێکھاتوو، بە زۆری

دریژایی سالی بەفر دایبۆشیو، ئەلوهند گەلی دۆل و دەری پڕ لە سەوزایی و ئاوی

تێدایە. لە داوینیدا (کان) ی جۆراوجۆر هەیه. (معین)

وهها فرمیسکی خوینین دئ له چاوم
وهکو دامانی ئهلوهنده كهـنارم
(كوردی - ل ۲۴)

له هیجری پووی بههاری نازه نینت
له دلمایه خهفته وهك کیوی ئهلوهند
(سالم - ل ۵۶)

ئه ئلا ئه ئلا؛ الله الله. ع. بۆ خاتری خوا، ههروهها له کاتێکدا دهوتری که کهسێ کارێ، یان
قسهیهکی نابهجی بکات که له شوینی خۆیدا نهبی و نهبوايه نهنجام نه درایه،
ههروهها بۆ سهرسوپمان و نکوولیکردن له شتی بهکار دیت.

مادگر کس نگر فتم به جای توندم
الله الله تو فراموش مکن عهد قدیم
(سعدی - "عفیفی")

واته: ئه ی هاو ده م و دوست ئیمه یه کیکی ترمان نه خسته جیگه ی تووه، بۆ
خاتری خوا تو سه رده می دیزین له بیر مه به ره وه.

ئه مشه با؛ ئه مشه و، ئیمشه و.

جی ی ده م ده مه، جی ی له ب له به ساقی وه ره ئه مشه ب
هه م ماچی ده ما ده م بده هه م جامی له به له ب
(نالی - ل ۱۳۳)

ئه میستا؛ ئیستا.

هه تا تو م ئاشنا بووی ئاشنام بوون
ئه میستا موو به موو نه غیاره بی تو
(نالی - ل ۲۸۳)

ئه میستا که؛ ئیستا، ئه میستا.

ئەمن دادم لە دەست بئى عەھدو شەرتیت بوو ئەمىستاكە
لەسەر پىتى بى وەفایى وا ديارە زۆر بە عینوانى
(كوردى - ل ۵۹)

ئەنالقادىر، ئەنالقادىر، انا القادر.

مەقامم كەن بەزمجر ئەر دارى مەنسور
دەكیشنى خوینى من نەقشى ئەنالقادىر
(سالم - ل ۷۷)

ئەنالقادىر؛ انا القادر = انا الحق: واتە من خودام، ئەمە وتەى حەسەنى كورپى مەنسورى
حەللاجە، كە بوو ھۆى ئەوھى تیدا بچى، ئەم وتەىە يەككە لە پازەكانى خوداوەند
و ھەركەس كە بیدركینى سەرى دەخاتە سەر سەودای عیشق...
(اصطلاحات)

وھكو مەنسور ئەگەر بېشم سووتینن
ئەنالقادىر دەلى گەردو غویارم
(كوردى - ل ۲۴)

ئەنجوم؛ انجم. ع. ئەستېرەكان. كۆى (نجم)ە.

فەلەكى میھرمەھى وەقتە تەواوین زەمەنى
كەوكەبەھى ئەنجومى یو دائىرەھى ئەنجومەنى
(نالى - ل ۶۶۹)

ئەندەر؛ دەر. ئەندەر فۆرمى كۆنترى دەر (=دەر)ى. ف یە، واتە: لە.

فەلەك پەردەى شەب ئەندەر پۆژى سەر فانۆسى ئافاقى
زەمىن و ئاسمان لەم بانە تا ئەو بانە تابانە
(نالى - ل ۵۱۲)

ئەندەر وون؛ ناو، ناوھە، ھەروھما بە حەوشەھەك یان بەخانووھەك دەوتریت كە لە پىشتى دیوارى
دەرموھى مالى دروست كرابیت و تايبەت بیت بە ژن و مالى و منالى خاومن مالى.

يارم له ئەندەروون ھات دەستی پەقەب لە دەستا
غەمناک و شادمانم پەحمەت عەزابی ھینا
(سالم - ۳۵)

ئەندەك، ھەندىك، كەمىك.

بە جەورى بى حىساب و لوتقى ئەندەك
لە سەد لا ژەھر و يەك لا ئەنگەبىنى
(سالم - ۱۵۱)

ئەندووھ، ئەندوھ، خەفەت، غەم، دلتەنگى.

ناگاتە دەر لە خاتر سەد كۆشى ئەرەستۆ
غەيرەز وىسالى ياران ئەندوھى بى قەراران
(سالم - ۹۳)

عەيشى وەسلىم بىر دەسەر ئەندوھى ھىجرىش سەردەچى
مەوسىمى ئوردى بەھەشتم دى دەمىكىش دەى دەبى
(سالم - ۱۴۲)

ئىحتىرامى ئەھلى دل ئەفزوون ئەكا ئەندوھى عىشق
قەلبى بى قىمەت لە بۆتەى مېخنەتى ئىكسىرى دى
(سالم - ۱۴۴)

ئەنگەبىن، ھەنگوین.

دەمى ھىجرەت شەوى گەر بىتە يادم لەزەتى ماچت
لە لىوى وشكى بى ئاوم سەحەر گەھ ئەنگەبىن دەپژى
(سالم - ۱۴۷)

بە جەورى بىحىساب و لوتقى ئەندەك
لە سەد لا ژەھر و يەك لا ئەنگەبىنى
(سالم - ۱۵۱)

باریی به سرومکەت بەشنەیی ئەنگەبینی گەز
گرتووێه جونبوشت بەهەم ئاغووشی نەیشکەر
(سالم - دیوانی نالی - ۱۹۹ل)

ئەنگەبینی گەز = گەز ئەنگەبین: مەبەست شیلەیی گەزوێه.

ئەنگەبین: —————>

گەز: درمختیکی بچووکە و لقهکانی ورد و ناسکن، داپۆشراوە بەگەلای وردو له
بەهارو هاویندا گۆلی سپی دەگریت و له لقهکانی شیلەیهکی لێ دەگیرێ که پینی
دەوتری گەز ئەنگەبین، هەرەها جۆره شیرینییهکی سپییه که دروست دەکری له
شەکرو سپینەیی هیلکە و پسته یان بادامی تێدەکریت. وه به جۆره درمختیکی
ئەفسانەیییش دەوتری که پۆستم تیری لێ دروست کردوو و داویتی له چاوی
ئەسفەندیار. (سخن).

باریی به سرومکەت بەشنەیی ئەنگەبینی گەز
گرتووێه جونبوشت بەهەم ئاغووشی نەیشکەر
(سالم، دیوانی نالی - ۱۹۹ل)

ئەنگوشت ئەما: بەناویانگ، ناسراو، ئەوهی که ناسراو بیّت و خەلک پەنجەیی بۆ پراکیشی.

ئەنگوشت + ئەما.

ئەنگوشت: پەنجە.

ئەما: پەنجە چاوی نەموودەن (= نمودن) ی ف. یه، واتە نیشان دان، ئاشکرا
بوون، پیشان دان.

خوینی من بوو شوین وتی دەسپێ بە پەنجەیی قاتلی؟!
وختە خۆی ئەنگوشت ئەماکا لێی گەپێ با ببیپێ!
(کوردی - ۵۵ل)

بۆیه ئەزبەسکی نیزارم له فیراقتی مەهی پرووت
وہکو برویی هیلالت قەدم! ئەنگوشت ئەما
(سالم - ۲۸ل)

ئاغا مەيلى ھامسەرى بوو زوو ھەوای دا عاقیپەت
چارەنوو س ئەنگوشت نەما بوو پەردەیی شەرمی دېرى
(سالم - ۱۴۶ل)

ئەنگووان؛ پىكران.

مودەعی كوئىر بى نىزام ئىفلىج مەكان ژىرو زەبەر
مىرى سوورداش و ئەمىنەى پىاوى ھەردوو ئەنگووان
(سالم - ۹۸ل)

ئەنگووت؛ مەبەست ھەلكرنە، ھەلكرنى شەنى با.

بەپاين ھات شەوى ھىجرو نەسىمى سوېحى وەسل ئەنگووت
بەرمەدە ئەى تەبى غەم وا بەيانە باسەبوك سەرىم
(سالم - ۸۰ل)

ئەنىس؛ انىس.ع. راھاتوو، خوو گرتوو بە شتىكەو، ھاودەم، يارو ھاودەم.

لەگەل عىشقت وەھا يار و ئەنىسم
لەتۆش ھەتتا بە كولى بەر كەنارم
(كوردى - ۲۴ل)

ئەوباش؛ اوباش.ع. كۆى (وبىش)ە، واتە ھىچ و پووچەكان، ناكەسان، ئادەمىزادى
پروپوچ، خوئىپىيەكان، پەروەردە نەكراوكان، بىياكان. ھەندى جار و شەى
ئەوباش، لە زمانى فارسىدا بو مەبەستى تاك بەكار ھاتوو و كۆيەكەى
(ئەوباشان)ە. (معین)

بى دل و گوئى و نەسىھەت نەگر و سەركەش و پەند
سپلە و ھەرزەو و ئەوباش و بەر ئەتوارو نەزان
(كوردى - ۳۷ل)

ئەوج؛ اوج، بە عەرەبى كراو لە زمانى سەنسكىرىتدا Učča، بىندىتىن شوئىن، بىندى، بەرزى،
بىندىتىن پلەى ئەستىرە (بەتايبەتى خۆر)، بالاتىن شوئىنى بەرزىوونەوئى ئاوان،
بەشى سىانزەھەم لە بىست و چوار بەشەكەى موسىقاى ئىرانى. (معین)

گوتم: راستی سه‌با هه‌سه‌گوتی مه‌شره‌ب موخالیفیه
گوتم: نارئ گوتی بایه‌گوتم نه‌وجی گوتی دووره
(نالی - ۴۰۹)

قه‌تاری زهنگ و قوڤری ئوشتەر و نیستر له سه‌ر کیوان
ده‌لئی زیره‌ی سه‌دای قازو قولنگی نه‌وجی که‌یوانه
(نالی - ۴۸۷)

ئه‌ی قه‌لعه‌یی ماهم که ده‌لئی نه‌وجی بو‌دووجی
وه‌ی قولله‌یی دووری که ده‌لئی قامه‌تی عووجی
(نالی - ۶۳۷)

ئه‌ولیا؛ اولیاء.ع. کۆی وه‌لی (= ولی) به.

دۆستانی خوا، عاریفه‌کان، یان خاوه‌نی کاروبار، ئیزانییه‌کان و تورکه‌کان
هه‌ندئ جار ئهم وشه‌یان به مه‌به‌ستی تاك به‌کار هیناوه، وه‌کو: (أولیا عطا، أولیا
چلبی، أولیا سمیع) که ده‌لین ئه‌ولیا‌ی ئوموور، واته خاوه‌ن کاره‌کان، گه‌وره‌کانی
ولات، ئه‌ولیا‌ی حه‌ق، واته دۆستانی خوا. (معین)

وا به ئاسان عاله‌می ته‌سخیری تۆ بوون ماهرپوو
سامیری یا ئه‌ولیا‌یی راست بیژی ماهرپوو
(کوردی - ل ۴۰)

ئه‌هلی به‌سه‌ر؛ خاوه‌ن زانیاری و وریایی، ئه‌وه‌که‌سه‌ی که هوشیار و شاره‌زاو زانابیت.

ئه‌هل: اهل.ع. شایسته، به‌جی، که‌س و که‌سان و ئه‌وانه‌ی که له شوینیکدا
نیشته‌جی بن.

به‌سه‌ر: بصر.ع. چاو، بینایی.

به‌زه‌ر په‌حمه‌تی تۆوه له‌زه‌ر ئه‌هلی به‌سه‌ر
جومله نه‌زدیکی نه‌جاتن چ زه‌لیل و چ ئه‌سیر
(سالم - ل ۶۶)

ئەشكى سالم كە بەيادى لەبى تۆ دىتە كەنار
قەترە قەترە لە نەزەر ئەھلى بەسەر مەرجانن
(سالم - ۹۴ل)

ئەھلى تەرىق: ھل الطریق. ع. ئەھى كە رى و شوینی تاییەت بە سوڤییەكانى گرتییەتەبەر.
دائیم لە ھەزەردا سەفەرى بە.. لە ھەتەندا
غوریەت كەش و عاجزبە ئەگەر ئەھلى تەرىقى
(نالى - ۶۵۶ل)

ئەھلى دڻ: كەسانى كە دڻیان بە روناكى پۆشن بوویتەو، ئەھلى مەعنا. (إصطلاحات)
خاوەن دڻ، خاوەن چىژ، مووشكاف، شارەزاو سەلیقەدار. (ثروت).
عاشق، دڻ وریا، ناگادار، دڻدار.

لە بیمی مەوجى دەریای ئەھلى دڻ زاھید خەبەردارنن
(كجا دا نند حال ما سبكباران ساحلها)
(سالم - ۳۶ل)

لەمەھشەردا ئەگەر بى روىى تۆ مائیل بە چەننەت بم
لەلای یارانى ئەھلى دڻ سەر ئەفگەندەى خەجالەت بم
(سالم - ۷۹ل)

ئەھلى دڻ بێنە تەماشای دڻبەر و ئەحوالى من
دەفتەرى فەرھاد و شیرین سەر بەسەر ئەفسانەبوو
(سالم - ۱۰۷ل)

لە پەمزی سىرى عیشقاً ئەھلى دڻ بیدار و باھوشە
وہلى بیدل لە خوابى غەلفەتا ھەمزادى خەرگوشە
(سالم - ۱۲۶ل)

ئیحترامى ئەھلى دڻ ئەفزون ئەکا ئەندوھى عیشق
قەلبى بى قییمەت لە بوټەى میخنەتى ئیکسىرى دى
(سالم - ۱۴۴ل)

ئەھلى سونەن؛ اهل السنة. ع.

ئەوانەى كە پەيرەھى سوننەت دەكەن. سونىيەكان.

قەز بىرىشم كە حەرامە لە رەجول نەك نىسوان

سوننەتى شەرە ئەگەر تابىعى ئەھلى سونەنى

(نالى - ۶۷۲)

ئەياز، ئايان، ئەبولنەجم ئەياز ئوماق، لە سالى ۴۹۹ى كۆچىدا مردووه، غولامىكى تورك

بوو، لە ئەمىرە خۆشەويستەكانى سولتان مەحمودى غەزنىھى بوو. ئەياز

باشترىن نمونەى چابوكى و هوشيارى و نازابى و جوانىيە. (معين)

موترب نەر و ابن فىدايان بى نەگىسا و بارىدە

ساقى نەر و ابى بەقورىانى دوو دىدەى بى ئەياز

(كوردى - ۱۸۸)

ئەگەرچى زاھىرەن مسكىن و دەروىش و گەدا رەنگم

لە غەزنىھى خاترا مەحمودى گىسووى ئەياز

(سال - ۸۷)

پىچىدە با بى دلى عىشقت ھەمىشە ەك

زولفى ئەياز و گەردەنى مەحمودى غەزنىھى

(سال - ۱۵۱)

ئەيامى رۆمىيان؛ مەبەست سەردەم و پۇژگارى توركە عوسمانىيەكانە.

جوز گاه گاهى ناھ و نالە لە ئەيامى رۆمىيان

نەمدىوھ و ابى لە عدالەت بەنى بەشەر

(سال - ديوانى نالى - ۲۰۰)

ئەيمەن؛ ايمن. ع. لە زمانى فارسىدا ەكور رىئووسى كۆنى كوردى دەنوسرى (ايمن)، بەلام

بە دوو جۆر دەخوئىرئىتە ەھەر جۆرەى واتاى تابىتەى خوى ەمىھ:

۱- ايمن: (ئەيمەن) دەخوئىرئىتە ەھەر، واتە لای راست، راستى، دەستى راست، پىرۆز.

۲-ایمن: (ئیمین) دهخوینریتتوره، واته له ئەمان و ناشتیدا بوون، ههروهها به واتای ناسوودهیی و دلنیاایش هاتوو.

ئەم وشەیه بەم جوۆره و بەم واتایه لهزمانی عه ره بیدا به کار نه هاتوو، فارسی زمانان ئەمهیان دروست کردوو له وشەیی (آمن)ی عه ره بی که به هه مان واتا عه ره بیه که ی به کاری دهینن، ههروهها وهکو چۆن له فارسیدا وشەیی (حجیب) گوێدرای (حجاب)ه و (رکیب) گوێدرای (رکاب)ه... هتد.

بۆ ئەم مەبەسته بپوانه ئەم سه رچاوانه: (غلط ننویسیم، معین، سخن). من وادمانم له بهرتهوهی که شاعیره کۆنه کانمان زۆریان دیوانی شیعریان به فارسی ههیه و شاره زاییه کی باشیان هه بووه له زمان و ئەدهبی فارسیدا، وشەیی (ایمن) یان به ههردوو جوۆرمکه و ههردوو واتاکه ی به کار هیناوه، وهکو باس کرا.

به لام من وشەیی (ایمن) = (ئیمین). وهکو چۆن له دیوانی نالی و سالمدا بهرینووسی کوردی نووسراوه (ئیمین) وهکو خۆی نووسیومنه تهوه، هه رچه نده (ئیمین) هکه م لا راستتره.

موتمه ئین خاتر و ئیمین مەبه هه رگیز له شه ری

نه فسی ئەمماره که ئەم ماره له گه ل تو شه رییه

(نالی - ل ۵۸۶)

زولفی حه ییه په روره سالم ئەبه د ئیمین مەبه

بەم قه راره قه ت مەکه بازی به حه لقه ی ئەژده ها

(سالم - ل ۳۹)

میرزا وه ره لیتم لاده دهستی من و دامانت

ئیمین مەبه لیتم نه ک بيم يه ک ده فعه به مه يدانت

(سالم - ل ۵۰)

مەبه ئیمین له تیر و قه وسی دونیا

(غنیمت دان فراغ بهمن و دی)

(سالم - ل ۱۵۴)

ئەيووب: لە پىغەمبەرانە يە كە لە تەوراتدا ناوى براوه كە بەناويانگ بووه لە سەبرو
بوردهبارى لە بەلاو ناخۆشيدا، ناوى لە قورئاندا هاتووه، هەروەها لە (سفرى
ئەيووب)دا كە يەكئىكە لە بەشەكانى سەردەمى كۆن، باسى داستانى ئەيووب بە
دریژى كراوه، لە بارەى نازموون و سەبرو بور دەبارى و وتووێژەكانى لەگەڵ
دۆستەكانيدا. (معین)

لە عەشقا هەر منم هەم دەرسى مەجنوون

لە سەبرا هەر منم ئوستادى ئەيووب

(سالم - ل ٤٤)

ئوردى بەهەشت: ئوردى بيهيشت: مانگی دووهمی سالی خورشیدییه و دووهمین مانگی
بەهاره، لە ئایینی زەردەشتیدا ناوی یەكئىكە لە (ئەمشاسپەندان = فریشتەكان)،
كە لە جیهانی بەهەشتیدا نوێنەرى پاك و پیرۆزه و لە جیهانی خاكیدا پاسەوانى
ئاگره. هەروەها پۆزى سێهەمى هەر یەكئىكە لە مانگی ئێرانى. (عمید) و (معین)

بەهەمن سیفەت بە تیری غەم نیسفەندى یارى دل

ئوردى بەهەشتى بە دەل بوو بە مانگی دەى

(كوردى - ل ٦٣)

عەیشى وەسڵم برده سەر ئەندووهى هيجریش سەردەچى

مەوسیمی ئوردى بەهەشتم دى، دەمىكیش دەى دەبى

(سالم - ل ١٤٢)

شنۆى ئوردى بەهەشتى وەسلى یار ئەرىى بەسەر مندا

لەلام قەندیل و لاجانە بە هاوین گەر لە مەسقەت بم

(سالم - ل ٧٩)

ئوستوخوان: ئيسك، ئيسقان.

بۆ رینگە گەر ساقى عوججیان كرده پردى ئاوى نیل

ئوستوخوانى دەستی میرزا پول لەسەر دەریا دەکا

(سالم - ل ٢٩)

نوڤتاده: كهوتوو، پەك كهوتوو، پەك كهوتە، لە كوردەواریدا (ئىفتاده) بيش بەكار دیت، بەلام (نوڤتاده) راستترە. بەو كەسەيش دەوترى كە بە ھۆى پىرىبەو ھىزى لى برابىت و لە جىدا كەوتبى.

وشەى نوڤتاده لە چاوكى نوڤتادەن (= افتادن) ى ف. يەو ھاتوو، واتە كەوتن.

دەرى رەحمەت كەوا بەحرى موحىتى عاسىيە نالى
تيا جان و تەن نوڤتادەى شەپۆلى سەيلى عيسىانە
(نالى - ۵۲۰)

ئەى تازە جەوان پىرم و نوڤتادەوو كەوتووم
تا ماو ھەياتم
(نالى - ۲۶۴)

چ قەد كەوانى؟ وەكو پى شكاو نوڤتادە
كە بازى سى قەدەمى قەت نەداو ەك پەرى تىر
(نالى - ۲۱۲)

لە خاكي ناستانەى دولبەرم نوڤتادەم و شادم
دەمگاتە تاقي كىسرا رىفەتەى جىگەى سەگىم ئەمشەو
(سالم - ۱۱۸)

نوڤتادەگان: كۆى نوڤتادەيە. ← نوڤتادە.

بەيان ناكا كىتابى تىب دەوايى دەردى عوششاقان
شىفایە بو تەبى نوڤتادەگان لىمۆى جانانم
(سالم - ۸۳)

ئوڤوق: افق. ع. ناسۆ. ئەو ھىلەى كە دەكەوتتە بەر چاو لە شوئنى بە يەكترى گەيشتنى زەوى و ناسمان. رۆخ و كەنارى ناسمان، پانايى و بەر فراوانى. (سخن)

چىھەت بە ھەيئەتیکە لە ناو شامى توڤدەا
دەربى سەحەر لە بورجى ئوڤوق شەمسى خاوەر
(سالم - ۱۴۵)

نۆردوو، له شكري ناماده بوو بۆ جهنگ به هه موو چه كه وه.

نهم وشهيه توركي و مه غوليهيه.

له دهرياي مه عره كه ي تيغي نه ههنگي گهر نه مايمان بي

له ناو نۆردوويي توركانا دهبي شين و سه دا پهيدا

(سالم - 19)

ئيبنو حاجيب: ابن حاجب.ع. (جمال الدين ابو عمرو عثمان بن عمر) نه حويي ناسراو (570

- 666). له بنه رندا له كورده كانى ئيزان بووه، له ميسردا له دايك بووه و له

قاهيره زانسته نه ده بيبه كان و فيقهى خوئندوو، ماوه يه كه له ديمه شق ده رسي

وتوته وه. به ره مه كانى نه مانه ن: كافيه (نحو)، شافيه (صرف)، مختصر المنتهى،

كور تيرا وه ي كتبيكي ترى نه وه له ژير ناو نيشانى (منتهى السؤال و الأمل).

الأمالى.... هتد. (معين)

خالى به ينى چاو و نه برۆت ئينتيخابى كاتيبه

به عنى نوقته ي فهرقى ئيبنو موقله و ئيبنو حاجيبه

(نالى - 398)

ئيبنو موقله: ابن مقله: (ابو على محمد بن على)، له سالى 328 ك مردوو، له خزمه تى (ابو

الحسن بن فرات) دا بووه لاي نه و پيگه يشت و مال و سامانكي به يه كه وه نا و

پاش ماوه يه كه نيوانيان تيك چوو، ئيبنو موقله لى هه لگه رايه وه و دوژمنايه تى

له گه لدا ده كرد تا نه و كاته ي (ابن فرات) ده ركرا و گيرا، كاتى كه كرديانه وه

به وه زير ئيبنو موقله ي گرت و ده ستى به سه ر ماله كه يدا گرت، خه ليفه (مقندر) له

سالى 316 ك دا ئيبنو موقله ي كرد به وه زير، به لام له سالى 318 ك دا ده رى كردو

زيندانيشى كرد، جاريكى تر بوو به وه زيرى خه ليفه (راضى) و به كو ششى

دوژمه كانى ده ستى راستيان برى و ماوه يه كه له زينداندا مايه وه و هه رله و يشدا

مرد. ئيبنو موقله دا هينه رى خه تى (ثلث، توقيع، رقا ع و محقق) ه. (معين)

خالى به ينى چاو و نه برۆت ئينتيخابى كاتيبه

به عنى نوقته ي فهرقى ئيبنو موقله و ئيبنو حاجيبه

(نالى - 398)

ئىختىراز؛ احتراز.ع. پارىزکردن، خو دورخستنه وه له شتى، خو پارگرتن، پاريز، هه لاتن له شتى.

خوابى غهفلت نازيله بو چاوى شهحنه و موخته سيب

دهرفه ته جامى نه سهركيشى بهلى بى ئىختىراز

(كوردى - 17)

ئىحياكون؛ احياكن.ف.ع. واته زيندووكهروه، وشكه دوو به شه، ئىحيا + كون

ئىحيا = احياء.ع. زيندووكردنه وه.

كون = كن، بهگى چاوكى كه ردهن (= كردن) ى ف. به واته كردن.

ئىحياكونى جه ميعى نه باتاتى عالمى

ره غناگوشا له تهربيه تى قامه تى شه چهر

(سالم، ديوانى نالى - 199)

ئىخوانوسه فا؛ اخوان الصفا. له سه دهى چواره مى كوچيدا، كو مه لى بىريان له وه ده كرده وه

بو بلا و كرده وهى زانسته هوشيه كان و نزيك كرده وهى نايين و حيكمه تى

نه زهرى و كاره كى (عملى) و كو مه له نووسراونكى كورت و ساده، به بى ناوى دانهر

بنووسن و بلاويان بكه نه وه، ئەم كو مه له خو يان ناو نا (اخوان الصفا و خلان

الوفاء). كو مه لى ناويراو بو راگه ياندىن و بلا و كرده وهى بىروپراى نايينى

موسولمانان، ئەو نووسراوانه يان به پىتى و تهى زانايان سازكرد و له ليكدانه وهى

هه ندى له مه سه له نايينيه كان په نايان برده بهر شيوه و بوچوونى

فهيله سو فه كان و بوياك كرده وهى سهركه وتن به په له كانى كه مالدا، بيجگه له

په نابردن به فه لسه فه هم پابه ند بوون به نايينه وه، ئەوان له و باوه رپه دا بوون كه

به ياره تى زانست و باوه رپه كردن به نايين، ده توانن پاكي و بيگه ردى ده روون

به ده ست به يئن و بگه نه قوناغيك له كه مال، كه مه به ستى شه ريعه ت و نايينه كانه

و باشت له راستيه كانيان تيبگه ن. ئەوان كو مه له نووسراونكيان هينا به به ره م،

كه تيايدا ناره زوى دانره كان به زورى به ره و بىرو بوچوونى زانايانى يونان و

فه لسه فهى نيران و هيند بوو. گه لى جار ناوى هيرمس و فيثاغورس و سقراط و

ئيفلاتون و نه رستقو له م نووسراو و نامانده دا هاتون و رپزيان لى گيراوه، له

نوسه‌رانی ئەم نامانە (ابو سلیمان محمد بن معشر بستی ناسراو بە مقدسی، ابو الحسن علی بن هارون زنجانی، ابو احمد مهرجانی... هتد) ناویان هاتوو، ئەم کۆمەڵە لە گەڵ یەکتەریدا راست و دلپاک و یەك پەنگ بوون، نامەو نووسراوەکانیان بە شیوێهەکی گشتی پێکھاتیوو لە مەسەلەکانی زانستی مەنتیقی (منطقی) و ماتماتیک و سروشت و خواناسی و حکیمەتی زانستی. (معین)

ساحیبی (علم الکتاب) ه موتریبی هودهود نەفس

یاسولەیمانە لە (اخوان الصفا) ناسەف سەفە

(نالی - ٤٥٣)

نیزهاری دانایی؛ نیتھاری دانایی. ع. ف. زانایی و شارەزایی پیشاندان. وشە (دانا) ف. یە و پێکھاتوو لە: دان + ا

دان: پەگی چاوگی دانستن (= دانستن) ف. یە واتە زانین.

ا: پاشگرەو لێرەدا چۆتە سەر پەگ و واتای چاوگەکە بە زۆری پیشان دەدات، واتە ئەو کەسە زۆر دەزانی.

بەرامبەر بە وشە (دانا) لە کوردیدا (زانا) یەو لەسەر هەمان شیوێ دروست بوو:

زان + ا، زان: پەگی چاوگی (زانین) ه.

ا: پاشگرە و باس کرا.

هەرکەسێ نیتھاری دانایی بکات و مەقسەدی
خود پەسەندی بێ یەقین نیتھاری نادانی دەکا

(نالی - ١٠١)

نیدریس؛ ناوی کەسێکە کە دوو جار لە قورئاندا ناوی براو، نوسەرە موسولمانەکان بە شیوێهەکی گشتی بە پێغەمبەری دادەنێن و لەو باوەرەدان کە نیدریس هەمان (اخنوخ) و (خنوخ) ی ناویراو لە تەوراتدا یە و دا یەنێن بە یەکی لە نەمرەکان، بە قسەو داستانی جوولەکە، نیدریس بە زیندوویتی چۆتە بەهەشتەو، (نۆلێکە) وادەزانی کە ئەو هەمان (ئەندری) بوو. موسولمانەکان پێی دەنێن (مثلت النعمة)، کە مەبەست لە پاشایی حکیمەت و پێغەمبەراییەتیە. (معین)

دَلْم تا جهننه تی وهسَلت تهلهب کا

دهبم ناوت بهقهده تهلهیلی ئیدریس

(سالم - ۷۴ل)

وهك یه هوود دنیا گرتی وادا له ریشتهی تالعم

حهزرتی ئیدریس بهناخون سهعی کا ناکریتتهوه

(سالم - ۱۳۳ل)

ئیرهج: کورپی فهریدوونه. به گویزهی داستانه میللییهکان، فهریدوون ولاتهکهی خۆی له نیوان ههرسی کورهکهیدا: سهلم و توور و ئیرهج، دابهش کرد، ئیران که باشتین بهش بوو، دای به ئیرهج، براكانی حهسادهتیان پی برد و کوشتیان.

(معین)

غهم جهیشی سهلم و تووره دیتتهسه ئیرهجی دَلْم

بۆ شورش و وهغا چوو دَلْم سینه بوو به رهی!

(سالم - ۱۵۳ل)

ئیرهه: شهرداری کورپی عاد پاشایهکی ستهمکار بوو، داوای خودایی کرد، داوود داوای لی کرد که خودای یهکتا بهرستی و بهلینی بههشتیشی پیدایه، بهلام شهرداد له جیاتی نهو بههشته باغ و کۆشکیکی دروست کرد، که بهناو بانگه به (بههشتی شهرداد، ئیرهه، باغی ئیرهه، بههشتی ئیرهه، جنت ذات العماد، کۆشکی ئیرهه) به بیرى نهو، نهوهی که له بههشتا ههبوو لهویدا کۆی کردهوه، بهلام کاتی که ویستی بچیتته ناو نهو باغ و کۆشکهوه گیانی دهرچوو. نهه وهرگیراوه له لیکدانهوهکاندا و له وتهکانی (وهب بن منبه و کعب الاخبار) که له ژیر نهه نایهتانه دایه:

ألم تر كيف فعل ربك بعاد. ارم ذات العماد. التي لم يخلق مثلها في البلاد. (سورة الفجر ۸۹، آیات ۶، ۷، ۸). واته: نایا نهتبینی که خودا چی کرد بهنهتهوهی عاد، بهو ئیرههههی که خاوهنی کۆشکی بلند بوو، که له شارهکاندا له وینهی نهوه نهبوو.

بهکورتی باغی شهرداد نمونهی ههرهنایبی باغه خۆشهکان بوو.

(تلمیحات - ص ۳۶۱)

گەر بېيە دەرى سەروى رەوانى لە نېرەمدا
وهرنه بيه دەرى ئاھووى چىنى لە حەرەمدا
(نالى - ۹۳)

لە بوستانى نېرەمدا قەت نېيە وەك
شەمامەى وەك شەمامەى وەك شەمامەى
(نالى - ۷۱۱)

دولبەرى بالا بۆندم گەر خەرامان بى بەناز
سەروى گۆلزارى نېرەم چۆن مەيلى ھەمدۆشى دەکا
(سالم - ۳۲)

قامەتت سەرۆه بە گۆلزارى نېرەم
سېبە روخسارت بە فېردەوسى نەعیم
(سالم - ۸۷)

سەقەرۆ باغى نېرەم دوورە بەيەك بن
بوونى من دۆزەخى ئەو بۆسەى ئەو كەوسەرى من
(سالم - ۹۴)

يەك نېگەھ رەونەقى باغى نېرەمى خستە دۆم
دلېبەرى لالە روخى گۆل بەدەنى غونچە دەمى
(سالم - ۱۴۹)

حۆرىي باخى جېناتى يا گۆلى باخى نېرەم
أم نجوم العرش أم شمس على فوق العلم
(كوردى - ۲۵)

ئىستادە؛ راوہستان.

ئىستاد + ە

ئىستاد: چاۋگى كرتاۋى ئىستادەن (= اىستادن) ى ف. يە. واتە راوہستان.

ه = پاشگره.

حاجیب نر ری بدا دلم دینئ

دهمی دهر ئیستاده بم دایم

(سالم - ۸۷ل)

ئیستاده و خه جالته گهر دن که چ و تهر یقم

جانا به چاوی توندی مه پروانه شهر مه ساران

(سالم - ۹۳ل)

نیسفا؛ اصفاء.ع. گوی گرتن، بیستن، گوی پیدان، گوی شل کردن، گوی رایهل کردن.

دیوانی گهر می باری خودایه به پایه عام

نیسغایی خه لقه ساعه تیکی عهرزی مه حزره

(نالی - ۴۴۰ل)

نیسفه نندا؛ نیسپه ندارموز = نیسفه ندارموز.

مانگی دوانزه همی سالی خورشیدی و سنیهمین مانگی زستانه. ههروه ها رۆژی

پینجه می هر مانگیکی خورشیدییه. یه کیکه له (ئه مشاسپه ندان = فریشته کان)،

که نوینه ری نارامی و له سه رخوییه و پاسه وانی زهوییه. (معین)

به همهن سیفته به تیری غم نیسفه ندی یاری دل

نوردی به هه شتی عهیشی به دهل بوویه مانگی دهی

(کوردی - ۶۳ل)

نیسمی نه عزم؛ اسم اعظم. واته ناوی گهره له هه موو ناوه کانی خوی مه زن، بو

دیاری کردنی نه مه جیاوازی و بوچوونی زور هیه، لای هه ندی (الله) و لای

هه ندی (الصمد) و لای هه ندیکی تر (الحی القیوم)، یان (الرحمن الرحیم)، یان

(مهیمن) - خوا ده زانی له مانه کامیان راسته. (غیاث)

دهسا ته سخیری دل چاوت به نیما

سه راسه ر نیسمی نه عزم گهر له بهرکا

(سالم - ۳۰ل)

ئیشراقی له تافهات؛ ئه وهی که به خووشی و چیژه وه بخوریتته وه.

به وشهدی که لامهت که به ئیشراقی له تافهات

له ززهت دمگه بیئنی به دل و زیهنی موخاته ب

(نالی - ۱۳۴ل)

ئیشراق؛ اشراق. ع. پروناک بوون، درهوشانه وه، روشن بوون، هه لاتنی خور.

(برق البصر) له بهر بهرق ته له ئلوی له نالی

(خسف القمر) له ئیشراق قیامهتی جه مالی

(نالی - ۶۵۷ل)

ئیعجازی که ئیم؛ که لیم = کلیم الله: نازناوی حه زهتی موسایه. موسا سه ره نجام چوو بو
میسرو داوای له فیرعون کرد که بیته سه ر نایینه که ی، کاتی که فیرعون
به رامبه ر به موسا هیچی پی نه کرا، داوای لی کرد که له گه ل جادوو گه ره کانیدا
بکه ونه کیشمه کیش وه، جادوو گه ره کان له کوژی فیرعوندا ماره کانیا ن به ره و
موسا به ره لاکرد، موسا به فه رمانی خوا داردسته که ی خو ی فریدایه سه ر
زهوی و ئه و داره ییش بوو به نه ژدیها و هه موو ماره کانی جادوو گه ره کانی قووت
دا، به و شیوه یی که له سووره ی: اعراف، نایه ی ۱۰۴ دا ده فره موئ: فألقى عصاه
فاذا هی ثعبان مبین. واته: داردسته که ی خو ی فری داو نه ژده هایه کی لی پهیدا
بوو. نه مه یه کی بوو له موعجیزه کانی موسا. یه کیکی تر له موعجیزه کانی
موسا نه وه یه: کاتی که دهستی راستی ده خسته گیرفانی و ده یهینایه ده ره وه،
پروناکیه کی سه یی بلاو ده کرده وه و په نجه کانیشی روشن و دره خشان ده بوون،
نه م موعجیزه یه ناسراوه به: (یه دی به یزا، یه دی به یزای موسا عومران).

له سووره ی: طه ۲۰، نایه ی ۲۲ ده فره موئ: واضم يدك الي جناحك تخرج
بيضاء من غير سوء آية اخرى. واته: ده ست بگه یه نه ره با لت یان گیرفانت که هاته
ده ره وه سه یی و پروناک ده بی به ته واوی که نایه تیکی تره. کاتی موسا چوو بو
باره گای فیرعون، موسا دهستی خسته بن بالی و ده ریته نایه وه وه کو سه د مانگ
و خور دهستی پروناکی بلاو ده کرده وه، به جو ری نو که ره کان سه ریا ن سو پرما و
هه موویان هه لاتن. (تلمیحات)

تاقه خالی پروت به تهجریدی مهسیح

ساحیره چاوت به نیعجازی کهلیم

(سالم - ل ۸۷)

نیفتادهگی؛ ئوفتادهگی. واته: زه بوونی، داماری، له په لویو که وتویی.

نیفتاده = ئوفتاده، که وتوو، بیچاره، داماو.

ئوفتاده + ه

ئوفتاد: چاوگی کرتاوی ئوفتادهن (= افتادن) ی ف.یه. واته که وتن.

ه: پاشگره.

بیمی ئافاتم نیه شه وها له بهر نیفتادهگی

(آنچنانم کز خیالت باز نشناسم عسس)

(سالم - ل ۷۳)

نیفشا = افشاء. ع. ئاشکراکردن، دهرخستن و خستنه پروو.

چاوی فهتانت دهکا سیری نیهانی دل عیان

واقیعی هر فیتنه ئه سراری نیهان نیفشا دهکا

(کوردی - ل ۱۱)

نیفک = افک. ع. دروو بوختان.

عاجز مه به هرگیز له دروو نیفکی حه سوودان

دونیا به ده بی سگ بوهری شیعه بکا سب

(نالی - ل ۱۳۴)

ئیقبال؛ اقبال. ع. پرووتیکردن، خوشبهختی، بهخت.

موژده له عاسیبیان که ئه و ئیقبالی په حمه ته

ئیسمی په حیم و غهوس و شه فیع و موخه بیهره

(نالی - ل ۴۳۱)

ئیقلیمی ملاحات؛ مه بهست مهیدانی شوخ و شهنگیبه.

چونکه هاوچه شنت له ئیقلیمی ملاحظه تدا نییه

ساوه کو خوسره و همیشه لیده کووسی نادری

(کوردی - ۵۴ل)

ئیکسیر؛ اکسیر وشکه کراو به عه ربییه و خوی یونانییه. Xāirion، له عه ربییه وه چۆته
ئینگلیزییه وه. elixir.

گه وه ریکی تاوینه ره وه یه، که تهنه کان دهگۆرپ و باشتریان دهکات، وه کو:
جیوه دهکات به زیو و مس دهکات به زیر و هر شتیکی به که لک و نایاب. به باوه رپ
پیشینیان دهرمانیکه، که هه موو نه خو شیه ک چاره سهر دهکات.

چاودیزی کردنی په روه ده کهر و مورشیدی کامل که مایه و چونییه تی
ئاده میزاد دهگۆرپ، له سو فیکه ریدا ئاده میزادی کامل، شیخ، پیشه وایه. (معین)
ئوهی که کیمیا گهران به دوایدا دهگهران تا مسی پی بکن به زیر به وهیش ده لئین
ئیکسیری نه عزم.

سو فیه کان لهم زاراهیه مه به ستیان ئاده میزادی کامله که پهیدا نابیت.
(عزالدین نسفی) ده لئ: یه کئ له ناوه کانی ئاده میزادی کامل ئیکسیری نه عزمه،
به و چۆره که عیساو خزر و سوله یمانیش ده لئین.

له شو ئنکی تر ده لئ: ئینسانی کامل هه همیشه له جیهاندا هه یه، به لام له یه کئ
پترنییه، چونکه هه موو بوونه وه ره کان وه کو یه که سه و ئاده میزادی کاملیش دلی
ئو که سه یه، بوونه وه رانییش به بیدل بوونیان نییه و دلش پتر له یه کئ نییه له
جیهاندا زانایان زۆرن، به لام ئوهی که دلی جیهانه پتر له یه کئ نییه.
(اصطلاحات)

ئهی شه مسی مایه په روه و ئیکسیری قلبی خاک

بنواره حالی هالیکی نه م خاکه نه حقره

(نالی - ۴۳۱ل)

ساحب زهرو زیوی که فریبی عوقه لا بی

ئیکسیری ته لای نه حمه ری چند قه تره له لا بی

(نالی - ۶۱۹ل)

خودایا مولکسی بابان بیړه واج و قهلبه سا لوتفی
به نیکسیری وجودی نهو بکا وهک موو بهها پهیدا
(سالم - ۱۹ ل)

له چهتری نادری روتبهم گهلی بالاتره نیستا
که من نیکسیری خاکی پههگوزاری سهرفرازیکم
(سالم - ۸۷ ل)

زهربی سهجدهی ناستانهت باز پهواجی دایه پروم
خاکی دهرگات بو جهبینم حوکمی نیکسیری ههیه
(سالم - ۱۳۵ ل)

تاکی کونجی فهقرو گهنجی عاشقیت بو دهست بدات
قهت تهماعی عیلمی جهبرو کیمیاو نیکسیر مهکه
(کوردی - ۴۹ ل)

نیکسیری سوهیل؛ لیزهدا مهبهست نهو مادهیهیه که شتیځ دهگورئ بو شتیځی پاک و
بینگهردو پرووناک و ورشه دارتر.

نیکسیر: →

سوهیل: نهستیرهیه که له کوتایی وهرزی هاویندا دهرده که ویت و لهو کاتهیشدا
میوه پیدهمگات. (معین)

له کوریدیدا پنی دهوتریت (گه لاویژ) که نهستیرهیه کی گهش و ورشه داره.

تیژاوی سوروشکم وهکو نیکسیری سوهیله
روخساری زهردم وهکو نه وراقی خهزانه
(نالی - ۴۷۹ ل)

نیما؛ ایما. ع. نیشارهت، هیما.

لهبی نینسافیا نهکوژئ به نیما سهیدی خهلوته
به مزمونی عهفووگر نامهیی قابیز به حوججهت کا
(سالم - ۲۸ ل)

چاوه‌کەت وەختی بەنیمما مەیلی جامی مەی دەکا
هەرچی مەی دەیکا لەگەڵ ئەو ئەو لەگەڵ نێمە مەکا
(سالم - ل ۲۹)

نیمتیسال؛ امتثال. ع. فرمان بەجێهێنان، پەپەرە ویکردن بە پێی فرمان.
ئەو کەسە تەحیدسی نێعمەت بێ موراو مەتەلەبی
میسلی نالی نیمتیسالی ئەمری یەزدانی دەکا
(نالی - ل ۱۰۵)

نیمرووزو فەردا؛ ئەمرۆ و سبەینی. لێزەدا مەبەست ماوەی کەم و بەسەرچوونی تەمەنە.
نیمرووز: امروز. ف. ئەمرۆ.
فەردا: فردا. ف. سبەی، بەیانی.

مەحەللی ریحلەتە دونیا رەفیق نیمرووزو فەردایە
(چرس فریاد می دارد که بر بندید محملها)
(سالم - ل ۳۶)

نیمین بە خودا؛ لە ئاشتی و ئەماندا بوون بەهۆی خواوە، پەنا بەخوا بۆ خۆپاراستن.
نیمین: ————— ← ئەیمەن: ایمن.

حەبسی منی نیمین بەخودا دورە لە نینساف
ئەم مورغە بەبی قەیدو قەفەس رامە هەموو دەم
(سالم - ل ۸۶)

نینس؛ انس. ع. ئادەمیزاد، مرۆف، بنیادەم، خەلک.

چ نووریکە لە حوجرە ی رەوزەدا وا قانیمە قوببە ی
قەوامی عەرش و فەرش و قەلبی نینس و قالەبی جانە
(نالی - ل ۵۰۱)

نێسان = انسان = انسان العین. ع. ببیلە ی چاو، گلێنە ی چاو.

رۆشنی دیدە بەنێسانە کە موژدە ی قەدەمت
رۆشنی دیدە یی غەمدیدە یی (بیت الحزن) ه
(نالی - ل ۵۲۷)

نیشاپور هارزه تانمیزادی بیخندو یارو کسین پایاند نهمین به تعریف و رهوشتی
کوزمالایشیپوره.

هارزه بیخوردنه بیکله، هیچ و بروج.

بظرموی چاوکمت زهنچیرکه نالی

که موثلق چانیه نینسانسی هارزه

(نگلی - ل ۴۵۰)

نهنس و جان:

نهنس: —————

جان: —————

مکانی واسیتهی نهمکان مکانته بههشی نهنس و جان

مسهکهنسی لامسکان سسران تله تشریفسی میوانسه

(نگلی - ل ۵۰۳)

نهنس و جان: انس و جن.

نهنس و جان: —————

نهنس و جین موغتریفی تویرتی جلقن به یهقین

(همسه بر ذکسر و مناجات و قیسامند و قعود)

(سالم - ل ۵۷)

نهنس: انعام. ح. نهمی که لهنی چاکوره بومشری، شتی به کسین نان له پوری چاکه

بیاوتیپوره.

له شاکسی ناستانته تاموقیم هم

کپتایته لهجوی نهنس و منسب

(سالم - ل ۴۷)

باد سببست شاره‌زوی تهر و تهریه نفس.

نفس بگره لغات و چووی خودبایی همتا مسساری
که تمم بایه همتا نیتساکه هر عومری به با ناوی
(نالی - ل ۶۷۹)

باد بپهورده، بیکانک، هیچ و پورچ.

تعی و اجهزی بارید چیه هرورک هررسی کنی
بهر و معزه که پایه هرور هاتووی به سرسا
(نالی - ل ۱۱۹)

باد نهردا واته به باتاله واته بهتاله.

بوز زولف و تهروی چون زولفی سیاتان
عالم ویکو نالی هرور باتالمر و شاهن
(نالی - ل ۳۱۵)

بایای عقیاره فیلیان، فری فیلاوی، کلهک بان

بایا: گلفی و اتای همه باب، باوک، پاپوره تادم (باوکی شامسوزاد)، پوره‌موزد،
کس، ویکو دلفین بایانکی شاره‌زوی پور، واته کسکی شاره‌زوی پور.
عقیار = عیار ج. فیلیان، وریا و زیرک. گهر فانی، دن

که دیتم شه‌کلی سهد رهنگی گوتم بابایی عه‌بیاره
که‌بیستم له‌فزی بیده‌نگی گوتم شه‌بیپوری شاپووره
(نالی - ل ۴۰۹)

باب ئوغلی: کوری بارمگای پاشایی.

باب: ع. لیره‌دا مه‌به‌ست بارمگای سولتانه‌کانه، دهرگا.

ئوغلی: تورکییه واته کوپ.

سه‌فی پاشانی باب ئوغلی له‌دیئی گۆسته‌و ده‌باشانا
به‌ده‌وری گه‌لله‌دا چوماغ دهرکه‌ف جومله‌ چۆپانن
(سالم - ل ۱۵)

باب زهن: شیشی که‌باب، شیش له‌ئاسن یان دار دروست کرابئی و گۆشتی پیوه‌ بکری و
له‌سه‌ر ئاگر ببرزینری.

مه‌ستانه‌ هه‌لستیت و به‌کویری روقه‌بابئی
نهم باب زهنه‌ گهرم و ته‌ری کابه‌ که‌بابئی
(نالی - ل ۶۲۷)

باخ = باغ: مه‌به‌ست پرووی جوانی یاره.

خالئی پرووت قوربان به‌عه‌بیاری دئی خه‌لقی دزی
بوچی ریت دا بیته‌ ناو باخ نه‌و حه‌به‌ش زاده‌ی دزه
(کوردی - ل ۴۸)

باخه: کیسه‌ل.

به‌و ده‌ننی فوراته‌ که‌ ده‌کا په‌ششه‌ به‌عه‌نقا
نه‌ک له‌و خومی نیله‌ که‌ ده‌کا باخه‌ به‌تیمساح
(نالی - ل ۱۶۶)

باخه‌به‌ره: ئاگادار، به‌ئاگا، وریا، هوشیار.

مه‌گهر موژگان ئیشاره‌ی کرد به‌کاتیب نیکته‌ سه‌نجی کا
له‌زه‌خمی خوون چه‌کانی دل وه‌کو من باخه‌به‌ر کاغه‌ز
(سالم - ل ۷۱)

جیی تورکه‌کانی رۆمه ده‌رو ژووری خانه‌قا
غافل همموله جاهی موریدانی باخه‌به‌ر
(سالم - ۱۳)

باده‌په‌یما = باده‌نۆش، شراب خۆر، مه‌ی خۆر.

په‌یما = په‌یما‌ی = ره‌گی چاوگی په‌یمووده‌ن (= په‌یمودن) ی ف. یه. واته
ئه‌ندازگرتن، ماوه‌ی درێژی شتی، پیوان و کیشانی هه‌رشتی، خواردنه‌وه و نۆشین،
نۆش کردن، برینی ماوه‌ی نیوان دوو شوین، ته‌یکردن.

باده‌ په‌یما‌یانی ئیدراک و که‌مالی عاریفان
له‌نگ و عاجز بوون له‌پیتی ته‌یکردنی مه‌یدانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

باده‌که‌ش؛ باده‌نۆش، مه‌ی نۆش، مه‌ی خۆر.

سی به‌سی نه‌ک یه‌ک ته‌لاق ده‌ن باده‌که‌ش بادوختی ره‌ز
تا نه‌به‌د مه‌ستی ده‌به‌خشتی چاوی مه‌یگورن عاقیبه‌ت
(سالم - ل ۵۳)

چاوت له‌ به‌زمی باده‌که‌شان بیتو عیشوکه‌کا
ناکه‌ن به‌ره‌سمیی نه‌شنه‌یی مه‌ستی هه‌وایی مه‌ی
(سالم - ل ۱۵۳)

باده‌که‌ی سه‌هه‌ر؛ شنه‌ی بای ده‌مه‌و به‌یانی.

جانهم فیدایی سروکه‌ت ئه‌ی باده‌که‌ی سه‌هه‌ر
وه‌ی په‌یکی شاره‌زا له‌ همموله‌ راهی پر خه‌ته‌ر
(سالم - ل ۶۶)

باده‌ی مه‌ردنه‌فگه‌ن؛ نه‌و مه‌یه‌ی که‌ نه‌وه‌نده‌ کاریگه‌ر بیت دوا‌ی خواردنه‌وه‌ی پیاو نه‌وه‌نده‌
سه‌رخۆش و مه‌ست بکات که‌ بیدات به‌زه‌ویدا و له‌پهل و پۆی بخت.
باده‌: مه‌ی، شراب.

مەرد: پیاو.

مەرد ئەفگەن: پیاو بەزەویدا دەر، ئەوێی کە پیاو بکیشی بەزەویدا.
ئەفگەن: رەگی چاوگی ئەفگەندنەن (= افکندن) ی ف. یە. هەرەها بەشێوی
ئەفگەندنەن، ئەو گەندنەن (= افکندن، اوکندن) هاتوو. واتە: تووڤدان، فریدان،
بەزەویدا کیشان.

با لەشەرتی بادەیی مەرد ئەفگەن بی ساقی نەوجەوان
دیده مەست بی و کلاو کەج کات و دوگمەیی سینه‌واز
(کوردی - ل ۱۷)

بادی سویدەم؛ شەنی بای بەیانیان.

باد: با.

سویدەم = صبح دەم. دەمەو بەیانی، سپێدە دەم.

کە بادی سویدەم ئەفشان ئەکا گیسوویی پێ چینی
(زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها)
(سالم - ل ۳۶)

بادی سەبا؛ باد صبا (ف. ع). بایە کە لەلای رۆژەلات یان سەرۆی رۆژەلاتەو
هەلەدەکات، بەلام بەهۆی ئەوێی کە هەمیشە هەلەدەکات بۆنی خوشی دل بەر
دەهینی، لای شاعیرە کۆنەکان رۆلی نامەبەر و پەیا مەینەر دەبینی.

گول بە دەم بادی سەباو پێکەنی یەعنی وەرە
تۆ لە وەسڵم بۆ بەرە ئەو بۆیە بولبول شین دەکا
(نالی - ل ۱۱۳)

بیرید باد صبا دوشم آگهی آورد
که روزمحننت و غم رویه کوتهی آورد
(حافظ، ۶۲۴ - مروی)

واتە: نامەبەری بای سەبا دوینی شو دەنگویاسی بۆ هینام دەبوت رۆژی غەم
و ناخۆشی بەرەو نەمان دەچی.

بوی خوش تو هرکه باد صبا شنید

از بار آشنا نفس آشنا شنید

(حافظ، ۱۰۱۳ - مروی)

واته: هر که سنی که بونی خوشی توی به موی بای سه باوه پیگه یشت، دلخوش
بوو و له یاری ئاشناوه قسه ی خوشی بیست.

تا پینه که نی گول به ده می بادی سه باوه

نه مگوت که شهوی بولبولی بیچاره حقی بوو

(نالی - ل ۳۷۸)

په ریشان و شکسته و سر نیگون. داماره زولفه یینی

تومزه بادی سه بای چین و خه تای لی داوه زولفه یینی

(نالی - ل ۶۷۵)

هر سه هر دینیتته یادم کوی تو مولکی خه تا

نه فحه ها دینی له موشکین زولفی تو بادی سه با

(سالم - ل ۳۴)

بی به سر قیله یی دلما وهره نهی بادی سه با

به دمی تازه که رووحم له قه زای بووی حه بیب

(سالم - ل ۴۵)

بیته سا بادی سه با لهم ومخته دا په یقامی دوست

(تاکنم جان از سر رغبت فیدای نام دوست)

(سالم - ل ۴۸)

بادی سه هر گه شه: شنه ی بای ده مه و به یانی.

له سیدقم شانوو بادی سه هر گه شه شاهیدن هر دوو

غو باری تورپی مشکینی تو نافه ی به ئاهوو دا

(سالم - ل ۲۱)

بادی غم: دوچاری غم بوون، گیرۆدهی دهردی سه‌ری و ناخۆشی.
شەتتی میحنەت هات لەسه‌ردا کەشتی هۆشی رارپاند
بادی غم لیم بوو بەشورته جیسه‌ری شادیم تیکشکا
(سالم - ل ۳۷)

بادی هه‌وا بوون: مەبه‌ست بێ ئەنجام و بێ به‌رو بێ کەلک بوونه.
واچاکه خه‌یال و خه‌ت ئەسه‌راری هودا بێ
نەک بەحسی سورور و عه‌له‌م و بادی هه‌وا بێ
(نالی - ل ۶۳۰)

توراکي توان داشت درخانه‌ جان
که از روزن عمر باد ه‌وایی
(قوامی رازی - گنج سخن ۱: ۳۴۵ عقیقی)

واته: تۆ کەمی هێزو توانایه‌کت تێدا ماوه، که ترووسکەئێ ته‌مه‌نت به‌رێکی به
ئەنجام نه‌گه‌یانند.
بادیی: مەبه‌ست لووت به‌رزو گوهر، هه‌یج و پووج، خۆ به‌زل زان، هه‌لئاوساو، فووتیکراو،
باکردوو. بایی، که له وشه‌ئێ له‌خۆبایی بووندا به‌هه‌مان واتا هاتوو.
ئەئێ ده‌راتوو له‌ دو مه‌جراایی دو میزابی مه‌بال
مه‌به‌ بادیی وه‌کو خه‌زیه‌ به‌ هه‌وای کیه‌رومه‌نیی
(نالی - ۶۷۰)

یار، جار.

دوسه‌دبار گه‌ر به‌گوئێ خۆم حه‌رفی ساردت بژنه‌وم شادم
(ج‌سواب تلخ می زیبد لب لعل شکر خارا)
(کوردی - ل ۱۰)

بارامی گۆر: به‌هرامی گور، یان به‌هرامی پینجه‌م، پاشای ئیزان و له‌بنه‌ماله‌ئێ
ساسانییه‌کان بوو، کور و جینشینی یه‌زگێردی یه‌که‌م. (فره‌نگ شاهنامه)

به‌هرامی پینجه‌م ناسراو به به‌هرامی گور، پانزه‌ه‌مین پاشای بنه‌ماله‌ی
ساسانییه‌کانه (۴۲۱ - ۴۳۸ ز) پاشایی کردوه، له بارمگای موزیر (منذر) ی
پاشای عه‌رب په‌رورده کراوه، ناسراوه به‌وه‌ی که تاجی پاشایی له نیوان دوو
شیردا به‌ده‌ست هیناوه، ئەم پاشایه هه‌موو ئەرمه‌نستانی خسته سه‌ر خاکی ئیران،
نازادیی نایینی دا به‌و ولاتانه‌ی که له ژیر ده‌ستیدا بوون.

ده‌لئی بارامی گۆره‌ تورکی چاوت

له‌دل نه‌مدیوه قه‌ت تیری خه‌ته‌رکا

(سالم - ل ۳۰)

باره‌وهر: باروهر: به‌ردار، میوه‌دار، درمختی که به‌ری میوه‌ی هه‌بی.

وشه‌که له بنه‌په‌تدا (باروهر)ه و بووه به (باره‌وهر) که دوو به‌شه:

بار: میوه‌ی درمخت، به‌ری درمخت، به‌ر.

وه‌ن: پاشگه‌ر بق مه‌به‌ستی هه‌بوون که له کۆتایی ناوه‌وه دیت وه‌کو: به‌هه‌روهر،
کینه‌وهر، به‌خته‌وهر.

زولف نه‌گه‌ر دووکه‌له دووکه‌ل به‌ری گولناری نییه

سه‌روه‌گه‌ر قامه‌تی که‌ی سه‌روی ره‌وان باره‌وه‌ره

(نالی - ل ۴۱۳)

باریه‌د: (باریه‌ز = فه‌له‌به‌ز = فه‌هر به‌ز = فه‌هه‌هلوه‌ز = په‌له‌به‌ز). مؤسیقا ژهن و
مؤسیقازانی به‌ناو بانگی بارمگای خوسره‌و په‌رویز بووه، هه‌ندی ده‌لین که له
بنه‌په‌تدا خه‌لکی شارۆچکه‌ی (جه‌روم) ی سه‌ریه‌ پاریزگای فارس بووه که
ده‌که‌و‌یته سه‌رووی شیراز. له به‌ریه‌ت لیداندا بی وینه بووه ئەله‌حانی باریه‌دی، ئەو
ئاوازانیه‌یه که ئەو دایناون و ژماره‌یان (۳۰) یان (۳۱)ه و هه‌روه‌ها (۳۶۰) ئاواز
که به‌گویره‌ی ژماره‌ی رۆژه‌کانی سال دانراوه به‌هینی ئەو ده‌زانری. (معین و
فره‌نگ شاهنامه)

موترب نه‌ر واین فیدایان بی نه‌گیساو باریه‌د

ساقی نه‌روایی به‌قوریانی دو دیده‌ی بی نه‌یاز

(کوردی - ل ۱۸)

باریهد نه‌وا، مه‌به‌ست ئاواز و گۆرانی باریه‌ده. نه‌وای باریه‌ده.

باریه‌ده: —————>

نه‌وا: —————>

بولبول له شاخساری چه‌مه‌ن باریه‌ده نه‌وا

گۆل نایه‌ سه‌ر به‌شه‌وق و شه‌غه‌ف تاجی خوسره‌وی

(سالم - ل ۱۵۱)

بارش؛ بارین، بارینی باران، بارینی به‌فر، باران.

بار + ش.

بار: پمگی دوو چاوگی (بارین) ی کوردی و باریه‌ده (= باریدن) ی ف. یه.

ش: پاشگره و کاتی که ده‌چیته سه‌ر پمگی چارگ ده‌یکات به‌ناوی چاوگ.

شه‌ره‌ر و تابش و بارش له‌ده‌می په‌عدی به‌هار

ئه‌سه‌ری سۆزشی گریانه له ئه‌فغانمدا

(نالی - ل ۹۰)

خه‌نده‌ت بووه‌ته باعیسی گریانى ده‌ماده‌م

به‌رکه سه‌به‌بی بارشی بارانى به‌هاریی

(نالی - ل ۶۴۷)

باری عومره؛ مه‌به‌ست به‌سه‌ربردنی ته‌مه‌نه، ماوه‌ی ژینی به‌سه‌ربراو.

تووشی پاداری ئه‌جه‌ل سالم که بووی

پرسی ئه‌و بۆ باری عومرت جانه باج

(سالم - ل ۵۴)

باریق؛ بارق. ع. ورشه‌دار، بریسکه‌دار، دره‌خشان، تابان.

که مه‌دعووی لا زه‌مان و لا مه‌کان و قوریی بیچوونی

سوار به‌ له‌م بورا‌قه باریقه له‌م په‌خشه په‌خشانه

(نالی - ل ۵۱۴)

باریکه نهمام؛ مهبست بالا ريك و ناوقه دی باریکی یاره، دلبرئی که بالای وهکونه نهمام
یان نهمامی باریک و ریکی تازه هه لچوو وابیت.

نالی مهکه وهسفی تو باریکه نهمامی تو

مهعلومه که سهرووی تو بی میسله له دونیایه

(نالی - ل ۵۶۳)

بارئ؛ جارئ، یهک جار،

بار: جار.

بارئ به سهروهکته به شنهئ نهنگه بیینی گهنز

گرتوویه جونبوشت به هم ناغوشی نهیشکر

(سالم - ل ۶۷)

بارهشی خهم؛ مهبست خهمی سهخت و کاریگهره.

بانی چاوم بارهشی خهم وا بهسهر کوی کهوتووه

خوین بهخور لینی داده چوړئ وهک تکهئ ویرانه مال

(کوردی - ل ۲۰)

باز؛ نینجا، دووباره، ههروهها.

تینوویی نهزعی فیراق و یادی جوللابی لهبت

جبرهئیل یارم بی بازئیشکا له رۆح دهریردنم

(کوردی - ل ۲۱)

دهست به خهنجهر دئی و بازخۆت دهگری ساکهئ لیم نهدهئ

ئینتیزاری کورتنم زوو لیمده یا نه لالا ماهروو

(کوردی - ل ۴۰)

سهرم شووری ویسالی کهوته سهر باز

ديسان کوردی که دهردی سهرمه نه مشه و

(کوردی - ل ۴۲)

دل لسه زامی فیراقت دائیما یاری دهکا
پوژ به پوژ منعی دهکم باز دهردی سهخته و ناسره وی
(کوردی - ل ۶۱)

سه بلووک لای پشتی گرت و سونگی دهوران هاته پیش
سه سه رته تا باز هم نه یانزانی نیزام وایحه یان
(سالم - ل ۱۳)

وهسل و سه فاو و که یف و زهوق ههفته یی بوچ زوو گوزه شت
باز من و بیگه سیی و غم که وتینه لاه دهق به دهق
(سالم - ل ۷۶)

باز: کراوه.

به تیرت جهرگم نه لهت که ی نه بهد ته رکی نه زهر ناکه م
له مهرگا بو ته ماشا بازه دایم چاوی نیچیرت
(سالم - ل ۴۷)

باز: کورتکراوه ی باز بیا، بازآ، واته دووباره وهره، یان وهره وه.

له چاوگی باز نامه دن (= باز آمدن) ی ف. یه وه هاتووه، واته دووباره هاتن، یان
گه پانه وه.

باز: پیشگره و له سه ره تای کاره وه دیت و واتای دووباره کردنه وه دهگه یه نیت.
ا: کورتکراوه ی (آی، آ) که پهگی چاوگی نامه دن (= آمدن) ی ف. یه. واته هاتن.

بوخم پهنگینی پهنگی بوومه تی پهنگینته باز
قه دی سهروم که مانینی قه دی شیرینته باز
(نالی - ل ۹۵)

بازاری ههجه بیته: مه بهست تین و گهرمی خو شه ویستییه، گهرم و گورپی دل داری.

بازار: له شیعره کوندا گه لی واتای هیه وهک: ریز، خو شه ویستی، نرخ، بایه خ،
شایان، شایسته، رهفتار، شیوه، کرده وه، گهرمی، مامه له، په یمان، دان و ستان.

له بازارى مەحبەتدا ھەدىيەى توحفەىى مىران
له بۇ خورشیدی تابانم پیاڵەى شوخی مینایە
(نالی - ل ۵۶۷)

بازنى بازوو، بازوبەند، بازىبەند، جۆرىکە له خشل له کۆندا بەکار ھاتووھ و ھەکو بازن
وابووھ بەلام گەورەترو، کراوھتە بازوو.

خَلْخَالى قەدەم ھەك خەمى زولفەىنى سەرپات
پشتانى قەدەت بېت و فیدای بازنى بازووت
(نالی - ل ۱۵۳)

بازى دڻ، مەبەست ھىز و توانای دڻى دڻدارە.

له عەرەسەى ئەوجى عىشقت بازى دڻ ھەلسا له دەوراننا
بەبەرقى پرتەوى حوسنت پەرى سووتا له تەيراننا
(سالم - ل ۳۵)

بازىگەھ، کورتکراوھى بازىگەھ، واتە شوئنى یارى و گەمە، مەیدانى یارى کردن.
بازى: یارى.

گەھ: کورتکراوھى (گەھ) ھو پاشگروھ بۇ مەبەستى شوئىن بەکار دیت.

ئەمىرۆ فەزای بازىگەھى جایی پەھزەنە
لەو دەشتە دئ له غەیبەوھ ئاوازی ئەلحەزەر
(سالم - ل ۱۴)

بەزۆر ئەى چەرخ ھەکو بەھرامى گۆرم
دەکەى کۆیى منیش بازىگەھى دوور
(سالم - ل ۶۴)

باسىرە؛ باصرة. ع. چاو.

شەوقى كە نەبى باسىرە مەئىووسە له دیتن
ھەر شەوقى ئەوھ قووھتى دینی بەنەزەردا
(نالی - ل ۸۱)

باغچه سەرا؛ باغچەى كۆشك.

سەرا: كۆشك، خانووى بەرزو گەورە، ھەندى جار ئەم وشەيە لەگەل وشەيەكى
تردا لىكەدرى و وشەيەكى نوئى دروست دەكات وەك: كاروان سەرا، بوستان سەرا.

يا گومبەدى نەزەتگەھى نىو باغچە سەرابى

نەلوانى گۆلا مئز و شەكەر بىزى تىابى

(نالى - ل ٦١٢)

باغى بوو؛ مەبەست دەموچاوى جوانە.

مارى موو بو باغى روو پەرژىن دەكەى

كافرى بئىدين ئەمىنى دىن دەكەى

(سالم - ل ١٥٣)

باغى سىوان؛ مەبەست سنگ و مەمكى جوانە.

لە دوگمەى سوخمە دوئىنى نوئى شىوان

بەيانى دا سقىدەى باغى سىوان

(نالى - ل ٣٢٠)

باغى گول؛ مەبەست دەموچاوى جوانە.

موحىتى عارىزى دولبەر لەسەر روو زولفى پەرچىن ھات

بە دەورى باغى گولدا تەرزى سونبول مەحزى پەرژىن ھات

(سالم - ل ٤٦)

باغى؛ باغى. ع. سەرکئىش، ياخى، نافەرمان.

تاغى و باغى و باغى گول و نەپرەنگ و فەنى

شادو شادابە بەگول ئاتەشى يو نارەوھنى

(نالى - ل ٦٦٨)

باقىن؛ بە قىن، بەرق و قىن، قىناوى، توورە.

هموو زهراتی میهری پروته باقین
خودامان بو بهقایه لیره لاجین
(نالی - ل ۳۴۸)

بالامیان: بالای نهبرز و نهکورت.

میان: مهبست مام ناوهندی، ناوهنجی.

نهمه ره لاغیر تهنه بالامیانه که چ کولاه
سوخمه سهوزه مهیتن ناله چاوخومار نهبروکه مان
(کوردی - ل ۳۴)

بالین: سرین، بالیف.

که پروین توو خودا کی بیته سر بالین و نالینی
که بمری کی هلیگری و دهفنی کا نم مورده بیچاره
(کوردی - ل ۴۶)

بالی هوما: مهبست کامهرانی و بهختیارییه.

گویا له کوندا باوهر و ابووه که هرکه سی سیبهری بالی هومای له سر بیت نهوا
کامهران ده بیت.

نانوینی بی به سرما گهر موسیبه تهایی چهرخ
تا له سر سرما له سایه ی زولفی تو بالی هوما
(سالم - ل ۳۴)

بام: بان، سریان.

نه ی میهری میهره بان وهره سر بامی بامیداد
دا مه پرووان ببن به هیلالی شهوی میحاق
(نالی - ل ۲۵۰)

بامیداد = بامداد. بهیاتی، به ره بهیان.

نه ی میهری میهره بان وهره سر بامی بامیداد
دامه پرووان ببن به هیلالی شهوی میحاق
(نالی - ل ۲۵۰)

بانات؛ ع. كۆى (بان)ه. درمختىكه گه لاكانى سهوزو جوان و بۆن خوشه، دنكهكانى وهكو
 پسته (فستق)ه رۆنىكى بۆن خوشى لىدمگىرى، دنكهكانى پىنى دهوترى (حب
 البان). (عميد)

هات زهمزهمى بولبول و ناوازهى قومرى
 هات بادی سببا دىن و دهچن عرعرو بانات
 (نالى - ل ۱۴۳)

شوتور بانا نهمه پهرژىنى باغى رهوزيه ياخو
 عرار و عرعرو و بانى خيابانى بىابانه
 (نالى - ل ۴۹۶)

بانگى مورغ؛ مه بهست بانگى كه شيره.

مورغ: ← مورغى چه من.

ناكهم ته مى كه نارى دل نارا به بانگى مورغ
 تا دى سهحر له دهرگه مى والى غريوى كوس
 (سالم - ل ۷۳)

باوسعت؛ بان و پۆر و بهر فراوان.

با: ليره دا پيشگره و وشكه دهكات به بهركار و بهواتاى خاوهن ديت.
 وسعت: گوشادى، پانايى.

كه چى با وسعته نهم مؤلكه و لاكين بى تو
 دلى من تنگه بهقهه ديدهى نامردى له نيم
 (سالم - ل ۸۸)

باهم؛ له گه ل يه كدا، به يه كه وه، له گه ل يه كترى، كۆيو وه وه، يه كگرتوو.
 موژهم باهم به رسته ي دل ده به ستم
 ده كيشم ره هگوزارى جومله جاروب
 (سالم - ل ۴۴)

باهوو، بازوو. له سەنسکریتدا Bāhu له ئەقیستادا Bāzū (معین).

ئەلا ئەی نازەنین ئاهوو بە باهوو

دلی سەبیادی خۆت هینایە لەرزە

(نالی - ل ٤٤٩)

باهوش، هوشیار، ئاگادار، وریا، هۆشمەند.

لە رەمزی سیرپی عیشقا ئەهلی دل بیدار و باهوش

وهلی بیدل له خوابی غەفلەتا هەمزادی خەرگوشە

(سالم - ل ١٢٦)

تا موعەلیمە له عیشقا دلی باهوش و خیرەد

داوی زولفی سیهەت دەرسی دەبستانی منە

(سالم - ل ١٣١)

بای سەرسەر: بای سەخت و سارد.

سەرسەر = صرصر. ع. بای سەخت و سارد.

قەت مەلێن باران لەگەڵ فیرقەتت وەرە سازش بکە

شیت نەبووم وەک پەشە من خۆم تووشی بای سەرسەر بکەم

(کوردی - ل ٢٩)

بە بەرگ و بار: درەختی که گەلاو بەری پێوهبیت، درەختی میوه که، گەلاو میوهی زۆری

پێوهبیت.

بەرگ: گەلا.

بار: بەر، بەری درەخت.

نیستەش بە بەرگ و بارە عەلەم داری شێخ هەباس

یابی نەواو و بەرگە گەراوه بە شەخسی عوور

(نالی - ل ١٨٥)

بەبر: بەور. گیانلەبەرێکە لە رەگەزی پشیلە، لە دەستە ی گوشت خۆرەکانە،

که به زوری له ناسیای ناوهراست و خواروویدا دهژی. (معین)
بوو به جینی بهبر و غهزه نفر کووچه کووچه ناو سوقاق
سه مههاله رهنگی بیسهی گرت له نیزهی جانستان
(سالم - ۱۰۰)

بهبری بهیان! له نهدهبی کۆنی کوردی و دهورو پشتیدا زاراوهیهکی کۆنه و زۆر بهکار
هاتوو، بهلام بهو شیوهیهی که سالمی شاعیر بهکاری هیناوه لهوه دهچی که له
(بهبری بهیان) دا وشهی (بهبر) ی به واتای (بهور) بهکار هینایی که
گیانله بهرنکی درندهیه له رهگهزی پیشلهیه و بهلام زۆر گهوره تره و له پلنگ دهچی،
بهم پییه (بهبری بهیان) دهبی نهو بهوره بیته که له دهمو بهیاندا هیرش دهکات.
بهلام (بهبری بهیان) زاراوهیهکی کۆنه و بهرگینکی جهنگی بووه که رۆسته م له
جهنگدا له بهری کردوو، که له ناودا ته نه دهبوو، و له ناو ناگریشدا نه دهسووتا.
(فرهنگ شاهنامه)

قه هرناک و سه بهره نه ناتاش نه فشان حمله وهر
جهنگجو بوون یه که به یه که هه رسوو وهکو بهبری بهیان
(سالم - ۱۰۰)

لیزه دا نمونه دههینینه وه بهو واتایهی که (بهبری بهیان) بهرگینکی جهنگی بووه
وله چهرمی پلنگ دروست کراوه و ناو و ناگر کاریان تی نه کردوو. فییرهوسی له
شاهنامه دا دهلی:

یکی درع پوشم زببر بیان
کزآب و زآتش نیابد زیان
چو ببر بیان را بهبر افکنم
بسا سرکشان را بهسر افکنم

واته: زرییه که دهپوشم که بهبری بهیان بیته و ناو و ناگر زیانی پی نهگه یه نیت،
کاتی بهبری بهیان له بهرکه م زۆر سه رکیش و یاخی ده بهزینم.
دیشان دهلی:

یکی جامه دارد ز چرم پلنگ
بپوشد بهبر اندر آید به جنگ
همی نام ببر بیان خواندش
زخفتان و جوشن فزون داندش

واته بهرگینکی ههیه که له چهرمی پلنگ دروست کراوه، دهپووشیت و دیته
جهنگهوه، نهو بهرگه پیتی دهوتریت بهبری بهیان، له خهفتان و جوشن که (دوو
بهرگی جهنگین) باشته. (فرهنگ شاهنامه)
بهجان؛ بهدل و بهگیان، بهو پهری نارمزوو و دلسوزیهوه.
جان: گیان.

گاهی پروتی موشتهری پروتم به جان
خوشه بو پروتی گه‌دا پوژی هه‌تاو
(سالم - ل ۱۰۸)

بهجان؛ بهدل و بهگیان، به پهروشهوه.
جان: گیان.

وهه قوربان بهجان ههردوو برابین
که‌تو بی مادهر و من بی پدر مام
(نالی - ل ۲۶۴)

به‌چه نه‌واز؛ مه‌به‌ست هه‌تیو باز، مندال بازه.

به‌چه = به‌چه. مندال

نه‌واز: ← دلنه‌واز.

ری مه‌ده له‌م به‌ز مه شیخی ته‌کیه و سو فی خانه‌قا
کو‌نه لو‌تی جنده پهره‌ر سه‌له‌یی به‌چه نه‌واز
(کوردی - ل ۱۸)

به‌حری خیره‌ده؛ واته ده‌ریای هوش. مه‌به‌ست زور ژیر و هوشمه‌نده.

وا که لهب بؤ سوخه ن نهی بهحری خیره د
دا بلّین لهعلی درهوشانی هیه
(سالم - ل ۱۳۴)

بهحری فیرعهون؛ کاتی که موسا و نهتهوهکهی بههوی ستمی فیرعهونهوه ههلاتن،
گیشته رویاری نیل، موسا به فرمانی خوا، دار دهستهکهی خوی کیشا
بهناوی نیلدا و نهویش شقی برد، بهو شیوهی که له سوورهی الشعراء ۲۶، نایه
۶۳ دا دهفرموی: فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ يُضْرَبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَاَنْفَلَقَ. بهنی
نیسرائیل بهو پیرهوهی که دروست بوو پهرینهوه، بهلام کاتی فیرعهون و
سوپاکهی که دوری موسا کهوتبوون ویستیان لهو پرگه شق بردووهوه
بهرینهوه، ناوهکه هاتهوه شوینی خوی و نوقمی ناوی کردن. ناوی نهو دهریایه
که فیرعهون و نهتهوهکهی تیدا نوقم بوو بهگوزیهی بوچوونیکهی بهناویانگ دهلّین
نیله، بهلام هندیك دهلّین (اساف)ه، که ناوی دهریایهکه و فیرعهونی تیدا نوقوم
بووه. «شرح نصاب خوراسکایی ۶۴»

فرعون گشته ازدم او باطل الوجود
مانده خضر ز شریعت او دایم البقاء
«جمال الدین اصفهانی - درلغز آب، ۱۸»

واته: فیرعهون بههوی فرمانی خوداوه لهناو چوو و خدریش بههوی
خواردنهوهی ناوی حیاتهوه همیشه زیندووه.

له لیکدانهوهکاندا هاتووه، کاتی که فیرعهون بینی نهوهندهی نهماوه که نوقمی
ناوبیت وتی: آمَنْتَ. واته ئیمانم هیئا به خودای بهنی نیسرائیل، جویره نیل له
همان کاتدا توپهلی قوری دهریای هه لگرت و کیشای به دمیدا و وتی: الْآنَ وَقَدْ
عَصَبْتُ قَبْلُ كُنْتُ مِنَ الْمَفْسِدِينَ. واته ئیستا ئیمان دههینی و لهپیش نهمه دا له
به دکاران بوویت.

له سوورهی یونس ۱۰، آیهی ۹۰، ۹۱، دهفرموی = وجاوزنا بنی اسرائیل
البحر فأتبعهم فرعون وجنود بغياً وعدواً حتی إذا أدركه الغرقُ قال آمَنْتُ أَنه لا إله
إلا الذي آمَنْتُ به بنو اسرائیل وأنا من المسلمین. آن وقد عصبت قبلُ وكنت من

المفسدين. واته: بهنى ئيسرائيلمان له دهرىا په پړانده وه، دواى نه وهى كه فيرعون و له شكره كې يو ستم و دهست دريژى دويان كه وتن، كه زانى نوقمى دهرىا ده بيت و تى نيمانم هينا به و خوايهى كه بهنى ئيسرائيل بروايان پييه تى و من په يره وى نه وان ده كم.

ئيسنا نيمان ده هينى و له پيشا نافه رمانيت ده كرد و له به دكاران بوويت. ده لئين كاتى كه جو به رهنيل ده نگو ياسى نوقم بوونى فيرعون و له شكره كې به مووسا و نه ته وه كې گه ياند، باوه ريان نه كرد له به رنه وه خوا مردووه كاني خسته سر ناو، تا نه ته وهى مووسا بپان بنين، له و كاته به دواوه ناو هيچ مردوويه ك نوقم ناكات.

قوم فرعون همرا درين دريا راند
آنګه ي غرقه كندشان و نګون گرداند
ګريترسندى و فرعون خدارا خواند
جبرئيل آيد و خاكش به دهن افشاند
وندر آن دريا و آن آب و وحل
كه برون آمد از آنجا نتواند به شناه

منوچهرى - ۱۹۱

واته: هموو نه ته وهى فيرعون ده خاته بنى دهرىا وه و نينجا نوقم و سر نګو نيان ده كات، فيرعون له تاواندا په نا بو خدا ده بات و جو به رهنيل ديت و خاك، يان قور ده دات به دميدا و له ناو نه دهرىا و نه و قور په دا ګير ده خوات و ناتوانى كه به مه له بيته دهره وه.

در نيل غم فتاد و سپه هersh به طنز گفتم

الآن قد ندمت و ما ينفس الندم

(تلميحات - حافظ - ۲۱۲)

واته: له نيلدا غم و ناخوشى رووى كرده فيرعون و چه رخ و زه مانه يش به گالته وه پيى و ت: ئيسنا په شيمان بوويته وه و په شيمانيش كه لكى نيه.

به ناوی عیشق و ئاوی دل جهسه د وهك هه زه تی موسا
ته ریقی به حری فیرعه ون و ره فیقی ئاته شی تووره
(نالی - ل ۴۰۷)

بهخت سووتان، مال کاول بوون، مال ویران بوون، بهخت و ئاره زوله ناو چون.
بهختی سووتی سا له ری حه ق حه ق حه ق لی وهرگری
به دنمه ک گیری نمه ک بی وهك ئه وان دایان به مان
(سالم - ل ۱۰۱)

بهختی رۆم بوو به جای مه تله عی خورشید؛ مه بهست ئه وه یه که رۆژی بهخته وهری و خوشی و
شادی تورکه کانی عوسمانی بوو.

رۆم: —————>

جا: —————>

تابوو به جای مه تله عی خورشیدی بهختی رۆم
سووتا گیاه و تیشه و خوشکیده بوو شه جهر
(سالم - ل ۶۷)

بهخشش، پیدان، بهخشیش، پاره پیدان، بهخشین.

وهختی بهخشش بو بنووسم داستانی هیمه تت
مهردی دانا وهسفی جوودی حاته می تهی که ی دهکا
(سالم - ل ۳۰)

به ده ئه خته ره بهر بهخت، بی بهخت.

ئهخته: ئه ستیره. ف.

په هله فی. Axtar. (معین)

حیفزت شهبان و ئیمه رمه و ئه وه عینه گورگ
ئه م نهفسه گورگه میسه له گهل ئه وه بهر ئه خته ره
(نالی - ل ۴۲۲)

وهك زه‌په‌یی بی جیلوه نهمه‌وجود و نهمه‌عدوم - جویایی به‌راتم
(نالی - ل ۲۶۹)

به‌راویتن؛ به‌رخستن، به‌فریدان.

خوژگی نیشتوته نه‌رزی و تومه‌زا هیشتا وه‌کو
نوتفه‌که‌ی هر ناو بو به‌ریاویت له‌به‌ر هه‌ورو هه‌لاو
(نالی - ل ۳۶۴)

به‌ره‌هنه؛ پروت.

قه‌هرناک و سه‌ر به‌په‌هنه ناتاش نه‌فشان حه‌مله‌ومر
جه‌نگجۆ بوون یه‌ک به‌ یه‌ک هه‌رسوو وه‌کو به‌بری به‌یان
(سالم - ل ۱۰۰)

به‌ریه‌ت؛ کراو به‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی (بربط)ه. په‌له‌قی barbut، یۆنانی barbitos، یه‌کیک بوو له
باوترین و گرینگترین سازه‌کانی رابوردوی میژووی نیران و عه‌ره‌ب، له‌ دروست
کردنی نهم نامرازه‌ موسیقییه‌ که له‌ دار و ژئی دروست کراوه‌ نه‌وپه‌ری وردی به‌کار
هاتوو، نهمه‌ وه‌کو ته‌نبور وایه، کاسه‌که‌ی گه‌وره و ده‌سکه‌که‌ی کورته. (معین)

سالم له‌ هه‌وای مه‌جلیسی نه‌و... قه‌ددت!
وه‌ک به‌ریه‌ت و نه‌ی تا به‌سه‌حه‌ر ناله‌مه‌ ئیمشو.
(سالم - ل ۱۲۰)

به‌رتهر؛ له‌ پیشتەر، گه‌وره‌تر، مه‌زنتر.

سا شه‌رحی وه‌سفی تو به‌ چ وه‌جه‌ی بکه‌م نه‌دا
هه‌رچی خه‌یالی من هه‌یه‌ ده‌یلیم و به‌رته‌ری
(سالم - ۱۴۵)

به‌رجه‌سته؛ دهرکه‌وتوو، ناسراو و دیار، باش و په‌سه‌ند، نایاب.

وه‌ره‌ سه‌یری خیابان و به‌یازی ده‌فته‌ری نالی
که‌ سه‌ف سه‌ف مه‌سه‌ره‌ی به‌رجه‌سته‌ ریزی سه‌روی مه‌وزوونه
(نالی - ل ۵۲۳)

بەرچیس: ئەستیرەى موشتەرىبە، يەكئىكە لە گەورەترین ئەستیرەكانى كۆمەلەى خۆر، كە لە ئەستیرەكانى تری ئەم كۆمەلەىە درەخشانترە، ھەروەھا پىيشى دەلەين نوور موزد. (معین)

لەجەورى ماھى بى مېھرم ھەموو شو
دەگا ناھى شەرەروارم بە بەرچیس
(سالم - ل ۷۴)

بەردە باز: ئەو بەردەبە كە لە تەنكايى يان بواری چەم و جۆگەدا، دادەنریت بۆ ئەوھى پىي
بخرىتە سەر بۆ پەرىنەوھ.

سەر بەردەبازى ریتە تەن تەختە بەندى جیتە
دَل مەیلی خاکی پیتە رۆح مالى خوتە ببیە
(نالی - ل ۳۹۵)

بەردو لەجەووز = برد العجوز. ع. بەردى عەجوز، سەرمای پیرەژن، ھوت رۆژى كۆتايى
زستانە، سى رۆژى كۆتايى مانگی بەھمەن و چوار رۆژى يەكەمى مانگی ئیسفەندە،
ھەندى كەس ئەسلەكەى بە «برد العجن» دا دەننن **التفهيم ۲۶۲.**

كآفتاب من از حمل شد شاد
كى ز برد العجوزم آيد ياد

(نظامى، هفت بيكر. ارمان. ص ۱۹۶ - معین)

واتە: ھەتاوى رۆژگارى من بەھۆى بورجى ھەمەل (بەرخ) ھو، شاد بوو. ھەمەل:
يەكەمین بورجە لە دوانزە بورجەكە. ئيتىر كەى من يادى بورجى پيرەژن ئەكەمەوھ.

بەردولەجەووزەينكى كە نەيبوو بەغەيرى بەرد
دنيا ئەمە چ رەنگە چ بىنئىكە داىوھ
(نالی - ل ۵۵۳)

بەرق و بەراق: درەوشانەوھ، بریق و باق، ورشەو پرشە، شەوق دانەوھ.

زەرق و زەراقى وەكو خاكستەر ئەمما بى غوبار
بەرق و بەراقى وەكو پيرۆزە لاكين بى كرئژ
(نالی - ل ۲۲۶)

بهرقی ئاتەش زەن، برووسکە ی ناگر وەشین.

بهرق: برووسکە.

ئاتەش: ناگر.

زەن: پمگی چاوگی زەدەن (= زدن) ی ف یە واتە لێدان.

لە بیابانی غەما بەسکسی بە تیغت تیشنە ئەم

بهرقی ئاتەش زەنی ئەو لەزەتی بەفراوی منە

(سالم - ۱۲۹)

بەرگەنار: دوور، لەکار دوور خراوە، بیکار و گۆشەگیر.

لەگەڵ عیشت وەها یارو ئەنیم

لە تۆش حەتتا بە کوللی بەرگەنارم

(کوردی - ۲۴)

بەرگەشتە بەخت: بەد بەخت، بەخت هەلگەراوە.

بەرگەشتە: هەلگەراوە. وشەکه دوو بەشە. بەرگەشت + ه.

بەرگەشت: چاوگی کرتاوی بەرگەشتەن (= برگشتن) ی ف. یە. واتە گەرانەوه.

ه: پاشگرە.

لەگەڵ بەرگەشتە بەختی من سوژە ی تۆ

قیاسم کرد لە پووتا وەك یەکن جووت

(سالم - ۵۰)

بەرگەشتە تالە: بەد بەخت.

بەرگەشتە: سەرنگوون، هەلگەراوە.

بەرگەشت + ه

بەرگەشت: چاوگی کرتاوی بەرگەشتەن (= برگشتن) ی ف. یە واتە، گەرانەوه،

سەرنگوون بوون، هەلگەرانەوه.

ه: پاشگرە.

وهكو موژگانى تۆ بهرگهشته تاليع به پرووى مندا
پهريشان زولفى مشكينت لهگهڤ نهحوالى من جووته
(سالم - ل ۱۲۱)

بهرگى نهسرين؛ پهري گولى نهسرين.

پروه يا گول نهه يا بهرگى نهسرين
(لب است اين يا شکر يا جان شيرين)
(سالم - ل ۹۵)

بهرى حوسن؛ بى بهش له جوانيدا.

بهرى حوسنه پهري تا توديارى
له پرووى مهه نا نوينى شوقى كهوكه
(سالم - ل ۴۳)

بهرهزا؛ گيايهكى جوانه له ناو ناودا دهروى، لاسكهكانى باريك و دريژ و رهشن.
وهك دوبرو عهقيق نهقشه دهندان و لهبى نالت
ميسلى بهرهزا پهخشه نهگرجه له سر خالت
(سالم - ل ۵۱)

بهروخ وهك شه؛ مهبهست دهموچاوى جوانه، پرووى وهك موم له گهشى و جوانيدا.

پوخ: پرو.

شه: كورتكراوهى شه معى عههبييه، واته موم.

بهروخ وهك شه به نهبرو خهه سيهه پهچهم لهمن بيغهم
گهواره توكه هاتوو چوو متاون مهه و پهروين!
(سالم - ل ۹۵)

بهرانوودا هاتن؛ بهچوكدا هاتن، چوك دادان، له سر نهژنو دانيشتن به مهبهستى ريزگرتن.

زانوو: نهژنو.

زولف و کاکۆل و غولامانهی هه‌موو ئه‌فشان بکا

بی به‌زانوودا بدا جامی به‌عیشوه و شهرم و ناز

(کوردی - ل ۱۷)

به‌زله‌گو: (ع. ف.)، گالته‌چی، سوعبه‌تچی، ئه‌و که‌سه‌ی گالته‌ده‌کات و خه‌لک دینیته

پینکه‌نینن به‌نوکتە و قسه‌ی خو‌ش.

به‌زله = بذله. ع. نوکتە، قسه‌ی خو‌ش.

گو = گوو. رهمگی چاوگی گوفته‌ن (=گفتن) ی ف. یه، واته‌وتن.

بولبولی ته‌بعم نه‌وا دیسان سه‌نا خوانی ده‌کا

نوکتە سه‌نجی و به‌زله‌گویی و عه‌نبر ئه‌فشانی ده‌کا

(نالی - ل ۱۰۱)

اگرصد ناپسند آید ز درویش

رفیقانش یکی از صد ندانند

وگر يك بذله گوید پادشاهی

از اقلیمی به اقلیمی رسانند

(سعدی - گلستان - ص ۱۵۵ - غلامحسین)

واته: نه‌گه‌ر ده‌رویشی سه‌ر کاری ناپه‌سند بکات هاو‌پیکانی له‌سه‌دا یه‌کی‌کیشی

لی ناگرن، خو‌نه‌گه‌ر پاشایه‌ک گالته‌یه‌ک بکات یان نوکتەیه‌ک بگپرتته‌وه، نه‌وا، له

ناوچه‌یه‌که‌وه ده‌گه‌یه‌نریت به‌ناوچه‌یه‌کی تر و بلا‌وه‌بیتته‌وه.

به‌زم: کۆری خو‌ش و شادییه، کۆری مه‌ی خو‌اردنه‌وه و میوانی، نه‌نجوومه‌نی یان کۆری

که‌بو مه‌به‌ستی رابواردن خه‌لکیکی زۆری تیدا کۆبووییتته‌وه.

به‌زمی هوزاره‌قل فری نه‌غیاره‌ده‌وری گۆل

سو‌فی برۆ مه‌به‌به‌درك تسو له‌ئیمه‌نی

(نالی - ل ۶۶۴)

ئه‌ی دو‌ری تاجی سه‌ری شاهانی ئیقلمی جیهان

شه‌مسی نه‌فلاکی که‌مال و شه‌معی به‌زمی عاریفان

(کوردی - ل ۳۴)

بەزم ساز، پازىننەر موھ سازكەرى كۆپرى خۆشى و شادى و پابواردن و مەى خواردنەوھ

بەزم: —————>

ساز: پەمگى چاۋگى ساختەن (= ساختن) ى ف. يە. واتە دروست كردن، سازكردن

دال لە ميحنەت كەيلە ئەى پىرى موغانى بەزم ساز

ھەر ئەتۆى بۆ بارمگاي عەيش و تەرەب مەسنەد تەراز

(كوردى - ل ۱۷)

بەزمى مونغيم؛ مەبەست كۆپرى خۆشى و شادى دەولە مەند و دەسە لاتدارە.

نەچوونى خزمەتى دولبەر ئەگەر وەك مردنە ئەمما

مەچۆ سالم لە بەزمى مونغيمما جىگەى گەدا نابى

(سالم - ل ۱۴۰)

بەس؛ زۆر، گەلى.

گەر بە بۆ نىسبەتى توپەت بەدەمە موشكى خەتا

بۆ خەتا فەخرە بەسا بۆ منە بەس خەبەت و خەتا

(سالم - ل ۳۴)

خۆش سوبىح دەمىگە كە بە خەندە دەنوئىنى

بەس زەرپەى خورشيد لە زەرپىكى سوهادا

(نالى - ل ۸۴)

ناكەن ھەواىى ھىچ كەبابى زەلىلى شەھر

برىانە بەس لە نارى غەما پارەىى جىگەر

(سالم - ل ۶۷)

دال لە حەلقەىى چىنى زولفت ئەى بەسا زنجىرى دى

سىنەىى ريشم لە غەمزەت بەس نىشانەى تىرى دى

(سالم - ل ۱۴۳)

بهسا؛ زۆر، گهلی، فره.

قهد گوریز نه دا له تیری موژت

ئهی بهسا سهخت جان و بیعارم

(سالم - ل ۸۱)

دل له حهلقهی چینی زولفت ئهی بهسا زنجیری دی

سینهیی ریشم له غه مزهت بهس نیشانهی تیری دی

(سالم - ل ۱۴۳)

بهسته؛ بهستراو، پابه‌ند، بهستراوه به شتی یان به شوینی، زنجیرکراو، ناچارکراو،

جیگیرکراو.

حهلقه حهلقهی چ دهکهی داوی که مهندی زولفت

بو دلی خهسته که وابهسته‌یی هه‌وداییکه

(نالی - ل ۴۶۲)

بهسته زویان؛ نه‌مۆ له کوردیدا سوواوه و بووه به به‌سزمان. مه‌به‌ست بیده‌سه‌لاته، نه‌

که‌سه‌ی که بی وهی و بی نازار و بی‌زیان بیت.

بهسته: بهستراو.

خه‌لقی که هه‌موو کوده‌کن و بهسته زویان

بابین و له نالی ببیه‌ن شیعری سه‌لیقی

(نالی - ل ۶۵۷)

به‌سکی؛ هه‌نده زۆر که، نه‌وه‌نده زۆر که.

به‌س: زۆر، گهلی.

کی: که.

جه‌وانانی سه‌هی قهد به‌سکی داماون له‌بجیزی

له ژیر باری غه‌ما هه‌ریه‌ک له‌خه‌م وامیسلی چه‌گانن

(سالم - ل ۱۵)

سالم ئەمشەو بەنالە قادر نىم

بەسكى زارو نەزارە ئەفكارم

(سالم - ل ۸۱)

بەس موشكىلە؛ زۆر سەختە، گەلى زەحمەتە، زۆرگراڭە.

وەك چاوى بىڭمانە ھەموو شىوى ئاودار

بەس موشكىلە لە چەشمەيى ئەو قەترە بىتەدەر

(سالم - ل ۱۴)

بەسى؛ زۆر، گەلى، فرە.

بەسى دوون ھىمەتە گەر ئارەزووى ئەو پەنگى شاھى كا

ھەتا سەرگەشتە سالم ئوفتادەي ساايەي كووتە

(سالم - ل ۱۲۲)

بەشارەت چىي؛ ئەو كەسەي كە ھەوالى خۆشى دەگەيەنيت، ئەوھى كە دەنگ و باسيكى

خۆش دەگەيەنيت و مژدە ۋەردەگري.

موژدەي قەدەمى سەربوو دل ھات و لە پيدا چوو

جان ماۋە لە بۆۋەسلى بەرى بە بەشارەت چىي

(نالى - ل ۶۴۴)

بەشیر؛ بشیر. ع. مژدەدەر، كەسى كە دەنگوباسى خۆش بەينى.

موحەممەد ئەحمەدى مورسەل مونىرى مینبەرو مەحفەل

بەشیری ئاخىرو ئەۋەل نەزىرى خویش و بىگانە

(نالى - ل ۵۰۴)

بەغەفواچوون؛ مەبەست بەسەرچوون و لە ئاۋچوون و تەۋاۋ بوونە.

لە ۋەرەعا زاھىدى ئەفسوردە نەيدى لەزەتتى مەستىي

بەغەفوا چوو سەراسەر رۆژگارى چكونكى بیدل بوو

(سالم - ل ۱۱۲)

به‌عده‌زین؛ کورتکراوه‌ی به‌عد نه‌ز نین = بعد از این.

واته دوا‌ی نه‌مه، له پاش نه‌مه.

بعد: پاش، دوا.

از: له.

این: نه‌مه.

دهمی نازت به‌روو سه‌ختیی که‌تابی تیری غه‌مزهم بوو

له‌پئی تیغی جه‌فاتا به‌عده‌زین جه‌وشن له‌به‌رناکه‌م

(سالم - ل ۸۴)

به‌عده‌زین کاری من به‌زونناره

دینی بردم نیگامی‌ته‌ر ساخوو

(سالم - ل ۱۱۵)

پۆزی نه‌وه‌ل سه‌بتی دل بوو حه‌رفی عیشتت به‌عده‌زین

قه‌ت به‌سه‌یلایی حه‌وادیس لئی مه‌حوو نابئیته‌وه

(سالم - ل ۱۳۳)

به‌قه‌م؛ کراوه به‌عه‌ره‌بی. به‌که‌م = به‌گه‌م.

ره‌نگیکه له‌دره‌ختی به‌قه‌م وه‌ردم‌گیری. دره‌ختیکه به‌رزایی ده‌گاته (۱۲) دوانزه

می‌تر، له‌داره‌که‌ی ره‌نگی به‌نه‌وشه‌یی، شین، سوور، خو‌له‌می‌شی، ره‌ش

ده‌رده‌هینریت و بو‌ره‌نگ کردنی پارچه‌ی ناوری‌شم و خوری به‌کاردیت و بو‌نه‌م

جو‌ره پارچانه‌ره‌نگه‌که‌ی به‌رده‌وامه و بو‌پارچه‌ی لو‌که و که‌تان که‌متر

ده‌میننیه‌وه، نه‌م دره‌خته له‌مه‌کزیک و هیندوراس و جزیره‌کانی نانتیل ده‌رویت و

پئی ده‌وتریت دره‌ختی به‌قه‌م. (معین)

من مه‌تاعم جاوه‌چاوم باخه‌به‌ر بی‌موشته‌ری

تاغه‌زهل سه‌ودا نه‌کالای تاجری چیتی به‌قه‌م

(نالی - ل ۳۱۰)

به خوینی جهرگ و دل له فیراقتدا

رهنگی نه شکم به راستی وهك به قه مه

(سالم - ل ۱۲۳)

به قیه دووز؛ نهو که سهیه که پاشماوهی پارچه و کۆنه ده دوریتته وه.

به قیه: بقی. ع. پاشماوه.

دووز: رهگی چاوگی دووختن (= دوختن) ی ف. یه. واته دوورین.

نهم (دووز)ه به شیویهکی تر له وشه ی (پینه دۆز) ی کوردیدا هاتوه.

به قیه دووزی جیگه ری لهت لهتی شمشیری جهفا

مه ره می سینه یی مه جرووحی سینانی هیجران

(کوردی - ل ۳۶)

به قیغ؛ بقیغ. ع، شوینی که درهختی جوړاو جوړی تیدا بیت. ههروه ها ناوی گۆرستانیکه له

مه دینه.

نیمه به قیعی غیره تی تو مان چه زیره یه

نهم نه فسه گورگه می شه شایاتینی عه سکه ره

(نالی - ل ۴۳۲)

به لهب خهندان؛ مه به ست دهم به پینکه نینه.

له جهوری چه رخی گه ردوون به سکی چهیرانن به ناچاری

به لهب خهندان و شادانن به دل غه مگین و گریانن

(سالم - ل ۱۰۶)

به لقیس؛ شا ژنی شاری (سه بهء = سبأ) هاوچه رخی سوله یمانی کورپی داود بوو، که چوو

بو دیده نی و، له داستانه کانی تر دا به هاوسه ری سوله یمان ناسراوه. (معین)

سوله یمانم به ته مکین تا مه کانت

له ناو مه هدی دلابی میسلی به لقیس

(سالم - ل ۷۴)

خاقانی دەلی:

حضرت بلقیس بانوی سابا
برسر عرشی معلادیدم
(خاقانی — فرهنگ شاهنامه)

واته: حهزرتی بهلقیسم بینی که شا ژنی سهبا بوو، له سه تهختی رازاوه.

بهلا: کورتکراوهی بهلام.

واقیعهن خانهقه خووش زهمزه مهییکی تیدا
یه بهلا قهندی ههیه گهندی ههیه رهنندی نییه
(نالی - ل ۵۹۵)

بهلا: بهلام، وهلی.

خوابی غهقلهت نازيله بو چاوی شهحنه و موخته سیب
دهرفهته جامی نه سه رکیشی بهلا بی نیحتیراز
(کوردی - ل ۱۷)

بهلا: با.

عهزیزان من نهوا پویم له لاتان
له مهزلوومان بهلا چول بی ولاتان
(کوردی - ل ۳۵)

بهلا جو: نهوهی که به دواي بهلادا بگه ریت.

جو: ← جویا.

له دوو زولفی بهلا جو که بهلا دهنوینی
نهفی مانهندی له تیفی روخی جانانه دهکا
(سالم - ل ۳۴)

به‌لا گەردان: مەبەست لایەر و دوورخەرەوهی بە‌لا و رهنج و سەختییە.

به‌لا + گەردان

به‌لا: بلا. ع. غەم و رهنج و گرفتاری.

گەردان: گەرد + ان.

گەرد: رەمگی چاوگی گەشتەن، گەردیدەن (= گشتن، گەردیدن) ی ف. یە، واتە،

سووپان، چەرخان، گۆرپان، سووپانەوهی شتی بە دەوری خۆیدا... هتد.

ان: پاشگرە، کاتی که دیتە سەر رەمگی چاوگ چۆنیەتی پیشان دەدات.

به‌لا گەردانی بالات بم ئەگەر چووم

فیدای هیندوویی خالت بم ئەگەر مام

(نالی - ل ۲۶۲)

به‌لان: به‌لام.

واقیعی شیرین سوالیکه به‌لان لیکن دەبوو

مەسئەلە بپروایە لای شەخسێکی دانا و حال زان

(کوردی - ل ۳۴)

ئەهلی چین نەققاشی چاکن خو بە‌لان تەسویری تو

نەقشی خامەئێ کردگارە کاری وەستای چین نییە

(کوردی - ل ۵۲)

بەم و زیر: بەم: ناوازی گروگەرە و بەرزی ئادەمیزاد و ساز، دەنگی که له یەك کاتدا

لەرینەوهی که متر له دەنگی زیر پەیدا بکات، ژنی ساز که دەنگی گره.

زیر: دەنگی نزم و ناسکی بەرامبەر بەم. ژنی ساز. (معین)

چ شەو چ پۆژ وەها کورتی لەهوو لەعب و میزاح

که هەردوو وەك یەکه چوون نەغمەیی بەم و زیر

(نالی - ل ۲۰۶)

به ناسوور بوونی برین: برینی که هەوی کردبێ و ئاوسابی کیمی تی زابیت و ئازاروی بیت.

ناسور: ناصور ع. برینی گۆشەى چاۋ و بنى دان و... ھتد، ئەو شوئىنەى سەر
پىست كە كىمى لى دىتە دەرەۋە بە ھۆى برىنىكى قولەۋە، برىنىك كە چاك
نەبىتەۋە، يان بە سەختى چارە بكرى. (معين)

لىى دەپرسم بۆچى بەكل ساۋدەى موژە و ئەبرۆت دەلى
تىغى تىژ زەھراۋ دەدەم تا ھەر بە ناسور بن برىن
(كوردى - ل ۳۸)

بەندە: مەبەست داخراۋە.

دەرى مەيخانە بەندە رىگە نىيە
(افتح الباب يا مفتح الابواب)
(سالم - ل ۴۳)

**بەندە پەرۋەر: كۆيلە پەرۋەر، ئەو كەسەى كە كۆيلە و بەندە ئازاد بكات و پەرۋەردەيشى
بكات.**

ئەو شامى ماھى مىسرە ئەھالىى لە رېنى سوچوود
قورئان دەلى كە بەندە ئەمەو بەندە پەرۋەرە
(نالى - ل ۴۲۷)

بەندەگى: بەندەيى، كۆلايەتى.

رېشۋەيى گەردن كەچى ئەو گەردنە حوكمى قەزا
بۆ خەراجى بەندەگى سەرگەردنى ئاھوو دەكا
(سالم - ل ۳۱)

بەندەن: شوئىنى سەخت لە چىادا.

شۆۋە كەل بوو بوو بە بەندەن خۆ بەسەر نەقىشى بەدىع
لالەو و نەسرین گەيى بۆ جام بلورين شەمعدان
(سالم - ل ۹۰)

بەھارستان: شوئىنى كە پرىپىت لە گولئى جۆرا و جۆر، گولزار.

هروه‌ها به واتای بتخانه‌یش دیت.

تەماشاکەن بەھارستانی رووی دولبەر خەزان دیتنی
لە چێهری سالمی بیچارە پەنگی کارەبا زاھیر
(سالم - ل ۷۰)

بەھرام: ← بەھرامی گۆز.

سمی گۆز و سەری بەھرامە جیتی تیر
نیگای ناھوویی من گەر بیته مەیدان
(سالم - ل ۸۹)

بەھرام و گۆز: ← بەھرامی گۆز.

دَل گەر بکە شکایەتی تیری نیگای تو
ناکا کەسێ حیکایەتی بەھرام و سەیدی گۆز
(سالم - ل ۶۴)

بەھرامی گۆز: بەھرامی گۆز. مەبەست بەھرامی پینجەمە و ناسراوە بە بەھرامی گۆز، پانزەھەمین پاشای ساسانی بوو لە سالی ۴۲۱ - ۴۳۸ز. پاشا بوو، ئەم پاشایە لە بارمگای مونتیز (منذری) پاشای عەرب پەرورده کراوە بە وەیش بەناویانگە کە تاجی پاشایی لە نیوان دوو شیردا رڤاندوو، ئەم پاشایە ھەموو ئەرمینیایی خستەسەر ئێران و ئازادی دا بە ھەموو ولاتەکانی ژێر دەسلاتی خۆی. (معین) هروه‌ها بە ناویانگیش بوو بەوێی کە زۆر حەزی لە راوہ گۆز، واتە کەری وەحشی کردووہ.

بەزۆر ئەی چەرخ وەکو بەھرامی گۆز
دەکەئێ کۆیی منیش بازیگەھی دوور
(سالم - ل ۶۴)

بەھەم: لە داستانە ئێرانییەکاندا کۆری ئیسفەندیاری کۆری گۆشتاسیی پاشای کیانی بوو، لە پاش مردنی باوکی و بە گۆزێری وەسیەتی ئەو لەژێر دەستی پۆستەمدا پەرورده کراوە، کاتی کە بوو بە پاشا بە مەبەستی تۆلە سەندنووی باوکی بە

لهشکرهوه چووه سهر زابولستان، فهرامهرزی کورپی پوسته می کوشت و زالی خسته
ناو قهفسهوه ئینجا له ویدا کوشتی، ناسراو بووه به (دریژ دهست) و بهم هویهوه
دهلین که نهردهشیری ههخامه نشی بووه. (معین)

دیسان (معین) دهلی: دووه مین روژه له ههر مانگیکی خورشیدی به ناوی
(ئهفشاسپه ند = فریشته)، یانزه هه مین مانگی سالی خورشیدی و دووه مین مانگی
زستانه، ههروه ها (به مهن) به هه رهس هینانی بهفریکی زور دهلین که به هوی
گهرمی هه تاو و هه لکردنی باوه پوو دمدات.

به مهن سیفته به تیری غه م ئیسفهندی یاری دل
نوردی به هه شتی عهیشی به دهل بوو به مانگی دهی
(کوردی - ل ۶۳)

تورکی چاوی دولبهرم وهختی نیگه ه تیر نه فگه نه
عاشقی زار نه هرامهرزه له زولما به مهنه
(سالم - ل ۱۲۱)

سووی عاشق وهختی نیما پوو به پوو تیر نه فگه نی
بو فهرامهرزی دل م نهی تورکی کافر به مهنی
(سالم - ل ۱۵۰)

به یاز: = بیاض. ع. کتیبی بچوک و دهفته ری سپی تیا نه نووسراو، کتیبی که شتی
سوودمهندی تیدا یاداشت کرابی، دهفته ری بچوکی باخهل، سپیتی. (معین)

وهه سهیری خیابان و به یازی دهفته ری نالی
که سهف سهف مه سره عی به رجسته ریزی سه روی مه وزوونه
(نالی - ل ۵۲۳)

به یازی عاریز: به یاضی عاریض. مه به ست پوو ی سپی و جوان و بیگهردی یاره.
به یاز: بیاض. ع. سپی.

عاریز: عارض. ع. ده مووچاو.

سه‌وادی چینی زولفت وهك شهوی تاره

به‌یازی عاریزت وهك ماهی نهنوه

(سالم - ل ۶۵)

به‌یازی ناسیه: به‌یاضی ناصیه. سبیتی ناوچه‌وان، ناوچه‌وانی سپی و ساف و بیگرد.

به‌یازی ناسیه‌ی تو بوو سفیدی دا به سویحی عید

له نوسخه‌ی قیرگون زولفت سیاهی برد شهوی یه‌لدا

(سالم - ل ۲۷)

به‌یان دان، دهرکه‌وتن.

له دوگمه سوخمه دوینی نوژی شیوان

به‌یانی دا سفیده‌ی باغی شیوان

(نالی - ل ۲۲۰)

به‌یتولحه‌زن: بیت الحزن: مائی یه‌عقوب پیغه‌مبهر، له پاش گوم بوونی یوسف ناویانگی

په‌یدا کرد به به‌یتولحه‌زن و هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیش مائی دل‌ی عاشقه که غم و

خه‌فته‌ی تیدایه.

بدین شکسته‌ی بیت الحزن که می آرد

نشان یوسف دل از چه زرخدانش

(حافظ - عفیفی)

واته: چ که‌سی بو منی په‌ریشان حال که وام له مائی پر دهرد و غم‌دا، له یوسفی

دل‌مه‌وه که که‌وتوته ناو چالی چه‌ناگه‌یه‌وه و گیروده‌ی بووه، ناو و نیشانیکم بو دینی؟

پیر که‌نعان چمنش گوشه‌ی بیت الحزن است

هه‌ر کجا بوی گلی باد رساند چمن است

(عرفی - عفیفی)

واته: چه‌من و گول و گولزاری پیری که‌نعان گوشه و کونجی (بیت الحزن)ه،

شهی با بونی گولی (دل‌به‌ری) بو هه‌ر شوینی بیات، نه‌و شوینه چه‌مه‌نه.

روشنی دیده به نینسانه که موژدهی قهدهمت
روشنیی دیدهیی غم دیدهیی (بیت الحزن)ه
(نالی - ل ۵۲۷)

بهیداء؛ بیداء . ع. دهشت، بیابان.

میزماری شهسواریی تویه که سف سف
کوگایی حاسیلاتته بهیدایی بهیدهره
(نالی - ل ۴۴۷)

بهیدهره؛ بیدر. ع. خهران.

میزماری شهسهواریی تویه که سف سف
کوگای حاسیلاتته بهیدایی بهیدهره
(نالی - ل ۴۴۷)

بهیدهق؛ بهیرهق، نهم وشیه تورکییه و کراو به عره‌بیه‌که‌یی (بیرق)ه. واته: ئالا، بهیداخ.
(معین)

ماتم وه‌کو زولفه‌ینی سیبه‌ه گرتی سهراپات
پوشیی روخت ته‌عبیه‌یی بهیدهق و شامات
(نالی - ل ۱۳۷)

بهیزاوی؛ = بهیضاوی = بیضاوی. (ناصرالدین عبدالله) له ۱۲۸۶ز، مردووه، به‌کیکه
له‌وانه‌ی که قورئانیان لیکداوه‌ته‌وه. له (بیضا)ی نزکی شیراز له دایک بووه، له
کتیبه‌ گرنگه‌کانی (أنوار التنزیل وأسرار التأویل)ه، لای سونییه‌کان پله و
پایه‌یه‌کی به‌رزی هیه و، هه‌روه‌ها (منهاج الوصول الی علم الوصول) و (طوالع
النوار فی التوحید). (المنجد)

له قورئاندا به (ما أخفی لهم) مه‌کتروم و مه‌خترومه
به‌یان نابیی به‌تفسیری دوسه‌د (که‌ششاف) و (به‌یضاوی)
(نالی - ل ۶۸۸)

به‌ی و ناری نه‌گه‌یشتوو؛ مه‌به‌ست مه‌مکی قوت و سفت و پرومته‌ی ئال و گه‌شه.

ئەي سەروى بولەند قەدد و برۇ تاق و مەمك جوت

كى دەستى دەگاتە بەي و نارى نەگەيشتووت؟

(نالى - ل ۱۵۲)

بردنى ئەنگۈشتى حيرەت بۇدەھان؛ واتە بردنى پەنجەي سەرسورمان بۇ دەم. مەبەست
ئەويەرى سەرسورمانە.

ئەنگۈشت: پەنجە.

دەھان: دەھەن، دەم

بوو بە زىبى كۆتەلت ساتىرەكەي پادشايسى پۆم

بۇ نەبەم لەم حەسرەتە ئەنگۈشتى حيرەت بۇ دەھان

(سالم - ل ۹۱)

برۇ خەمى ھىلالى؛ مەبەست برۇ كەوانىيە، برۆيەك كە وەكو مانگى نوى وايت.

خەم: كەچ، چەماو، پىچ و لوول، لوولى پىچ و ئەگرىجە.

نەزەرم پىرە لە نوورى شەو و پۆزى تەلەعتى تۆ

كە بەرۋو شوعاعى شەمسى بەرۋو خەمى ھىلالى

(نالى - ل ۶۶۱)

برىانەبەس؛ بەس برىانە، زۆر برىانە، زۆر برزاۋە.

بەس: زۆر، گەلى.

برىان: برزاۋ.

ناكەن ھەوايى ھىچ كە بابى زەلىلى شەھر

برىانە بەس لە نارى غاما پارەي جگەر

(سالم - ل ۱۳)

برىشم تەنى؛ ئاورىشم چنى.

برىشم: ئاورىشم.

تەن: رەمكى چاۋگى (تەنىن)ە، واتە، چىنن، چىننى ھەر جۆرە پارچەيەك.

تهنى رازىي به خهشين پۆشى يى وهك شىر و شوتور
بىنيازه له برىشم تهنى يو پيله تهنىي
(نالى - ل ۶۷۰)

بژانگ: كورتكراوهى برژانگه.

شاهىنى دوچاوت كه نيگاو مهىلى به دانگه
كىشانى به قوللابى دلاوىزى برژانگه
(نالى - ل ۴۶۴)

بژنهوم: ببيستم، گوتم لىبىت.

دوسه بارگه به گوئى خۆم حهرفى ساردت بژنهوم شادم
(جواب تلخ مى زيبد لب لعل شكر خارا)
(كوردى - ل ۱۰)

بسته: نوين، نوئى راخراو، دۆشهك، له ديره شيعرى دووهما كه دهلى: بستهرم، واته
بريندارم و له ناو جىگه دا كه وتووم.

وهه چ خوابىكى به نارامه ههماغوو شىي يار
دهستى من گهردنى نهو ساعيدى نهو بستهرى من
(سالم - ل ۹۴)

عيلاجى ئيشى دل ناكه بهسهده مه رههه كه كيم نه مشه و
له زهخمى تيرى موژگانته به نهوعى بستهرم نه مشه و
(سالم - ل ۱۱۷)

بشنهوم: ببيستم، گوتم لىبىت.

ليره دا (شنه و) رهگى چاوكى شه نيهه ن (= شنيدن) ي ف. يه، واته ببيستن.

دوسه جار گه به گوئى خۆم حهرفى ساردت بشنهوم شادم
(جواب تلخ مى زيبد لب لعل شكر خارا)
(سالم - ل ۲۴)

بفرما؛ بفرموو، لیره‌دا (فرما) رهگی چاوگی فرمووده‌ن (= فرمودن) ی ف. یه واته
فرمومن.

حیرهت زهده وا دیده وهکو حهلقه‌یی دهر ما
بیمایه نییه عاشقی بیچاره بفرما
(نالی - ل ۱۱۸)

بگره‌و بهره‌ده؛ دهنگه دهنگ، هه‌راو هوریا، غه‌لبه غه‌لب.

سیمینه ئیلتیجام ده‌لیم ئه‌ی غه‌وسی عاسییان
هاواری بگره‌و بهره‌ده‌یی ناشوویی مه‌حشره
(نالی - ل ۴۳۷)

بلا؛ با، وازی لی بهینه، لی گه‌ری، با.

بلا بۆ کونده بووبی مفتی مشک و ماری که‌ندوو بی
خه‌تیره‌ی گه‌نجی ویرانه زه‌خیره‌ی کونجی کاشانه
(نالی - ل ۴۸۳)

که‌هی ناوو ره‌وش شاه‌ی که‌هی گه‌وه‌ر مه‌نیش ماه‌ی
بلا با سینه سه‌حرابی بلا بادیده دهریابی
(نالی - ل ۶۰۲)

بلقى سه‌رئاو؛ مه‌به‌ست ناپایه‌دارو که‌م خایه‌ن، هه‌ر شتی که‌ له‌پاش ماوه‌یه‌کی که‌م
نه‌میئی.

که‌ خاکی خاکی دامه‌ن به‌ وه‌گه‌رنه‌ توژی به‌ریادی
که‌ ئاوی ئاوی گه‌وه‌ریه‌ وه‌گه‌رنه‌ بلقی سه‌ر ئاوی
(نالی - ل ۶۸۳)

بنازم؛ شانازی بکه‌م، شانازی پیوه‌ بکه‌م.

ناز؛ رهگی چاوگی نازیده‌ن (= نازیدن) ی ف. یه. واته شانازی کردن.

بنازم دلبرى خۆم چهنده پر وه سف و چ بى عه يبه
به چاو مهست و به دل هوشيار به نه برؤ جووت و هم تاقه
(نالى - ل ٤٥٦)

شوعاعى رپوت له گهر دندا دياره دل ده سووتينى
بنازم بهم ته جه لايه چ خورشيدو بلوورنكه
(نالى - ل ٤٥٩)

بنا گوش، بناگوئى، بنى گوئى، نهرمهى گوئى، پشتى گوئى.

گوش: گوئى

له سووفارى به زورى خهم سروور هيناي بناگوئى
موشه خهس تيرى موژگانى به قه تلى نيمه مهنمووره
(كوردى - ل ٤٧)

پوت: مه بهست خو شه ويست، دلبر، ياره.

گوئ هاته دهرى لافى له حوسنى بوتى مادا
له رزى قهدى به رزى له رقا زولفى كه بادا
(نالى - ل ٨٣)

ژه هره مول بى رپوت به وه لاهيله زيم
خاره گوئ بى بوت به بيلاهيلكه ريم
(سالم - ل ٨٧)

شكر خداى بود كه آن بت وفا نكرد
باشد كه تويه بكند بت پرست ما
(غزليات سعدى - رهبر، ص ٣٩)

واته: سوپاس بو خوا كه نهو دلبره پهيمانى به جى هينا، به لكو خوشه ويستى بت
پهرستى نيمه توبه بكات و خوا به رستى.

پوتخانهى چين: نيگارخانهى چين، شونينيكه له ولاتى چين و رازاوه ته وه به په يكه رو نه خش

و نىگار، بوتخانه: شوئنى تايبەت بە ژنان و دلبرانى پاشايان و گهوره پياوان.
(ثروت)

سىمين بەدەن و سەرو قەدو لەنجە تەزەرون
كافرنگەھ و پەشك لە بوتخانەيى چين
(نالى - ل ۳۲۸)

گر آيد خسرو از بتخانه چين
ز شورستان نيابد شهد شيرين
(خسرو شيرين - برات - ل ۱۲۴)

واتە: ئەگەر خوسرەو وەكو خۆر لەسەر زەمىنى پوژمەلاتەو هەلبەت، ناتوانيت
لەم جيهانە پر لە گىچەل و ئالۆزەدا لىوى جوانى شيرين بەدەست بەيئيت.
بوتى شيرين دەهان؛ يارى دەم و لىو جوان، شوخ و شەنگى دەم و لىو جوان.

بوتى شيرين دەهانی زوهره چاوم
دەبەستى نۆشى نەحل و نيشى زەنبور
(سالم - ل ۶۳)

بوهران؛ بحران، ع. ئالۆزى، تىكچوون، تىكچوونى كوتوپرى تەندروستىي نەخۆش، كە
لە نيوان مردن و ژياندا بيت.

مەرگ و سىحەت لە بەدەنما بە جەدەل دىن و دەچن
وا لە نازارى فيراقا شەوى بوحرانى منە
(سالم - ل ۱۳۱)

بوختى؛ جۆرە حوشترىكى سوورە، كە لە ناوچەى خوراسان و كرمان دەژى، حوشترى
بەهيزى دوو كۆپارە.

كەژاوه و دارو بارو تەختەيى لوختى لەسەر بوختى
دەنالىنن لە شوقى تەيبە وەك ئەستوونى حەننانه
(نالى - ل ۵۰۰)

بوراق؛ براق. ع. ناوی ئەو ئەسپەییە کە پێغەمبەر (د.خ) لە شەوی میعراجدا سواری بوو و سەرکەوت بۆ ئاسمان.

کە مەدعووی لا زەمان و لا مەکان و قوریی بیچوونی
سواریە لەم بوراقە باریقە لەم رەخـشـشـه رەخشـانـه
(نالی - ل ۵۱۴)

بورجی سەما: ← بوروج.

وەك قافی زەمین قابیلی ئیکمال و تەرەققیی
وەك بورجی سەما لایقی ئیقبال و عوروجی
(نالی - ل ۶۳۸)

بۆردە؛ برد. ع. جۆرە پارچەییەکی کە تانی رارا، یان خەت خەتە، بۆردی یەمان: پارچەییەکی
کە تانی یەمەنییە کە لە باشتەری جۆریتی و لە یەمەن دەچنریت.

(معین، عمید)
سەرد و گەرمی ناھەکەم سەوزەیی گیای کردم بە پووش
پایزی پوو یوو بە بۆردی سوور و زەردی موختەلەت
(نالی - ل ۲۴۴)

بۆردە پار؛ (ف، ک)، خۆراگر، باربەر، ئەوێ کە بەرگەیی سەختی و ناخۆشی بگری.

بۆردە؛ براو، دوویەشە، بۆرد + ه

بۆرد: چاوی کەرتاوی بۆردن (= بۆردن) ی ف. یە واتە بۆردن.

ه: پاشگرە.

بار: ئەو برە کەل و پەل و شتومەکانەییە کە بەیەکجار هەلبگری بۆ گواستنەو.

قانیعی بابی رەزا رازی بە پووش و درک و دال
سالیکی سەبر و تەحەمول بۆردەبار و هیچ نەویژ
(نالی - ل ۲۲۷)

بۆردی یەمەن: لێژەدا مەبەست دەموچاوی ساف و بیگەرد و جوانی یارە. هەرۆهە جۆرە
پارچەییەکی کە تانەو هەرە بەناویانگە کە بیان ئەوێ کە لە ولاتی یەمەن چنراو.

دلّ سیاسه‌نگ نه‌بیّ مائیلی خاکی وه‌ته‌نه
خالی له‌علی حه‌به‌شه ساکینی بوردی یه‌مه‌نه
(نالی - ل ۵۲۴)

بوروج = بروج. ع. کۆی (برج)ه، واته که‌لوو، بورجی ئاسمان، هه‌ریه‌ک له‌ دوانزه
برجه‌که‌ی ئاسمان، قه‌لا، بینای به‌ری ست و نی یان جوار گوشه‌یی که له‌ سه‌ر
قه‌لا دروست ده‌کری بۆ سه‌پرکردن و ناگا لیببون به‌ مه‌به‌ستی به‌رگریکردن
قه‌لاکه.

نه‌ی قه‌له‌عی ماهم که ده‌ئینی نه‌وجی بوروجی
وه‌ی قولله‌یی دوریی که ده‌ئینی قامه‌تی عوجی
(نالی - ل ۶۲۷)

بوریان: بریان، برژاو.

ناکه‌ن هه‌وایی هیچ که بابی زه‌لیلی شه‌هر
بوریه‌نه‌به‌س له‌ ناری غه‌ما پاره‌یی جگر
(سالم دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

بوران: برنده، نه‌وه‌ی که ببری، تیژ.

بور: رمگی چاوگی بوریده‌ن (= بریدن) ی ف. یه، واته برین.
ان: پاشگره.

بۆ بترسم له‌ شه‌بیخوونی عه‌دوو گاهی که‌مین
که هه‌ناسه‌ی سه‌حه‌ریی خه‌نجه‌ری بورانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

بورهنده: ناوی بکه‌ره واته بره‌ر، هه‌ر شتی که تیژ بیّت و ببری.

بور + هنده

بور: ← بوران.

هنده: پاشگره که ده‌چینه سه‌ر رمگی چاوگ ده‌یکات به‌ ناوی بکه‌ر.

تیغ به ملما دینئی و به درۆ دهلی نابری قوریان
تیخی تو بوره ندهیه هاواره به ختم نابری
(کوردی - ل ۵۵)

یورش؛ برین، لهت کردن.

بور: ← بوریان.

ش: پاشگره.

زهرفی دل بو دهولت و پوخت و پهزی فیکرم پڑا
روو به رووی تو واله نه برۆ بورشی شمشیری دی
(سالم - ل ۱۴۴)

بورنا؛ گهنج، لاو.

شاهیدی خالقه ته سویری خه لایق ناری
زاهیره قودرهتی سنعت چ له بورنا چ له پیر
(سالم - ل ۶۶)

بوزان؛ کوی (بوزه)، واته بزنی.

نهو شیخه به کرم مهگره که په شمینه مه ریده
نهو ریشه به سهر داره وه ریسنکی بوزانه
(نالی - ل ۴۷۹)

بوزورگ؛ گهره، مهزن.

شیخ یو سهر لنگه دهستاری به دهستاری بوزورگ
په ندم و دهستاری که للهی من دهفه نهک میندهفه
(نالی - ل ۴۵۲)

بوستانی کولم: مه بهست روومهتی جوانه.

لهبت میحرا به بو بوستانی کولمت
دهوای دهردی منه عونناب و لیمووت
(سالم - ل ۵۰)

بوغاز؛ وشکه تورکییه، واته ئهو به شه ئاوه باریکه‌ی که دوو ده‌ریا به یه‌که‌وه ده‌به‌ستی،
یان دوو وشکایی له یه‌کتری جیا ده‌کاته‌وه، وه‌کو: بوغازی بۆس‌فۆر و بوغازی
داردانیل، که یه‌که‌میان ده‌ریای ڤه‌ش به ده‌ریای مه‌رمه‌روه و دووهمیان ده‌ریای
مه‌رمه‌ره به ده‌ریای نیژه‌وه ده‌به‌ستی و ئه‌م هه‌ردوه ئاسیا له نه‌وروپا جیا
ده‌کاته‌وه، ته‌نگه‌یشی ڤی ده‌لین. (معین)

بوغازی مه‌وجی ئه‌شکم ڤه‌ونه‌قی دیبای رووی لابرده
مه‌تاعی مایه‌یی تاجیر له به‌حرا بی زیان نابی
(سالم - ل ۱۴۳)

بولبولی ته‌بع: مه‌به‌ست ئه‌ندیشه و بیرری وردی شاعیرانه‌یه.

بولبولی ته‌بعم ئه‌وا دیسان سه‌نا خوانی ده‌کا
نوخته سه‌نجی و به‌ز له گوپی و عه‌نبر ئه‌فشانی ده‌کا
(نالی - ل ۱۰۱)

بوله‌هوس: بوالهوس، ابوالهوس. ع.

ئاره‌زوویان، ئه‌و که‌سه‌ی که ئاره‌زووی زۆری هه‌بی، ئه‌و که‌سه‌ی که هه‌ر به‌دوای
ئاره‌زووی خۆیدا ده‌گه‌ڤی.

هه‌م واریسی فه‌ره‌ادم و هه‌م نائیبی مه‌جنوون
واتیمه‌گه قوریان که گه‌دا بوله‌هه‌سیکم
(نالی - ل ۲۸۳)

ئه‌و که‌سانه‌ی که عه‌دووی عاشقی سه‌رگه‌ردانن
بی‌دل و بوله‌هه‌س و که‌م خیره‌د و چه‌یوانن
(سالم - ل ۹۴)

بوو: مه‌به‌ست بۆنی خۆشه.

مه‌که مه‌نعی سه‌با بابی به سه‌رما
ده‌ماغی من فه‌رح ئه‌فزایی بووته
(سالم - ل ۱۲۲)

بوو به بوو: مەبەست لەبۆنی خوۆشەوه بۆ بۆنیکی خوۆش.

بوو = بۆ، بۆن، مەبەست بۆنی خوۆشە.

نەفحە بدا لە عەتری زولف لەودەمە بۆ دەماغی خوۆش

تەبلە بە تەبلە موشك بە موشك نافی بە نافی بوو بە بوو

(سالم - ل ۱۱۲)

بووتیمار: بآلندهییکی ماسی خۆره، دهنوك و ملی درێژه و كلکی كورته، پەرەکانی سپی و سهوز و شینه، به زۆری له كهناری پرویارهكاندا دهژی و راوی ماسی دهكات، دهلێن هەرچهنده زۆری تینوو بیت ئاو ناخواتهوه، نهوهكو ئاو كهه بكات، لهبەرئەوه پەزێل و پارەپیس بهو دهچوینن. (عمید).

بآلندهییکی گهرهیه و لهناو زۆنگاودا دهژی، پهنگی سپیه و مل و دهنوك و قاچهکانی درێژن و دهنگی له پرمهی گریان دهچیت، غهه خۆر و غهه خۆرهکیشی پیدهلێن. (سخن)

سالم ئەر تووتیه بی قهندی لهبت

مات و مهبهوته وهكو بووتیمار

(سالم - ل ۵۸)

بوو علی سینا: ابن سینا. (شیخ الرئيس حجة الحق شرف الملك إمام الحكماء ابو علي حسين بن عبدالله بن حسن بن علي) ناسراوه به (ابن سینا) له (ئەفشنه) یان (خرمیشن)، سالی ۳۷۰ ی کۆچی له دایک بووه، و له هه‌مه‌دان سالی ۴۲۸ ی کۆچی مردووه. باوکی خه‌لکی (به‌لخ)ه و دایکی (ستاره) خه‌لکی ئەفشنه‌ی نزیک بوخارا بوو، له بوخارا خویندی و له (۱۰) ده سالییدا قورئانی له‌بەر کرد و فیزی مه‌نتیق و هه‌ندهسه و ئەستیزه ناسی بوو، له پله‌ی ئوستادی تیپه‌ری کرد، له گورگان و خوراسان و هه‌مه‌دان و ئیسفهاندا ژیاوه، له هه‌مه‌دان بووه به وه‌زیری شمس الدوله، له هه‌مه‌داندا مردووه و ئارامگاکه‌ی له وییه، زۆر له کتیه‌کانی وه‌رگێردراونه‌ته سه‌ر زمانی رۆژئاوا ییه‌کان. به‌ره‌مه گرینگه‌کانی ئەمانه‌ن: کتاب الشفاء، کتاب القانون فی الطب، کتاب إشارات، کتاب النجاه، دانشنامه‌ی علائی به فارسی و ..هتد. (معین)

له كن نهو جه وهره فهرده له هه يوو لا نيه باس
له حيكهه په روهري بوو عهلى سينا نيه باس
(نالى - ل ۲۳۳)

بوون به تهرکيبي که مان؛ مه بهست پشت کۆم بوون و کورپ بوون و کۆماويه.

به زمى سهيدى ئيمه سهيىدى فهلهك كارىكى کرد
رهنگه بالايى تيرقه ددان بيته تهرکيبي که مان
(سالم - ل ۱۴)

بوون به جاي مه تلعهى خورشيد؛ مه بهست له بار و ساز و خوش و گونجاوه.
جا: شوين، جى، جيگا.

تا بوو به جايى مه تلعهى خورشيد بهختى رۆم
سووتا گياھ و تيشنهو و خوشکيده بوو شهجره
(سالم - ل ۱۲)

**بوونى تهن به سفره؛ مه بهست مردنه، لهش دهبي به سفره يان خوانى مار و ميروو دواى
نه وهى که دهخريته ناو گۆرهوه.**

نه والهى تو به دهريينه هه تا تهن نه بوته سفره
بيالهى شيشه بشکينه هه تا وهك کوويه نهشکاري
(نالى - ل ۶۸۵)

بووى چهيبب؛ مه بهست بوونى خوشى دلبره.

بي به سهر قيبهيبى دلما وهره نهى بادي سهبا
به ده مى تازه که رووحم له قهزاي بوويى چهيبب
(سالم - ل ۴۵)

بو؛ مه بهست بوونى خوشه، بوون.

خه تا يه گهر هه وايى عه تری گول کهم تا حهياتم بي
ئه گهر بينى له موشكى زولفى تو بوئى نه سيم نه مشه و
(سالم - ل ۱۱۷)

باز نهگەر ری نییه به تورپیی یار
بۆ دهماغم به بۆ موعهتتەر بوو
(سالم - ل ۱۱۶)

بۆسه و کهناره: ← بۆس و کهناره.

تاله من نهو زولفه ریئی بۆسه و کهناری گرتوو
ناو دههم بی شوپهه تامی زههری ماری گرتوو
(نالی - ل ۵۳۸)

بۆسهی نیهان: ماچی بهدزییهوه.

نهکن تا له تلهتم بۆسهی نیهانت راستی نالیم
بهائی قهقهه ههتا نهی نهیبری حاصل شهکهرنادا
(سالم - ل ۱۷)

بۆس و کهناره: ماچ و مووچ و گرتنه باوهش.

کهناره: باوهش، لا، تهنیشته، پۆخ، قهراغ، لیوار.

قهسدی نهو دوشنام و جهوره مهیلی من بۆس و کهناره
(ترک کام خود گرفتم تا بر آید کام دوست)
(سالم - ل ۴۸)

ههریاری که مالان گهرو بیگانهیه نالی
کهندومه ددانی تهمهعی بۆس و کهناری
(نالی - ل ۶۴۹)

به بیداری له یادی نیمه عهیشی غهم بهسه سالم
لهخودا دوفعهیی بۆس و کهناری بوو نهویش رابورد
(سالم - ل ۵۵)

دیدار شد میسر و بوس و کنارهم
از بخت شکر دارم و از روزگارهم
(حافظ - ۲۴۹، قزوینی)

واته: چاوپيڭكەوتن و ماچكردن و له باووش گرتن ناسان بوو، نيتير سوپاسى بهختى خۆم و پوژگار دمهكم.

بۆقهله موون: ليره دا مه بهست ئاوريشمى پۆميه كه رهنگه كهى ناچيته وه، هershتنى كه رهنگاو رهنگ بيت، كهسى كه هركاته خۆى به رهنگى بنوينى، گولى بۆقهله موون، كه دهوترى فهرشى بۆقهله موون، واته فهرشى رهنگاو رهنگ.

ههروهها به واتاي (عهله شيش) يش هاتوه. (معين)

گه تاوس و گه كه بكن و گه بۆقهله موون

گه ئاتهش و گه شوعله گهى دوودى سياهن

(نالى - ل ۳۴۳)

بۇيا: بويا. واته زۆر بۆن خوش، زۆر عه تراوى. بۆى + ا

بۆى = بووى، پمكى چاوكى بوويدهن (بوويدن) ي ف. يه، واته بۆنكردن و بۆن بلاو كردنه وه.

ا: پاشگره هاتوته سهر پمگ و واتاي چاوكه كهى به زۆرى پيشان ده دات.

بۆ نمونه ئەمه له وشه ي (دانا) ي فارسى و (زانا) ي كورديدا به هه مان شيوه يه، كه هه ردوو له چاوكى دانسته ن (= دانستن) و، (زانين) وه هاتوون.

دان + ا = دانا، زان + ا = زانا

دان: پمكى (دانستن) ي ف. يه

ا: پاشگره

زان: پمكى (زانين) ي ك. يه.

ا: پاشگره

داناو زانا هه ردوو يه ك واتايان هه يه و به و جوړه ي كه دا پوژراون، واتاي زۆرى چاوكه كانيان دمه گه يهن، واتا نه و كه سه ي كه زۆر ده زانينت.

بۆ شه ربه تى شيرينيبى فنجانه له سه ر سينيبى

مهم توحفه يى توففاحى شه م عه نبه رى بۇيا كچ

(نالى - ل ۱۶۱)

بۆيى خەتا؛ مەبەست بۆنى خوشى موسكى ولاتى خەتايە.

بۇ: بۇن

خەتا: →

نەقشى چين بۆيى خەتا خوويى فەرەنگ مووحەبەش

هيندوويى خال عەرەب ديدە نەزاكەت عەجەمى

(سالم - ل ۱۴۹)

بيابانى مەھەببەت؛ مەبەست جيهانى فراوان و پان و پۆرى دلداريە.

كەس لە سەر ھەددى بيبابانى مەھەببەت نەگەببەت

وھكو من ساليكى ئەم راھە ھەموو ھەيرانن

(سالم - ل ۹۴)

بيجاده؛ كراو بە عەرەببىيەكەي: بيجادق = بيجيدق = بيجازە = بجاجى = بزادى.

جۆرنكە لە بەردى بە نرخی وھكو: ياقووت و كارەبا و كەھەرەبا. (معين)

سم وھكو يەشم و لە پەشم و تووكى پيدا سەرنگون

چاو وھكو بيجاده يا دوو شەوچراغى شوعلە رېژ

(نالى - ل ۲۲۶)

بيدى مەجنون؛ شوپەبىيى، شەنگە بىيى.

بيدى مەجنونە و جوووم لە ھەموو بەر بەريە

نەكەسى مونتهفيعى يەك بەرى يا سېبەريە

(نالى - ل ۵۸۵)

سەجدە چۆن وھك بىدى مەجنون سەر وھا ئەفگەندە سەر

بۆ تەفەرچ گەر نەمايان كەي لە باغا قامەتت

(سالم - ل ۴۶)

بيروون؛ دەرەوہ.

له دنیا دا دلم گهر ته رکی تورې تو نه کا سه هله
بیروون نایه له شور و زه مزه مه و غه و غایه مه حشر دا
(سالم - ل ۲۱)

له پیریشدا عروسی یادی وه سلت
بیروون نایه له پهرده ی نار ه زووما
(سالم - ل ۳۳)

له چاو نه شك و له دل ناهم بیروون دی
ده لئی توفسانی با و بارانه نیمشه و
(سالم - ل ۱۲۰)

بیکر: بکر. ع. مهبست هر شتیکی نوییه، نه وه ی هیشتا دهستی پی نه گه یشتووه، نه ندیشه
و بوچوونی تازه داهینراو.

هر مه سنه له بیکری که به تو شهرحی کرابی
مومکین نییه که س ده خلی بکا چین و خه تابی
(نالی - ل ۶۰۶)

بیلال: (بلال ابن رباح حبشی، ۲۰ یان ۱۸ ک، کوچی کردووه) بانگدمر و خه زنده دار و یه کی
بووه له یارانای تاییهت و دلسوزی پیغه مبه ر (دخ) دایکی ناوی (حمامه) بووه. بیلال
له پیتدا له موشرکین بوو، دوا ی نیسلام له بهر دوستی و خوشه ویستییه که ی بو
پیغه مبه ر (دخ) موشریکه کان گه لی شکه نجه یان کرد، به لام نه و سه بر و وره و
دلسوزییه کی زوری له مه دا به رامبه ر به نیسلام پیشان دا. (معین)

قوریانی بیلالم که هیلانه هه لاتوم
هر عه فوه خه لاتم
(نالی - ل ۲۶۷)

سه عادهت بوو به نوور و ساعیدی ذروه ی هیدایهت بوو
عه لامهت نووری نیمانی بیلال و وه یس و سه لمانه
(نالی - ل ۵۰۶)

بیم: ترس.

تیدا نوممید و بیم و گریه و سۆز

بههار و پاییز و زستان و هاوین

(نالی - ل ۳۵۳)

نالی له ههوا کهوته سهما بوو به شهناوهر

بهو وشکه مهله بیمی هیلاکی غهرقی بوو

(نالی - ل ۳۷۸)

له بیمی جهور و نومیدی ته رهحوم

دهلهرزئی دل له حالاتی نه زهدا

(سالم - ل ۲۰)

بیمی به دنامیه گهر نایه مه بهر تیری موژت

گهر دریا په دهیی دل دهرئه کهوئی رازی نیهان

(سالم - ل ۹۰)

بیمار: مه بهست عاشقه، دلدار.

ئه لای هه رکهس دهچم مه نعم دهکا خۆت بوچی ریسوا کرد

دریغ کوا حال زانی ره بی توشم بینی بیماری

(کوردی - ل ۵۳)

بیهترین: باشتترین، چاکترین، خاستترین.

له گهله هه بیهترین حوسنی جه دهل کهی

به هه نانی له حوسنا بیهترینی

(سالم - ل ۱۵۱)

بی به دهل: بیۆینه، نایاب، بی هاوتا.

بیته حوجره م پارچهی پارچه موسوهدهم بکری به رۆح

هه رکهسی کووتال و پارچهی بی به دهل سهودا دهکا

(نالی - ل ۱۰۷)

بئى بەرگ و نەوا؛ مەبەست ھەزارو دەست كورته،

بئى جلوبەرگ، رووت و بىكەس.

لەسەر بەرگى گولئىكى بەرگى باغى حوسنت

ھەزار گولچىنى بئى بەرگ و نەوا چىن

(نالى - ۳۴۷)

يا رهنسى يەتيمىكى كە بئى بەرگ و نەوا بئى

غەلتان و سەراسىمە نە داکىك و نە بابئى

(نالى - ۶۱۵)

بئى پەنجه باقەوى؛ با پەنجه قەوى بئى.

واتە با ھىز و توانا ھەبئى.

سەد زۆرى رۆستەمى نىيەتى زۆرى سىم و زەر

تالىع نەگەر زەعیف بئى پەنجه با قەوى

(سالام - ۱۵۲)

بئى تەرەح و غەم؛ بئى غەم و خەفت.

تەرەح: ترح. ع. واتە غەم، خەفت.

پرىكە قەدحى پرىفەرحى بئى تەرەح و غەم

ناولنى و نادمنى و غازلنى بالافراح

(نالئى - ۱۶۶)

بئى تەوسەن؛ مەبەست دەر بەدەر، پىادە و بئى ئەسپ.

تەوسەن: ئەسپى تۆپ و سەركەش، كىيوى، رانە ھىزاو، مالى نەكراو.

سەفى مەقروزی بئى تەوسەن لە سەھمى سەن سەنى ئەتراك

وھكو عاشق لە ھىجرانا يەكايەك ئەشك رىزانن

(سالام - ۱۰۵)

بىچا؛ نا بەجى، نارىكى و ناتەواوى، بئى شوین و بئى جىگە. كارى نا بەجى، كارى بئى

كهك، بئى هووده، نا دروست، كارى بئى سهروين.

پئيم دهئى كوردى وهكو من ئارهزوى وهصلى ههيه
بوچى تو مانيع دهبى ئەم بهنده چون بئجا دهكا
(كوردى - ل ۱۱)

رؤزى بئجام كرد و ساتى چومه لاي شئخ بو سماع
وهك كوزه كهمتيارى پئى بئى دهست بهجئ لايдам له رئى
(كوردى - ل ۵۵)

دل ئەوا لۆمەم دهكا و پئيم دهئى كوردى ئەمن
گەر شكاياتم حهقه بوچ وا قسهى بئجا دهكەى
(كوردى - ل ۶۲)

ئەحمهقه لهق لهق ئەگەر تەركىبى نىسبەت كا به تو
حوشتر نەر بئيت و بئلى وهك تو ئەرۆم بئجا دهكا
(سالم - ل ۲۹)

بئ چاك و دامان؛ مەبەست كهواى شېر و پېر و دراوه، ئەو كهوايهى كه چاك و داوئنهكهى له
بەر شېرى و دراوى نەماين.

به دهستى كەشمەكەش هەرسوو دربا بەرگى خودا رايئى
قەبايى نۆكەر و ئاغا هەمووى بئى چاك و دامانن
(سالم - ل ۱۵)

بئچوون! بئى وئنه، بئى هاوتا. هەروەها يەكئىكه له سىفاتەكانى خودا. بئى + چوون،
هەرشتى يان كەسى كه له وئنهى نەبئت.

چوون: لئيرەدا بە واتاى (وئنه) بەكار هاتووه. وهك، كاتى. هەروەها ئامرازى پرسە
بە واتاى: چوون، چوونى؟

كه مه دعوى لازمان و لامهكان و قوربى بئچوونى
سواریه لهم بوراقه بارىقه لهم رهخشه رهخشانه
(نالى - ل ۵۶۴)

چهرخی چهپی گهردوونه راست و چهپی چهند دوونه
بی چاکه چ بی چوونه راستی له چهپی نایه
(نالی - ل ۵۶۲)

بی چیز و عوریان؛ هزار و پروت.

به‌پئی بيم و خه‌تر دا يه‌ك به يه‌ك بو قاسیدی چاکن
به‌بی ته‌کلیفی په‌هزن خود به خود بی چیز و عوریان
(سالم - ل ۱۰۵)

بیچیزی؛ بی مال و سامان، نه‌و‌ک‌سه‌ی که هیچی نه‌بیت، هزار و داماو، ده‌ست کورتی،
هزار.

چیز: شت.

جه‌وانانی سه‌هی قه‌د به‌سکی داماون له بی چیزی
له ژیر باری غه‌ما هه‌ریه‌ك له خه‌م وا میسلی چه‌وگانن
(سالم - ل ۱۵)

گه‌دان و بو‌گه‌دا ده‌رگانه وانا‌که‌ن له بی چیزی
و‌مکو نه‌رادی دانا هه‌ر له فکری خانه به‌ندانن
(سالم - ل ۱۰۲)

بیدار؛ به‌ناگا، به‌خه‌بر، هوشیار.

عه‌ج‌ب نه‌ستیره شو هه‌لدی له تاوی خوسره‌وی خاومر
به‌پرووی توم دیده هه‌لنایه شو و پروژ نه‌رچی بیدارم
(نالی - ل ۲۷۲)

شه‌وی ماوه که بیدارم له شورت
له عه‌دی گول و‌مکو مورغی سه‌حه‌ر خیز
(سالم - ل ۷۲)

بیداری؛ بی‌خه‌وی، به‌ناگایی، هوشیاری.

عاشق که دهکا راوی زوئماتی شهوه داوی

موژگانی تهره چاوی بیداری له کن په شمه

(نالی - ل ۴۷۶)

به بیداری له یادی نیمه عهیشی غم بهسه سالم

له خودا دهغهیی بؤس و که نارئ بوو نهویش رابورد

(سالم - ل ۵۵)

بی دست و پا؛ مه بست ناتوان و بیدهسه لاته.

ته لاشی تهیی راهی که عبهیی کوی یاره مهقسوادم

منی بی دست و پا لازم که پابوو نم رهه سه رکهم

(سالم - ل ۸۳)

بیدههم؛ مه بست سست و له کار که وتوو.

دهم: هه ناسه، با، ههلم، لاف، کات، دهمی شمشیر و خه نجر و چهقو و... هتد.

وهک جهیشی مهلهخ لهشکری غم ملکی دلئ گرت

بو که شتی نه مهمل داسی تهلهب بیدهمه ئیمشو

(سالم - ل ۱۲۰)

بیدهولهت؛ هه ژار، دست کورت.

سیهه بهختانی بیدهولهت له بهر بیمالی و عوسرهت

کههئ حه ممالی مالانن کههئ عه لانی مهیدانن

(سالم - ل ۱۰۳)

بیدهولهتی؛ مه بست هه ژار و دست کورتیه.

عیشق نه رخه می هيجرانی نه بی خوشه بهلئ راست

بیدهولهتی خوی چاکه بهلئ قورتی خرابه

(کوردي - ل ۴۴)

بیدل؛ کهلی واتای ههیه وهک: دلدار، شهیدا، دلتهنگ، غه مبار، بی نارام، ترسنوک.

له كاری هائیل و سه عبا گوریزه چارهیی مهردوم
رهها كهن سالمی بییدل له عهشقا ماوه بیپهروا
(سالم - ل ۳۷)

ئهو كه سانهی كه عه دووی عاشقی سه رگهردانن
بییدل و بوله وهس و كه م خیره د و حه یوانن
(سالم - ل ۹۴)

له و ره عا زاهیدی ئه فسورده نهیدی له زه تهی مهستی
به عه فوا چوو سه راسه ر پوژگاری چونکی بییدل بوو
(سالم - ل ۱۱۲)

بییدل و گوئی و نه سیحه ت نه گرو سه ركهش و رهند
سه پله و و هه رزه و ئه و یاش و به د ئه توار و نه زان
(كوردی - ل ۳۷)

بیرهنگ: مه بهست خهفه تبار و رهنگ په ریوه، رهنگ زهرد و دهرده دار.
یهك رهنگم و بیرهنگم و رهنگین به هه موو رهنگ
به م رهنگه ده بی رهنگ رژی عیشقی حه قیقی
(نالی - ل ۶۵۵)

تو باد شمنت رخ پر آژنگ دار
بداندیش را چهره بیرهنگ دار
(فردوسی - عقیقی)

واته تۆ له گه ل دوژمندا پروو گرژییه، ئه وهی كه بیر له خراپه ده كاته وه دلی غه مگین
بكه، تا رهنگ په ریو و خهفه تبار بییت.

بی رهوان، بی گیان، مردوو.

رهوان: گیان.

تۆ وهكو سه ربووی ئه قاریب تن كه سه رچوو تن چیه

تهن به تهن بی سهر هه موو که وتن له خاکا بی رهوان

(سالم - ل ۹۱)

بی رهوانم نه گهر نه دا بو سه

وه سلی دولبر درهختی تووبایه

(سالم - ل ۱۳۴)

بی زار، بی دهم، بی دهم و لیو. مه بهست نه وهیه که دهم و لیوی هه نده بچوکه، وهکو نه بیت وایه، لای شاعیره کونه کانمان دهم و لیو تا بچوکه بووایه، جوانتر بوو لایان، هه ندی جار هه ندی زیاده رهویان دمکرد و نه وهنده هه میان به بچوکه داده نا، که گویا به چاو نابینریت و له بهر نه وه دیانوت: بی زار، بی دهم.

نالی نهو غونچه ده مه بی زاره

مه که ماچی ده می نه رجو به عه بهس

(نالی - ل ۱۵۶)

بی سهر و پا؛ بیده سه لات، هیچ له دهست نه هاتوو.

مه عشوقه بی نه م شاره هه موو تالیبی جا هن

تف لهو که سه وهک من که گه دا و بی سهر و پا بی

(سالم - ل ۱۴۲)

ببستون؛ (ببستان، له فارسی کوند، به غستانه = شوینی په رستنی خوا).

لیزه دا مه بهست چیا بیستونه، که نزکی دبی ببستونی سهر به شاری کرماشانه = کرمانشاه، که ده پروانیتته سهر دهشتی نزکی جاده ی کرماشان - هه مه دان، ۳۸ کیلو میتری شاری کرماشان و، نه مه به هوی نه خشکاری به رجه سته ی به رده نو سه کانی داریوشی گه وره وه بایه خیکی جیهانی پی دراوه، وینه ی داریوش به پیوه راوه ستاوه و، له راسه رییه وه فره فره. فره قهش (په هله قی. Fravahr)، نه هوو رانه زدا ی بال کراوه..... (معین)

نهو چیا به که فره دا له پیناوی شیرینی خوشه ویستیدا هه لی که ند.

له شیرینی ئەتۆ ئەی خوسرهوی تهختی زههین رهنگه
بگاته ئاسمانی بیستون فهراهادی هاوارم
(نالی - ل ۲۷۴)

گهردنی کوردی له کیوی بیستون مهحکه مته
چونکه سهه سآله له ژیر باری غه مایه نانهوی
(کوردی - ل ۶۱)

به نیما دیدهبی مه عشووقه عاشق کیو له بن دینئ
به لای سالم که نه نهی بیستون بو گیانی شیرین بوو
(سالم - ل ۱۰۹)

ئه من فهراهاد و شاهیند بیستونه
ئهتۆ شیرین شه مآل شاپووره نه مشه و
(کوردی - ل ۴۲)

بیشهی نهی؛ قامیشه لان، شوینی که قامیشی زۆری لی روابیت.
بیشه: جهنگه ل، دارستان.
نهی: قامیش.

حالی عیشق و تابشی هيجرت نیشانی دا به من
ئاگری سۆزنده هه رکاری به بیشهی نهی دهکا
(سالم - ل ۲۹)

بیش و کهم؛ زۆر و کهم.

بیش: بییش، زۆر، گه لی.

بیش و کهم بی شکم و حیرس وهکو تیفلی ره فیه
زاوییه بیشکه م و بی شکم و بی حییه لم
(نالی - ل ۲۹۱)

بیهه یینی؛ به ته وای.

بهجان سهختی ییو دل بهردیی من و تو

بیعه یینی ههروه کو پۆلاو و بهردین

(نالی - ل ۳۴۹)

وه عزی عوله ما کوردی له ناو مه جمه عی عوشاق

بیعه یینی قسه ی قوم و گوزارش تی عه زابه

(کوردی - ل ۴۵)

بی قه راری بی نارام، نارام لیبری او.

ناکاته دهر له خاتر سه د کوششی ئه ره ستو

غه ریز و یسالی یاران ئه ندوه ی بی قه راران

(سالم - ل ۹۳)

بازی دل بی قه رار و شهیدایه

شیفته ی زولف و خالی له یلایه

(سالم - ل ۱۳۴)

بی معنی، ئه وه ی که نه کری و نه گونجی و شایانی باسکردن نه بی.

سالم که لامی کوردی و بی وه زن و له نگ و سست

بی مه عنییه بگاته ئه لای شیخی مه عنه وی

(سالم - ل ۱۵۲)

بئین، بۆن، به لام لیره دا مه به ست بۆگه نه، بۆنی ناخۆش.

له بهر بیینی برینی لاشه ویله ی

وه ها گیزم نه ماوه ئیختیارم

(سالم - ل ۸۱)

بی نهوا، هه ژار، ده ست کورت، بیچاره، داماو، ناتوان.

بی + نهوا

بی: نامرزی نه فییه.

نهوا: هوی زیان، پیویستی، خۆراک، خواردن.

ئىستەش بە بەرگ و بارە عەلەم دارى شىخ ھەباس
يا بى ئەواو و بەرگە گەراوہ بە شەخسى عوور
(نالى - ۱۸۵)

تالیبی راھى حىجازم لە موخالیف ھەلدەن
بى ئەوا قەلبى حەزىنم قووھتى بەندى نىيە
(نالى - ۵۹۵)

دەلین میھمان پەزىر و دلنەواز و خاوەن نىكرامى
دەسا بو کیتە وا من بىنەوا و دەرویش و میھمانم
(کوردى - ۲۸)

بى ئەواز: بى لىدانى ئامرازى موسىقا، بە بى لىدانى موسىقا.

دانیرەى مىسرى و چەقانە گەوھەر و لەنجەى سەمەن
دەنگى چاوش بى بەلا ھاوئیتە گىانم بى ئەواز
(کوردى - ۱۸)

بىنەو نىيە، مەبەست داوا کردنى باج و خەراجە لەو کەسانەى کە دەست کورتەن و ھىچیان
نىيە.

ئەوانەى بەرشکستى ئىلتىزامى حاسلى رۆمن
لە تاو بىنەو نىيە گاگەل چەرىنى مىرى جافانن
(سالم - ۱۰۴)

بى نىزام: بى نىظام. مەبەست بەد رەفتار، بەد کردەو، بەدخوو، ئازاوەچى، ناشووبچى.
تا وەقتى دوزدى نىمەشەبن توركى بى نىزام
دوزدن ھەموو لە خەرمەنى مונەعم دەخەن زەرەر
(سالم - ۱۳)

پابەند، بەستراوە و ڕینگە لیگیراو، ئەوەی کە ئازەل و وڵاخ و... هتد، پێدەبەستریتەو، کەسێ
کە خۆی بەستبێ بە بیر و باوەڕی، یان شتی یان نەریتی... هتد.
پا: پی.

بەند: ڕمگی چاوگی بەستەن (= بستن) ی ف. یە واتە بەستن.
حوکمی تۆ حیسنی ویلايەت عەزمی تۆ پەرژینی باغ
عەزمی تۆ پابەندی ساریق عەدلی تۆ ئەمنی مەکان
(سالم - ل ۹۲)

پادشاهی حوسن: مەبەست شوخ و شەنگی زۆر جوان و بی وینەیه.
لەشکری خەتتی شکستە و تیپی زولفی تار و مار
پادشاهی حوسنی عالەم گیرى هیشتا غالیبە
(نالی - ل ۳۹۹)

پارە: کورتکراوەی (پارە) یە، کە جۆرە دراوینکە.

← پارە.

بە پارێک نامەوی دەرمان لە نەشئەى چاویبە عیللەت
بە پوولیک ناکریم عەنبەر لەگەل زولفی ئەو سەودا
(نالی - ل ۸۷)

پارە: مەبەست ئەو جۆرە پارەیه کە لە وڵاتی ڕۆم بەکار هاتوو و بچووکتەرین پارەى

مسیی یان نیکیلی یان زیویسی عوسمانی بووه، چل یهکی قرووشی (له تورکیا paral چل یهکی پیاستر، و هر سه د پیاستر دهکاته یهک لیره ی تورکی).
 [پهلهقی pāarak. پارچه، پاره، دراو.] پارچه. بهش، لهت، دراو، تهرهکیو، درز بر دوو، کچینی نهماو، یهک جزم له جزمهکانی قورئان، بهرتیل، نهو بهرتیلهی که دهریت به قازی، پهیین که بو پیت و بهرهکته تی زهوی بهکار دیت، جوره شیرینیکه، کری، دیاری، گورزی ناسن... هتد. (معین)

گۆشتی قهله و حوققه به چوارده پاره

وهفتی گوتت حوققه زه میر دیاره

(نالی - ۷۱۶)

پاسه بان: پاسه وان.

پئی حهریمی حهرمی عیشقی نییه سپلهیی دز

پاسه بان ی سهر ئه م کۆیه جه وان مهردان

(سالم - ۹۴)

کهی به گهنجی پوومهتت دهستی خه یالی من دهگا

پاسه بان ی ماری زولفت تا موحیتی گهردهنه

(سالم - ۱۳۰)

پالانی: پالانی دووم. مه بهست تیره ی پالانی نزیکه ی سی سه دو پهجا مالن له نیوان (زهنگاباد و قهره ته په) و پوژه لاتی (سیروان و دگاگا) نیشته جی بوون له ناوچه ی که روکوک - کفری دا.

(تاریخ مردوخ، ج ۱، آیت الله شیخ محمد کردستانی ص ۸۳. چاپخانه ارتش.)

گویدریژی بار و کورتان بهرزو پالانی بهزین

چوست و وریاتر له گوئی کورتانی پالانی و گیز

(نالی - ۲۲۷)

پالانی بهزین: مه بهست باشترین که ره، نهو که ره ی که هیچ که رنکی تر نه توانی بهرامبهری بوهستی و بیته ریزییه وه و هه موو که ری بهرامبهری به زیو بیت.

پالانی: گویدریژئی که کاتی کورتان لیکردنی هاتبئی و فییره سواری باریردن
بکریت. (گیو)

گویدریژئی که کاتی کورتان لیکردنی هاتبئی. (خال)
بارهبەر، کهری و هختی بارکردنی هاتبئی، نهسپی باری، بارگیر، بارگین.
(هزار)

گویدریژئی بار و کورتان بهرز و پالانی بهزین
چوست و وریاتر له گوئی کورتانی پالانی و گئیز
(نالی - ۲۲۷)

پالانی و گئیز: ناوی دوو تیره‌ی کوردین.

پالانی: →

گئیز: تیره‌یه که له ناوچه‌ی کفری.

(تاریخ مردوخ، ج ۱، آیت الله شیخ محمد کردستانی - ص ۱۰۸، چاپخانه ارتش)

گویدریژئی بار و کورتان بهرز و پالانی بهزین
چوست و وریاتر له گوئی کورتانی پالانی و گئیز
(نالی - ۲۲۷)

پالوو: لاپه‌راسوو، لاپال، لاقه‌د، په‌راسوو به‌رامبه‌ر به وشه‌ی په‌راسوی کوردی، له
فارسیدا: pahlū، له سه‌نسکریت دا: p̄arçva، له په‌له‌فیدا: pañluk. (معین)

ئاسمان ته‌رزه‌ی که لئیدا به‌رده بارانمان نه‌کا
سوخته‌کانمان راده‌که‌ن پالو پساو و قوون د‌راو
(نالی - ۳۶۵)

جهوری یارم وه‌کو فیرعه‌ونی ره‌قیب

توله پالووی نه‌وا ه‌امانی

(سالم - ۱۵۰)

پامال: پی شیل، پی مال، نه‌وه‌ی که له ژیر پئیدا پلیش‌اوه‌بی، خسته‌ن ژیر پی، پی پیدانان،
ژیر پی که‌وتوو، داماو، زه‌بوون.

پاسته پامالی غەمی ئەمی دلی ئاشوفته وهلی
(صبرکن کین به دو روزی بهسر آید موعود)
(سالم - ل ۵۶)

شام و سهحر وهکو خاک پامالی پایی خه لکم
ئهز بهس بهیادی لوتفت که وتم له ریگو زاران
(سالم - ل ۹۲)

له ههملهی رای هیندی غهه شهه شادی گوریزانه
سهراسر لهه رهه نیقلیمی دل پامالی فیلانه
(سالم - ل ۱۲۹)

پانیاتان؛ پی دانانتان، مه بهست هاتنی یاره.

نه سیمی کۆبی خاتر دهکا جهم
به بۆی تورپی په شیوی پانیاتان
(کوردی - ل ۳۵)

پایه ماڵ = پای ماڵ. ← پامال

سهرفگهندهی دیدهته ناهووی خهتا
پایه مالی له نجهته سهروی ئیرهه
(سالم - ل ۸۲)

پایه ندازه؛ پای نه نداز. گهلی واتای ههیه:

ئهو فهرشی که له بهردهمی ده رگادا پاده خریت، فهرشی ژیر پی، ئهو هه سیرهی
که بو پاک کردنه وهی پیلاو داده نریت، ئه وهی که له کاتی هاتنی بووکدا ده هینریت،
ده لالی خو شه ویستی که ههردوولا ریک ده خات. (معین)
دریغی بوو له شیرین کوهکه نی جان
ده بوو بیکاته پایه ندازی شهو دیز
(سالم - ل ۷۲)

پای بؤسی: پای بووسی، پاه بووسی. واته پی ماچ کردن، سهرلیدان و چوونه لای که سئکی
گوره و بهرین.

که رهختی تهبعی رامی هاته سهر میقرازه که ی تهعلیم
ریکابی پای بؤسی سالم و مهشوی لسه دهورانا
(سالم - ل ۳۵)

پهره ستوو: پهره سئیکه.

سهوادیکه له نوسخه ی چینی زولفت
سیاهنی نوسخه یی پهری پهره ستوو
(سالم - ل ۱۱۵)

له سورمه ی شادمانی ههردوو چاوم
وهها رهش کهم وهکو پهری پهره ستوو
(سالم - ل ۱۱۶)

پهرجه می تازی به خهم: مه بهست پهرجه می رهش و لوولی دل به ره.

تاز: مه بهست ره شه. تازیک.

به خهم: مه بهست لووله.

که و ته سهر پرووت پهرجه می تارت به خهم
بوژ و شه و بوژ و شهوی لیکدا به هم
(سالم - ل ۸۲)

پهرده به پهرده: مه بهست پهره به پهره ی ناو غونچه یه.

ته نگ ده هانی دول بهرم حه سره تی دایه گو لپروخان
وا دللی غونچه بوو به خوین پهرده به پهرده توو به توو
(سالم - ل ۱۱۲)

پهرده ی دل دران: دل کردنه وه، دهرخستنی نه و رازانه ی که له ناو دل دایه.

بیمی بەد نامییە گەر نایەمە بەر تیری موژەت

کە درایا پەردەیی دڵ دەرنەکەوی رازی نیهان

(سالم - ل ۹۰)

پەرگار، [پەرگال = پەرگارە = پەرکار = پەرکارە = پەرکال = پەردال = پەرگەر = بەردال

= پەرکەر = فەرجار. کراو بە عەرەبی. پیریغە. یونانی]

نامرازیکی هەندەسییە بۆ دروستکردنی بازنە و هینککاری بەکاردیت.

فەلەک، مەدارى گیتی، گەردوون، جیهان، چارەنووس، فروفیل، بازنە، چەمبەر....

(معین)

کە مانیی هاتە سەر کیشانی ئەبرۆی تو له پاش چاوت

له مەستی دەستی وا لەغزی کە کەچ هات خەتی پەرگاری

(کوردی - ل ۵۶)

پەرنیان؛ پەرنوون = پەرنوو = پەرن. ئاوریشمی چینی نەخشکراو، ئاوریشمی نەخشکراو،

ئاوریشمی کاغەز یان پارچەیهک کە له ئاوریشم دروست کرابیت و له سەری

بنووسن. پەردەى نەخشکراو، تابلۆ، شمشیر. (معین)

دیم وەکو دوکانی بەزازی له سەریهک بوخچە ها

شالی تیرمەو کەوڵی خەز دیبای هیند و پەرنیان

(سالم - ل ۹۰)

پەرواز؛ فرین، هەلفرین.

دلی تووتی له پەروازا له سەر گۆل لەنگەری پاگرت

کە یاری شوخ و شیرینم سەحەر وەسمەى له ئەبرۆ دا

(سالم - ل ۲۱)

رەهی کۆی دولبەرم دوورە بە سالم ناگەمە مەقسەد

له پەروازی تەلەبدا گەر بە تیزی وەک کەبووتەر بم

(سالم - ل ۸۰)

پەروازی شاهین: فرینی شاهین.

پهروان: →

شاهین: ←

موژت بؤ دل دهریژی وهختی نیما
وهکو پهروازی شاهین بؤ که بووتر
(سالم - ل ۶۵)

پهروانه، پهپوله.

له شوقی بروی شمع و زولفی دودو تورپیی مهجهر
سوپه ند و عوود و پهروانه بخوور و غالییه سووتن
(نالی - ل ۳۲۹)

له دهویشم گهرا پهروانه ناکام
له سر پئی وهسلئی نووری ههجره نه مشو
(کردی - ل ۴۲)

پهروین؛ شمش نهستیره ی بچوکن به یه که وه، چوینراوه به ملوانکه یا هیشووه تری.
سوره بیبا (ثریا).

بی قسه ی غونچه ی دهمت کاتی ته به سوسوم روو به روو
ههتکی شوعله ی بهرق و نهزمی دائیره ی پهروین دهکا
(نالی - ل ۱۱۲)

راست پروین چو هفت قطره شیر
برچکیده به جامه ی خهزرا
(گزیده مسعود سعد سلمان. د. سبحانی. ص ۶۷)

واته: حهوت نهستیره ی پهروین به تهواوی وهکو حهوت دلۆپه شیره که چکاوته ناو
ناسمان.

پهروین؛ ← خوسرهو.

به ناوینهی روخ ئەسکەندەر به جامی دیدە جهمشیدی
به تهختی سینه پهرویزی به ماری زولف و زمحاک
(کردی - ۵۷ ج)

پهرویزه: (ف. پهرفیز. parviz = پهرفیزه. parvīzan = پهریزن = پهرووزهن).
هیلەك، بیژنگ. (معین)

سەراپا هەروەكو حەلقەى زریّ پهرویزهیی خوینم
به یهك یهك تیری موژگانی زریّ دۆزت بریندارم
(نالی - ۲۷۵ ج)

په‌ری پوخسار: شوخ و شەنگ، زۆرجوان.

پوخسار: پوو، دموچاو.

نەوجەوان نەبرۆكەمان شیرین دەهان و نوكتە دان
تورك رەفتار و په‌ری پوخسار و كساكۆلدارەكەم
(کردی - ۳۰ ج)

په‌ریشان خاتره: ئەوكەسەى كه بیرو هۆشى لای خۆى نەبیت، سەرلێشێواو، دلته‌نگ،
غەمبار.

خاتره: —————>

لەبابانا گەرفتارن په‌ریشان خاتره و بێكەس
به جەمعیهت سیهه بهختانه وهك گیسوویی خووبانن
(سالم - ۱۵ ج)

په‌ر سووتان: مەبه‌ست له په‌لوپۆ كه‌وتنه، په‌ریشان بوون.

له عەرسەى ئەوجی عەشقت بازی دل هەلسا له دەوران
به بەرقی پرتەوی حوسنت په‌ری سووتا له ته‌یرانا
(سالم - ۳۵ ج)

په‌ری تیره: ئەو په‌رەیه كه توند دەكری به كۆتایی تیره‌وه، بۆ ئەوهی كه له‌كاتی وه‌شاندن و

تینگرتندا بهراستی و خیرایی و پیکتی بهرهو نیشانه بپرات.

چ قهد کهوانی و مکو پی شکاو و ئوفتاده

که بازی سی قهدمی قهت نهداوه وک پهری تیر

(نالی - ل ۲۱۲)

ههلهپزا خوین به جیگه رما دهمی غه مزهت له زه میر

هاته جونبوش که به ناهم له دهرووندا پهری تیر

(سالم - ل ۶۸)

پهری قوو؛ پهری بالندهی قوو که زور نهرم و نولهو به کاردیت بو سهرین و دوشهک و لیفه.

قوو: بالندهییکی جوان و گهردن بهرزهو پنیهکانی پهره داره، له ناو ناودا باش

مهله دهکات پهرهکانی نهرمو نوله و جوانن و سپی یان پهرشن. (عمید)

نهگهر شهبا به بی تو خوا بگام

پهری قووی له پالوومایه وک خار

(سالم - ل ۵۹)

پهژمورده؛ سیس و ژاکاو.

قبوول ناکهم خه یالیشته له ناو دلما موقیمی بی

نهوا پهژمورده بی گولدهستهیی حوسنت له مهجمهردا

(سالم - ل ۲۲)

پهس ماندهگان؛ دووا کهوتووهکان، نهوانهی که ماونهتوره. تاکی نه و شهیه (پهس مانده)

یه.

حالی وا پهس ماندهگان با ئیبتیدا بیئیتیه یاد

سانیهن بو باسی نهو بهم بهیتهکا شیوهن بهیان

(سالم - ل ۹۲)

پهشسه؛ پهسه، میشووله. له جپو جانه وهره بالدارهکانه، باریک و شاخهکانی دریزن،

دهمیکی باریک و دریزی ههیه، وکو جزوو دهیکات بهلهشی نادهمیزاد و گیان

له‌به‌راندا و خوینیان ده‌مژئ.

به‌و ده‌ننی فوراته که ده‌کا په‌شسه به‌ع‌نقا
نه‌ک له‌و خومی نیله که ده‌کا باخه به‌تیم‌ساح
(نالی - ل ۱۶۶)

قه‌ت مه‌لین یاران له‌گه‌ل فیرقه‌ت وهره سازش بکه
شیت نه‌بووم وه‌ک په‌شسه من خۆم تووشی بای سه‌رسه‌ر بکه‌م
(کوردی - ل ۲۹)

په‌شم؛ خوری. (په‌هله‌فی. pasm) (معین)

سم وه‌کو په‌شم و له‌په‌شم و تووکی پندا سه‌رنگوون
چاو وه‌کو بیجاده‌یا دووشه‌و چراغی شو‌عله ریژ
(نالی - ل ۲۲۶)

په‌شمینه؛ په‌شمین. نه‌و پارچه‌یه‌ی که له‌ خوری دروست کرابی.

په‌شم + ینه.

په‌شم: خوری.

ینه: پاسگره.

سینه‌ی دلی بیکینه سافه وه‌کو نایینه
مه‌ستووره به‌ په‌شمینه نه‌سراری له‌کن په‌شمه
(نالی - ل ۴۷۵)

په‌لاس؛ پارچه‌ی له‌ خوری دروستکراوی نه‌ستوور که ده‌رویش له‌به‌ری ده‌کات، جوړه
جلیکی هه‌رزان و که‌م به‌هایه، به‌په‌ی زیر و نه‌ستوور، به‌په‌و کلیمی که‌م نرخ،
به‌شی له‌ پارچه‌و کوونه. (معین)

فه‌رشی په‌لاس ده‌وشه‌کی خاکه سه‌رینی به‌رد
بی تووک و پرووت و قووت و فه‌قیر و قه‌له‌ندمه
(نالی - ل ۴۲۰)

خەوم بېھۆشيبە بەرگم پەلاسه

خۆراکم خۆينە شاديم شينە بى تو

(كوردى - ل ۳۹)

پەلاسى خەزا مەبەست جلوبەرگى زىرو ئەستوورى دەرويش و قەلەندەران.

پەلاس: —————>

خەز: خز. ع. ئاوريشم، پارچەى ئاوريشم، پارچەيەك كە لە ئاوريشم و خورى

چنرابىت. (عميد)

خەز: جۆرە گيانلەبەرىكى گۆشت خۆرە لە پەگەزى سمۆرە، پىستەكەى قاوہىيى يان

خۆلەمىشى يە، تووكنەو پىستەكەى گرانبەھايە، جلوبەرگى ئاوريشم. (معين)

ئەبەد نادەم بە خىرقەى پادشاھى

پەلاسى خەز لىباسى كۆھنەيى پەند

(سال - ل ۵۶)

پەلاسى كۆنەى فەقرە كۆنە پەلاسى فەقرە.

جلوبەرگى كۆنە و شېرى ھەزارى، ھەروھما مەبەست ھەزارى و دەست كورتىيە.

پەلاس: —————>

سالم نەكەى لە شەوكەتى مەنەم نەزەر بەغەم

نادەم پەلاسى كۆنەيى فەقرە بەسەد سەموور

(سال - ل ۶۴)

پەنجەى شىرى گەردوون، مەبەست مەرگە، يان دەسەلات و تواناى يەزدانىيە.

شىرى گەردوون = بورجى شىر (= برج الأسد)

عاقىبەت بى وەك غەزنفەر دوژمن ئەر خوينم بخوا

پشتى ئەو دەشكىنى پەنجەى شىرى گەردوون عاقىبەت

(سال - ل ۵۳)

پەھلوو، پالوو، كەنار، لا، پەراسوو، لايەكى لەش، ئەملا و ئەولايى سنگ و سەك، تەنىشت، بن دەست.

گهردن نارایشه بهو تورپه‌یسی تو
شه به‌خوش ره‌نگه له په‌هلوی که‌م‌را
(سالم - ل ۲۳)

وه‌کو فه‌واره خوین ده‌کولن ده‌می ناهم له حه‌لقوما
به‌دل په‌یوه‌سته‌یه سووراخی په‌یکانت له په‌هلوما
(سالم - ل ۲۳)

هر تهره‌ف تیری نیگه‌ت له دل‌م به‌سکه چه‌قی
نابه په‌هلوو هه‌مه‌جا سینه نه‌یستانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

په‌هلوی بوخ؛ مه‌به‌ست نه‌ملا و نه‌ولای ده‌موچاوه.

بوخ: پوو، ده‌موچاو.

دابینه به په‌هلوی بوخا حه‌لقه‌یی گیسو
مه‌تبووعه به نه‌ترافی گولن سونبولی خو‌شبوو
(سالم - ل ۱۱۵)

په‌هلوی گولن؛ مه‌به‌ست ده‌روپه‌شتی ده‌موچاوی جوانی یاره.

په‌هلوو: —————>

سونبولی تورپه که په‌رژینه به په‌هلوی گولا
موو به موو هه‌ریکه داوینکه له پتی مورغی دلا
(سالم - ل ۲۶)

په‌یاپه‌ی؛ په‌ی ده‌ریه‌ی، یه‌ک له‌دوای یه‌ک، به‌دوای یه‌کتیریدا، هه‌میشه، خیرا.

په‌ی: له‌پاش، پاش، دوا، له‌په‌شت.

له نه‌هره‌ینی دووچاوم نه‌شکی خوینین
په‌یاپه‌ی دی په‌یاپه‌ی دی په‌یاپه‌ی
(نالی - ل ۷۱۲)

په‌ياپه‌ی هاته‌وه سه‌ر جيگه‌یی گه‌رمی له‌گه‌ل توحفه‌ی
سه‌لات و هه‌م سه‌لام بی له‌و‌ه‌بیبی پاک‌ی سو‌ب‌حانه
(نالی - ل ۵۱۶)

په‌ياپه‌ی دیته‌ پرو ئه‌شکم وه‌کو سه‌یل
(از آن خونی که در دل می زند جوش)
(سالم - ل ۷۴)

کرینکارانی ناکه‌س بو‌ بینا‌غه‌ی کوله‌بیبی دیه‌قان
له‌ خانه‌ی کاو‌لی نو‌که‌ر په‌ياپه‌ی خشت کیشانن
(سالم - ل ۱۰۵)

په‌یه‌مبه‌ر ← په‌یغامبه‌ر.

به‌لکو له‌ فه‌ری ته‌یبه که تیبی په‌یه‌مبه‌ره
ساکن ببی گه‌رۆلیبی ئه‌و که‌لبه بی‌فه‌ره
(نالی - ل ۴۲۲)

په‌یغام: په‌یام، نامه، قسه‌ یان مه‌به‌ستی که له‌ که‌سه‌یکه‌وه بنی‌ردریت بو‌ که‌سیکی تر.

بینه‌ ئه‌ی بادی سه‌با له‌م وه‌خته‌دا په‌یغامی دو‌ست
(تاکنم جان از سر رغبت فدای نام دوست)
(سالم - ل ۴۸)

په‌یغامبه‌ر: په‌یامبه‌ر، پیغه‌مبه‌ر، په‌یه‌مبه‌ر.

په‌یغام + به‌ر.

په‌یغام: په‌یام، په‌یغه‌م، په‌یهم، مه‌به‌ستی که به‌ قسه‌ یان به‌ نامه‌و نو‌وسراو له‌یه‌کی
یان له‌ کو‌مه‌لیکه‌وه بنی‌ردری بو‌ که‌سی یان بو‌ کو‌مه‌لی.

به‌ر: په‌گی چاوگی بورده‌ن (= بردن) ی ف. یه‌ واته‌ بردن.

په‌یغامبه‌ر و هه‌بیبی خودا (خاتم‌الرسل)
په‌وزه‌ی له‌ ئه‌رزو سایه‌ له‌سه‌ر چه‌رخ‌ی ئه‌خزه‌ره
(نالی - ل ۴۲۳)

پهيك؛ له نهقيستادا: padika. پياده، نهو كهسهی كه به پيی بروت و ريگه بېړی، كهسی كه لپرسراوی گهيانندن و گواستنهوهی باروینه و نامهیه، له شوینیکهوه بو شوینیکي تر، بهريد، پهيامبه، نامه بهر.

ای پيك راستان خبريار مابگو

احوال گل به بلبل داستانسرا بگو

(حافظ) (معین)

واته: نهی نامه بهری راستان، دهنگویاسی یارمان پی بلی، دنگ و باسی گول، بگهینه به بولیولی ناواز خوین.

قوریانی توژی ریگه تم نهی بادی خوش مرور

نهی پهیکی شارهزا به هموو شاری شارهزور

(نالی - ل ۱۷۴)

پهيامت هات و پهيکت رۆی خهيالم ناردو نهیگه پيی

پهسولم كهوته پي گرتی هينای وهك ناگره سووره

(نالی - ل ۴۰۸)

وهها هستا به بالی جازیبه ی قودرهت له نیوهی ری

بهجی ما نهسپ و پهيك و پهفرهف و نهم چهرخی دهورانه

(نالی - ل ۵۱۴)

جانم فیدایی سروه کهت نهی باده کهی سهحر

نهی پهیکی موسته عید له هموو راهی پر خهتر

(سالم - دیوانی نالی - ۱۹۹)

پهيك؛ نامه بهر، پوخته چی.

هرکه غانیب بم له فیکرا دل ده چیته په ردهوه

پهی بهوی نابا نهوی ناگاته پهی پهیکی سهبا

(سالم - ل ۳۹)

جانم فیدایی سروهکەت ئەی بادەکەیی سەحەر
وێی پەیکی شارەزا لە هەموو راھی پڕخەتەر
(سالم - ل ٦٦)

ئومێدی وەسل و دیداری ئەما هیجری ئەمێستاکی
هەمیشە ئینتیزاری نامەیی پەیک و سەلامیکم
(کوردی - ل ٣٢)

پەیکان: تیر.

وێکوفەوارە خوین دەکوئی دەمی ناھم لە حەلقووما
بەدڵ پەیوەستە پەیکان لە پەهلوووما
(سالم - ل ٣٣)

غەرە لە دلم پەیکانی پەیوەستە بە موژگانی
(چاکست گریبانم از چاک گریبانی)
(سالم - ل ١٥٠)

دل بریندارم بە پەیکانی موژەیی خوین ریژی تو
نالەیی زاری منی زاری لە گیان بیزارییە
(کوردی - ل ٥١)

پەیکانی موژە: تیری برژانگ، مەبەست برژانگی تیژ و درێژ و کاریگەری یارە.

هەرکەسی بیت و بلئی من عاشقم باوەر مەکە
تا بە پەیکانی موژەیی مەحبووێکەیی زامارنەبی
(کوردی - ل ٥٢)

نیم نیگای دل بەری من دل دەرفیننی بە عەلی
نووکی پەیکانی موژەیی خوین دەتکیننی بە عەلی
(کوردی - ل ٥٨)

پەیکانی موژگانی گول: مەبەست برژانگە درێژەکانی یارە، برژانگە جوان و کاریگەرییەکانی

دلیهر.

په یکان: (نهقیستا. paiti + Kan) (کهن) واته هه لکه نندن. paikan) ئاسنی سهری
تیر و نیزه = پم. فلزی نوو کدار که دهخریتته سهر تیر ورم. (معین)
کووچه کووچه خوون چه که ی په یکانی موژگانی گولم
بو شهیدیی شاهیده دائیم که خوینم جاریه
(نالی - ل ۵۸۴)

په یکه: تن، لهش، جهسته، به دهن.

پوچ له کویدا خوئی نیهان کا ئه و له بهر تیری موژهی
کون کونی کردوو و هکو بیژنگ جه میعی په یکه رم
(کوردی - ل ۲۵)

په ی کردن: گه لی واتای هه یه: لهت لهت کردن، په ریشان و سست کردن، له په لو پو خستن،
به دوا ی شتی کدا رویشتن، به رده وام بوون له سهرشتی، لیخورپین و دور کردنه وه،
دهر کردن.

دل په ی دهکا نیگاهی سه می موژهی سییاهی
په می هه موو به لایه غه مزهی هه موو موسیبه
(نالی - ل ۳۹۷)

نیشانه ی پوخته گی بیده نگیبه نالی نه گهر پوخته ی
به حوجت ته ی بکه نامه به حیده ت په ی بکه خامه
(نالی - ل ۴۷۳)

قامه ت نه خله به شیر ی فانیقه ی په ی کردوو
نه حلی بینیشی مه مه ت شه هدی سپی قه ی کردوو
(نالی - ل ۵۴۵)

په یکی نه جه ل: مه به ست (عیزرائیل) ه، ملك الموت، گیان کیش، ناوی فریشته یه که گیانی
خه لک ده کیشی.

پەيك: —————>

نەجەل: اجل. ع. مەرگ. كۆتايى، كۆتايى ماوھى تەمەن.

ئاخىرى دى ھەردوولا دەولەت و بىدەولەتسى
پەيكى نەجەل تەى دەكا ھەرچى ھەرازو نىشىب
(سالم - ل ۴۵)

پەيمانە: پىك، جامى مەى.

ساقيا ساغەرى من خومرەيە نەك رەتلى سەبوك
دەرخورى مەستىي من شيشە و پەيمانە نىيە
(سالم - ل ۱۳۶)

پەيوەستە: پەيوەند، بەيەكەوھ بەستراو، ھەمىشە، ھەردەم، ھەمووكات.
بە زولفى تۆيە وابەستە لە من دل گەر پەرىشانە
بە ئەبرۆى تۆيە پەيوەستە ئەگەر تاقەت لە من تاقە
(نالى - ل ۴۵۷)

وھكو ھەوارە خوین دەكولئ دەمى ئاھم لە ھەلقووما
بە دل پەيوەستەيە سووراخى پەيكانت لە پەھلووما
(سالم - ل ۳۳)

بى تۆ مەھىب و گرىم وھك رەعدى نەو بەھاران
پەيوەستە دى بە پروما ئەشكەم بە ميسلى باران
(سالم - ل ۹۳)

پەدەر: باب، باوك.

بەس گرىبە بگە بۆ پەدەر و بابى حىجابت
بى بابىبى تۆ موورىسە بۆ وھسل و مولاقات
(نالى - ل ۱۴۰)

خوت له جياتى من دمگرياي گهر به چاو دېتدى رهشيد
قور به سهر دل پرکه دهر شينى پدەر نه فغان کونلن
(سالم - ل ۹۲)

پر نابله: زور تلوقاوى، زور هه لتلوقيو، زور ناو لوى، زور کوتراو و بريندار.
پې: زور.
نابله: ناوله.

تېي نهرخه م بو نهکا تا پووحى شاهى نه قشبه ند
که به پېي پر نابله م وادى فیراقت تې دېي
(سالم - ل ۱۴۱)

پر ناشنا ژن: ژنى پر ناشنا، ژنى زور ناشنا و دوست، نهو ژنهى که دوستى زورى هېي.
زالى دهرى دوون له گه ل هېچ شهو هري ناباتو سه
دوستى سالم له گه ل پر ناشنا ژن موشکيله
(سالم - ل ۱۲۷)

پر پېچ و شکه ن: مبهست زولف و پرچى زور لول و به سهر يه کدا شياوى شوخ و
شهنگه کان يان ياره.

شکه ن: رېگى چاوگى شیکه سته ن (= شکه ستن) ى ف. يه به واتاى شکه ن.
نهو سيلسيله وا ميشکى خه تا نيوى براوه
پر پېچ و شکه ن خه م به خه م و حه لقه کراوه
(نالى - ل ۵۳۰)

پر تهو = په رتهو: واته تيشک، پووناكى، رو شنايى.

ته به سسوم دهر ده خا حوققه ى دهم و جه وه ر له نيو نه ودا
به لى مقالته زهره زاهيره جيلوه ى له پرته ودا
(نالى - ل ۸۷)

پرتو نيکان نگيرد هرکه بنيادش بدست
تربيت نا اهل را چون گردکان برکنبدست
(گلستان سعدى - علا محسين يوسفى، ص ۶۱)

واته: ههركهسێ كه نهژادی بهد و خراب بیته ناتوانیته تیشك و پرووناکی
پیاوچاكان بگری، و پهروهرددهکردنی كهسێ كه بهدخوو بیته، وهكو نهوه وایه كه
گوینز بهخهته سهه گومهز (گونبهه). واته بئێ كهك و بئێ نهجامه.

پرتهوی عاریزی یارو دلی سهه پارهیی من
قسهیی شهوقی مهه و چاکی كهتانه به عومه
(كوردی - ل ۱۶)

زههسا نهعزایی سالم دیته رهقس
ههه سههه میهری روخت پرتهوه دهخا
(سالم - ل ۲۵)

یهك زههه عهكسی پرتهوه دههكهوت و تووری سووتاند
نایینه سههخت روو بوو لهو عهكسه تابی هینا
(سالم - ل ۳۵)

نمه ههه پرتهوی نهو رۆژهیه نهییامی قهههه
(كههمی تافت بر آرمگه عاده و نمود)
(سالم - ل ۵۶)

نهو بههاری من خهزانه وهفتهكهی سوېح تهمووز
پرتهوی ماهه غههه و چاکی دهروونم وهه كهتانه
(سالم - ل ۹۷)

پرتهوه بهخش: پرتهوه بهخش، تیشك بهخش، تیشك دهه، پرووناکی دهه، پووشنایی دهه.

پرتهوه: —————>

بهخش: بهگی چاوگی (بهخشینه)، كه هاتوته سهه ناو، ناوی بههههه دروست
کردوه.

له دووری توێه نهی خورشیدی پرتهوه بهخشێ شهو گههههه
كه نالی و له حالاتی میحاتی ماهی نهوههههه
(نالی - ل ۵۶۰)

پرتھوی حوسن؛ مہبہست شوخ و شہنگیی و جوانی دلبرہ۔

لہ عہرسہی نہوجی عہشقت بازی دل ہہلسا لہ دہورانا

بہ بہرقی پرتھوی حوسنت پھری سووتا لہ تہیرانا

(سالم - ج ۳۵)

پرتھوی عاریز؛ مہبہست دہموچاوی گہش و جوانہ۔

پرتھو: —————>

عاریز: —————>

پرتھوی عاریزی یار و دلی سہد پارہیی من

قسہیی شہوقی مہہ و چاکی کہتانہ بہ عومہر

(سالم - ج ۷۰)

پرچہفا؛ زور ستہمکار، زور دلبرہق۔

پرچہفایہ بیوہفایہ زوود جہنگہ دیر سولج

سہد دریغ و حہیفہ تہبعی رۆزگاری گرتوہ

(نالی - ج ۵۴۱)

پرچین؛ زور لولول، مہبہست پرچ و زولفی زور لولولہ۔

پرچینہ زولفی پرچہم نہقشہ لہ پرووی یارا

وہک میللہتی مہجووسی ہہر دین بہ دہوری نارا

(سالم - ج ۲۳)

کہ بادی سوہدہم نہفشان نہکا گیسووی پرچینی

(زتاب جعد مشکینش چہ خون افتاد در دلہا)

(سالم - ج ۳۶)

پرچہم؛ پرچین، زولفی زور لولول و بہیہکدا چو۔

پرچینہ زولفی پرچہم نہقشہ لہ پرووی یارا

وہک میللہتی مہجووسی ہہر دین بہ دہوری نارا

(سالم - ج ۲۳)

سیلاحی پەرچەمی پەر خەم ئەگەر تارە و ئەگەر ماره
برۆ و غەمزەئە کەوان و تیر ئەگەر هەودا ئەگەر مەودا
(نالی - ل ۸۸)

پەر زۆر، زۆر بەهێز، گەلی بە توانا.

قەدەت نەخل و روتەب لیسوی عەقیقت
هەوەس پەر زۆر و سالم دەستی کۆتاه
(سالم - ل ۱۲۱)

پەرگەدەر، پەر لە غەم و ناخۆشی، غەم و دلتهنگی زۆر.
کەدەر: کدر. ع. واتە تاریکی، لیالی.

ئەو حەوزە پەر دەبوو کە وەک چاوەکانی تۆ
تەغییرە ئاوی وەک دلی مەردانی پەر کەدەر
(سالم - ل ۶۷)

پستان، مەمک.

گەر لە عیشقی سادە پەرویان دل بگۆرم بیگومان
مورتەدم یەعنی ئەسیری زولف و پستانی ژنم
(کوردی - ل ۲۱)

شیرەیی بوستانی حوسنت قوتی تیفلی مەردومە
شیری پستانی نەبی ناژی یەقین تیفلی سەغیر
(سالم - ل ۶۹)

پستانی دولبەرم بە نەزاکەت لە چینی زولف
وەک گۆی عاچە بۆ خەمی چەوگانی ئابنوو
(سالم - ل ۷۲)

لە قویەئە نووری پستانت یەدی بەیزا نمودارە
ئەبەد ناگاتە دوگمەئە جیبی جامەئە تۆ کەفی مووسا
(سالم - ل ۲۷)

پشت: مهبست پشتیوان، یارمه تیدر.

خوی کردووه به گه وره و و قهرالی مولکی تن
پشت و وهزیری نهو سهگه دهججالی نهعوهره
(نالی - ل ۴۳۳)

پشته به پشته: پوشته به پوشته، گرد به گرد، تهپولکه به تهپولکه، گردولَه به گردولَه.
وئل و فیراری عیشقی تۆم شهر به شهر سوو به سوو
پشته به پشته تل به تل دهشت به دهشت کوو به کوو
(سالم - ل ۱۱۲)

پشتی تاقانه: مهبست پشتی رینک و قیت و بی هاوتایه.

تا خه دهنگی قامه تی توی گرته باوهش مالی قبر
پشتی تاقانه ت له غم خه م بوو وهکو مالی که وان
(سالم - ل ۹۱)

پشتی سهههک: مهبست سهر پرووی زهمینه، هه موو جیهان.

سهههک: مهبست زهوییه، له گهلی له سهرچاوه کونه کاندای لهم بارهیه وه هاتووه
که: زهوی له سهر شاخی گایه و گایش له سهر پشتی ماسی راوه ستاوه. ناوی نه م
ماسییه (لیوئا) یه، نهو ماسییهی که به پیی هه ندی داستان زهوی له سهر پشتی
دانراوه و هه ندیکیش ده لئین زهوی له سهر شانی فریشته یه که پییه کانی له سهر
به ردیکی گه وره یه، نهو به ردهش له سهر پشتی ماسییه کی گه وره دانراوه،
گیره ره وه کانی نه م دهنگویاسه تا نه ندازه پیی باوه ریان به بوونی نه م ماسییه
هه بووه، که له ناوه که یدا بیر و رایان جیاواز بووه، هه ندیکیان ناویان هیناوه به
(ابو الیقظان) و هه ندی به (لوشایا، لیوئا) یان به (له هووت) - تاریخ طبری،
چاپ مصر، ج ۱، ص ۲۲. تفسیر ابو الفتوح طبع تهران، ج ۵، ص ۳۷۲. تفسیر امام
فخر رازی، طبع آستانه، ج ۸، ص ۲۵۹. (...ئینجا خوی گه وره گایه کی دروست
کردله باغه کانی به هه شتدا که چهنده ها هزار دهست و پیی هه بوو، شاخه کانی
نه م گایه له ههوت ناسمان تیبه ری کردبوو... نه م گایه به فرمانی خوا له

ئاسماندا بە ھەلۋاسراوی مابوۋەو، ئىنجا وردە وردە خستىيە سەر پىشتى ماسى و
لە سەرى جىگىر بوو، ئەم ماسىيە ئەوھىيە كە خواى گەورە لە قورئانى پىرۆزدا
ناوى ھىئاوھ (سراج القلوب، ص ۴). (اشارات)

شەپۆلى بەحرى ئەشكەم پىر دەكا پىشتى سەمەك ئەمەشەو
سەدای رەعدى فوغانم كەپ دەكا گۆشى فەلەك ئەمەشەو
(سالم - ۱۱۹)

پىشتى ماھى: ← پىشتى سەمەك.

ماھى: ماسى.

ئاھى خۆم بۆ نانى جو سمكۆلى ئەسپم بۆ ھەشيش
ئەوگەيشتە پىشتى ماھى ئەم گەيشتە پرووى سەما
(سالم - ۴۲)

پوختە كردن: مەبەست رېك و پېك كردن، پاك و خاوين كردن، ورياو پېگەيشتوو كردن.

مايەيى عيشق و ھا پوختە دەكا مەردومى خام
خوين لە نىو جەرگ و دل و ديدە دەمىنى بە ەلى
(كوردى - ۵۸)

پوختەگى: پوختەيى، كولوى، كارامەيى، پېگەيشتوويى.

لە ئاب و تاب و ئەشك و ئاھى خۆمدا بووم بە بورىانى
لە باتى پوختەگى سووتام ئىستەش پېم دەلى خامە
(ئالى - ۴۷۳)

نیشانەي پوختەگى بىدەنگىيە ئالىي ئەگەر پوختەي
بە حوججەت تەي بکە نامە بە حىددەت پەي بکە خامە
(ئالى - ۴۷۳)

پوخت و پەز: كولان و ھاتنە جۆش.

پوخت: چاۋگى كرتاوى پوختەن (= پختن) ى ف. يە واتە كولان، جۆشان.

پەز: رېمگى چاۋگى (پختن)ە.

زەرفى دال بۇ دەۋلەت و پوخت و پەزى فيكرم رېزا
رېو بە رېوى تو وای لە ئەبرۆ بېرېشى شمشېرى دى
(سالم - ل ۱۴۴)

پودەر: پدەر، باوك، باب، پياوئى كە وەچەو مندالى ھەبى.

وەرە قوربان بە جان ھەردوو برابىن
كە تو بى مادەر و من بى پودەر مام
(نالى - ل ۲۶۴)

پورسش: پرسىار.

چ حاجەت پورسشى ئەحوالى ئاشوفتەم لە قاسىد كەى
دەدا خەتى پەرىشانى لە ئەحوالى خەبەر كاغەز
(سالم - ل ۷۱)

پورسىدا: پرسىي، پرسى كرد.

سەر لافى ئەوى لېدا گۆى عەرسەيى بازىت بى!
پورسىد بۇ نەبىوو تاب بۇ زەربەتى چەوگانى
(كوردى - ل ۱۳)

پوست بە كۆلى عامىرى: مەبەست مەجنوونى عاشقە.

پۆست بە كۆل: مەبەست عاشق، دلدارە، ئەو كەسەى پېست يان كەولى ئازەل لەبەر
دەكات، ھەروەھا بە واتاى سوالكەر و ھەزارىش ھاتووە.
پۆست: پېست، كەول.

عامىرى: ← مەجنوون.

پۆست بە كۆلى (عامىرى) فەرمووى كەوا بۇ پوختە بوون
جەوتى سەر كىوان گەلى چاتر لە (تالى شارى) يە
(نالى - ل ۵۸۰)

پوشتان؛ پشتان.

دهست له ملان، دهست تیوهردان، باوہش،

(ههژار، مردوخ)

کەسێ پوشتانی بالاته حەریفی ئال و والاته

کە شیبهی کاکۆلی ژۆلیده سەرگەردانی سەودایی

(نالی - ۵۹۸)

پول؛ پرد.

بۆ رینگا گەر ساقی عووجیان کردە پردی ئاوی نیل

ئەستو خوانی دەستی میرزا پول له سەر دەریا دەکا

(سالم - ۲۹)

پووری؛ کوپ.

ئەگەر دەیدی لەبی تۆ پووری هورمز

(نمودی لعل شیرین را فراموش)

(سالم - ۷۴)

پووری زال؛ کوپی زال، مەبەست رۆستەمە، رۆستەمی زال.

پوور: له ئەفیتستا و سانسکریتدا، له پەهلەفیدا (پوس، پووهر، پوور، پسر،

پووتره، پووره، پوس) واتە کوپ.

(فرهنگ جامع شاهنامه-زنجانی)

له کوردیدا (پس) واتە کوپ، و پسمام، کوپی مام، ئامۆزا.

زال: پیری پەککەوتەیی سەر سپی. زال و زار و زروان، زرفان و زرهون و زربان

و زرمان هەموو یەک ریشەیان هەیە، کە بە واتای موو سپییه، باوکی موو سپی.

زال (ئالبی نیسم) ی بووه کاتی که له دایک بووه، مووی سپی و پیستی سوور بووه،

کوپری سام و باوکی رۆستەمە، کاتی که له دایک بوو سام وای زانی که نهخۆشه،

فریتی دایه چیا ی ئەلبورزهوه، بەلام سیمورخ که بۆ راووشکار هاتبوو هەلیگرت و

به خيوي كرد و له نهجامدا هينايه وه بو سام.

زال له سه رتادا نه يده ويست له په روره ده كهرى خوئى دور كه ويته وه، به لام
سيمورغ دلئى دايه وه و چهند په رينكى خوئى پيدا و وتى: هركاتئى كه سهختى و
ناخوشيبهك پرووى دا، په رئى له و په رانه بخاته ناو ناگره وه تا به خيرايبى ناماده
بيت و يارمته تى بدات. زال پرو دابهئى كچى ميه رابى پاشاى كابولى ماره كرد و
له و بوسته مى بوو، زال له سه رده مى مه نو چيه ر تا بوژگارى به همهن ژياو
هميشه يه كئى بوو له راويزكارانى پاشاكانى ئيران.

(فرهنگ جامع شاهنامه - زنجاني)

كەس نەكا وەسفی خەدەنگی پووری زال

باسی خوین ریژی موژەت گەر بیته ناو

(سالم - ل ۱۰۸)

پووری هورمز، پووری هورمز: كورتكراوهئى (پووری هورمه زده)، واته كورئى هورمه زده.

پور: ← پووری زال.

هورمز = هورمه زده: كورئى نه نو شيروانى پاشاى ساسانى، هه روه ها ناوى يه كئى
بووه له سه ردارهكانى نه نو شيروانى پاشاى ساسانى، ديسان ناوى مووبه د (=)
پياوى ناينى زه رده شتى) ي بووه له سه رده مى قوبادى ساسانيدا.

(فرهنگ جامع شاهنامه - زنجاني)

هه ركه سئى عاشق له ده ست هيجران خه لاس كا مه رد نه وه

ئارى فرهاد تا هه شر مه منوونى پوورى هورمه زه

(كوردي - ل ۴۸)

پوشوو: ← قاو.

په قيب و موده عى وهك پوش و پوشوو

بسوتينن كه وهك به رقين له به رقين

(نالى - ل ۳۵۲)

پوشیده: پوشيده. دا پوشراو، شاراو، نهئى، پوشراو.

پۆشید + ه

پۆشید = پووشید. چاوگی کرتاوی پووشیدهن (= پووشیدن) ی ف. یه، واته: پووشین،
داپۆشین.

ه: پاشگره.

شیشیهیی دل بهس له کونجی سینهدا پۆشیده بوو
باز بهسهریا غهم وەکو سهنگی فەلاخەن هاتەوہ
(سالم - ل ۱۳۲)

پیالهی لیو: مەبەست دەم و لیوی جوان و دلرفینە.

رامی بۆسەیی پیالەیی لیوت
سویحی مەحشەر خوماری نەو دینی
(سالم - ل ۱۵۰)

پیر، رابەر، پیشه‌وای، شیخی تەریقەت. زۆرزان.

سالیکی جادهی حەقیقی گەر جەوانمەردی دەکا
تا نەخوینی دەرسی عیشتت ئیبتیدا نابئی بە پیر
(سالم - ل ۶۹)

رەقیب ناهێتی قەت یارم لەگەڵ من لەحزەیی جوت بی
لە شیوەی فیتنە جۆبیدا خوداوەندا چەنی پیرە
(سالم - ل ۱۲۶)

عەینی جەهله روویی دل گەرسوویی تەرساخو نەکەم
شیخی سەنعانیش لە رینگەیی عیشتدا پیری هەیه
(سالم - ل ۱۳۵)

چاوهکەم دەرەق بە من بە قسەیی بەدی بی پیر مەکە
بی خەتاو سووچ (و) قەباحەت لە من (ی) دلگیر مەکە!
(کوردی - ل ۴۹)

پیراهن: کراس.

گه یاندی بۆم سهبا بۆی عهتری گیسوو

وهکو پیراهنی یوسف به یه عقووب

(سالم - ل ۴۴)

که فهن پیراهنم بیت و مه شوون زه خم وه سییه ت بی

به خوین ئالوده ئازادن له مه حشه ردا شه هیدانت

(سالم - ل ۴۹)

پیری دل: دلی پیر، دل پیر، مه بهست وردبین و جیهان دیده و ژیره، زاناو شارهزا.

تیری موژگانت له سینه مدا ده چی بۆ پیری دل

هینده که چ ئایینه قه سدی خانه دانی دین ده کا

(نالی - ل ۱۱۳)

پیری کهنعان: مه بهست یه عقووب پیغه مبه ره.

به شوهره ت سالم نه ماما له هیجره ت پیری کهنعانم

ده بی رهوشن به وه سلته دیده بی تارم وه لی زه حمه ت

(سالم - ل ۵۲)

شنیده ام سخنی خوش که پیر کهنعان گفت

فراق یار نه آن می کند که بتوان گفت

(حافظ - قزوینی، ص ۶۱)

واته: قسه ییکی خوشم بیستووه، نه ویش نه مه یه که پیری کهنعان وتوویه تی:

دووری یار کاریکی وای نه کردووه که بتوانی قسه ی لئوه بکریت.

پیری موغان: مه بهست پیری مه ی فروش و ریش سپی مه یخانه یه.

گه وری موغان، رابه ر و گه وری ئاینی زه رده شتی.

پیر: →

موغان: کو یه، موغ تاکه.

موغ: (له نه‌فستادا: موغو، مه‌گه له په‌هله‌فیدا = mag = ماگ).
واته موبه‌دی زه‌رده‌شتیی، پیاوی نایینی زه‌رده‌شتی. (معین)
دل له میحنه‌ت که‌یله نه‌ی پیری موغانی به‌زم ساز
هر نه‌تۆی بو باره‌گای عه‌یش و ته‌ره‌ب مه‌سنه‌د ته‌راز
(کوردی - ل ۱۷)

پیش نه‌زین: له پیش نه‌مه.

نه‌زین: کورته‌کراوه‌ی (نه‌زین)ه (= ازاین) ی ف. به.

نه‌ز = از. له.

نین = این. نه‌مه.

تا له کوفری زولفی یسار نه‌وه‌ل گرفتاریم نه‌دی
نه‌مه‌زانی پیش نه‌زین به‌م نه‌وعه نه‌حوالی نه‌سیر
(سالم - ل ۶۹)

چیه‌رم که پیش نه‌زین به سه‌فا ره‌نگی لاله بوو
نیستی ده‌با له حینی خه‌زانا گره‌و له به‌ی
(سالم - ل ۱۵۲)

پیل نه‌فگه‌ن: فیل به‌زین، فیل به‌زه‌ویدا‌ده‌ر.

پیل: فیل.

نه‌فگه‌ن: ره‌گی چاوگی نه‌فگه‌نده‌ن (= افگندن) ی ف. به. واته به‌زه‌ویدا‌کیشان،
به‌زه‌ویدا دان و خستن، فریدان.

هونه‌رمه‌ندان‌ی تیراوژنه‌ن قه‌وی ده‌ستانی پیل نه‌فگه‌ن
له پووی غه‌وواسی نه‌تراکا وه‌کو پووی به‌ی گوریزانن
(سالم - ل ۱۰۵)

په‌له‌ته‌ن = پیل ته‌ن. فیه‌ته‌ن، فیل ته‌ن، نه‌وه‌که‌سه‌ی که له‌شی وه‌کو فیل و ابیت، که‌ته، له‌ش
گه‌وره، زور به‌هیز.

همروه‌ها وشه‌ی پيله‌ته‌ن و فيله‌ته‌ن و پيل ته‌ن نازناو‌ی روسته‌می زاله.

پيل: فيل.

(له ناشووریدا. puru, له نارامیدا. pīlā, له په‌له‌فیدا. pīl, کراو به عه‌ره‌بیه‌که‌ی

(فیل) ه. ۱۱۴.)

«مسعود بریشت پیل برخواب شد.»

(سلجوقنامه‌ی ظهیری ۱۵)

واته: مه‌سعوود له‌سه‌ر پشته‌ی فیل نوست.

پیلان: کۆی (پیل) ه.

چوشب تیره شد په‌لوان سپاه

به پیلان آسوده بریست راه

(شا. بخ ۸: ۲۲۸۱) (معین)

واته: کاتی شه‌و دنیا تاریک بوو پالئه‌وانه‌کانی له‌شکر به‌هۆی فیله‌کانه‌وه، به

دنیایی و ئاسوده‌بیه‌وه ریگه‌یان به‌ست.

ته‌نی رازی به‌خشین پۆشیی وه‌ک شیر و شوتور

بئنیازه له بریشم ته‌نی یو پيله ته‌نی

(نالی - ل ۶۷۰)

پنجش: پنج و لوولی، پنج خواردن، لوول بوون.

زولفی سیاهی چین به چین مایلی دوشه‌خه‌م به‌خه‌م

حله‌قه‌یی نه‌و له‌گه‌ردنم پنجشی داوه‌حق به‌حق

(سالم - ل ۷۶)

سه‌رمایه‌یی سه‌ودا که ده‌لین زولفی دوو‌تایه

هر پنجشی تاییکی سه‌د ناشوویی تیایه

(نالی - ل ۵۶۳)

پنجشی خاتره: نه‌وه‌ی که له بیرو هوشدا په‌نگی خواردوته‌وه و پنج دمخوات.

پنجش: پنج خواردن، پنج‌دراو، پنج‌او پنج.

خاتر: —————>

خه می قه ددم له غهدا شیوهیی نه برۆته تامووته
به دایم پیچشی خاتر وه کو گیسووته تابووته
(سالم - ل ۱۲۲)

پیچیده بوونی تۆماری عومر: به سهر چوونی ته من، ته او بوونی زیان، کو تاییی هاتنی ته من.

پیچیده = پیچیده: پیچراو، پیچراوه.

وشه که دوو به شه:

پیچید + ه

پیچید: چاوگی کرتاوی پیچیده ن (= پیچیدن) ی ف. به. واته پیچان.

ه: پاشگره.

سهر به سهر پیچیده بوو تۆماری عومر
شهرحی عیشقه ئیبتیدا تا ئینتیها
(سالم - ل ۲۵)

پیشانی: پیشانی. ناو چهوان.

ههر په رچه م و پیشانییه فیکری شه وو پۆژم
ههر گهردهن و زولفه نه مه لی دوورو دریزم
(نالی - ل ۲۷۷)

پینکه نینی گول: پشکووتنی گول، گهش بوونه وه ی گول.

تسا پینه که نی گول به ده می بادی سه باوه
نه مگوت که شه وی بولبولی بیچاره حهقی بوو
(نالی - ل ۳۷۸)

پینی دل: مه به ست ناخی دل.

له پینی دلدا سه دایی دیت مه زنده
زبه ی زنجیره که ی جارانه نه مشه و
(کوردی - ل ۴۴)

تا؛ به مهبهستی: وهك، وهكو، هاوتا، وریاگردنه‌وه.

تا دوزدی وهقتی نیمه شهبن تورکی بی نیزام
دوزدن هه‌موو له خهرمه‌نی مونعیم وهكو شهره
(سالم دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

زصاحب غرض تاسخن نشوی
که گر کاربندی پشیمان شوی
(سعدی - معین)

واته: وریابه گوئ له و کهسه مهگره که مهبهست و ناره‌زووی خراپی هه‌یه، خو
نه‌گه‌ر گوئی لیبگریت و خواستی به‌جی بهینی نه‌وا په‌شیمان ده‌بیته‌وه.

تا؛ به مهبهستی: کاتی که، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی که، هه‌رکه.

تاتایی سه‌ری تورپه‌یی پر پیچشی بادا
هه‌ر تایه‌کی باریکی گوئ و نافه‌ی به‌بادا
(نالی - ل ۸۳)

تاسونبولی زولفت له نیهالی قه‌دت نالا
من دوودی هه‌ناسه‌م گه‌ییه‌ عالمی بالا
(نالی - ل ۱۱۵)

به‌واتای ناوبراو له شیعرى فارسیشدا زۆر به‌کار هاتوو:

تازاغ به‌باغ اندر بگشاد فصاحت

بربست زبان از طرب ولحن اغانیش

(ناصر خسرو، دیوان - تفنگدار - ص ۳۴۷)

واته: کاتى که قهله په‌شکه له‌ناو باخدا به‌دهنگه خوش و زولاله‌که‌ی دهستی کرد
به‌خویندن (لیره‌دا مه‌به‌ست له‌دهنگی خوش و زولال گالته پیکردنه)، له‌به‌ر ئه‌و
ئاوازه خوشه بالنده‌کان زمانى خویمان به‌ست.

تانقش کرد برسر هر نقش بر نوشت

مدح ابوالمظفر شاه چغانیان

(فرخى سیستانی - رهبر، ص ۴۱)

واته: کاتى که گوته په‌نگینه جوانه‌کانى له‌شیعردا به‌کار هینا، ستایشی (امیر ابو
المظفر) ی پاشای چه‌غانیانى خسته سه‌رووی هم‌موویانه‌وه.

تائیری دل؛ طائیری دل. ————— مورغی دل.

که‌ی به‌چه‌نگالی هه‌لۆی غه‌م ده‌که‌وی تائیری دل

تاله زاغی غه‌می زولفت هه‌یه‌تسی زیللی هوما

(سالم - ل ۳۴)

تاب؛ تاو، تین، گه‌رمی، هیز، توانا.

جۆشش و تابه له‌نیو دیدهبی گریانمدا

چ‌ته‌نووریکه له‌ته‌ندووره‌یی توفانمدا

(نالی - ل ۸۹)

تابی میهری نه‌بوو یه‌ک ده‌م وه‌کو سالم په‌قیب

سه‌گ به‌تۆپین چوو له‌قه‌حتا گورگی باران دیدهما

(سالم - ل ۳۳)

تابی کوا ئایینه‌پرووی تۆبیته‌ ناو

گه‌ر له‌سه‌نگ بی‌نه‌قشی تۆده‌یکا به‌ ناو

(سالم - ل ۱۰۸)

سەر لافى ئەوى لىدا گۆى عەرسەيى بازىت بى

پورسىد بۇ نەببو تاب بۇ زەرىهەتى چەوگانەت

(كوردى - ل ۱۳)

وہا سوتاووم ئەسلەن تابى فەريادم نەما سادەى

رەفپقان نيوہ سووتەن ئيوہ نامەرد عەرزە ھاوارى

(كوردى - ل ۵۳)

تابان، درەخشان، پووناك، پۇشن.

تاب + ان.

تاب: پەگى چاوكى تابىدەن، تافتەن (= تابىدەن، تافتەن) ى ف. يە. واتە رووناك

بوون، پۇشن بوون، گەرم بوون، تىن سەندەن...

فەلەك پەردەى شەب ئەندەر پۇژى سەر فانۇسى ئافاقى

زەمىن و ئاسمان لەم بانە تا ئەو بانە تابانە

(ئالى - ل ۵۱۲)

تابش: گەرمى، تىن.

تاب + ش

تاب: ← تابان.

ش: پاشگر.

شەرەر و تابش و بارش لەدەمى پەعدى بەھار

نەسەرى سۆزىشى گریانە لە ئەفغاندا

(ئالى - ل ۹۰)

حالى عىشق و تابشى ھىجرەت نىشانى داپەمن

ئاگرى سۆزىندە ھەر كارى بە بېشەى نەى دەكا

(سالام - ل ۲۹)

تابوور، طاوور. وشەيىكى توركيىہ.

دەستەيەك سەرباز، بەشكەك لە لەشكر.

که له عه ره بیدا (فوج، کتیبه) ی پی دهوتری.

سویای موژگان و تیغی نه بروانت

شکهستی فیرقهیی تابوره نه مشه و

(کوردي - ل ۴۳)

فاتیحته سخیره شاری دل به تابووری نه له م

مودده تیکي زوره پاته خته له بو خاقانی غم

(نالی - ل ۳۰۸)

تابووری مهنسوور، له شکری به تواناو سرکه وتوو، سویای زال بوو.

تابوور: —————>

مهنسوور = منصور. ع. سرکه وتوو.

هجوومی قول موژهی سر دل نیگاهی سهنگی دهورانی

دهلئی هیرش نه سر گاور دهبا تابووری مهنسووره

(کوردي - ل ۴۷)

تابووری موژه، مهبست برژانگی پر و دريژ و جوان و کاریگری یاره.

تابوور: —————>

موژه: برژانگ.

شکانت له شکری عه قل و شه کیم

به تابووری موژه و شمشیری نه بروت

(کوردي - ل ۱۵)

تاب هینان، بهرگه گرتن، خوږاگرتن بهرام بهر به هر کارو ئیش و نازاریکی سهخت.

یهك زهړه عه کسی پرته و ده رکهوت و تووری سووتاند

نایینه سهخت روو بوو له و عه کسه تابی هینا

(سالم - ل ۳۵)

تاری: دراوخته پال تاتار، واته خه لکی تاتار، تتهر و تتهاریشی پینده لنین، واته مه غول.
به لام لیژدها مه بهست موشک یان میسکی تاتاره، که زور بون خوش و به ناوبانگه.

تاری کاکولت له سهر سه فحه ی پوخت تاتارییه
خه تی دهوری لیوی نالت جه دوهلی ژهنگارییه
(کوردی - ل ۵۱)

تاجی عه ره ب: مه بهست پیغه مبهری نیسلامه (د.خ).

گوتی تاجی عه ره ب و نالی عه با فرموویان
عه بیته تن پهروهری و نهرمی و نازک به دهنی
(نالی - ل ۶۷۱)

تار: مه بهست ره شه، سیا.

سیلاحی په رچه می پر خه م نه گهر تاره و نه گهر ماره
برو و غه مزه ی که وان و تیر نه گهر هه ودا نه گهر مه ودا
(نالی - ل ۸۸)

تار: تاریک، تاریک و نووتک.

لیم گهرین باگوشه گیریم دهسته و نه ژنو کف زه نان
گیزه لووکه ی بای نه دامه ت تاری کرد سه فحه ی جیهان
(سالم - ل ۱۱)

به فیکری مووشکاف نه مشه و قیام کرد له پووی زولفت
به تاریشی به تولیشی به قه ت تاری نه بوو یه لدا
(سالم - ل ۳۷)

تاراج: تالان.

سویای غه هاته تاراجی قه رارو سه برو ئارام
که زانی مولکی دل بی شه ریارو له شکره نه مشه و
(کوردی - ل ۴۳)

تاریک کردن؛ تاریک کردن.

لیم گهرین باگوشه گیریم دهسته و نه ژنؤ کهف زه نمان
گیزه لؤوکهی بای نه دامت تاری کرد سه فحهی جیهان
(سالم - ج ۹۷)

تاریی؛ تاریک.

له چاوی روودبارم نووری دیتن وهفته تاری بی
نهمیش با ماجه رای هیجرانی نووری روودباری بی
(نالی - ج ۶۳۳)

تازه جهوان؛ نهو جهوان، نهو جوان، تازه پیگه یشتوو، جوان و شوخ و شنگ و چالاک.

ئهی تازه جهوان پیرم و ئو فتاده و که تووم
تا ماوه حیاتم
(نالی - ج ۲۶۴)

تاجهان باشد خسرو به سلامت ماناد
تن او تازه جوان باد و دلش خرم و شاد
(منوچهری، دیوان - ۱۶۳ - عفیفی)

واته: تا جیهان بمینی پاشا سه لامهت بیت، له شی نهو نهو جوان و چالاک بیت
و دلشی خویش بیت.

درغریبی و فراق و غم دل پیر شدم
ساغرمی زکف تازه جوانی به من آر
(حافظ، دیوان - ص ۱۸۶ - عفیفی)

واته: له غه ربایه تی و پیری و غمی دل، پیریوم، به دهستی نهو جوانی
پیکیکی مهیم بو بهینه.

تازگی؛ تازه گی.

لهبی تیشنه‌ی کوهن زه‌خمم به خوینی تازمگی ته‌پیی
حه‌یا بو ماهی مه‌ستورم که ده‌ستوری نه‌زهر نادا
(سالم - ل ۱۷)

تازی، تانجی، تازی.

تاز: رمگی چاوگی تاخته‌ن (=تاختن) ی ف. یه، واته هیزشیردن، په‌لامار دان،
هه‌لمه‌تیردن.

چ خوشه من و مکو تازی بنورم
ئه‌تۆش هه‌روه‌ک غه‌زاله‌ی به‌ر هه‌پراکه‌ی
(نالی - ل ۷۱۰)

تازی، عه‌رب.

(په‌له‌قی. Tāz̄hik، تیره‌ی طی، عه‌رب، عه‌ره‌بی، زمانی عه‌ره‌بی.) (معین)

بینات کرد عه‌ده‌که‌ی زه‌ححاکی تازی
له‌تورپت موو به‌ موو مارانه‌ نیمشه‌و
(سالم - ل ۱۲۰)

تازیانه، قه‌مچی، قامچی.

له‌بیمی تازیانه‌ی مه‌ردی رۆمی سه‌یید و سو‌فی
به‌نومیدی گه‌ز و مازوو له‌ بن داری مه‌ریوانن
(سالم - ل ۱۵)

تازی سوار، مه‌به‌ست بلیمه‌ت و لینه‌اتوه، شاسوار، شو‌په‌ سوار. به‌لام خو‌ی به‌ واتای عه‌رب
سواره.

تازی: →

له‌مه‌یدانی به‌لاغه‌تدا به‌سواری مه‌رکه‌بی مه‌زمون
به‌کوردی هه‌ریه‌که‌ تازی سواری بوون له‌ بابانا
(سالم - ل ۳۵)

تاس؛ طاس. زاری تاوئه.

چ حاجت تاسی ئیقبالم دوشهش بیئی نه میستا که
که بهردی دل له دهوری داوی خانهی شهش دهره ئه مشه و
(کوردی - ل ۴۳)

تاس؛ طاس. پیاله‌ی شراب، پیاله‌ی مهی، پیک.

مه‌گهر مه‌یخانه‌یه دنیا کهوا کاسی له بهر که ئسی
به نه‌غمه‌ی عوودی سووتاری به نه‌شنه‌ی تاسی تاساوی
(نالی - ل ۶۸۲)

تاغی؛ طاغی. ع. سه‌رکیش، یاخی، زالم، سته‌مکار، جه‌فاکار.

تاغی یو باغی یو باغی گوول و نه‌یره‌نگ و فه‌نی
شاد و شادابه به‌گوول ئاته‌شی یو نار‌ه‌وانی
(نالی - ل ۶۶۸)

تاق؛ که‌وانی، بی‌وینه، تاک و له‌وینه نه‌بوو.

بن‌ازم دل‌به‌ری خـۆم چه‌نده پر وه‌سف و چ بی‌عه‌یه
به چاو مه‌ست و به دل هوشیار به نه‌برۆ جووت و هم تاقه
(نالی - ل ۴۵۱)

تاقه؛ جوژه پارچه‌یه‌کی گوول وردی ئاوریشمی بوو، له‌کۆندا که‌وایان لی دروست ده‌کرد.

هه‌روه‌ها به واتای بی وینه و له وینه نه‌بوو و نایابه.

که‌وا زه‌رتایی یه‌کتایی ده‌لئی خورشیدی ئافاقه
مه‌لئی خورشیدی ئافاقه بلئی میهری که‌وا تاقه
(نالی - ل ۴۵۵)

تاقه‌ت تاق بوون؛ تاقه‌ت له‌که‌سی تاق بوون، به‌هه‌مان و اتا و مه‌به‌ست له‌فارسیدا ده‌وتری
(طاقه‌ت طاق شدن) یان (طاقه‌ت طاق گشتن)، واته هیز و توانا و تاقه‌ت له‌ده‌ست
دان، تاقه‌ت نه‌مان.

به زولفی تویه وا بهسته له من دل گهر پهریشانه
به نهبروی تویه په یوه بیسته نه گهر تاقت له من تاقت
(نالی - ۴۵۷)

لا ابالی گشته ام صبرم نماند
مرمرا این صبر در آتش نشاند
طاقت من زین صبوری طاق شد
واقعء من عبرت عشاق شد
(مولوی، مثنوی، ن، ۶، ۵۰۶ - عفیفی)

واته: نارامم له بهر براوه، گوئ نادهمه هیچ شتی، مه گهر نم نارام کرتنه منی
خستوته ناو ناگره وه.

به هوئی نم سهبر و نارامییه وه تاقت و توانام نه ما، نم به سه ره اتهی من بوو
به په ند و عیبرت بو دلداره کان.

در فراقت طاقت من گشت طاق
مستغاث از جور و بیداد از فراق
(اثیر اخسیکتی، دیوان - عفیفی)

واته: به هوئی دووری توه تاقتم نه ما، داد و هاوار له دهستی ستم و بیدادی و
دووری له یاره وه.

تاقی کیسره وی؛ طاقی کیسرا = طاقی کیسری.

به ناو بانگترین کوشکی پاشایانی ساسانی، که ئیرانییه کان پنی ده لئین تاقی
کیسرا، یان نه یوانی کیسرا، ئیستاش بینینی که لاهوی نه و کوشکه مایه ی
سه رسورمانه، له داستانه کاندانم کوشکه یان به هی خوسره وی یه که م داناهه،
به لام (هرتسفلد) ده لئ: هینی شاپووری یه که مه، ههروه ها (روتر) ده لئ: تاقی
کیسرا بارمگایه که که خوسره وی یه که م دروستی کردووه، پروبه ری ویرانه کانی
نم کوشکه و نه وه ی په یوه بندی پیوه هیه، به دریزی و پانی ۴۰۰ - ۳۰۰ میتره،
که له م پروبه رده ویرانه ی چند کوشکی ده بینریت. تاقی کیسرا ته نه وه به شه یه

له هموو کۆشکه که ماوه تهوه و دیمه نی ئەم کۆشکه سەرنج راکیشەرە، بەرەو
پۆژەهلانی ۲۸- ۲۹ مەتر بەرزە.

تا سالی ۱۸۸۸ ز دیمه نی هوئی گه‌وره‌ی ناوه‌ند مابوو، ئەم هوئه‌ ۶۳/۲۵ مەتر
پانایی و ۷۲/۴۳ مەتر درێژه، که باره‌گای شاه‌نشا بووه، تاقی کیسرا باره‌گای
ناسایی شا بوو..... (مەعین).

بوونیانی کبیر و سەرکه‌شیه تاقی کیسره‌ویی
دانانی زوئم و پرو په‌شیه ته‌ختی ئابنوس
(نالی - ۲۳۸ل)

تاک: مێو، درمختی مێو، په‌ز، درمختی تری.

ته‌رزه‌ کوویی ئافه‌تی ده‌ستی په‌زانن باغ و تاک!
واقیعه‌ن ئەم قه‌زیه‌ ناوه‌خته‌ خه‌زان بوو بو‌ په‌زان
(سالم - ۹۲ل)

تالیشاری، تالیشاری.

ده‌رمانیکی زه‌رد باوی زۆر تاله‌. (خال)

ده‌رمانیکی په‌ش و زۆر تام تاله‌ به‌ عه‌ره‌بی ((صبر))ی پێیده‌لێن و به‌ فارسی: الوا،
صبر. (هه‌ژار)
الوا: نه‌لقا، چه‌سپنکی زۆر تاله‌، پێیشی ده‌لێن سه‌بری زه‌رد (صبر زرد).
(مەعین)

پۆست به‌ کۆلی عامیری فه‌رمووی که‌وا بو‌ پوخته‌ بوون
جه‌وتی سه‌رکیوان گه‌لی چاتر له‌ تالیشارییه
(نالی - ۵۸۰ل)

تاوه‌ هه‌تاو، خۆز، گه‌رم، داغ.

ده‌سا لاده‌ سه‌ری زوئفت له‌سه‌ر پرووت
که‌ پرووتی پروتم و مایل به‌ تاوم
(نالی - ۲۹۴ل)

عاشق که له دنیا غمی هیجرانه نەسیبی
سەد دۆزمخی بۆ تاوێ چ باکی له غەمدایه
(کردی - ل ۴۴)

تەئەمول: تامل. ع. ورد بوونەوهی قوول، بیر کردنەوهی قوول، دوورینی.

یاله مەیدانی فەساحەتدا بەمیلسی شەهسوار
بێ تەئەمول بەو هەموو نەوعە زویانی رادەکا
(نالی - ل ۱۰۶)

بنزیری یاری شیرینم نەگەر بۆ جانی شیرینم
دەرەک بێ جیم له دۆزمخدا نەگەر نانی تەئەمول کهم
(سالم - ل ۸۶)

تامل کنان در خطا و صواب

به از ژاژ خایان حاضر جواب

(سعدی، بوستان، ص ۱۵۴، غلامحسینی)

واته: بیر کردنەوهو ورد بوونەوه له هەڵەو پاستی، باشتەر له وهلامیکی خیرای
نابەجی و بێ واتا.

تەب: مەبەست نەخۆشی و دەرەدارییە. تا، بەرز بوونەوهی پلهی گەرمای لەش.

لهبی تو بۆ تەبی من چاره سازه
بهائی عونتابه دارووی دهردی مەحرور
(سالم - ل ۶۳)

تەباھ: خراب، وێران، لەناو چوو، زەبوون.

خانە وێرانە بەیەك تەب عالەمیکی کرد تەباھ
پهنگی بێرهنگی لهسەر پهنگی پهريدهی بوو عەیان
(سالم - ل ۹۱)

تەبەعی رۆزگار: طەبەعی رۆزگار. مەبەست خوو و پەوشتی نالەبارە، ئەو کەسەیی کە خوو

ره‌وشتی و هکو پۆزگار و ده‌ور و زهمانه بێت و هەر دهمه جوړه ره‌فتارنکی هه‌بێ.

پر جه‌فایه بێ وه‌فایه زوود جه‌نگه دێر سولج

سه‌د درنخ و حه‌یفه ته‌بعی پۆزگاری گرتووه

(نالی - ۵۴۱ل)

ته‌بعی شه‌ککه‌ربار: مه‌به‌ست سروشتی توانا و به‌ده‌سه‌لاته له دانانی شیعری جوان و دل
رفیندا.

وشه‌ی (شه‌ککه‌ربار) واته شه‌کر بارین، ئه‌وه‌ی که شه‌کر ده‌بارینێ، لێره‌دا نه‌و
که‌سه‌یه که شیعری دل رفین و شیرین ده‌لێ یان ده‌نووسی.

وشه‌که دوو به‌شه: شه‌ککه‌ر + بار

شه‌ککه‌ر: شه‌کر

بار: پرمگی دوو چاوگی کوردی و فارسییه، بارین و باریدن (= باریدن).

ته‌بعی شه‌ککه‌رباری من کوردی ئه‌گه‌ر ئینشا ده‌کا

ئیمتیحانی خۆیه مه‌قسودی له (عمدا) وا ده‌کا

(نالی - ۱۰۶ل)

ته‌بله: طبله. ع. سه‌ندووکی بچووک، که بو‌نی خوشی تیدا داده‌نریت.

نه‌فحه بدا له عه‌تری زولف له‌وده‌مه بو‌ ده‌ماغی خوشک

ته‌بله به ته‌بله موشک به موشک نافه به نافه بوو به بوو

(سالم - ۱۱۲ل)

ته‌بی دل: مه‌به‌ست ده‌ردی دل و نازار و ناخو‌شی دل.

ته‌ب: →

به‌جوز عوننابی لیوت بو‌ ته‌بی دل

(به‌گیتی در ندارم هیچ مرهم)

(سالم - ۸۳ل)

ته‌بی غه‌م: مه‌به‌ست غه‌می سه‌خته.

ته‌ب: →

به پایین هات شهوی هیجر و نه سیمی سوبچی وهسل نهنگوت
بهرم ده ئه‌ی ته‌بی غه‌م وا به‌یانه با سه‌بوك سه‌ریم
(سالم - ل ۸۰)

ته‌پلی عاشقی لیدان؛ مه‌به‌ست بلاو کردنه‌وه و ناشکرا کردنی رازی دل‌دارییه.
من که ریسوا بووم و ته‌پلی عاشقیم لیدا نیتر
کوردی نه‌ز په‌روام سه‌ر و نیمان و گیان و دل نییه
(کوردی - ل ۵۲)

ته‌تار؛ ته‌تار. نامه‌به‌ر، نه‌و که‌سه‌ی که نامه له شویننیکه‌وه بگه‌یه‌نیتته شویننیکه‌ی تر.
مه‌غول.

تاتار = ته‌تار = ته‌تار: ناوی که له کوندا روژ ناواییه‌کان به نه‌ته‌وه‌ی مه‌غولیان
ده‌وت.

ناوی هه‌ندئ تیره‌ی نیشته‌جینی سیبریا و غازان و ناستراخان و که‌ریمه له زمانه
نه‌ورویاییه‌کاندا تارتار. Tartar یشی پیده‌لین. (عمید)

نه‌ی خه‌سته‌یی چاوت هه‌موو نا‌هوویی ته‌تاریی
وه‌ی به‌سته‌یی زولفت هه‌مو شیرانی شکاری
(نالی - ل ۶۴۷)

شکه‌نجی تاری پرمیشکی ته‌تار و تاره نه‌مما نه‌و
دوتاو هه‌رتایه باریکی له عه‌ن‌به‌ر ناوه زولفه‌ینی
(نالی - ل ۶۷۸)

ته‌ته‌ر؛ ته‌ته‌تار، ته‌ته‌ر.

هیمه‌ت که چابوکانه به ئیجراییه مه‌ته‌به‌م
له‌م سه‌ر برۆ وه‌ک به‌ریدو له‌وئ بی وه‌کو ته‌ته‌ر
(سالم - ل ۶۷)

ته‌جه‌للی؛ ته‌جه‌للا، تجلی. ع دهرکه‌وتن، ناشکرا بوون. هه‌روه‌ها تین و که‌رمی و پروناکی.

سه‌حرا به ته‌ج‌للی ده‌ک‌نه وادییی نه‌یمن
قامت شه‌ج‌ر و مه‌زه‌ری نه‌لتافی نیلاهن
(نالی - ل ۳۴۲)

ته‌ج‌للا: —————< ته‌ج‌للی.

شوعاعی پروت له‌گ‌ردندا دیاره دل ده‌سووتینی
بنازم به‌م ته‌ج‌للایه چ‌خورشید و بلووریکه
(نالی - ل ۴۵۹)

ته‌ج‌رید: لیزه‌دا و م‌کو زاراو‌یه‌کی سو‌فیگ‌ری به‌کار هاتووه، واته: پشت‌کردنه دنیاو واز له
مال و سامان هینان و به‌خوا په‌رستییه‌وه خه‌ریک بوون و وازه‌ینان له‌بند و
باوی مادی. (عمید)

نه‌من مه‌هدی نه‌تو هادی شه‌وی ته‌ج‌رید و ته‌ق‌ریبه
له‌به‌رکه خه‌لعه‌تی قورئان و نه‌م ته‌شریفی ریزوانه
(نالی - ل ۵۱۳)

ته‌ج‌ریدی مه‌سیح: نه‌وه‌ی که‌بووه ه‌وی نه‌وه که‌عیسا مه‌سیح له‌ناسمانی چوارهم
تینه‌په‌ریت، ه‌وی نه‌مه هه‌بوونی ده‌رزییه‌ک بوو به‌ج‌له‌کانییه‌وه، چونکه‌کاتی که
به‌ره‌و بارم‌گای خوداو‌مند ده‌ر‌و‌یش‌ت، جویره‌نیل چاوی پیکه‌وت و به‌عیسا مه‌سیحی
وت: نه‌مه چیه‌یه له‌گوشه‌ی جبه‌که‌ت یان گیرفانتدا؟ وتی: ده‌رزییه، جویره‌نیل
وتی: نیستا وا دیاره له‌مالی دنیا شتی‌کت هه‌یه، که‌واته له‌ه‌مان جیگه‌دا بمینه
وله‌وه پتر مه‌ر‌و، نیت‌ر عیسا له‌ناسمانی چوارهم‌دا راوه‌ستا، هه‌ندی که‌س ده‌لین که
مه‌سیح ناگای له‌وه نه‌بووه که‌ده‌رزییه‌ک وا له‌گیرفان یان وا له‌جبه‌که‌یدا.

له‌(فره‌نگ آند‌راج)‌دا، له‌ژیر (سوزن عیسی) واته (ده‌رزی عیسا) دا ده‌لی:
«ده‌رزیکی پی بوو، کاتی که‌یشته‌فه‌له‌کی چوارهم... فرمان‌گه‌یشت که‌له‌ه‌مان
جیگه‌ رابگیریت.» عیسا بی‌ج‌گه‌ له‌و ده‌رزییه‌ شتی‌کی تری پی نه‌بوو، له‌به‌ر‌نه‌وه‌ پتی
ده‌لین موجه‌ر‌هد (م‌ج‌رد، مه‌سیحای موجه‌ر‌هد). مه‌به‌ستیش له‌و موجه‌ر‌ه‌ده بی‌ر‌نی
و بی‌مالی و مندالی نه‌وه.

(فره‌نگ تلمیحات - د‌ک‌تر سیروس شمیسا)

ههروهها وشهى موجههده واته: پرووت و قووت، تاك و تنهها، پياوى بئى ژن - له زاراوهى زاناياندا نهو كه سهى كه پاك و دامالراو بيت له ماده، وهكو هوشهكان و روزهكان. (عميد)

تاقه خالى پرووت به تهجريدى مهسيح
ساحيره چاوت به ئيعجازى كهليم
(سالم - ل ۸۷)

تهجنيس = تجنيس - ع. هاوجنس كردن، هاوپهگهز بوون، جيناس يان تهجنيس نهوهيه كه شاعير دوو يان چهند وشه له شيعردا بهينيتتهوه كه له خويندنهوهدا وهكو يهك بن، بهلام له واتادا جياوازين.
وهكو دهليين به دريژايى تهمن بارام گورى دهگرت، له نهجامدا بينيت كه چون گور بارامى گرت.

گورى يهكهه كهرى وهحشيه و گورى دووهم قهبره.
مرادم پرووته ههرجا وهسفى مهه كهه
دهبى دووبى نيشانهى تيرى تهجنيس
(سالم - ل ۷۴)

تهحديسى نيعمهت: باسكردنى چاكه و خوشى و مال و رۆزى، مهبهست باسكردنى ههه خوشى و چاكه و مالى كه خوا به ئادهميزادى بهخشيوم.

نهو كهسه تهحديسى نيعمهت بئى موراد و مهتلهبى
ميسلى نالى ئيمتيسالى نهمرى يهزدانيى دهكا
(نالى - ل ۱۰۵)

تهحسيلي مهعاريف: تهحسيلي مهعاريف. خويندنى زانست، به دهست هينانى زانيارى.

له (دارالعلم)ى تهحسيلي مهعاريف
وهكو نالى جههول و بيخه بهر مام
(نالى - ل ۲۶۴)

تهحقيقه: مهبهست ديار و ناشكرايه.

جانا کهوا مهیلی به نازاری رهقیبه

تهحقیقه له تهئسیری ههناسهی سهحرم بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

تهخت نارا، تهخت رازینه، نهو کهسهی کهوا تهخت جوان دهکات و دهپرازینتتهوه.

نارا: رهگی چاوگی ناراستهن (= آراستن) ی ف. یه. واته رازاندن، جوانکردن.

تا سولهیمانان نهبوونه سهدری تهختی ئاخیرهت

ئهحمدهی موختاری ئیمه شاهی تهخت نارا نهبوو

(نالی - ل ۳۷۲)

تهخته بهنده شوینی تایبته بو نوستن که له تهخته دروست دهکریت. گهلی واتای تریشی

ههیه وهکو: زیندانی، یان پارچهیه که بهکار دههینریت بو بهستنی نهو پارچه

تهختانهی که به دهوری دهست و پئی شکاودا دادهنریت تا خوار نهبن. (فرهنگ

کنایات - دکتروثروت)

سهر بهردهبازی ریته تن تهخته بهندی جیته

دل مهیلی خاکی پیته رۆح مآلی خوته ببیه

(نالی - ل ۳۹۵)

تهختی سولهیمان، تهختی بوو که سولهیمان پیغه مبههر له سهری دادهنیشته و به ناسماندا

دهرویشته، دهلین نهه تهخته با دهیبرد. (عقیفی)

سهریری جونبوشی تهخت و مهحفه فهی مهخملی سهوزی

دهلینی تهسبیحی مورغانه له سهر تهختی سولهیمان

(نالی - ل ۴۹۹)

بادت به دست باشد اگر دل نهی به هیچ

در معرضی که تخت سلیمان رود به باد

(حافظ، ص ۵۸۹ - شرح جلالی)

واته: له جیهانی که تهختی سولهیمان به با دهروات له ناو دهچیت و نامینی،

تۆ نهگر دل به شتیکه وه بهستی و دلّت لای بی، نهوا دهستت بای تیدایه، واته

دهست به تالیت.

تهدارهك: تهداروك = تدارك. ع. ناماده كردن، چاك كردن، دوزینه وهی ههله و چهوتیو
چاك كردنی، بهیهك گهیشتن، ههله دوزینه وه، (معین)
لایبکی كەش له جهننهت و ریزوان تهدارهكه
خۆری ئهوا به مونتەزیری دینه مهنزهره
(نالی - ل ۴۴۲)

تهره ننوم: ترنم. ع. له بهر خۆوه ناواز و گۆرانی وتن.

وهك چاوی وشكه سۆفیه كانیی له دار و بهرد
دهردین بهسه د ته ره ننوم و گریان و نووكه نووك
(نالی - ل ۲۵۹)

تهرجی مرئ: طهرجی مرئ. ئیسکی مرئ، شكلی مرئ، ئیسکی خواته وه، به كەسی دهوترئ
كه، كەسی چاره ی نه ویت.

ههرجی مهحبوو بان دهكەن خۆشه به لام داخی رهقیب
دهمكوژئ تههرجی مرئ ههروهك كهری بێگارییه
(نالی - ل ۵۸۵)

تهرزه كوویی: بههۆی تهزه وه کوتراو و زیان پێگهیشتوو، ههندی جار له بههاردا تهزه ی
درشت و بهتاو دهبارئ و گولی درهختی بهردار، یان بهره تازه پێگهیشتوو ههكه ی
دهوه رینیت.

كوب: كوب. پهگی چاوگی كووبیدن و كووفتهن (= كووبیدن و كووفتن) ی ف. به.
واته کوتان.

تهرزه كوویی ئافهتی دهستی رهزانن باغ و تاك
واقیعەن ئەم قەزیه ناوهخته خهزان بوو بو رهزان
(سالم - ل ۹۲)

تهرسا: مهسیحی، نهسرانی، عیسایی، كەسی كه بترسی و لیژهدا مه بهست له خواترسه،
دیندار.

ئەگەر دولبەر قىبۇل كادىنى تەرسا

دلا تۆۋەنسىگە گەر نەببە سەنعان

(سالم - ل ۸۹)

سەد مەولەۋى بە فەتۋەئى دىل دەبنە عىسەۋى

گاھى ئەگەر لە گىسۋى تەرسا بەدەر كەۋى

(سالم - ل ۱۵۱)

تۈۋشى دەردى ھاتووم سالم لە عەھدى چاۋى يار

شىخى سەنعان بەم سىياقە شىفتەئى تەرسا نەبوو

(سالم - ل ۱۰۷)

تەرسا خوو؛ مەبەست ئەو كىژە مەسىھىيە جوانەيە كە شىخى سەنعان عاشقى بوو، لە

نەجامىشدا ۋازى لە ئاينى ئىسلام ھىناۋ بوو بە مەسىھى لە پىناۋى ئەو

خۆشەۋىستىيەدا.

تەرسا: —————>

بەعدەزىن كارى من بە زوننارە

دىنى بىردم نىگامى تەرسا خوو

(سالم - ل ۱۱۵)

تەرفەتولەھىن؛ طرفه العين. ع چاۋ ترووكاندىك، يەك چاۋ ترووكاندىن. مەبەست

ماۋەيەكى زۆر كورتە.

تەرفەتولەھىن جودا نابم لە دۇست

گەر بە دەستم بى زىمامى ئىختىيار

(سالم - ل ۶۰)

ھەر كەسانى تىپى موزگانى دى بە پەسمى قەبزۋ بەست

تەرفەتولەھىن دەبى سەد مۇكى دىل تەسخىرى تۆ

(سالم - ل ۱۱۴)

تەرگەش؛ تىردان، جۆره كيف يان كىسەيەك بوو كه له كۆندا تىرى كهوانيان تىدا دانمناو
دهيانبەست بە كەمەرى خۆيانەوم

مەكانى تيره وهك تەرگەش له دیدەت قەلبى بيمارم
له لهوحى سينه بۆ تىرى نىگاهى غەيره جا نابى
(سالم - ل ۱۳۹)

تەرويه؛ ترويه. ع. تىراو كردن، ئاو هەلگرتن بۆ سەفەر، بىرکردنەوه له كارى.
پۆژى تەرويه: يوم الترويه: پۆژى هەشتمى زى حجه (ذى الحجة). (معين)
به وهقتى تەلبىيە مەستى شووودى (صبغه الله) بى
به گاهى تەرويه سىرى (يد الله) دەستيارى بى
(نالى - ل ۶۳۴)

تەرىق؛ كورتكراوى تەرىق بوونەويه، شەرمەزار.

نىستاده و خەجالەت گەردن كەچ و تەرىقم
جانا به چاوى توندى مەروانە شەرمەساران
(سالم - ل ۹۳)

تەردەستا؛ هوشيار، وريا، چالاک، زرنگ، فیلباز.

بۆ رەفو كردنى چاکی دەمى شمشىرى برو
موژە تەردەستە له دلما وەكو سووژن له حەرىر
(سالم - ل ۶۸)

تەردەستى؛ وریایى، هوشيارى، زرنكى، چالاکى، فیلبازى.

فەرمووی بە مژەى مەستى ئازانەو و تەردەستى
سادەى له دلای سستی تىرى بە تەمەننايه
(نالى - ل ۵۶۱)

مەزەى بەزمت له كورەى سینهما برژا به تەردەستى
له ئەشکم بۆ كەبابى دل موهەيايه نمەك ئەمشەو
(سالم - ل ۱۱۹)

تهزهرو: تهذرو. چۆته عهزهبییه وه بووه به تدرج = تدرج. تدارج کۆیه.

له فارسیدا (تذرو. Tazarv). له پهلههئیدا تیتەر. Titar. ههروهها له فارسیدا پێی دهوترئ (قرقاوول) دهخوئینرئتهوه (قهراغاقوول). بالندهیه که له جۆر و دهستهی مریشک به ئەندازهی مریشکیکه، نیرهی ئەم بالندهیه پێی دهوترئ که له شیری جهنگهلی. یان که له شیری کێوی و زۆر له که له شیر دهچیت، له باتی پۆینه ئەم پهپی به سهر سهروهیه، پهڕهکانی کلکی کهمن، بهلام دووانیان زۆر درێژه و ههندئ جار دهگاته دوو میتر، پهڕهکانی رهنگاو پهنگ و ورشه دارن تیکهلاو به زهردی ئالتوونی و سهوز و قاوهیی، بهلام پهپی مێینهکانیان تاریکتر و کهم درمخشانتره، مێینهکانیان له سهر زهوی هیلانه دروست دهکهن و ده هیلکه دهکهن و له پاش (۲۴) بیست و چوار پوژ کرکهوتن هیلکهکان ههڵدین، به زۆری له کهناری دهریای خزر دهژین، به تایبهتی له مازیندهران زۆرن، ههروهها پێیشی دهوتریت: تهزهرج، تهدهرج، تهرهنگ، تورهنگ، که له شیری بیابانی. (معین)

سیمین بهدەن و سەر و قەد و لەنجه تهزهرون

کافر نیگهه و رهشک، له بوتخانهیی چین

(نالی - ۳۳۸)

تهزهروی دل؛ مه بهست ئارهزروی دل، ئومید و هیوای دل.

تهزهرو: →

تهزهروی دل دهخوای بازای چاوت

که گهردش کا له تهیرانی شکارا

(سالم - ۲۵)

تهسبیحی مورغ؛ مه بهست ئهوهیه که بالنده به پاکی ناوی خوا بهینی و ستایشی بکات، خویندن و نالهی بالنده و مهلهکانی دههوه بهیانی، سبحان الله سبحان الله وتنی بالندهکانه و ناوی خودا هینانیانه بهپاکی.

سهیری جونیوشی تهخت و مهههفههی مهخهلی سهوزی

دهلی تهسبیحی مورغانه لسه سه تهختی سولهیمان

(نالی - ۴۹۹)

گفتم این شرط آدمیت نیست

مرغ تسبیح گوی و من خاموش

(سعدی - گلستان خطیب رهبر - ص ۱۹۲)

واته: له وه لآمدا وتم: نه مه مهرجی مرو قایه تی نییه که بالنده به پاکی ناوی خوا

بهینتی و ستایشی بکات و منیش بیده نگ بم.

تەشنه: تیشنه. ف. تینوو.

تا بوو به جایی مه تله می خورشیدی بهختی پۆم

سووتا گیاه و تەشنه و خوشکیده بوو سه مه ر

(سالم - دیوانی نالی، ل ۲۰۰)

له بی تەشنه ی کوهن زهخمم به خوینی تازمگی ته پ بی

حه یا بو ماهی مه ستورم که ده ستوری نه زهر نادا

(سالم - ل ۱۷)

ده زانی چونه نه حوالم له هيجرت

وهکو تەشنه م له ناو به حری زه قوما

(سالم - ل ۳۳)

تەشویره: تشویر. ع. ناشووب، نالۆزی و هه را و هۆزیا، تیکدان، شه مه زار کردن.

شهوی به هاری جوانیی خهوی بوو پر ته شویر

له فهجری پایزی پیری به یانی دا ته عبیر

(نالی - ل ۲۰۴)

تەعالایلا: تعالی الله. ع. خوا گه ورهیه، خوا مه زنه.

تەعالایلا چ زولمیککی بینانا

له نه زمی خال و زولفی چاو و روخسار

(سالم - ل ۵۹)

تهعزیمی نازهرگردن؛ مه‌به‌ست ریز گرتن و سهر دانه‌واندن و کړنووشبردنه بۆ دهموچاوی
درمخشان و جوانی دولبه‌ر.

تهعزیم: تعظیم. ع. ریز گرتن، سهردانه‌واندن بۆ ریز گرتن.

نازهر: —————>

له سهر ئەم مه‌زه‌به‌م سالم به مه‌خفی پوویه‌پرووی مه‌تله‌ب
وه‌کو هیندوویی گیسووی ههر سه‌حهر ته‌عزیمی نازهر که‌م
(سالم - ۸۴ل)

ته‌عویزه‌ تعویذ. ع. ئەو دۆ‌عا‌یه‌ی که‌ له سهر کا‌غ‌ه‌ز ده‌نووسری و ده‌پێ‌چ‌رێ‌ته‌وه و ده‌خ‌رێ‌ته
ناو به‌رگه‌وه و ده‌ک‌رێ‌ته‌ مل، به‌ مه‌به‌ستی لا‌بردن و دوور کردنه‌وه‌ی به‌‌لا و به
چاوه‌وه‌ بوون.

ده‌ستی من ته‌عویزه‌ بۆ په‌ددی به‌‌لا
با حمایل بی لسه‌ ملتا بی‌له‌ سا
(سالم - ۲۵ل)

ته‌غنیه‌ و ته‌ره‌ب: تغنیه‌ و طرب. ع. گۆرانی وتن و شادومانی، گۆرانی چ‌رین و خو‌شی.

تووتیی تو له‌ حیرسی دل داوی ته‌مه‌ع ده‌کاته‌ مل
بولبولی من له‌ عیشقی گول ته‌غنییه‌و و ته‌ره‌ب ده‌کا
(نالی - ۱۰۰ل)

ته‌فه‌: تاو، گه‌رمی، تین، پووناکی، پۆشنی، تیشک.

کووره‌یی شیشه‌ په‌ بۆ دلی سه‌ختم عیشت
له‌ ته‌فی جو‌ششی ئەم ناگره‌ دا مۆمه‌ حه‌جه‌ر
(سالم - ۶۵ل)

ته‌فاوت کردن: جیا کردن، جودا کردن، جیا کردنه‌وه.

به‌ حه‌لقه‌ی موویی زولفت تامیانه
میانت چۆن ته‌فاوت که‌م له‌ گه‌ل موو
(سالم - ۱۱۴ل)

تەفەرپوچگاھ؛ سەيرانگا، شوینى گەران و پياسەکردن، شوینى کە مایەى خوڭشى و شادى
بیت وەکو باغ و گولزار و میزغوزار.
تەفەرپوچ = تفرج.ع. خوڭشال بوون، لە غەم و خەفەت پزگاریوون.
گاھ: شوین.

تەفەرپوچگاھى دل گولزاري پووته
هەتاو نیچیرەیی زنجیری مووته
(سالم - ۱۲۲)

تەكەتوو؛ جینگەى پانى سوار لە زیندا، لبادى بن قایشى ئەملا و ئەولای زین. (هەزار)
رەنگینە هەموو شیعرم وەك ئەقشى تەكەلتووی زین
مەزمون كەشە فیکرم وەك قووللابی دروومان
(سالم - ۵۱)

تەلار؛ كورتكراوەى (تالار). خانوونكە كە لە سەر چوار ستوون یان پتر لەدار دروست كرابیت.
ژووړنكى گەورە و درێژ كە پێگەى هەبیت بۆ چەند ژووړنكى تر، هۆل. (معین)
لە دونیا جەننەتى باقى تەلارى شاهييه ساقى
حەبیبە تورەيى تەوقى ملی شیرین و عەزرايە
(نالی - ۵۶۹)

تەلاش؛ هەول، كۆشش، هەولدان بۆ بەدەستەپنانی شتی، خەبات.
تەلاشى عەشقى بى هەركەس لە دۇدا
دەبى سینهى سوپەر بى و تەركى سەركا
(سالم - ۳۰)

تەلاشى تەبى راھى كە عەبەبى كۆى یارە مەقسوودم
منى بیدەست و پالازم كە پا بوو ئەم رەهە سەركەم
(سالم - ۸۳)

تەلەلۆ = تالۆ.ع. بریسكە دانەو، درەوشانەو، بریقە دانەو.

(برق البصر) له بهر بهرق تله‌ئلوئی له‌ئالی

(خسف القمر) له ئیشراق قیامه‌تی جه‌لالی

(نالی - ۶۵۷)

تەل به تەل؛ گرد به گرد، گردۆلکه به گردۆلکه، تەپۆلکه به تەپۆلکه.

وێل و فیراری عیشقی تۆم شه‌هر: به شه‌هر سوو به سوو

پشته به پشته تەل به تەل ده‌شت به ده‌شت کوو به کوو

(سالم - ۱۱۲)

تەلبیس: تلبیس. ع. شاردنه‌وه، نه‌ینی کردنی راستی، فرۆ فیئل به کاره‌ینان، پێشان‌دانی شتی به پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌یه.

به فه‌ن ئه‌ی موده‌عی گهر بیه ئیلبیس

فریبی دولبه‌رم ناده‌ی به تەلبیس

(سالم - ۷۴)

تەلبیس نییه ئه‌و که‌سه دیوانه‌یی پروته

بێچاره نه‌ما غه‌یری حه‌یاتیکێ له به‌ردا

(نالی - ۸۰)

تەلبیه: تلبیه. ع.

له‌به‌یک (لبیک) وتنی حاجیانه.

(غیاث اللغات.. ثروت)

وتنی (لبیک اللهم لبیک...) له کاتی سوورانه‌وه به ده‌وری خانه‌ی خودا له کاتی هه‌جکردندا.

وشه‌یه‌که له وه‌لامدانه‌وه‌دا به کار دیت، واته‌ پهمانه‌ندم و فه‌رمانی تۆ به ریزه‌وه به جی ده‌هینم.

به وه‌مقی تەلبیه مه‌ستی شه‌وودی (صبغه‌ الله) بی

به گاهی ته‌روویه سپری (ید الله) ده‌ستیاری بی

(نالی - ۶۳۴)

تەلخ گویی؛ قسەى رەق و تال و تن.

تەلخ گوو: قسە تال، قسە رەق.

تەلخ: تال.

گوو: رەمكى چاوكى گوفتەن (= گفتن) ى ف. يە واتە وتن.

دەكا شیرین لە خەشما تەلخ گوویی لە علی شیرینت

(دعا گر نیست خوش و قتم گرفتارت بەد شنامی)

(سالم - ۱۴۹ل)

تەلەت؛ طلعت. طلعة. ع. دەرکە وتن، دیدار، روو، دەموچار.

تەشبیهى حوسنى فائىقى ناخیر بە چىی بکەم

نوورى سونووحى تەلەتى سەد لەوحى ئەنورە

(نالی - ۴۲۶ل)

تەلوینی رەقیب؛ بەدکاری بینار، ئەو نالەبار و بەدکاری هەر دەمە بە رەنگی خوئی پێشان
بدات و هەرساتە جوړی بیت.

رەقیب: دوو کەس دلپەریکیان خویش بویت و بەرامبەر بە یەکتەری دوژمنایەتی
بکەن، هەریەکە رەقیبی ئەوی تریانە.

پاسەوان، ئەوەی کە ناگای لە شتی بیت و لە ژیر چاوەدێری ئەودا بیت.

تەلوینی رەقیب چ بەیان کەم بە مقامات

مەشهورە حیکایاتی ئەبو زەیدی سوووجی

(نالی - ۶۴۱ل)

تەلیسم؛ طلسم: کراو بە عەرەبی و وشەکە یۆنانییە، telesma. نووسراویکە، کە لە وینە و

دوئا پێکھاتوو، بە هۆی ئەمەوہ کاری لە وزە بە دەر ئەنجام دەدریت، هەروەها

وینە و نەخشی سەیرە کە لە سەر خەزەنە دادەنریت. (معین)

نالی بە نومییدی زەفەری تەوقی تەلیسمت

ماری سەری زولفت لە سەر گەردنی ئالا

(نالی - ۱۱۸ل)

تهلا؛ طلا = طلی. ع. زبیر، نالتون.

هرشتی که پروهکھی سواغ درابی یان پروکھش کرابیت.
یا تازه ههناریکی کهناری گولی مابی
بی درز و قلیش میسلی شهقامیکی تهلابی
(نالی - ۶۱۷)

تهلخ؛ تلخ، تال.

رهقیب پرو ترش و نهشکی دیده سویره
حیات تهلخ و نهجمل شیرینه بی تو
(کوردی - ۳۹)

خهوفناکه دلم نازورده له زولف
حالتی تهلخه له شهودا بیدار
(سالم - ۵۷)

فهرح بو دل له تالیعما چهلهم بوو
به تهلخی عومری شیرین سهرقی غهم بوو
(سالم - ۱۰۹)

چ موشتاقم له توندیدا به لب کهی ناشنا سهرقی
نهگه تهلخیشه هه بیلی له لام وهک شهککه و شیره
(سالم - ۱۲۵)

تهلخ گوفتار؛ قسه تال، قسه رهق.

تهلخ؛ تلخ، تال، تامی تال، سهخت، توندوتیز.

گوفتار؛ گوفت + ار

گوفت؛ چاوگی کرتاوی گوفتهن (= گفتن) ی ف. یه. واته وتن.
ار؛ پاشگره

ژههری دوری چه ژتوو هیجری نه میستا بویه که
ته لځ گوفتاره که لامي له علی شه کهر بهاره کهم
(کوردی - ۲۰ل)

ته لعتی سویح: طه لعتی سویح. خوره لاتن، پوزه لاتن.

له سایه ی پرویی تۆوه شامی خه لقی ته لعتی سویحه
له شامی زولفی تۆوه سویحی نیمه زولمعتی شامه
(نالی - ۴۷۲ل)

ته ناب: طناب. ع. پتی چادر، پتی نه ستور، گوریسی نه ستور. نم وشیه نه مرو له
کوردیدا بووه به ته ناف و بۆ مه به ستیکی تر به کار دیت.

مه لئ ریگه ی که شنده یا کوشنده نه ژده ره یا خو
که مهنده یا ته نابی خنوه تی گهردوونی گهردانه
(نالی - ۴۹۱ل)

تهن به تن: یه که به یه که، یه که یه که، هه موو، گشت.

تهن فوسورده ی بی زمانی تن به تن عالم مه لوول
تایری پوحی به وانسی به رزه چوو بۆ ناو جینان
(سالم - ۹۱ل)

تۆ وه کو سهر بووی نه قاریب تن که سهر چوو تن چیه
تهن به تن بی سهر هه موو که وتن له خاکا بی په وان
(سالم - ۹۱ل)

تهن پهروهری: لهش پهروهری، خوش گوزهرانی، نهو که سه ی که مه بهستی نه وه یه که
هه میسه به خوشی بزی.

تهن: لهش.

پهروهر: پهگی چاوگی پهروهریدن (= پروریدن) ی ف. یه. واته پهروهرده کردن.

گوتی تاجی عه ره ب و نالی عه با فه رموویان
عه یبه تن پهروهری یو نه رمی یو نازک به دهنی
(نالی - ۱۷۱ل)

تەن پەرورەری ناز: بە ناز پەرورەردە کراو، بە خوۆشی و شادی بەخێو کراو و گەورە کراو.

قەدیم تەن پەرورەری نازن بەبازارپا غویار ئالوود

ئەگەر گا بازی کا ئاوەر و مگەر هیزم فرۆشانن

(سالم - ۱۰۴ل)

تەنخواه: سەرمایە، پارە و پوول، سامان، بوودجە.

ئیبیتیدا دایەیی ئەزەل تەنخواهی شیپیر

دای بەتێفلی تالیعی من کۆکنار

(سالم - ۶۰ل)

تەن فوسورده: لەش داھیزراو، لە پەلویۆ کەوتوو.

تەن: لەش.

فوسورده: ← ئەفسورده.

تەن فوسوردهی بئى زمانى تەن بە تەن عالەم مەلوول

تایری رۆحی رەوانی بەرزە چوو بۆ ناو جینان

(سالم - ۹۱ل)

تەنگ: مەبەست سەخت، دژوار، گیر خواردن.

تەنگە ئەوا دەبئى کە لە ئەو جینگە تەنگە دا

سائیل نەکیڕ و عاریف و مەعروف و مونگەرە

(نالی - ۴۳۶ل)

تەنگ دەهان: دەهان تەنگ، مەبەست دەم و لیوی بچووک و جوانە.

تەنگ دەهانىی دولبەرم حەسرەتى دایە گۆل پوخان

وا دلئى غونچە بوو بە خوین پەردە بە پەردە توو بە توو

(سالم - ۱۱۲ل)

تەنهای سەمەن: تەنە سەببەکان، لەشە سەببەکان، ئەوانەى کە لەش و لاریان سەببى و جوانە.

تەنھا: کۆی (تەن)ە، واتە لەشەکان.

سەمەن = ياسەمەن: درمختىكى بچووكە لە تيرەي زەيتونىيەكان، گولەكانى گەرە و بۆن خۆشن، رەنگيان سېيى، يان زەرد يان سوورە، گولەكانى وان لە كۆتايى لقهكان، ئەم ڕووكە نزيكەي (۱۰۰) سەد جۆرى هەيە و بە زۆرى لە گولە بونخۆشەكانيان عەترى لى دروست دەكرى، لە لقه نوويهكانى ياسەمەنى سېي پايپ (سەبيل) دروست دەكرى، لە بەر ئەوئەي كە دارەكەي بۆن خۆشە پيشى دەلێن: ياسەمىن، ياسەموون، ظيان، گولى هاشم، سجالا، سەمەن، ياسى گولدانى، شرخات. جۆرى زۆرە وەك: ياسەمەنى ئەفريقايى، ياسەمەنى بەرى، ياسەمەنى زەرد، ياسەمەنى سېي، ياسەمەنى عەرەبى، ياسەمەنى وەحشى.... (معين) وشەي سەمەن، ياسەمەن، ياسەمىن كاتى كە لەگەل لەش يان ئەندامەكانى لەشدا ديت، بە واتا سېي و بۆن خۆش بەكار ديت.

تەنھايى سەمەن بەرگى بەنەوشەكە لەبەرەكەن
 وەك نوورى دلى مومىن و زولماتى گوناھن
 (نالى - ۳۴۴)

تەوہجوہ: توجە. ع. ڕووتىکردن، ڕووکردنە لايەك، بە پەرۆشەوہ بايەخدان بە شتى، بە وردى گوى گرتن يان سەير کردن، ميبەرەبانى، ڕووکردنە خواو پشت کردنە غەيرى ئەن.

گەر خۆي جازيبە ھەنگامى تەوہجوہ دلى شىخ
 وەكو من جەزبە لە ڕووى ديدەيى جادوويى حەبيب
 (سالم - ۴۵)

تەوور: طور. ع. جۆر، چۆنيتى کردەوہ، رەوشت.

من لە تەوورى عەلەم و دەورى فەلەك
 زەربى لازيب زەخمى بى مەرھەم دەخۆم
 (نالى - ۲۹۷)

تەوسەنى تەيغ: مەبەست سروسى گورج و گۆل و چالاكە، بليمتى، لىھاتوويى، زرنكى و ڕيائى. تەوسەن: سەركيش، دەستەمۆنەبوو، ئەسپى تۆر.

کهنالی تهوسهنی تهبعی به تهرزی گهرم جهستهن بوو
به چهوگانی خیرهه گوی دانشی دهرکرد له مهیدانا
(سالم - ۳۵ل)

تهوسهنی نهفس؛ نهفسی نا نارام و سهرکیش.

تهوسهن: کیوی، دهسته مؤ نهکراو، نهسپی توپ و سهرکیش.
موجهرهه به رهفیک بی تهوسهنی نهفست بهجی بیله
له ری عهشقا هه موو پیچیکی سهه شهیتان چلهوگیره
(سالم - ۱۲۵ل)

تهههمتهن؛ پیایوی ئازا و بههیزو بی وینهیه، بی هاوتا، دلیر، سامناک، ترسناک،
فههماندهی لهشکر، یهکیکه له نازناوهکانی روستهه، بی هاوتا له بالا و دلیر و
پیاهوتیدا.

(فرهنگ جامع شاهنامه - دکتور زنجانی)

له بهر کا گهر زری و درعی تههمتهن
بهتیری غهمزه هه نیمانه مهنسور
(سالم - ۶۳ل)

تیری نیگامی عیشوهیی نازم به جهرگ و دل
خوینینه وهك خهدهنگی تههمتهن و نهشکههبووس
(سالم - ۷۳ل)

تههلیل؛ تهزیحات کردن، (لا اله الا الله) وتن.

دلّم تا جهننهتی وهسلّت تهلهب کا
دهبهم ناوت بهقهه تههلیلی ئیدریس
(سالم - ۷۴ل)

تههی سهقهه؛ بنی دوزهخ. له عهرههیدا پیی دهلین (درک).

تهه: بن.

سهقه: ع. دۆزهخ.

نهو دهشته جایی یارییی یارانى حوجره بوو
یهکسر مهقامی رۆمییه هر وهك تههی سهقه
(سالم - دیوانی نالی - ۲۰۰)

تهیهران؛ طیران. ع. فرین، بالگرتهوه، ههلفرین.

تهزهروی دل دهخوایی بازی چاوت
که گهردش کال له تهیهرانی شکارا
(سالم - ۲۵)

تهیهه؛ طیه. ع. مهبهست شاری مه دینهیه، وشکه مئی (طیب)ه، واته پاک، پاکیز، ته میز،
حلال، رهوا، قسهی خووش و باش.

عهرشی بهرین که دائیرهیه رهوزه مهرکهزه
فهرشی زهمین به عهرسهیی تهیهه موجهوههر
(نالی - ۴۱۶)

تهی راه؛ برینی رینگه، تهواوکردنی ماوهی رینگه به رۆیشتن.

تهی = طه. طی. ع. برینی رینگه.

تهلاشی تهیی راهی که عبهیی کۆی یاره مهقسوودم
منی بی دهست و پا لازم که پابوو نهه رهه سهرکهه
(سالم - ۸۳)

برۆنه نهزدیکه سالم دل له زولفا وهختی شادیمه
نهگهر چی تهیی راهی نیبتیدا پر پیچ و موشکیل بوو
(سالم - ۱۱۲)

تهی گهر؛ طه. کهر. نهوهی که رینگه دهبرئی، نهوهی که ماوهی دوو شوین دهبرئی، رنبوار.

تهی کهر له چاوگی (طه. کردن)هوه هاتووه.

تهی = طه. وشهیکه عهره بییه. واتا رینگه برین به واتای پینچانهوه و قهر

کردنیش دیت.

کەر: ڕهگی کۆنی چاوگی کردنه که نه مړویش له کۆتایی زۆر وشه ی لیکدراوه وه دیت.

چاوگیکردن دوو ڕهگی ههیه، یه کهم (که)، دووهم (کهر) که نه مه یان ده چیته سه ر (کردن) ی نه فیهستا و ڕا بوردووینکی نزیك به (۳۰۰۰) سئ هه زار سالی هه یه، نه مړو له زمانی کوردی و دیالیکتهکانیدا گهلی زۆره و به شیوه ییکی ناسایی به کار دیت، ههروه ها له نه ده بیاتماندا هه ر له سه ره تایی شیعی کوردیه وه تا ئیستا به رچاو ده که وئ. (کهر) نه و ڕهگه ڕه سه نه یه که زمانی کوردی ده باته وه سه ر نه فیهستا، لای هه ندئ له نه شاره زایان نه مه (گویندریژ)ه!! و مایه ی شه رمه زارییه نابی به کاری، ئیمه گهلی وشه ی له م بابته مان هه یه وه ک: یاریکه ر، نانکه ر، چیشته که ر، ڕاوکه ر... هتد، نه وان یاریکه ر یان کردووه به یاریزان و نه و وشه ڕه سه نه یان شیواندووه.

نه وه ی که په یوه ندی به کاره که مانه وه هه یه و لیره دا باسی لئوه ده که ین کاره که ی (کلیمان هه وار)ه، که له سه ر هه ندئ دیالیکته کوردیه کاندایا کردوو یه تی و کوردی ده باته وه بۆ سه ر ماد و نه فیهستا و فارسی ده باته وه بۆ سه ر فارسی کۆن و (پروفیسۆر ئیدوارد براون) به کاریکی زانستیانه ی ورد و داهینانیکی نایابی داناه که به م جوړه یه: کلیمان هه وار. M. Clément Huart. هه ولی داوه که نه وه ده ریخات چه ند شیوه زمانیکی جیا جیای دووری ناوچه شاخاوییه کانی ئیران (به تایبته له ڕۆژئاوای ئیراندا واته ماد)، که به کار ده هیندرین، له زمانی نه فیهستا وه هاتوون و ناوی ناون مادی نوئ، یان موسولمان و ده لئ: ڕیشه ی که ر له چاوگی (کردن)ه له زمانی نه فیهستادا، به لام له فارسی کۆندا فۆرمی نه مری نه م کاره، وه کو فارسی نوئ، کون (= کن)ه، وه بینیمان فارسی نوئ، له فارسی کۆنه وه سه رچاره ی وه رگرتووه. له و شیوه زمانانه ی که (هه وار) ناوی ناوه (مادی نوئ)، ڕهگی نه و چاوگه (که ره) و له و شیوانه ی که باسی کران به پارێزراوی ماوه ته وه. هه وار نه م کاره ی به مه به ستی دابه شکردنی شیوه زمانه کان نه نجام داوه، به م هۆیه وه نه مه ی دیاری کردووه که کامه (مادی) په و کامه (فارسی) په.

(تاریخ ادبی ایران - ج ۱، براون - ص ۴۳ - ص ۴۴).

هه‌ی که‌ریکم بوو چ په‌یکه‌ر ته‌ی که‌ری هه‌وراز و لیژ
سینه‌پان و مووچه‌کورت و شانه‌به‌رز و گوئی دریژ
(نالی - ۲۲۴)

ته‌ی کردن؛ برینی ماوه، ریگه‌رۆیشتن، ریگا‌برین.

ئابله‌ی ده‌ردا که‌فی پئی تا‌قه‌تی هه‌نگامی جه‌هد
سالمی سه‌رگه‌شته‌ئه‌ریسه‌س ریئی موسیبه‌ت ته‌ی ده‌کا
(سالم - ۳۰)

بلا سا‌شار به‌شار و دی به‌دی بیژن
له‌ده‌س یاران بکه‌ین ته‌یی ولاتان
(نالی - ۳۱۸)

ته‌یهوو؛ سویتسک.

له‌عه‌هدی دیده‌یی یارا دل و سیحه‌ت گه‌لی ژدن
به‌سالم که‌ی ده‌مینی باز‌ئه‌گه‌ر چنگی له‌ته‌یهوو‌دا
(سالم - ۲۱)

**تفه‌نگی زه‌رنیشان؛ ئه‌و تفه‌نگه‌ی که‌ به‌ نه‌خش و نیگاری ئالتوون رازابیته‌وه، تفه‌نگی
نه‌خشینراو به‌ورده‌ ئالتوون و تال و تاری زیڤ.**

چووم نیگام کرد له‌هه‌رلادا له‌حوجره‌ی خاسی ئه‌و
دیم به‌قه‌د بازارپی قوسته‌نتینیی تفه‌نگی زه‌رنیشان
(سالم - ۹۰)

تکاجۆ؛ تکاکه‌ر، تکاکار، داوای خواستی‌کردن به‌تکاه‌وه.

جۆ = جوو، ره‌گی چاوگی جوسته‌ن (= جستن) ی ف. یه‌ واته‌ هه‌ولدان بو‌به‌ده‌ست
هینانی شتی، دۆزینه‌وه، به‌ده‌ست هینان، ویستن، داوا‌کردن.

له‌یه‌ک نالی و مه‌شوی له‌لایئ سالم و کوردی
له‌هه‌نگامه‌ی هونه‌رگه‌رمی تکاجۆ بوون له‌مه‌ولانا
(سالم - ۳۵)

تکانی خوینی ناوهکی موژگان؛ تکانی فرمیسکی خوینین له چاوو برژانگه تیژهکان، مهبهست
بژانی فرمیسکی خویناوییه.

ناوهک: لیژهدا مهبهست برژانگی دریز و تیژه.

بهلام وشهی (ناوهک) خوی جوړه تیریکی بچوکه، که دهخریته ناو غیلافی له
ئاسن، یان له دار دروستکراو دهخریته ناو کهوانهوه تا دورتر بپرات، پیتی
دهوتری تیری ناوهک... (معین)

موژگان: برژانگهکان، که تاکی ئەمه (موژه)یه.

وهک خهنجهری زی جهوشن تا رۆژی (حهشر) دهتکی

خویننی دلی مهزلوومان له ناوهکی موژگان

(کوردی - ل ۱۴)

دل ز ناوک چشمت گوش داشتم لیکن

ابروی کماندارت می برد به پیشانی

(حافظ، دیوان - رهبر، ص ۶۲۵)

واته: دلم له تیری نیگای تو پاراست، بهلام بروی کهمان کیشی تو، بی نابروویی

دمکات و دلم به بیشهرمی دهبات.

تلووعکردن به رهقس؛ مهبهست خو دهرخستنه به خویشی و شادی.

تورکی قورسی خوړ که تالیع بوو تلووعی کرد به رهقس

کهوکهبهی ماهی مورادی نههلی بابان بوو نیهان

(سالم - ل ۹۷)

توربهت؛ گۆر.

یا توربهتی یا غوربهتی با ری بشکینین

هر مونتهزیره نالی نهگهر مرد و نهگهر ما

(نالی - ل ۱۲۱)

تورک؛ مهبهست دلبر، یار، خوشهویست، یاری دلبرهق، یاری شوخ و شنگ و جوان.

ئەي مېروھەي جەمالي ما ھسارى دولبەران
وہى شانەزەن بە کاکۆلى تورکانى سېم بەر
(سالم، دیوانى نالى - ج ۱۹۹)

لە جەستەندايە موژگانى بە تەحرىكى برۆ ئەي دل
حەزەر لە و تورکە بۆ ناکەي کەبى تير و کەمان نابى
(سالم - ج ۱۴۳)

دەلۆن زۆر توند و بەدخوو توركى يەكجار مەست و بېياكى
بە توندى و مەستىي و بەد خووييتا ديارە لە يارانى
(كوردى - ج ۵۹)

اگر آن ترك شيرازى بە دست آرد دل مارا
بە خال ھندويش بخشم سمرقند و بخارا را
(حافظ، قزوینی - ص ۳)

واتە: ئەگەر ئەو دلبەرە شوخ و شەنگە دللى من بە دەست بەيىنى و پازىم بکات،
ھەردوو شارە جوانەكەي سەمەرقەند و بوخارا، بە ديارى پيشکەشى خالە
پەشەكەي دەكەم.

تورکانە: مەبەست زالمانەيە، دلپەقانە، ستەمکارانە، بېبەزەبپانە.

تورک: —————>

مىيانت بەستووہ تورکانە بۆ قەتلم لە مەستیدا
تەحەمول کە زەمانى باببۆسم دەستى شمشيرت
(سالم - ج ۴۷)

تورکانى سېمبەر: مەبەست دلبەرە شوخ و شەنگەکانە.

تورک: —————>

سېمبەر: مەبەست سنگ و مەمک سېپپە.

سېم + بەر

سیم: زیو.

بەر: سنگ. ھەروەھا واتای تریشی ھەییە: باوھش، بەری درەخت، وەکو پیشگر و پاشگریش بەکار دیت.

ئەو میروھەجە جەمالی مەھ ناسایی دولبەران

وہی شانەزەن بە کاکۆلی تورکانی سیمبەر

(سالم - ل ۶۶)

تورک پەفتار، یاری شوخ و شەنگی دلرەق.

تورک: —————>

پەفتار: کردەو، کردار. پەفت + ار.

پەفت: چاوی کرتاوی رەفتەن (= رفتن) ی ف. یە. واتە پۆیشتن.

ار: پاشگرە.

نەو جەوان نەبرۆ کەمان شیرین دەھان و نوکتە دان

تورک پەفتار و پەری روخسار و کاکۆلدارە کەم

(کوردی - ل ۳۰)

تورکستانی بوو، مەبەست بوو جەوانە.

غەریب و گۆشەگیر و فەردە وەک من

لە تورکستانی رووتا خالی ھیندوو

(سالم - ل ۱۱۴)

تورکی پڕ نەفسوونی چاوی مەبەست چاوی زۆر جەوان و کاریگری یارە.

تورک: —————>

نەفسوون: فروفیل، ئەو و شانەیی کە جادووگەرەن لە کاتی فروفیل کردندا دەیخوینن.

تورکی پڕ نەفسوونی چاوی کاری سەد جادوو دەکا

ساعەتەن تەسخیر دەبێ بۆ ھەرمەکانی پەو دەکا

(سالم - ل ۳۰)

تورکی تیر نه فگهن؛ مبهست یاری دلر هقه.

تورکی تیر وهشین.

نه فگهن: بهگی چاوگی نه فگهندهن (= افگندن) ی ف. یه، واته فریدان، تیگرتن،
تورپدان، کیشان به زهویدا.

تورکی تیر نه فگهنی شیرین دهههنی سیم زهقهن

سهری سولخی ههیه گهر دهرحهقی یارانای قه دیم

(سالم - ل ۸۸)

تورکی چاوه؛ مبهست چاوی جوان و کاریگهری یاره، یان چاوی جوان و بی بهزهیی یاره.
تورکی دیده.

دهلئی بارامی گوپه تورکی چاوت

له دل نه مدیوه قهت تیری خه ته رکا

(سالم - ل ۳۰)

بو نه دای ته عزیزیهی من تورکی چاوی مهستی یار

پر تهره ب ههردهم له بهزمی عیشوه مهی نوشی دهکا

(سالم - ل ۳۱)

به قه سدی گرتنی دل تورکی چاوت

به پروما تیغی پاکیشا له نه برو

(سالم - ل ۱۱۵)

کهی به سالم دهردهچی سالم له بهر تیری نه زهر

دیدهیی چاوت ده پیکی تورکی چاوت گاهی دهو

(سالم - ل ۱۱۷)

گههی نیما له ههر سوو تورکی چاوت

به مهستی خه نجهری کیشا له پروی ماه

(سالم - ل ۱۲۱)

تورکی چاوی دولبهرم وهختی نیگهه تیر نهفگهه
عاشقی زار ئه فرامهرزه له زولما بههمهه
(سالم - ل ۱۳۱)

فیتنه جۆیه تورکی چاوت مهیلی خوینپژی هییه
پوو به پووم دایم له پووما تیر و شمشیری هییه
(سالم - ل ۱۳۵)

تورکی دووچاوه؛ مهبهست ههردوو چاوه جوان و بی بهزهییهکانی یاره.

تورك: —————>

دل له دهست تورکی دوو چاوت چ دهبوو حالی ئهگهه
نهبوایه له سهری تیری موژهت تیغی برۆت
(کوردی - ل ۱۴۱)

تورکی دیده: —————< تورکی چاو.

تورك: —————>

دیده: —————>

تورکی دیدهت بهو دوو قهوسی حاجیب و تیری موژهت
بوگرفتی دلله کاکۆلت عهلهم بهریا دهکا
(کوردی - ل ۱۱۱)

پهنهانج تورکی دیدهیی مهستت له شامی زولف
تهبدیلی جادووانه به نهسابی شهب پهوی
(سالم ل ۱۵)

تورکی قورسی خۆر؛ قورسی خۆری تورك، پۆژی تورك، خۆری تورك.

مهبهست پۆژی خۆشی توركه، بهختی باش و خۆشی تورك.

قورس = قرص. ع. ههشتمی که خر و بازنهیی بیت، وهکو خۆر، مانگ... هتد

تورکی قورسی خۆر که تالع بوو تلووعی کرد به رهقس
کهوکه بهی ماهی مورادی نه هلی بابان بوو نیهان
(سالم- ل ۱۱)

تورکی کافر؛ مه بهست دل بهری دل ره قه.

تورک: —————>

سوویی عاشق ومختی نیما پروو به پروو تیر نه فگه نی
بو فهرامه رزی دل م نهی تورکی کافر به همه نی
(سالم- ل ۱۵۰)

تورکی نه ندیشه یی؛ مه بهست دل بهری دل سهخته. نهو دل بهری که بیر له نازار و نه شکه نجه
ده کاته وه.

دلی پیکام به عیشوه تیری موژه ی
تورکی نه ندیشه یی که مان نه برۆ
(سالم- ل ۱۱۶)

توره؛ طره. ع. په رچه م، مووی سهر ناو چه وان، مووی رینک خراوی سهر ناو چه وان، زولف
و مووی کاکۆل و ناو چه وان.

سیه بهختی جودا ناکا دلی سالم له تورپی تو
به مه حزی که شمه کهش سهر روشته یی نه م کاره بهر نادا
(سالم- ل ۱۷)

له سیدقم شانهو و بادی سه هر گه شاهیدن ههردوو
غویاری تورپی موسکینی تو نافه ی به ئاهوودا
(سالم- ل ۲۱)

مه جنوون غه می کوا پردی سیرات هه وه کو مووی
ده یکیشی له ویشا که ششی تورپی له یلا
(سالم- ل ۲۶)

تاتایی سەری تورپەیی پڕ پێچشی بادا
هەر تاییەکی گۆل و نافە بەبادا
(نالی - ل ۸۳)

تورپە پێچیدە؛ تورپە پێچیدە. واتە پەرچەمی لول.

تورپە: —————>

پێچیدە: پێچیدە، لول، وشەکه دوو بەشە، پێچید + ه.
پێچید: چاوگی کرتاوی پێچیدەن (= پێچیدن). ف. یە. واتە پێچان.
ه: پاشگرە.

وەک تورپەیی پێچیدەیی تۆ ساغ و شکستەم
وەک نەرگسی نا دیدەیی تۆ خۆش و نەخۆش
(نالی - ل ۲۸۱)

تورپە خەم؛ مەبەست پەرچەمی لولە.

تورپە: —————>

خەم: —————>

رەها ناکا دلم تورپە خەمی یار
سەری نەبڕن هەتا وەک پەرچەمی یار
(سالم - ل ۵۷)

تورپە دەرھەم؛ تورپە پێچیدە، مەبەست پەرچەمی لولە.

تورپە: —————>

دەرھەم: —————>

لە بەندا زەریی هەرموو کەوتە سەر دل
وەکو دەرھەم لە تورپە دەرھەمی یار
(سالم - ل ۵۷)

تورپە عاڵەم؛ مەبەست غەم و خەفەتی هەموو جیھانە.

تورپە: —————>

گەر خاکی تهنه سوف به سه راکه م له فیراقت

بو حه سره تی من تورهبی عالم که مه ئیمشه و

(سالم - ل ۱۲۰)

تورهبی مه جمهر؛ مه به ست په رچه م و ناوچه وانیکی درمخشان و جوانه.

توربه: —————>

مه جمهر: مجمر. ع. پشکو دان.

له شهوقی پروویی شه مع و زولفی دوودو تورهبی مه جمهر

سو په ند و عوود و په روانه بخوور و غالیه سووتن

(نالی - ل ۳۲۹)

تورهبی مشکین؛ مه به ست په رچه می رهش و بوئن خو شه.

توربه: —————>

موشکین: —————< مشکین نه فهس.

له سیدقم شانعو و بادی سه هرگه شاهیدن ههردوو

غوباری تورهبی موشکینی تو نافه ی به ئاهوودا

(سالم - ل ۲۱)

توشنه؛ —————< ته شنه = تیشنه.

له بن خاکی مه غاکی ئاته شینی له علی له ب توشنه

له سه ر ئابی سه رابی سه روی سیرابی موغیلانه

(نالی - ل ۴۹۲)

توغرا؛ طوغرا. [طغری. ع. طغرا. ف. له تورکیدا طورغای = طرغه]. خه تیکه له شیوهی

که مانی، خه تی که وانی، خه تیکه که له پیشه وهی فه رمانه کان و له سه ر (بسم الله)

ده یاننوو سی به وینه ی که وان، که ناو و له قه بی سو لتانی سه رده م بوو، نه مه له

راستیدا له جیاتی ئیمزا بوو، راستیی پاشایی، فه رمانی پاشایی، نامه ی کراوه.

(معین)

برۆت بآلى ھوما سايەى سەرى سولتانى حوسنت بوو
خەتت ھات و وتى: من ناسىخى توغرايى خونكارم
(نالى - ۲۷۴)

موشەخخەس لەشكرى خەتت لەسەر تەسخىرى بالايە
كە تورەى مىرى مىرانت نيشانەى سەبتى توغرايە
(نالى - ۵۶۵)

توغرول، طوغرول. وشەينكى توركييه. مەلئكى شكاربيە لە جۆرى بالفندە چاۋ زەرەكان،
بازى راۋ، بازى شكارى، شاهين، ھەرەھا ناۋى چەند پاشايئكى سەلجوقى
بوو.

من توغرول و تۆسەعوە قەسەم ئەمەتە ناگا
مىخلەب لە بەزت گيركەم دەرچى لە عەقەب گيانت
(سالم - ل ۵۰)

توند بوون، توورە بوون.

بىم وت ئاخىر تۆدلى من كوئى دەبەى توند بوو وتى
ھاي بەتۆچى مألەمە خواھىشتمە ھەركوئى بەرم
(كوردى - ل ۲۴)

تووبا؛ طوبيا = طوبى. كراۋ بە عەرەبى. سريانى. tūbā. عىبرى. tova. شادى، باشى،
سوود، ھەر شتىكى باش، دەرختىكە لە بەھەشت، دەلئىن لقيكى دەگاتە ھەر مألئى لە
مألئى بەھەشتىيەكان، كە ميوەى جۆراۋ جۆرو بۆن خوشى ھەيە. (معين)

بى رەوانم ئەگەر نەدا بۆسە
وہسلئى دولبەر دەرختى تووبايە
(سالم - ل ۱۳۴)

لە ژىر سايەى بى تووبيا دەشۆن زامى لە مەحشەر حوور
بەرى ھەركەس لە دونيادا برىنى تيغى ئەبرۆيى
(سالم - ل ۱۵۶)

توو به توو، يهك له ناويهكي پهړهې غونچه يه.

تهنگ دههانی دولبهرم حهسره تی دایه گول پوخان
وا دلی غونچه بوو به خوین په رده به په رده توو به توو
(سالم - ل ۱۱۲)

تووتی؛ مهبهست شاعیری شیرین گویه، نهو شاعیره ی که شیعرهکانی خوش و دلرفین بن.

سالم نهر تووتی یه بی قهندی لهبت
مات و مهبهوته وهکو بوو تیمار
(سالم - ل ۵۸)

تووتی؛ طووتی. طوتی. لیزه دا مهبهست نه زان و بیر و نه ندیشه کورته.
تووتی تو له حیرسی دل داوی ته مع دهکاته مل
بوپولی من له عه شقی گول ته غنیه و تهره ب دهکا
(نالی - ل ۱۰۰)

تووتیا؛ کل، نوکسیدی پووی (فافون)، به هوی تواندنه وی سرب (قورقوشم) و پووی، له
کورهدا به دهست دهینری.

نهو دووکه لهی که له کاتی تواندنه وی سرب (قورقوشم) له سر کوره
کوده بیته وه. تووتیا یه کی بووه له دهرمانهکانی چاو، بو چاره سر کردنی هندی
برینی چاو به کار دیت، ههروه ها بو به هیز کردنی بینین و چاوتیزی به کار
هاتووه، له عه ره بيشدا هر تووتیای پیده وتریت. (عمید)

په ناهم شهسواریکه گوزهرکا گهر به نه لپورزا
دهکا زهری سمی نه سپی له خارا تووتیا پهیدا
(سالم - ل ۱۸)

تووتی دل؛ مهبهست دلی عاشقه. عاشق، دآدار.

حیکایهت خوانه تووتی دل به دهوری دامی گیسوودا
مهزنه عهکسی خوی دیوه له ناو ئاوینه یی پروودا
(سالم - ل ۲۰)

تووتی گویا: تووتی گویا. مهبهست تووتی قسهزانه، مهبهست شاعیری گهورهیه.

گویا = گویا: قسهزان، زۆر قسهزان.

گویا + ا.

گویا = گویا: رهگی چاوگی گوفتهن (=گفتن) ی ف. یه. واته وتن، گوتن، قسه کردن.

ا: پاشگره کاتی که دهچپته سهر کۆتایی رهگ، زۆری واتای چاوگهکه پیشان دهدات.

بوخاتری نهغیار له یار سالمی تۆراند

نهداوه کهسی تووتیی گویا به غورابی

(سالم - ۱۴۲ ل)

توور: له نهقیستادا. tura. یهکیکه له سی کورپهکانی فهرهیدوونی پاشای پیشدادی، فهرهیدوون ولاتهکهی خوئی کرد به سی بهشوه، ئیرانی دا به ئیرهج و توورانی دا به توور و شامی دا به سلم، سلم و توور هسهادهتیان برد به ئیرهج و کوشتیان، مهنوچیهری کورپی ئیرهج له تۆلهی باوکی سلم و تووری کوشت و خوئی بوو به پاشا. (معین)

توخوا فهزایی دهشتی فهقیکان نهمیستهکهش

مهحشر میساله یا بووته چۆلی سلم و توور

(نالی - ۱۹۴ ل)

غهم جهیشی سلم و تووره دپته سهر ئیرهجی دلم

بو شۆرش و وهغا چوو دلی سینه بوو به رهی

(سالم - ۱۵۳ ل)

توور: طور. چپایهکه له نیمچه دوورگهی سینا که موسا له ویدا خهریکی موناجات بوو،

نووری خوداوهندی بینی. جهبهل توور، تووری سینا. (معین)

یهك زه ره عهكسی پرتهو دهرکهوت و تووری سووتاند

نایینه سهخت روو بوو لهو عهكسه تابی هینا

(سالم - ۳۵ ل)

جیلوهی عه شقت دهکا ههردهم له دل نوور ناسکار

پیشی دیدهی دل له پروتا ناگری توور ناسکار

(سالم - ل ۶۳)

توور، طور. طور. کتیوکه له سهحرای سینا، هزرهتی موسا له کتیوی توور، باز و نیازی
خوی دهکرد له گهل خوا، رۆژی به خوی وت: خۆتم پیشان بده تا بتبینم، بهلام
وهلام هات: که هه رگیز من نابینی (لن ترانی)، دواي ئهوه خوا له سه ر کتوهکه
دهرخستنی خوی فهرموو، بهلام چیاکه له وزهیدا نهبوو بهرگهی نهگرت و پارچه
پارچه بوو، موسا به سهرسورماوی کهوته سه ر زهوی، له سورهی اعراف ۷، نایه
۱۴۳ دهفهرمووی: ولما جاء موسي لميقاتنا وكلمه ربه (كلم الله) قال رب ارنى
انظر اليك قال لن تراني ولكن انظر الي الجبل فان استقر مكانه فسوف تراني فلما
تجلى ربه للجبل جعله دكاً و خر موسى صعقاً.

واته: کاتی که موسا له کاتی دیاریکراوی ئیمه دا هات، خوا خوی قسهی
له گهلدا کرد وتی: خودایه خۆتم پیشان بده تا تو ببینم، وتی: هه رگیز من نابینیت،
بهلام سهیری شاخه که بکه، خو ئه گه ر چیاکه له شوینی خوی ما له وانیه. من
ببینی، کاتی که خوا خوی پیشانی کتوهکه دا کتوهکه پارچه پارچه بوو و موسا
به بیهوشی کهوته سه ر زهوی (میقات) واته کات و شوینی پهیمان که له
نایه ته که ی سه رهوه باسی لئوه کراوه و له ئه ده بیاتی فارسیدا تهلمیحه به ههمان
پرسیار و وهلامی (ارنی ولن ترانی).

جیهان طورست و من موسی که من بی هوش و او رقصان

ولیکن این کسی داند که بر میقات من گـررد

(مولوی - فرهنگ تلمیحات - دکتر شمیسا)

واته: جیهان تووره و من موسا، که من بیهوشم و ئه و خه ریکی سه مایه، بهلام
ئه مه که سی دهیزانی که له سه ر کاتی من بیت.

یا چه شمه ساری خاتری پرفهیزی عاریفه

یه نه بوو عی نووره دابرتینی له کتیوی توور

(نالی - ل ۱۸۰)

وادی بووه به وادییی پر نووری تووری نار
نعلهین له پی فری بده نالی به نیمه نی
(نالی - ۶۶۶)

تووس: له ئەفستادا (توسه) USA، کورپی (نەوزەر)ه، پالەوان و سەرداری گەورە نیزان له
سەردەمی کە یقوباد و کەیکاوس و کە یخوسرە ودا.

ئەم (توسه)یەئ که له ئەفستادا هاتوو کورپی (نەوتەرە = Naotara)یە.
لەبەر لیکچوونی ناوی شاری (تووس) جیتی له دایکبوونی فیردەوسی لەگەل
ناوی پالەوانی ناوبراودا، دەلین گویا به ناوی ئەم پالەوانەوه ناو تراوه، بەلام له
پاستیدا هیچ پتوهندییەک له نیوان ئەم دوو ناوەدا نییە. (ترجمە حماسه ملی -
نولدکە ۱۴ - ۱۵). (معین)

لە مەستیدا وەکو روھامە سو مەردی وەکو شیدە
بو توندی هەر وەکو تووسه به شوخی جەغفره ئەمشەو
(کورپی - ل ۴۳)

تووسی نەوزەر: طوسی نەوزەر. تووس کورپی نەوزەر پالەوان و سەرداری ناسراوی نیزان له
سەردەمی کە یقوباد و کەیکاوس و کە یخوسرە ودا، له داستانه ئێرانییەکاندا،
دوویەرەکی هەبووه له نیوان تووس کورپی نەوزەرشا، لەگەل گوومەرز که دوژمنی
بوو، به شکاندنی نەوزەر کۆتایی هات، بەلام له پاستیدا تووس گەلی کۆنترە،
چونکە ئەو هەمان تووسەیه که له ئەفستادا کورپی (نەنۆترە)یە. (معین)

به دل وەختی نیگهھ موزگانی دولبەر
دەکا کاری سینانی تووسی نەوزەر
(سالم - ل ۶۵)

خیلی موزت به قەسدی دلم حازرن بەسەف
لەشکر کەشن هەمیشە وەکو تووسی نەوزەری
(سالم - ل ۱۴۵)

توزی بەریاد: مەبەست هیچ، بی بەها، سووک، ئەوێ که بایەخی پینەدری.

بەرياد: بەريا، ئەوھى ئەوھندە سووك بېت كە خۇي رانەگرېت بەرامبەر بە با و با
بييات.

كە خاكي خاكي دامەن بە وەگەرنە تۇزى بەر بادى
كە ناوي ناوي گەوھەر بە وەگەرنە بلقى سەر ناوي
(نالى - ل ۶۸۳)

تۆفانى دېدە: فرمىسكى زۆر و بە خوڤى چاوەكان.

تۆفان = طوفان. (كراو بە عەرەبى وشەي يونانى typhon - os) بارانى زۆر كە
گەلى شوين دابپوشى و زيانبەخش بېت. لافاو. (معين)
نەي ھەم ميزاجى ئەشكى تەپ و گەرمى عاشقان
تۆفانى دېدە و شەرەرى قەلبى وەك تەنوور
(نالى - ل ۱۷۶)

تۆمار: طومار. كراو بە عەرەبى لە يونانييەو. نامە، كتيب، دەفتەر، پەرە، نووسراو،
نووسىنى دريژ، نووسراوى لوول كراو، لوولە كاغەزى پىچراو... (معين)
تورەت وەكو تۆمارى شكستە و سەرى كۆلمت
بۆ نوورى سەودام بووھتە شەمعى موتالا
(نالى - ل ۱۱۶)

شاھى ئىقلىمى وەفا نازانى ئەي كوردى منم
فەقر و فاقە تاج و تۆمارمە و گەدايى ئەفسەرم
(كوردى - ل ۲۵)

طومار ندامت است طبع من

حرفى است هر آتشی زطومارم

(مسعود سعد سلمان - گزیده - ص ۱۰۱)

واتە: سروشت و قەريحەي من پىچراوھيىكى دوورودريژى پەشيمانىيە و ھەر
ئاگرى و تەيەكە لە بەسەرھاتە زۆرەكەي من.

تیپی موژگان، ریزی برژانگهکان.

هەرکهسانئ تیپی موژگانی دی به رهسمی قهبز و بهست
تورفتهتولعهینی دهبی سهد ملکی دل تهسخیری تو
(سالم - ۱۱۴ل)

تیراوژهن، تیرهوشین، تیرهاویژ.

هونهرمهاندانی تیراوژهن قهوی دهستانی پیل نهفگه
له پووی غهواسی نهتراکا وهکو پووبهی گوینان
(سالم - ۱۰۵ل)

تیر نهفگه، تیر وهشین، تیر هاویژ.

نهفگه: رمگی چاوگی نهفگهندهن (= افگندن) ی. ف. یه.
واته: تووردان، فریدان، تیگرتن، کیشان به زهویدا.

تورکی چاوی دهلبهرم وهختی نیگهه تیر نهفگه
عاشقی زار نهه فرامهرزه له زولما بههمه
(سالم - ۱۳۱ل)

سوویی عاشق وهختی نیما پوو به پوو تیر نهفگه
بو فرامهرزی دلّم نهی تورکی کافر بههمه
(سالم - ۱۵۰ل)

تیر نهندان: تیر هاویژ، تیر وهشین.

نهندان: رمگی چاوگی نهنداختهن (= اندختن) ی. ف. یه، واته تیگرتن، خستن و
کیشان بهزهویدا، دوور کردن، لیخوپین.

هه لهوی پوژ بووبه تیر نهندان شوکور پیکات دلّم
نهی فیدای دهست و کهمانت بم کورپی چاو مامزه
(کوردی - ۴۸ل)

تیر نه‌ندازی؛ تیر وه‌شان‌دن، تیر تیگرتن.

غم‌زّه عاجز بوو له تیر نه‌ندازی یا هر تالیبی
ئه‌ی دلی به‌دبخت و پرو سه‌ختم مه‌گهر پرویین ته‌نی
(سالم - ۱۵۰ل)

تیره‌گی؛ تاریکی.

هر شه‌و که مه‌تابی پوخت دهر که‌وی له دور
کولبه‌ی دلم له تیرگییا پر- ده‌بی له نوور
(سالم - ۶۴ل)

تیره نه‌زهر؛ تیره نه‌ظر، نه‌زان، تاریک بین، ئه‌و که‌سه‌ی که به‌وردی له شت تیینه‌گات.
تیره: تاریک.

نه‌زهر: نظر. ع. سه‌یر کردن، ته‌ماش‌ا کردن، هر وه‌ها به واتای بینین و چاوسا‌غی
و بیر و ئه‌ندیشه‌یش هاتووه.

لاده سالم له راهی تیره نه‌زهر
(سینه گنجینه محبت اوست)
(سالم - ۴۸ل)

که‌ی به سالم دهر ده‌چی سالم له به‌ر تیری نه‌زهر
دیده‌یی چاوت ده‌پیک‌ی تورکی چاوت گاهی ده‌و
(سالم - ۱۱۷ل)

تیر قه‌ده؛ مه‌به‌ست بالای ریک و جوانه، به‌ژن راست.

به‌زمی سه‌یدی ئی‌مه سه‌ییادی فه‌له‌ک کارنکی کرد
ره‌نگه بالای تیر قه‌دان بیته ته‌رکیبی که‌مان
(سالم - ۹۷ل)

تیره‌هه؛ شال، جو‌ره پارچه‌یه‌کی گران به‌هایه، که له خوری جوان و نایاب دروست
ده‌کریت، تیرمه‌ی کشمیر و تیرمه‌ی کرمان به‌ناویانگن. (عمید)

دیم وهکو دووکانی بهزازی له سهر یهك بوخچه ها
شالی تیرمه و كهولی خهز دیبای هیند و په‌رینیان
(سالم - ۹۰ل)

ئه‌وانه‌ی تیرمه پۆش و شه‌هد نۆش و ناز په‌روه‌ر بیون
ئه‌میسته‌خانه به‌ردۆشن نه‌خۆش و زار و عوریانن
(سالم - ۱۰۲ل)

تیری ناها؛ هه‌ناسه وئاھی كه وه‌كو تیر کاریگه‌رییت.

تیری ناھی سو‌ب‌گه‌ام په‌نگه‌ کون کون كا فه‌له‌ك
ئه‌شکی ئاته‌شناکی من ته‌حقیق ئه‌گاته‌ سهر سه‌مه‌ك
(سالم - ۷۷ل)

تیری موژه؛ مه‌به‌ست برژانگی درێژ و جوان و کاریگه‌ری دل‌به‌ره، یان سه‌یرکردنی
کاریگه‌ر.

ئه‌هی شوخی بینیا‌ز و گران ناز و غه‌مه‌ سووک
تیری موژه‌ت نیشانه‌یی دل کون ده‌کا به‌ نووک
(نالی - ۲۲۵ل)

تورکی دیده‌ت به‌و دوو قه‌وسی حاجیب و تیری موژه‌ت
بوگ‌رفتی دل له‌ كاكوئلت عه‌له‌م به‌ریا ده‌کا
(کوردی - ۱۱ل)

دل له‌ ده‌ست تورکی دوو چاوت چ ده‌بوو حالی نه‌گه‌ر
نه‌بوایه‌ له‌ سه‌ه‌ری تیری موژه‌ت تیغی برۆت
(کوردی - ۱۴ل)

تیری موژگان؛ تیری برژانگه‌کان، مه‌به‌ست سه‌یرکردنی دل‌به‌ره، سه‌یرکردنی یار كه وه‌كو
تیر کاریگه‌ره.

موژگان: برژانگه‌کان، (موژه) تاکه، کاتی كه (ان) ی كو ده‌چیته‌ سهر بزوینی (ه)
ده‌بی به‌ (گ). برژانگه‌ درێژ و جوان و کاریگه‌ره‌کانی دل‌به‌ر.

عیلاجی نیشی دل ناکا به سهد مهرهم حکیم نه مشهو
له زهخمی تیری موژگانت به نهوعی بستره نه مشهو
(سالم - ۱۱۷ل)

له سووفاری به زوری خهم سرور هینای بنا گووشی
موشه خخهس تیری موژگانی به قهتلی نئمه مهئمووره
(کوردي - ۴۷ل)

نهگه تۆ راست دهلنی و قاتیلی دل نیی ئه دی بوچی
دروژن تیری موژگانت به خوږ خوین دی له سووفاری
(کوردي - ۵۶ل)

بگشای تیر مژگان و بریز خون حافظ
که چنان کشنده ای رانکند کس انتقامی
(حافظ، د. رهبر - ص ۶۳۷)

واته: تیری سهیرکردن له کهوانی برژانگه کانتیه وه بوه شینه و حافظ بکوژه، که بو
پیاو کوژنکی وه کو تو هیچ که سی توله ناسه نیته وه.

تیز نیگاه: مه بهست سهیرکردنه به تووره پیه وه، یان سهیرکردن به خیرایی و وریایی.

تیز: تیز، توند، زوو، خیرا. هه شتی که تامی تیز بی و زمان بسووتینی.
نیگاه: سهیرکردن، ته ماشا کردن.

گولزاری دهر و دهشتن و غیلمانی به ههشتن
ناهوو سهف و ناتاهش به کهف و تیز نیگاهن
(نالی - ۳۴۲ل)

حکایت کنند از یکی نیکمرد

که اکرام حجاج یوسف نکرد

به سرهنگ دیوان نگه کرد تیز

که نطعش بینداز و ریگش بریز

(بوستان سعدی، غلامحسین یوسف - ص ۶۳)

نيكمرد: پياو چاك.

حجاج يوسف: والى حيجاز و عيزراق بوو له سهردهمى بهنى ئومهيه ناسراو بوو به زوردان، سالى ۹۵ى كوچى مردووه.

سرهنك: سهرهنگ، پلهيهكى بهرزي نهفسهرييه.

نگه كرد تيز: تيز نيگاه كرد، به توورپهيهوه سهيرى كرد.

نطع: پارچه چرميكي گورهيه، نهوكهسهى كه سزا بدرايه به مهرگ، له سهر نهوه سهر دهبرا.

ريگ: لم، قوم.

واته: بهگيرنهوه كه پياو چاكى ريزى له حجاجى يوسفى سهقهفى نهگرت و نهویش به توورپهيهوه سهيرى سهرهنگى ديوانى كرد و وتى: چهرمى بو پابخن و لميشى بو برپزن (مهبهست نهويه تالمهكه خوينهكه بهژئى كاتى كه سهيرى دهبرن).

تيرى نيگاه: مهبهست سهيركردنى زور كارىگه ره.

نيگاه: سهيركردن.

دل گهر بكا شكايهتى تيرى نيگاهى تو

ناكا كهسى حيكايهتى بههرام و سهيدى گوور

(سالم - ۶۴ل)

دل قهفای خوارد و شكا كرده نيشانهى قيرقاج

گهردشى تيرى نيگاهت له قهفا ميسلى قهچهر

(سالم - ۶۵ل)

تيزاوى سوروشك: تيزاوى سيريشتك، فرميسكى بهخور، فرميسكى تيز، فرميسكى زور سويز.

تيزاوى: ناوى تيز، تيزاب.

سوروشك: فرميسك.

تيزاوى سوروشكم وهكو نيكسيري سوهيله

پوخسارى زهردم وهكو نهوراقى خهزانه

(نالى - ۴۷۹ل)

تیشنه‌گی: تینویتی.

نابری ئاوی حیاتیش تیشنه‌گیم
ئاوی تیغی تو مه‌گه‌ر ته‌رکا گه‌لوو
(سالم - ل ۱۱۱)

تیشنه له‌ب: مه‌به‌ست به‌ په‌رۆش و ئاره‌زوومه‌نده.

تیشنه: (= تشنه) ف. تینوو.

له‌ب: لیو.

تیشنه له‌ب تاکه‌ی په‌فیقی وه‌حشیانی به‌ر بکه‌م
تیغی خوین ریژت بکیشه تا ده‌می پی ته‌ر بکه‌م
(کوردی - ل ۲۹)

زاهیره‌ن دیجله‌یی لوتف و که‌ره‌مت هاتنه‌وه جۆش
بۆیه په‌شحه‌ی قه‌له‌مت جارییه بو تیشنه له‌بان
(کوردی - ل ۳۶)

رندان تشنه لب را آبی نمی دهد کس
گویی ولی شناسان رفتند از این ولایت
(حافظ، قزوینی - ص ۶۵)

واته: که‌س ئاو نادات به‌په‌ندانی ئاره‌زوومه‌ندو به‌ په‌رۆش، ده‌لیی وه‌لی ناسان
له‌م ناوچه‌یه کوچیان کردوه.

تیغی نه‌برۆی خه‌م: مه‌به‌ست برۆی جوان و کاریگه‌ر و که‌وانی یاره.

تیغ: —————>

نه‌برۆ: برۆ.

خه‌م: چه‌ماوه، که‌وانی.

تیغی نه‌برۆیی خه‌مت سووره‌تی سه‌یفی عه‌لی یه
باعیسی زه‌مزه‌میی شوژی جیهانه به‌ عومه‌ر
(کوردی - ل ۱۵)

تیغی برۆ؛ مه‌به‌ست برۆی جوان و کاریگه‌ره.

تیغ: ← تیغ.

دل له ده‌ست تورکی دووچاوت چ ده‌بوو حالی نه‌گه‌ر

نه‌بوايه له‌سه‌ه‌ری تیری موژه‌ت تیغی برۆت

(کوردی - ل ۱۴)

تیغی جه‌وه‌هر ئالووده‌ی خه‌می نه‌برۆ؛ مه‌به‌ست برۆی درێژ و باریک و تیژ و که‌وانی و

کاریگه‌ری دل‌به‌ره.

تیغ: تیغ.

جه‌وه‌هر: →

ئالووده: →

خه‌م: →

هه‌رچی نادر قه‌بز و به‌ستی کرد به شمشیر و سوپا

ئه‌م به تیغی جه‌وه‌هر ئالووده‌ی خه‌می نه‌برۆ ده‌کا

(سالم - ل ۳۰)

تیفل فام؛ وه‌ک منداڵ.

تیفل: طفل. ع. منال.

فام: پاشگه‌ره به مه‌به‌ستی جوور و په‌نگ و وینه.

هه‌مو عومرم به زایه‌ع چوو له ریگه‌ی عیشقدا چونکه

گرفتار و نه‌سیری داوی عیشقی تیفل فامیکم

(کوردی - ل ۳۲)

تیفلی دل؛ مه‌به‌ست دلی ساده و ساویلکه‌یه.

تیفلی دل هه‌رزه‌گه‌رد و لا یه‌شعور

ئاسمان نه‌سپی لا جله‌و دیننی

(سالم - ل ۱۵۱)

تیشە؛ تەشوی، جۆره چەكوشیگی دەم پانە، ئەوێی كە تیژە بۆ دارتاشی بەكار دیت ئەوێی
كە دەمەكەیی كۆلە بۆ بەرد تاشین و پەیکەرتاشی بەكار دیت.

حەدیسێ كۆژتێ فەرهادی مسكین پیت بلیم چون بوو
لە شەوقا دای بە سەر یا تیشە وختی دەنگی شیرین هات
(سالم - ٤٦٠)

دامتەرا شیوێ بە ناخون لە غەمت سینەیی ریش
شۆهرەتی كۆهكەن و وەسفی دەمی تیشە نییە
(سالم - ١٣٦)

تیغ؛ تیغ، مەبەست شمشیرە، هەرشتیك تیژ بێت و ببری ت وەكو: گویزان، چەقۆ، خەنجەر،
قەمە، شمشیر... هتد.

حەمایل كە دەمی تیغت لە حەلقەیی گەردنی نالی
مەگەر تیزاو بێم بەو رەنگە تینووی ساعیدی یارم
(نالی - ٢٧٥)

بە تیغی ئەو بەخوینی رۆمیان شەتی بە رومادێ
تەنی ئیفتادە زەورەق سەر لە جیگەیی ناخودا پەیدا
(سالم - ١٩٠)

ج

جا، جی، جیگه، جیگا، شوین.

تابوو به جایی مه‌تله‌عی خورشیدی به‌ختی رۆم

سووتا گیاه و ته‌شنه‌و و خوشکیده بوو شه‌جهر

(سالم - دیوانی نالی - ۲۰۰ل)

شارینکی پر له زوئم و مه‌کانیکی پر له شین

جاییکی پر له شوور و ولاتینکی پر که‌سه‌ر

(سالم - ۱۴ل)

شۆوه‌یی نه‌برۆیی تاقت همه‌جا دیته نه‌زهر

ده‌گه‌رئ دَل به ته‌ره‌ف تووه وه‌کو قیبله نه‌ما

(سالم - ۲۴ل)

چاروللا، جارالله. ع. جارالله ابو قاسم محمود بن عمر بن محمد خوارزمی. له زه‌مه‌خشهر

سالی ۴۶۷ك له دایك بووه و سالی ۵۲۸ك مردووه، مامۆستای لیكدانه‌وه‌ی

قورئان و وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د. خ، و) ریزمانی عه‌ره‌بی و زانستی ره‌وانبیزی بوو،

ئیمامی سه‌رده‌می خۆی بوو، زانایان ریزیان لیده‌مگرت، هو‌ی ناوبانگ ده‌رکردنی

به جاروللا له به‌ر ئه‌وه بوو که ماوه‌یه‌کی ژبانی له نزیک که‌عه‌ بر دۆته سه‌ر.

زه‌مه‌خشهری (معتزلی) بوو. له به‌ره‌مه‌کانی: الکشاف فی تفسیر القرآن. و مقدمه

الأدب. (معین)

سامیری و سه‌جبان و جاروللا و لوقمان و سه‌تیح
موخبیری کوللی علوومی بوون و سرگردانی عیشق
(کوردی - ۱۹۷)

جارووکەش: گسک دەر، گسک لیدەر، ئەو کەسە ی کە گسک دەدات و شونینی پاک دەکاتەوم.

جاروو: کورتکراوەی جارووب، واتە گسک ← جارووب.

کەش: پەگی چاوگی کەشیدەن (= کشیدن) ی. ف. یە. واتە کێشان و پراکێشان.

جارووکەشی مەنازیلی جانان لە خەلۆه‌تا

فەراشی فەرشێ ئەبیری بەهاران لە دەشت و دەر

(سالم - دیوانی نالی - ۱۹۹)

چارپس، وەپس، بێتاقەت بوون لە کەسێ یا لە شتێ.

گەر بە دەستم دەکەوێ شەربەتی لە پیش چاوی تۆ

چارپس و موفتەزەحی کەم وەک کوردی لە جیهان

(کوردی - ۳۷)

جارووب، گسک.

جا + رووب

جا: →

پووب: رووب، پەگی چاوگی پوفتەن، پووفتەن، پوویدەن (= رفتن، روفتن،

رویدەن) ی. ف. یە واتە گسک دان. مألین.

بە تۆزی پەهت دیدە سەقاو و موژە جارووب

ترسام کە لە پیت چیت دەمێ جیت بمالم

(نالی - ۲۸۷)

بوو بە جاروویی مەحەلە هەر تەرف پەنجە ی پەریو

پە ی کراویی پی لە مەیدان پەهلەوانی پالەوان

(سالم - ۱۴)

موژم با هم به رستهی دل دهبستم
دهکیشم رهگوزاری جومله جاروب
(سالم - ۴۴ل)

جاری گهنم: جنگهی گهنمی که دروینه کرابیت.

مهلهخ تهبعن له هیشووی دهغلی دیهقانا به همر لادا
له ناو جاری گهنم همر یهک و مکو داهوئی خهرانن
(سالم - ۱۰۶ل)

جام: (پهلهقی Jam) ۱- پیاله. ۲- دفریکه له فلزی برنج دروست دهکری، ناوی
تیدا دهخونهوه. ۳- پارچهی گهوهی شوشه، ۴- مهقامیکه له موسیقای کزن. که
دهلین جامی پر له شیر و مهی مهبهست: ۱- پیالهی پر له ناوی کهوسره. ب
-دهمی یار. ج -وتهیهک که بیستنی خهک بینیتته جوش و خروش و حال. د
-شیرعی باش. که دهلین جامی پر له مهی، واته جامی پر له شیر و مهی. که دهلین
جامی جهمشید، جامی جیهان نهما، جامی کهیخوسرهو، جامی گیتی نهما جامی
جهم و جامی جهمشید. ۵- که دهلین: جامی راهیب واته: ۱- شرابی پیروزی دهیر.
ب - مهی خوداوهندی. ۶- که دهلین: جامی سهحر: واته، ههتاو، خور. ۷- جامی
شهریاری: واته پیکی گهوره. ۸- جامی شیر: مهبهست مهکی شیرداره. ۹- جامی
گهوهری: مهبهست پیالهی بلووری، لیوو دانی دلیر. ۱۰- جام بهسنگدا (=
بهرد) کیشان: مهبهست توبهکردن له شراب خواردن، توبهکردن و پهشیمانیه.
(معین)

جامی تاقی مهیکهده میشکاتی قیندیلی دلّه
شیشه پر قهرقف له رَهف رَهف شاهی عالی رَهف رَهف
(نالی - ۴۵۴ل)

دهزانی تو له شیشهی دیده مابی نَشک نالوودم
شرابی حوب له جاما رهونهقی خوینی جگهر نادا
(سالم - ۱۷ل)

ساقی له پوره دهرهات جامی شهربی هیئا
دل خیره ما له حیرهت مه نافتابی هیئا
(سالم - ۳۵ل)

جامه؛ جل، بهرگ، جلو بهرگ.

له قویبهی نووری پستانت یه دی بهیزا نه مووداره
نه بهد ناگاته دوگمهی جیبی جامه ی کفی موسا
(سالم - ۲۷ل)

جامه نه زهوق کردن؛ جلو بهرگ له خوم دان به مه بهستی ماته مینی، جلو بهرگی ماته م
پوشین.

جامه: →

له سه رخوشی غه ما بو فهوتی شادی
وه ره سالم بکهین با جامه نه زهوق
(سالم - ۷۷ل)

جامه ی که تان؛ جلو بهرگی که تان.

که تان: →

نه بهد قهه سیرپی نه ندامت به تای جامه ی که تان نابی
به لئی شهوقی چرا نه لبهت له فانوسا نیهان نابیت
(سالم - ۱۴۳ل)

جامی؛ (نورالدین عبدالرحمن ابن نظام الدین احمد بن محمد) شاعیر و نووسه ری ناو داری
نیران، له (خه رگیردی جام - خوراسان) له سالی ۸۱۷ک له دایک بووه و سالی
۸۹۸ک له هه رات کۆچی کردووه. به هۆی شوینی له دایک بوونی له (جام) و
ههروه ها به هۆی نهو په یوه ندیبه دهروونییه ی که هه بیبووه له گه ل شیخول نیسلام
نهحمه دی جامی که له (۵۳۶ک) مردووه، جامی کرد به نازناوی خۆی. له گه ل
باوکیدا چووه بو هه رات و سه مه رقه ند، لهو شوینانه دا خه ریکی خویندنی نه ده ب و
زانستی ئاینی و میژوو بووه، دوا ی نهوه گه یشتوته پله ی ئیرشاد و گه یشته ریزی

گهوره‌کانی ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی، له پاش کۆچی دواپی (سعدالدین کاشغری) که خه‌لیفه‌ی نه‌قشبه‌ندی بوو، بوو به خه‌لیفه‌ی ئهم ته‌ریقه‌ته و دواپی ئه‌وه ناویانگی بلاو بووه‌وه و لای گه‌وره‌کانی سه‌رده‌می خۆی جیگه‌ی پێز بوو، ئینجا چوو بۆ حه‌ج و له‌ پێگه‌ی دیمه‌شق و ته‌بری‌ز سالی ۸۷۸ک، گه‌رایه‌وه بۆ هه‌رات. جامی گه‌وره‌ترین شاعیر و ئه‌دیبی سه‌ده‌ی نۆه‌می کۆچی بوو، له‌ به‌ره‌مه‌ شیعریه‌کانی ئه‌و: دیوانی شیعر که پێکهاتوه له: قه‌سیده و شیعی دلداری و لاوانه‌وه و ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند و دوو به‌یتی و چوارینه. (هفت اورنگ) مکه‌ی پێکهاتوه له: (هفت مثنوی، به‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی (خمسه‌ نظامی) له ژێر ناوینیشانی: سلسله‌ الذهب، سلامان و ابسال، تحفه‌ الاسرار، سبحه‌ الابرار، یوسف و زلیخا، لیلی و مه‌جنون، خردنامه‌ اسکندری). به‌ره‌مه‌کانی به‌ په‌خشانی فارسی پێکهاتوه له: نقدالنصوص فی شرح نقش الفصوص، نفحات الانس، لویح، لوامع، شواهد النبوه، اشعه‌ اللمعات، بهارستان. (معین)

حافظ و سه‌عدی و نیزامی قه‌یس و جامی و ده‌هله‌وی

فه‌یز خواه مه‌عرفه‌ته جو بوون له شاگردانی عیشق

(کوردی - ۱۹ل)

جامی ئه‌سه‌ر کیشان! پێکی مه‌ی نۆش کردن، مه‌ی خواردنه‌وه.

جام: —————>

ئه‌سه‌ر کیشان: نان به سه‌ره‌وه، نۆش کردن، خواردنه‌وه.

خوابی غه‌قله‌ت نازیله بۆ چاوی شه‌حنه و موخته‌سیب

ده‌رفه‌ته جامی ئه‌سه‌ر کیشی به‌لا بی ئیحتیراز

(کوردی - ۱۷ل)

جامی جه‌مشید. —————<

تۆزی نایینه‌ی نه‌سکه‌نده‌ر وا به ده‌م باوه وه‌لی

گه‌ردی دامانی غه‌ریبانه بلووری جامی جه‌م

(نالی - ۳۰۹ل)

هرچه‌نده که عومری خزر و جامی جهمت بوو
چونکه نه‌مه‌لت زوره چ عومریکی که‌مت بوو
(نالی - ۳۶۷)

خوبانی سیهه موو پهری. پرو خه‌دمت بوو
هرچه‌نده که عومری خزر و جامی جهمت بوو
(سالم - ۱۰۹)

جامی جه‌مشید؛ له زور سرچاوه‌دا به شتوهی جیاجیا و بوچوونی فره چشن باسی لیوه
کراوه و، به‌گه‌لی جوړیش ناوی هاتووه، وک:

جامی که‌یخوسرهو، جامی جهم، جامی گیتی نه‌ما، نایینه‌ی گیتی نه‌ما، جامی
جیهان نه‌ما، جامی جیهان نارا، جامی جیهان بین، جامی عالم بین.

نم جامه به جامی که‌یخوسرهو به‌ناویانگ بوو، تا له سه‌ده‌ی شه‌شمی
کوچیدا، به هزی ناویانگی جه‌مشید و، هروه‌ها له‌گه‌ل سوله‌یماندا به یه‌کیان
دانه‌نان، له‌به‌رئوه جامی ناوبراو درایه پال جه‌مشید و ناونرا جامی جه‌مشید.

عه‌تاری نیشابووری ده‌لی:

آب حیوان چون به‌تاریکی درست

جام جم دردست جان خواهم نیهاد

(معین)

واته: له بهر نه‌وه‌ی که ناوی حیات، له ناو تاریکیدایه، جامی جهم ده‌خمه ناو
دهستی یار. یان ده‌یده‌مه دهستی دل‌به، به‌پنی داستانه ئیرانییه‌کان، نهو جامه‌یه
که هینی جه‌مشیدی پاشای پیشدای بووه و نه‌خشی جیهانی له‌سر دروست
کراوه، یان ده‌لین هه‌موو جیهانیان تیدا بینووه، له بهر نه‌وه به‌ناویانگ بووه بهر
ناوانه‌ی له سه‌ره‌تادا پیشان دران، له شاه‌نامه‌ی فیرده‌وسیدا، نم جامه‌یان به
هینی که‌یخوسرهو داناوه، جامی بووه که وینه‌ی حوت کیشور (= حوت
ولات) له سه‌ر نه‌خش کراوه و، تاییه‌تمندی سه‌یر و پرازوه‌ی هه‌بووه و هر شتی
که بیانویستبایه لهو جامه‌دا ده‌یانبینی. (عمید)

جام: واته پیا له، پیک، په رداخ که له نالتون یان زیو، یان شوو شه، یان شتیکی تر دروست دهکرا و، ناو یان شهرا بیان تیدا ده خوارده وه، به عه ره بیه هه (جام) ی پیده لاین که جامات، اجوام کویه تی، له زاراوه ی سو فیکه ریدا مه به ست له جام دلئی عاریفه، که پر له باده ی معرفه ت، هندی که س وای بو ده چن که مه به ست له جام، بوون (= وجود) ه، مه به ست له باده ی مه ی ژبانی معرفه ته. (عمید)

جه مشید = جه م: کوری ته همورس (طهمورث) چواره مین پاشای پیتشادی بووه، ۷۰۰ ههوت سه سال پاشایه تی کردووه، جلو به رگ و دورین و که شتی لیخو رین و پزیشکی فیزی خه لکی کرد، ناسنی نه رم کرد و له مه چه کی دروست کرد، ده لاین نه م جو ره شتانه و گه لی شتی تریش هه ر له نه وه وه بوو، ههروه ها نه و بوو که جه ژنی نه ورؤزی دانا. له کاره کانی تری جه مشید، ده ره ی نانی گه وه هه ر و ته ختیکی رازانده وه به گوهه ر بو خوی، که ناسراوه به ته ختی جه م، کورسی جه م.... هتد، که به ناسماندا ده فپی، نه مه یه کیکه له هو ی تیکه لاو بوونی جه مشید و سوله یمان، به لام پیتشینان نه مه ده گتیر نه وه بو سوله یمان که له (مجل التوارخ و القصص، ص ۴۷) دا، ده لی: دیوه کان له ژیر فرمانی جه مشید و ته همورس (= طهمورث) دا بوون و بالنده و بایش له ژیر فرمانی سوله یماندا بوون.

ههروه ها جه مشید شهرا بیهی داهیناوه و جامی شهرا بی دروست کردووه، که ههوت هیلی تیدا بووه و هه ر له و رووه وه یه که مه به ست له: (به زمی جه م، مه جلیسی جه م، مه جلیسی جه مشید) کوژی خوشی و شادی و مه ی خوار دنه وه یه. له باره ی به سه ره اتی جه مشید له شاهنامه دا (ج ۱)، باسی داهینانی شهرا ب و جامی شهرا ب نه کراوه، به لام له (ل ۲۷) دا ده لی: له نه ورؤزدا مه یان ده خوارده وه و داوای مه ی و جام و گوژانی بیژیان ده کرد، دیاره نه و سه رده مه مه ی و پیک داهیندرا بوو.

به لام به زری له نه ده بیاتی فارسیدا جه مشیدیان به داهینه ری شهرا ب داناوه له وانه: جوامع الحکایات - باب چهارم - از قسم اول، له باسی پاشایی جه مشید و، له نفایس الفنون فی عرائس العیون، قسم اول در علوم اواخر. و له برهان قاطع، ذیل شاه دارو. به گویره ی نه م سه رچاوانه له به رنه وه ی که جه مشید له هه ر چوار وهرز تری ده ست که هو ی، فرمانی دا تا ناوه که ی بگرن، ناوی تری له پاش

کولاندن تال بوو، جهمشید وای زانی که ژهره، بهکی له کهنیزه کهکانی گیروده ی
سر نیشه بوو بوو، بریاری دا که نه ژهره بخواته وه، تا له و دهرده بزگاری بیی،
بهلام کاتی که خواردیوه چیژکی زوری لی بینی و له و دهرده بزگاری بوو، بهم
هویه وه شراب دوزرایه وه.

بهلام له نه ورژ نامهی خه یام دا، دهلی: (شهمیران) ناویکی سر به جهمشید و،
له (راحه صدور) دا، دهلی: که که یقوباد مهی داهینا.

بنشین خورشید وار می خور جمشید وار

فرخ و امید وار چون پسر کیقباد

(منوچهری - ۲۰)

واته: دابنیشه وهکو خور، مهی بنوشه وهکو جهمشید، شاد و دلخوش و نومیده وار
به وهکو که یقوباد.

خورشید وار کرد سفر شاه و بازگشت

جمشید وار دست سوی رطل و جام کرد

(امیر معزی - ۱۳۹)

واته: پاشا وهکو خور گشته که ی کرد و گه پایه وه، وهکو جهمشید دهستی برد بو
پیک و جامی مهی.

به خضر آب بقا دادند و به جمشید شراب

تا به پیمانده ما ساقی دوران چه کند

(فروغی - ۷۵)

واته: ناوی حه یاتیان به خدر داو شرابیشیان به جهمشید دا، دهبی ساقی
رؤژگار چی له پیکه کانی نیمه بکات. ههروه ها جهمشید داهینهری: (جام، جامی
جهم، جامی جیهان بین، جامی جیهاننه ما) به، جامی جیهان نه ما جامی بوو که
جهمشید بارودوخی جیهانی له وه دا دهبینی، دوی نه و نه و جامه گه یشت به
که یخوسره و، نینجا دوی نه وه گه یشت به دارا، به و جوره که جهمشید داهینهری
شراب و جامی شرابه که به مه یش دهلین جامی جهم، له نه ده بیاتی عیرفانیدا،
جامی شراب و نوشینی شراب، ههروه ک جامی جیهان نه ما هه موو رازه کانی

هه‌بوون (وجود) بۆ ئاده‌میزاد ئاشکرا ده‌کات و به زۆری عاریفه‌کان جامی جه‌م،
یان جامی جیهاننه‌ما یان به دل ده‌رپرپوه، حافظ له‌م باره‌یه‌وه ده‌لی:

گوهر جام جم ازکان جیهان دگرس‌ت

توتمننا زگل کوزه گران می داری

(حافظ - ۳۱۴)

واته: گه‌وه‌ری جامی جه‌م له‌ کانی جیهاننکی تره، تۆ هیواو ئاره‌زوت له‌ قوری
گۆزه‌ گه‌رانه (= نه‌وانه‌ی که گۆزه‌ دروست ده‌کن).

له‌ باره‌ی ئه‌وه‌ی که ئه‌م جامه‌ له‌ کوپوه‌ هاتووه و چۆن دروست بووه، ئه‌مه‌ له‌
شاهنامه‌دا نییه و هه‌روه‌ها له‌ شوینه‌ی (شاهنامه ج ۱)، له‌ به‌سه‌ره‌اتی جه‌مشید
و ده‌رباره‌ی داهینانی جامی جیهان نه‌ما به‌هۆی ئه‌وه‌وه، باسیکی لێوه‌ نه‌کراوه.
خوا لیخۆشبوو دکتۆر معین له‌ په‌راویزی ج ۲ - برهان قاطع (ص ۵۵۶) دا، ده‌لی:
ئه‌م جامه‌ تا سه‌ده‌ی شه‌شهم به‌ ناوی که‌یخوسره‌وه‌ بووه و دراویشه‌ته پال ئه‌و.

همیشه رای تو روشن باد همیشه عزم تو محکم

یکی چون جام کیخوسره‌و یکی چون سد اسکندر

(معزی نیشابوری - ۳۸۹)

واته: هه‌میشه بیر و رای تۆ ئاشکرا و پووناکه، هه‌میشه وه‌ی تۆ پته‌وه،
یه‌کیکیان وه‌کو جامی که‌یخوسره‌و، ئه‌وی تریان وه‌کو به‌نداو (= سه‌دی)
ئه‌سه‌که‌نده‌ر.

وا دیاره‌ به‌ هۆی ناویانگی جه‌مشید له‌ سه‌ده‌ی ناویراودا و، زانین به‌وه‌ی که
سوله‌یمان، جامی ناویراو به‌ هینی جه‌مشید دانراو پێیان ده‌وت: جامی جه‌م و
جامی جه‌مشید:

آب حیوان چون به تاریکی دراست

جام جم دردست جان خواهم نهاد

(عطار نیشابوری)

واته: له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ناوی هه‌یات له‌ ناو تاریکی‌دا، جامی جه‌م ده‌ده‌مه

دهستی دلبر.

هروهها به جامی ناوبراو دهلین جامی گیتی نهما و نایینهی گیتی نهما.

جهمشید دواى نهو ههموو نوئیکاری و داهینانه تووشی خوڤهرستی بوو، خوڤی به خوا دادهنا، له بهر نهوه شکو و گهورهیی نهما و زمحاک بهسهریدا زال بوو، ناوقه‌دی به مشاری ئیسقانی پشتی ماسی کرد به دوو له‌تهوه، وهکو له میژووی به‌لعمیدا هاتوو و دهلی: ((... کوشتنی جهم بهم جوړه بوو که مشاریان له سهر سهری داناو تا پنی کردیان به دوو له‌تهوه)) (تاریخ بلعمی. ص ۲۳)، له نه‌نجامدا دیل کراو هینایان بو لای زمحاک، به ئیسقانی ماسی که وهکو مشاره کردیان به دوو له‌تهوه و دواى نهو سووتاندیان. (مجله التواریخ والقصص - ۴۰)

هه‌ندئى له میژوو نووسه‌کان، جهمشید و سوله‌یمانان به یه‌ک داناوه و هه‌ندیکیان به دوو کهس.

(ثعالبی) له غرر اخبار ملوک الفرس، (ل ۱۰، ۱۱، ۱۵، ۱۶) دا باسی هه‌له‌ی نه‌وانه‌ی کردوو که جیاوازی ناخه‌نه نیوان جهمشید و سوله‌یمانوه. (حماسه سرای در ایران، ص ۴۴۸-۴۴۷).

تیکه‌ل بوونی جهمشید و سوله‌یمان، وای له نه‌دیبه پیشینه‌کانی نه‌م دواپیه کرد، تا بو جیاکردنه‌ویان، بیر له چاره‌سهرکردنی بکه‌نه‌وه، (برهان قاطع) له باره‌ی (جه‌مشاسپ) هوه دهلی: نه‌گهر له‌گه‌ل نه‌نگوستیله و خوڤی و پهری ناوی ببری نه‌وه سوله‌یمانان دروودی لی بیت، خو نه‌گهر له‌گه‌ل جام و سوراچی و مه‌یدا ناوی ببری نه‌وه جه‌مشیده. و له‌باره‌ی (جه‌مشیدون) دهلی: له شوینیکدا که ناوی له‌گه‌ل نه‌نگوستیله و دیو و پهریدا هاتبی نه‌وه سوله‌یمانان و دروودی لی بیت، له شوینی که ناوی له‌گه‌ل جام و سوراچیدا هاتبی جه‌مشیده.

فراهانی دهلی: له شه‌ره‌فنامه‌دا نووسراوه، کاتئ که جه‌م و جه‌مشید له گه‌ل نگین و نه‌سپ و باو ناسه‌ف و نه‌م جوړه شتانه‌دا ناوی هاتبی، مه‌به‌ست له‌مه سوله‌یمانان و کاتئ له‌گه‌ل ئاوینه و سه‌دد و نه‌م جوړه شتانه‌دا بیت نه‌وا نه‌سکه‌نده‌ره و نه‌گهر له‌گه‌ل مه‌ی و پیاله‌دا باس کرابی نه‌وه پاشایه‌کی به‌ناویانگه له پاشاکانی فورس.

(شرح دیوان انوری - ۳۸)

به لام نهو بۆچوونانهی که باسیان لئوه کرا همیشه راست نین، له بهر نهوه له کاتیڤدا که دهگینه وشه: جهم یان جهمشید یان نهوانهی که په یوه نندیان بهمهوه ههیه، باشتر وایه که بگه پینهوه بۆ داستانی جهمشید و ههروهها بۆ داستانی سولهیمان.

شاعیرانی دوائی سهدهی پینجهمی کۆچی جهمشیدو سولهیمانان تیکه ل به یهکدی کردوه، هه ندی جار ههردووکیان به یهکی زانیوه، تا ناوهراستی سهردهمی قاجارهکان، به ناوچهی جوغرافیای تهختی جهمشیدیان دهوت تهختی سولهیمان و هه ر له م پوهوه بوو ناوچهی فارسیان به مولکی سولهیمان دادهنا. له (مجله التواریخ و القصص - ص ۴۷) به تهختی جهمشیدیان وتوهه کورسی سولهیمان. حافظ دهلی:

دلَم از محشَت زندان سکندر بگرفت

رخت بر بندم و تا ملک سلیمان برم

(حافظ - ۲۴۷)

واته: له ترسی زیندانی (ئهسکه ندهر) که مه بهست زیندانی شاری (یهزد)ه، دلَم تهنگ و غه مگین بوو، دهبا که لوه په له کانم ناماده بکه م و خۆم بگه یه نم به ولاتی سولهیمان، واته (ولاتی پارس). به لگه ی جۆراو جۆر ههیه بۆ نه م تیکه ل کردنه:

أ- جهمشید وهکو سولهیمان تهختی رهوانی هه بووه، واته نهو فهرشه ی که سواری ده بوون و به ناسمان گهشت و گوزاریان ده کرد.

ب - جهمشید وهکو سولهیمان خاوهنی نگین و نه موسیله بووه، له بهندی حوت له فه نیدیاد (۲) که په یوه ندی به داستانی جهمشیده وه ههیه، نه هوره مزدا دهلی: که من دوو نامرازم داوه به جهمشید، یه که م ašta دووه م suwra، له واتای (سوورا) دا جیاوازی ههیه، هه ندی به تیر و چهکی زیرینی داده نین، وهک (رایشلت) و هه ندی به نگینی زیر وهک (پوور داود)، ههروهها له (بند ههش) دا باسی نهوه کراوه که نگینی له سه رگورز یان شمشیره که ی جهمشید هه بووه، له وه ده چی که نگینی زیر له ناو ئیرانییه کانداناسراو بووه، که نه مه یان له گه ل نگینه که ی سولهیمان تیکه ل کردوه.

که جمشید با تاج و انگشتری

به فرمان او دیو و مرغ و پری

(شاهنامه - ج ۱ - ۲۴۶)

واته: که جمشید تاج و ئهنگوستیلهی هه‌بوو، دیو و بالنده و پیری له ژیر فرمانی
ئه‌ودا بوون. هه‌روه‌ها شیخی سه‌دی ده‌ئی: (اول کس که علم برجامه کرد و
انگشتری در دست جمشید بود) (سعدی - گلستان)

واته: یه‌که‌مین که‌سی که نیشان و نه‌قش و نیگاری له سه‌ر جلو به‌رگ دووری و
ئه‌موستیلهی کرده ده‌ستی جه‌مشید بوو. چ - جه‌مشید وه‌کو سوله‌یمان به‌سه‌ر
دیوه‌کاندا زال بوو، هه‌روه‌ها وه‌کو سوله‌یمان خانوو به‌ره‌ی دروست کرد.

له‌وه ده‌چی که شاعیره کۆنه‌کان تا سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچی له نیوان جه‌م و
جه‌مشیددا جیاوازیه‌کیان دانا‌بیت و به‌ زۆری جه‌میان به‌واتای سوله‌یمان
به‌کاره‌یناوه. به‌لام له سه‌ده‌ی شه‌شم به‌ دواوه نه‌ته‌نیا مه‌به‌ست له جه‌م
سوله‌یمان، به‌لکو مه‌به‌ست له جه‌مشیدیش هه‌ر سوله‌یمان بووه. له هه‌ندئ شی‌عردا
ناتوانی به‌ ته‌واوی جه‌م، یان جه‌مشید به‌ سوله‌یمان پیغه‌مبه‌ر، یان به‌ جه‌مشید
شا دا‌بنریت. له هه‌ندئ شی‌عیریشدا مه‌به‌ست هه‌م پاشا و هه‌م سوله‌یمان.

(فرهنگ تلمیحات - دکتر شمیسا - ص ۲۱۱ - ص ۲۱۷)

هه‌وادیس جام و ده‌وران‌بوو به‌ ساقی

له‌ به‌زمی جامی جه‌مشیدی نه‌ما باس

(نالی - ل ۲۳۲)

جامی دیده: مه‌به‌ست چاوه مه‌سته‌کانی یاره.

جام: →

دیده: →

به‌ ناوینه‌ی روخ ئه‌سکه‌ندهر به‌ جامی دیده جه‌مشیدی

به‌ ته‌ختی سینه په‌رویزی به‌ ماری زولف زه‌ححاک

(کوردی - ل ۵۷)

جامی له‌عل: مهبه‌ست دهم و لیوی سوور و جوانی یاره.

من له نه‌شنه‌ی جامی له‌علت مه‌حشریش ناییمه هۆش
جامی وا سالم له ده‌ورا قیسمه‌تی جه‌م که‌ی ده‌بی
(سالم - ۱۴۲ل)

جان: گیان، پۆج، له په‌هله‌فیدا، گیان.

جانم فیدای سروه‌که‌ت نه‌ی باده‌که‌ی سه‌حەر
نه‌ی په‌یکی موسته‌عید له هه‌موو راهی پر خه‌ته‌ر
(سالم - ۱۱۹ل)

جانا وهره نه‌م جه‌ژنه به قوریانی سه‌رت بم
بو تیری قه‌زای چاوی هه‌سوودان سوپه‌رت بم
(کوردي - ۲۲ل)

جان: ع. ناوی کۆی (جن)ه، واته په‌ری. بوونه‌وه‌ریکی نه‌بینه‌راوه.

چ نووریکه له حوچره‌ی ره‌وزه‌دا وا قانیمه قوبیه‌ی
قه‌وامی عه‌رش و فه‌رش و قه‌لبی نینس و قاله‌بی جانه
(نالی - ۵۰۱ل)

جانا: نه‌ی خو‌شه‌ویست، نه‌ی دل‌به‌ر، نه‌ی یار.

جان: →

: نه‌لفی بانگ کردنه.

نه‌سیحه‌ت بگره‌ گوی جانا له لایان زۆر به‌ته‌عزیمه
(جوانان سعاد تمنند پند پیر دانارا)
(کوردي - ۱۰ل)

جانان = جانانه: مهبه‌ست خو‌شه‌ویست و دل‌به‌ره.

له هه‌ردوو وشه‌که‌دا (جان) واته گیان و پاشگری (ان، انه) کردوونی به جانان و
جانانه، بو مهبه‌ستیکی تر به‌کار دین وه‌کو باس کران.

جارووكهشى مەنازىلى جانان لە خەلۋەتا

فەرئاشى فەرئشى بەھاران لە دەشت و دەر

(سالم - ديوانى نالى - ل ۱۹۹)

بەيان ناككا كىتابى تىب دەوايى دەردى عوششاقان

شىفايە بۆ تەبى ئوفتادەگان لىمۆيى جـانانم

(سالم - ل ۸۲)

آمد نسىمى ازكوى جانان

پرمشك دامن پرگل گرىبان

(عماد فقيه - عفيفى)

واتە: لە گەرەكى يارەوه شنهى بايهك هات كه داوينى پرىوو لە بۆنى خوشى

موشك و يەخەى پرىوو لە گۆل.

جانانە، ————— جانان = جانانە.

گەدايى كۆيى جانانە بە شاهی عالمى نادەم

گەدايى خوشترە بۆمن لە شاهيى گەر موخەيبەرىم

(كوردى - ل ۲۳)

زولفى جانانە لە دەورى كەمەرا

وہك سىھ ماره بەقەد نەيشە كەرا

(سالم - ل ۲۲)

مىھرى جانانە ھووھىدايە لە سەر خاكى لەھەد

لە موقابيل دلى سالم دەروى مىھرى گيا

(سالم - ل ۲۸)

لە دوولا زولفى بەلا جو كە بەلا دەنوينى

نەفى مانەندى لەتيفى روخى جانانە دەكا

(سالم - ل ۳۴)

غویاری کۆزی عیشقه کـوحلی بینش

به خاکی نه قشی پئی جانانه سهوگه‌ند

(سالم - ل ۵۶)

وهرنی زهری په‌نجهت نه‌مرو سهرفی پروی جانانه کرد

نه‌ی موعه‌لیم بو کزت کرد دهک له جه‌رگت چی کزه

(کوردی - ل ۴۸)

جانبازه گیان به‌ختکه‌ر، خو به‌ختکه‌ر، گیانفیدا.

جان: گیان.

گوش من ازگفت غیر او کـر است

او مرا ازجان شیرین جان تراست

(مثنوی - معین)

واته: گوتی من بو قسه‌ی غه‌یری نه‌و که‌ره، نه‌و بو من له گیانی شیرین گیانتره.

باز: ره‌گی چاوگی باخته‌ن (= باختن) یان بازیده‌ن (= بازیدن) ی ف. یه واته:

دوران‌دن، له ناوچوونی به‌شی یان هه‌موو نه‌وه‌ی که هه‌ته، یاری کردن، سه‌رگه‌رم

بوون...هتد.

به‌ئی به‌م ره‌گه‌دا جه‌ممازه جانبازه که روژ و شهو

ده‌کا سه‌یر و سلووک‌ی دائیمه‌ن سه‌رخو‌ش و مه‌ستانه

(نالی - ل ۴۸۷)

جان به‌ره‌له‌ب؛ گیان له‌سه‌ر لیو، مه‌به‌ست سه‌ره‌مه‌رگ، کاتی گیان ده‌رچوون، گیانه‌ئلا، گیان‌دان.

جان به‌ره‌له‌بی بو‌سه‌ی له‌بته عاشقی زارت

«فالبائس یستوهب من فیک معاشا»

(نالی - ل ۷۷)

عزم دیدار تو دارد جان بربل آمده

بازگردد یابر آید چیست فرمان شما

(حافظ - ص ۱۰ - قزوینی)

واته: ئەوێی که گیان گەشتۆتە سەر لێوی و لە سەرە مەرگدایە، دەیهوێ تۆ ببینی، ئینجا فەرمانی تۆ چییە؟ ئایا ئەو گیانە دەرچی، یان بگەرێتەوێ بۆ لەش. **جان سەخت**: ئەو کەسەئێی که بەرامبەر بە نیش و نازاریکی زۆر خۆی رابگریت و بە سەختی و نازاری زۆرەوێ گیانی دەر بچیت.

بەجان سەختی ییو دڵ بەردیی من و تۆ

بئەهینی هەرۆکو پۆلاو و بەردین

(نالی - ۳۴۹)

جانستان: گیان ستین، گیان کیش، بکوژ، بیاو کوژ.

جان: گیان.

ستان: رەگی چاوگی ستاندەن، ستە دەن (= ستاندن، ستدن) ی ف. یە، واتە سەندن، لێ سەندن.

بوو بە جێی بەبر و غەزەنفر کووچە کووچە ناو سوقاق

سەر مەحەللە رەنگی بێشەئێ گرت لە نێزەئێ جانستان

(سالم - ۱۰۰)

جانشین: جێ نشین، جێگر.

جا: جێ، شوین، جێگە.

نشین: رەگی چاوگی نشستەن (= نشستن) ی ف. یە، واتە دانیشتن.

وەکیلی خزری ئەئێ خالی لەبێ یار

لە گوئی ناوی بەقادا جانشین

(سالم - ۱۵۱)

جانشین سێسێلە: جێنشینی بنەمالە.

یادگاری حاکیمان و جانشین سێسێلە

نامراد و نەورەسی مەقسەد نەدیوو و نەوجەوان

(سالم - ۹۹)

جانگ: که ریاس (ابراهیم پور). که ریاسیش جوړه پارچه یه که له لۆکه دروست ده کړی و به دهست ده چنری.

سوفی و سهر و میزه ر من و زولف و سهر و دهسمال
من کوشته یی لا جانگم و نه و کوشته یی جانگه
(نالی - ل ۴۶۴)

جانی: گیانی، خوشه ویست و بهر یز وه ک گیان.

هموو شه و چاوه ریم به لک وو به مخفی یاری جانی بی
له تاریکی شه و شوعله ی چرا موشکیل نیهانی بی
(سالم - ل ۱۴۰)

جانی جانان: مبهست روچی نه عزمه، واته خوی مهن.

جان: مبهست نه نفسی رهحمانی و تهجه للیاتی خوداوهندی.
جانان: مبهست سیفاتی پایه داریی خویه، که پهیدا بونی هموو بوونه وهریک
له وه وهیه و بی نه و هیچ شتی بوون و مانه وهی نییه.
(اصطلاحات)

نه گهر خه لوهت نشین بی جانی جانان بی نه نیسی نه و
ومگر هیجرت گوزین روچی عزیزان یاری غاری بی
(نالی - ل ۶۳۵)

جاو: جوړه پارچه یه که وه کو خام وایه و هرزان به هایه. ته نراویکه وه ک بلووری، به لام
نه م رپسه که ی نه ستوورتره و به خه رکه نه رپسری و جولا دروستی نه کا. (خال)

من مه تاعم جاوه چاوم با خه بری موشته ری
تا غه زل سه ودا نه کا لای تاجیری چیتی به قه م
(نالی - ل ۳۱۰)

جاو: مبهست کفنه، جوړه پارچه یه کی له لۆکه چنراوی هرزان به هایه.

حاسلی عیشقم کراسی میحنه ته
مورده نابا مالی دونیا غهیری جاو
(سالم - ل ۱۰۸)

جاوید: همیشه، بردهوام.

دلی تنگم له عیشوه و فهنی تو مهحبوسی جاویده
له چاوی میحنهت و غمدا ههتاوا خووته هارووته
(سالم - ل ۱۲۲)

جاه: پلهو پایه، گهورهیی، مهزنی، شکۆ.

نالی بهخودا حهیفه دهپهنجینی دلی خۆت
ئهم تاقمه مهخسوسه ههموو ساحیبی جاهن
(نالی - ل ۳۴۵)

ئههلی ئهم شارهههموو نوکهر و ئهتباعی ئهون
یوسفی میسره عهجهب جاه و جهلالیکی ههیه
(نالی - ل ۵۷۱)

جیی تورکهکانی رۆمه دهر و ژووری خانهقا
غافل ههموو له جاهی موریدانی باخهبه
(سالم - ل ۱۳)

مهعشوقهیی ئهم شاره ههموو تالیبی جاهن
تف لهو کهسه وهک من که گهدا و بی سهر و پا بی
(سالم - ل ۱۴۲)

جهبر: جبر. ع. گرتنهوهی ئیسقانی شکاو، دهولمهمنهت و توانا کردنی دهست بهتال و بی
دهسلات، ناچارکردن و دامهزاندنی کهسی به زۆر، رازی بوون بهوهی که بهنده
هیچی بهدهست نییه، تهریقتهتیک ههیه که پهیرهوهکانی جهبریه(جبریه)یان پی
دهلین و باوهریان وایه که کردهوهکانی ئادهمیزاد به فرمانی خوای گهوره
ئهنجام دهریت و بهندهکانی خوا هیچ شتیکیان بهدهست نییه، جهبر و موقابهله،
که بهشیکه له ریازیات بو گهیشتن به نهزانراوهکان و تیبهکان و نیشانهکان له
جیاتی ژماره بهکار دههیندرین، بنهپهتی که لهسهر نهوه دامهزراوه که هیچ
تهنیککی وهستاو ناجوولی و هیچ جوولاییکیش ناوهستی تنها بهوه نهبی که

هیزنك بیانجولئینی وهیان رایان بگرنیت. (معین)

تاکی کونجی فہقر و گہنجی عاشقیت بؤ دەست بدا
قہت تہماعی عیلمی جہبر و کیمیا و ئەکسیر مہکە
(کوردی - ل ۴۹)

جەدو: ولاخیکە کہ برین لە سەر پشتی، یان لە پشتی ملی هاتبی و لیتی پیس کردبی و
چاک نەبیتەوہ.

ئەوی نەفسی مورائی چ گران باری تەکالیف
بؤ خەلقی دەکشیی دەهەرۆ پش و جەدو بە
(نالی - ل ۳۹۲)

جەدو: لی ژەنگاری؛ مەبەست خەتی تازە بوواو و نەرمی مەیلەو سەوز یان بۆری سەر لئوی
یارە.

لە فارسیدا زەنگار (= زنگار) و کراو بە عەرەبییەکی (زنجار)، لە کوردیدا
ژنگار واتە بە رەنگی ژەنگ، ئەو ژەنگەکی کہ لەسەر فلزات بەهۆی شیی تەرەوہ کۆ
دەبیتەوہ.

تاری کاکۆلت لەسەر سەفحەیی روخت تاتارییە
خەتی دەوری لئوی نالت جەدو: لی ژەنگارییە
(کوردی - ل ۵۱)

جەدو: یەکیکە لە وینەکانی فەلەکیی لە ناوچەیی بورجەکان و ناوی بورجی دەهەمە لە
دوانزە بورجی فەلەکییەکە، بەرامبەرە بە مانگی دەی، بەلام نەگەر بە (جودەیی)
بخوینریتەوہ، ئەوہ ئەستیرەیی قوتبی سەرۆوہ... (عمید)

دائیم لـ دەوری خالی روخت بیقەرارە دل
هەرۆک لە دەوری قوتبی فەلەک دائیرەیی جەدی
(کوردی - ل ۶۳)

بروی چەرخیی حوسن و خالی لەبت قوتبی سابیتە
مەشغوولە دل بە گەردشی دەوری وەکو جەدی
(سالم - ل ۱۵۲)

چهرگ: مهبهست نازایی، دلیری، بهچهرگ، نهترسییه.

عهجبه ماوم له چهرگت نهی دلهی غافل که موددیکه
له سسر نه م ناگره م دانای هیشتا هر نه برژای
(نالی - ل ۶۸۰)

چهریر: جریر. ع. جلوی حوشر، رهشوی حوشر، نهو پت یان گوریسی که حوشری
بی راده کیشری.

مهگر پی حاجیانه و اتیا سه بیاره سه بیاره
مهچره ناله تی چهری چهری ساره بانانه
(نالی - ل ۴۸۸)

جهستن: پهرین، بازدان، خو هلدان.

من شیرم توگاوی شهراری و ناترسی
جهستن کم و بشکینم وه که نهی هموو نیسقات
(سالم - ل ۵۰)
له جهسته ندایه موژگانی به تهحریکی برو نهی دل
حه زهر له و تورکه بو ناکهی که بی تیر و که مان نابی
(سالم - ل ۱۴۳)

جهلاب: جلاب. ع. راکیشهر، نهوهی که به ره و شوفنی شتی راکیشی، سهرنج راکیشهر،
دلرفین.

تینووی نه زعی فیراق و یاری جهلابی له بت
جبره نیل یارم بی باز نیشکاله روچ دهر بردنم
(کوردی - ل ۲۱)

جهلادان: جوانکردن و رازاندنوه، پاک و پروناک کردن، بریسکه دار کردن، ورشه دار کردن.
جهلا = جلاء. ع. واته ساوینه وه و سافکردن و ژهنگ لیگردنوه.

به نهفسوونت جهلای دا دانهیی خال

به دامی تورهیی تو بوو مورغ دلبنند

(سالم - ل ۵۶)

چاو له گهرد و توژی فیرقهت کویر بووه چاناکری

تا جهلا نهدری به خاکی ژیری پیی (روح الامین)

(کوردی - ل ۳۸)

جهلوهتی؛ ناشکراو دهرکهوتن.

جهلوهت + ی.

جهلوهت = جلوت، جلوه. ع. واته ناشکرا کردن، دهرخستن.

ی: نامرزی درانه پاله.

به سوورته جهلوهتی غهرقی عه لایق هر و مکو خهلقی

به معنا خهلقی مهستی موناجات و موجهرهد بی

(نالی - ل ۶۳۱)

جهم؛ ← جامی جهم.

من له نهشئی جامی له علت مهحشریش ناییمه هوش

جامی وا سالم له دورا قیسمهتی جهم کهی دهبی

(سالم - ل ۱۴۲)

جهمشیدی جهم؛ ← جامی جهم، جامی جهمشید.

مهجلیس نهروابی ههزار جهمشیدی جهم فهپاشی یه

مهی نهگهر وابی بههای جامیکی ئیران و حیجاز

(کوردی - ل ۱۸)

جهمی زوههاد؛ کۆمهلی نهو خوا په رستانهیی که وازیان لهم جیهانه هیناوه و هه همیشه

خهریکی خوا په رستین.

زوههاد = زهاد. ع. کۆی زاهیده، واته خوا په رستی که گوشهگیر بیت و پشتی

کردبیتته نهم جیهانه.

نهوای ناههنگی (قدقامت) تهریقی جهمعی زوههاده
قهه و قامهت به لههجهی راستیی توبسایی عوششاقه
(نالی - ۴۵۶)

جهمعییهت: جمعیت. ع. خه لک، مهردم، مهردوم، کۆمه ل، خه لکیکی زۆر که له یهک شویندا
کۆ بووبیتته وه، دانیشتوانی یهک شار یان یهک ولات.

له بابانا گرفتارن په ریشان خاتر و بیکهس
به جهمعییهت سیهه به ختانه وهک گیسوویی خوربانن
(سالم - ۱۵)

جهه مازه: جمان، جمازه. ع. خیرا، توندره، حوشتری خیرا، وشتری تیز ره.
به لئی بهم ریگه دا جه مازه جانبازه که پۆژ و شهو
دهکا سهیر و سولووکی دائیمه ن سه رخۆش و مه ستانه
(نالی - ۴۸۷)

جهنب و خوار: له لا و له ولا، له خوار و ژور، له دهورو پشت.

دائیم له جهنب و خوار و که میندا به پۆژ و شهو
بو فرسه ته له ریگه یی نیمان نهم مه ره
(نالی - ۴۳۲)

جهنگجۆ: جهنگاور، دلیر، نازا، شهپرکه ر.

جۆ = جۆی = جوو. ← جۆیای به قا.

قهه رناک و سه ره ره هه ناتهش نه فشان سه مله وه ر
جهنگجۆ بوون یهک به یهک هه رسوو وه کو به بری به یان
(سالم - ۱۰۰)

جهنووب: جنوب. ع. بایه که له لای خوار و وه وه ه لدمکات.

مهحوی قه بوولی خاتری عاتر شه میمه
گهردی شیمال و گیزی جهنوب و کزه دی دهبور
(الی - ۱۷۷)

جهو، جو.

رهقیبی جوفته لی نابیتنه نه خچیرت که خه کوره
نهلیفی چایره دائیم له قه شقه می کهردر و جهودا
(نالی - ۸۷)

جهواد؛ جواد. ع. بهخشنده.

دلی سالم له که فی بهخشی تو ههروه کو خاک
زیوهریکن له جهوادت چ هه ریر و چ هه سیر
(سالم - ۶۶)

جهوان؛ لاو، گهنج.

جهوانانی سه می قهه بهسکی داماون لسه بیچیزی
له ژیر باری غهما هه ریه که له خه م وا میسلی چهوگانن
(سالم - ۱۵)

جهوان مهرد؛ جهوامیر، بهخشنده، گهوره، هیژا، خاوهن پیاوه تی.

رینی هه ریمی هه رهمی عیشقی نیبه سپله می دز
پاسه بانای سهری نه م کوویه جهوان مهردانن
(سالم - ۹۴)

جهوان مهردی؛ جهوامیزی، گهوره می، پیاو چاکی.

سالیکی جاده می حه قیقی گهر جهوان مهردی دهکا
تا نه خوینی دهرسی عیشقت ئیبتیدا نابی به پیر
(سالم - ۶۹)

زه‌عیفی و قووه‌تی تاقه‌ت له عیشقا جه‌وه‌ری فه‌رده
له ویدا قووه‌تی بازوو عیان ناکا جه‌وان مه‌ردی
(سالم - ل ۱۴۴)

له لای من غافلّه سالم نه‌وه‌ی فه‌خری به بازوو بی
نه‌گه‌ر مه‌رده له ری‌تی عیشقا بدا لافی جه‌وان مه‌ردی
(سالم - ل ۱۴۴)

جه‌وری چه‌رخ‌ی گه‌ردوون؛ ستم و زولمی رۆژگار و زه‌مانه.

له جه‌وری چه‌رخ‌ی گه‌ردوون به‌سکی چه‌یرانن به ناچاری
به لب خه‌ندان و شادانن به دل غه‌مگین و گریانن
(سالم - ل ۱۰۶)

**جه‌وشه‌ن؛ جوړه به‌رگیکی تایبه‌ت به جه‌نگه، که له هه‌لقه و پارچه‌ی ئاسن دروست کراوه،
زری، درع.**

ده‌می نازت به روو سه‌ختی که‌تابی تیری غه‌مزهم بوو
له ری‌تی تیغی جه‌فا به‌عدمزین جه‌وشه‌ن له به‌رناکه‌م
(سالم - ل ۸۴)

زولفی وه‌ک جه‌وشه‌ن له به‌رگی دیویه‌تی
غه‌یری دولبه‌ر که‌س زری ناکا له موو
(سالم - ل ۱۱۱)

پووبه‌پووی دل دولبه‌رم کیشاویه شمشیری برو
هه‌لقه هه‌لقه سیلسیله‌ی زولفی به میسلی جه‌وشه‌نه
(سالم - ل ۱۳۲)

**جه‌وه‌هر؛ به عه‌ره‌بی کراوی گه‌وه‌هر، وشه‌ی گه‌وه‌هر کوردی و فارسییه له په‌هله‌فیدا
(gōhar)ه، په‌کیکه له به‌رده به‌نرخه‌کان، له عه‌ره‌بیدا (احجار کریمه)یه، وه‌کو:
مرواری و یاقوت و ئه‌لماس و مه‌رجان و... هتد.
هه‌روه‌ها مروّقی گرانمایه و بی وینه و په‌سه‌ن.**

خه رقه پوښی که ی ده پوښی جه وهری زاتی نه من
بیته نیو جیلوهی به زوشتی خو به عوریانی دهکا
(نالی - ل ۱۰۱)

بروت تیغیکه و سمه ی سه یقل و مه سلوول و مووکاره
که عیشوهی جه وهره رهمز و نیشاره ی ناوی مه ودایه
(نالی - ل ۵۵۷)

وهلی تالیع نه بی پوښیده یه جه وهر له پروی دنیا
به مهردانی دلاوهر حاسلی کوښشی جه فا په یدا
(سالم - ل ۱۹)

چون باز زمرغان و چواشتر از بهایم
چون نخل از اشجار و چو یاقوت ز جوهر
(گزیده اشعار ناصر خسرو - دکتر جعفر شعار - ص ۱۲۱)

واته: وه که باز که له بالنده کانه، وهکو و شتر که چوار پییانه، وهکو دار خورما که
له درمختانه، وهکو یاقوت که له گه وهره.

یارب این آینه حسن چه جوهر دارد
که درو آه مرا قوت تأثیر نبود
(حافظ، قزوینی - ص ۱۴۲)

واته: نهی خویبه، نم دهمچاوه بیگهرد و پاکه وه که ناوینه یه له چ گه وهری
دروست بووه، که ناه و ناله ی من ناتوانی کاری تی بکات.
جه وهری: جوهری، کراو به عه ره بی (گه وهری) یه.

واته: جه وهردان، به جه وهر، خاوهن جه وهر. هروه ها به واتای موجه وهرات
فروشی دیت، جه واهیری.

راستی جه وهریه تیغی زوبانی نالی
نهرم و توند ناوی گه لووگیره قسه ی پی ده بری
(نالی - ل ۶۵۴)

جهوهري فرد؛ بچو وگترين بهشي هه رته نئ، كه لهت لهت و بهش بهش نه كرى. (به بېر و بۆچوونى پيشينان). (معين)

له كن نهو جهوهره فهرده له هه يوولا نيبه باس
له حيكه م پهروه ريبى بوو عهلى سينا نيبه باس
(نالى - ل ۲۲۳)

زه عيفى و قووه تى تا قهت له عيشقا جهوه رى فهرده
له ويدا قووه تى بازوو عيان ناكا جهوان مهردى
(سالم - ل ۱۴۴)

جههلى موره ككه ب؛ كه سيكه نهزان بيت و وا بزاني كه شت دهزاني، باوه پر كردن بهشتى كه
پنجه وانهى راستى نهو شته بيت و وايش بزاني كه باوه ره كهى راست و دروسته.
تهواو نهزان.

عاشق هه وهسى مهيكه ده و عيلمى بهسيته
عاقل ته له بى مه دره سهو و جههلى موره ككه ب
(نالى - ل ۱۳۵)

به ميعراجى سولووكى ساليكاندا تا نه چيبى رۆزى
له ناو جههلى موره ككه بدا ده ميني هه وهكو ماوى
(نالى - ل ۶۸۵)

رواج جهل مركب رسیده است به جايى
كه كرده هر مگس خویش را خيال همایی
(كليم - عيفى)

واته: زۆر نهزاني گه شتوته پادهيك كه هه ميشى وا دهزاني هومايه كه بو خۆى.

جههوول، جهول، ع. هيج نهزان.

له (دار العلم) ته حسيلى مه عاريف
وهكو نالى جههوول و بى خه بهر مام
(نالى - ل ۲۴۶)

جهیحوون: نامو دهریا، پروباریکه له خوارووی پوژناوای پووسیا، عه‌رب پیتی ده‌لین (جهیحوون)، ۲۰۶۲ کم، له چیاکانی پامیره‌وه ه‌لده‌قولیت و دهریته دهریاچه‌ی نارال.

تاجیکستان و تورکمانستان و نوزبه‌کستان ناو د‌ه‌دات، نه‌م لقانه‌ی لی‌ده‌بیته‌وه: ق‌خجیر، پامیر، بیانجا، کوندووز دهریا، فه‌خش، کافرنگان، سورخان دهریا. (المنجد)

ه‌روه‌ها مه‌به‌ست رووباره.

فه‌زا به‌حری موحیت و وشتری تی‌دا سه‌فینه‌ی به‌ر
سه‌رابی میسلی نیل و دیجله‌و و جه‌یحوون و عومانه
(نالی - ۴۸۹)

گه‌ر شه‌پولی به‌حری نه‌شکم ملکی روم وا داگری
ده‌بنه یه‌ک ه‌ردوو له گه‌ل دهریایی جه‌یحوون عاقیبه‌ت
(سالم - ۵۳)

خاصه کنون از جوش او از جوش بی روپوش او
رحمت چو جیحون می رود در قلزم اسرار من

دل سیر نمی شود به جیحونها
مارا به سقاچه می فریبی تو
(مولوی، دیوان کبیر - عفیفی)

واته: نیستا به‌تایبه‌تی به‌هوی جوش و خروشی نه‌وه‌وه و، به‌هوی جوشی
ناشکرای نه‌وه‌وه، به‌زه‌یی وه‌کو روویار، دهریته دهریای رازه‌کانی منه‌وم.
دل تیرنابیت به‌رووباره‌کان، نیتر نیمه چون ه‌لده‌مخ‌له‌تینی به‌مه‌شکه‌یه‌ک ناو،
یان به‌وه‌که‌سه‌ی که ناو د‌ه‌دات یان ناوکیشه.

جه‌یشی خه‌ت: مه‌به‌ست مووی ریشه.

هات جهیشی خهت له سهفحهی پروت مالی کاوالم
هیندووش تهماعی کردووه تهسخیری موئکی ره
(کوردی - ل ۶۳)

جهیشی مهلهخ؛ هیرشی کولله، پۆل و شهپۆلی کولله.

مهلهخ = کولله.

وهك جهیشی مهلهخ لهشکری غهم ملکی دلی گرت
بو کهشتی ئه مهمل داسی تهلهب بیدهمه نیمشهو
(سالم - ل ۱۲۰)

جگهرها بهسکی بریانن؛ زۆر جگهر سووتاون.

بهسکی: ههنده زۆر که.

بریان: ← بوریان.

کزهی دوودی کهباب دهردی له مهتبهخهایی بی دوودا
به یادی قووتی شامی شهو جگهرها بهسکی بریانن
(سالم - ل ۱۰۵)

جل؛ مهبهست کورتان، پالان، کۆپانه، له عهرهبی و فارسیدا جول (=جل)ه ئهوهی که پشتی
چوارپیتیانی پی دادهپۆشری، بو ئهوهی که لهکاتی بارهه لگرتندا نازاریان پی
نهگات. ههندی جاریش بو پاراستنه له سهرما، وهکو دهلین: ئهو تانجیه جل بکه.

کاسه و کهوچک حهسیر و بهر له ئاودا ههروهکوو
کیسهل و ماسی و جله دین و دهچن پرژ و بلاو
(نالی - ل ۳۶۲)

جلهو؛ پیش، بهردهم، پیشهوه.

تهسخیری پۆم و غارهتی ئیران دهکا نهگهر
کااکۆلی زهنگباری به هیرش بخا جلهو
(کوردی - ل ۴۱)

جَلَّو كِيشِي تَه‌م‌اشا؛ ئه‌وه‌ی که سه‌رنجی ته‌م‌اشاکه‌ران راده‌کِيشِي، ئه‌وه‌ی که سه‌یرکه‌ران
به‌ره‌و خۆی راده‌کِيشِي، مه‌به‌ست زۆر جوان و شوخ و شه‌نگه.
ئهی جلیوه‌ده‌ری حوسن و جَلَّو کِيشِي ته‌م‌اشا
سه‌ر پشته‌یی دین بی مه‌ده‌دی تو نیه‌ حاشا
(نالی - ۷۵)

جنده‌ په‌روه‌ر؛ قه‌جبه‌ باز، قه‌جبه‌ په‌روه‌ر.

جنده: قه‌جبه.

رئ مه‌ده‌ له‌م به‌زمه‌ شیخی ته‌کیه‌ و سو‌فی خانه‌قا
کو‌نه‌ لو‌تی جنده‌ په‌روه‌ر سه‌له‌یی به‌چه‌ نه‌واز
(کو‌ردی - ۱۸)

جو‌بریل = جبره‌ئیل = جبرائیل = جبره‌ئیل = جیبریل = جیبرال: ئه‌مینی وه‌حی، روح
الأمین، روح القدس. ئه‌م وشیه‌ له‌ عیبرییه‌ وه‌رگیراوه‌ Gabriel, واته‌ پیاوی
خوا، یه‌کێکه‌ له‌ چوار فریشته‌ی نزیک به‌ خوا که هه‌لگری وه‌حی خوداوه‌ندییه‌ بو
پینغه‌مبه‌ره‌کان، له‌ زمانه‌ نه‌وروپاییه‌کاندا پئی ده‌لین (گابریل). (معین و عمید)

جی بازی مه‌قه‌ده‌می شه‌وی قه‌در و مه‌عاریجی
سه‌ریانی عه‌رش و کو‌رسی یو جو‌بریلی شه‌ه‌په‌ره
(نالی - ۴۲۴)

پووی هه‌ر له‌من ده‌پۆشی وا حالیه‌ که جو‌بریل
هه‌ر خاسه‌ بو‌من و ئه‌و ئایه‌ی حیجابی هینا
(سالم - ۳۵)

تینوویی نه‌زعی فیراق و یادی جه‌للایی له‌بت
جبره‌ئیل یارم بی باز ئیشکاله‌ پۆح ده‌ربردنم
(کو‌ردی - ۲۱)

جو‌ره‌نو‌ش؛ مه‌به‌ست مه‌ی نو‌شه، شه‌راب نو‌ش.

جورعه نۆشی تو بکه م ئیتر له به زمی مه یکه ده
چاوی مه خموررت به عاشق کاری باده ی مه ی ده کا
(سالم - ل ۲۹)

جوزه بیجگه له، مه گهر.

جوز گاهی ناھ و ناله له ئه ییامی رۆمیان
نه مدیوه وابی له فه پی عه داله ت به نی به شه ر
(سالم - ل ۱۲)

تۆ ناتھوان و مسکین دوزمن قه ویی و بی دین
سالم له عه هدی ئه ودا کوا چاره جوز مودارا
(سالم - ل ۲۳)

دئی دل به ر که مائیل بی به ئه غیار
نییه ته دبیری سالم جوز مودارا
(سالم - ل ۲۵)

له له وحی ته ربیه ت نه یخسته یادم
به جوز ئه لفی قه دت ئوستادی مه کته ب
(سالم - ل ۴۳)

نایه ته ده ر له په نجه ره که ت جوز فوغانی جوغد
غه یره ز شه قامی موور نییه شوینی پی گوزه ر
(سالم - ل ۶۸)

جوست و جۆ = جوست و جوو = جوست و جووی: گه ران به دوا ی شتی کدا، هه وئدان بۆ
دۆزینه وه و به ده سته ینانی شتی، لی کۆ لینه وه.

جوست: چاوگی کرتاوی جوسته ن (= جستن) ی ف. یه، واته په یدا کردن،
لی کۆ لینه وه.

جۆ: گۆر دراوی جوو، جووی، که ره گی چاوگی جوسته ن (= جستن) ی ف. یه.

کاتبی فیکرم له دندا ديقهتی نینشا دهکا
جوست و جو بۇ سه تر بهندی کاغهزی میرزا دهکا
(سالم - ل ۲۹)

جانانه حالی ئەم دلە گەر جوست و جو دهکەى
مه شغوولی نالەیه له جودایی به میسلی نهى
(سالم - ل ۱۵۲)

جوعهل، جعل، ع. قالونچه.

نالی چییه وا میسلی جوعهل غرقى شیاکهى
خۆ تۆ به حیسابی وهکو په روانه شه مت بوو
(نالی - ل ۳۷۰)

جوغدا، جوغد. کونه به بوو، کونده به بوو، کونده بوو.

بالندهمیهکی شکاری گوشت خۆره، به زۆری له که لاهو چۆلی و ویزانه دا دهژی.

نایی سه دا له په نجه رهکهى جوز فوغانی جوغد
غیرهز شه قامی موور نییه شسۆینی پی گوزه
(سالم - دیوانی نالی - ل ۲۰۱)

عاده تم گرتوو نهز بهسکی به چۆلی و که نار
جوغدی ویزانه له هر گوشه سه نا خوانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

جوقته لی؛ جووته وهشین، جووته هاوین.

جوقت + ه + لی.

جوقت: جووت، دوو دانه له شتی.

ه: پاشگره. له ناویك ناویکی تری دروست کردوو، بۇ مه بهستی لیکچوون هاتوو.

لی: پاشگرکی تورکییه، بۇ مه بهستی ناوی بکه.

رهقیبی جوفتهلی نابیتته نهخچیرت که خهر کوره
تهلیفی چایره دائیم له قهشقهی کهر در و جهودا
(نالی - ل ۸۷)

جومه نهعزا زهخم؛ هموو نهندامهکانی لهش بریندار.

سالمیی بۆ دل له زولفا زهممهته
جومه نهعزا زهخم و مهنزل مشکبوو
(سالم - ل ۱۱۱)

جونبوش؛ جولان، بزوان، جمان.

جونب + ش.

جونب: رهکی چاوگی جونبیدهن (= جنبیدن) ی ف. یه. واته جولان، بزوان.
ش: پاشگره و رهگ دهکات بهناو.

سهیری جونبوشی تهخت و مهحفهفهی مهخمهلی سهوزی
دهلئی تهسببیحی مورغانه له سهر تهختی سولهیمان
(نالی - ل ۴۹۹)

رهگی دل دیتته جونبوش گاهی قهسدی لئوی مهرجانت
دهلهرزئی دهستی فهسادو نمهک رئی نیشتهر نادا
(سالم - ل ۱۷)

بارئ به سروهکته به شنهی نهنگهبینی گهز
گرتوویه جونبوشته به هم ئاغوشی نهیشهکه
(سالم - ل ۶۷)

ههلهپزا خوین به جگهرما دهمی غهمزته له زه میر
هاته جونبوش که به ئاهم له دهرووندا پهیری تیر
(سالم - ل ۶۸)

جوو به جوو، رووبار به رووبار، چه به چه.

جوو: پووبار، چەم.

جۆششى ئەشك و مەوجى خوين كەوتە كەنارى ملكى پۆم
سەيل بە سەيل شەت بە شەت دىجلە بە دىجلە جوو بە جوو
(سالم - ۱۱۲)

جوو: جۆگە، جۆگەلە.

چەند بە سۆزە ئەي دلەي سوتتاو كزەي هاوارى تۆ
دیده ئەي تۆ ئەم ھەموو ناوہ كە كر دووتە بە جۆ
(سالم - ۶۲)

جۆبار: جووبار = جووببار. جۆگەي ناو، چەم، كەنارى جۆگا و چەم، شوينى كە جۆگەلە
ناوى زۆر تىدا بىت، جۆگەيەكى گەرە كە لە چەند جۆگەلە يەك پىك ھاتبى.

خاكي ميزاجى عەنبەر و دارى پەواجى عوود
بەردى خەراجى گەوھەر و جۆبارى عەينى نوور
(نالى - ۱۸۲)

دیدهو و دل ھەردوو وا جۆبار و جۆبارى قەددى تۆن
سەروى دل جۆي عەر عەر و دل جۆي نەمامى ديدە جۆي
(نالى - ۶۹۶)

سوتتا دلەم بە حالەتى جۆبارى سەرچنار
لىلاوہ چەشمەسارى وەكو چاوى بى بەسەر
(سالم - ۱۴)

سوحبەتى حۆرى بەھەشت و كەوسەرە
جۆبار و لالەزار و ھەمدەمى
(سالم - ۱۴۸)

جۆشش: جۆشدان، جۆشان، ھاتنە جۆش، ھاتنەكۆل، تىن و گەرمى. جۆشش كوردىيە و
جووشش فارسىيە. ھەر يەكەيان دوو بەشە:
جۆش + ش، جووش + ش.

جۆش و جووش: يەككەم رېمگى (جۆشان) ە دووھم رېمگى جووشيدەن (= جووشيدەن) ە
ش: لە ھەردوو لا كە دەچىتە سەر رېمگى چاوك ناو دروست دەكات.

جۆشش و تابە لە نيو ديدەيى گريانمدا

چ تەنورئىكە لە تەندوورەيى تۆفانمدا

(تالى - ل ۸۹)

سۆزى دلمە باعيسى تاو و كولى گريان

مەلومە كە ناگر سەبەيى جۆششى ناوھ

(نالى - ل ۵۳۷)

كوورەيى شيشە پرە بۆ دلى سەختم عيشقت

لە تەفى جۆششى ئەم ناگرەدا مۆمە ھەجەر

(سالم - ل ۶۵)

جۆششى ئەشك و مەوجى خوئىكەوتە كەنارى ملكى رۆم

سەيل بە سەيل شەت بە شەت دىجلە بە دىجلە جوو بە جوو

(سالم - ل ۱۱۲)

سۆزشى كوردى يە ياخو جۆششى ئەييامى فيراق

ئاتەشى عيشقە مەگەر يا شەرەرى نارى سەقەر

(كوردى - ل ۱۷)

جۆيا، ئەوئى كە بە دواى شتىكدا بگەرئى، لىكۆلەر.

← جۆياى بەقا

وھك زەرەيى بئى جىلوھ نەمەوجود و نە مەعدووم

جۆيايى بەراتم

(نالى - ل ۲۶۹)

دیدیە و دل ھەردوو وا جۆبار و جۆياى قەددى تۆن

سەروى دل جۆى ەرعەر و دل جۆى نەمامى ديدە جۆى

(نالى - ل ۶۹۶)

منعی من عه مدن دهکا نه غیارمکت یاخو کهره
تالیبی پووش و گیاو جویای گول و نه سرین نییه
(کردی - ل ۵۲)

له وهختی پاسه بانیتا من و نامه حره می دوورن
له خه ودا بۆسه نه زدیکه نه گهر جویایی فرسه ت بم
(سالم - ل ۷۹)

جویای بهقا: نهو که سهی که بهدوای ژیانی هه می شه ییدا بگه ری، نهوهی که بهدوای نه مریدا
بگه ری.

جویا: نهو که سهی که بهدوای شتی کدا بگه ری یان له شتی بکۆلینه وه. وشه که دوو
به شه: جوی + ا

جوی: گۆردراوی جووی، که رهگی چاوگی جوسته ن (= جستن) ی ف. یه. واته
بهدوای شتی کدا گهران. لیکۆلینه وه. ههروهها رهگیکی تری هه یه که (جو) یه.
ا: پاشگره و که ده چینه سه رهگی چاوگ واتای چاوگه که به زوری پیشان ده دات.

بۆ ماچی ده می رهنگه له عیشه ی خه می نه برۆی
جویایی بهقا خۆی له ده می تیغی فه نا دا
(نالی - ل ۸۶)

جویای پاداش: نهو که سهی که بهدوای چاکه دانه وهی کاری باش، یان سزادانی کاری بهد
دا بگه ری ت.

جویا: →

پاداش: پاداشت. چاکه دانه وهی کاری باش، یان سزادانی کاری بهد.

نه گهر یه د بی هه موو ده م غیره تم جویایی پاداشه
له ریشه م دهرده هینا وه ک دلم چهرخی فه له ک نه مشه و
(سالم - ل ۱۱۹)

جویبار: جۆبار، جۆگه، جۆگه ی گه وره، چه م، شوینیک که جۆگای ناوی زوری لی بیت.

که ناری چاوی سالم جۆباره

به سهروو وقامهتی مهوزوونی دلجۆت

(سالم - ل ۴۹)

ئهوهنده باری به خوړ نه شکم نه ما ئه م چه شمهی ئاوه

به یادی قهددی سهروت جۆبباری بوو ئه ویش رابورد

(سالم - ل ۵۵)

جیب دهریده: مه بهست یه خه دادرینه، واته دهریپینی ئه وپه پری نارپه زایی و ناخۆشی.

جیب: ع. گیرفان، لیره دا مه بهست یه خه یه.

دهریده: واته دراو، وشه که دوو به شه.

دهرید + ه

دهرید: چاوگی کرتاوی دهریده ن (= دریدن) ی ف. یه، واته دران، درین.

ه: پاشگره.

له عوریانی په شیمانم نه گهرچی مه شقی مه جنوونه

به که ف جیب دهریده ئیعتیباری بوو ئه ویش رابوارد

(سالم - ل ۵۵)

جیرایه ی سالتجان: نه و به راته ی دهریت به پیاوچاکان تا پتی بزین و خواپه رستی بکن.

لا مه ده نالی له نه نباری جیرایه ی سالتجان

گهرچی ببیه خۆشه چینی دانه یی خهرمانی پۆم

(نالی - ل ۳۰۴)

جیفه خواری: بۆگن خۆری، خواردنی شتی پیس و بۆگن و مرداره وه بوو.

جیفه: ع. مرداره وه بوو، مرداره وه بووی بۆگن.

خوار: خۆر له خواردنه وه، خواردن، خۆراک.

له دوا ی ناوه وه دیت ده بیت به ناوی بکه ره کو: شه راب خوار، باده خوار، که باب

خوار. (معین)

بئى تووكى و جيفه خوارى يوگورگين و بئى وجود
لهم ناو و خاكة زاهير و باتين موكه ددهره
(نالى - ل ۴۲۰)

جيفهى دونيا: مبهست مال و سامان و دستكهوتى ئەم جيهانهيه.
جيفه: بۆگەن، مردارهوه بوو.

مهكه دهعوايى پاكى ييى نەسەب بۆ جيفهئى دونيا
كه سهئيد بى چ بەرزنجى چ پيريايى چ باراوى
(نالى - ل ۶۹۰)

جیلوه: جلوه. ع. دەرکەوتن، خۆنیشاندان، نیشان دان، چاك کردن، ئاشکرا کردن، پازاندن،
جوانکردن، دیاریپکه که شەوى يه کهم زاوا پيشکەشى بووکى دهکات. (معین)

نیشارەم کردە ئەبرۆى يه عنى ميحرابت که چه فەرمووى
ئەمە قيبهئى تەماعى عالەمە جئى جيلوهى ئيمامە
(نالى - ل ۴۷۱)

زيره سهرمایهيه بۆ سالم و کرمانى دهبا
شيعرى کوردى کئى بيدا جيلوه له لای شىخى کهبیر
(سالم - ل ۶۹)

جیلوه دەر: جوانکەر، رازینەر، پرووناکی بهخش، پيشاندهر، ئاشکراکەر.

جیلوه: →

ئەى جیلوه دەرئى حوسن و جلهو کيشى تەماشاشا
سەر پشتهيى دين بئى مهدهدى تو نيه حاشا
(نالى - ل ۷۵)

جیلوه گاه: شوئنى دەرکەوتن، جيگهئى ورشەدانەوه، شوئنى چاو بهيهکترکەوتن و
پيشاندان.

جیلوه: →

گاه: پاشگره و لیره‌دا بۆ مهبهستی شوین به‌کارهاتووه.

شاهیدی فیکرم که بیته جیلوه گاهی دولبه‌ری

شاهی خوسره و رۆحی شیرینی به قوریانی ده‌کا

(نالی - ۱۰۳)

جیلوه گاه او دیده من ته‌نھا نیست

ماه و خورشید همین آینه می گردانند

(حافظ، قزوینی - ص ۱۳۰)

واته: ته‌نھا چاوی من شوینی خۆپیشاندانی پرووی نه و نییه، مانگ و خۆریش
ناوینه‌دار و ناوینه‌راگری نه‌ون.

پرده از رخ برفکندی يك نظر در جلوه گاه

وز حیا حور و پری را در حجاب انداختی

(حافظ، قزوینی - ل ۳۰۱)

واته: له شوینی خۆپیشانداندا ده‌مێک په‌چته له‌سه‌ر پروو لادا، حۆری به‌هه‌شت و
فریشته و پەری له شه‌رمه‌زاریدا خۆیان شارده‌وه.

جیلوه‌گهر: مهبهست له بره‌ودا بوو و، ده‌رکه‌وتووه.

جیلوه: →

گهر: پاشگره.

ماهی تالیع پئی موحاق و رۆژی نه‌گبهت جیلوه‌گهر

خه‌رمه‌نی شادی له‌به‌ر با به‌رقی غه‌م ئاته‌ش فشان

(سالم - ل ۹۸)

نه‌ندازه‌یی هه‌وشی هه‌رم و جیلوه‌گهری یار

دینیتته نه‌زهر ده‌شتی خه‌تا و په‌می ئاهوو

(سالم - ل ۱۱۵)

جینان: جنان. ع. کۆی (جنت) جنه، واته به‌هه‌شت.

جینان واته: بههشتهکان، فیردهوسهکان، باخهکان، گولزارهکان.

تهن فوسوردهی بی زمانی تهن به تهن عالم مهلول

تایری پۆحسی پهوانسی بهرزه چوو بۆ ناو جینان

(سالم - ل ۹۱)

حۆریی باخی جینانی یا گۆلی باخی ئیرهم

أم نجوم العرش أم شمس علی فوق العلم

(کوردی - ل ۲۵)

جیهان ئارا؛ رازینهروهی جیهان.

ئارا: پمگی چاوگی ئاراستهن (= آراستن) ی ف. یه. واته رازاندنهوه، جوانکردن.

جیهان ئارایه مهه ئه ممانه وهك پروت

هیلالی یهك شهوه ناگاته ئه پروت

(سالم - ل ۵۰)

جینگه ی تهنگ؛ مهبهست ناو گۆره.

تهنگه نهوا دهبی له نهو جینگه تهنگه دا

سائیل نه کیر و عاریف مهعرووف و مونکهره

(نالی - ل ۴۳۶)

چ

چا؛ کورتکراوهی (چاک)ه، باش، خاس.

نهم ساحیبی ته شریحه دهبی ههینهتی چابی

هم شاریح و هم جاریح و مورزیحه گوشابی

(نالی - ل ۶۲۱)

چاپلوس؛ زمان لووس، کەسی که به مه‌رایبی و زمان لووسی خەلکی هەلدهخه‌له‌تینی و فریویان دەدات.

سابوونی کەففی پییه کەفی زاری چاپلوس

خاسیه‌تی ره‌ققى هه‌یه نه‌رمى زوبانى لووس

(نالی - ل ۲۳۷)

چاک؛ پارچه، له‌ت، قلیش، تلیش، درز.

نه‌و به‌هاری من خه‌زانه وه‌قته‌که‌ی سو‌یحم ته‌موز

په‌رتەوی ماهه غەم و چاکى ده‌روونم وه‌ک که‌تان

(سالم - ل ۹۷)

چاک چاک؛ پارچه پارچه، له‌ت له‌ت.

بیم گوت مه که چاک چاکم پیش خزمه تی زور چاکم
فرمووی به سهری کاکم داغت له دلمدایه
(نالی - ۵۶۲)

چاکر؛ چاکر = چاکیر. واته نۆکەر، بهنده، کۆیله، خزمه تکار.

خوسره و مهحمود و فههاد ههرسی شاو شازاده بوون
ئاخری بووشن به بهندهو چاکری سولتانی عیشق
(کوردی - ۱۹)

چاک گریبان؛ گریبان چاک، مه بهست یه خه دادراوه.

چاک: —————>

گریبان: یه خه.

نه گهر بیت و به ناحق خۆت بکهی په نهان و مکو یوسف
وهردی! عیشق و ریشی توهمهت و چاک گریبانم
(کوردی - ۲۸)

چاکی پیره ههن؛ مه بهست یه خه ترازووه، یه خه کراوه.

چاک: —————>

پیره ههن: کراس.

حیجابت با بهناری ئاره زوو سالم نه سووتینی
له چاکی پیره ههن بو دهقی ته ب سانه رخه لیمۆی
(سالم - ۱۵۶)

چاکی سینه؛ —————< سینه چاک.

تیماری چاکی سینهم راجع به چاوی مهسته
به ختیش موافقی عیشق بو من خرابی هینا
(سالم - ۳۵)

چاوه؛ کانی، سهرچاوه.

هەر چاوهیی کهوشک و عه قیمی بوله ندییه
وهک تهبعی من به نه زمی خووشی نه غمه زایه وه
(نالی - ل ۵۵۴)

چاوه چاوه: چاوه پروان، چاوه نوای.

خاو و بی خاوی دو زولفی خاوم نه ز
چاوه چاوی یهک غه زاله چاوم نه ز
(نالی - ل ۲۲۱)

چاوهش: له تورکیدا چاوش.

پیشپهوی له شکر و کاروان، سهر قافلله چی کهسی که له پیشی کاروان یان
زیارمت کهرانه وه بپروت و ناواز بخوینی، په رده دار. (معین)
ترنگه ی ته پئی باز ناتلانی چاوهش دهنگی جارچی دی
به تیپی غه ده لئین نامهرده نه سهر دل نه مپرو یه لفا ره
(کوردی - ل ۴۶)

چاوهی چاوه: سهر چاوهی چاوه، مه بهست چاوی پر له فرمیسه که.

چاوه: سهر چاوه.

وهکو فه واره خوین دهتکی له گوشه ی میحوهری گهردوون
له چاوهی چاوهکانی من له دوریت هینه خوین باری
(کوردی - ل ۵۶)

چاوهی چاوی تاره: مه بهست چاوی کزو لئلی پر له فرمیسه که.

چاوه: سهر چاوه.

به خویری خوین بینه نه ی گریه له چاوهی چاوی تاری من
حهنا لازم بووه بو- پئی سهگی کوپی نیساری من
(سالم - ل ۹۳)

چاوه خومار: مه بهست چاوه مهسته.

خومار: حالته ی دوا ی مهستی.

تاكهی ئەم جهور و جەفایەت چاوی خوماری سوخمە ئال
دل لەهه‌یجر و فورقەتت سوتاوە بەش بوو وەك زوخال
(كوردی - ل ۲۰)

چاوی سپی بوون؛ مەبەست كۆنەر بوون، نابینا بوون.

من دەلێم شەو بوو بە رۆژ نەفسم دەلی رۆژ بوو بەشەو
ئەو موسیبه چونكه چاوی پی سپی بوو من غەلەت
(نالی - ل ۲۴۳)

هیند مونتەزیری تۆ بوو هەتا چاوی سپی بوو
نەرگس كه لەسەر یەك قەدەم و دیدە چەقیبوو
(نالی - ل ۳۷۷)

سۆفی بی خەلۆه نشین بو نەزەرنکی گۆلی پرووت
رەنگە وەك نەرگسی تەر چاوی سپی بیّت و دەری
(نالی - ل ۶۵۱)

چاوش؛ لە توركیدا چاوش.

واتەگۆرانی بیژ. (معین)

دائیره‌ی میسرێو چەقانه گەوهەر و لەنجە‌ی سەمەن
دەنگی چاوش بی بەلی هاویته گیانم بی نەواز
(كوردی - ل ۱۸)

چاوی باز؛ مەبەست چاوی زۆر جوان و کاریگەرە، وەك چاوی باز.

تەزەروی دل دەخوایێ بازی چاوت
كه گەردش كا له تەیرانی شكارا
(سالم - ل ۲۵)

چاوی بی بەسەر؛ چاوی كۆنەر.

بەسەر: بصر. ع. چاوی، بینایی.

سووتا دلم به حالهتی جزیاری سه‌چنار
لیلاوه‌چه‌شمه ساری وه‌کو چاوی بی به‌سه‌ر
(سالم - ل ۶۷)

چاوی مه‌خموور: مه‌به‌ست چاوی مه‌سته.

مه‌خموور: مخمور. ع. مه‌ست. خه‌والوویی و مه‌ستی له چاودا، نه‌مه لای پیشینان
زۆر جوان بووه.

چاوی مه‌خمووری له خاوی سه‌هه‌ری هه‌لساوه
باده‌یی ساغه‌ری عیش‌ره‌ت ده‌رژینی به‌عه‌لی
(کوردی - ل ۵۸)

چاوی مه‌ی گوون: مه‌به‌ست چاوی جوان و دل‌رفینی یاره: چاوی مه‌ی ره‌نگ.
گوون: ره‌نگ.

سی به‌سی نه‌ک یه‌ک ته‌لاق ده‌ن باده‌که‌ش بادوختی ره‌ز
تا نه‌به‌ر مه‌ستی ده‌به‌خشی چاوی مه‌ی گوون عاقیبه‌ت
(سالم - ل ۵۳)

چاه: چاه، چال، بیری ناو.

شه‌فیری چالی شۆری هه‌ر ده‌لئی له‌علی نه‌ک پاشه
حه‌فیری چاهی وشکی هه‌ر ده‌لئی چاهی زه‌نه‌خدانه
(نالی - ل ۴۹۵)

خه‌تی سه‌بزی له‌که‌ناری له‌بی نالی هه‌روه‌ک
خزری زینده‌له‌سه‌ر چاهه‌ زولالیککی هه‌یه
(نالی - ل ۵۷۲)

عه‌زیزه‌ و له‌ناو چاهه‌ خورداوه‌ندا نه‌جاتی ده
له‌ چیه‌ره‌ی نه‌و بکا یه‌عه‌قوب ده‌لئی شیوه‌ی سه‌فا په‌یدا
(سالم - ل ۱۹)

هه‌وای سیوی زهنه‌خ ئه‌ی دَل نه‌که‌ی قه‌ت

موه‌بیا‌یه له ریتا چاه‌ی هارووت

(سالم - ل ۵۰)

دَلَم دوزدان‌ه بو سیبی زهنه‌خ چوو

له خه‌وفا پای له‌غزی که‌وته ناو چاه

(سالم - ل ۱۲۱)

چاه‌ی زه‌قه‌ن، ← چاه‌ی زهنه‌خ‌دان.

زه‌قه‌ن: زقن. ع. چه‌ناگه.

سینه پر چاکه له تیری غه‌مزه‌ت

دَل گرفتاره له چاه‌ی زه‌قه‌نت

(سالم - ل ۵۳)

چاه‌ی زه‌نه‌خ‌دان، چالی ژیر چه‌ناگه. (در جستجوی حافظ - ذوالنور، ص ۸۰۰)

چالی نیوان لیوی ژیره‌وهو چه‌ناگه. (هروی - ج ۱، ص ۸)

مه‌به‌ست چالئیکی بچووکه له چه‌ناگه‌و غه‌بغه‌به‌ی شوخ و شه‌نگه‌کان (= چاه

زنخ‌دان، چاه زقن، چاه زنج)

(ثروت)

مه‌به‌ست چالی چه‌ناگه‌ی شوخ و شه‌نگه‌کانه. (عفیفی)

شه‌فیری چالی شووری هه‌ر ده‌لئیی له‌علی نه‌ک پاشه

حه‌فیری چاه‌ی وشکی هه‌ر ده‌لئیی چاه‌ی زهنه‌خ‌دانه

(نالی - ل ۴۹۵)

ته‌واو نابیی له سه‌ودای عاریزت بو دَل گرفتاری

له دوا‌ی توپه به‌ریوو که‌وته چاه‌ی زهنه‌خ‌دانت

(سالم - ل ۴۹)

هه‌وه‌ها گوزان ده‌لئیی:

زنجیری زولف و چاهی زهنه خ وا له پریگه یا
کئی لهو حیجازی حوسنه ئومیدی ته وافییه
(دیوانی گۆران - ل ۶۴)
کشته چاه زرخدان توام کز هر طرف
صد هزار گردن جان زیر طوق غیب است
(حافظ، مروی - ص ۱۰۲)

واته: کوژراوی چالی چه ناگهی توّم، که له هه موو لایه که وه زور کهس بهند و
گیرۆدهی دیلی غه بغه بهیه.

ای دل ار میل به چاه زرخ او داری
به گنه کوش که زیباتر از این زندان نیست
(اوحدی - عفیفی)

واته: نهی دل نه گهر ئاره زووی چالی چه ناگهی ئه و ده کهیت، خوت گونا هبارکه،
نبیه که جوانتر بیت لهم زیندانه.

هر چند نمی سوزد بر من دل سنگینت
گویی دل من سنگی است در چاه زرخدانت
(سعدی کلیات - عفیفی)

واته: هه چه ند دلی سهختت به من ناسوتی، دلی من ده لئی بهردیکه له چالی
چه ناگه تدا.

چاهی ژیر لیو، مه بهست چالی چه ناگه بهیه.

چاه: —————>

له چاهی ژیری لیوت وا نه سیرن
هه زارانی وه کو هاروت و ماروت
(کوردی - ل ۱۵)

چاهی غه بغه بهیه، مه بهست چالی غه بغه بهیه، چالی ژیر چه ناگه.

چاه: —————>

غەبغب: —————>

لەمەھتابا کہ دُل دی پەرچەمی وەک عەقرەبت ئەمشەو
گوریزی دا لە عەقرەب کەوتە چاهی غەبغب ئەمشەو
(سالم - ل ۱۱۸)

چاهی میخنت؛ مەبەست دوچاری غەم و ناخۆشی بوونە، زیندان و چالی غەم و خەفت.

چاه: —————>

چەپسی چاهی میخنتەم کافر بەحالی من نەبی
کارو پیشەم دائیمەن گریان و شین و زارییە
(نالی - ل ۵۸۴)

چاهی ھارووت؛ —————< ھارووت و مارووت.

دُل ساحبەر لەبەر زولف و زەنەخ ناگاتە روخسارت
لە لایی حەلقەیی ئەفەعی لە لایی چاهی ھارووتە
(سالم - ل ۱۲۲)

چایەر؛ —————< چایر.

سۆفی ریایە خەلۆەتی بئینی بەهای کرد
ھاتەدەرئ لە سایەیی چایەر حەسایەوہ
(نالی - ل ۵۵۴)

چایەر؛ لەوہ، خواردنی ئازەل و چوار پئیان.

سەیریکی خۆش لە چیمەنی ناو خانەقا بکە
ئایا رەببەیی ئاھووہ یا چایری ستوور
(نالی - ل ۱۸۸)

چەپکەن؛ جۆرە جلویەرگیکە وەکو نیوتەنە وایەو سنگ و سک دادەپۆشی، کہ بەندەکانی لە
سەر شان و پشت دەبەسترتین، جۆرێکە لە کۆلەکەوا.

وجودش را حمایل سان بیاراست
قبای چپکنش راشد چپ و راست
(اشرف، آنندراج، سخن)

واته: هموو گیانی خوی وهکو شریتی شوږ بووهوئی ناوریشم رازاندهوه و کهوای
چهپکهنی چهپ و راست کرد.

شو چهپکهنی نهیلوفهږی یو جیلوهی پهقسی
شهرمنده دهکا زههرهیی زههرا له سه مادا
(نالی - ل ۸۳)

چهتری نادری؛ مهبهست شکومهندی و گهورهیی نادر شای نهفشاره. پاشاکان هندی جار
چهتریان لهسه رادهگرتن بو نهوهی بیانپاریزن له تینی خوږ. نادر شای نهفشار
لهسالی ۱۱۰۰ک. له دایک بووه، ۱۱۶۰ک. مردووه، لهسالی ۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ک
پاشای نیران و دامهزرتنری بنه مالهی نهفشارییه بووه. خوی ناوی نادر قولی
بووه، عوسمانییهکانی له نازهریایجان و همهدان دهرکرد، قهفقاز و داغستانی
داگیر کرد. له سالی ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲ک. هیندستانی داگیر کرد، سه رهنجام له سالی
۱۱۶۰ک. کوژرا.

له چهتری نادری پوتبهم گهلی بالاتره نیستا
کهمن نیکسیری خاکی رههگوزاری سهرفرازیکم
(سالم - ل ۸۷)

چهرخ؛ مهبهست روژگار، گهردوون، ناسمان، گوی ناسمان و نهوهی که تیایدايه.

به زور نهی چهرخ وهکو بارامی گورم
دهکهی کویی منیش بازیگههی دور
(سالم - ل ۶۴)

چهرخهچی؛ نویهتچی، کیشکچی، پاسهوان، ناوگهردان (گیو)

عهسهس، پاسهوانی شو. (هزار)

نه مان سهرقافلہ چی کاروان دمخیل ساچہرخه چی له شکر
جلہو هه لکیتشه په حمی که که جارنکه و هه نه مجاره
(کوردی - ل ۴۶)

چهرخه یی چهرخ: مهبست پوژگار و دهور و زه مانه یه.

نه وهنده چهرخی داوم چهرخه یی چهرخ
سهراپا لاغرم وهک پرشته یی ریس
(سالم - ل ۷۴)

چهرخ دان: مهبست ستم کردن، جهفا کردن، نه شکنه چه دان، بادان و سووردان.

نه وهنده چهرخی داوم چهرخه یی چهرخ
سهراپا لاغرم وهک پرشته یی ریس
(سالم - ل ۷۴)

چهرخ مالین به کلای سهر: مهبست نهویپری شانازیکردن و نهویپری سهر به رزییه.

وه لاهمی کلای سهری من چهرخی ده مائی
ببویاه به دامانت نه گهر ده ست په سیکم
(نالی - ل ۲۸۴)

چهرخی ناسمان: مهبست ناسمانی سووراوه، فهلهکی سووراوه یه.
چهرخ: مهبست فهلهک، ناسمان.

دووسه د جار وه زعی چهرخی ناسمان گوزا به سهعد و شووم
ستاره ی نهحسی سالم بوول له قهرنیکا نه بوو تاوا
(سالم - ل ۲۷)

چهرخی نه تلهس: مهبست عهرشی مهجیده، که دیسان فهلهکیشه. (ثروت)

مهبست فهلهکی نوهمه، فهلهکی نه فلاك.

ناوک فریاد من هر ساعت از مجرای دل
بگذرد از چرخ اطلس همچو سوزن از حریر
(سعدی - عقیقی)

واته: هه موو دهم تیری هاوار و فه ریادی من له ناخی دلمهوه، له چه رخی
ئه تله سی تیده په ری و هکو دهرزییه ک چون به ئاسانی ده چیت به پارچه ناوری شمی کدا.

کولاهی فه خر و ته عزیزم گه یشته چه رخی ئه تله س رهنگ
که بیستم قه لپی میرانم له سه ره مه ملووکي ئاغاوه
(نالی - ۵۶۸)

چه رخی نه خزه ره، مه به ست ئاسمانه.

په یغام بهر و حه بیبی خودا (خاتم الرسل)
ره وه ی له ئه رز و سایه له سه ره چه رخی نه خزه ره
(نالی - ۴۲۳)

چه رخی چه پ گه رده ش؛ مه به ست ده ور زه مانه ی ناله بار و ناریکه، ره ژگاری به د کردار.
چه رخی: هه رشتیکی خر که بسوریته وه، وه کو تایه ی پاسکیل و ئوتومبیل و هه ر
ده زگایی...

چه پ گه رده ش: ئه وه ی که به پیچه وانه وه بسوریته وه.

گه رده ش: —————>

له زولمی چه رخی چه پ گه رده ش درینغا حه سه ره تا دادا
به میسلی سالمی بیکه س گه لئ کس و ئلی شارانن
(سالم - ۱۶)

چه رخی چه پی گه رده ون؛ مه به ست ده ور و زه مانه ی ناله باره، فه له ک و ره ژگاری بی بار،
ره ژگار و زه مانه ی به دکار... هتد

چه رخی: —————>

گه رده ون: [په هله فی. گه رتوون]، ئه وه ی که بسوریته وه یان بسوریننیته وه،
عه ره بانه، چه رخی، ئاسمان، فه له ک. (معین)

چه رخی چه پی گه رده ونه راست و چه پی چه ند دوونه
بی چاکه چ بیچوونه راستی له چه پی نایه
(نالی - ۵۶۱)

چهرخی دهوران؛ چهرخی دهوار، ناسمان، ناسمانی سووراوه. (عفی، ثروت)
وهها ههستا به بالی جازیهی قودرهت له نیوهی ری
به جی ما نهسپ و پهیک و رهقرهف و ئهه چهرخی دهوران
(نالی - ۵۱۴)

چهرخی سهنگین دل؛ مه بهست روژگاری دلرهق و بی بهزهیه.
سهنگ دهتاوینی سه دای پوشیده روویانی هرهم
ئه لئه مان نهی چهرخی سهنگین دل له جهورت نه لئه مان
(سالم - ۹۲)

چهرخیش؛ سووران، سوورانه وه.

چهرخیش: چهرخش. چهرخ + ش.

چهرخ: رمگی چاوگی چهرخان، چهرخیده نی کوردی و فارسییه.
ش: باشگره.

مهسهل دنیا ژن و چهرخیش خه رهک دم دم به دووخی غهه
رمگی تاری و جهوودت باهدها هیشتاکو هر خاوی
(نالی - ۶۸۰)

چهرخی واژگون؛ مه بهست چهرخی چه پگهرده، دهورو زه مانه ی سته مکار و ناله بار.
چهرخ: چهرخی نه تلهس.

واژگون: سه رنگون، هه لگه راوه.

ئه ی چهرخی واژگون سته می تو به کی بلیم
زالم دلی به جهورو جهفا میسلی فه یله قووس
(سالم - ۷۴)

چه سپاندنی پیشانی به زانووه؛ مه بهست غهه و په ژاره ی زوره.

پیشانی: ناوچه وان.

زانوو: نه ژنو.

له هيجريشا موسييهت نايه لئى سهر هه لبريم يهك دهم

له خوئنى نهشكا چه سپاوه پيشانى به زانووما

(سالم - ل ۳۳)

چه سپيده: مهبهست توند و تۆله. به يه كه وه لكاو، به يه كه وه نووساو، چه سپينراو.

چه سپيده و خر ههر وهكو بهر قالبي دابي

نهختيكي له بهر توندى يو سفتى قله شابى

(نالى - ل ۶۱۵)

چه شم نهنداز: وينه، ديمهن، پروبهري بيابان يان داوئنى چيا كه چاو هه مووى ببينى.

گهر له بهر تيرى نه زهر پر خوئنه مهنزيلگامى دل

بيته چه شم نهندازى ديدهم غور فه يكي پاكه دهى

(سالم - ل ۱۵۳)

چه شمه: كانى، سه رچاوه.

وهك چاوى بى غه مانه هه موو شيوى ناودار

بهس مو شكيله له چه شمه يى نهو قه تره بيته دهر

(سالم - ل ۱۴)

چه شمه ساره: شوئنى كه كانى و كانياوى زورى ليبيت.

چه شمه: كانى.

سار: پاشگره بو مهبهستى شوئى به كار ديت.

يا چه شمه سارى خاترى پر فه يزي عاريفه

يه نبووعى نوور دابريئى له كئوى توور

(نالى - ل ۱۸۰)

سووتا دلم به حاله تى جو بارى سه رچنار

ليلاوه چه شمه سارى وهكو چاوى بى به سه ر

(سالم - ل ۱۴)

چەشمەئى ئاۋ، مەبەست چاۋى فرمىسكاۋىيە.

چەشمە: كانى

ئەۋەندە بارى بەخۇر ئەشك نەما ئەم چەشمەئى ئاۋە

بەيادى قەددى سەروت جۆببارى بوو ئەۋىش رابورد

(سالم - ل ۵۵)

چەشمىك: كورتكراۋەئى چەشمەئىك، واتە كانىيەك، لەم وشەيەدا چەشم، كورتكراۋەئى
چەشمەئىك واتە كانى.

چەشمىكە مىسلى خۇر كە لەسەد جى بەرۇشنى

فەورانى نوورى سافە لەسەر بەردى ۋەك بلوور

(نالى - ل ۱۷۹)

چەقانە = چەقەنە: ئەمە وشەيەكى زۇر باۋ و كۇنە لە زمانى كوردىدا و زانراۋە ھەرۋەھا

نامرازىكىش ھەيە لە كوردهۋارىدا پىئى دەلئىن چەقەنەئى ئاش. بەلام رابوردۋى

ئەم وشەيە زۇر كۇنەۋ لە بنەرەتدا ناۋى جۇرە ئامىرىكى موسىقاي ئىرانىيەۋ پىئى

دەلئىن، چەغەنە، ۋەكو كەۋچك ۋايەۋ چەند زەنگۇلەيەكى پىۋە شۇرپوتەۋە و پىئىشى

دەلئىن قاشوق، واتە كەۋچك و لەگەل نامرازەكانى ترى موسىقاي ۋەكو چەنگ و

زەرب و تاردا لىدەدرى، ھەرۋەھا ناۋى پەردەيەكى موسىقاۋ ناۋى ئاۋازىكىشە.

(فرەنگ دەھزار ۋاژە از دىۋان حافظ - دكتور مصفى)

ھەرۋەھا بەم جۇرەئىش باسى چەقەنە = چەغانە كراۋە: جۇرە سازىكە لە خىزانى

ئامىرى زەربىيى (ئالائى ئىقاعى)، كە جۇرە سەرەتايىيەكەئى پىكھاتبوۋ لە

كوۋلەكەيەكى بچوۋكى وشك، كە ۋردە بەردىان دەخستە ناۋى و دەسكىكى

تايبەتېشى ھەبوۋ، لەكاتى ھەلپەركى و سەمادا، لەگەل دەنگى تىرەئى

ھەلپەركىكەدا رايان دەۋەشانەند. (ھروى - ص ۱۰۰۰)

دائىرەئى مىسرى و چەقانە گەۋھەر و لەنجەئى سەمەن

دەنگى چاۋش بى بەلئى ھاۋىتە گىانم بى نەۋاز

(كوردى - ل ۱۸)

حافظی شیرازی دهلی:

به وقت سرخوشی از آه و ناله عاشق
به صوت نغمه چنگ و چغانه یاد آرید
(حافظ، قزوینی - ص ۱۶۳)

واته: له کاتی شادی و سرخوشیدا له سهر ئاوازی چنگ و چهقنه، ئاه و ناله ی
دلداران بهینه روه یادت.
دیشان حافظ دهلی:

سحرگاهان که مخمور شبانه
گرفتم باده با چنگ و چغانه
(حافظ، قزوینی - ص ۲۹۷)

واته: دهمو به یانیان، له کاتیکدا که به هوی شهرابی شوی رابوردوه وه هیشتا
هر مهست بووم، له گهل ئاوازی چنگ و چهقنه دا بادم دنووشی.
چهلیپای زولف؛ مه بهست زولفی لوول و دریزو کاریگری یاره.
چهلیپا: خاج، سه لیب، نهو داره ی که چه زه رتی عیسیایان پیدا هه لواسی. دوو داری
دانراو بهم جوژه: †

له پروتا مؤمین و ته رسا له وه سفت هه ردوو سدیقن
چهلیپای زولفی نووری ته له عهتت جیی کوفر و ئیمان
(سالم - ل ۱۲۹)

چه له م؛ مه بهست دهردی سهری و ناخوشییه.

که له وه، که له مه، ئالقه ی سهری قیاسه، دارگوردی ته ون، هه لقه یه کی له دار
دروست کراوه که دمخریته ملی گا. (هه ژار)

فه رهح بو دل له تالیعما چه له م بوو
به ته لخی عومری شیرین سهرفی غه م بوو
(سالم - ل ۱۰۹)

چەمەن: زەوی پر لە سەوزایی، میژگ، میژغوزار، چیمەن.

من سەروی رەوانی چەمەنی عالەمی بالام

نالی بە توفەیلی بووئە سایە لە دوومن

(نالی - ل ۳۳۲)

چەمەن ئارا: رازینەرەوێ گۆل و سەوزەگیا و باغ و گۆلزارە.

چەمەن: —————>

ئارا: رەگی چاوگی ئاراستەن (= آراستن) ی ف. یە. واتە رازاندنەوێ و جوانکردن.

تا نەگیا ئاسمان و تەم ولاتی دانەگرت

گۆل چەمەن ئارا نەبوو هەم لێوی غونچە واتە بوو

(نالی - ل ۳۷۱)

چەمەن پیرا: رازینەرەوێ میژغوزار و گۆل و سەوزەگیا.

پیرا: رەگی چاوگی پیراستەن (= پیراستن) ی ف. یە. واتە رازاندنەوێ و جوانکردن.

تا چەمەن پیرا لە سەر نەسلی درەختی لاندەدا

فەرعی تازە خوێرم و بەرز و بۆلەند بالا نەبوو

(نالی - ل ۳۷۲)

چەمەن زار: سەوزایی، میژغوزار، شوینی کە گیاو سەوزایی بیت.

چەمەن: —————>

زار: پاشگرە بۆ مەبەستی شوین بەکار دێ.

بە زاهیر گەر مەگەس دارە بە باتین سەد چەمەن زارە

بە سوورەت یەك بەیەك خارە بە مەعنا سەد گولوستانە

(نالی - ل ۴۹۳)

چەنبەری قەدی خەمیدە: مەبەستی پشتی کۆماوێ، پشتی کوو، کۆماوێ، قەموور.

چەنبەر: هەلقە، بازنە.

خەمیدە: چەماوێ، کۆماوێ.

به شیوهی چهنبری قهددی خهمیدهی پیری بی تاقهت
دهبی فیکری بکا یار ئه ر غرووری ئه و جهوانی بی
(سالم - ل ۱۴۱)

چهنگه؛ مه بهست دهسته. چنگ.

تیغی نه بروت تیری موژگانته به قهتل و عامی دل
نووکی نیزهی تاج به خشه تیغی چهنگی چهنگزه
(کوردی - ل ۴۸)

چهنگ: چهنگوله، (صنچ)، نامیریکی موسیقی ژنداره، که جوړه سهره تاییه کانیا
سی گوشه یی بوو، پیکهاتبوو له تهخته یه که به درژی یه که گز و، میله یه کی له دار
دروست کراو به شیوهی ستوونی که له سهریکی ئه م تهخته یه وه توند کراوه و
کو تاییه که ی تری ئه م میله دارییه له وینهی دهستی ناده میزاده، ورده ورده ئه م
نامیره به تهواوی کامل بوو. (معین)

سهرم سه متوور و سینهم چهنگه دل دهف
خهفته یار و مهقام نالینه بی تو
(کوردی - ل ۳۹)

چهنگزه؛ چهنگزه. کورتکراوهی چهنگیز. به زمانی مهغولی واته: به میز، توند و تول، گه وره،
خان. ناوه بنه رته تییه که ی (تموچین) و کوپی (یسوکا) ی به هادوری سهروکی
تیره ی (قیات)، که یه کی بوو له تیره کانی مهغول، له دایک بووی مهغولستانه، له
سالانی ۶۰۰ - ۶۲۳ ک، فه رمانره وا بووه، له پاش مردنی باوکی سهرکه وت به سهر
تیره ی (کرانیت) و ناسرا به چهنگیز خان و دوا ی نه وه نه ته وه ی (نویغور) ی له
ناویرد، له سالی ۶۱۶ ک، هیرشی برده سهر ولاتی خواره زمشاه و له ماوه ی دوو
سالدا، شاره کانی ئیزانی داگیرکرد و له سالی ۶۱۹ ک دا گه راپه وه بو مهغولستان
و له سالی ۶۲۳ ک دا مرد. (معین)

تیغی نه بروت تیری موژگانته به قهتل و عامی دل
نووکی نیزهی تاج به خشه تیغی چهنگی چهنگزه
(کوردی - ل ۴۸)

چهوگان؛ ← چهوگانی میحنهت.

جهوانانی سه هی قهه بهسکی داماون له بیچیزی
له ژیر باری غهما هه ریه که له خهم وامیسلای چهوگانن
(سالم - ل ۱۵)

چونکه نه و گویی زه نه خدانی هه هیه
قامه تم شیوهیی چهوگانای هه هیه
(سالم - ل ۱۳۴)

چهوگانای ئابنوووس؛ گۆچانی له داری ئابنوووس دروست کراو، که له یاری چووگانبازیدا بهکار دیت.

چهوگان: ————— ← چهوگانای میحنهت.

ئابنوووس: ئهم وشیه له (ئیبینووس) ی یونانی و (ئهبینووس) ی په هله قبییه وه
وه رگیراوه، درهختیکه له هیند و حه به شه دهر ویت، وهکو درهختی گویز گه وره یه،
به ره که ی وهکو تری وایه و بهنگی زهره، گوله کانی وهکو گوله خه نه یه، داره که ی
قورس و سهخته (عمید).

پستانی دلبهرم به نه زا که ت له چینی زولف
وهک گویی عاچه بو خهمی چهوگانای ئابنوووس
(سالم - ل ۷۳)

چهوگانای خیرهه؛ مه به ست بیر و هوشی بلند و به توانایه.

چهوگان: ————— ← چهوگانای میحنهت.

که نالی تهوسه نی تهبعی به ته رزی گهرم جهسته ن بوو
به چهوگانای خیرهه گوی داتشی دهر کرد له مهیدانا
(سالم - ل ۳۵)

چهوگانای زولف؛ مه به ست زولفی دریز و لووله.

چهوگان: ————— ← چهوگانای میحنهت

خهم ده بی چهوگانای زولفت بو زه نه خ
وه چ خوش بازی به گوی سیمین ده که ی
(سالم - ل ۱۵۳)

چهوگانى میحنهت؛ مه‌به‌ست غه‌م و خه‌فته‌ی زۆره.

چهوگان: گوچان، دارئ که ده‌سکه‌که‌ی راست و باریکه و سه‌ره‌که‌ی که‌می
چه‌ماوه‌یه، له یاری (چهوگان بازی) دا، ده‌کیش‌ریت به تویدا. هه‌روه‌ها نه‌و داره
سه‌ر چه‌ماوه‌ی که ده‌هۆلی پئی لێده‌دریت.
میحنهت: غه‌م.

گو‌ی سه‌رم چهوگانى میحنهت دایه به‌ر خۆی رایفراند
وای عه‌جەب بو شاسواری خانه‌یی زه‌ینم نه‌هات
(کوردی - ل ۱۲)
له سه‌رمای قه‌وسى سه‌ردى میهرى تۆدا وا به‌یه‌ک هاتم
له‌رێی چهوگانى میحنه‌تدا وه‌کو گو‌و دانیما گ‌ردم
(سالم - ل ۸۲)

چه‌هه‌هه‌ی خرخال؛ مه‌به‌ست زه‌ی پاوانه، یان زه‌ی بازنه.

چه‌هه‌هه: چه‌هه‌هه. ئاوازی بلب‌ل و بالنده‌ خو‌ش ئاوازه‌کانی تر.
خرخال: له‌وه ده‌چئ که له خه‌لخال (= خ‌لخال) ی عه‌ره‌بیه‌وه هاتبئ، که له
عه‌ره‌بیدا به واتای پاوانه‌ی پئی دیت. به‌لام له کوردیدا خرخال به واتای بازنی
ده‌ست و پاوانه‌ی پیش هاتوه. (خال، هه‌ژار) له کوردستانی گیوی موکریانیدا به
واتای پاوانه‌ هاتوه.

سه‌وتی نه‌غمه‌ی بولبوله یا چه‌هه‌هه‌ی خرخالیه
ده‌نگی سه‌وله یا له ژیر پئی ناله‌ نالی نالیه
(نالی - ل ۵۸۸)

چ جای؛ له فارسیدا (چه‌جای) ده‌نووسریت و هه‌ر وه‌کو کوردیه‌که‌ش (چ جای)
ده‌خویندریتوه و به هه‌مان واتایش، له کاتی‌کدا ده‌وترئ که شتی یان کارئ به
پێویست نه‌زانرئ و نه‌نجامدانی له شوینی خویدا نه‌بئ.

جای: جا، جئ، جینگه، جینگه، شوین.

له نیو‌ریگی ره‌وانی قوم نو‌قوم بوو و شتر و بوو گوم
نه‌ما گو‌ویی بیستنی (قُم قُم) چ جای نیم‌کانی هه‌ستانه
(نالی - ل ۴۹۰)

کی عیب سر زلف بت از کاستن است
چه جای بغم نشستن و خاستن است
جای طرب و نشاط و می خواستن است
کاراستن سرو ز پیراستن است
(عنصری - چهارمقاله، ص ۵۱)

دمگپرنهوه کاتی سولتتان مهحموودی غهزنهوی قهرمانی برپینی زولفی
(نه یازی دا. (که له کورده واریدا ناسراوه به هه یاسی خاس). دوائ نهجامدانی
نهم کاره په شیمان بووه وه. (عنصری) شاعیر، بو نهوهی که دلی بداته وه، وتی:
کهی برپینی سه ری زولفی خو شهویست عیب و نهنگه، ئیتر پیویست به خهم و
خهفت و دانیشن و هه لسان ناکات، به لکو پیویست به خو شی و شادی و مهی
خواستنه، چونکه رازاننده وهی درهختی سه روو به هه لپاچینه.

ج دولبهر: مه بهست هیچ دلبرئی، هیچ یاری.

نابی بکه م به جوز تو سوحبهت له گه ل چ دولبهر
ناری مه قامی وهره عه پهره یزی تویه کاران
(سالم - ل ۹۳)

جراغ: چرا.

وهه چ خوهره دهوله تیکه با به شهرتی توولی بی
دهستی حق بهم نهوعه رو شن کا چراغی خانه دان
(سالم - ل ۹۰)

به حوسنی یوسف نارات و به خولق و لوتفی شیرینت
چراغی به زمی خوسره و نووری دیدهی پیری که نعانای
(کوریدی - ل ۶۰)

جراغ نه گران: مه بهست بایه خ پی نه دانه.

وا ره قیب دهستی به فیشال کرده وه وک بای غه زه ب
بویه وا نه مشه و له به زمی یار چرای من ناگری
(کوریدی - ل ۵۵)

چراغی عومر روشن کردن؛ مهبهست شاد و دلخوش کردنه، گهنج بوونهوه.

چراغ: چرا.

زهمانی رهوغهنی وهسلت چراغی عومری روشن کرد

به سروهی بادی هیجرانت لهحالاتی فهنادا بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

چله؛ چله. چونه خهلوتهوه بۆ ماوهی چل رۆژ به مهبهستی خوا په‌رستی، نه‌مه به‌زۆری

له‌خوا ترس و ده‌رویش و سۆقییه‌کان به جیتی ده‌هینن و به خۆراک و ئاویکی زۆر

که‌م نه‌و ماوهیه ده‌به‌نه‌ سه‌ر.

له‌په‌ستی بۆ ده‌کۆش زاهیری غافل چله و خه‌لوته

بچن عاشق به‌ بالابن برۆن بۆ مه‌رتبه‌ی بالا

(سالم - ل ۳۷)

چله‌گوزین؛ نه‌وهی که ژینی تیرو که‌وانی هه‌لبژاردوه، مهبهست ته‌نها ژینی که‌وانه‌و تیروی

تیدا نییه، واته تیروکه‌وانی بی تیرو.

چله: ژینی که‌وان که له کۆتاییه‌که‌یدا تیروی تی ده‌خری و به‌پراکیشان و

به‌ره‌نلاکردنی، تیروه‌که ده‌وه‌شینری. نه‌م وشه‌یه تورکییه. (سخن، معین).

گوزین: په‌گی چاوگی گوزیده‌ن (= گزیدن) ی. ف. یه، واته هه‌لبژاردن.

سه‌هم هه‌تا جوعیه نشین بی گۆنه زه‌ردی خه‌لوته

قه‌وس هه‌تا چله‌گوزین بی هه‌ر نه‌سیری خواریه

(نالی - ل ۵۸۲)

چم؛ کورتکراوه‌ی چیم.

من چم و هه‌ددم چیه‌ه عاجز ده‌بی لیم چاوکه‌م

عه‌قل و دینم توحفه‌یه گیان و دلم سه‌ریاریه

(کوردی - ل ۵۱)

چو؛ وشه‌ی په‌یوه‌ندی و لیکچوونه و کورتکراوه‌ی (چون)ه، واته: وه‌کو، وه‌ک، کاتی، که،

له‌به‌رته‌وه‌ی که، به‌م هۆیه‌وه، کاتی که، له‌به‌رته‌وه.

هەروەها نامرازی پرسیارە بەواتای چۆن، چ جۆری، وەك ئەمە. (عمید)

وانە بوولیت بە سروەى باى خەيالى بۆسەي

غونچەي سیرابی نەشگوفتەت چو ناچید ما

(سالم - ل ۳۲)

جوار تاق؛ بە بینایەك دەوتری كە لەوینەى گومەزى بێت و لە سەر چوار ستوون خۆى

پاگرتییت، جۆرە دەوارىكى چوار گۆشەيە، هەروەها بە ئاسمانیش دەوتری لە

فارسیدا پێى دەوتری چار طاق، چار طاقى.

هەر لە ئیستاوە وەها سەرمای تیدا سەرمای دەبێ

پەنگە ناوی لى بنیى چوار تاقى سەرمای تى خزاو

(نالی - ل ۳۵۸)

چوو؛ وەك، وەكو. ئەم وشەيە كورتكراوەى (چوون، چوون)ە.

ئەو فەوت و وفاتە سەبەبى عەهدو وفاتە

چوو ساعیقەيى بەردى عەجووز و گول و مول هات

(نالی - ل ۱۴۲)

چوونە دەرویشى؛ مەبەست چوون بۆ سواڵکردن و دەروژمگەرى.

زەرەر كەردەى ئیجارەى پادشاهى چوونە دەرویشى

فەقیرى مەسولكى هەوشار و غەریبى شارى تارانن

(سالم - ل ۱۰۴)

چۆبان؛ چوویان، شوان، گوان.

سەفى پاشانى باب ئوغلى لە دىى گۆستە و دەباشانا

بە دەورى گەللەدا چۆماغ دەرکەف جوملە چۆبانن

(سالم - ل ۱۵)

چۆنگەرد؛ چۆنگەر، ئەو كەسەى كە شار و ئاومەدانى بەجى بەیلى و بە دەشت و دەردا

بەسووریتەو.

چۆل + گەرد.

گەرد: ېمگى چاۋگى گەشتەن، گەردىدەن (= گشتەن، گرىدىن) ى ف. واتە: گەپان، سووپان، سووپانەوہ.

ئەى عەجەب سالم لە سەحرا ېوولە ئابادى دەکا
يارى شارى موژدەبى چۆلگەردى هامون هاتەوہ
(سالم - ل ۱۳۳)

چۆلى و کەنارە مەبەست گۆشەگىرىيە.

عادەتم گرتووہ ئەز بەسكى بە چۆلى و کەنار
جوغدى وىزانە لە ھەر گۆشە سەنا خوانى منە
(سالم - ل ۱۳۱)

چۇماغ؛ چۇماق، چووماق، وشەكە تورکىيە.

داردەست، گورزى ئاسنى شەش پەرە، مېكوت، کوتەك. (معین)
سەفى پاشانى باب ئۇغلى لە دىي گۆستە و دەباشانا
بە دەورى گەللەدا چۇماغ دەرکەف جوملە چۇبانن
چۇماغ دەرکەف؛ دار بەدەست، گۆچان بەدەست، گالۆك بەدەست.

چۇماغ: —————>

دەر: لە، بە.

كەف: مەبەست دەستە، لەپى دەست.

سەفى پاشانى باب ئۇغلى لە دىي گۆستە و دەباشانا
بە دەورى گەللەدا چۇماغ دەرکەف جوملە چۇبانن
(سالم - ل ۱۵)

چىت دىگە؛ چىت دىوہ.

لە نەزعا پىي دەلیم قوربان جەفا بەس بى دەلى کافر
ئەمە چىت دىگە تۆسەگ مەرگى کارم ماگەپىت جارى
(کوردى - ل ۵۳)

چیلیپا: (نارامی. صلیبنا، صلیب کراو به عمره بییه که یه تی) نهو دارهی که عیسایان له
سه ره هه لواسی، دارنکی چوار په ره، که مه سیحیه کان به نیشانه ی له داردانی
عیسا ده یکه نه ملیان، یان له گه ل خو یاندا هه لیده گرن، یان له کلیسا و شوینی تر
دایده نین. نووسراوی که وانی و پیچاو پیچ، زولفی یار. (معین)

شهریه له سه ره نه ندیشه یی نهو مومین و ته رسا

کیشاویه له سه ره موسحه فی روو شکلی چیلیپا

(سالم - ل ۲۶)

چین: مه به ست چین و لوولی زولفه. به واتای ولاتی چینیش هاتووه.

عبووری دل به چینی زولفتا بو ماچی بوخساره

قه له ندر راست بو چین جوو وه لی مه یلی به ماچین بوو

(سالم - ل ۱۰۸)

چیره: ده موچاو، روو.

عه زیزه وا له ناو چاهه خوداوهندا نه جاتی ده

له چیره ی نهو بکا یه عقووب ده لئی شیوه ی سه فا په یدا

(سالم - ل ۱۹)

مه گهر وهختی له سه یری خالی چیره ت دیده فاریغ بی

سیاه ی مه ردومه ک بتکی له گه ل نه شکم به سه ره رووما

(سالم - ل ۳۳)

چیره ی قه مهر: ده موچاوی جوان، رووی جوانی وه ک مانگ.

چیره: روو.

قه مهر: مانگ.

مالش ده ده ی به ده م له ده می خوابی سو بده م

هه م زولفی قیر گورنه و و هه م چیره یی قه مهر

(سالم - ل ۶۷)

ح

حاتهم: حاتم طی = حاتم طائی. حاتهم کوری عبدالله کوری سعیدی تائی، له تیره‌ی تهی (= طی) سردهمی پیش ئیسلام، پیاویکی جه‌وامیر و به‌خشنده بوو، عه‌رب له به‌خشنده‌یی و پیاو چاکیدا بۆ نمونه ناوی ده‌بن. (معین)

له زولمی چه‌رخ‌ی دوون په‌روه‌ر سه‌ختی ته‌بعانی حاتهم دل
به‌راهی کۆیی دوونانا له‌هر سوو کاسه‌گه‌ردانن
(سالم - ل ۱۵)

وه‌ختی به‌خشش بۆ بنووسم داستانی هیمه‌تت
مه‌ردی دانا وه‌سفی جوودی حاتهمی ته‌ی که‌ی ده‌کا
(سالم - ل ۳۰)

حاتهم کرد خوان: خوانی حاتهم کرد. مه‌به‌ست خوانی رازاوه و پر له‌خوارده‌مه‌نی همه‌هه
جوّره.

حاتهم: →

شیوه‌که‌ل بوو بوو به‌خانه‌ی پادشا وه‌ختی نه‌هار
دیم له‌هر سوو سفره‌یی ئه‌یوانی حاتهم کرد خوان
(سالم - ل ۹۰)

حاجیب: حاجب. ع. دەرگاوان، قاپیەوان، پەردەدار، بە زۆری بۆ مەبەستی پەردەدار و قاپیەوانی کۆشکی پاشا و میرەکان بەکار دێت. هەر وەها بە واتای راگر و ئەوەی دەبێتە هۆی نەبینینی شتێ یان کەسێ بەکار دێت.

موقیمی خاکی کۆی جانان بووم حاجیب دەری کردم
لەبەر چاوی عەدوو بۆ من و یقارێ بوو ئەویش رابورد
(سالم - ل ۵۵)

حاجیب نەر ئێ بدا دلم دینێ
دەمی دەر نیستاده بم دایم
(سالم - ل ۸۷)

نەگەر پایانی بی هیجرت لە دەرگاتا هەتا دەمرم
بە مەحزێ جەوری حاجیب یەك وەجەب مەیلی سەفەر ناکەم
(سالم - ل ۸۴)

حافظ: حافظ. (خواجە شمس الدین محمد بن بهاء الدین حافظ شیرازی) هەروەها ناسراو بە (لسان الغیب)، حافظ یەکیکە لە گەورەترین شاعیرانی فارسی زمان، کە بە وریایی و توانایەکی بی وینەو، لە هۆنراوە دلدارییەکانیدا بیرى وردی عیرفانی و فەلسەفی و لیریکی بە وشەى هەلبژاردە و جوان پازاندۆتەو، لەم رینگەپەووە شاکاریکی نەمری بی وینەى لە ئەدەبی فارسیدا هینایە کایەو. لە ناوەراستی نیووی یەکەمی سەدەى چوارەهەمی زایینی) لە شیرازدا لەدایک بوو، لە هەمان شاردا زانستی ئەدەبی و شرعی و پلەکانی عیرفانی خویندوو. لەبەرئەوێ کە قورئانی لەبەر بوو حافظ (= حافظ) ی کردوو بە نازناوی خوێ، لە بارهگای پاشاکانی ئینجۆ و ئال موزەفەر کاری دیوانی بەسەر بردوو، تا لە سالی ۷۹۱ ک دا (= ۱۳۸۹ ز)، لە شیراز کۆچی دوایی کردوو، دیوانی شیعەرەکانی پێکھاتوو لە قەسیدە، هۆنراوەی دلداری، دوو بەیتی، ساقی نامە، بە بەحرى هەزەجی موسەدەس و چەندەها پارچە و تەرەنە. بایەخی ئەو لەوەدایە کە توانی ناوەرۆکی عیرفانی و دلداری بە جوړی تیکەلاو بکات کە لە هەردوو شیووی غەزەلی عاریفانە و عاشقانە

شيوه يه کی نوي بهينته کايه وه. ثم ماموستا شاعيره بيره کاني خوي به وشه ي زور جوان و پازاوه سازکرد و بههوي تواناي زوري خويه وه ناوه روکي بهرزو واتاي زوري له شيعره کورته کانيدا گونجانده، نه مانه ي که حافظ له شيعره کانيدا به کاري هينان نوي و جوان و بي وينه ن، که له مه دا نه و پري تواناو چيز و سروشتي به رزي خوي پيشان دا، که م شاعيره ده توانري له م باره يه وه له گهل نه ودا به راورد بکري. واتاي عيرفاني و فله سفي حافظ، هر چه نده نوي نييه، به لام له به رنه وي که له گهل هستي ناسک و جوان و هندی جار له گهل تين و جوشي گياني نه ودا تيکه لاو بووه و قه شه نگيه يه کی تا يه تي هيه، هر چوني بيت غه زله کاني حافظ نمونه ي زور نايابي زماني فارسيه يه. (از سعدي تا جامي، براون، ج ۳ ص ۲۹۸ - ص ۳۴۲ - تاريخ ادبيات ايران، دکتر شفق - گنج سخن، دکتر صفا، ص ۵۵۴).

که لامت حافظا دل سه نجه بز سالم وه ها چاکه

(که بر نظم تو افشانده فلک نظم ثريارا)

(سالم - ل ۲۴)

حافظ و سه عدي و نيزامي قه ييس و جامي و دي هله وي

فه يز خواه و مه عرفه ت جو بوون له شاکرداني عيشق

(کوردي - ل ۱۹)

حال زان؛ شارمزا و جيهان ديده، وريا و لي هاتوو.

گيان فيدای مه حبويه بي بي دل نه واز و حال زان

هه مده مي ناکه س به چه وه مه مسوحه تي نه غيار نه بي

(کوردي - ل ۵۲)

نه لاي هر که س ده چم مه نعم ده کا خوت بوچي پيسواکرد

درين کوا حال زاني ره بي تووشم بيني بيماري

(کوردي - ل ۵۳)

حالي غه ر غه ره؛ مه بست کاتي سه ره مهرگ و گيان ده رچوونه، گيانه لا.

که وتمه وهختی مردن و غم خستمیه خالی غه رغه ره
کوردی بیکهس خۆم له هیچ لایئ سه دای شینم نه مات
(کوردی - ل ۱۲)

حه بهش: مه بهست په رچهم و ئه گریجه ی رهشی یاره.

له سهر روو لاده تاری تورپیی موشکینی تاتارت
حه بهش دهستی ته تاوول با نه کیشی به سهر رووما
(سالم - ل ۲۳)

حه بهش زاده: مه بهست خالی رهشی سهر گۆنای یاره، به لام حه بهش زاده خۆی واته: له
دایک بووی ولاتی حه بهش، که پیستیان ره شه.

خالی پرووت قوربان به عه بیاری دلی خه لقی دزی
بوچی ریئت دا بیته ناو باخ ئه و حه بهش زاده ی دزه
(کوردی - ل ۴۸)

حه بییه: حبه. ع. یه ک دانه، دانه، یه ک حه ب، برپکی که م، هه ندی، که می: یه که یه کی کیشانه
که بری یه ک (جهو = جو) یه و چاره که قیرات (قیراط) یکه. [قیرات کراو به
عه ره بییه، له یونانیدا Keration. له فره نسی و ئینگلیزی. Carat] ئه مپۆ یه که ی
کیشانه بو ئه لماس که ده کاته نزیکه ی ۲٪ گرام. (معین)

مه خزرونی روقعه حه بییه به حه بییه له که فهدا
خالیس دیاره مس که مسه عه یینی زهر زهره
(نالی - ل ۴۴۵)

حه بییی حه ق: مه بهست پیغه مبه ره. خو شه ویستی خوا.

حه ق: ح.ع. لای سو فیه کان زاتی خوا یه. هجویری ده لئ: مه بهست له حه ق
خودا وهنده و ئه وهی که خوا له سهر خۆی به پیویستی داناوه پیی ده لئین حه ق.
(اصطلاحات)

فائيز دهبيٰ به نووري نه جاتي هه بيبي هه ق
لهو جيگه دا به کوٽريبي ٺه و هه سمه نه به تهره
(نالی - ل ٤٣٥)

هه جاجي هه به ش؛ مه به ست رهنگي ره شه.

له ته وافي هه ره مي که به بي ٺه ربابي وه فا
وهکو هه جاجي هه به ش سيلسيله بي مووي هه بيبي
(سالم - ل ٤٥)

هه راره ت نوما؛ هه راره ت نه ما. گه رمي نيشانده ر، گه رما پيشانده ر.

نوما = نه ما: رهگي چاوگي نومووده ن (= نمودن) ي ف. يه. واته: نيشانده ر،
ده رخته ن، ناشکرا کردن.

غه يري ته ريبي عيشقي هه راره ت نوما نه ما
به فريش له سه رد و گه رمي هه جاله ت توايه وه
(نالی - ل ٥٥٣)

هه ره م؛ حرم. ع. ده روپشتي مال، ناو کوٽک و سه را، ناو مال، ناو که به، ده روپشتي
که به، ده روپشتي مه زاري ٺيما مه کان، هه ر شوٽني که له ٽير چاو ډيري پياو
دابيت، شوٽني مال و مندال و خيزان. (عميد)

رني هه رمي هه ره مي عيشقي نييه سه پيله بي دز
پاسه باني سه ري ٺه م کوويه جه وان مه ردانن
(سالم - ل ٩٤)

هه ربا؛ حرياء. ع. گيانله به ريکي خشوکه وهکو مارمیلکه وايه، که له بهر هه تاودا خوٽي
دمگوٽي به رهنگي جوٽا و جوٽ، بوٽي باري بووه به مه سه ل.
نه ييري نه عزم وهها تاوي ده دا وهک مه نه جنيق
بو ده وامي ٽوٽ په رستي جه معي هه رباي ډيټه ناو
(نالی - ل ٣٦٠)

حەرز: حرز. ع. پاراستن، ئاگالیبون.

جیهان گەر بوو بە پرووی من بی بە خوین پیژی زەفەر نابا
دەکم بو حەرزى جان و دل بە چالاکی نیا پەیدا
(سالم - ل ۱۸)

حەرفا: حەرف. ع. مەبەست، وتە، قسەپە.

بو ملکی شامە نامەیی من سووی نالی یە
هەر حەرفی ئەو لە وەزعی ویلایەت دەدا خەبەر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۱۹)
نیسبەتی رووم دا بەگول گیسووی بەمیشک
سەهوه حەرفی ئەو لەم سانی خەتا
(سالم - ل ۲۵)

حەدیسی نەنگ و نامم زۆر شوکور مەشهوری عالەم بوو
لە حەرفی موددەعی ناکەس نیبە باکم منی ریسوا
(سالم - ل ۳۷)

شەكەر ئەفشانى شیرین زمان مایەى حەلاوەت بوو
دەهان شیرین دەکا هەر حەرف نیکتەى وەك شەكەر کاغەز
(سالم - ل ۷۱)

دوسەد بار گەر بەگوینی خۆم حەرفی ساردت بژنەوم شادم
(جواب تلخ می زبید لب لعل شکر خارا)
(کردی - ل ۱۰)

حەریم: حەریم. ع. ئەوەى كە حەرام كراوه و نزیك بوونەوه لینی نابەجییه، شوینی كە
پیوستە بەرگری لی بکرتت، دەورپشتی مال و بالەخانە. (عمید)

رئی حەریمی حەرەمی عیشقی نیبە سپیلهیی دز
پاسەبانى سەرى ئەم کوویه جەوان مەردانن
(سالم - ل ۹۴)

هزهه: حضر. ع. بېچه‌وانه‌ی گه‌شت و گوزاره، واته‌نېشته‌جې.

دائيم له هزه‌ردا سه‌فه‌ری به له وه‌ته‌ندا

غوربه‌ت که‌ش و عاجز به نه‌گه‌ر نه‌هلی ته‌ریقی

(نالی - ل ۶۵۶)

باوجود تا که‌ی ره‌قیب یا وه‌ری نه‌م دل‌به‌ره بی

هیچ ته‌فاوت نییبه بو من له هزه‌ر بی یا له سه‌فه‌ر

(کوردي - ل ۱۶)

هزه‌ره: حظیره. ع. شوینې که ده‌روپشتی ده‌وره درابې به دار و قامیش و درک. شوینې

که بو ناژول و چوار پییان ساز کرابې تا بیانپاریزې له باو باران و سه‌رما.

نیمه به قیعی غیره‌تی تو‌مان هزه‌زیره

نه‌م نه‌فسه گورگه‌میسه شه‌یتانی عه‌سکه‌ره

(نالی - ل ۴۳۲)

هساری: حصار. ح. نه‌وه‌ی که په‌نا ده‌باته ناو قه‌لا، زیندانی، به‌ندکراو.

که زانی بو نیشان تیری نیگاهت قه‌ت خه‌ته‌ر نا‌کا

له قه‌لعه‌ی سینه‌یی ته‌نگا دلی سالم هسه‌سارته

(سالم - ل ۱۲۴)

هساری: بوون: به‌ند بوون، زیندانی بوون، گیرخواردن.

هسار: حصار. ع. دیوار، دیواری قه‌لا، شورا، هر شوینې که دیواری به‌رزی به

چوار ده‌وره‌دا کرابیت.

دلی پر وه‌حشه‌تم جاننا له‌به‌ر موژگانی وه‌ک تیرت

هساری بوو له هه‌لقه‌ی ده‌ره‌می گیسووی زنجیرت

(سالم - ل ۴۷)

هسه‌ره‌تا: به‌داخه‌ره، مخابن، نه‌فسووس.

سه‌ر بلوک لای پشتی گرت و سونگی ده‌وران هاته‌ پیش

هسه‌ره‌تا بازه‌م نه‌یانزانی نیزام وا بی‌حه‌یان

(سالم - ل ۱۳)

لاغری تالیع شکاندى حەسرەتا بازوو و قەدى

نەختەرى بورجى موزەففەر خۆى له ئىمه کرد نیهان

(سالم - ل ۹۸)

حەسیری بووریا، جۆره حەسیریکه له قامیشی بووریا دروست دەکری.

بووریا: بووریا. چۆته عەرەببیهوه و له ئارامی و سۆمەرییهوه وەرگیراوه. (معین)

نەمن و ئەسپ هەردوو بە جوت ئوستاد و شاگردی خەیاڵ

ئەو له نەقشی تۆرەکه من بو حەسیری بووریا

(سالم - ل ۴۲)

حەفیر، حەفیر، حەفیر، ع. چال. گۆر. (حەفائر) کۆیه.

شەفیری چالی شۆری هەر دەلێتی لەعلی ئەمەك پاشە

حەفیری چاهی وشکی هەر دەلێتی چاهی زەنەخدانە

(نالی - ل ۴۹۵)

حەق، حەق. ع. خوا، خودا، یەزدان، پەرۆردگار.

ئینس و جن موعتەریفی قودرەتی حەقن بە یەقین

(هەمە در نکر و مناجات و قیامند و قعود)

(سالم - ل ۵۷)

بەختی سووتی سا لەرینی حەق حەق حەقی لی وەرگری

بەد ئەمەك گیرى ئەمەك بێی وەك ئەوان دایان بەمان

(سالم - ل ۱۰۱)

حەکیمی رۆمی، ← مەولەوی.

کەس وەك دلم له شۆری مەحەببەت بە ئەد نییه

هەر وەك حەکیمی رۆمی و ئەشعارى مەولەوی

(سالم - ل ۱۵۱)

حەلقە دەر گووش، هەلقە له گۆی، بەندە، کۆیلە.

حەلقە: حەلقە. ع. هەلقە.

دەر: در. ف. له.

گووش: گوش. گوئ.

حلقه دەر گووشی کهفی رهنگینی تویه نهم دهفه
با نه نائی لیئ مهده (عن لطمه کف الکفه)
(نالی - ل ۴۵۰)

گەر نهوئری پئی سهگی قاپیت بهرن بو جئی غه‌ریب
سالمی مسکین له ده‌رگا حلقه دەر گووشی ده‌کا
(سالم - ل ۳۲)

حلقه‌ی نه‌ژده‌ها: مه‌به‌ست پرچی لوول و درئی دلبه‌ره.

وه‌ها بی گەر له بهندی زولفی یارا گه‌رده‌نم نه‌مجار
به سه‌هلی به‌عه‌زین بازی به حلقه‌ی نه‌ژده‌ها ناکه‌م
(سالم - ل ۸۵)

حلقه‌ی دهر: هه‌لقه‌ی ده‌رگا، هه‌لقه‌یه‌کی نه‌ستووری له ئاسن دروستکراوی بازنه‌بیه و به
نه‌ندازه‌ی بازنی گه‌وره‌ترو نه‌ستووتر، ژیره‌که‌یشی پارچه ئاسنی بو، بو ده‌رگا
لیدان به‌کار ده‌هات له جیاتی زه‌نگی ئیستا.

حیره‌ت زه‌ده وا دیده وه‌کو حلقه‌یی ده‌رما
بی مایه نییه عاشقی بیچاره به‌رما
(نالی - ل ۱۱۸)

حلقه‌ی هیندوو: مه‌به‌ست زولفی ره‌ش و لوولی یاره.

هیندوو: [په‌له‌قی. Hindūk. هیندی.] (معین)

خه‌لکی هیند، به‌لام وشه‌ی هیندوو کاتی که له‌گه‌ل زولف، یان خالدا به‌کار دیت،
به واتای زولفی ره‌ش و خالی ره‌ش دیت.

کوفری زولفه‌تار و ماری نه‌رقه‌من
سفری خاله حلقه‌یی هیندوو سیان
(نالی - ل ۳۲۳)

حه‌ماییل، هه‌ماییل = حمایل = حمائل. ع. بهندی شمشیر، نه‌وه‌ی که ده‌کریته شان، یان به که‌مه‌روه هه‌لده‌واسرئ، یان توند ده‌کرئ. پارچه‌ی ئاوریشمینی وه‌کو شریته برآو و ره‌نگاو ره‌نگ پاشا ده‌یدات به خزمه‌تکاران به پئی نه‌و کار و خزمه‌تانه‌ی که کردوویانه. (معین)

یان نه‌وه‌ی که بکریته شان و مله‌وه وه‌کو دوعا، شمشیر... هتد
حه‌ماییل که ده‌می تیغت له حه‌لقه‌ی گهردنی نالی
مه‌گر تیزاو بيم به‌و ره‌نگه، تینووی ساعیدی یارم
(نالی - ل ۲۷۵)

دهستی من ته‌عویزه بو رهددی به‌لا
با هه‌ماییل بی له ملتا بیله سا
(سالم - ل ۲۵)

حه‌مله‌وه‌ر، هیرشبه‌ر، په‌لامارده‌ر.

قه‌ر ناک و سر به‌ره‌هنه ئاته‌ش ئه‌فشان هه‌مله‌وه‌ر
جه‌نگجو بوون یه‌ک به یه‌ک هه‌رسوو وه‌کو به‌بری به‌یان
(سالم - ل ۱۰۰)

حه‌نزله، حنظل. ع. کاله‌که مارانه، گووژالک، جزره کاله‌کینکی کئیوی بچوکی تاله.

عیشقی ته‌لخی به فیراقم له ویسالا ده‌سکه‌وت
پرووی من هه‌نزله‌ی نه‌و توندیی نه‌و شه‌ککه‌ری من
(سالم - ل ۹۴)

حه‌ه‌وا، ه‌وا. دووه‌مین ئاده‌میزاده که خوا دروستی کردووه و هاوسه‌ری ئاده‌مه، نه‌م ناوه له قورئانی پیروژدا نه‌هاتووه، به‌لام له چه‌ند شوئینیکدا ناوی ژنی ئاده‌م هاتووه، وه‌کو له ئایه‌ی ۹: له سووره‌ی نساء ۴:.... ریکم الذی خلقکم من نفس واحده وخلق منها زوجها ویت منها رجلاً کثیراً ونساءً. واته:

خوای ئیوه نه‌وه‌یه که ئیوه‌ی دروست کرد له یه‌ک که‌س و له‌ویش جووتی نه‌وی دروست کرد و له وانیش پیاوان و ژنانی زوری بلآو کرده‌وه. به‌لام له ته‌وراتدا

ناوی چهوا هاتوو و هکو له سفری پهیدا بووندا، باب ۳، نایه‌ی ۲۰، ده‌لی: (وه
ئاده‌م ژنه‌که‌ی خۆی ناو نا چه‌وا.)

چه‌وا له په‌راسووی چه‌پی ئاده‌م دروست بوو، دروست بوونی چه‌وا له
په‌راسووی چه‌پی ئاده‌م به دریزی له ته‌فسیره‌کاندا باس کراوه و له ته‌وراته‌وه
وه‌رگیراوه، که ده‌لی:

خوا خه‌ویکی گه‌وره‌ی زāl کرد به‌سه‌ر ئاده‌مدا، تا نوست و یه‌کی له
په‌راسوو‌ه‌کانی ده‌ره‌ینا و بی گوشت جینگه‌که‌ی پر کرده‌وه و له په‌راسوو‌ه‌ی ئاده‌م
ژنیکی دروست کردو هینای بۆلای ئاده‌م، ئاده‌میش وتی ئەمه یه‌کیکه له
ئیسقانه‌کانم و گوشتیکه له گوشتم، له‌به‌رئه‌وه با ناو بنه‌ری (نسا) چونکه له
ئینسان وه‌رگیراوه. سفری په‌یدا بوون - باب ۲، نایه‌ته‌کانی: ۲۱، ۲۲، ۲۳.

له ته‌فسیری ته‌به‌ری (طبری) دا هاتوو که: «نینجا خوای گه‌وره ویستی که له
ئاده‌م که‌سێ دروست بکات هر وه‌کو ئاده‌م، نینجا که ئاده‌م نوست و خه‌و به
سه‌ریدا زāl بوو... خوای گه‌وره چه‌وا له په‌راسووی چه‌پی ئاده‌م دروست کرد به
توانای خۆی، که‌سیکی وه‌کو ئاده‌م، به‌لام می... وه له په‌راسوو‌ه‌کانی چه‌پی پیاوان
یه‌که په‌راسوو که‌متره له په‌راسووی ژنان، چونکه خوای گه‌وره چه‌وا له
په‌راسووی چه‌پی ئاده‌م دروست کرد. ج ۱ - ۵۰. به‌م واتایه له کتیبی ئه‌ده‌بی و
عیرفانیدا په‌هنگیکه فراوانی داوه‌ته‌وه.

چه‌وا که دایکی ئاده‌میزاده، به شیوه‌ی داهینان له په‌راسووی ئاده‌م دروست
کرا. اسرار التوحید - ۳.

نوخته بیژان ده‌لین کاتی ئاده‌م له به‌هه‌شت نوست چه‌وا له په‌راسووی چه‌پی
ئهو دروست کراو هه‌موو به‌لایه‌کی ئهو له چه‌وا وه‌یه. کشف المحجوب - ۴۶۰.

له پووی راستییوه ئاده‌م وینه‌ی هۆشی ته‌واوه و چه‌وا وینه‌ی نه‌فسی
کولل، به‌م جووره‌یه‌ی نه‌بریت به‌چۆنیتی په‌یدا بوونی چه‌وا له‌لای چه‌پی
ئاده‌مه‌وه. شرح گلشن راز - ۱۹۵

به‌لگه‌ی دروست بوونی چه‌وا، ته‌نیا ئاده‌م بوو، له سووره‌ی اعراف ۷، نایه‌ی
۱۸۹، ده‌فهرموئ که خوا چه‌وا له په‌هنگه‌زی ئاده‌م و ئاده‌میزادیی ئهو دروست
کرد، تا ئاده‌م به‌هۆی ئه‌وه‌وه نارام بگرئ و پزگاری ببئ له ترس و ته‌نیایی... و

جعل منها زوجها ليسكن اليها. واته: جووتی ئەوی له ئەو دروست کرد، تالەگەل
ئەودا ئارام بگری. (تلمیحات - ص ۲۳۴ - ص ۲۳۵)

بابیکی ههیه دونیا بۆ عه شقی مه جازی بهس
نالی چیه ئەو بابە ئادهم کوپ و هه ووا کچ
(نالی - ل ۱۶۲)

ههیا بۆ ماهی مهستور؛ واته شهرم و ههیا بۆ دل بهری شوخ و شهنگی په نهان و شاراهه.
له بی ته شهنگی کوهن زهخمم به خوینی تازمگی ته پبی
ههیا بۆ ماهی مهستورم که دهستووری نه زهر نادا
(سالم - ل ۱۷)

ههيات پرين به دیده: مه بهست ژيان شيواندن و تیکدانه به هوی سهيرکردن و گيرۆده
بوونهوه، يان به هوی چاره کاریگه ره کانه وه.

تۆ ههياتی منت به دیده بپی
تۆ به نا هو ده که ی شکاری پلنگ
(سالم - ل ۷۸)

ههيران؛ سه رگهردان.

دل موزمه حیلی ده ربه وه کو دیده له نمدا
ههيران و په ريشانه وه کو قه تره له يه مدا
(نالی - ل ۹۴)

ههیی نه کبهه؛ مه بهست خوی گه وره یه، گه وره ترين زيندوو، گه وره ترين نه مر، خودا وه ند،
خوا، خودا، يه زدان، په روهر دگار.

ئەو سێ به ره که مه زه هری حو بی خودایه
که نزی مو ته لسه می نه زه ری هه یی نه کبه ره
(نلی - ل ۴۲۴)

هرووی لا به قاء؛ مه بهست له ناو چوونه.

ئەگەر ئاۋى بەقاي نۆشيبى دوزمن فائىدەى نادا

لە مەۋجى جەۋھەرى تيغى حرووفى لا بەقا پەيدا

(سالم - ل ۱۹)

حرووفى نا؛ مەبەست نەخىرە، نە، نا.

كە نووسراۋە لە مەكتەبخانەى عيشقا حرووفى نا

جەۋابت ھەر بەلى بۆ سالما گەر ئەمرى مردن بى

(سالم - ل ۱۴۰)

حوججەت؛ حجت، حجة. ع. بەلگە، ئەۋەى كە مەبەستىكى پى جىگىر بىرى. ناۋە بۆ ئەۋ

كەسى كە زاناي گەرەبىت لە كاروبارى شەرىدا.

لە بى ئىنساڧيا ئەكوژى بەئىما سەيدى خەلۋەت

بە مەزمونى عەڧروگەر نامەى قابىز بە حوججەت كا

(سالم - ل ۲۸)

حوققە؛ حقە. ع. قوتوۋى بچوۋكى تايبەت بە مچەۋھەرات و شتى بەنرخ.

ئەگەر تاليع بى كوردى سزايە

بە حوققە دوپ و گەۋھەر كەن نيسارم

(كوردى - ل ۲۴)

حوققەى تيب؛ قوتوۋى تايبەت بە بۆن خۆشى و عەتر.

حوققە: —————>

تيب: طيب. ع. بۆن خۆشى.

ئەى قوبەى تەيبە كە دەلىنى حوققەى تيبى

مەئەۋاىى حەبىبى

(ئالى - ل ۲۶۶)

حوققەى دەم و جەۋھەر؛ مەبەست دەم و لىۋى زۆر جوان و دانى سېى و ورشەدارە.

حوققە: —————>

جهوهەر: کراو به عه‌ره‌بی (گه‌وه‌هه‌ر)ه، که به‌ردی به نرخی وه‌ک نه‌لماس و پیروژه
و... هتد

ته‌به‌سسوم دهرده‌خا حوققه‌ی دهم و جهوه‌هه‌ر له نیو نه‌ودا
به‌ئێ مسقائه زه‌ره زاهیره جیلوه‌ی له پر ته‌ودا
(نالی - ل ۸۷)

حافزی شیرازیش له‌م باره‌یه‌وه ده‌ئێ:

وگر کنم طلب نیم بوسه صد افسوس
زحقه‌ه دهنش چون شکر فروریزد
(حافظ، قزوینی - ص ۱۰۶)

واته نه‌گه‌ر داوای نیوه ماچیکی لێ بکه‌م سه‌د قسه‌ی شیرینی وه‌ک شه‌کر له دهم و
لیوی وه‌ک قوتووی موجه‌هه‌راتی دیته دهره‌وه، که هه‌مووی ریگه نه‌دان و فر و
فیالییه.

حوققه‌ی فه‌له‌کول نه‌تله‌س: مه‌به‌ست ئاسمانی نۆه‌می پر له نه‌ستیره‌ی ورشه‌دار و
جوانه.

حوققه: ➔

فه‌له‌کول نه‌تله‌س: فلك الاطلس. ئاسمانی نۆه‌م، عه‌رش.

حوققه‌ی فه‌له‌کول نه‌تله‌س و نه‌ستونه‌یی زینین
بێ بیکه به تارای سه‌ر و ترکه‌ی خه‌ز و والا
(نالی - ل ۱۱۷)

حوققیکی زه‌ر: کورتکراوه‌ی حوققه‌ییکی زه‌ره. واته سندوقیکی بچوکی ئالتوون.

حوققه: ➔

حوققیکی زه‌ری سافی له‌سه‌ر بانی نرابی
نه‌ختیکی به سه‌د سه‌نه‌ته‌ی مانیی قله‌شابی
(نالی - ل ۶۱۴)

حووری عین: حورالعین. ع. مه‌به‌ست ژنی شوخ و شه‌نگی به‌هه‌شته، ژنی زۆر جوانی

چاوپهشی بههشتیی.

هه لال بی نیکاحی حووری عینم

به جووتی نازیری شرع و فهتاوا

(نالی - ل ۱۲۲)

حور عین می گذرد در نظر سوختگان

یامه چارده یا لعبت چین می گذرد

(کلیات سعدی، فروغی - ص ۴۷۶)

واته: شوخ و شهنگی بههشتیی له بهر چاوی سووتاوهکان تیدهپهری، یان مانگی چوارده، یان بووکی جوان و بازاهوی چین تیدهپهری.

حۆری؛ یهکی له ژنانی بههشتی، وشهکه عه ره بییه و له کوردیدا وا به کاردیت وهکو باس کرا، له عه ره بیدا (حور) کۆیه و (حوراء) تاکه، واته ژنی سپیی پیست و چاو و مور زۆر پهش، به لام له فارسیدا (حور) تاکه و (حوران) کۆیه، له کوردیدا (حۆری) تاکه و (حۆریان، حۆرییهکان) کۆیه، هه ندی جار له فارسیدا وهکو کوردی (ی) ده چیته سه رو ده بی به (حوری) و کۆیه که ی (حوریان) ه.

تۆکه حۆریت وه ره نیو جهننه تی دیدم چ ده که ی

له م دلای پر شه ره ر و سینهی سۆزانمدا

(نالی - ل ۹۱)

حیجابی بیروون و دهر؛ مهبهست دهرگای ژوورنکی داپوشراوه به تاری جالآلۆکه.

حیجاب: په رده، پروپوش.

بیروون: دهره وه.

دهر: دهرگا، دهره وه.

دل نایه لی بلیم چیه سامانی حوجره که ت

هه ر تاری عه نکه بووته حیجابی بیروون و دهر

(سالم - ل ۶۸)

حیجاز، حجاز. ناوچه ی پۆژئاوای دوورگه ی عه ره بستانه، به درێژایی دهریای سوور.

ھەرۋەھا يەككىچە لە دوانزە مەقامە موسىقاكەى ئىران. (معین)

تالیبی راھی حیجازم لە موخالیف ھەلدەن

بى ئەوا قەلبی ھەزینم قووەتى بەندى نییە

(نالی - ل ۵۹۵)

حیرەت زەدە: سەرسوپماو، واق و پوماو.

حیرەت: سەرسوپماو.

زەدە: لیدراو.

حیرەت زەدە وا دیدە وەکو ھەلقەبى دەرما

بى مایە نییە عاشیقی بیچارە بفرما

(نالی - ل ۱۱۸)

حیرس: حرص. ع. چا و چنۆکی، تەماع.

تووتی تۆ لە حیرسى دل داوی تەمەع دەکاتە مل

بولبولی من لە عەشقی گۆل تەغنیە و تەرەب دەکا

(نالی - ل ۱۰۰)

بیش و کەم بى شکەم و حیرس وەکو تیفلی پەزیع

زاوییە بئیشکەم و بى شکم و بى حییەلم

(نالی - ل ۲۹۱)

حیرسن: حصن. ع. قەلا، پەناگا، جیگەى سەخت و بلند بو خۇپاراستن.

حوکمی تۆ حیرسنی ویلايەت عەزمى تۆ پەرزینی باغ

عەزمى تۆ پابەندى ساریق عەدلى تۆ ئەمنى مەکان

(سالم - ل ۹۲)

حیرسنی ناھین: قەلاى ئاسن.

حیرسن: →

ناھین: ئاسن.

که بی تیری نیگاہت وهختی ئیما بو دلی خوینین
به نهرمی مؤمه سینهم گهر سراسر حیسنی ئاهین بی
(سالم - ل ۱۴۰)
حیسنی دل پهرویزه نه؛ قه لای دل کون کونه، مه بهست دلی به هیز کون کونه.

حیسن: —————>

پهرویزه ن: بیژنگ، هیله ک، هر نامرازی که کون کون بیت و شتی ورد کراوی پی
ببیژیت.

تاله جیی په یکانی تیرت حیسنی دل پهرویزه نه
شوقی میهری پروت به پهرویزه ندا که دی جیی پهوشه نه
(سالم - ل ۱۳۰)

حیکمهت: حکمة. ع. گه لی واتای ههیه وهک: زانست، زانایی، وتهی راست و دروست، په نند
و ناموژگاری، فهلسه فه... هتد. (معین)

نالی نییه تی سیحری به بیان حکمه تی شیعره
ئه ماما نییه تی قووه تی دل قوودره تی ئینشا
(نالی - ل ۷۸)

خ

خاتمه می شان؛ نه و نیشانه یه ی که به شانی پیغه مبره وه بووه.

سیراجی ئه نبیا خه تمی روسول نووری موبینی حه ق
که عالی که عب و قه در و ده ست و سه در و خاتمه می شان
(نالی - ل ۵۰۵)

خاتمه می له عل؛ ده م و لیوی سوور و جوانی دل به ره.

خه یالم تیژه وه که نه لماس و هه م له م فیکره دا کۆله
له باتی خاتمه می له علت مه گه ر یاقووته یاقووته
(سالم - ل ۱۲۲)

خاتره؛ خاطر. ع. ئه ندیشه، یان ئه وه ی که دل بیری لی بکاته وه و له دل دابیت.

خاتری زاهیدی خالی خالی

نییه ئه لیه تته له بینکی ریا

(نالی - ل ۱۲۷)

ئۆف خودا جه ژنه بو حالی غه ربیان ماته مه
با وجودی زه وقی مه ردوم خاتری من پر خه مه
(سالم - ل ۱۵)

که سولتانی خه یالت بیته خاتر

دهبی شاهی خیره د مهیلی سه فهرکا

(سالم - ل ۳۰)

خاتری جمع: خاطر جمع. ع. نه مړو له کوردیدا (خاترجه م) ه، واته د دنیا، که سی که بیر و
هوشی نارام و له سه رخوبیت.

خاتر: —————>

جمع: کو، نه مړو له کوردیدا بووه به (جه م).

خاترنکی شوخ و خوش و بی غم و جه معم هه بوو

نیسته بو زولفی که سی مه شقی پهریشانی دهکا

(نالی - ل ۱۰۴)

نه سیمی کوئی تو خاتر دهکا جه م

به بوئی تورهی په شیوی پانیاتان

(کوردی - ل ۳۵)

خار: درك.

سه ودا زه ده که سی زولفت نه زهاری له کن په شمه

دوور له وگوله بی خاره گولزاری له کن په شمه

(نالی - ل ۴۷۴)

شوره زاری خاکی ره ی نه مجاره دامه نگیرمه

روو له هر وادی ده که م خاری وه کو زنجیرمه

(سالم - ل ۱۶)

له بن خاری موغیلان و هسل نه گهر بی ناروزو و ناکم

(کنسار آب رکناباد و گلگشت مصالرا)

(کوردی - ل ۱۰)

خارا: جوړه ناوړه شمیکي خه خه تاوییه، جوړه بهردیکي سه خته و پیکهاتووه له بلووری

نەسلى كوارتز، كە رەنگى خۆلەمىشى و سەوزە، ھەرۈھە ئاوازنىكى مۇسقىيە.
(معین)

خارایی سەوز و شینی لەبەر کردووه جەبەل
دامینی وەردی سوورە كە دەستم بە دامەنی
(نالی - ل ۶۶۵)

پەناھم شەھسوارىكە گوزەركا گەر بە ئەلبورزا
دەكا زەرىى سمى ئەسپى لە خارا توتوتیا پەیدا
(سالم - ل ۱۸)

عەجەب ئاسايشىكم دى لە ھىجرت
لە خارا رەقتەرە بۆ من پەرى قوو
(سالم - ل ۱۱۵)

خار پوشت؛ ژيشك، ژوو ژوو.

خار: دړك.

پوشت: پښت.

ھاتە پرووى دل لە غەمزە بەسكى خەدەنگ
خانەيى خار پوشت سینهيى تەنگ
(سالم - ل ۷۸)

خار و خەس؛ دړك و دال.

خار: دړك.

خەس: پووش، گىای وشك.

لەكن تۆ خار و خەس گولزارە بى من
لەكن من خەرمەنى گول خارە بى تۆ
(نالی - ل ۳۸۲)

خارى خەم؛ خارى غەم. مەبەست غەم و خەفەتى زۆر و كارىگەرە.

خار: درك.

له سهحراى سینه خاری خهه پرواوه
له ههورى دل خهفهت بارانه نههشهو
(كوردی - ل ٤٤)

خاری موغیلان؛ دركى موغیلان.

موغیلان: —————>

لهبن خاری موغیلان وهسل نهگه ربی نارهمزوو ناکهه
(کنار آب رکناباد و گلگشت مصلارا)
(سالم - ل ٢٤)
گهه قهلیولنهسهه بهسکی بهبی سایهه له وادیدا
وهکو مهجنوونی سهحراپی لهبن خاری موغیلان
(سالم - ل ١٠٥)

خاقانی؛ دراوهته پال خاقان. سولتانی.

خاقان: وشهکه تورکییهه، چوته عهههبیههه، ناوینشانیکه دراوه به پاشاکانی
چین و تورک. دهیشیت که نهه وشهیه مهبهسه شاعیری بهناویانگی نهههبیاتی
فارسیی خاقانی بیت که (أفضل الدین بدیل ((ابراهیم)) بن نجیب الدین علی
شروانی) یه و ناسراوه به (حسان العجم)، شاعیری ناسراو (٥٢٠ - ٥٨٢، یان
٥٩٥ ک). تا تههمنی (٢٥) سالی لهژیر چاودییری و پهروهههکردنی مامی خوی
(کافی الدین عمر)ی پزیشک و فهیلهسوف بوو.

ماوهیهه لای (ابوالعلاء گههجهوی) هونهری شیعر فیز بوو، لهسهههتادا ناسراو
بوو به (حقایقی)، بهلام دواى نهوهی که به هوئی (ابوالعلاء)هوه چوهه خزمهتی
خاقان مهتوچیهه، ماموستاکهی ناوی نا (خاقانی)، دواى نهوه کارهکهی تایهت
بوو به بارهگاوه، له کوئیایی تهههنیدا ژبانی گوشهگیری بردهتهههه، له تهبریز
جینگیر بووه و له ههههمان شاردا کوچی دواپی کردوهه، بابهتی دیوانهکهی
پیکهاتوهه له: دلدارى، پارچه شیعر، چوارینه، خاقانی له قهسیده داناندا خاوهنی

شيوه‌ی تايبەت بە خۆيه‌تی، هه‌يزی نه‌نديشه‌و بالا ده‌ستی نه‌و له‌ داهه‌ينانی واتا و
ناوه‌روکی نوێ و وه‌سف و لیکچووندا که‌م وینه‌یه. (معین)

زابیتە‌ی ته‌بعم سواره‌ ئیددیعیای شاه‌ی هه‌یه
موخته‌شەم دیوانه‌ داوای ته‌ختی خاقانی ده‌کا
(نالی - ل ۱۰۲)

فاتیحه! ته‌سخیره‌ شاری دل به‌ تابووری نه‌له‌م
مودده‌تیکی زوره‌ پاته‌خته‌ له‌ بو‌ خاقانی غه‌م
(نالی - ل ۳۰۸)

نالی نیسته‌ تاجی شاه‌یی و ته‌ختی خاقانی هه‌یه
شه‌وکه‌ت ئارا موخته‌شەم دیوانه‌ فیکره‌ت سانییه
(نالی - ل ۴۰۰)

خاقانی از این درگه‌ دریوزه‌ عبرت کن
تا از درتوز آن پس دریوزه‌ کند خاقان
(خاقانی - گنج سخن - ص ۴۰۱)

واته: نه‌ی خاقانی له‌م به‌ر ده‌رگایه‌ سوال‌ بکه، تا له‌مه‌و دوا له‌به‌ر ده‌رگای تۆدا
خاقان (= پاشا) سوال‌ بکات.

خاک: مه‌به‌ست به‌نده، کۆیله، بچووک. (عفیفی)

دلسۆزو فه‌رمان به‌ جیهه‌ینه‌ر. (ثروت)

ئاده‌میزادی له‌ خاک دروست بو.

که‌ خاکی خاکی دامه‌ن به‌ وه‌گه‌ر نه‌ تۆزی به‌ر بادی

که‌ ناوی ناوی گه‌وه‌ر به‌ وه‌گه‌ر نه‌ بلقی سه‌ر ئاوی

.. (نالی - ل ۶۸۳)

خاکبووسی: خۆخستن به‌سه‌ر زه‌ویدا، ماچ کردنی خاک به‌رامبه‌ر به‌ که‌سیکی گه‌وره، به
مه‌به‌ستی پێزگرتن.

شمشاد به په سمی خاکبووسی

(در پای قد تو سرنگون باد)

(سالم - ل ۵۴)

خاکستره؛ خو له میث.

زهرق و زهراقی وهکو خاکستره نه ماما بی غوبار

بهرق و بهراقی وهکو پیروزه لاکین بی کرپژ

(نالی - ل ۲۲۶)

یاخروا تووشم نه بی نیتر... تا حالی مرگ

ناینه که سبی جه لا حه یفه له خاکستره بکا

(سالم - ل ۴۲)

خاکی نه حقیره؛ مه بهست دنیای هیچ و بی نرخه، نه م جیهانه بی بارو بی به هایه ی که تا
سهر بو کس نامینی.

نه ی شه مسی مایه په رومر و نیکسیری قهلبی خاک

بنواره حالی هالیکي نه م خاکه نه حقیره

(نالی - ل ۴۳۱)

خاکی دامنه؛ مه بهست ساده و خو به بچووک زانه.

که خاکی خاکی دامنه به وهگر نه توژی بهر بادی

که ناوی ناوی گه وه ره به وهگر نه بلقی سهر ناوی

(نالی - ل ۶۸۳)

خاکی مه حقیره؛ مه بهست گوزره، قهبر.

مه حقیره: محقر. ع. شوینی هه لکه ندن.

روژی قیامه تی (فانزا هم قیام) و شه خس

قائیم چه قیوه کیله له سهر خاکی مه حقیره

(نالی - ل ۴۳۹)

خاکی نه قشې پې؛ جې پې، نهو خاکه، یان نهو جیگه یه ی که شوینی پنی له سر جیما بیت.

غوباری کوی عیشقه کوحلی بینش

به خاکی نه قشې پنی جانانه سهوگند

(سالم - ل ۵۶)

خال میسکی تاتاری؛ مه بهست خالی رهش و بون خوشی یارم.

میسک: ← موشکین.

تاتار: ← ته تار.

کهوا دارایی زهر کورته که مه رچین جیبه گوناری

کلاو لار چاو خومار شیرین سوار خال میسکی تاتاری

(کوردي - ل ۵۶)

خالیکه؛ که له که، قه برغه، نه ملا و نه ولا یان راست و چه بی سک.

شیشی سوور بینن ورن خالیگه مان داغ کن به جووت

چونکو ژانمان کرد من و نه سیم له بهر سهردی ههوا

(سالم - ل ۴۱)

خالی له علی حبه شه؛ خالی حبه شی له علی. مه بهست خالی رهشی لیوی سووره، واته خالی

رهشی نزیک لیوی سووری یار.

حبه ش: لیزه دا مه بهست رهنگی ره شه.

له عل: مه بهست لیوی سووره.

دل سیا سینگ نه بی مائیلی خاکی وه ته نه

خالی له علی حبه شه ساکینی بوردی یه مه نه

(نالی - ل ۵۲۴)

خالی له مهردوم دیده مان؛ مهردوم له دیده خالی مان. بیبیله له چاودا نه مان، مه بهست

کویربونه.

مهردوم: →

دیده: —————>

بی تماشای خالی تو خالی له مەردوم دیدەما
عەکسی ئەو بۆ مەردومی دانا له پەردەى دیدەما
(سالم - ل ۳۲)

خالی موهرەى وەسل؛ مەبەست هۆى خوگەیاندن بەیارە، هەولنى خوگەیاندن بە دلەبر.
موهرە: —————< موهرە گوشا.

بە نەپادى فیراقت نەقدى جان ئاخەر دەدۆرینم
بە خالی موهرەى وەسلت ئەگەر سەد دەفە شەشەرکەم
(سالم - ل ۸۴)

خالی هیندوو: —————< هیندوویى خال.

له کونجى بىگەسى جانم بە لەب هات
بەگۆشەى لەبنشینى خالی هیندووت
(سالم - ل ۴۹)

کە تو غالب دەبى تارىکە چاوم
دەلئى نوقتەى بەسەرمە خالی هیندووت
(سالم - ل ۵۰)

غەریب و گۆشەگیر و فەردە وەك من
له تورکستانى پووتا خالی هیندوو
(سالم - ل ۱۱۴)

دەکا شیرین بە عاشق گۆشەگیرى
له کونجى له‌على لیوت خالی هیندوو
(سالم - ل ۱۱۵)

سەوادى قیرگونى شەو له نوسخەى عەنبەرىن مووتە
سەراسەر رەونەقى دونیا له عەکسى خالی هیندووتە
(سالم - ل ۱۲۱)

خۆش رهنگه خالی هیندوویی فەردت له عاریزا
سابیت قەدەم موقیمە لە نارا سەمەندەری
(سالم - ل ۱۴۵)

خام: خاو، کال، نەگەیشتوو.

له ئاب و تاب و ئەشک و ئاهی خۆمدا بووم بە بوریانی
له باتیی پوختهگی سووتام و نیستەش پیم دەلی خامە
(نالی - ل ۴۷۳)

خام و پوخته: خاو و کولاو، نەگەییو و گەییو، نەزان و زانا.

خاو: —————>

پوخته: کولاو، گەییو، تیگەیشتوو، کارزان، ژیر، زانا.
واقیعەن لەو خوانەدا خام و پوخته پوژ و شەو
هەر تەماعیکی کە نەفسی ئارمەزوو کا میهمان
(سالم - ل ۹۰)

خانە بەردۆش: خانە بەدووش، مأل بەکۆل، ئاوارە، دەریەدەر، وێل و سەرگەردان.

خانە: مأل.

بەر: سەر، لەسەر.

دۆش: دووش، شان.

ئەوانە ی تیرمە پۆش و شەه نۆش و ناز پەرورەر بوون
ئەمێستە خانە بەردۆش نەخۆش و زار و عوریانن
(سالم - ل ۱۰۲)

خانە بەندان: لە چاوگی (خانە بەستن) هەهاتوو، زاراوێهە کە لە یاری تاوڵەدا، ئەویش
دانانی دوو پوولی تاوڵە یان پترە لەیەک خانەدا.

گەدان و بۆگەدا دەرگانه واناکن لە بی چیزی
و هکو نەپادی دانا هەر لە فیکری خانە بەندانن
(سالم - ل ۱۰۲)

خانەزا، كورتكراوهی خانەزاد و خانەزادە، پۆلە و مندالی خزمەتكار و كارەكەر، كه له و
مالەدا له دايك بێت كه خزمەتی دەكەن.

خانە: مال.

زا: پەگی چاوگی زادن و زاییدەن (= زادن و زاییدن) ی ف. یه، واتە له دايك بوون،
له كوردیدا (زایین) هەیه، بەلام بۆ لە دايكبوونی چواری و ئازەل بە كاردیت.

شكاری وەحشییان بەس دەستەمۆكەن

نەوێك بەریی شكاری خانەزاتان

(نالی - ل ۳۱۹)

خانەي دڵ: مەبەست ناخی دڵ و دەروونە، ناو دڵ.

خانەیی دڵ كه خەرابە چ بێم

بە خەیاڵت كه بفرموو بە عەبەس

(نالی - ل ۱۵۶)

خراب بێ خانەیی دڵ هەر وەكو خانەي خراب كردم

خوداوەند ئابرووی دیدەم بەری وەك ئابرووی بردم

(سالم - ل ۸۱)

آن شاه كزو خانەء دل شاه نشین بود

از كلبەء احزان گدا باز كجا رفت

(كمال خجند، دیوان - عفیفی)

واتە: بەهۆی ئەو دلبەرەوه كه وەكو پاشایە، ناخی دڵم بوو بە پاشانشین، له و دڵە

پەر له غەم و خەفەتەي منی بێ ئەواو بێ دەرەتان، دووبارە بۆ كوێ چوو.

خانەي سەبەر سووتن: مەبەست ئارام لەبەر هەلگرتن، له وزه و توانادا نەمان.

مەكە ئیخلافي ئەو وەعدەي كه فرمووت

دەخیلت بم كه خانەي سەبەرەكەم سووت

(نالی - ل ۱۴۸)

خان ومان؛ مال، خانوو، كهلوپهلی ناومال، ئەندامانی خیزان، مال و مندال، ژن و فەرزەن.

موسولمان لیڤه مانی خان و مانت ھەر نەمان دینئ
پەشیمان بە کە دەرمانی نەمانت مایەئ ئیمانە
(نالی - ل ٤٨٣)

خاو؛ خەو.

وا دەسووتئ زەخمی دەروون گاهی خەیاڵت
شەو خاوی نییە سالمی بیچارە لەبەر ئیش
(سالم - ل ٧٥)

خاوی غەفلەت عەھدی چاوت سەھلە بو بیداری دل
کەئ زەبوون گیراوە خەرگۆشئ ئەگەر خاوی نەبئ
(سالم - ل ١٣٨)

سەد کە تۆ فیکری ئەسیری خۆت نییە ئەمما ئەمن
خۆ دەزانئ چونکە پۆژ بی خورد و شەو بی خاوی تۆم
(کوردی - ل ٣١)

خاوەر؛ رۆژھەلات، ئەو شویننەئ کە خۆری لی ھەلدئیت.

ھەتا ئەو دەر نەخا وەختی سەحەر پوو
تلووع ناکا لە مەشریق شەمسئ خاوەر
(سالم - ل ٦٥)

چێھرەت بە ھەینەتیکە لە ناو شامئ توپەدا
دەریئ سەحەر لە بورجئ ئوفوق شەمسئ خاوەر
(سالم - ل ١٤٥)

خەبەر ناوەر؛ خەبەر ھینەر، ئەوئ کە دەنگویاس دەگەییەنئیت.

ناوەر: آور. رەگئ چاوگئ ناوەردەن (= آورەدن) ی ف. یە، واتە ھینان.

غویاری خاکی واحق گەر بەھەشت بی

له ده‌رگای تو خه‌بەر ئاوهرمه ئەمشهو

(کوردي - ل ٤٢)

که چونکه بۆی ويسالی تووی تئدایه

نەسیمی سویح خه‌بەر ئاوهرمه ئەمشهو

(کوردي - ل ٤٢)

خه‌بت: خبط. ع. هه‌له کردن، له راستی لادان، به بی ورد بوونهوه دهست بۆ کاربێردن.

گەر به بۆ نېسه‌تی توڤهت بدهمه موشکی خه‌تا

بۆ خه‌تا فه‌خره به‌سا بۆ منه به‌س خه‌بت و خه‌تا

(سالم - ل ٣٤)

خه‌تا: خط. ع. ئەو مووه وردانه‌ی که تازه له سه‌ر رووی شوخ و شه‌نگه‌کان ده‌رویت. گه‌نده
مووی سه‌ر ده‌موچاوی تازه پینگه‌یشتووهمکان.

برۆت بالی هوما سایه‌ی سه‌ری سولتانی حوسنت بوو

خه‌تت هات و وتی من ناسیخی توغرایی خونکارم

(نالی - ل ٢٧٤)

خه‌تا: خه‌طا، خطا. به سه‌رووی ولاتی چین ده‌وترا که شوینی نېشته‌جی بوونی تیره‌کانی
تورك بووه. (معین)

سه‌ر گرانه قافلە سالاری پئی چین و خه‌تا

چونکه باری عه‌نبر و میسکه له زولفه‌ینی دو‌تا

(نالی - ل ١٣٠)

خه‌زرا ده‌لئی زه‌مینه به چین و خه‌تایه‌وه

غه‌برا ده‌لئی سه‌مایه به شه‌مس و سوه‌ایه‌وه

(نالی - ل ٥٥٢)

هه‌ر مه‌سنه‌له بکری که به‌تو شه‌رحی کرابی

مومکین نییه کهس ده‌خلی بکا چین و خه‌تابی

(نالی - ل ٦٠٦)

په‌ریشان و شکسته‌و سهر نیگون داماره زولفه‌ینی
تومهن بادی سه‌با چین و خه‌تای لی داوه زولفه‌ینی
(نالی - ل ۱۷۵)

گهر به بۆ نیسه‌تی تورپت بده‌مه موشکی خه‌تا
بۆ خه‌تا فه‌خره به‌سا بۆ منه به‌س خه‌بت و خه‌تا
(سالم - ل ۳۴)

نه‌ندازه‌یی هه‌وشی هه‌ره‌م جیلومه‌گری یار
دینیتته نه‌زهر ده‌شتی خه‌تا و په‌می ئاهوو
(سالم - ل ۱۱۵)

خه‌ت عه‌نبهر: ورده موو یان گهنده مووی تازه پرووی بۆن خو‌شی ده‌موچاوی یار.
خه‌ت: خط. ع. مه‌به‌ست گهنده مووی تازه رووای ده‌موچاوه.
عه‌نبهر: —————>

له بت شه‌ککه‌ر خه‌تت عه‌نبهر موژه‌ت خه‌نجه‌ر قهدت عهر عهر
له عیشتت دل وه‌کو بولبول له پروتا گول وه‌کو گولچین
(سالم - ل ۹۵)

خه‌ت و خال: گهنده مووی تازه پروواو و خالی سهر پرووی تازه پینگه‌یشتوو‌ه‌کان.
نیسه‌پاتی خه‌ت و خاله به‌سه‌د شوشتن و گریان
ناچیته‌وه نه‌م نوقته له نیو دیده‌یی ته‌ردا
(نالی - ل ۸۱)

به نه‌برۆ و خه‌ت و خال جوانی به بالی چوست و چالاک
به زاهیر بی‌چوو‌ه ده‌رویشی به دل جه‌للادی سه‌ففاکی
(کردی - ل ۵۷)

خه‌ت یاسه‌مه‌ن: مه‌به‌ست نه‌رمه موو یان گهنده مووی جوانی پرووی یاره، ورده مووی
جوانی لا جانگ.

خەت: خط. ع. نەرمە مووی دەموچاۋ.

ياسەمەن: →

گۆل بەدەن سیمین زەقەن خەت یاسەمەن فندق دەھەن
ئەسمەرە قەد عەرعرە ناز و نەزاکەت دارەكەم
(كوردی - ل ۳۰)

خەتی دەوری لەب: مەبەست مووی تازە پرواوی سەر لیۆه.

تاری کاکۆلت لەسەر سەفحە ی روخت تاتاریه
خەتی دەوری لیۆی ئالت جەدوملی ژنگاریه
(كوردی - ل ۵۱)

خەتیرو: خطیره، خطیر. ع. مەزن، گرنگ، گەورە، پایە بلند.

بلا بۆ کوندەبوو بی مفتی مشک و ماری کەندوو بی
خەتیره ی گەنجی ویرانە زەخیره ی کونجی کاشانە
(نالی - ل ۴۸۳)

خەتی رەیحان: مەبەست نەرمە مووی تازە پرواوی دەموچاوی شوخ و شەنگەکانە.

هەرۆهە ناوی یەکی بوو لەو خەتانە ی کە لە رابردوودا، بەکار دەهات و
پیشیان دەوت خەتی جەلی (خط جلی)، بەم خەتە لە جیاتی هەندێ تیپ گۆلی
جۆراو جۆر نەخش دەکرا، لەبەرئەو بەم خەتەیان دەوت خەتی گۆلزار. (عقیفی)

تاکیە لیم دوورە خەتی رەیحان و پرووی گۆل رەنگی تو
کوێر بم ئەر بیم سەیری رەیحان و گۆلی شەست پەر بکەم
(كوردی - ل ۲۹)

ئەگەر چی قادری بۆ قەتلی من فکری بکە قوربان
لەسەر سەفحە ی روخت وەختە عیان بی خەتی رەیحانی
(كوردی - ل ۶۰)

خەتی روو: مەبەست نەرمە مووی تازە پرواوی دەموچاوه، ورده موو، گەندە موو.

سه‌بزه له ده‌وری گول ته‌په وهك خه‌تتی پرووی یار
پاپووشی وشك و زووره وهكو پيشی كاكه سوور
(نالی - ل ۱۸۹)

خه‌تی زه‌نگی؛ مه‌به‌ست مووی تازه پرووای ده‌موچاوه.

نهم زاراوه‌یهم له فهره‌ه‌نگه‌كاندا بهر چاوه نه‌كه‌وت، نه‌وه‌ی كه زیاتر له شیعری
كو‌ندا به هه‌مان مه‌به‌ست به‌كار هاتووه (خه‌تی زه‌نگاری) به.
خه‌ت: خط. ع. لیژده‌دا مه‌به‌ست مووه، كه ده‌لین خه‌تی دا، واته مووی لی‌هات.
زه‌نگ: ره‌ش، تاریك. كه ده‌لین شه‌وه‌زه‌نگ واته شه‌وی تاریك.
په‌رچه‌می سوونبولی یو‌قه‌ددی (قضیب البان) ی
زولفی به‌هلوولی یو‌خه‌تی زه‌نگی یو‌وه‌جه‌ی هه‌سه‌نه
(نالی - ل ۵۲۵)

خه‌تی سه‌بزه؛ مه‌به‌ست نه‌و مووه‌یه كه تازه له‌سه‌ر پرووی نه‌وجوانان ده‌رویت.

خه‌تی سه‌بزی له كه‌ناری له‌بی نالی هه‌روه‌ك
خزری زینده له‌سه‌ر چاهه زولایکی هه‌یه
(نالی - ل ۵۷۲)

سبزه در باغ گفته اند خوش است
داند آن كس كه این سخن گوید
یعنی از روی نیکوان خط سبز
دل عشاق بیشتر جوید
(كلیات سعدی - فروغی - ص ۱۳۵)

واته: ده‌لین خو‌شه سه‌وزه گیا له باخدا، نه‌و كه‌سه ده‌زانی كه نهم قسه‌یه ده‌كات،
واته مووی تازه پرووای سه‌ر پرووی شوخ و شه‌نگه‌كان، دل‌ی دل‌دار زیاتر ده‌یه‌ویت.
**خه‌تی موشكین؛ مه‌به‌ست مووی ده‌موچاوه، مووی تازه پرووای ره‌ش، یان مووی تازه
پرووای ره‌ش و بو‌ن خو‌ش.**

خەت: مەبەست مووی تازە روواوی دەموچاوە.

موشکین: —————>

قەدری عاشق کە ی دەزانێ چونکە تیفلەو بەد خووە
تا خەتی موشکین لەسەر سەفحە ی پوخی ئیزهار نەبێ
(کوردی - ل ۵۳)

خەتی نەججاشی، خەطی نەججاشی، مەبەست ئەو موویە کە تازە لە پووی لاو دەپوینت.
خەت: مەبەست مووه.

نەججاشی: نەجاشی، نجاشی. نازناویکی گشتییە بۆ پاشاکانی حەبەشە.
سەد حەیفی لە بۆ کە عەبەیی حوسنت کە بەسەریا
نەججاشی یی خەت هاتوو نەزیکە خوروجی
(نالی - ل ۶۴۰)

خەتی یاقووت، مەبەست نەرمە مووی سەر لێوی سوور و جوانە.

چ شیرینە ختووتی دەوری لێوت
بەلێ مەعلومە خوێشە خەتتی یاقووت
(نالی - ل ۱۵۱)

خەجلان، خجلان. ع. شەرمەزار.

ناسیحی موشفیق و وهی واعیزی ناشوفته دلان
شاوری حائیر و وهی مودەبیری ئەمری خەجلان
(کوردی - ل ۳۶)

خەجلان، شەرمەزار بوو، تەریق بوو، بوو زەرد بوو، خەجالەتی کیشا.

یار گلە ی بوو لە دلم چونکە نەسووتا لە فیراق
لە قسە ی ناحەقی ئەو سالمی مسکین خەجلان
(سالم - ل ۲۶)

خەدەنگ، تیر، برژانگی تیز و کاریگەر.

رهوشه‌نی داوه به‌دل ره‌وزه‌نی سینهم له خه‌ده‌نگ

دهك ئیلاهی نه‌رزئ دهستی كه‌مانت له گلا

(سالم - ل ۲۶)

چه‌سپه هه‌رجا ریشه‌یی جه‌رگم له گه‌ل ریشه‌یی خه‌ده‌نگ

چه‌ند به چوستی تیری موژگان‌ت له ناو دئما پروا

(سالم - ل ۳۴)

تیری نیگامی عیشه‌ویی نازم به جه‌رگ و دل

خوینینه وهك خه‌ده‌نگی ته‌مته‌ن و ئه‌شكه‌بووس

(سالم - ل ۷۳)

كه‌س نه‌كا وه‌سفی خه‌ده‌نگی پووری زال

باسی خوین ریژی موژت گه‌ر بیته ناو

(سالم - ل ۱۰۸)

بو دئی سالم موژت وه‌ختی نیگه‌ه

دهم به ده‌م دئ وهك خه‌ده‌نگی تازه ساو

(سالم - ل ۱۰۸)

خه‌ده‌نگی چاو، ← خه‌ده‌نگی موژه.

چاوه‌كه‌م خو من برینداری خه‌ده‌نگی چاوی تو‌م

زار و بیمار و گه‌رفتاری كه‌مه‌ند و داوی تو‌م

(كوردی - ل ۳۱)

خه‌ده‌نگی غه‌مزه؛ تیری غه‌مزه. مه‌به‌ست سه‌یركردنی به‌ناز و كاریگه‌ر.

خه‌ده‌نگ: جو‌ره درمختیكه كه داره‌كه‌ی ره‌ق و سه‌خته و نیزه و تیر و زینی ئه‌سپی

لی دروست ده‌كری، هه‌روه‌ها به‌دار به‌رویش ده‌وترئ، تیری راست و دریز، كه

ده‌لین تیری خه‌ده‌نگ، واته تیری كه له داری خه‌ده‌نگ دروست بكرئ. (عمید)

شوينى خهدهنگى غه مزه يى تو بوو به جينى ته و اف
نارين قه لايى دل به شهره ف گه ييه ميرى سوور
(سالم - ل ۶۴)

خهدهنگى قامه تا؛ مه به ست بالاى ريك و جوانه.

خهدهنگ: تير.

تا خهدهنگى قامه تى تو ي گرته باومش مالى قهر
پشتى تا قانه ت له خه م خه م بوو وه كو مالى كه وان
(سالم - ل ۹۱)

خهدهنگى موژه؛ مه به ست برژانگى دريژ و جوان و كارى گهره.

خهدهنگ: ————— ← خهدهنگى غه مزه.

موژه: برژانگ.

نالى وهره لاده له خهدهنگى موژه يى يار
ئو و كافر مه ستانه كه غاره تگهرى دين
(نالى - ل ۳۴۰)

خهرايات؛ خهرايات. ع. ۱- كوى خهرا به يه، ويرانه. ۲- شهرا بخانه، مه بخانه. ۳- شوينى
خهرا به و داوئنه يسى. ۴- شويني كه كه شيره ي تريك و شتى ترى تيدا ده كيشريت.
۵- شوين و پله ي گوى نه دان به رهوش و نه ريت.

خهراياتى موغان: شوينى به يه كه گه يشتن و په يوه نديى، كه گه يشتو وه كان به
خوا، له باده ي و وحدت سه مه ست ده كا. (معين)

مه به ست له خهرايات شوينى رابواردن و كارى نابه جى و ناپه سنده. به و شيوه ي
كه له (مناقب العارفين - ل ۵۵۵) دا هاتووه، به فاحيشه خانه ده لى خهرايات و له
(ل - ۴۸۹) دا به و شهرا بخانه ي كه تا يبه ت بوو به نهرمه نييه كان، ده لى خهرايات
و به خه لكى نه و يش ده لى ره نده كان.

به لام له زاراوه ي سؤفقيه كاندا، خهرايات شويني كه كه له ويدا نيشانه ي ربا و خو
به چاك نيشاندانى تيدا نييه، و هر شتى كه له ويدا بيت يه كه ره نكيه و نه وى

جینگه‌ی گه‌یشتنه به‌راستییه‌کان.

هه‌روه‌ها له زماندا، به واتای مه‌یخانه و قومارخانه (برهان) و جینگه‌ی به‌دکاران هاتووو، له‌وه ده‌چی که تا سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچی، به‌و واتایه به‌کار هاتبی، به‌و شیویه مه‌نوجیهری ده‌لی:

دفتر به دبستان بود و نقل به بازار

وین نرد به جایی که خرابات خراب است

واته: ده‌فتەر له قوتابخانه‌یه و نوقلیش له بازار، ئەم یارییه له لایه‌ک، که قومارخانه و شوینی به‌دکارانیش ویرانی و خرابه‌یه، که خه‌راباتی به‌مانای قومارخانه به‌کاره‌یناوه.

دیشان به‌م شیویه مه‌سعوودی سه‌عدی سه‌لمان و شاعیرانی تری نیوه‌ی دووه‌می سه‌ده‌ی شه‌شهمی کۆچی ئەم وشه‌یه‌ی به واتای مه‌یخانه و شوینی به‌دکاران به‌کار هیناوه.

هرچه از جود شه‌به‌کف کند او

در خرابات ها تلف کند او

واته: هه‌رشتی که نه‌و به‌هوی به‌خشنده‌یی پاشاوه به‌ده‌ستی به‌ینی، له مه‌یخانه و شوینی به‌دکاراندا له ناوی ده‌بات.

به‌لام سه‌نایی غه‌زنه‌وی له (حدیقه الحقیقه‌ی) خۆیدا ئەم وشه‌یه‌ی له پێشدا به واتای ناشیرین و زاراوه‌ی شاعیرانی پێشین به‌کاره‌یناوه و ده‌لی:

ای خرابات جوی پر آفات

پسر خر تویی و خرآبات

واته: ئەه‌ی نه‌و که‌سه‌ی که زۆر به‌دکاریت و به‌دوای مه‌یخانه و قومارخانه‌دا ده‌گه‌ریت، تو جاشه‌که‌ریت و ناژدادیشت که‌ره.

به‌لام له غه‌زه‌لیاته‌کانی خۆیدا ئەم وشه‌یه‌ی وه‌کو زاراوه‌یه‌کی سو‌فییانه، واته خه‌لوه‌تگای یاران و شوینی دیدار و کۆبوونه‌وه‌ی دۆستان به‌کاره‌یناوه (بانگ جرس - ۴ - ۱۲۳)

شست و شوی کن و آنگه به خرابات خرام

تانگردد ز تو این دیر خراب آلود

(حافظ، ۲۹۳)

واته: خۆت بشۆ و خۆت پاك بکهرهوه، ئەو کاته برۆ بۆ خهلوهنگای یاران و شۆینی دیدار و کۆبوونهوهی دۆستان، تا ئەو شۆینه بههۆی تۆوه نالودهو پیس نهبیت. (اشارات)

له بارهی ئەم وشهیهوه پهگ و واتاو بهکارهێنانهکانی زۆر قسه کراوه، بهلام بهکورتی دهتوانین بڵیین له بهر ئەوهی که مهی فرۆش و مهی خواردنهوه له نایینی نیسلامدا له قهدهغه کراوهکان بووه، مهی فرۆش و باده نۆشان، له دهرهوهی شارهکان، له وێرانه و کهلاوه چۆلهکاندا، بهم کارهوه خهریک بوون و داوی ئەوه بووه به شۆینی دلداران و پیاو چاکان و مهی نۆشان و مهی گێران. ههرچهندهلێن بهو هۆیهوه به مهیخانهکانیان وتوو خهرابات، که هۆی سهرخۆشی و تێک چوونی مهی نۆشهکان بووه، ههروهها ههندیکیش پێیان وتوو خور ئاباد، واته شۆینی خواردن و نۆشین. بهلام له ئەدهبی عیرفانیدا، پێک هاتوو له خراب بوونی سیفتههکانی ئادهمیزاد و له له ناوچوونی بوونی ئەو شتانهی که پهیههندییان به لهشوه ههیه. خهراباتی پیاوکی کامله که لهوهوه زانیارییه خوداوهندییهکان دهردهچیت. بۆ زانیاری پتر برواته: (اصطلاحات)

خهراباتی دلای نالی مه فرموو خالییه نایهه!

به مهرگی تۆ قهسهه چاوم! به زیکرت بهیتی مهعموره

(نالی - ل ۴۱۱)

ئهگهر تهکیه ئهگهر شێخه ههموو داوی عهلایق بوون

بلی نالیی بجی مهستی خهرابات و موجهده بی!

(نالی - ل ۶۳۲)

شههی ئیقلمی عیشقم پیری پهندانى خهراباتم

ئهگهرچی زاهیرهه نيفل و نهزان و ئهبله فامیکم

(کوردی - ل ۳۲)

خهراج؛ ئەم وشەپە پەهلەفەییە و چۆتە زمانی عەرەببەییەو.

واتە: باج، باجی زەوی، ئەو باجەیی که لەسەر زەوی و زار وەردمگیریت. (معین)

خاکی میزاجی عەنبەر و داری پەواجی عوود
بەردی خەراجی گەوھەر و جۆباری عەینی نوور
(نالی - ۱۸۲)

ریشوویی گەردن کەچی ئەو گەردنە جوکمی قەزا
بۆ خەراجی بەندمگی سەرگەردەنی ئاھوو دەکا
(سالم - ۳۱)

پەشکی نازی بۆنی زولفی قەلبی خونچەیی کرد بەخوین
وا لە گەردنیا خەراجی گەردەنی ئاھووی خەتا
(سالم - ۴۰)

بەسەر دلما حەوالەیی غەمزە تاکەیی
دەبئی چی بی خەراجی مولکی مەخرووب
(سالم - ۴۴)

ئاھوویی دل گەر ببینئی گەردەنت
دەر زەمان دینئی لە گەردنیا خەراج
(سالم - ۵۴)

خەراجات؛ کۆی خەراجە، واتە باج، باجی زەوی.

باجی زەوی، ئەو باجەپە که لەبەرھەمی کشتوکالی زەوی وەرگیراوە. (اخراج،
اخرجة) کۆپە، لە کۆندا ئەو باجی زەویپە بوو، که لە ولاتە ئیسلامیپەکاندا، لە ناو
موسولمانەکاندا وەردمگیرا و پینان دەوت خەراج، ھەر وەھا باجی بوو که لە (اهل
ذمە) وەردمگیرا، واتە ھاوئەیمانان، لە جوولەکە و نەسرانی و زەردەشتی، که
بەخاوەنی کیتاب ناسراون و لە ولاتە ئیسلامیپەکاندا لە ژیر چاوەدیری
موسولماناندا، دەژیان. (عمید)

فیدای ته شریفی رینگهت بی خهراجات و خهزینهی دل
نیساری توژی پیت بی گهر له چاودا قه ترهیی مابئ
(نالی - ل ۵۹۹)

خهرام؛ کرده و هیهک که له پرووی ناز و جوانییه وه بیت، رویشتنی به له نجه ولار.
عه جبه ئاهیسته خهرامی به ته رف ئیمه وه با
باره بو په نجهیی پتی نازکی تو رهنگی حهنا
(سالم - ل ۲۸)

خهرامان؛ رویشتنی به ناز و له نجه ولار.

دولبه ری بالآ بلندم گهر خهرامان بی به ناز
سهروی گولزاری نیرهم چون مهیلی هه مدوشی دهکا
(سالم - ل ۲۲)

خهرامیدهن؛ خورامیدهن، رویشتنی به له نجه ولار، رویشتنی به ناز، جوانیی و شوخ و
شهنگیی و یقار. (معین)

بو سهیری خهرامیدهنی نهم سهروو قه دانه
سوفی له ته له بدن و هه موو سالیکی راهن
(نالی - ل ۲۴۴)

خهرزیه؛ ناله تی پیاو.

ئی داراتوو له دوو مهجرایی میزابی مهبال
مه به بادیی وهکو خهرزیه به هه وای کیبر و مه نیی
(نالی - ل ۶۷۰)

خهرقه؛ خیرقه، خرقه. ع. لیره دا مه بهست جبیهی شوپره، که بهری ناوه وهی له پیسته
دروست کراوه. به لام لیره دا به شیوهیه کی کورت باسی خهرقه دهکین:
خهرقه؛ خیرقه، خرقه. ع. واته جلی شر و پینه کراو له زاراوهی سوفییه کاندای جلیکه
که سوفی له بهری دهکات، ههروه ها نهم خهرقه یه به لگهی رینگه پیشاندانی

مورشیده‌کانی نهم دسته و کۆمه‌له‌یه، هەر مورشیدی ده‌بی جلی مورشیده‌که‌ی خۆی له‌دهستی ئەو وهریگری و له‌به‌ری بکات، یان مورشیدی پێشوو جله‌که‌ی خۆی بکاته به‌ر مورشیدیکی تر، کاتی که جله‌که‌ی له‌به‌ر کرا ئیتر مورشیدی خه‌رقه‌دار، یان خه‌رقه‌ له‌به‌ر کراوه، ئەوا ئیتر ئیجازه‌ی ئیرشادی وهرگرتوه. سوڤیه‌کان به‌ بۆچوونی جیا‌جیا به‌لگه‌و بنه‌ره‌تی نهم خه‌رقه‌یه ده‌گێرنه‌وه بۆ‌عه‌لی کورپی نه‌بی تالیپ، یان ئەبو به‌کری سدیق و ده‌لێن نه‌وانیش له‌ دهستی پێغه‌مبه‌ره‌وه (د. خ) خه‌رقه‌یان وهرگرتوه و پۆشویه‌نه، که‌واته خه‌رقه‌ی سوڤی که به‌لگه‌ی ئیرشادی ئەوه ده‌گه‌رێته‌وه بۆ پێغه‌مبه‌ر. خه‌رقه‌ هه‌رچه‌نده کۆنتر و زۆر پینه‌کراوتر بێت به‌ نرخته‌، نهم خه‌رقه‌یه له‌ خانه‌قاکاندا به‌ رێگه‌و نه‌رتی تایبه‌تییه‌وه ده‌گاته دهستی یه‌کیکی تر، که‌ لیک‌دانه‌وه و باسکردن له‌م باره‌یه‌وه له‌ باب‌ه‌ته‌که‌مان ده‌رده‌چیت.

بۆ زانیاری پتر بره‌وانه: کشف‌المحجوب هجویری، ل ٤٩ - ل ٦٥، واللمع ابو نصر سراج - ل ١٨٧.

به‌رگی رووتی به‌ هه‌زار خه‌رقه‌ی شادی ناهه‌م
چونکه مه‌حبوبه‌ به‌ناز پیم ده‌لی گاهێ مچه‌ رووت
(کوردی - ل ١٤)

خه‌رقه‌ پۆش: مه‌به‌ست ریاکاره‌، که‌ مه‌ی خواردن به‌ حه‌رام داده‌نی و کاتی که‌ ده‌چیته‌ خه‌لوه‌ته‌وه کاریکی تر ده‌کات، یان روو به‌روو جوړیکه‌ و له‌ پاش مله‌یش جوړیکی تره‌.

خه‌رقه: →

خه‌رقه‌ پۆشی که‌ی ده‌پۆشی جه‌وه‌ری زاتی ئە‌من
بیته‌ نیو جیلوه‌ی به‌ زوشتیی خۆی به‌ عوریانی ده‌کا
(نالی - ل ١٠١)

حافزی شیرازیش ده‌لی:

چه‌ جای صحبت نامحرمت مجلس انس
سهرپیه‌اله‌ بپوشان که‌ خه‌رقه‌ پۆش آمد
(حافظ - قزوینی - ص ١١٩)

واته: کهى كۆپى خۆشى و شادى دۆستان جىڭەي نامەحرەمە، وا خەرقە پۇشى
پىكار و خۇ پەرست هات سەرى پىكى مەيەكەت دابپۇشە.
لېرەيشدا بە واتاي خەرقەي شېر و پىرى پىنەكراوى دەرۆيشان بەكار دىت و
كوردى دەلى:

كۆل بە دۆش و خەرقە پۇش بن تاج و كەشكۆل هەلگرن
پرووكەنە ئەفلاكى بەدخوو بچنە شارى خامۇشان
(كوردى - ل ۲۳)

خەرقەي ئەزرىق؛ خىرقەي ئەزرىق. دروشمى سۆفییەكان بووه، حافظ لەم بارەيەوه دەلى:

چندان بمان كه خرقهء ازرق كند قبول
بخت جوانت از فلك پير ژنده پوش
(حافظ - ص ۱۲۰۱، مروى)

واته: ئەوهنده بمىنەرەوه كه بەختى گەنجت، له فەلەكى پىرى جلو بەرگى شېر
پۇش، خىرقەي شىن قبوول بكات، مەبەست له خەرقە قبوول كوردن، بوون بە
جىنشىنى مورشیدە. واته: هەندە بمىنەرەوه تا فەلەكى پىر لەناو بچى و بەختى
گەنجت ببى بە جىنشىنى ئەو.

بنوارە خۆشىي رەقسى لەگەل خەرقەيى ئەزرىق
مومكىن نييه بەم پاكييه لەم ئەرزە سەمايى
(نالى - ل ۷۰۵)

خەرقەي پادشاهى؛ مەبەست عەبا يان جىبەي تايبەت بە پاشايە.

خەرقە: —————>

ئەبەد نادەم بە خەرقەي پادشاهى
بە لاسى خەز لىياسى كوهنەيى رەند
(سالم - ل ۵۶)

خەرقەيى سائووس؛ خەرقەي رىيا، ئەو خەرقەيەي كه سۆفییەكان بە مەبەستى رىيا و

خوڤيشانندان به پياو چاك له بهرى دهكهن.

خه رقه: —————>

سالووس: زمانى لووس، كه سى كه به زمان لووسى و فروفيل خوى به پياو چاك و خواهرست پيشان بدات.

نهرم و زهرقى خه رقى سالوسيان

شاهيدى زوره زوبانى لووسيان

(نالى - ۳۲۰)

خه رگوره: كورپى خه، جاشه كه.

ره قىبى جوفتهلى نابيته نه خچيرت كه خه رگوره

ته لىفى چايره دائيم له قه شقهى كه رډو جهودا

(نالى - ۸۷)

خه رگوش: كه روئشك.

له رهمزى سپرى عيشقا ته هلى دل بيدار و باهوشه

وهلى بيدل له خوابى غه فله تا همزادى خه رگوشه

(سالم - ۱۲۶)

خاوى غه فله ت عهدهى چاوت سه هله بو بيدارى دل

كهى زه بوون گيراوه خه رگوشى نه گه ر خاوى نه بى

(سالم - ۱۳۸)

خه رمانهى ماه: باز نه يه كى رووناكه، هه ندى جار به دورهى مانگدا درده كه ويت.

سهف سهف كه ده وهستن به نه زه ر خه تى شو عاعن

حه لقه كه ده بهستن وهكو خه رمانه يى ماهن

(نالى - ۳۴۱)

خه رمانى وجود: مه بهست هه موو گيانه، هه موو لهش، هه موو نه ندامه كانى لهش، هه موو هه ستى.

ناگری جهوری له خهرمانی وجودم بهر یوو

قور به سهر سالمی بیچاره له دس خوویی حهیب

(سالم - ج ۴۵)

خهرمهن: مه بهست دهسکه وتی هیواو ناره زوو، به لام وشه که خوی به واتای خهرمان هاتوو.

خهرمهنی سالمی فهقیر سووخته په به ناری عیشق

خوشه به خوشه گول به گول دانه به دانه جوو به جوو

(سالم - ج ۱۱۲)

خهرمهنی گول: کومه لئی گول که له شوینیکدا پیکه وه پروابن.

ماوهرده له سهر خهرمهنی گول عهتر فشانه

یا ناوی حه یاته عهره قی وردی موحه بیات

(نالی - ج ۱۴۳)

له کن تو خار و خهس گولزاره بی من

له کن من خهرمهنی گول خاره بی تو

(نالی - ج ۳۸۲)

خهرمهنی مونعیم: مال و دارایی و سامانی زوری دهوله مه ند.

خهرمهن: خهرمان.

مونعیم: مونعم. ع. دهوله مه ند، به خشنده.

تا وهقتی دوزدی نیمه شه بن تورکی بینیزام

دوزدن هه موو له خهرمهنی مونعیم دهخن زهره

(سالم - ج ۱۳)

خهرموهره: موورووه که رانه.

له فهردیی وه سفی یارا عاره ناوی مووده عی بردن

له رسته ی فیکری ما خهرموهره هه مسلکی گوهر ناکه م

(سالم - ج ۸۵)

خەرووس؛ خورروس. پەهلەشى. Xros (معین)

كەلەشیر، كەلەباب.

گەر فەر و تاج و زینەت و شەوكت وەفای دەبوو

بئ دەردی سەر دەمانەوہ بۆ تاوس و خەرووس

(نالی - ل ۲۳۹)

خەریدار، کریار، ئەو کەسەى دەکری.

خەرید: چاوی کرتاوی خەریدەن (= خریدن) ی ف. یە، واتە کرین.

از: پاشگرە.

دوړ و یاقووت دەبارئ لەم کەلامە شیرینەى کوردی

خووا سا کوا لە دونیادا قەدرزانی، خەریدارئ

(کوردی - ل ۵۳)

خەرەك؛ مەبەست ئەوہى كە ھەمیشە دەسووپیتەوہ و راناوہستیت، ئەوہى كە زۆر لەسەر شتى بروت.

خەرەك = دووخ = دووك = چەرخ: چتیکى دارینەى، پەرەپەكى گەورەى ھەىە،

دووخیكى پتوہىە بە دەسكەلۆوجە بادەردئ، لۆكە و خورى پئ دەرىسن.

(گیو)

مەسەل دنیا ژن و چەرخیش خەرەك دەم دەم بە دووخی غەم

رەمكى تارى و جودت بادهدا ھىشتاکو ھەر خاوى

(نالی - ل ۶۸۰)

خەز؛ جلوبەرگی ئاوریشمین. (معین)

گیانلەبەرنكى بچووكى مەمكدارە، وەكو سمۆرەىە، كلكى درىژ و پرمووه،

پىستەكەى قاوہىى يان خۆلەمىشىيە، بن ملی سپيە، بە زۆرى لە شەودا دیتە

دەرەوہ، بالئندەى بچووك راودەكات خوينى دەخوات، مشك و مار و ھەندئ

گیانلەبەرانى بچووكى تر راو دەكات، پىستەكەى گران بەھايە و دەكرىت بەبەرى

جلوبەرگ. (عمید)

دله‌رزن هه‌وری نه‌و‌گه‌ر بیته‌ پرووی گه‌ردوون له‌ پایزدا
به‌ پرووتی کۆنه‌ خه‌ز پۆشان له‌ فیکری به‌رگی زستانن
(سالم - ۱۵)

دیم وه‌کو دوکانی به‌زازی له‌ سه‌ریه‌ک بوخچه‌ها
شالی تیرمه‌ و که‌ولی خه‌ز دیبای هیندو په‌ر نیان
(سالم - ۹۰)

خه‌زانیی ره‌نگ، ره‌نگی خه‌زان، مه‌به‌ست پرووی زه‌رده، ده‌موچاوی زه‌رده‌لگه‌راو.

خه‌زانیی ره‌نگی من بو‌ ناینه‌ی پرووت
خه‌زانم دی له‌ ناغۆشی به‌ه‌ارا
(سالم - ۲۵)

خه‌زپۆش؛ مه‌به‌ست پۆشته‌ و په‌رداخه‌، نه‌وکه‌سه‌ی که‌ جلوه‌به‌رگی جوان و گران به‌های
له‌به‌ردایه‌، نه‌وه‌ی جلوه‌به‌رگی ناو‌ریشمی و پیسته‌ خه‌ز له‌به‌رده‌کات.

خه‌ز: —————>

دله‌رزن هه‌وری نوو‌گه‌ر بیته‌ پرووی گه‌ردوون له‌ پایزدا
به‌ پرووتی کۆنه‌ خه‌ز پۆشان له‌ فیکری به‌رگی زستانن
(سالم - ۱۰۳)

خه‌زرا؛ خضراء.ع. مییی (أخضر).ه.

لی‌ره‌دا مه‌به‌ست ئاسمانه‌. سه‌وز.

خه‌زرا ده‌لئی زه‌مینه‌ به‌ چین و خه‌تایه‌وه
غه‌برا ده‌لئی سه‌مایه‌ به‌شمس و سه‌هایه‌وه
(نالی - ۵۵۲)

خه‌سه‌ک زا‌ره‌ شوینی درکاوی.

خه‌س: درک.

ه‌ک: پاشگه‌ر بو‌ لیکچوون.

زار: باشگره بو شوین.

نه‌یستان و خهسهك زاری سونووفی شهوکه‌یی خاری
گه‌لی خۆشتر له سه‌روستان و دلکه‌شتر له بوستانه

(نالی - ۴۹۴)

خهسته: بریندار، دهرده‌دار، په‌ککه‌وته، غه‌مگین، شه‌کته و ماندوو.

به‌هاوین جه‌سته خه‌سته‌ی دهردی گهرام

به‌زستان دل شکسته‌ی به‌ردی سه‌رمام

(نالی - ۲۶۱)

خه‌سفا: خسف. ع. نو‌قم کردن، له‌ناو‌بردن، به‌ناخی زه‌ویدا بردن، له‌ناو‌چوون.

قاروونه‌فه‌له‌ك موسته‌حه‌قی گرتن و خه‌سفه

زیو و زه‌ری شه‌مس و قه‌مه‌ره دیره‌می که‌وکه‌ب

(نالی - ۱۳۵)

خه‌سه‌ی نه‌بته‌ره: مه‌به‌ست شه‌یتانه. دوژمنی کلک براو.

فائیز ده‌بی به‌نووری نه‌جاتی حه‌بیبی حه‌ق

له‌و جینگه‌دا به‌کوئیرییی نه‌و خه‌سه‌مه‌ نه‌بته‌ره

(نالی - ۴۳۵)

خه‌شم: توورپه‌یی.

ئه‌ر خه‌شمه‌ و مگه‌ر لوتفه‌ به‌ کوردی نه‌زه‌ری که

قوربانی غه‌زه‌ب گرتن و گو‌شه‌ی نه‌زه‌رت بم

(کوردی - ۲۲)

پو‌یین و وه‌ستانه‌وه‌و عیشه‌ نیگه‌ه‌یکت هه‌یه

نازه‌ یاخۆ خه‌شمه‌ یاری هه‌مدله‌ی خه‌مخوارییه

(کوردی - ۵۱)

دهكا شیرین له خه شما تهلخ گوویی له علی شیرینت
(دعا گر نیست خوش و قتم زگفتارت بهد شناسی)
(سالم - ل ۱۴۹)

خهشین پویشی: زبر پویشی، نهو کهسهی که جلوبه رگی دهر ویشی له بهر دمکات که له پارچهی
زبر و کهم نرخ دروست کرابی خهشین وشهی (خشن)ی عه ره بییه، واته زبر.

تهنی رازی به خهشین پویشی یی وهك شیرو شوتور
بی نیازه له بریشم تهنی یو پیله تهنی
(نالی - ل ۶۷۰)

نیمه مهردین و هموو شیری خهشین پویشی مهساف
کرمی قهز هرچی تهنی بو تهنی نیسوانی تهنی
(نالی - ل ۶۷۱)

خهلهل خواه: نهو کهسهی که بیه ویت کاری نابهجی بکات، خوار و خینچ، بهدکار، بهد
ره وشت.

خهلهل = خلل. ع. خرابی له کار کردن، کهم و کوری له کاردا، ناته واوی.
خواه: رهگی چاوگی خواستن (= خواستن)ی ف. یه. واته خواستن.

ره قیب بو کاری سالم توئی خهلهل خواه
نهگا یاره ب به مه قسه دوزدی دل پیس
(سالم - ل ۷۴)

خهلهت: خیلعت، خلعت. ع. واته جلوبه رگی که سیکي گورهو به دهسه لات، که وهکو
خهلات پیدا به که سی. خهلات. له وه دهچی که وشهی (خهلات)ی کوردی له
خیلعت وه هاتبی.

گول تاجی له سهر ناوه چه من مه خمه لی پویشی
هات موژده که خهلهت گه بییه بهر به مویاهات
(نالی - ل ۱۴۲)

دنیای چلۆن دەوێ که به قەد هیممەتی نەکرد
نەم خەلەتە ئەتەسی نۆ چەرخێ ئەستەرە
(نالی - ل ۴۲۵)

خەلەتێ تەشریفی هەرکەس بێ چیبە غەیری کەفەن
هەر ئەو هەم فاخیرە و بۆ ناخیرە یە کجارییە
(نالی - ل ۵۷۹)

شەرف و خەلەتێ خاست بە قەدەر کوللی جیهان
بۆ قامەتی هەر کەس چ تەویل و چ قەسیر
(سالم - ل ۶۶)

خەللاقی ئەزەل: مەبەست خواپە، خودا، یەزدان، پەرورەدگار.
بۆ زولمی لە ئەندازە بەدەر وەک یەکی خولقاند
خەللاقی ئەزەل مەشرەبی تۆ تەبعی هۆلاکو
(سالم - ل ۱۱۵)

خەلۆت: خلوة. ع. تەنهایی، گۆشەگیری، جیگە ی چۆل.
کور زیبی دەبستانە کچ شەمعی شەبستانە
بۆ بەزمی تەماشای کور بۆ خەلۆتی تەنھا کچ
(نالی - ل ۱۵۹)

خەلۆت سەرا: خەلۆتخانە، شوینی که بیگانە ی تیدا نەبیت.

خەلۆت: —————>

سەرا: سەرای، ژوور، خانوو، خانووی گەورە، کۆشک، هەروەها پاشگرە بۆ شوین
وێک: کاروان سەرا، خەلۆت سەرا... هتد.

دڵە خەلۆت سەرایێ حەزرتی دۆست
(دیدە آینه دار طلعت دوست)
(سالم - ل ۴۷)

خهلوه تگاه: شوینی ته نیایی، ژووری تایبته، شوینی تایبته به نویژ و خوا پرستی، شوینی به یه كه گه یشتن و یه كگرتنی دلبر و دلدار.

بانگ كه نه زاهید نه ماوه وهر نه گوشه ی خانه قا
بین كه وازه دهر کی مه یخانان و خهلوه تگاهی راز
(كوردی - ل ۱۷)

خهلوه نشین: خوا پرست، نهو كه سه ی همه یشه خهری کی خوا پرستی بیت، خهلوه ت: گفتوگویی راز له گهل خوا، له شوینی كه كه سی تیدا نه بیت، ههروه ها خهلوه ت كومه له نارپه زاییه كه له گهل نه فسد او بهر گه كرتنی سه ختییه كانی وهك: كه مكر دهنه وهی خوزاك، كه م نوستن، رۆژوو كرتن، كه م قسه كردن، دور كه وتنه وه له خه لك و، همه یشه بیر كرتنه وه لای خوداوهندی دانا بیت و له بیر بردنه وهی خه لکی. (اصطلاحات)
نشین: رهمگی چاوكی نشه ستهن (= نشستن) ی ف. یه. واته دانیشتن.

نه گه ر خهلوه ت نشین بی جانی جانان بی نه نیسی نهو
ومگه ر هبجرت گوزین رۆحی عه زیزان یاری غاری بی
(نالی - ل ۶۳۵)

خهلوه تیی: گوشه گیر، گوشه نشین، نهو كه سه ی كه گوشه گیری دمكات به مه بهستی خوا پرستی.

نه ی خهلوه تیی مورانی بی رهنگی خود نمایی
رهنگ زهردی عاشقیی به نهك زهرد روو شقیی به
(نالی - ل ۳۹۷)

خهم: چه ماوه، كومه ماوه، كوور، خوار، لار، نارپك.

جه وانانی سه هی قهه به سکی داماون له بیچیزی
له ژیر باری غه ما هه ریهك له خهم وا میسلی چه وگانن
(سالم - ل ۱۵)

وهك پییری سالخورده خهمه داری پیرمه سوور
مه شغوولی له غزشه هه مه جا پایی تابه سه ر
(سالم - ل ۶۸)

من لهبر پیری قەدم خەم نەبووہ ئەر باوہر دەکەئ
قەد خەمیدەئ قامەت و بالائی وەکو لاولوی تۆم
(کوردی - ل ۳۱)

خەم بە خەم: پێچ بە پێچ، لoolی لەدوای لoolی زولف و پرچی شوخ و شەنگەکان.
خەم: —————>

نەو سەلسەلە وای مەیشکی خەتا نۆی بـراوہ
پـر پـێچ و شـکەن خەم بە خەم و حەلقە کراوہ
(نالی - ل ۵۳۰)

خەم بوون: مەبەست لool بوون و هاتنە خوارەوہیە.

خەم دەبێ چەوگانی زولفت بۆ زەنەخ
وہ چ خووش بازی بەگۆئ سیمین دەکەئ
(سالم - ل ۱۵۳)

خەم خواردن: پێچ خواردن، لool بوون، گرز بوون.

تا سەری زولفت لەسەر پوو حەلقە دا
من وەکو ماری سەر تاگر خەم دەخۆم
(نالی - ل ۲۵۶)

خەملیو: رازاوو جوان کراو.

وہک گولئ ناتەشی خەملیوہ بە بەرگی چەمەئ
قامەتی ناره بەرە ناره وەرە نارهوہنە
(نالی - ل ۵۲۶)

خەمیازەئ دئ: مەبەست ماندوو بوون و سست بوونی دئ.

خەمیازە: باویشک.

دەنگی خەمیازەئ دئم دەبیەم لە شەوقی خەنجەرت
ئینتیزاری کوژتەم تا کەئ دەبی تەئخیری تۆ
(سالم - ل ۱۱۴)

خەمی ئەبرو: مەبەست برۆی کەوانییە.

خەم: —————>

بۆ ماچی دەمی رەنگە لە عیشووی خەمی ئەبرۆی
جوپایی بەقا خۆی لە دەمی تیغی فەنا دا
(نالی - ل ۸۶)

خەمیدە: چەماوە، کۆماوە، خواربوووە.

من لەبەر پیری قەدم خەم نەبووە ئەر باوەر دەکەئ
قەد خەمیدەئ قامەت و بالائی وەکو لاولوی تۆم
(کوردی - ل ۳۱)

دەپرسی گەر لە مەهجوورت بە پەیکانی موژت سەوگەند
خەمیدە قامەتە سالم کەمان ئاسا لە هیجرانت
(سالم - ل ۴۹)

ئەگەر باوەر دەکەئ سەوگەند بە ئەبرووت
هیلال ئاسا خەمیدەم بۆ مەھی رووت
(سالم - ل ۴۹)

خەمیری خاک: مەبەست بنەچەو بوون و نەژادە.

خەمیری خاکی من ئەووەل بە بارانی فەرەح نەکرا
جوانی و پیری و تیقلیم سەراسەر جوملەگی غەم بوو
(سالم - ل ۱۱۳)

خەمی زولفەینی سەراپا: زولفی لوول و درێژی لە سەرەوێ تا پێ، مەبەست زولفی لوول و زۆر
درێژە.

خەم: —————>

زولفەین: زولفین = زرفرین = زفرین = زرفین = زولف، زولف. (سخن)
سەراپا: سەرتاپا، سەرتاپێ، لە سەرەوێ تا خوارەوێ.

خَلْخَالِي قَدَم وَهَكْ خَهْمِي زُولْفَه يِنِي سَهْرَاپَات
پِشْتَانِي قَهْدَت بِيْت وَ فِيدَاي بَا زَنِي بَازَوَت
(نالی - ل ۱۵۳)

خَهْمِي زُولْفَا، زُولْفِي خَهْم، زُولْفِي لَوول.

خَهْم: →

پُوژ سَهْرِي كُولْمَتَه پَوونَاكِي نَووْرِي بَه سَهْرَم
شَو خَهْمِي زُولْفَتَه تَارِيكِي تَووْلِي نَهْمَهْلَم
(نالی - ل ۲۹۰)

خَهْمِي سُونبُولِي مَوو: مَهْبَسْت پَرچ وَ نَهْگَرِيجَه ي جَوَانِي دَلبَهْر.

خَهْم: →

سُونبُول: ← سُونبُولِي زُولْف.

مَوو: مَهْبَسْت پَرچ وَ نَهْگَرِيجَه يَه.

دَهوْرِي پَووِي دَاوَه خَهْمِي سُونبُولِي مَوو
هَهْرَوَه كَو هَا لَه لَه دَهوْرِي قَهْمَهْرَا
(سالم - ل ۲۲)

خَهْنَدَان: دَهْم بَه پِيكَه نِيْن، بَه پِيكَه نِيْنَه وَه، لَه حَا لَه تِي پِيكَه نِيْنَدَا.

خَهْنَد: پَهْگِي چَاوْگِي خَهْنَدِيْدَهْن (= خَهْنَدِيْدَهْن) ي ف. يَه، وَتَه پِيكَه نِيْن.

ان: پَا شْگَرَه وَ لَه كُوْتَايِي پَهْگِي چَاوْگ حَا لَه ت دَرَوَسْت دَهْكَات.

نَهْمَنْ بُو فِيرَقَه تِي نَهْوَ يَارَه پُوژ وَ شَهْوَ دَهْنَا لِيْنَم

بَه دَووْرِي مَنْ هَهْمِيْشَه نَهْوَ كَه خُوْش خَهْنَدَان وَ مَهْسَرَووْرَه

(كوردِي - ل ۴۷)

خَهْوَهْرَنَهَق: كُوْشْكِي بُووَه لَه نَزِيك حِيْرَه، بَهْرَامْبَهْر بَه فَوْرَات، كَه نَوَعْمَان كُوْرِي

نِيْمَرَووْنَوْلَقَه يَس فَهْرَمَانِي دَا تَا دَرَوَسْتِي بَكَهَنْ بُو بَهْرَامِي كُوْرِي يَه زِدْگِيْرَد

نَهْوَ كَاتَه ي كَه مَنْدَا ل بُوو. (مَعِيْن)

له بهر نه قشې خه يالت كوله يې من
فهره ح نه نگيزه وهك قه سري خه ومړنه ق
(سالم - ل ۷۷)

خه وفناك: تر سناك.

خه وفناكه دلم نازورده له زولف
حاله تي ته لڅه له شه ودا بيدار
(سالم - ل ۵۷)

خه يالي وهك سواره ي جهرد: مه به ست نه د نيشه ي وردو به رزه.
جهرد: ته ختي پاشايي.

له عه رسه ي وه سفې نه و مه حبوبه له نكه
خه يالي وهك سواره ي جهردم نه مړو
(كوردی - ل ۴۱)

خه يرو لبه شه: خيرالبشر. ع. مه به ست پيغه مبهري نيسلامه، باشتري ناده ميزاد.

ره حمت به حوسني سووره تي نينسان زوه ووري كرد
خه يرو لبه شه لسه قه ب به شه فاعه ت موبه شه شه ره
(نالی - ل ۴۳۰)

خو يدار: كړيار، نه و كه سه ي كه شت ده كړي.

خريد: خريد، كه چاوگي كرتاوي خه ريده ن (= خريده ن) ي ف. يه واته كرين.
ار: پاشگره.

كه ر نه شه رف و مه حبوبه يووسف كوري يه عقووبه
كچ بوو به خريداري يه عني كه زوله يخا كچ
(نالی - ل ۱۶۲)

خزر: خدر = خضر = خدري زينده. ← ناوي به قا.

لَيَوِي تَوُ ئَاوِي بَه قَا مَن خَزْرَم

فَه يَزِي تَوُ رَه حَمَه ت و مَن سَه و ز مَگِيَا

(نالی - ل ۱۲۵)

هه رچه نده که عومری خزر و جامی جهمت بوو

چونکه ئەمەلت زۆره چ عومریکی کسەمت بوو

(نالی - ل ۳۶۷)

شکهنجی عەرزو توولی پیچی زولفت بی سەرەنجامه

مەسەل توولی ئەمەل عومری خزر زنجیری سەودامه

(نالی - ل ۴۷۰)

خوویانی سیهه موو پەریی روو خەدەمت بوو

هه رچه نده که عومری خزر و جامی جهمت بوو

(سالم - ل ۱۰۹)

برسر دجله گزشته تا مداین خضر وار

قصر کسری و زیارتگاه سلمان دیده اند

(خاقانی شروانی، شاعر صبح - ص ۵۶)

واته: هه ر وهکو خزر به سەر دیجله دا تیپه ریوه تا مه دائین و کوشکی کیسراو
زیاره تگه ی سەلمانیان دیوه. گوایا ده لئین: خزر بو هه موو شوینیک دەروات و
هه میسه زیندوووه و به پیغه مبه ر داده نری به لام ناوی له قورئاندا نییه و هه ندی
کهس واده زانن که (الیاس) یان (الیسع) که له قورئاندا هاتوووه، خزره.

(شاعر صبح - خاقانی شروانی - دکتەر سجادی - ص ۲۸۵)

خزر وار، خضر وار، وهکو خزر.

خزر: ← ئاوی به قَا.

وار: پاشگره به مه به ستي ليكچوون.

خزر وارم نه گه ر ماچی که ره م که ی

(به آب زندگانی برده ام پی)

(سالم - ل ۱۵۴)

خزری زینده؛ خزری زیندوو. ← ناوی بهقا.

خهتی سهبزی له کهناری لهبی نالی هر وهک

خزری زینده لهسه چاهه زولایکی هیه

(نالی - ل ۵۷۲)

خلخال قهده؛ قهدی خلخال، قهدی وهک خلخال، مهبهست بالای چهماوه، بالای کوماوه.

خلخال: خهخلال، خلخال. ع. پاوانه، یان بازن.

خلخال قهدهم وهک خهمی زولفهینی سهراپات

پشتانی قهدهت بیت و فیدای بازنی بازووت

(نالی - ل ۱۵۳)

خوابگاه؛ شوینی نوستن.

خواب: خه.

گاه: پاشگره بو شوین.

نهگه شهبا به بی تو خوابگاهم

پهپی قوو بی له پالوومایه وهک خار

(سالم - ل ۵۹)

خوابی سوپردهم؛ خهوی دهمهوبه یانی.

مالش دهدهی بهدهم له دهمی خوابی سوپردهم

ههم زولفی قیرگونه و ههم چیههیی قههه

(سالم - ل ۶۷)

خوابی گران؛ مهبهست بی ناگاییه. خهوی قورس، خهوی قوول.

خو نهفیری مهرد و زهن لهم شیونه چوو بو فهلهک

سهه بلند ناکهیی وهها دایگرتوویی خوابی گران

(سالم - ل ۹۲)

خواجه نشین؛ خواجهانه.

دوو سهكۆ له ههردوولای دهروازه. (ههژار)

خواجه: گهلی واتای ههیه وهك: گهوره، خاوهن، سهروهه، دهوله مههه، بازرگان،
كاسب، وهزیر، خهساو، پیاوی كه گونیا ن دهرهینابیی. (معین)
نشین: رهگی چاوی نیشهسته ن (= نشستن) ی ف. یه. واته دانیشتن.

بی زمان کوو کوو زهنان ههه خانه دان تیده فکرم
عههکه بیوت خواجه نشین و جووتی کوندن دیده بان
(کوردی - ل ۳۳)

خوار: زه بوون، داماو.

ویل و سههگه ردا ن خوار و عاجز و ناشوفته حال
دل به تالانچوی سوپای کاکولی تیکنالای تو م
(کوردی - ل ۳۱)

خواری: زه بوونی، دامای، سووکایه تی پیکردن.

شوکور نالی سههه خه سمت وهکو گو
به خواری نهك به یاری کهوته بهه شق
(نالی - ل ۲۵۴)

سههه ههتا جو عبه نشین بی گو نه زههههه خه لوههه
قهوس ههتا چلهه گوزین بی هه نه سهههه خواریهه
(نالی - ل ۵۸۲)

خواری: په نا بردهه بۆ خوا له کاتی دهر برینی شین و غه مو خه فه تی دهر وون.

ههی خوا رۆ له و دههه چی کرد ته قه ی تو پ و تفهنگ
سههه زه مین تاریك و دونیا تو ز و کهه ر گوئی ناسمان
(سالم - ل ۱۴)

خواری په غما: نه و خوانه زۆر گه ورهیه بووه که له بو نه ی تاییه تیدا، به خو ارده مه نه
هه مه جو ره رازا وه ته وه و دوی ته وا و بوونی خو اردن و تی ر بوون، وا با و بووه که
میوانه کان بو یان هه بووه که هه موو قاپ و کهوچک و سینی و... هتد بیه ن بۆ

خویان به جوړی که هیچ شتی له سهر نه و خوانه نه میننیته وه.

دوای نهم شیعره ی کوردی باسی لیوه دهکری:

چاوت نه مشه و دیاړه فیتنه یی به ریا دهکا

خوانی دین وهک تورکی یه غمایی به تاو یه غما دهکا

(کوردی - ل ۱۱)

سهرکرده و گوره کانی مه غول، سالی جاری بو ماوه ی یکه ههفته، جه ژنی تووی (طووی) یان به ریا دهکرد، وشه ی تووی، واتا گشتیی، که له تورکی جهغه تاییدا نه مړو به واتای شایي ژن هینان به کار دیت، که مه بهست هه مان جه ژنی گشتییه. نهم جه ژنه به جوړی گشتیی بوو که هه موو شازاده کان و سهرکرده کانی له شکر ی نه ته وه ی مه غول، له شوینکی نزیک به مه غولستان کوډه بوونه وه و باسی سیاسه تی هه مه لایه نه ی فهرانه وایی مه غول له ویدا باس دهکرا، بریاریان له سهر یاساکان دهکا، باری سیاسی و فهرانه وایی خان، له ویدا به هه مووان رادمگه یه نرا، هه له کوپانه دهکا بوو که شازاده کان و سهرکرده کانی له شکر تاوانبار دهکران و دهران به دادگاو، را و بوچوونی سزا، یان بی تاوانبیان دهرده چوو. له پاش کوتایی جه ژنی (تووی)، خان سفره یه کی گهره ی راده خست و له سهر نه سفره یه دهکا، دهکا هزار کس، دهیا نتوانی که چند روژی نان بخون، هه موو جوړه خواردن و خواردنه وه یکه دانه نرا، ماوه ی شه و روژی، نه وه ی که دهمایه وه، هه تا قاپ و قاچاغیش هه موو ده برا، به مه بهستی شانازیکردن به وه ی که له میوانداری خاندا هاویه شییان کردوه، بو یادگار دهیا نبرد به جوړی که له پاش بیست و چوار سعات که جه ژن ته واو ده بوو، له سفره گهره یه وه نه هه موو خواردن و قاپ و قاچاغ و کهلویه لی خواردنه، هیچی نه دهمایه وه. له زمانی مه غولیدا «یه قما» واته:

نه وه ی که کونا کریته وه و مه به ستیش له مه نه وه بوو، نه و خوان و سفره یه ی که خان راپده خست و دهیرازانده وه، نیتر هیچی لی هه لئه دهگیرایه وه و هه هه مووی هینی میوان و بانگکراوه کان بوو، نه مه ته نه ها سفره یه که بوو که راده خرا، به لام هه لئه دهگیرایه وه و کونه دهگیرایه وه. ده بی نه وه بزانی که له تورکستاندا شاریک هه بووه پنی و تراوه (یه غما)، که نووسراوه (یا قما) و به زمانی فارسی نهم وشه یه

به (یه‌غما) خویندراوه‌ته‌وه و نووسراوه، ئینجا دواى نه‌وه (یاقما) یان (یه‌غما) به‌واتای تالان و راو و پروت به‌کار هیتراوه.

فغان کاین لولیان شوخ شیرین شهر آشوب

چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا

(حافظ)

بیا که ترک فلك خوان روزه غارت کرد

هلال ماه به دور قدح اشارت کرد

(حافظ)

از عدم دیر آمدیم این قسمت مامی رسد

کم نصیب است آن که در آخر به یغمامی رسد

(اشارات) (کلیم)

لینکدانه‌وهی سی به‌یته‌که:

۱- هاوار و فه‌ریاد له ده‌ست ئەم شوخ و شه‌نگانه، که به کرده‌وه و کاری شیرین و جوانیان، له‌ناو شاردناشوب و هه‌را و هوزیایان به‌ریا کرد، به جوړی نارامی دل‌یان برد، که له کرده‌وه و کاری غولامانی تورکی یه‌غما ده‌چوو.

۲- وهره که فه‌له‌که وه‌کو تورکی تالانکه‌ر هیتراوشی برده سهر سفره‌ی پاراوه‌ی مانگی رهمه‌زان و تالانی کرد، ئیستا مانگی نویی رهمه‌زان ده‌رکه‌وتوووه، خپری و که‌وانیی مانگ، خپری پینکی شراب دینیتته‌وه یاد، لیزه‌دا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه که به هاتنی جه‌ژنی رهمه‌زان، نه‌و سه‌خت گیرییه نه‌ما و، نیتر ده‌توانین که شراب بنوشین.

۳- له هیچه‌وه هاتینه ئەم جیهانه‌وه‌وه، به‌لام دره‌نگ هاتین، له‌به‌رئه‌وه به‌شی ئیمه هه‌ر ئەمه‌یه، وه‌کو نه‌و که‌سه‌ی که له کو‌تاییدا ده‌گاته سهر خوانی یه‌غماو که‌می به‌ر ده‌که‌ویت.

هه‌روه‌ها (زرین کوب) زه‌رین کوب، له باره‌ی خوانی یه‌غماوه ده‌لی: سفره‌یه‌کی

گشتی بووه، که به زۆری سولتان و پاشایان له روژانی جهژندا، به تایبتهتی جهژنی قوریان رازاندوویانه تهوه و که سانیککی زۆر له ههژاران و دهست کورتان ئهم سفرهیان تالان کردووه. له باره‌ی یه‌کێ له‌م سفرانه، به‌هۆی جهژنی رهمه‌زانه‌وه وا باس کراوه، که له به‌غدا، خوانیککی گه‌وره، به فراوانی ۷۳۰۰ زهرع، رازاوه‌ته‌وه و ناماده‌مکراوه‌وه دوا‌ی ئه‌وه که خه‌لیفه‌ نوێژی جهژنی رهمه‌زانی ته‌واو کرد، خه‌لکه هه‌ژاره‌که ئهم خوانه‌یان تالان کرد، هه‌روه‌ها مه‌به‌ست له تورکان، غولامانی تورک بوون، که له‌م جو‌ره تالانییه‌دا پێش‌ره‌و بوون. (ه‌روی - ج ۱، ص ۱۷)

خواهیش: خواهش. تکا.

عیشقت که مه‌جازی بی خواهیش مه‌که نیلا کچ
شیرین کچ و له‌یلا کچ سه‌لما کچ و عه‌زرا کچ
(نالی - ل ۱۵۷)

چوار چت قه‌ت مه‌که خواهیش له دونیا کوردی تا ماوی
له خۆت عه‌قل و له دل سه‌بر و له به‌خت ئیمداد له یار یاری
(کوردی - ل ۵۶)

خواهیشتا: مه‌به‌ست ئاره‌زوو، تکاکار، تکا.

پیم وت ناخر تو دلی من کوئ ده‌به‌ی توند بوو وتی
های به تو چی مالمه خواهیستمه هه‌ر کوئی به‌رم
(کوردی - ل ۲۴)

خوتووتی ده‌وری لێو: مه‌به‌ست گه‌نه‌ موو یان نه‌رمه‌ مووی تازه‌ پوواوی سه‌ر لێوی نه‌و
جوانانی تازه‌ پینگه‌یشتوو.

چ شیرینه‌ خوتووتی ده‌وری لێوت
به‌لێ مه‌علومه‌ خو‌شه‌ خه‌تتی یا‌قووت
(نالی - ل ۱۵۱)

خوتووور: خ‌ط‌ور. ع. به‌ بیرداهاتن، هاتنه‌ یادی شتی دوا‌ی له‌بیرچوونه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ی که به‌بیر
و هۆشدا بیت.

غەمى چاوت لە چاومدا ھەمى قەددت لە سىنەمدا

لە بەر سستى و زەعيفى ئەو خەونگە ئەم خوتوورنگە

(نالى - ۴۶۴)

خودا رايى؛ پەنا بردنە بۆ خوا لە کاتى پەريشانى و داماویدا، خوايە رینگەيە کمان پيشان
بدە، خوايە دەروويە کمان لى بکەرەوہ.

رايى: رینگەيى، پيى.

را: رینگە.

يى: ياي نەناسراوہ، دوو ياي دەچيئە سەر لە بەر ئەوہى کە وشەکە کۆتايى ھاتووہ
بە (۱).

بە دەستى کەشمەکەش ھەرسوو درپا بەرگى خودا رايى

قەبايى نۆکەر و ئاغا ھەموو بى چاک و دامانن

(سالم - ۱۵)

خود ئارايى؛ خو رازينەرەوہيى، ئەو کەسەى کە جلوبەرگى ئال و والى لەبەر بکات.

خود: خو.

ئارا: رەگى چاوگى ئاراستەن (= آراستن) ي.ف. يە. واتە پازاندنەوہ، خو جوانکردن،

چاوگى ناوبراو رەگى تەريشى ھەيە کە (ئاراي) يەو، کاتى کە پاشگىرى (ش) ي

دەچيئە سەر دەبىت بە (ئارايش)، کە ئەمرو لە کوردیدا وشەيەكى باوہ.

بە دەستى کەشمەکەش ھەر سوو درپا بەرگى خود ئارايى

قەبايى نۆکەر و ئاغا ھەموو بى چاک و دامانن

(سالم - ۱۰۲)

خود بە خود؛ بە ئارەزووى خۆم، ھەر وا لە خۆمەوہ.

کەھاتى تىغى بىزاريت لە سەر دام

سەرى خۆم خود بە خود ھەلگرت و رۆييم

(نالى - ۳۱۲)

خودبین: خویرهست، ئەو کەسەى کە ھەر خۆى بویت.

مەفرموو دل وەکو ئاوتنە سافە

بەئى بەم ئایینە بوى بووى بە خود بین

(نالی - ۳۵۲)

خود پەسەند: لە خوڤایى، لە خوڤرازی، گومرا، لووت بەرز.

ھەرکەسى ئیزھارى دانایى بکات و مەقسەدى

خود پەسەندى بى یەقین ئیزھارى نادانى دەکا

(نالی - ۱۰۱)

خود شکن را خوش نیامد مدح خویش از دیگران

خود پسند از ابلهى خود مى کند تحسین خویش

(کلیم - دیوان - ۲۵۳، عفیفى)

واتە: ئەگەر کەسى خاکی و خاکساربیئت و خۆى بە گەورە نەزانیت، پىی خوش

نییە کە خەلك ستایشى بکەن، لە خوڤایى و گومرا لە نەزانینى خوڤەتى کە

ستایشى خۆى دەکات.

خود نومائى: خود نەمائی، خود نەمایى. ئەو کەسەى کە پىی خوش بى، خۆى دەریخات و

خۆى پیشان بدات، ئەو کەسەى کە ستایشى خۆى بکات، گومرایى.

خود: خو.

نوما: نەما، رەگى چاوگى نەموودەن (= نمودن) ی ف. یە. واتە نیشاندان،

دەرخستن، پیشاندان.

ئەى خەلوەتیی مورائیی بى رەنگى خود نومائى

رەنگ زەردى عاشقیى بە نەك زەرد روو شەقیى بە

(نالی - ۳۹۷)

خورد: مەبەست خواردنە.

وشەى (خورد) چاوگى کرتاوى خوردەن (= خوردن) ی ف. یە. واتە خواردن و

بەھەمان واتای چاوگەکەى بەکار ھاتووە.

سهه كه تو فيكړي نه سيري خوت نيهه نه ماما نه من
خو ده زاني چونكه پوژ بي خورد و شهو بي خاوي توم
(كوردى - ل ۳۱)

خورده سال؛ خورد سال، مندال، بچووك.

خورد: خورد، مندال، ورد، بچووك.

دلبري وا پر كه مال و عقل و دانش كه هم هيه
وام ده زاني بي كه ماله چونكه تيفله و خورده سال
(كوردى - ل ۲۰)

خورد سال؛ مندال.

خورد: ورد، بچووك، هرشتي كه بچووك و كه م بيت.

نهو تيفله خورد ساله هر چه نده وهك غه زاله
نه ماما كه هاته نه خچير شير سهوله تي مه هيه
(نالي - ل ۳۹۶)

خور سنده؛ شاد، شادمان، دلخوش، خوشنود، رازي.

مه كه ن مه نعم له غم بي نهو زمستان
به چي بي بولبولي بيچاره خورسه ند
(سالم - ل ۵۶)

خورسندی؛ رازي، شادمان، پووخوش، قانيع.

مدرسه مه حبه سهيه مه حبه ته يي وه سه سهيه
كه سي تيدا هيه نه ماما خوش و خورسندی نيچه
(نالي - ل ۵۹۵)

خورش؛ خوراك، خواردن.

نهلقيسسه نهو شهوه به دبخته وه هاي كرد به خورش
وهخته بوو قيرته بق و نان له مه لا بيته جهواب
(سالم - ل ۴۴)

خورشید: خور، مه‌تاو، رۆژ.

خۆش سوبح دەمیکه که به‌خه‌نده دەنۆینی

به‌س زه‌رپه‌یی خورشید له زه‌رپکی سوهادا

(نالی - ل ۸۴)

که‌وا زه‌ر تارپی به‌کتایی ده‌لئی خورشیدی ئافاقه

مه‌لئی خورشیدی ئافاقه بلئی میهری که‌وا تاقه

(نالی - ل ۴۵۵)

شوعاعی پروت له گه‌ردندا دیاره دل ده‌سووتینی

بنازم به‌م ته‌جه‌لایه چ خورشید و بلووریکه

(نالی - ل ۴۵۹)

خورشید: لیزه‌دا مه‌به‌ست یاره، خور.

له دووری تۆیه ئه‌ی خورشیدی پرته‌و به‌خشی شه‌و گه‌ردان

که نالی وا له حاله‌تی میحاقی ماهی نه‌ودایه

(نالی - ل ۵۶۰)

خورشیدی جه‌مال: مه‌به‌ست شوخی و شه‌نگی دل‌به‌ره.

خورشید: خور.

جینی هیندوویی خالت نیه خورشیدی جه‌مالت

ئه‌م مه‌رته‌به‌یه قابیله بو‌حه‌زرتی عیسا

(سالم - ل ۲۶)

خورووس: که‌له شیر، که‌له‌باب.

خامۆش ببه له بانگ و سه‌دا ئه‌مشه‌و ئه‌ی خورووس

با ده‌س بکه‌م له گه‌ردنی دول‌به‌ر به‌عیش و بووس

(سالم - ل ۷۳)

خوره‌م: نوئی، ته‌روپاراو، خۆش، شاد، شادمان.

تا چه من پیرا له سهر ئه سلّی درهختی لانه دا
فهرعی تازه خورپم و بهرز و بوله‌ند بالا نه‌بوو
(نالی - ل ۳۷)

خورپم: خوش، خوشحال، ته‌پرتازه، باش، پیروژ.

له گریه‌ی سالمی دلداره دولبه‌ر
ده‌بی خورپم وه‌کو گولشه‌ن به یاران
(سالم - ل ۸۹)

به زاهیر خورپم و شادان له پرووی تورکی نه‌روومی دا
له دلدا گهرچی دیگ ناسا به مه‌خفی جومه جوشانن
(سالم - ل ۱۰۶)

خورپم به‌هاری حوسن: مه‌به‌ست هه‌ره‌تی شوخ و شه‌نگی دل‌به‌ره.

خورپم: →

تا نه‌قشی خاترم بی خورپم به‌هاری حوسنت
ده‌تکی له هه‌وری نه‌شکم به میسلی باران
(سالم - ل ۸۹)

خورپمی: خوشی، شادی.

قته نه‌بوو نه‌شته‌و نه‌ماکا مه‌زعه‌ی عومرم به‌هاری
لیتی نه‌دا بای خورپمی تا که‌وته هه‌نگامی دره‌و
(سالم - ل ۱۱۷)

خوسره: خُسر. ع. زیان کردن، زیان.

شه‌قاوت بوو به دوودو داخیلی کووره‌ی زه‌لاله‌ت بوو
نه‌ماره‌ت خوسری خوسره‌و که‌سری کیسرا شه‌ققی ئه‌یوانه
(نالی - ل ۵۰۷)

خوسره‌و: له باره‌ی خوسره‌وه‌وه سه‌رچاوه‌کان گه‌لی شتیان نووسیوه، لیزه‌دا به کورتی

باسی لیئوه دهکەین:

پاشا، کیسرا، قەیسەر، مەلیک. یەزدگێرد سێیەمین پاشای ساسانی بوو، کە بە دەستی نەشەوانی کوزرا. یەکیکە لە سولتانهکانی ساسانی، کە لە پیش بە هەرامی گور پاشا بوو، بە هەرامی گور پاشایی لێ سەندەوه و کردی بە یەکیک لە نزیک و تاییبەتییهکانی خۆی.

کورپی سیاوێش و لە نەوهی کەیکاس و دایکی کچی ئەفراسیاب بوو کە ناوی سوودا بە بوو، ئەم بە زۆری بە کەیخوسرەو ناسراوه.

یەکی لە پادشاکانی ئەشکانی کە ناوی ئەشکی بیست و چوارەمە، کە لە سالی ۱۰۸ تا ۱۱۰ یان ۱۲۸ ی زایینی پاشا بوو، هاوچەرخی (تراژان) ی نیمپراتۆری رۆم بوو، کە هێرشێ بەردە سەر ئێران، لە سەر رینگەیی هێرشەکەیی هەموو شارەکانی ئێرانی داگیر کرد و (تەیسەفۆن) یشی خستە ژێر دەستی خۆی و یەکی لە کچەکانی خوسرەوی بە دیل گرت، بە لام خەلکی لەو شارە داگیرکراوانە راپەڕین و (تراژان) ناچار بوو کە بگەرێتەوه و، خوسرەو دووبارە شارەکەیی لێ سەندەوه، لە هەمان کاتدا (تراژان) مرد و (هادریان) ی نیمپراتۆری نوێ لەگەڵ خوسرەو دا رینگەوت، لە پاش رینگەوتن و ناشتی، خوسرەو بە سەرکەوتویی هاتەوه بۆ (تەیسەفۆن) و کچە دیل کراوهکەیی لێ وەرگرتنەوه، بە لام رۆمییهکان تەختی زێڕینیان نەدایەوه بە ئێران. (فرهنگ شاهنامه)

خوسرەو: ناوی چەند پاشایهکی ساسانی بوو، خوسرەوی یەکەم کە ئەنو شیروانە بە پەهلەقی پیتی دەلێن: ئەنوشەک روغان، واتە خاوەنی گیانی نەمر، کە نازناوی خوسرەوی یەکەمی پاشای ساسانی بوو، ناسراو بە دادگەر، بیست و یەکەمین پاشای ساسانی بوو، لە سالی ۵۳۱ ز، هاتە سەر تەخت و لە سالی ۵۷۹ ز، مرد، کورپی غویاد = قویادی ساسانی بوو، دایکی کچی جووتیاری بوو.

خوسرەوی دووهم: کە ناسراوه بە خوسرەو پەرویز [پەهلەقی. ئەپەرو و ئیچ] ۳۶۶ - ۵۹۱ ز.

خوسرەوی سێیەم: کورپی کواژ (قویاد) و برازای خوسرەو پەرویز، لە سالی ۶۲۹ ز، کوزرا، چەند مانگی لە رۆژەهلای ئێران پاشایی کرد و بەفەرمانی

فرمانفرمای خوراسان کوژرا.

خوسرهوی چوارم: ۶۳۰-۶۳۲ ز، له نهوهی یهزدان شای کوری نهنووشیروان
بوو، تهنیا چند مانگی له بهشیکی ئیراندا پاشایی کرد. (معین)

خوسرهو و موحمود و فههاد ههرسی شا و شازاده بوون

ئاخری بووشن به بهندهو چاکه‌ری سولتانی عیشق

(کوردی - ل ۱۹)

به‌حوسنی یووسف ناسات و به خولق و لوتفی شیرینت

چراغی به‌زمی خوسرهو نووری دیده‌ی پیری که‌نعانی

(کوردی - ل ۶۰)

ته‌ماشای جهوری دونیاکه‌ن چ قه‌هریکی له خوسرهو گرت

نه بو تاجی نیشانی مانه بو ته‌ختی نیا په‌یدا

(سالم - ل ۱۸)

چونکه هاوچه‌شنت له ئیقلیمی مه‌لاحه‌تدا نییه

سا وه‌کو خوسرهو همیشه لیده کووسی نادری

(کوردی - ل ۵۴)

خوسرهوی ته‌ختی زه‌مین؛ مه‌به‌ست پاشای هه‌موو جیهانه.

خوسرهو: —————>

له شیرینی نه‌تو‌ئهی خوسرهوی ته‌ختی زه‌مین په‌نگه

بگاته ناسمانی بیستوون فه‌هادی هاوارم

(نالی - ل ۲۷۴)

خوسرهوی خاومر؛ مه‌به‌ست خۆره.

خوسرهو: —————>

خاومر: روژه‌ه‌لات.

عهجېب نهستیره شو هه لښی له تاوی خوسرهوی خاوه
به پرووی توم دیده هه لښی شو و روژ نه رچی بیدارم
(نالی - ل ۲۷۲)

خوسرهوی خوویان: مهبست دلبري زور شوخ و شنگه، پاشای شوخ و شنگه کان.

خوسرهو: —————>

خوویان: شوخ و شنگه کان.

خوویان کوی خوویه، واته باشه کان.

جان موحه قهر نه قد دمرکهف سهر فگه نده چاوه ری
خوسرهوی خوویان بلین سالم نهوا پیشکه ش نهکا
(سالم - ل ۴۰)

ره فیکان ئیوه گهر ناشوفته یی یارانئ نهکرادن
به شوخی دولبري من خوسرهوی خوویانی کشمیره
(سالم - ل ۱۲۵)

خوشک: وشک.

له زهری نه بزئ ناشوفتم له بی خوشکم موحه قهق بوو
به جوز بوسه ی له بت دهر دم به سد حکمهت دهوا نایی
(سالم - ل ۱۳۹)

خوشک لهب: مهبست لیو به باره، لیو وشک.

خوشک: وشک.

لهب: لیو.

کاشکی ده تدی لهب له تابووتا په ریشانی کهریم
رهنگ په ریده ی خوشک لهب بی دهنگ و مات و بی زمان
(سالم - ل ۹۱)

خوشکیده: وشکوه بوو، وشک بووه وه، وشک هه لگه راو، سیس و ژاکاو.

خوشکيد: چاوگي کرتاوی خو شکيدهن (= خشکيدن) ی ف. یه، واته وشک بوون،
سیس بوون.

ه: پاشگره.

تا بوو به جایی مه تله عی خورشیدی بهختی پرم
سووتا گياھ و تهنه و خوشکيده بوو شه جهر
(سالم - ل ۱۲)

خوم: مبهست کوويهی شرابه، کوويهی مهی، کوويه.

مهستی یی من وه رایي پارانه
ساقیا خوم بده به جامی سه بوو
(سالم - ل ۱۱۶)

خومار: خمار. ع. حاله تی دواي سرخوشي، له پاش مهستی سرگرانی دواي نه وه،
سهرقورسی و بی تاقه تی دواي سرخوشي.

سهری ته سلیمی داوه نیرگسی مهست
به دیده تی توله ههنگامی خومارا
(سالم - ل ۲۵)

خوماری میخنه تی دونیا، مبهست غم و سرنیشهی دونیايه.

به دهل کهین با به نه شنه ی مهی خوماری میخنه تی دونیا
(الا یا ایها الساقی ادر کأساً و ناولها)
(سالم - ل ۳۶)

خومره: مبهست کوويهی شرابه، کوويه.

ساقیا ساغری من خومره یه نهک ره تلی سه بوک
دهر خوری مهستی یی من شیشه و په یمانه نییه
(سالم - ل ۳۶)

خومی نیل: کوويهی شین، کوويهی نیلی.

بهو دهننی فوراته که دهکا په ششه به عنقا
نهک لهو خومی نیله که دهکا باخه به تیمساح
(نالی - ل ۱۶۶)

خونچه‌ی په‌یکان: مهبه‌ست دهم و لیوی بچووک و جوان و کاریگره.
دل دائیما وهک بولبول موشتاقی دهه‌ن وازه
تا ناوی حیات نۆش کا لهو خونچه‌یی په‌یکانت
(کوردي - ل ۱۳)

خونچه‌ی کام: غونچه‌ی کام. مهبه‌ست دهم و لیوی بچووک و جوانی یاره.
کام: دهم، هروه‌ها به واتای هیوا و نومید و نارەزوویش هاتووه.
ئەمە یان نوقله یاخۆ خونچه‌یی کام
ئوه دهنده‌نه یا دور یانه یاقووت
(کوردي - ل ۱۵)

خونفشان: خوین بارین، نه‌وه‌ی که خوین بپرژیننی یان خوینی لی بباری.
خون: خوون.
فشان: ————— نه‌فشان.

لیمگه‌رین با گریه‌که‌م دیدم به دیده‌ی خونفشان
نایه‌لی یهک دهم به راحت رابویرم ناسمان
(سالم - ل ۹۰)

خونکار: خوین ریژ، پیاو کوژ، نه‌و که‌سه‌ی که کاری ئاده‌م کوژی بیت.
بروت بالی هوما سایه‌ی سه‌ری سولتانی حوسنت بوو
خه‌تت هات و وتی من ناسیخی توغرایی خونکارم
(نالی - ل ۲۷۴)

خوینی جیگره: مهبه‌ست غه‌م و خه‌فته و فرمیسکی خویناوییه.

دهزانی تۆ له شیشهی دیده مابی ئەشک ئالوودەم
شەرابی حوب له جاما رەونەقی خوینی جیگەر نادا
(سالم - ل ۱۷)

خون جگەر ز فرقت تو
از دیده روانه در کناراست
(سعدی - کلیات ۵۴۳)

واته: بههۆی دووری تۆوه فرمیسکی خویناوی به چاوهکانمدا دینه خوارهوه.
خووب: مەبەست جوان و شوخ و شەنگە. باش، پەسەند، بەجی.
له بابانا گرفتارن پەریشان خاتر و بیکەس
به جەمعیەت سیه بهختانه وهک گیسووی خوویانن
(سالم - ل ۱۵)

خوویان: شوخ و شەنگەکان، باش و پەسەندەکان، دلبران.
مومکین نییه جەلبی دئی خوویان به من و تۆ
نەمبیسستوو تهسخیری مەلایک به مەلایی
(نالی - ل ۷۰۵)

خوویانی سیه موو: مەبەست شوخ و شەنگە پرچ و زولف رەشەکانە.
خوویانی سیه موو پەری روو خەدەمت بوو
هەر چەندە که عومری خزر و جامی جەمت بوو
(سالم - ل ۱۰۹)

خوون بەها: بەهای خوین، نرخێ خوین، ئەو بره پارەیهی که خوین ریژ دەیدات به
که سوکاری کوژراو تا لئی خوش بن.

لەلەب نەقەدی حەیاتم خوون بەهای یەك بۆسە داناوە
ئەگەر یاری قەمەر تەلەعت قبول کا موشتەریم ئەمشەو
(سالم - ل ۱۱۷)

خوون چه که؛ خوین تکه، خوین تکان، خوین له بهر چوون. خوون چه کان = خوین تکان.

چه که: چکه، تکه، تکان، تکه‌ی خوین یان تکه‌ی هر شله‌یه‌ک.

کووچه کووچه خوون چه که‌ی په‌یکانی موژگانی دلم

بو شه‌هیدی شاهیده دائیم که خوینم جاریه

(نالی - ل ۵۸۴)

مه‌گر موژگان ئیشاره‌ی کرد به‌کاتیب نوکته سه‌نجیی کا

له زه‌خمی خوون چه‌کانی دل وه‌کو من باخه‌به‌ر کاغه‌ز

(سالم - ل ۷۱)

خوونفشان، خوین پرژان، خوین وه‌شان.

خوون: خوین.

فشان: فه‌شان، ره‌گی چاوگی فه‌شاندن (= فشاندن) ی ف. یه واته، پرژاندن،

وه‌شاندن.

به سکه‌تن پر بوو له زه‌خمی خوونفشانی تیری تو

جومله نه‌ندامم له بهر مه‌ددی نه‌زمرما گوئشه‌نه

(سالم - ل ۱۳۰)

خووی فه‌ره‌نگ، مه‌به‌ست ره‌فتار و کرده‌وه‌ی وه‌ک شوخ و شه‌نگه‌کانی نه‌وروپا، یان

رؤژئاوايه.

نه‌قشی چینی بویی خه‌تا خوویی فه‌ره‌نگ موو حه‌به‌ش

هیندوویی خال عه‌ره‌ب دیده نه‌زاکه‌ت عه‌جه‌می

(سالم - ل ۱۴۹)

خو به عوریانی کردن، نابرووی خو بردن، خوشه‌رمه‌زارکردن.

خه‌رقه پووشی که‌ی ده‌پووشی جه‌وه‌ری زاتی ئه‌من

بینه نیو جیلوه‌ی به زوشتی خو‌ی به عوریانی ده‌کا

(نالی - ل ۱۰۱)

خوجووتی شیرى نەپرگردن؛ مەبەست خو بە کوشت دانە، خو کوژی و خو لەناو بردنە.

نە: نۆر.

من لەگەڵ جهور و جەفات گەر لانی ئولفەت لیبەم

هەر وەکو ناھوو دەبى خوَم جووتى شیرى نەپر بکەم

(کوردی - ل ۲۹)

خوشا؛ نای که خوْشه، چەند خوْشه، مەبەست گەیاندن و پێشاندانی خوْشى و دُنیايیه.

خوْشا رەندى لـه دنيا بى مـويالات و مـوجەرەد بى

بەرۆژ زیندەى جەماعەت بى بە شەومات و موجەرەدبى

(نالی - ل ۶۳۰)

خوشاهەنگ؛ خوش ناھەنگ، خوش ناواز، دەنگ خوْش، کەسى که هاتنى خوْش بىت.

ناھەنگ: ناواز، بەرەو شوئى رۆیشتن، هیرش، جوْر، شیوه.

خوانى زى شانى جیهان هەنگى خوْشاهەنگە وەلى

میشى دەم نوْشم و دووم نیشم و عەكسى عەسەلم

(نالی - ل ۲۹۱)

خوْشه؛ گوْلە گەنم.

خەرمەنى سالمى فەقیر سووختەيە بە نارى عیشق

خوْشه بە خوْشه گوْل بە گوْل دانە بە دانە جوو بە جوو

(سالم - ل ۱۱۲)

خوْشه چىن؛ ئەو کەسەى کە لەپاش درەو کردنى گەنم و جوْ، دەگەرئى بە دواى ئەو گوْلە گەنم

و جوْيانەى کە لەم لاو ئەو لا ماونەتەوه، هەلئیان دەگرئى و کوْيان دەکاتەوه.

کەسى که له ئەم لاو ئەو لا شتى دەست بکەوئت و بوْ خوْى کوْى بکاتەوه،

ئەوانەى ئەم کارە دەکەن هەژار و دەست کورتن.

خوْشه: خووشە، گوْلە گەنم و گوْلە جوْ، هیشووى میوه وەکو هیشووى ترئى و

خورما... هتد.

چین: ٲمکی چاوگی چیدهن (= چیدن) ی ف. یه، واته چینن، چیننی گول و گوله
گهنم و جو و...هتد.

لامده نالی له نهباری جیرایه ی سالخان
گرچی بییه خو شه چیننی دانه یی خه رمانی ٲوم
(نالی - ل ۳۰۴)

خه تات فه رموو که خو شه چین و ماچین
که ناچین لیره خو شه چیننی ماچین
(نالی - ل ۳۴۵)

خو گنیران به دهوری دهست و خه نجه ردا؛ مه بهست خو کوشتنه.

ته همول که زه ماننی کوژتنی من سورعته ی ناوی
له دلما یه بگنیرم خو م به دهوری دهست و خه نجه ردا
(سالم - ل ۲۲)

خو له دهمی تیغی فه نادان؛ مه بهست خو له ناویردن، خو کوشتن، خو به کوشتن دان، خو به خت
کردن.

بو ماچی دهمی ٲهنگه له عیشوه ی خه می نه بروی
جو یایی به قا خو ی له دهمی تیغی فه نا دا
(نالی - ل ۸۶)

خوی عاریز؛ نارهمی ده موچاو.

خو: نارهم.

عاریز: →

خزر ئاسا دل م ناوی به قای خوش کرد له خو ی عاریز
چ شه وهای زولمه تی ته ی کرد له حهلقه ی چیننی گیسوودا
(سالم - ل ۱۵۶)

خیابان؛ شه قام.

شوتور بانا ئەمە پەرژینی باغی رەوزەپە یاخۆ
عەرار و عەرعر و بانى خىابانى بىابانە
(نالى - ۴۹۶)

خىتتە: خطە. ع. ناوچە و شار. گەلى واتاي ترى ھەيە: زەوى، زەوى ديارىكراو، زەوييەك كە
بۆ خانوو دروستکردن ھىلى بە دەوردا كىشراپى، زەوى تايبەت بە كەس يان
بەتيرە، شارى گەرە، ولات. (عميد)

لە سايەى شەخسىكى ھىممەت بلند ئاسوودەپە شارى
بەلى خىتتەى سولەيمانى سەوادى زىللى (كودروون)ە
(نالى - ۵۲۳)

جىگەي نەزەرگابى شەش جانىبى دەريا بى
ئەى مەردومى سەيرانىي لەم خىتتەپە ھەر چاوە
(نالى - ۵۲۹)

خىرە: سەرسورماو، واق و پىماو، ھەرۋەھا واتاي ترى ھەيە وەك: بى پەروا، بى ھەيا،
سەركىش، بى شەرم، بى ئابروو.

ساقى لە پەردە دەرھات جامى شەرابى ھىنا
دلى خىرە ما لە ھىرت مەھ ئاقتابى ھىنا
(سالم - ۳۵)

خىرەد؛ ھۆش.

ئەى خىرەد تو خووا لە دلى دەرچۆ
دلى نەماو ھە فىرقەتى دلىدار
(سالم - ۵۹)

ئەى خىرەد بۆ دىدەنى يارى ھەبىبم ھەلسە سا
بىرە دلى بۆ رەھگوزارت سەددى سىنەم چاگە دەى
(سالم - ۱۵۳)

خیره دهه نده: ژیر، هوشمه نده.

خیره ده: هوش.

ئه هلی دنیایی له بهر حیرسی و ته مه ع هوشیارن
به خوسووسی بگه پئی مه ست و خیره ده مه نده نییه
(نالی - ل ۵۹۳)

خیرس، خرس، ورچ.

عیب و له عیبی خه لقی کرد تا یاری خسته داوی خوی
خه سمه که ی من که لبی نا هوو گیره خیرسی لاعیبه
(نالی - ل ۳۹۹)

خیزاب، خضاب. ع. خه نه.

له سه ر دل قه تره یی ئه شکم که ده تکی
خیزابی دهستی ئه غیارانه ئه مشه و
(کوردی - ل ۴۴)

خپوهتی گهردوونی گهردان؛ مه به ست ئاسمانی سوو پاره ی وه ک خپوه ته به پاسه رمانه وه،
ئاسمان که له حاله تی سوو پاره وه دایه.

گهردوون: ئاسمان. په هله فی. Gartañ له کوندا به واتای عه ره بانه به کاره اتوه.
(معین)

گهردان: ئه وه ی که بسوو پیته وه، ئه وه ی له حاله تی سوو پاره وه دایه بیت.

گهرد: ره گی چاوگی گهردیده ن و گه شته ن (= گریدن و گشتن) ی ف. یه. واته
سووران، گه پان.

ان: پاشگره، که چوه سه ر ره گ، حاله ت و چونیه تی پیشان ده دات.

مه لی ریگه ی که شنده یا کوشنده نه ژده ره یا خو
که مه نده یا ته نابی خپوه تی گهردوونی گهردانه
(نالی - ل ۴۹۱)

دا، تا، تاوهکو.

ههنگرا وهك مؤمی كافووری به شهودا موو به مووم
دا سیاھی پروو بخوینم نوقته نوقته خهت به خهت
(نالی - ۲۴۳)

ئهی میهری میهره بان وهره سهر بامی بامیداد
دا مه پرووان بین به هیلالی شهوی میحاق
(نالی - ۲۵۰)

داکوچه کوچه خوئی به سهردا بکا به چنگ
لهو خاکه نه فخره که هه موو تاج و نه فسره
(نالی - ۴۲۱)

چاوی من دم دم ده ریژی ئاوی ساف و خوینی گهش
دابلین ده ریای عومانه دور و مه رجانی ههیه
(نالی - ۵۷۳)

دائیره: دایره. جوړه سازنکه، دهفهی چکوئه. (ههژار)

دائیرهی میسری و چهقانه گوههرو له نجهی سه من
دهنگی چاوش بی به لا هاوینته گیانم بی نهواز
(کوردی - ۱۸)

دائیره‌ی نه‌نجوم؛ مه‌به‌ست ناسمانی پر له نه‌ستیره‌یه.

نه‌نجوم: انجم.ع. کۆی نه‌جم (نجم)ه، واته نه‌ستیره‌کان، نالی له‌م دیره‌ شیعره‌دا که ده‌لی (دائیره‌ی نه‌نجومی قوبوور). مه‌به‌ست گۆرستانیکی کش و ماتى پر له‌گه‌وره پیاوان و نازدارانه، که چوواندوونی به نه‌ستیره‌کانی ناسمان.

سه‌یوان نه‌زیری گونبه‌دی که‌یوانه سه‌بزو ساف
یاخۆ بووه به‌ دائیره‌ی نه‌نجومی قوبوور
(نالی - ل ۱۸۶)

دائیره‌ی نه‌نجومه‌ن؛ کۆری کۆبوونه‌وه.

فله‌کی میهر مه‌هی وه‌فته ته‌واوی زه‌مه‌نی
که‌وکه‌به‌ی نه‌نجومی یو دائیره‌ی نه‌نجومه‌نی
(نالی - ل ۶۶۹)

داد په‌س؛ دادوهر، قازی، حاکم.

داد: یاسا، به‌خشین، به‌ش، فه‌ریاد و هاوار و ده‌نگی به‌رز.
په‌س: ————— ده‌ست په‌س.

گرتوویه سه‌گت چاکم و لای تۆمه‌وه دینی
یه‌عنی وهره نالی که منیش داد په‌سیکم
(نالی - ل ۲۸۵)

دارا؛ داراب = دارای، په‌هله‌فی. Dūrāb = داریوش.

ناوی چهند پاشایه‌کی (مه‌خامه‌نشی)یه، داریوشی یه‌که‌م، داریوشی گه‌وره، کورپی (قیشتاسب) شایه، له سالی ۵۲۲ پ. ز، هاته سه‌ر ته‌ختی پاشایی و له ۴۸۶ پ. ز، مرد. به‌هۆی تیره‌کانی پارس پاشایی له (گوماتا)ی داگیرکه‌ر سه‌نده‌وه، خۆی بوو به‌ پاشا، به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیدا زال بوو، له کاروباری ولات و له‌شکریدا داهینه‌ر بوو، ده‌سه‌لاتی له سه‌رووی پۆژه‌لاته‌وه تا رووباری (سه‌یحوون)، له خوارووی پۆژه‌لاته‌وه، تا که‌ناری رووباری (سند)، له پۆژئاواوه تا شیوه دورگه‌ی یۆنان په‌ره‌بیدا، هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی ناسیای پۆژئاواو ناسیای

ناوهرپاست و میسر و حبه‌شهی خسته ژیر فرمانی خوځیه‌وه، له زه‌مانی ئەودا
 چه‌نگه‌کانی ئیزان و یونان که به‌ناویانگه به (چه‌نگه‌کانی مادی) ده‌ستی پیکرد،
 له‌شکری داریووش دواي سووتاندنی شاری (سارد) له دوو چه‌نگی تراکیه‌و
 ماراتن به‌شداری کرد، به‌لام ئەنجامیکی ئەوتوی به‌ده‌ست نه‌هینا، داریووش
 خه‌ریکی خو کۆکردنه‌وه و ناماده‌یه‌کی ته‌واو بوو، تا دووباره هیرش بباته سه‌ر
 یونان، به‌لام مردن مؤله‌تی نه‌داو له‌پاش (۳۵) سال پاشایی مرد.

داریووشی دوهم: کورپی ئەرده‌شیری یه‌که‌م، سالی ۴۲۴ پ. ز. بوو به پاشاو
 ۴۰۴ پ. ز. مرد، له‌سه‌رده‌می ئەمدا میسر راپه‌ری و سه‌ریچی کرد و له (ماد) پش
 شوپش به‌ر پابوو، و ئیزان له‌گه‌ل (نیسپارت) یه‌کی گرت.

داریووشی سییهم: نه‌وه‌ی داریووشی دوهمه له سالی ۳۳۶ پ. ز بوو به پاشاو
 سالی ۳۳۰ پ. ز. کوژرا، له زه‌مانی ئەمدا ئەسکه‌نده‌ر هیرشی هینایه سه‌ر ئیزان و
 له چه‌نگه‌کانی گرانیکوس و ئیسوس و گوگمل داریووش شکاو به‌ره‌و سه‌رووی
 رۆژه‌لاتی ئیزان رۆیشت به‌لام به‌ده‌ستی بسوس والی به‌لخ کوژرا و به‌مردنی
 ئەم، بنه‌ماله‌ی هه‌خامه‌نشی کۆتایی هات. (معین)

به‌سه‌را ویزه‌یی چاوینه‌ییبی که‌له‌ی سه‌ریان

له‌که‌ی و قه‌یسه‌ر و ئەسکه‌نده‌ر و دارا نییه باس

(نالی - ل ۲۳۵)

دارا؛ مه‌به‌ست دل‌به‌ره، یاری به‌ده‌سه‌لات، به‌توانا، ده‌وله‌مه‌ند.

به‌ته‌حسیل مه‌تله‌بی چه‌ندی به‌ری دا

که‌بگری دامه‌نی دارا نه‌دارا

(سالم - ل ۲۵)

دارولخلافه: دارالخلافة. کۆشک و سه‌رای خه‌لیفه، شاری که پایه‌ته‌ختی خه‌لیفه بیت، وه‌کو

به‌غدا که پینان ده‌وت دارالخلافة، کۆشکی پاشا، پایه‌ته‌ختی سوڵتان، وه‌کو تاران

که له سه‌رده‌می قاجاریه‌ه‌کاندا پینان ده‌وت دارالخلافة. (معین)

خالئ سه‌ر سه‌فحه‌ی روخی جانا چ نادر که‌وتوه

حیکمه‌تی دارولخلافه‌ی گورجییان هیندو ده‌کا

(سالم - ل ۳۱)

داروو؛ دهرمان.

لهبت بوو داروویی جی نیشی ماری عهقرهبت نهتدا
ههتا ئهمرم به حهسرهت بابدهم دهستم به زانوودا
(سالم - ل ۲۰)

تهبیب دینن دهوای دهردم بکا خوومن زهدهی دوریم
بهبی داروویی وهسلی ئهو نییه ئارام و تهسکینم
(کوردی - ل ۲۷)

ئهگهچی کارییه دهردم وهلی نهزدیکه تهسکینم
بهپژیننی حهکیم ئهه ئارهقی چیهههت به دارووما
(سالم - ل ۳۳)

خاکی دهرگات سورمهیه بو چاوی تار
ماچی لیوت دارووه بو دهرد و غهه
(سالم - ل ۸۲)

داسی تهلهب بی دهم بوون؛ مهبهست ههول و کۆششی بی ئههجامه. داسی که کول بیت و
نهپیت، یان درهوی بی نهکری.

وهک جهیشی مهلهخ لهشکری غهه مئکی دلی گرت
بوکشتی ئهههل داسی تهلهب بی دهمه ئیمشهو
(سالم - ل ۱۲۰)

داگیه؛ داویتی.

دل دهبی بدزی له ناو خهلقی دهلیتی خووی داگیه پیم
من دلّم دا پیت بهراست دا دهی بزانه ماهروو
(کوردی - ل ۴۰)

داماد؛ زاوا.

کانی دهزین به ئاو و درمخت ئاوسن به با
شایی به هاره بولبوله داماد و غونچه بووک
(نالی - ل ۲۵۸)

دامادی خیرهده: مهبهست بیر و هوشی به توانایه.

داماد: زاوا.

خیرهده: هوش.

به دامادی خیرهده چاره‌ی عرووسی وهسفی تو نابی
له پرده‌ی دل معتهل ما به باری شهرم و پروو زهردی
(سالم - ل ۱۴۴)

دامهن ئالووده کردن: مهبهست گوناھ کردن، کاری خراب و نابجی کردن، داوین پیسی
کردن.

دامهن: داوین.

ئالووده: مهبهست پیس و ناپاکه.

دهست له خوینم مده ئالووده مهکه دامه‌نی پاک
خوینی من سابیته باتیل نییه وهک رهنگی خه‌نه
(نالی - ل ۵۲۶)

دامهن داته‌کاندن: مهبهست وازه‌ینان، به‌ره‌ئلاکردن، خو له شتی یان که‌سی دور
خستنه‌وه.

ره‌نگه دامهن داته‌کینی دل‌به‌ری بی مروه‌تم
گهر له هه‌ش‌ریشا به‌زاری دهس به‌رم بو دامه‌نی
(سالم - ل ۱۵۰)

دامهن گرتن: مهبهست په‌نا‌بردنه، داوین گرتن.

به ته‌حسیل مه‌تله‌بی چه‌ندی به‌ری دا
که بگری دامه‌نی دارا نه‌دارا
(سالم - ل ۲۵)

دامەن ئە كەمەردان، مەبەست خۆ ئامادە كردنە، چاك بەلادا كردن.

ئالوودە نەبى دا بە زەبوون گىرىيى خوينم

بۇ كوشتنى من دامەنى پاكى لە كەمەردا

(نالى - ل ۸۲)

داموسك؛ مووى كلكى ولاخى يەك سم. (خال)

شېرى بېشەى مولكى بابان بوو عەزىز ئەمما درىغ

وەك گرئى داموسكى بى قەومەكەى زوو ھەلۆەشان

(سالم - ل ۱۰۱)

دامى چرا؛ تەلە نانەو، داو نانەو، دانەو داو.

دام: داو.

چرا: لەوەر، لەوەر، بەلام لئیرەدا مەبەست ئەو دانە يان ئەو خۆراکەى كە لەناو

داودا دادەنرئەت بە مەبەستى پراوکردن. بەلام ئەمۆق لە كوردیدا وشەى (چەرە) لە

جياتى (چرا) بەكار دئەت، لە وشەى شەوچەرەدا.

مورغى پراو وەحشى دئ ئەو شەو ئەمنىيەتى بوو

لە پوخ و تورپەى تۆ دەردەكەوى دامى چرا

(سالم - ل ۳۴)

دامى گيسوو؛ مەبەست پراچى دئرفئەن و جوانى دلبرە، ئەو پراچ و ئەگرىجە جوانەى كە

دئدار گيرۆدە دەكات.

حىكاىەت خوانە تووتى دئ بە دەورى دامى گيسوودا

مەزەنە عەكسى خۆى ديوە لەناو ئاوينەى پوودا

(سالم - ل ۲۰)

دانە؛ مەبەست گيرۆدە بوونە بەهۆى خالى ناو داوى زولفى يار. واتە خالى دەورمگىراو بە

زولف و ئەگرىجەى يار.

كە شەيتانئەش ستئەم دا خەيالى دانە قەت ناكەم

لەناو دەرد و جەفا ئەم دەفعەىە لەم داوە گەر بەرىم

(سالم - ل ۸۰)

دانش؛ زانست.

تههلیکی وای ههیه که هه مو تههلی دانش
ههه نازیمی عوقوودن و ههه نازیری ئوموور
(نالی - ل ۱۸۴)

دلبهیری وای پر که مال و عقل و دانش که ههیه
وام دهزانی بی که ماله چونکه تیقله و خورده سال
(کوردی - ل ۲۰)

دانگ، پههلهقی. Dang، له عههه بیدا بوو به دانق.

۱- یه که ی پپوانه، شش یه کی هه رشتی (زهوی و خانوو و بههه)، پینچ دانگ له زهوی واته پینچ شه شه می ئه وه. ۲- یه که ی کیشان، بهرامبهه به ههشت حه ببه، یان ههشت جۆ، دهکاته دوو خهه نووب، که دهکاته چوار ته سوو (طسوچ)، و هاوکیشی دوو قیرات. (رساله مقداریه. فرهنگ ایران زمین ۱۰: ۱ - ۴ ص ۴۱۴). ۳- یه که ی پپوان، بهرامبهه به ۱۶ (شعیر)، به زوری له کوردستان. ۴- یه که ی کیشان، چاره کی درهه و مسقال و بیججه له وانه. ۵- یه که ی ئاو، بهرامبهه به ۱۶ حه ببه یان ۲۴ کاتژمیری ئاو، به زوری له کرمان. ۶- یه که ی ئاو ۱/۴۴ ئاوی یه که نال (کاشمر). ۷- بهش. ۸- هه رکاتی یه که ههنگاو بکری به دوو به شه وه هه ریه کی له دوو وانه پپی دهوتری ((دانگ)). (معین)

شاهیننی دوو چاوت که نیگاو مهیلی به دانگه
کیشانی به قوللابی دلاویزی بزنانگه
(نالی - ل ۴۶۴)

داوی روو؛ مه بهست زولفی یاره.

به داوی رووت و دانهی خالی سهه رووت
گرفتاره دلی سهه عاشقی رووت
(کوردی - ل ۱۵)

داوی زولماتی شهو؛ مه بهست پرچی رهش و کاریگهه. داویک یان تهه یه که له تاریکایی شهو داو ترابیتته وه.

عاشق که دهکا راوی زولماتی شهوه داوی

موژگانی تهره چاوی بیداری لهکن پهشمه

(نالی - ل ۴۷۶)

داهۆل: شتیکه وهك زهلام له دار و پهړۆ دروست نهكری و لهناو كشتوكالا دانهچهقینری
یۆ سلهمینهوهی بالنده و جانهور. (خال)

مهلهخ تهبعن له هیشوری دهغلی دیهقانا به ههر لادا

لهناو جارێ گهنم ههر یهك ومكو داهۆلی خهرمانن

(سالم - ل ۱۰۶)

دایه‌ی نه‌زهل: مهبهست رۆژگار، فهلهك، دهورو زهمانه.

دایه: دایهن، ئهو ژنه‌ی كه شیر ده‌دات به مندالی كه‌سیکی تر. ئهو ژنه‌ی كه
ساوایان په‌رومرده و به‌خێو ده‌كات.

نه‌زهل: ازل. ع. ئه‌وه‌ی كه سه‌ره‌تای نییه، نه‌وه‌ی كه ده‌ست پێ‌كردنی نییه، ماوه‌یه‌ك
یان زهمانیك كه بی سه‌ره‌تایه.

نیبتیدا دایه‌ی نه‌زهل ته‌نخواهیی شییر

دای به‌ تیقلی تالیعی من كوكنار

(سالم - ل ۶۰)

دایه‌ی دونیا: مهبهست جیهانه.

دایه: ← دایه‌ی نه‌زهل.

عه‌قیم ئاسا له زگ وه‌ستایه‌وه‌ حه‌ملی نه‌ما ئیتر

له‌پاش تو دایه‌یی دنیا به‌میسلی ماده‌ری عیسا

(سالم - ل ۲۷)

ده‌نب: داب. ع. خوو، شیوه، له‌ كوردیدا بووه به (داب) و له‌گه‌ل نه‌ریتدا دیت و ده‌لین داب و
نه‌ریت، واته خوو و په‌وشت، شیوه و عاده‌ت.

سه‌ر خاتیمه‌یی حوسنی عیاده‌ت كه نه‌هاتی

باری بگه‌ره فاتیه‌وو ده‌ئیی زیاره‌ت

(نالی - ل ۱۴۶)

دەبستان: قوتابخانەى سەرەتايى، خويندگا بۇ تازە فيزيووان.

كوپ زيبى دەبستانە كچ شەمەى شەبستانە
بۇ بەزمى تەماشاشا كوپ بۇ خەلۋەتى تەنھا كچ
(نالى - ل ۱۵۹)

تا موعەلیممە لە عېشقا دللى باھۇش و خېرەد
داوى زولفى سېھت دەرسى دەبستانى منە
(سال - ل ۱۳۱)

دەبوور: دبوور. ع. بايەكە لە پۇز ئاواوہ ھەلدەكات.

مەھوى قەبووللى خاترى عاتر شەمىمە
گەردى شىمال و گىژى جەنوب و كزەى دەبوور
(نالى - ل ۱۷۷)

دەببىر: نووسەر، خویندەوار، كەسى كە لە قوتابخانەى ناوہندى و دواناوەندىدا
مامۇستابىت.

تا تەرەدودمە لەسەر سەفحەى دونيا لە غەمت
بەس كەشاكەش لە كەدەر ماپەرە وەك كلكى دەببىر
(سال - ل ۶۸)

دەججالى ئەعوەر: بەگويزەى داستانە ئىسلامىيەكان لە ئاخىر زەماندا يەكى پەيدا دەبى كە لە
لايەكيبەوہ پروبارىكى ئاۋ، لە لايەكى تريبەوہ پروبارىكى ئاگرە، ھەركەسى كە
بچىتە ناۋ پروبارى ئاگرەوہ ئاۋى سارد دەخواتەوہ و ئەوہى كە خۇى بخاتە ناۋ
ئاوہكەوہ سەر لە ناۋ ئاگرەكە دىننېتە دەرەوہ، دەلن ئەو ھەموو جىھان دەگرىت
تەنھا مەككە و مەدىنە نەبى و لەسەر ناۋچەوانى بە تىپى بە يەكەوہ نەبەستراۋ
نووسراۋە كافر، بە پىي داستانەكان يەك چاۋى كويزە (دەججالى ئەعوەر)، يان
پىلۆمكەى چاۋى نەكراۋە و ناديارە، بەلام لە بارەى چاۋى راست يان چەپبىيەوہ،
داستان و بۆچۈنى جيا جيا ھەيە. لە سەردەمى پىغەمبەر دا يەكى بوۋە ناۋى
«ابن صياد، ابن صائد» بوۋە كە واياں دەزانى دەججالە، ھەرۋەھا خەلك باۋەپريان

وابوو که دهججال خه لکی ئیسفه هانه و له بیرنکدا دهژی لهوئی که پئی دهلین (چاهی ئیسفه هان، سفاهان).... ههروهها دهلین له رۆژی قیامه تدا، له پاش ویران بوونی شارهکان دهججال دیته دهرهوه و سواری که ره کهی (کهری دهججال) دهبی و داوای خودایی دهکات، ئیتر هه رکه سی که ئه و ده بینی دواي ده کهوئی ته نها خوا په رستان و یه کتا په رستان و موسلمان نه بی، سهیر ئه وه یه هه رچییه کی بویت بۆی ده لوئی و خه لکی هه لده خه له تینی و هه موو جیهان دهگری و شارهکان ویران دهکات ته نها مه کهکه و مه دینه و بیت المقدس و تووری سینا نه بی. دیسان دهلین له پاش په یدابوونی ئاژاوه ی دهججال هه زه رته مه هدی ئیمامی زه مان دهره کهویت و دهججال ده کوژی. به پئی داستانیکی تر هه زه رته مه سیح له ئاسمانی چواره م دیته خواره وه و دهججال له ناو ده بات. له ناو کورده واریشدا باوه که دهلین له ئاخه زه ماندا کهری دهججال په یدا ده بی و به ناو خه لکدا ده پروات و که ره که ی له جیاتی ته رس خورما دهکات و هه رکه سی که بیخوات و دواي بکهوئی به ره و دۆزه خ ده پروات. ئه مه له و داستانه ده چیت که (صادق هدايت) له فرهنگ عامیانه مردم ایران - ۱۴۴ دهیگزی پته وه به م جزه: کهری دهججال کوپانیکی هه یه که هه ر شهوئی دروستی ده که ن به یانی ده دپیت، رۆژی که جیهان کو تایی پی دیت کهری دهججال له بیرنک که له ئیسفه هانه دیته دهره وه و هه ر موویه کی جزه سازی لیده دات له گوئی که عه ک دیته دهره وه، له جیاتی ته رس خورما دهکات و هه رکه سی که دواي بکهوئی ده پروات بۆ دۆزه خ... بۆ نه و زانیاریانه ی که باس کران و زانیاری پتر بروانه (فرهنگ تلمیحات).

خۆی کردوه به گهروهو و قه پالی مولکی تن

پشت و وهزیری ئه و سهگه دهججالی ئه عوه ره

(نالی - ل ۴۳۳)

دهره، ده رگا، ده رگه.

بی ئه گه ر بیته دهرت ده یده یه به رشه ق وه کو گو

نییه زاتیشی نه بی دل چ بکا قور به سه ره

(نالی - ل ۴۱۴)

دهره له.

جان موحه ققهر نهقد دهرکهف سهرفگهنده چاوه ری
خوسرهوی خوبان بلین سالم نهوا پیشکش نهکا
(سالم - ل ۴۰)

دهرهک: بنی دۆزهخ، بنی جهه ننه م، به جهه ننه م. کوتایی و قولایی بنی هر شتی وهک:
بیر، چال، دهریا.

مردنم پیخوشه نهک یارم که دیر حاصل بکا
من سهرایا ناری غم بم نهو نهلی سوتا دهرهک
(سالم - ل ۷۷)

بنیری یاری شیرینم نهگهر بو جانی شیرینم
دهرهک بی جیم له دۆزهخدا نهگهر نانی ته ممول که م
(سالم - ل ۸۶)

دهلی فیرده وسه گولزاری سه نهندهج
وهلی بی تو له لای من وهک دهرهک بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

دهریان: دهرگاوان، قاپیوان.

دهر: دهرگا.

بان: پاشگره بو مه بهستی پاراستن.

چ حوجره وا له خاکی میلله تی ده ولت په ناهیدا
که مینه خادیمی سولتان و شاهه نشاهی دهریانه
(نالی - ل ۵۰۲)

دهر خوره: شایان، بهجی.

ساقیا ساغهری من خومره یه نهک ره تلی سه بوک
دهر خوری مهستی بی من شیشه و په یمانه نییه
(سالم - ل ۱۳۶)

دەر خورده دان؛ دەر خوار د دان.

باکم نییه مورغی دل بیکه‌ی به که باب ئەمما
بیده به‌سهگ و مه‌یده دەر خورده‌ی ره‌قیبانت
(کورده‌ی - ل ۱۳)

دەر زه‌مان؛ له هه‌مان کاتدا.

ناهوویی دل گه‌ر ببینی گه‌رده‌نت
دەر زه‌مان دینی له‌گه‌ر دنیا خه‌راج
(سالم - ل ۵۴)

دەرگانه؛ دەرگا، دەرگه.

گه‌دان و بو‌گه‌دا دەرگانه واناکه‌ن له بی چیزی
وه‌کو نه‌رادی دانا هه‌ر له فیکری خانه‌به‌ندان
(سالم - ل ۱۰۲)

دەرگه‌ه؛ کورته‌کراوه‌ی دەرگا، به‌رده‌می دەرگا، بارمگا.

دەر: دەرگا.

گه‌ه: کورته‌کراوه‌ی گاه، پاشگره بو شوین.

ناکه‌م ته‌هی که‌ناری دل ئارا به بانگی مورغ
تا دی سه‌حه‌ر له دەرگه‌هی والی غریوی کووس
(سالم - ل ۷۳)

دەرمانده؛ بیچاره، گیر خوار دوو، داماو.

دەرماند: چاوگی کرتاوی دەرمانده‌ن (= دەرماندن) ی ف. یه. واته بیچاره بوون،
داماویوون.

ه: پاشگره.

چ زه‌رقا بو سیاهی ده‌فته‌ری هه‌ر ناصیبه‌ی ماحیی
چ ته‌یبه بو ته‌بایی دهردی هه‌ر دەرمانده‌ی دەرمانه
(نالی - ل ۵۱۹)

دهرویش؛ مهبست فهقیر، ههژار، دهست کورت، سوالکه. ههروهها به واتای گزشهگیر و سوئی و پهند و قهلهندهریش هاتوه.

دهلین میهمان پهزیر و دلنهواز و خاوهن ئیکرامی
دهسا بق کیتته وا من بینهوا و دهرویش و میهمانم
(کوردی - ل ۲۸)

دهرههه؛ به یهکدا چوو، تیکهل و پیکهل، تیکهلاو.

مهغشوشی زهرمه عاجزی زیو دهرهه می دیرههه
بوچ تیکچوووه سوئی کهره بوز بق غمی باری
(نالی - ل ۶۴۹)

نهرمی شایانی له کوئی بوو عاشقی شوریده بهخت
موویی ناشوفتهی سهرم وا دهرههه و ژولیدهما
(سالم - ل ۳۳)

دلی پر وهحشهتم جانان له بهر موژگانی وهک تیرت
حهساری بوو له حهلقهی دهرههه می گیسوویی زنجیرت
(سالم - ل ۴۷)

سامانی دلی غهم زده جانان له فیراقت
وهک سیلسیلهیی زولفی خهمت دهرهههه نیمشهو
(سالم - ل ۱۲۰)

دهریا؛ مهبست خوای گهورهیه.

سوئیان هاتنه مهجلیس وههقی دیده بشون
له کن نهو دیمییه وشکانه له دهریا نییه باس
(نالی - ل ۲۳۴)

دهریای ههعههکه؛ مهبست جهنگی سهخته.

له ده‌ریای مه‌عه‌که‌ی تیغی نه‌ه‌نگی گهر نه‌مایان بی
له ناو نۆردوویی تورکانا ده‌بی شین و سه‌دا په‌یدا
(سالم - ل ۱۹)

ده‌س به‌ند: مه‌به‌ست ده‌س گرتن، ده‌ستی په‌کتري گرتن.

ده‌س به‌ندیانه دین و ده‌چن سه‌رو و ناره‌وه‌ن
ساحیب کولاه و سایه‌و و به‌رگن وه‌کو مولوک
(نالی - ل ۲۵۷)

ده‌ستار: میزه‌ر، عه‌مامه، سه‌ریچ، مه‌ندیل.

شیخی یو سه‌ر لنگه ده‌ستاری به ده‌ستاری بوزورگ
په‌ندم و ده‌ستاری که‌لله‌ی من ده‌فه نه‌ک مینده‌فه
(نالی - ل ۴۵۲)

دیوانه که شه‌یدا بی تورکی سه‌ری سه‌ودایی
قەت هیچی له‌سه‌ر نابی ده‌ستاری له کن په‌شمه
(نالی - ل ۴۷۵)

ده‌ستان: ناواز، گۆزانی، سه‌روود.

عه‌جەب ئیزه‌اری بی په‌حمیی نیگارم له‌زه‌تی عیشقه
که نه‌و ده‌ستانه وه‌ک ده‌ستانی کوردی فاش و مه‌شه‌وو‌ره
(کوردی - ل ۴۷)

ده‌سته و نه‌زه‌ر: چاوه‌پنی فه‌رمان، ئاما ده و چاوه‌نواری بو فه‌رمان به‌جی هینان.

پۆژ په‌رستی پووته سالم بو‌یه دایم وه‌ک غولام
زه‌رد و گه‌ردن که‌چ له ده‌رگات حازره ده‌سته و نه‌زه‌ر
(نالی - ل ۲۰۳)

ده‌سته‌ی سونبول به‌قه‌لاکردن: مه‌به‌ست په‌رچه‌م و نه‌گرچه‌ی زۆر پر و درێژ په‌خشان

کردنه.

سونبول: ← سونبولی ناشوفته.

که‌ی له‌بهر تورپه ده‌گا ده‌ستی خه‌یالم به روخت
تو نه‌بی کئیبه بکا ده‌ستیی سونبول به قه‌لا
(سالم - ل ۳۴)

ده‌ست به زانوودا دان؛ مه‌به‌ست ده‌رپرینی غه‌م و خه‌فته، ناله‌و زاری.
زانوو: زانو، نه‌ژنو.

له‌بت بوو داروویی جی نی‌شی ماری عه‌قره‌بت نه‌تدا
هه‌تا نه‌مرم به حه‌سرته بابه‌دم ده‌ستم به زانوودا
(سالم - ل ۲۰)

ده‌ست ره‌س؛ ده‌ست پینگه‌یشتن، نه‌وه‌ی که ده‌ستی بگاتی، نه‌وه‌ی به ده‌سته‌وه بی‌ت و له ژیر
ده‌ستدا بی‌ت.

ره‌س: ره‌س، په‌گی چاوگی ره‌سیده‌ن (= رسیدن) ی ف. یه. واته‌گه‌یشتن.
وه‌للاهی کللوی سه‌ری من چه‌رخ‌ی ده‌مالی
ببوايه به دامانت نه‌گه‌ر ده‌ست په‌سینکم
(نالی - ل ۲۸۴)

ده‌ست و گریبان؛ ده‌سته و یخه، یه‌خه‌گرتن، به‌روک‌گرتن، شه‌ر پی‌ فروشتن.
غه‌م ده‌لئی قه‌رزی به من داوه سه‌ری وه‌عه‌دیته‌ی
پوو له هه‌ر گۆشه نه‌که‌م ده‌ست و گریبانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

عه‌جبه‌ ده‌ست و گریبانم بووه کوردی له‌ دونیادا
مه‌گه‌ر قیسمه‌ت بوو بو من پوژی نه‌وه‌ل عیجز و غه‌مناکی
(کوردی - ل ۵۷)

ده‌ستووری نه‌زم نه‌دان؛ په‌نگه‌ی چاوینکه‌وتن نه‌دان، په‌نگه‌ی بینین و ته‌ماشاکردن نه‌دان.

لهبی ته‌شنه‌ی کوهن زخمم به خوینی تازمگی ته‌پیی
حه‌یا بو ماهی مه‌ستوورم که ده‌ستووری نه‌زهر نادا
(سالم - ل ۱۷)

ده‌ستیاری: مه‌به‌ست یارمه‌تیده‌ره، نه‌و که‌سه‌ی که ده‌ستی خه‌لکی بگریت و کزمه‌کی بکات.
به وه‌قتی ته‌لبییه‌ی مه‌ستی شه‌ودی (صبغة الله) بی
به گاهی ته‌روییه‌ی سیری (ید الله) ده‌ستیاری بی
ده‌ستی روو نانه به‌رسینه: مه‌به‌ست ده‌رکردنه، یارمه‌تی نه‌دان و دوور کردنه‌وه.
گه‌ر بزانی جه‌وری حالی ئیحتیاج
ده‌ستی روو ناننیه‌ته به‌ر سینه‌ی گه‌دا
(سالم - ل ۲۵)

ده‌ستی زوور: مه‌به‌ست توانا، ده‌سه‌لات، هیز.

بی ئیعتیباره مه‌ردوم نه‌گه‌ر مالی وی نه‌بی
وا حه‌سره‌تا نه‌ قووه‌تی زه‌ر ما نه‌ ده‌ستی زوور
(سالم - ل ۶۴)

ده‌ستی گه‌ر: مه‌به‌ست بی ده‌سه‌لات و هیج له بارا نه‌بووه.

چه‌نده خو‌شه دابنیشین دوو به‌ دوو نه‌من و گوئم
داکه‌ویتن موده‌عی له‌و خواره هه‌روه‌ک ده‌ستی که‌ر
(نالی - ل ۲۰۳)

ده‌س کوژی: پیاو کوژی، بکوژی، به‌ ده‌ست کوشتن.

تا موعه‌پیه‌ن بی که زورن ده‌س گری یو ده‌س کوژی
فه‌رقی سه‌ر په‌نجه‌ی به‌ خویناوی هه‌نا ره‌نگین ده‌کا
(نالی - ل ۱۱۲)

ده‌س گری: دیلی، کزله‌یی، به‌ندی و ده‌ستگیری، به‌ ده‌ست گرفتار کراو.

تا موعه‌ییهن بی که زۆرن دەس گری یو دەس کوژی

فەرقی سەر پەنجە بە خویناوی حەنا رەنگین دەکا

(نالی - ل ۱۱۲)

دەغەل: خراپە، نارێکی، شوینی ترس و لە ناوچوون، رِق و قینی داپۆشراو، فرۆفیل،

کەسێ که کاری نابەجێ بکات، فیلبان، کەسێ که شتی بەکار دینێ بە مەبەستی

نەوهی که سەر له کڕیار تێک بدات، زیوی قەلب، ئالتوونی قەلب، پارهی قەلب،

گیرفان بڕ، گیل و نەزان، تەمبەل،... (معین)

نازی بی رەحمی و حیلە ی دەغەلی و ناھ و فوغان

بۆ من و یار و رەقیب قیسەتی رۆژی ئەزەلە

(کوردی - ل ۵۰)

دەفتەر شوشتن: مەبەست وازھینان، چاو لیپۆشین، لەناو بردن.

مەکە تەقریری عیلم و فەزلی سالم

بە ئاوی عیشقی تۆ شوشتوویە دەفتەر

(سالم - ل ۶۵)

دەفعی تەب: مەبەست چاک بوونەوه لە نەخۆشی و دەرد و نازارە.

دەفع: دفع. ع. لا بردن و دوور کردنەوه.

تەب: تا، بەرز بوونەوه ی پلە ی گەرمای لەش.

حیجابت با بە ناری ئارەزوو سالم نەسووتینێ

لە چاکی پیرەھەن بۆ دەفعی تەب سادەرخە لیمۆی

(سالم - ل ۱۵۶)

دەلق: جۆرە جلۆبەرگیکی لە خوری دروست کراوه، که دەرویش لە بەری دەکات،

جلۆبەرگی پینەکراوی سۆفییه‌کان.

لە عەکسی ماھی روخساری بە بەرقی مەیتەنی ئالی

دەسووتی دەسرە ی عابید دەلقى زاھید سەری مەستورە

(کوردی - ل ۴۷)

شەمعی مەیخانە فەتیلەیی نەبوو تا دوینی شوکور
شیخی خۆمان بە شەراب دەلقى گەدایی دەفرۆت
(کوردی - ل ۱۴)

دەم: هەناسە، ئەو فووەی کە شیخ و دیندارانی کەمڵ دەیکەن بە سەر و چاوی نەخۆشدا بۆ
ئەوێ کە چاک بێتەو، هەوا، با، شنەیی با، ئامرازیکە، کە ئاسنگەرەن بەهۆی
ئەووە ناگری پێ دەگەشتیننەووە و گێر داتری دەکەن.

گەھی دەببێ بە رەوح و دەکەیی باوەشینی دل
گەھی دەببێ بە دەم دەدەمینی دەمی غرور
(نالی - ل ۱۷۶)

مألش دەدەیی بە دەم لە دەمی خوابی سوبخ دەم
هەم زولفی قیر گونە و هەم چیههیی قەمەر
(سالم - ل ۶۷)

ئابی حیات و ئاتەشی ئەفسوردەیی دەم
تەحریکی تۆیە گێر لە تەنورا کە دێتە دەر
(سالم - دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

دەمادەم: دەماو دەم، کات لە دواى کات. ئەم وشەییە لە سەر دەستووری زمانی فارسی لیکدراوە
بەم جۆرە: دەم + ا + دەم. بەلام لە زمانی کوردیدا بەم جۆرەیی: دەم + او + دەم.

جێی دەم دەمە جێی لەب لەبە ساقی وەرە ئەمشەب
هەم ماچی دەما دەم بده هەم جامی لەبالەب
(نالی - ل ۱۳۳)

خەندەت بوووتە باعیسی گریانی دەمادەم
بەر قە سەبەبی بارشی بارانی بەهاری
(نالی - ل ۶۴۷)

گریە دەپژیننی بەسەر رووما دەمادەم ئەشکی خوین

بَيْنَ تَهْمَا شَاكِهَنْ لَه يَهْكَ سَهْفَحَهْ يَ عَهْقِيْقْ وَ زَهْعَهْفَرَانْ

(سالم - ل ۹۱)

دهماغ؛ لووت، كه پوو، نهم وشهيه بهم واتايه له وشه ي ليكدراوي (دهماغ هه لپيكان) دا
بهكار ديت، واته دهمامك. ههروهها وشه ي (دهماغ) له زماني فارسيشدا به واتاي
لووت بهكار ديت، لهم وشهيه له كورديدا وشه ي دارپژراوي (لووتكه) ههيه و له
زمانی فارسيدا دهماغه (= دماغه).

دهماغ نهمرۆ عهتر ئالوود و موشك ئهفشان و گوڵ بيزه

(مگر بويي صبا آورد سوي زلف تاتارت)

(كوردی - ل ۱۳)

سهبا سا بي بهسه رگيسوي يارا

دهماغم وشكه بي بوي موشكي تاتار

(سالم - ل ۵۹)

باز نهگر پي نيبه به تورپه ي يار

بو دهماغم به بو موعهتتهر بوو

(سالم - ل ۱۱۶)

مهكه مهنعي سهبا بابي به سهرما

دهماغي من فهروح نهفزا يي بووته

(سالم - ل ۱۲۲)

دهماغي خوشك؛ لووتي وشك.

دهماغ؛ لووت.

خوشك؛ وشك.

نهفحه بدا له عهتر ي زولف لهو دهمه بو دهماغي خوشك

تهبله به تهبله موشك به موشك نافه به نافه بوو به بوو

(سالم - ل ۱۱۲)

دهماندن، فوو پياکردن، با تٲٲکردن.

گاهئٲ دهبي به رهوح و دهكهئٲ باوهشٲئٲنئٲ دل

گاهئٲ دهبي بهدهم دهدهمئٲئٲ دهئٲ غرور

(نالئٲ - ل ١٧٦)

دهماوهندن: [دهنباوهندن، دهنباقهندن، دم (دهمه، هالاور) + اوهندن = وهندن، نهوهئٲ كه دووكهئٲ و

هالاورئٲ ههئٲه بههؤئٲ ههئٲقولئٲن و پرژانندنئٲ ئاگر.]

كئٲوئٲ دهماوهندن چئٲاٲه كه له زنجيره شاخهكانئٲ نهلبورز، له سهروئٲ

رؤژهه لائئٲ تاران، لووتكه كهئٲ بهرزرئٲن لووتكه هه له ئٲراندا و ٥٦٧١ ميئر بهرزه.

كئٲوئٲ دهماوهندن پهئٲوهنده به سهردهئٲ چوارهئٲ زمئٲن ناسئٲهوه و له داوئٲنهكانئٲ

ئاوئٲ گهرئٲ مهعهدهئٲ ههئٲه، له ههمووئٲ ناسراو تر ئاوئٲ گهرئٲ (لاريجان)ه.

(معئٲن)

ههر وهكو كئٲوئٲ دهماوهندن سههرم پر شؤرشه

قهت تهئٲ هئٲجران و خهم سائئٲ له دهوئٲ نارپهئٲ

(كوردي - ل ٦١)

دهزانئٲ غوسسه تا كهئٲ باره بوئٲ دل

ههتا ته م بئٲ له سهر كئٲوئٲ دهماوهندن

(سال م - ل ٥٦)

دهمساز، هاوده م، دؤست، هاوپزان، سازگار، نهو كه سهئٲ كه له گهئٲ يه كئٲكدا رٲك بئٲت.

له شادئٲ دوورم و دايم له گهئٲ خهم يار و دهمسازم

ههتا نهو يارئٲ دل ئارائٲ چاو به خوماره لئٲم دووره

(كوردي - ل ٤٧)

دهئٲ ئاخو: مه بهست كوئٲاٲئٲ ته مهن، كاتئٲ پئٲرئٲ، سههرمه رگ.

له ياقوئٲئٲ له بت يهك بووسه ماٲه م بئٲ دهئٲ ئاخو

ته لهف كه م گهر سهر و مائٲ له سهوداتا زهره ر ناكه م

(سال م - ل ٨٥)

دهمی تازه: مه‌به‌ست هه‌ئکردنی سروهی بای نوئییه، هه‌ئکردنی شنهی بای به‌یانی.
دهم: با، شنهی با.

بئی به‌سه‌ر قیبه‌یی دلما وهره ئهی بادی سه‌با
به دهمی تازه که پرووحم له قه‌زای بوویی حه‌بیب
(سالم - ل ٤٥)

دهمی دهر: به‌ر دهرگا.

دهم: پئیش، به‌ر.
دهن: دهرگا.

حاجیب ئه‌ر ری بدا دلم دینی
دهمی دهر نیستا ده‌بم دایم
(سالم - ل ٨٧)

دهمی ناله‌ی زار: ئاه و ناله و گریانێ ئازارووی، یان کاتی ناله‌ی ئئیش و دهرد.
دهم: هه‌ناسه، ئاه، کات.

زار: ئئیش، ئازار، دهرد. دهم.

له دهمی ناله‌یی زارم دلی پرزه‌مزه‌مه‌که‌م
وه‌لوه‌له‌ی حه‌لق و گه‌رووی نالی له گه‌ردوون به‌دهره
(نالی - ل ٤١٥)

دهندان: دان، ددان.

ئهمه یا نوقله یا خو خونچه‌یی کام
ئه‌وه دهن‌دانه یا دور‌پانه یا قووت
(کوردی - ل ١٥)

دهنتی فوراتا: مه‌به‌ست کووپی شه‌رابی نایابه.

دهن: دن. ع. کووپی گه‌وره‌تر له گۆزه.

فورات: ئاوی زۆر سازگار. هه‌روه‌ها ئاوی پروواریکی ناسراوه له پوژئاوای
عیراق و ئاوه‌که‌ی سازگار.

بهو دهننی فوراته که دهکا په ششه به عه نقا
نهک له ووخومی نیله که دهکا باخه به تیمساح
(نالی - ل ۱۶۶)

دهو؛ پاکردن، خیرا، توند.

دهو: ← دهوان.

فهرح و غم به دهستی گهردونه
نهم به ناهیسته نهو به دهو دیننی
(سالم - ل ۱۵۹)

دهواب؛ دواب.ع. کوی (دابه)یهو به زوری بهواتای نهو چوار پینیا بهکار دیت که بار
هه لدهگرن و بو سواریش بهکار دین، به هه رگیان له بهریان نازه لئی تریش دهوتریت.

هممو جار چوارده یا پراخ و دوو جووت نانی قهوی
بای دها لوللی دها قووتی دها میسلی دهواب
(سالم - ل ۴۴)

دهوات؛ مەرکه بدن، شووشه یهکی بچوکه و مەرکه بی تیده کهن، که به شی هه رمزوری
مەرکه ب جاران پهنگی پهش بوو.

کهی دهکا شهرح و بهیاناتی پومووزی دهردی دل
پوو پهشی هه وهک دهوات و دوو زوبانی وهک قه لهم
(نالی - ل ۳۱۱)

دهوال؛ پارچه چرمیکی نهستوری دريژه، ته پئی پی لیده دریت، ههروه ها تیلما سک یان
پارچه چرمی باریک و دريژه، که به ناورهنگی زینی نه سپه وه ده به سریت، یان بو
که مەریند بهکار دیت، ههروه ها بو قامچی له قایش یان چهرم دروستکراو بهکار
دیت.

مورغی دل بو سهیری شایی وا له سینهم دا فیری
بو سه دای ته پئی عهرووسی وا دهوالم هه لبری
(سالم - ل ۱۴۵)

دهوان: بهدم ږاگردنهوه، نهو کهسهی که له حالته تی ږاگردندایه.

دهو: ږمگی چاوگی دهویدهن (= دويدن) ی ف. یه. واته ږاگردن.

ان: پاشگره و که دهچپته سهر ږمگ حالت دروست دهکات.

وهک ټاههکهم دهوان به ههتا خاکي کږی یار

وهک نهشکهکهم ږهوان به ههتا ناوی شیوه سوور

(نالی - ل ۱۷۸)

دهولته و بیدهولته: دولت. ع. مهبهست سامان و بی سامانییه، دارایی و بیدارایی،

دهوله مهندي و ههژاری.

ټاخري دي هه دوولا دهولته و بیدهولته تی

په یکی نهجهل تهی دهکا ههچي فهراز و نیشیب

(سالم - ل ۴۵)

دههان: دههان، دم، زار.

ږوخی وهک گول تهنی وهک سیم لهبی وهک لهعلی ږومانی

دههان وهک فندق و غهغهب وهکو نارنجی ټیمانی

(کوردي - ل ۶۰)

ټاله گهر حالته تی دووری بهمنی خهسته چ باک

دهمی وهسفی لهبی جانانه شهکهر دپته دههان

(سالم - ل ۹۰)

دهههن: دههان، دم، زار.

بهحسی سپری دهههنی نوقته به نوقته بگهږیپی

سههری مووی نییه بی نوکته له دیوانمدا

(نالی - ل ۹۲)

گهر خهیالی دهههنی بیتمه نیو ټهم غهزهله

دین دهلین ټهم غهزهله ورده خهیالیکي ههیه

(نالی - ل ۵۷۱)

به نهزاکهت نییه گول وهك بهدهنت

غونچه دل تنگه له حهسرهت دههنت

(سالم - ل ۵۳)

دههنی سیر: مه‌بهست نهو دم و لیویه که له بچوکی و جوانیدا، وهکو راز و ابیت.

دهه‌ن = دهه‌ان. دم. زار.

ته‌لعه‌تی ئایه‌تی جان مه‌زه‌ری ئی‌عجازی به‌یان

له‌بی دورج و دهه‌نی سیر و که‌لامی عه‌له‌نه

(نالی - ل ۵۲۵)

دهی: دهه‌مین مانگی هر سالیکی خورشیدی و سه‌ره‌تای زستان، هه‌روه‌ها پۆژه‌کانی هه‌شته‌م و پانزده‌هه‌م و بیست و سێه‌می هه‌ر مانگیکی خورشیدی. هه‌روه‌ها کاتی سه‌ختیی سه‌رمای زستان.

به‌همه‌ن سیفه‌ت به‌تیری غه‌م ئیسه‌فه‌ندی یاری دل

ئوردی به‌هه‌شتی عه‌یشی به‌ده‌ل بوو به‌ مانگی دهی

(کوردی - ل ۶۳)

عه‌یشی وه‌س‌لم برده‌سه‌ر نه‌ندوه‌می هیج‌ریش سه‌رده‌چی

مه‌وسیمی ئوردی به‌هه‌شتم دی ده‌می‌کیش دهی ده‌بی

(سالم - ل ۱۴۲)

زاهیر بووه له ئاهووی دل پۆژوویی من

نه‌و قاته‌ی قه‌وس و فه‌سل‌ی خه‌زان و ته‌مووزی دهی

(سالم - ل ۱۵۲)

ده‌ی‌جوور: دی‌جوور. ع. تاریک، ره‌ش، سیا.

شه‌وی یه‌لدایه یا ده‌ی‌جووره ئه‌مشه‌و

که دیدهم دوور له تو‌بی نووره ئه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۳)

دهیلم: تیره‌یه‌کی ئیرانی نیشته‌جینی (دهیلمستان)ه، ئەم تیره‌یه تا سەده‌ی هه‌شته‌می
کوچی هه‌بوون و جیا بوون له تیره‌ی گیل، له سەده‌ی نایابوودا ساداتی کیایی
کومه‌لێکی زۆری له‌مانه‌ کوشت، وا دهرده‌که‌وێت ئەوانه‌ی که مانه‌وه‌ له‌گه‌ل
گیله‌کاندا تیکه‌ل بوون و گیله‌کانی ئەمرۆ له‌ نه‌وه و پاشماوه‌کانی هه‌ردوو تیره‌ن.
هه‌روه‌ها دهیلم یه‌کێکه له‌ به‌شه‌کانی شاری بووشه‌هر، که ده‌که‌وێته سه‌رووی
رۆژئاوای ئەو شاره، ئاو و هه‌وای گه‌رم و شێداره. (معین)

فه‌رنگ و داسنی و ئه‌رمه‌نی و جوو

نوسه‌یری و دهیلمی و گه‌بری به‌دخوو

(سالم - ل ۱۱۶)

که‌ندن: مه‌به‌ست وازلێهێنانه، واز له‌ چاوچنوکی هێنان. به‌لام خۆی واته‌ دان کێشان، دان
هه‌لکه‌ندن.

له‌ زمانی فارسییدا ده‌ندان که‌نده‌ن (= دندان کندن) به‌ هه‌مان واتاو مه‌به‌ست
به‌کار دێت. (ثروت)

دندان کندن: مه‌به‌ست وازه‌ینان و بی‌ ئومێدییه و هه‌روه‌ها به‌ واتای نازاردان و
له‌ نایابردنه.

به‌دل گه‌فتا بکن زین کار دندان

جفا بر خود مکن چندین که‌ چندان

(اوحدی - «عفیفی»)

واته: به‌ دلێ وت واز له‌م کاره‌ به‌ینه‌و هیوات پێی نه‌بی، ئەوه‌نده‌ زۆر جه‌فاو
سته‌م له‌ خۆت مه‌که.

هه‌ر یاری که‌ مالان گه‌رو بیگانه‌یه نالی

که‌ندوومه‌ ددانی ته‌مه‌عی بو‌س و که‌ناری

(نالی - ل ۶۴۹)

خت ئاوس بوون به‌ با: دار ئاوس بوون به‌ با، له‌کو‌تایی زستاندا با هه‌لده‌کات و دره‌خت
ده‌بووژێته‌وه و چرۆ ده‌کات.

کانی دہزین بہ ناور و درہخت ناورس بہ با
شاییی بہ ہارہ بولبولہ داماد و غونچہ بووک
(نالی - ل ۲۵۸)

دریغا: دریغ، ئەفسوس، ئەسەف، وشەیکە لە ئەفسوس و غەم خواردندا بەکار دیت، بە
داخوہ، نای داخی گرانم.

ئەم عومرہ عەزیزہ کە لە بۆت نەقدو دراوہ
سەد حەیف و دریغا کە موسلمانن نەماوہ
(نالی - ل ۵۳۳)

دریغا سەعوہ ناسا سەیدی چەنگی شاہبازنکم
زەدەئە تیری نیگاہی جادووانەئە عیشوہ سازنکم
(سالم - ل ۸۷)

دریغا بۆ سوواری خاسی پایتەختی سلیمانی
لە قیرگە و قزلەر و قورخ بە پروتی جوملە گاوئان
(سالم - ل ۱۰۶)

دلاوەر: دلێز، نازا، بەجەرگ، جەنگاوەر.

دل + ا + وەر

دل: دل.

ا: ناویەندە، وەکو لە وشەئە جەنگاوەر دا هاتووہ.

وەر: پاشگرہ بە مەبەستی خاوەن و وەسف بەکار دیت.

وہلی تالیع نہبی پۆشیدەئە جەوہەر لە پرووی دونیا

بە مەردانئە دلاوەر حاسلئە کۆشش جەفا پەیدا

(سالم - ل ۱۹)

دلاویز: دل ناویز = دل آویز. ئەوہی کە دل بیەوئیت، بەلدئا چوو، ئەوہی کە دل خوئی
بووئیت، ئەوہی کە دلئە پئوہ ہەلواسرابئیت، بۆن خوئی.

دل: دل.

ناوینز: آویز. رهگی چاوگی ناویختن (= آویختن) ی ف. یه. واته هه‌ئواسین.

شاهیننی دوو چاوت که نیگاو مهیلی به دانگه

کیشانی به قوللابی دلاویزی بزانگه

(نالی - ل ۴۶۴)

به زاری موده‌تیکه واله به‌ندا

دلی سالم له ناو زولفی دلاویز

(سالم - ل ۷۲)

دلفیگار: دل نه‌فگار، غه‌مگین، زویر، دل‌گران.

دل: دل.

فیگار: نه‌فگار. ف. ماندوو، بریندار، زامدار، زویر، غه‌مگین.

عه‌زیزم واله دووریت دلفیگارم

که خوین دهرژی له دیدهی نه‌شکبارم

(کوریدی - ل ۲۴)

دل‌ئارا: دل‌ئارا، دل‌ئارا، واته دل‌بهری شوخ و شهنگ، خوشه‌ویست، یار، دل‌بهر، که‌سی

یان شتی که ببیته هوی دل‌خوشتی و شادی ئاده‌میزاد.

ئارا: رهگی چاوگی ئاراسته‌ن (= آراستن) ی ف. یه. واته: پازاندنه‌وه، ئارایشکردن،

جوانکردن، ریک کردن، ئاماده کردن، به‌رهو شوینی رۆیشتن، ده‌وله‌مه‌ند کردن،

بئینباز کردن، دامه‌زاندن، نه‌خشاندن، ئاوه‌دان کردن، به‌ریا کردن، به‌ستنی

کۆری خوشتی، شاد کردن. (معین)

له شادی دوورم دایم له‌گه‌ل خه‌م یار و ده‌مسازم

هه‌تا نه‌و یاری دل‌ئارای چاوبه‌خوماره لیم دووره

(کوریدی - ل ۴۷)

دل‌ئارام: دل‌بهر، یار، خوشه‌ویست، وشه‌که کورترکراوه‌ی (دل‌ئارام) ه، واته ئارامی

دل، نه‌وه‌ی که ئارامی و ئاسووده‌یی و خوشتی به‌دل ده‌دات.

عاشق دلی نایی له دلارامی جودا بی

ئهلبهت که دلارامی لهوی بی دلی نایی

(نالی - ل ۷۰۴)

زیرهوی حوسنی دلارامه سهوادی خهمی زولف

نانوینی که نهبی زولمهتی شهو شوقی چرا

(سالم - ل ۲۷)

بهسکی ههرجا کوشتهیی تیغی مهحبهت کهوتوون

کوی دلارام له خوینا بوو به دهستی کهریهلا

(سالم - ل ۳۴)

دل به خوین بوون، مهبهست زور خهفتهبار بوون، زور غهمگین و زویر بوون.

تهنگ دههانی دولبهرم ههسرهتی دایه گولپوخان

وا دلی غونچه بوو به خوین پهرده به پهرده توو به توو

(سالم - ل ۱۱۲)

دل بهندا، گیروده و گرفتار، عاشق، نهوهی که دل بیهویت و دلی بجیته سهر، نهوهی که دلی
بیوه بهستریت.

به نهفسوونت جهلای دا دانهیی خال

به دامی تورپیی توو بوو مورغ دل بهند

(سالم - ل ۵۶)

به یادی چیهه نهی دل بهندی تورپ

له کوردستانه سالم توو له چینی

(سالم - ل ۱۵۱)

دل تیراو بوون، مهبهست دل پر له غهم بوونه.

دی به تاو نهشکی دوو چاوم ههر وهکو دیجله و فورات

مهزعهی غهم سهوز و دل تیراو وهك ئهم دوو شته

(کوردی - ل ۴۵)

دلجو: ئەوھى كە دل بچىتە سەرى و ھەزى لى بكات، ئەوھى كە دل داواى بكات و بە داويدا بگەپ، جوان، قەشەنگ.

جو: ← جۇيا

دېدە و دل ھەردو وا جۇيار و جۇياى قەددى تۇن
سەروى دلجۇى ھەرھەر و دلجۇى نەمامى دېدە جۇى
(نالى - ل ٦٩٦)

دېدە شېرىنە كە پېرى لى سېرىشكى شۆرم
چونكە تېيدايە لى ھەكسا قەدى دلجۇى ھەبېب
(سال - ل ٤٥)

مەھە يا پۆزە يا رووى تۇ بە دەرکەوت
شەوھە يا زولفە ياخو مووى دلجۇت
(كوردى - ل ١٥)

دلخواھ: دلخواز، ئەوھى كە دل بېخوازى، ئەوھى كە دل بېھوئەت.

خواھ: پەگى چاوكى خواستەن (= خواستەن) ى ف. يە. واتە: ويستەن، خواستەن.
نەو نېھالى قەدى تۇ ھەرھەرە دلخواھى مەنە
پاستە دل دارە وھلى ھەيفە كەوا بى سەمەرە
(نالى - ل ٤١٢)

دلدادە: ئەوھى كە دللى خۇى داوھ بەدلېر، عاشق، دلدەر.

داد: چاوكى كرتاوى دادەن (= دادەن) ى ف. يە. واتە: پېدان، دان.
ه: پاشگرە.

كەى لى قەبرا تا بە مەھشەر دەررەچى يادت لى دل
زەھمەتە بۇ عاشقى دلدادە تەركى سوحبەتت
(سال - ل ٤٦)

تهلهب کاری حقیقهت خاتری سالم له باتندا

نهگه رچی زاهیره ن دلداده بی عیشقی مه جازیکم

(سالم - ل ۸۷)

له حهلقه ی چینی زولفا دیده بانی عاریزه خالت

له گهل دلداده کهت تا سحر و ئه فسون خووته هیندووته

(سالم - ل ۱۲۲)

دلدار: مه بهست یار، خوشه ویست، ههروه ها به واتای خاوون دل و نازاو دلخیش دیت.

دار: پهگی چاوگی داشتن (= داشتن) ی ف. یه. واته هه بوون.

شاهینی دیده بازه مهستی شهرابی نازه

دلدار و دل نه وازه دل کیش و دل فریبه

(نالی - ل ۳۹۶)

به نهقدی جان هدا یه ک بۆسه دلدارم وهلی زهحمهت

دمگاته ههدی وابوون عوقده بی کارم وهلی زهحمهت

(سالم - ل ۵۲)

دلدهره: مه بهست میهره بان و دل نه رمه، ئه و کهسه ی که دلی خوی دمدات.

ئو دئ دهبا به که شمه کهش ئه م دئ دهبا به لوتف

ئو شاه ی دل به ره نه شه هه نشاهی دلدهره

(نالی - ل ۴۲۷)

دل دزین: مه بهست گیروده کردن، گرفتار کردن، دل داگیر کردن.

خاللی روت قوربان به عیاری دلی خهلقی دزی

بوچی ریت دا بیته ناو باخ ئه و حه بهش زاده ی دزه

(کوردی - ل ۴۸)

دل دوز: دل کونکه، نهوی که دل بسمی.

دوز: گۆدراوی (دوز) که پهگی چاوگی دووختن (= دوختن) ی ف. یه. واته

دوورین. نهم رهگه له وشه‌ی (پینه دۆز) دا هه‌یه که به‌رام‌به‌ره‌که‌ی له فارسیدا
پینه‌دووز (= پینه‌دوز)ه.

تیری دلدۆزی موژت سه‌ف سه‌ف هه‌تا جونبوش بکه‌ن
زه‌خمی په‌یکانه‌ها له دل یه‌ک یه‌ک ژماردن موشکیله
(سالم - ل ۱۲۷)

دل‌سه‌نج: دلگیر و خوش، ئه‌وه‌ی که دل په‌سندی بکات.

سه‌نج: ره‌گی چاوگی سه‌نجیده‌ن (= سنجیدن) ی ف. یه. واته: کیشان، ئه‌ندازه
گرتن، به‌راورد کردنی دوو شت.

که‌لامت حافزا دل‌سه‌نجه بو سالم وه‌ها چاکه
(که بر نظم تو افشاند فک عقد ثریارا)
(سالم - ل ۲۴)

دل‌سیاسه‌نگ: مه‌به‌ست دل‌ره‌ق، بی به‌زه‌یی.

سیا: ره‌ش.

سه‌نگ: به‌رد.

دل‌سیاسه‌نگ نه‌بی مائیلی خاکی وه‌ته‌نه
خالی له‌علی حه‌به‌شه ساکینی بوردی یه‌مه‌نه
(نالی - ۵۲۴)

دل‌شکه‌نی: دل‌شکینی، دل‌شکاندن.

شکه‌ن: ره‌گی چاوگی شکه‌سته‌ن (= شکستن) ی ف. یه. واته شکاندن.

شیخ بوچی له‌سه‌ر مه‌ستی له‌گه‌ل من به‌عیتابه
مه‌ر دل‌شکه‌نی و کافری که‌متر له‌عه‌زابه
(کوردی - ل ۴۴)

دل‌فه‌ریب: ← دل‌فریب.

له‌تیف و سه‌روو قه‌دد و گولجه‌بینی
حه‌ریف و دل‌فه‌ریب و دل‌شکینی
(سالم - ل ۱۵۱)

دل فریب؛ دل فریب، دل فریب. دل هه‌لخه‌له‌تینه‌ر. ئه‌وه‌ی که خه‌لک فریو بدات.
فریب: فریب، فریو، فیئل. هه‌روه‌ها رمگی چاوگی فره‌یفته‌ن، فره‌یبیده‌ن
(=فریفتن، فره‌یبیدن) ی ف. یه. واته: فریودان، هه‌لخه‌له‌تان، له خشته‌بردن.

شاهی‌نی دیده‌بازه مه‌ستی شرابی نازه

دل دار و دل نه‌وازه دل کیش و دل فریبه

(نالی - ل ۳۹۶)

دلکەش؛ ئه‌وه‌ی که دل به‌ره‌و خۆی رابکیشی، دلگیر، دل‌فرین، هه‌رشتی که خۆش بیت و دل
په‌سه‌ندی بکات.

که‌ش: رمگی چاوگی که‌شیده‌ن (= کشیدن) ی ف. یه. واته راکیشان.

نه‌یستان و خه‌سه‌ک زاری سونووفی شه‌وکه‌یی خاری

گه‌لی خۆشتر له سه‌روستان و دلکەش تر له بوستانه

(نالی - ل ۴۹۴)

دل کیش؛ مه‌به‌ست شوخ و شه‌نگ و دل‌فرینه. ئه‌وه‌ی که دل به‌ره‌و خۆی رابکیشی و دلی
بچینه‌ سه‌ر.

شاهی‌نی دیده‌بازه مه‌ستی شرابی نازه

دل دار و دل نه‌وازه دل کیش و دل فریبه

(نالی - ل ۳۹۶)

دلگیر؛ مه‌به‌ست دلته‌نگ، غه‌مگین، غه‌مبار، ره‌نجاو.

چاوه‌که‌م ده‌رحه‌ق به‌ من به‌قسه‌ی به‌دی بی پیرمه‌که

بی خه‌تاو سووچ [و] قه‌باحه‌ت له من [ی] دلگیر مه‌که

(کوردی - ل ۴۹)

دل موشه‌بیه‌ک بوون؛ مه‌به‌ست دل کون کون بوونه، دل گران بوون، په‌ریشان بوونی دل.

دل موشه‌بیه‌ک بوو له‌به‌ر نیشان و نییشانی موژه‌ت

نیشی چاو بوو بۆیه هیند گریام و خوینی که‌وته سه‌ر

(نالی - ل ۲۰۲)

دل مؤر بوون؛ مهبست دلگران و دل بريندار بوونه.

زولم و فيلى ليمه كه سالم دلى مؤره به زور

ناسمان رحمت ببي تووبى خودا به سبى كوچك

(سالم - ل ۷۷)

دلنهواز؛ نهو كه سهى كه دلى يهكى بداته وه و غم و خهفته تى بره وينتته وه، نهو كه سهى كه
دلى يهكى خوش بكات.

نهواز: رمگى چاوگى نهواختن (= نواختن) ي ف. يه. واته دلدانه وه، دهست
هينان به سر و پروى كه سينكا به مهبسته دلدانه وه و دلخوش كردن. ههروه ها
به واتاى ساز ليدان و كوك كردنى سازيش ديت.

دهلن ميهمان په زيرو دلنهواز و خاوون نيكرامى

دهسا بو كيتته وا من بينهوا و دهرويش و ميهمانم

(كوردى - ل ۲۸)

گيان فيداى مهبوبه بى دلنهواز و حال زان

ههمدهمى ناكهس به چه وه مسوحيه تى نه غيار نه بى

(كوردى - ل ۵۲)

شاهينى ديده بازه مهستى شرايى نازه

دلدار و دلنهواز دلگيش و دلغريبه

(نالى - ل ۳۹۶)

خهريكى دلنهوازمى به چاوى مهربه مت زاهير

نيهاني بو سرم تيغى برؤت ساوداوه دهيزانم

(سالم - ل ۷۹)

خهريكى دلنهوازمى دوژمنسانى

لهگه ل ياران ههميشه ههريه كييى

(سالم - ل ۱۵۱)

دل همرزه گهرد؛ نه‌وی که به دواى شتى بیکه‌لک و بی‌هوده‌دا بگه‌ریت، دلّی ساده و ساویلکه، نه‌وی که دواى کلّاوی بابردو و که‌وتبیت.

همرزه: بی‌هوده، بیکه‌لک.

گهرد: رېمگی چاویگی گه‌شته‌ن و گه‌ریدهن (= گشتن و گردیدن) ی ف. یه. واته گه‌ران و سوورپانه‌وه.

تیفلی دلّ همرزه گهرد و لایه‌شعور

ئاسمان ئه‌سهپی لاجله‌و دینئی

(سالم - ل ۱۵۱)

دلّی پرکه‌ده‌رو؛ دلّی پر له غم و خه‌فت، دلّی زور ته‌نگ.

نه‌و حه‌وزه پر ده‌بوو که وه‌کو چاوه‌کانی تو

ته‌غییره ئاوی وه‌ک دلّی مه‌ردانی پر که‌ده‌ر

(سالم - ل دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

دلّی تووتی؛ مه‌به‌ست دلّی عاشقه.

دلّی تووتی له په‌روازا له‌سه‌ر گولّ له‌نگه‌ری راگرت

که یاری شوخ و شیرینم سه‌حه‌ر وه‌سمه‌ی له نه‌برودا

(سالم - ل ۲۱)

دلّی خوینین؛ مه‌به‌ست دلّی غه‌مگین و ته‌نگه.

که بی‌ تیری نیگه‌ت وه‌ختی ئیما بوّ دلّی خوینین

به نه‌رمی مؤمه‌سینه‌م گه‌ر سه‌راسه‌ر حیسنی ئاهین بی

(سالم - ل ۱۴۰)

دلّی ریش؛ دلّی بریندار، ره‌نجاو.

ریش: برین.

یه‌ک بی‌شه له سه‌حراییی ده‌روون سه‌وزه له سینه‌م

نه‌ز به‌سکی روا تیری نیگه‌ت له دلّی ریش

(سالم - ل ۷۵)

دلی زار؛ دلی تەنگ و غەمگین.

زار: گریه و زاری بەهۆی دەرد و ناخۆشییەوه، نالە، نالەیی بەسۆز، بە زۆری لەگەڵ
گریه و نالەدا بەکار دەهینریت.

غەمزەت لە بەرابەری دلی زار

(از گردن سحر ذوقنون باد)

(سالم - ل ۵۵)

دلی شیر ئەفگەن؛ مەبەست دلی زۆر بەهێز و توانایە.

شیر ئەفگەن: ئەوێ کە شیر بەزەویدا دەمات، شیر بەزین.

ئەفگەن: رەمگی چاوی ئەفگەندەن (= افگندن) ی ف. یه. واتە: خستن، بەزەویدان.

دلی شیر ئەفگەنی من سەیدی چ جادوویی بوو

غوللی ئەم شیرە لە گیسوویی ئەوا موویی بسوو

(سالم - ل ۱۱۰)

دلی مەملەکەت؛ مەبەست ناو جەرگەیی ولاتە، ناوهراستی ولات.

ئەم تاقمە مومتازە کەوا خاسەیی شاهن

ناشوویی دلی مەملەکەت و قەلبی سوپاهن

(نالی - ل ۳۴۰)

دوچەندان؛ دوو ئەوێندە.

بە نەهری کەوسەر و شیر و عەسەل چەند تینووه سۆقی

لەبی نالی دو چەندان بۆ لەبانی لەعلی موشتاقە

(نالی - ل ۴۵۷)

دوختەر؛ کچ، کیز، کەنیشک، دویت، دویتە.

بە رەنگی دولبەرم تەحقیقە ئیتر

عەقیمە مادەری دونیا لە دوختەر

(سالم - ل ۶۵)

دوخته‌ری فیکر: مبه‌ست ئه‌ندیشه‌ی به‌رز و ورده، شی‌عری جوان و دل‌رفین.

مه‌ششاته‌یی خه‌یاله مه‌گه‌ر وه‌سفی رووی یار

زینت ده‌دا به دوخته‌ری فیکرم وه‌کو عه‌رووس

(سالم - ل ۷۴)

دوختی ره‌ز: مبه‌ست باده، شه‌راب، مه‌ی.

دوخت: کچ، کیژ.

سی به سی نه‌ک یه‌ک ته‌لاق ده‌ن باده که‌ش بادوختی ره‌ز

تا نه‌به‌ر مه‌ستی ده‌به‌خشی چاوی مه‌یگون عاقیبه‌ت

(سالم - ل ۵۳)

دورجی موجه‌وه‌ر: قوتووی پر له موجه‌وه‌رات، سندووقچه‌ی پر له خشلی ژنان، قوتوو

یان سندووقه بچکوله‌ی پر له بونخوشی و عه‌تری ژنانه.

دورج: سندووقچه، قوتووی بچوکی تاییه‌ت به خشل و که‌لویه‌لی نارایش و

بونخوشی، ئه‌م وشه‌یه عه‌ره‌بییه.

دورجیکی موجه‌وه‌ر که هه‌موو حوسن و به‌ها بی

دورنکی مونه‌وه‌ر که هه‌موو ناوی سه‌فا بی

(نالی - ل ۶۱۶)

دورده‌انه‌ی ناسوفته: مبه‌ست کیژوله‌ی شوخ و شه‌نگ، کچی جوانی تازه پی‌گه‌یشتوو.

دورده‌انه: دانه‌ی دور، مرواری گه‌وره و گران به‌ها، که به ته‌نیایی ناو سه‌ده‌فی پر

کردیته‌وه، هه‌روه‌ها پی‌یشی ده‌لین: مرواری یه‌کتا، دوری یه‌تیم، ناسوفته: واته

کون نه‌کراو:

موو سونبولی ناسوفته دور دانه‌یی ناسوفته

ده‌م غونچه‌یی نه‌شکوفته تی‌فکره کوره یا کچ

(نالی - ل ۱۶۰)

دوری سه‌ما: مبه‌ست ئه‌ستیره‌کانی ناسمانه.

دوپ: در. ع. مرواری، کوارتزی شوشه‌یی وهکو ئه و به‌ردانه‌ی که بۆ رازاندنه‌وه و
زیوهر به‌کار دین (معین)

ئهم سیره چیه میسلی سوهابی نه‌سوابی
دوپی که وهکو دوپری سه‌ما بی نه‌سما بی
(نالی - ل ۶۰۷)

دوپری یه‌کتا: مرواری بی‌ئینه، مرواری بی‌هاوتا، دانه‌ی مرواری.

دوپ: ← دوپری سه‌ما.

به‌فهرمووده‌ی خودا فهرمووی به‌فهرموو هه‌سته هه‌ر نیسته
له جیتی به‌دری دوجا و دوپری یه‌کتا دوپری یه‌کدانه
(نالی - ل ۵۱۳)

دوژده: دز.

تا وهقتی دوژدی نیمه شه‌بن تورکی بی‌نیزام
دوژدن هه‌موو له خه‌رمه‌نی مونه‌یم ده‌خن زه‌ره‌ر
(سالم - ل ۱۳)

دوژمن نه‌واز: نه‌وه‌ی که دوژمن بلاوینیته‌وه و دلی بداته‌وه و میهره‌بانی له‌گه‌لدا بکات.

نه‌واز: ← دل نه‌واز.

چار به‌چار به‌کزیکه‌وه هه‌لسی له په‌رده‌ی زاهیری
یاره‌که‌ی عاشق کوژ و مه‌عشووقه‌که‌ی دوژمن نه‌واز
(کوردی - ل ۱۸)

دوژمنی نه‌فس: نه‌فسی دوژمنه، مه‌به‌ست ئه و کار و خواسته ناله‌بارانه‌یه که نه‌فسی
ناده‌میزاد نارمه‌زووی ده‌کات و تووشی گونا‌ه و خراپه‌ی ده‌کات.

چوست و چابوک و هره‌ری دوژمنی نه‌فست سالم
سیدق خه‌فتان و وزوو مه‌رکه‌ب و شوکرانه‌ سه‌لیح
(سالم - ل ۵۴)

دوشه‌ش: له یاری تاوڵه‌دا هه‌ردوو زاوه‌که هه‌ر یه‌که‌یان شه‌ش خاڵ بیته، جووت شه‌ش.

دوشه‌ش بو داوی نه‌گه‌ته هه‌ر له ریندا

له به‌ختی شه‌شده‌ر و یساری عه‌قیبم

(کوردی - ل ۲۳)

دوشه‌ش هینان: مه‌به‌ست به‌ختیاری و کامه‌رانیه، خو‌ش به‌ختی.

چ حاجه‌ته تاسی نیقبالم دوشه‌ش بیئنی نه‌میستا‌که

که به‌ردی دل له ده‌وری داوی خانه‌ی شه‌ش ده‌ره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۳)

دوشنام: جنیو، قسه‌ی نابه‌جی، قسه‌ی ناشیرین.

قه‌سدی نه‌و دوشنام و جه‌وره مه‌یلی من بو‌س و که‌نار

(ترك کام خود گرفتم تا بر آید کام دوست)

(سالم - ل ۴۸)

که‌مه‌ر هه‌رده‌م به‌ دوشنامم ده‌به‌ستی

هوه‌یدایه‌ نیشانه‌ی نه‌حلی زه‌نبوور

(سالم - ل ۶۳)

دو میزابی مه‌بال: مه‌به‌ست هه‌ردوو ئاله‌تی ژن و پیاوه، که میزیان لی ده‌ردیت.

ئه‌ی ده‌راتوو له‌ دو مه‌جرایی دو میزابی مه‌بال

مه‌به‌ بادیی وه‌کو خه‌رزیه‌ به‌ هه‌وای کیپرو مه‌نیی

(نالی - ل ۶۷۰)

دونداره: سالار، سه‌ردار، پێشه‌نگ، پێشه‌که‌وتوو. (گیو)

له‌ پێش به‌یداخی شادی یار نه‌وا ئه‌سه‌پی ده‌ ناخۆی

له‌سه‌ر تیپی سویا سالار و هه‌م پێشه‌نگ و دونداره

(کوردی - ل ۴۶)

دوو‌باد: مه‌به‌ست به‌هێز و له‌ش دا‌ریژراو و خێرایه. رێسی دوولۆنه، هه‌ر پارچه‌و قوماشی

که ریتسه‌که‌ی دوولۆنه و توند و تۆل بیت.

بن زك و جه‌بههت سپیی كلك ئیسترو دامهن سیا

یه‌ککه‌تاز و سی بر و دوو بادو شەش دانگ و دریز

(نالی - ل ۲۲۵)

دوو جادوو مار؛ مه‌به‌ست هه‌ردوو زولفه‌ ره‌ش و دریز و کاریگه‌ره‌که‌ی یاره‌ که‌ وه‌کو دوو جادووه‌ ماره‌که‌ی سه‌ر شانی زه‌ححاک بووه‌ و خۆراکیان خواردنی مێشکی ئاده‌میزاد بووه‌، پیاو کوژه‌کانی زه‌ححاک هه‌ر رۆژه‌ دوو گه‌نجیان ده‌هیناو یه‌کیکیان ده‌کوشت و مێشکیان هه‌دا به‌ ماره‌کانی سه‌ر شانی زه‌ححاک و گه‌نجه‌که‌ی تریان به‌ دزیه‌وه‌ به‌ره‌للا ده‌کردو ئه‌ویش ده‌چوو بۆ شوینیکی دوور و له‌ چیاکاندا خۆی ده‌شارده‌وه‌ تا بوون به‌ (۲۰۰) که‌س، ده‌لێن گوايا میلیه‌تی کورد له‌ نه‌وه‌ی ئه‌وانه‌ دروست بووه‌. بۆ زانیاری پتر برۆانه‌ شاهنامه‌ی فیرده‌وسی.

دوو جادوو ماری مه‌غزی ئاده‌می خواری قه‌رار داوه‌

له‌سه‌ر شانی وه‌کو زه‌ححاک و ناوی ناوه‌ زولفه‌ینی

(نالی - ل ۶۷۶)

دووخ؛ ← خه‌ره‌ک.

مه‌سه‌ل دنیا ژن و چه‌رخیش خه‌ره‌ک ده‌م ده‌م به‌ دووخی غه‌م

به‌مگی تازی و جوودت باده‌دا هه‌شتاکو هه‌ر خاوی

(نالی - ل ۶۸۰)

دووده؛ مه‌به‌ست زولفی دریزه‌ له‌ زۆر شیعردا، دریز،... هتد وشه‌که‌ خۆی به‌ واتای دووکه‌ل هاتووه‌.

دوودی سه‌ر میچی گۆله‌نگی له‌ت له‌تی ده‌سرازه‌که‌ت

بان و دیواری به‌ میسلی لانکه‌ی ئه‌جزا شکاو

(نالی - ل ۳۵۶)

شه‌قاوه‌ت بوو به‌ دوودو داخیلی کوروه‌ی زه‌لاله‌ت بوو

ئه‌ماره‌ت خوسره‌وی خوسره‌و که‌سری کيسرا شه‌ققى ئه‌یوانه

(نالی - ل ۵۰۷)

به زاهیر زولمەت و دووده به باتین نوور و نارینکی
له عوود و عەنبەر و میشکی خەتای بەرداوە زولفەینێ
(نالی - ل ٦٧٧)

چراغی ڕوو بە ڕووی حوسنت بسووتی
بە دوودی ئەو لە هەورا گول دەباری
(سالم - ل ١٤٤)

ئەم دێرە شیعەری سالم دێرە شیعەریکی فارسی دینیتەوێ یاد، که به شیوێ هیندی (= سبک هندی) نووسراوه، ئەمە لای شارەزاییانی ئەدەبیاتی فارسی له ئێران و دەرەوێ، هەر و هە لای هیندی له مەلا کۆنە فارسی زانەکانمان باو و ناسراوه، زۆرم هەول دا تا بزانی هینی چ شاعیریکه و کە ی وتراوه، بەلام نەگەیشتمه ئەنجام، بە ڕیکەوت چەند سالی لە مەو بەر له کتیبی: (ای کۆتە آستینان - سعیدی سیرجانی - ١٣٦٤، چاپخانه کتیبه، ص ٩٩) دا، بەرچاوم کەوت، بەلام ئەویش ناو و سەر دەمی شاعیرە کە ی نەخستۆتە ڕوو، تەنھا دەلی شاعیری هیندی باسی گولی ڕووی یار دەکات بەم چۆرە:

اگر بر روضهء حسن تو زنبور عسل افتد
گلاب از ابرمی بارد زدوود شمع تامحشر

واتە: ئەگەر هەنگ لە گولزاری جوانی تۆدا بنیشیتەوێ و بۆنی خوشی تۆ هەلمزێ و لەوێ هەنگوین دروست بکات، و کە هەنگوینە کە له شانە کە جیا دەکریتەوێ و لەو شانە مۆم دروست دەکرێ و، کاتی کە ئەو مۆمە دادەگیرسێن، دوو کە لە کە ی بەرز دەبیتەوێ و تیکەلی هەر دەبیت، لەو هەرە له جیاتی باران تا پوژی حەشر هەر گول و دەباری.

دوودی سیبەهی عوود: مەبەست زولفی درێژ و ڕەش و بۆن خوشە.

دوود: دوو کەل.

سیبەه: سیبەه. کورتکراوەی سیبەه، واتە: ڕەش.

عوود: →

زولفت که له سەر روو به خەم و تابشه ئەمڕۆ
دوودی سییه‌هی عووده له سەر عاریزی پشکو
(نالی - ل ۳۸۴)

دوودی هەناسە؛ مەبەست ناهێ که له دل و دەر و نیکێ سووتاوه و هه‌بێته دەر هوه، له ئەنجامی
غەم و خەفە تیکێ زۆردا، ناهێ دووکه‌ لاری.

تا سونبولی زولفت له نیهالی قەدت نالا
من دوودی هەناسەم گه‌ییه‌ عالەمی بالا
(نالی - ل ۱۱۵)

میحنەت ئەوه‌نده زۆره‌ دلم هه‌ینده‌ ته‌نگ بووه
دوودی هەناسه‌یی سه‌حه‌رم هه‌وری گرتە به‌ر
(سالم - ل ۶۷)

رفت آنکه چشم راحت خوش می غنود مارا
عشق آمد و بر آورد از سینه دود مارا
(امیر خسرو - «عفیفی»)

واته: ئەو که سه‌رزیشت که چاوی ئیمه‌ی ده‌خسته‌ خه‌وئکی ئاسووده و خو‌شه‌وه،
عشق هات ناهێ دووکه‌ لاری و پر له‌ خه‌فه‌تی له‌ سینگمان هه‌ینایه‌ دەر هوه.
دووش؛ شان.

له‌ نوور و لامیعی ته‌شتیکێ راگرت و وتی پرومه
به‌ دووشا ئەژده‌هه‌ی پر نیشی راگرت و گوتی موومه
(سالم - ل ۱۲۳)

دوو شینه؛ دوینی شه‌و.

هه‌موو ئەشعاری دوو شینه‌م له‌ وه‌سفی لێوی ره‌نگین بوو
ده‌چه‌سپا له‌ب به‌سه‌ر یه‌کدا حیکایه‌ت به‌سکه‌ شیرین بوو
(سالم - ل ۱۰۸)

دووکله‌ئی جه‌سته؛ مهبه‌ست ناھی گهرم و غهم و خه‌فته‌ئی ده‌روونه.
یا دووکله‌ئی جه‌سته‌ئی منه به‌و شه‌معه سووتاوه
یا هه‌وری سیا تاوه که مانیع له هه‌تاوه
(نالی - ل ۵۲۰)

دووکله‌ئی زولف؛ مهبه‌ست زولفی در‌یژه.

ئه‌ئی شه‌مع بترسه له هه‌ناسهم که بگاته
ئه‌و دووکله‌ئی زولفه که په‌ریشانه به بایی
(نالی - ل ۷۰۶)

دوو موویی؛ مهبه‌ست مووی ره‌ش و سپییه، مووی ماش و برنج، بوژ.
نه‌قشی دوو موویی به دوو پروویی ده‌بیتته عه‌یبی شه‌یب
ناینه‌ئی پروو پاککیه رووناکییه نوور و شه‌مه‌ت
(نالی - ل ۲۴۶)

پیر زال فلک کینه‌ور از بس بدوخت
عمر پیران و جوانان چو‌شب و روز دوموست
(وحید - «عفی‌ئی»)

واته: فه‌له‌ک و ده‌ور و زه‌مانه‌ئی کینه‌تۆز که وه‌کو پیره‌ژن وایه، ئه‌وه‌نده ته‌من و
ژیان و بوژگاری پیران و لاوانی به‌سه‌ر یه‌کدا شی‌واند که مووی سه‌ر و پش و
سمی‌لیانی وه‌کو شه‌و و بوژ لی‌کرد، واته ره‌ش و سه‌ی یان ماش و برنج کرد و
که‌نجه‌کانی‌شی وه‌کو پیره‌کان لی‌کرد.

دوو هوما؛ مهبه‌ست زولف و برویه.

هوما: →

نالی که غولامی مه‌ده‌دی زولف و بروته
شاهی‌که له بن سایه‌یی بایی دوو هومادا
(نالی - ل ۸۶)

دوو مینه؛ دوو مین، دووهمین.

دوو مینه نیلتیجام ئەمەتە ئەو دەمەى دەبى
ئەلواحى ئەلحەدم بە زەنابیلی مەعتەرە
(نالی - ل ٤٢٦)

دۆش؛ دووش. شان.

زولفی سیاھى چین بە چین مایلی دۆشە خەم بەخەم
حەلقەبى ئەو لە گەردنم پێچشى داوہ حەق بە حەق
(سالم - ل ٧٦)

دۆشەكى پشکو؛ مەبەست دەموچاوى خرین و گەش و جوانى یارە.

خۆ زولف و روخت زەدى یەکن سىحرە کە سازن
خستوتە ژێر ماری سىھە دۆشەكى پشکو
(سالم - ل ١١٥)

دۆشى بادە نۆشى؛ مەبەست مەى خوارنە بە شادى و خۆشى و شانازییەوہ.

دۆش: دووش، شان. لە زمانى فارسىشدا دووش بەرز دەن (= دوش بڕزەدن) ھەيە،
واتە شان بەرز کردنەوہ بە مەبەستى شادى و خۆشى و خۆ بەزل زانین.

بەھارى گولشەن و حوسن و جەمالە
بە سوخمەى سەوز و دۆشى بادە نۆشى
(کوردى - ل ٥٧)

**دیبای؛ جۆرە پارچەبەكى ئاوریشمییە، پارچەى ئاوریشمی رەنگاوارەنگ. لە عەرەبیدا بووہ
بە (دیباج).**

کۆر تازەووە تەر مادام سادە وەکو خوشكى بى
ئەمما کە رۆا سەبزە ديبا کۆر و زيبا کچ
(نالی - ل ١٦٠)

دەستى چنارى رپووت و سەرى شاخ و لىئوى گول

رازانوه به خه‌لعتی دیاوو به‌رگ و تووک

(نالی - ل ۲۵۷)

بلّین با زشت روو دیا نه پو شن

چ حاصل سورمه‌سایى چاوی مه‌عیوب

(سالم - ل ۴۴)

دیم وهکو دوکانی به‌زازی له‌سه‌ریه‌ک بوخچه‌ها

شالی تیرمه‌که‌ولی خه‌ز دیاى هیند و په‌رینان

(سالم - ل ۹۰)

دیاى روو: رووی دیا، رووی وه‌ک دیا، مه‌به‌ست رووی جوان، ده‌موچاوی قه‌شه‌نگ.

دیا: ➔

بوغازی مه‌وجی ئه‌شکم ره‌ونه‌قی دیاى رووی لابر

مه‌تاعی مایه‌یی تاجیر له به‌حرا بی زیان نابی

(سالم - ل ۱۴۳)

دیجله‌ی لوتف و کهره‌م: مه‌به‌ست زور به‌خشنده و به‌رچاو فراوانه، زور ده‌ست بلاو و یارمه‌تی دان.

دیجله: کراو به‌عه‌ره‌بی. ئه‌م وشه‌یه فارسی کونه Tigrā. له ناسیای ناوه‌پراسته‌وه

هه‌له‌ده‌قولی، به‌دیاریه‌کر و موسل و به‌غداد دا تینه‌په‌رأ، له‌گه‌ل فورادا تینه‌ک‌ل ده‌بی

و شه‌تولعه‌ره‌ب دروست ده‌که‌ن، در‌ئیزیه‌که‌ی ۲۰۰۰ کم. (معین)

زاهیره‌ن دیجله‌یی لوتف و کهره‌مت هاته‌وه جو‌ش

بو‌یه په‌شحه‌ی قه‌له‌مت جاریه‌ بو تیشه‌ له‌بان

(کوردی - ل ۳۶)

دیدار: [په‌هله‌فی. dītār] بینین، چاوپیکه‌وتن، به‌یه‌کتری گه‌یشتن و یه‌کتری بینین،

بینایی، چاوساغی، چاو، روو، ده‌موچاو. (معین)

دیدار، ناوی چاوگه و له‌چاوگی دیده‌ن (= دیدن) ی ف. هاتوه، واته بینین.

دید: چاوگی کرتاوی (دیدن) ه.

ار: پاشگره.

وهکو: گفتن - گفت + ار = گفتار. وتن - وت + ار = وتار.

بی دیده و دیداری هموو خوینه دمگریتم

یه عنی گول و نهرگس که نه بی لاله ده نیژم

(نالی - ل ۲۷۷)

دیدار به دل فروخت نفروخت گران

بوسه به روان فروشد و هست ارزان

آری که چو آن ماه بود بازرگان

دیدار به دل فروشد و بوسه به جان

(رودکی - «عفی»)

واته: چاوپیکه وتنی به دل فروشت و به گرانی نه فروشت، ماچ به گیان ده فروشی

و هه رزانه، به لی یه کیکی وا شوخ و شهنگی ده موچاو وه مانگ، بازرگانه و چاو

پیکه وتن به دل ده فروشی و ماچیش به گیان.

دیده: چاو، گلینه ی چاو، بیبیلهی چاو. بینراو، سهیرکراو. دید: چاوگی کرتاوی دیدن (=

دیدن) ی ف. یه واته: دیتن، بینین.

ه: پاشگره.

بی دیده و دیداری هموو خوینه دمگریتم

یه عنی گول و نهرگس که نه بی لاله ده نیژم

(نالی - ل ۲۷۷)

دیده باز: نهوی که چاوی وهکو چاوی بازه، یان چاوکراوه.

دیده: →

باز: باز، کراوه.

شاهینی دیده بازه مهستی شهابی نازه

دل دار و دل نهوازه دل کیش و دل فریبه

(نالی - ل ۳۹۶)

لیم حەرامە دانەو و ئاوی حەماماتی حەرەم

من که بازی دیدە بازم نەك شەوارەى دەستەمۆ

(نالی - ل ۳۰۱)

دیدەبان: دیدبان، دیدوان. ئەو فەرمانبەرەى که لە شونینکی بەرزى تايبەت بۆ سەیرکردن بە مەبەستى پاسەوانى رادەووەستى، هەرشتى که لە دوورەووە ببینی دەیگە یەنیت بە گەرەکەى خۆى.

دیده: —————>

بان: پاشگره و له کۆتایی (دیدە)و هاتووە بۆ مەبەستى پاراستن و ناگا لیبۆون.

بى زمان کوو کوو زەنان هەر خانەدان تیدەفکرم

ەنکەبووت خواجەنشین و جووتى کوندن دیدەبان

(کوردى - ل ۳۳)

له حەلقەى چینی زولفا دیدەبانى عاریزە خالت

له گەل دڵدادەکەت تاسیحر و ئەفسوون خووتە هیندووتە

(سالم - ل ۱۲۲)

دیدە پەر لە مەرجان: مەبەست جاوی پەر لە فرمیسکە.

دیده: —————>

مەرجان: جۆرە گیانلەبەریکی دەریایی نووساو بەزەویبەو، جۆریکی سوورە و بۆ جەواھیرسازی بەکار دیت، لە عەرەبیدا مەرجان، مرواری وردە و تاکی ئەمە مەرجانەیه.

یەمى دیدە پەر لە مەرجان وەك یەشمى ئابدارە

شەبەیه شەبیهى زولفی سیاھى وەك زوخالى

(نالی - ل ۶۵۹)

آن در دو رسته در حدیپ آمد

وز دیدە بیوفتاد مەرجانم

(سعدى - کلیات «عفیى»)

واته: دوو پشته‌ی مرواری دانه‌کانی تۆ له قسه‌کردندا دهرکهوت و فرمیسک به چاوه‌کانمدا هاته خواره‌وه.

دیده چۆ: مهبه‌ست ئه‌وه‌ی که چاو حه‌ز به بینینی بکات، ئه‌وه‌ی که چاو بیه‌وێت بیبینی، زۆر جوان و شوخ و شه‌نگ.

دیده: —————>

چۆ: جوو، جو. ره‌گی چاوگی جوسته‌ن و جوویده‌ن (= جستن و جوویدن) ی ف. یه واته به دوا‌ی شتی‌کدا گه‌ران، لیکۆ‌لینه‌وه و ورد بوونه له شتی.

دیده‌و و دل هه‌ردو وا جو‌یار و جو‌یای قه‌دی تۆن

سه‌روی دل جو‌ی عه‌رعه‌ر و دل جو‌ی نه‌مامی دیده جو‌ی

(نالی - ل ٦٩٦)

دیده سفیده: مهبه‌ست کوێر و نابینایه. چاوسپی.

دیده: —————>

سفیده: سپی.

سهریشکم قرمز و دیده‌م سفیده

روخم زه‌رد و لیباسم شینه بی تۆ

(سالم - ل ١١٣)

دیده‌ی پراو: دیده‌ی پراو، مهبه‌ست چاوی پراو له فرمیسکه.

دیده: —————>

عه‌کسی رووت دایم له ناو دیده‌ی پراو

زاهیره وه‌ک مه‌ی له تویی پهرده‌ی زوجاج

(سالم - ل ٥٤)

دیده‌ی تار: چاوی کوێر.

دیده: —————>

تار: تاریک.

به پایین گهر نهیی عومرم به پایین دی شهوی هیجرهت
دهبینی سوبجی وهسلت دیدهی تارم وهلی زهحمهت
(سالم - ل ۵۲)

وهك زهلمه نهشکی دیدهی تارم له زولمی چهرخ
ههردهم دهکهم له کونجی غهما یادی شارهزور
(سالم - ل ۶۴)

دیدهی دهرزی؛ مهبهست زور کهمه. چاوی دهرزی. کونی دهرزی.

→ دیده:

بو تهجره به تا له زهته شیرینی ئه دا بی
نهختیکی وهکو دیدهی دهرزی قله شابی
(نالی - ل ۶۱۸)

دیدهی دل؛ مهبهست ناخی هوش و ژیرییه، چاوی دل، چاوی ناخ و دهررون.

→ دیده:

جیلوهیی عهشقت دهکا ههردهم له دل نوور ئاشکار
پیشی دیدهی دل له پروتا ئاگری توور ئاشکار
(سالم - ل ۶۳)

دیدهی عهقل؛ مهبهست بیرو هوشی تیر، بوچوونی ورد.

→ دیده:

به هرچی چاوی دینی عیشقی تیدا شاهیدی سیدقه
به هرچی دیدهی عهقلی تیا شه و کویر و حهیرانه
(نالی - ل ۵۱۵)

دیدهی مهخموور؛ چاوی مهست.

→ دیده:

مهخموور: مهست، سهرخوش.

غولامی دیدهبی مهخمووری تۆیه نیرگیسی شههلا
له ئاب و تابى پرووی تۆ داغداره لالهیی همرا
(سالم - ل ۲۷)

دیگه؛ ف. مهنجهل.

به زاهیر خورهم و شادان له پرووی تورکی ئهروومی دا
له دۇدا گهرچی دیگ ئاسا به مهخفی جومله جوششانن
(سالم - ل ۱۰۶)

له نارا تابهکهی ناگاته حالی پوختهکهی خامت
له کوورهی عیشتقا دایم دلم وهک دیگی پر جوشه
(سالم - ل ۱۲۶)

دیگهران؛ مهبهست خهلکانی تره، بیگانهکان.

دیگهر: نیتر، کهسی یان شتی که بخزیته سه رکهسی یان شتیکی تر، که له پیشتردا
باس کرابی.

سا له وهختیکی بووه نیسته به مهحکوومی کهسی
فاریغولباله له تهعنهی من و لۆمهی دیگهران
(کوردی - ل ۳۷)

دیده نابینی کهسی گاهی تهماشا جوز تۆ
نیگهرانت نیهتی خهوفی له تهلعهتی دیگهران
(سالم - ل ۹۰)

دیهبهان؛ جووتیار.

کرێکارانی ناکهس بۆ بیناغهی کولبهیی دیهبهان
له خانهی کاوولی نۆکهه پهیاپهیی خشت کیشانن
(سالم - ل ۱۰۵)

نیزامانی مولازم مەنسەبی مازی بیحه مدیلا

له لادیدا به دوو شایی هەموو جوچینی دینقانن

(سالم - ل ۱۰۶)

دیپلهوی؛ خوسرهوی دیپلهوی (ئەمیر) شاعیری فارسی زمانی هیند، له پتیالی (هیند) سالی ۶۵۱ ک هاتۆته دنیاوه، له دیپلی سالی ۷۰۵ ک کوچی دوایی کردووه، سیف الدین مەحموودی باوکی خەلکی (کەش)ی تورکستان بوو، که له هیرشی مەغۆلهکاندا هەلات و پۆیشت بو هیند، خوسرهو له دیپلی گوره بوو، له زمان و ئەدەبی فارسیدا گەیشته پلەیهکی بەرز، له غەزەلدا پەیرهوی سەعدی دەکرد و له وشو زاراوەکانی سوّفی ئیرانی کەلکی وەرگرت، دیوانی شیعەرەکانی پینج بەشە: ۱- تحفه الصغر. ۲- وسط الحیا. ۳- غره الکمال. ۴- بقیهء نقيه. ۵- نهایه الکمال.

ئەمیر خوسرهوی دیپلهوی باوهریکی تەواوی هەبوو به نیزامی گەنجەوی و بەلاسانی کردنەوهی ئەو خەمسەیهکی داناوه: ۱- مطلع الأنوار. ۲- خسرو و شیرین. ۳- مجنون و لیلی. ۴- آیینەء اسکندری. ۵- هشت بهشت. بیجگه له مانە بەشیر: (قران السعیدین، نەسپەر، مفتاح الفتوح)ی هەیه. (معین) حافز و سەعدی و نیزامی قەیس و جامی و دیپلهوی فەیز خواھ و مەعریفەت جو بوون له شاگردانی عیشق (کردی - ل ۱۹)

دیتە کەنار؛ مەبەست رزاندنی فرمیسکه، دەپزێتە خوارهوه.

نەشکی سالم که به یادی لهبی تو دیتە کەنار

قەتره قەتره له نەزەر ئەهلی بەسەر مەرجانن

(سالم - ل ۹۴)

دیر سولج؛ ئەو کەسەی که درهنگ ناشت بیتەوه.

دیر: درهنگ.

سولج: صلح. ع. ناشتی.

پر چه‌فایه بی وه‌فایه زوود جه‌نگه دیر سولج
سه‌د درینغ و حه‌یفه‌تبعی رۆزگاری گرتووه
(نالی - ل ۵۴۱)

دینیتته نه‌زهر؛ دینیتته بهر چاو، دینیتته پیش چاو.
نه‌زهر: نظر. ع. چاو، دیده، ته‌ماش.

ئه‌ندازه‌یی حه‌وشی حه‌ره‌م و جیلومه‌گری یار
دینیتته نه‌زهر ده‌شتی خه‌تاو په‌می ناهوو
(سالم - ل ۱۱۵)

دیوانه؛ عاشقی بی نارام، شیت، وه‌کو شیت، نه‌زان، گه‌وج. دیو + انه.

دیو: [په‌هله‌قی. Dēv] وا زانراوه که بوونه‌وه‌ریکی وه‌ک ئاده‌میزادی بلند و گه‌وره
و ناشیرین و ترسناک بووه، دوو شاخی وه‌کو شاخی گای به‌سه‌روه بووه و کلکی
هه‌بووه، وایان زانیوه که دیو له نه‌وه‌ی شه‌یتان بووه، ئاده‌میزادی بیابانی
وه‌حشی، پال‌ه‌وان، دلیر و نازا، هه‌روه‌ها جوړه جلیکی خوری زبر بووه له جه‌نگدا
پوشیوانه، دیوجامه، نه‌زان و به‌دکار، ئه‌سپی له‌ش گه‌وره‌ی به‌هیز، له‌به‌رئه‌وه‌ی
که دیوان ترسناک بوون، هه‌رشقی له‌ره‌گه‌زی خوی گه‌وره‌تر و قه‌به‌تر بیت دیوی
ده‌دریته پال... (معین)

انه: پاشگره بو له‌یه‌کچوون.

دیوانه که شه‌یدا بی تووکی سه‌ری سه‌ودا بی
قه‌ت هیچی له‌سه‌ر نابی ده‌ستاری له‌کن په‌شمه
(نالی - ل ۴۷۵)

دیوانه که‌زانی که ده‌بی عوقده گوشا بی
هه‌ستاو و گوتی نه‌شکی په‌وانم به‌فیدا بی
(نالی - ل ۶۲۰)

داستانی عیشتی من فاشه له‌هه‌ر کوچه و سوقاق
عه‌قلی دیوانه‌م له‌پاش ئه‌م حاله‌ سرپوشی ده‌کا
(سالم - ل ۳۲)

دیوی میجنهت؛ مهبهست غم و خفتهتی زور و کاریگه ره.

دیو: ← دیوانه.

میجنهت: محنه. ع. رهنج، بهلا، سهختیی.

بهندی دیوی میجنهته کاوسی دل

ساله وهسلت بونهجاتی روسته می

(سالم - ل ۱۴۸)

رائیج؛ رائج. ع. رهوا، رهوان، هەر شتی که لایه‌ندار و خواستاری هه‌بیت.
نه‌قدی دلنی کهه رائجی سه‌ودایی تۆنه‌بی
مه‌غشوش و کهم عه‌یاره و هه‌م قه‌لب و هه‌م چرووک
(نالی - ل ۲۵۶)

راحی؛ راج.ع. ۱- شادمانی، چابوکی. ۲- مه‌ی، باده، شراب. ۳- یه‌کینکه له ناوازه
کۆنه‌کانی موسیقا. (معین)

ته‌بعی نالی تونده ئه‌مرو یا به نه‌شئه‌ی نیم نیگا
مه‌ستی ره‌حراح و مه‌ی و راج و قه‌راح و قه‌رقه‌فه
(نالی - ل ۴۵۴)

له‌م دیره شیعره‌ی خواره‌وه‌دا (راحی) یه‌که‌م واته: مه‌ی، باده، شراب. (راحی)
دووهم واته: ناوده‌ست، له‌بی ده‌ست.

ساقی وهره ره‌نگین که به په‌نجه له‌بی نه‌قداح
به‌م راحه له‌سه‌ر راحه ده‌لین راحه‌تی ئه‌رواح
(نالی - ل ۱۶۴)

راحی ره‌یحانی؛ مه‌به‌ست شه‌رابی بۆن خۆشی گۆل ره‌نگه.

حەبیبیان هەمدەمی ئاھوو دەنۆشن راچی رەیحانی
رەقیبان هەمدەمی ئاھو دەکێشن دووکەلی تووتن
(نالی - ل ۲۳۰)

خاقانی دەلی:

راح ریحانی ار بەدست آری
تو و ریحان روح و روی صبح
در صبح آن راح ریحانی بخواه
دانه مرغان روحانی بخواه
(خاقانی. دیوان، ۴۸۱ - ۶۶۲ - عیفی)

واتە: ئەگەر شەرابی بۆن خۆشی گۆل رەنگ بەدەست بەینیت، ئەو تۆ و رەیحانی
گیان و پرووی گەش و جوان، دەمو بەیان داوای شەرابی رەیحانی بکە، داوای
دانەمی بەلەندە رۆحانییەکان بکە، واتە گیانی ئادەمی کە لە جیهانی رۆحانیدا لە
فریندان.

پاداری ئەجەل: مەبەست (عزرائیل)ە، ناسراوە بە (ملك الموت) کە فریشتەیی مەرگ و گیان
کێشانه و یەکیکە لە چوار (ملك المقرب) لای موسوڵمانەکان.
پادار: راهدار. واتە پاسەوانی رینگە، لێپرسراوی رینگە و بان، ئەو کەسەیی کە لەسەر
رینگە و نزیك شار، باج لەو کەسانە وەر دەگرێ کە کەلوپەل و کالا دەبن بۆ شار بە
مەبەستی فرۆشتن. یار، دلپەر.

تووشی پاداری ئەجەل سالم کە بووی
رەسمی ئەو بۆ یاری عومرت جانە باج
(سالم - ل ۵۴)

پاڤەو: پێبوار. پا + ڤەو.

پا: رینگە، لە وشەیی (پاڤا)دا دووجار دووبارە کراوەتەو، واتە ئەو کەسەیی هەرچارە
لەسەر رینگەییەك بیست، دوو دل.
ڤەو: ڤمکی چاوگی رەفتەن (= رفتن) ی ف. یە. واتە رۆیشتن.

تالیبی لیوین و ئەلقەیی زولفمان نیشان دەدا
راپەوی میسرین و ئەو پوومان لە موئگی چین دەکا
(نالی - ل ۱۱۱)

نیزامی دەلی:

راه روی را که امان می دهند
در عدم از دور نشان می دهند

(گزیده مخزن الاسرار نظامی - دکتر کامل نژاد - ص ۳۹)

واته: (راپەو = راه رەو = راهرو) که راپەوارەو، لیزەدا مەبەست نادمیزاڤە که لەم
جیہانەدا وەکو راپەوارئ وایە و ماوہیەک دەمئیتتەوہو، رپگەیی مردنیشی لە
دوورەوہ پیشان دراوہ، که لە ئەنجامدا هەر پینی دەگات.

پاغ، میرگ، میرغوزار، داویننی چیاو بناری چیا که سهوزایی بیت، دەشت و بیابان.

سۆفی وەرە ئەسیری زوهوراتی باغ و پاغ
لایی هەموو شکۆفەوو لایی هەموو گۆلۆوک

(نالی - ل ۲۵۶)

پافیزی: رافضی = رافضة. ع. کۆمەلێکن لە شیعه که پهیمان و وهفادارییان پیشان دا بو
زەید کورپی عەلی کورپی حوسین، دواي ئەوہ پهیمان و وهفادارییه که بیان شکاند،
ئەهلی سوننەت بە فیرقەیهکی شیعه پافیزە و بە وانەیی که شیعهن پافیزی دەلێن،
چونکه شیعه سێ خەلیفەیی یەکه میان رەفز کردووه. (معین)

پافیزی و شیوهن که هەر دوولا نەزان و بیخەبەر

موعجیزەیی سیددیقه بورا هەر وەکو دەورەیی عومەر!

(سالم - ل ۷۰)

پافیزی باب: مەبەست دل رەق و بی بەزەبی و بی دینه.

پافیزی: →

ئەیی دل بە تەمای رەحمی لە یار نابەلەدی بوچ

کەیی رەحمی لەدلدا بووه ئەو پافیزی بابە

(کوردی - ل ۴۴)

ږام؛ راهاتوو، هژگر بوو، خوو گرتوو، دهستمو، مألېي.

به نومېډي وهفای گول بولبولي مسکين چ سوودي بوو
به لایه ږامي عاشق کهي نه بي مه عشوقي بي په روا
(سالم - ل ۳۷)

ږامي خوې کردووم وهکو ومحشي به سه بزه ي خهت و خال
دهست و پای به ستم به عيشوه ي که يد و نه فسوون عاقبتهت
(سالم - ل ۵۳)

ږامي بوسه ي پيالهي لوت
سويحي مه حشر خوماري نهو ديني
(سالم - ل ۱۵۰)

ږاويه؛ راويه. ع. چوارپييه که مهشکهي ناوي بي باردهکن، مهشکهي گوره که ناوي
بي دهگوزرتهوه. (معين)

تا بهکهي وهک ږاوييه و وهک سانیه ي سي په ل شكاو
بي تهواف و سه ي و عمره هر بخوم و هر بخوم
(نالي - ل ۳۰۲)

ږاها؛ ږي، ږيگه، ږيگا.

تاليبي ږاهي حيجازم له موخاليف هلهډن
بي نهوا قلبی حه زینم قوه تي بهندی نييه
(نالي - ل ۵۹۵)

له زولمي چهرخي دوون په روه سرخي تهبعاني حاتهم دل
به ږاهي کويي دوونانا له هر سوو کاسه گهردانن
(سالم - ل ۱۵)

ږايولعهين؛ رای العين. ع. بينين به چاو، دیدار به چاو.

هەر کهسێ نوڤسانیی ڤووی باوێته سەر ڤووی ئاینه
شاهیدی هەر چهنده ڤایولعهینه کێ باوهر دهکا
(نالی - ل ۱۱۰)

خهوه یا وهسوهسهیه یاننه ڤایولعهینه
نهم علاماته کهوا دیتته نه بهر مهردی نه زهر
(کوردي - ل ۱۶)

ڤهتلی سهبوك، مهبهست پێکی بچووکه، جامی بچووکی مهی.
ڤهتل: رطل. ع. پێکی گهوره، پیاله‌ی شه‌راب.
سه‌بوك: سووك.

ساقیا ساغهری من خومرهیه نهک رهتلی سه‌بوك
ده‌رخوری مهستی من شیشه‌و په‌یماننه نییه
(سالم - ل ۱۳۶)

ڤه‌جمی نه‌جم؛ نه‌مه له قورئاندا هاتووه که: دێوه‌کان یان شه‌یتانه‌کان، بۆ بیستنی
ده‌نگویاسی خوداوه‌ندی به‌ره‌و ئاسمان هێرش ده‌بن، به‌لام به‌ هۆی ئه‌ستیره
کشاوه‌کان ڤاو ده‌نرین، به‌و شێوه‌یه‌ی که له سووره‌ی الملك ۶۷، نایه‌ی ۵
ده‌فرمووی: وجعلنا رجوماً للشیاطین... واته: وه ئه‌وانه‌مان کرد به‌ ڤاونه‌ری دێو
و ئه‌هریمه‌نه‌کان.

فه‌لهک تو‌ی دا که ئه‌مشه‌و ڤۆژمان بووی
له ڤه‌جمی نه‌جمی ناهیدی نه‌ما باس
(نالی - ل ۲۳۱)

ناصر خوسره‌و ده‌لی:

بنگر به‌ ستاره‌ که بتازد سپس دیو
چون زر گدازیده که بر قیر چکانیش
(دیوان حکیم ناصر خسره‌و - تفنگدار - ص ۳۴۸)

واته: سه‌یری ئه‌ستیره‌ی کشاو بکه، کاتی که هێرش ده‌باته سەر دێو و شه‌یتان،

وہکو ئالتوونی توواوہ کہ بیتکینیتہ سہرقیر.

زرقیب دیو سیرت بہ خدای خود پناہم

مگر آن شہاب ثاقب مددی دہد خدارا

(حافظ، قزوینی - ص ۶)

واتہ: لہ دستی نہہریمہنی بہد کردہوہ پہنا بؤ خوی خؤم دہبہم، بہلکو بہ
فہرمانی خوا ئو نہستیرہ کشاوہ فریام بکہویت و ئو بہدکارہ راو بنیت.

رہحراح؛ رحراح. ع. ژسانی خوش، خوش گوزہرانی، بہخوشی ژیان بردنہ سہر.

تہبعی نالی توندہ نہمرؤ یا بہ نہشنہی نیم نیگاہ

مہستی رہحراح و مہی و راح و قہراح و قہرقہفہ

(نالی - ل ۴۵۴)

رہحریق؛ رحیق. ع. مہی پاک و بیگہرد، شہرابی بی فروفیل، بادہی نایاب، بیگہرد، نایاب،
بی فروفیل. (معین)

ساقی وہرہ مہیخانہیی دل کؤنہ رہحیقی

گہر مایلی تہوقی حہرم و بہیتی عہتیقی

(نالی - ل ۶۵۵)

رہختی تہبعی رام ہاتنہ سہر میقرازہی تہعلیم؛ مہبہست نامادہ بوونی ئہندیشہ و سروشتی
بہرز و سازگارہ بؤ نووسینی شیعی جوان و پراواتا.

رہخت: جلوہرگ، کالا، کہلوپہلی ناو مال، لہ عہرہبیدا بہ واتای زینی ئہسپ
ہاتوہ. (عمید)

رام: راہاتوو، نارام.

میقرازہ: مقراضہ. ع. مقراضہ و مقراضک: ہونہرئکہ لہ ہونہرہکانی
زورانبازی، ئہویش ہہردوو پی گیر کردنہ لہ مل یان لہ کہمہری بہرامبہرہکہی
و پیچدانسی، ہہروہما ناوی جؤرہ حہلوایہکہ، دیسان بہ تیری دوو سہریش
دہوترئ. (سیالکوتی)

مقراضہ - مقراضی: جؤرہ حہلوایہکہ، جؤرئکہ لہ پارچہی گرانبہما. (معین)

که رهختی تەبعی رامی هاته سەر میقرازهکهی تەعلیم
ریکابی پای بوۆسی سالم و مەشوی لە دەورانا

(سالم - ل ۳۵)

پهخش: ئەسپە بەناویانگهکهی رۆستەمی زانە، وەکو بەناویانگه پهنگی پهخشى رۆستەم
پینکها تووه له سوور و، وەك زەردى زەردینهی هیلکه و، سپیی و گۆلی زۆر بچووک
له نێوان زەرد و سووردا هەبووه، گون و ژیر کلک و، له ژیر چاوییهوه تا دەمی سپی
بوو، که پێیان دەوت زەردی خال خالوی گون سپی. (معین)

که مەدعووی لا زەمان و لا مەکان و قوربی بیچوونی
سواریه لەم بوراقه باریقه لەم پهخشه پهخشانه

(نالی - ل ۵۱۴)

پهخشان: درهخشان، پۆشن، پووناك، تابان، ورشەدار، باریقه‌دار، حاله‌تی درهوشانه‌وه و
پووناکی دان، جوان. درهخش + ان.

درهخش: بهگی چاوگی درهخشیدهن (= درخشیدن) ی ف. یه، واته: پووناکی دان.
ان: پاشگره بو چۆنیه‌تی.

بەم کاسه له‌سەر په‌نجە ده‌لێن نووری عه‌لا نوور
په‌خشانه له‌ میشکاتی قه‌دم‌حدا وەکو میسباح

(نالی - ل ۱۶۴)

که مەدعووی لا زەمان و لا مەکان و قوربی بیچوونی
سواریه لەم بوراقه باریقه لەم پهخشه پهخشانه

(نالی - ل ۵۱۴)

په‌خنه: نه‌نگ، خراپی، که‌م و کووری، که‌له‌به‌ر، درز، کون.

کوفره نه‌گه‌ر ده‌رکه‌وی په‌خنه‌یه بو‌کاری دین
سه‌جده له‌ رووی تو‌ده‌که‌ن قازیی و شیخ و نه‌قیب

(سالم - ل ۴۵)

په‌دیف: ردیف. ع. ریز، هاوشان.

نالى ھەرىقى كەس نىيە ئېلف و ئەلىقى كەس نىيە
بەيتى رەدىقى كەس نىيە ھەرزە نويسە گەپ دەكا
(نالى - ل ۱۰۰)

رەشھەي قەلەم جارى بوون؛ كەوتنە كارى قەلەم بۆ نووسين.

رەشھە: رشھ.ع. تگە و دلۆپە دەردانى ئاۋ، دەلاندن و ھاتنە دەرهۋەي ئاۋ لە
كووپە و گۆزە و... ھتد.

زاھيرەن دىجلەيى لوتف و كەرەمت ھاتەۋە جۆش
بۆيە رەشھەي قەلەم جارىيە بۆ تيشنە لەبان
(كوردى - ل ۳۶)

رەشك؛ بەخىلى، ھەسادەت.

سىمىن بەدەن سەر و قەد و لەنجە تەزەرون
كافر نىگەھ و رەشك لە بوتخانەيى چىنن
(نالى - ل ۳۳۸)

رەشكى نازى بۆنى زولقى قەلبى خونچەي كرد بە خوین
ۋا لە گەردنیا خەراجى گەردەنى ئاھوۋى خەتا
(سالم - ل ۴۰)

لە رەشكا گەر سەراسەر نوتقى تووتى بېتە سەر ھەجوم
لە مەدھى لىۋى شىرىنى تۆ من ۋەسقى شەكەر ناكەم
(سالم - ل ۸۴)

لە رەشكى لىۋى تۆ غونچە شەقى برد
لە خەندەت موعجىزەت شەقولقەمەر بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

رەشكى چارەۋ لەبى تۆ يانە مودام
تا قەلەك شەمس و زەمىن كانى ھەيە
(سالم - ل ۱۳۴)

ره‌عنا گوشا؛ مه‌به‌ست پیشانده‌ری جوانی، پیشانده‌ری شوخی و شه‌نگی.

ره‌عنا + گوشا

ره‌عنا: رعنا . ع. واته جوان، شوخ و شه‌نگ، لووت به‌رز، خو به‌زل زان.

گوشا: گشا، ره‌گی چاوگی گوشاده‌ن و گوشووده‌ن (= گشادن و گشودن) ی ف. یه. واته: کردنه‌وه، بزگارکردن، دهرخستن، ئاشکراکردن، راست و دروست بوون، ده‌ست که‌وتن، نه‌نجامدان. (معین)

نیحیا کونی جه‌میعی نه‌باتاتی عالمی

ره‌عناگوشا له‌ ته‌ریییه‌تی قامه‌تت شه‌جر

(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

ره‌فره‌ف؛ فره‌ش، رایه‌خ، داوینی خیوت، سه‌رین، پارچه‌ی ئاوریشمی ته‌نک. (معین)

جامی تاقی مه‌یکه‌ده می‌شکاتی قیندیلی دل‌ه

شیشه پر قه‌رقه‌ف له‌ ره‌فره‌ف شاهی عالی ره‌فره‌ف

(نالی - ل ۴۵۴)

وه‌ها مه‌ستا به‌ بآلی جازیه‌ی قودره‌ت له‌ نیوه‌ی ری

به‌جی ما نه‌سپ و په‌یک و ره‌فره‌ف و ئه‌م چه‌رخه‌ دورانه

(نالی - ل ۵۱۴)

ره‌فووکردنی چاک؛ مه‌به‌ست کولاندنه‌وه و ئازاردانی برینه.

ره‌فوو: رفو. ع. چاک کردنه‌وه و چینی شوینی دپاو و کون بووی پارچه و جل و

فره‌ش به‌ جو‌ری که‌ شوینه‌که‌ی ئه‌وه‌نده‌ دیار نه‌بی‌ت.

چاک: دپان به‌ شیوه‌ی دریز و باریک، درز، تل‌یش.

بو ره‌فووکردنی چاکی ده‌می شمشیری برو

موژه‌ ته‌رده‌سته له‌ دل‌ما وه‌کو سووژن له‌ چه‌ری

(سالم - ل ۶۸)

ره‌قه‌م دان؛ مه‌به‌ست نویسینه.

بیم ره‌قمه گەر دەم له شەرحی غەم کەمئ
ماتەمئ دەگری دەروونی عالیەمی
(سالم - ل ١٤٨)

ره‌قیب؛ رقیب. ع. مەبەست دووکەس که یەك دل‌به‌ریان هەبیت و هەر یەكە ئەوی تریان به
به‌دکار و دوژمنی خۆی دادەنیت و، هەمیشە دەیانەوینت که ئاگایان له هە‌ئسو
کەوتی یەکتەری بی.

ره‌قیب و موددەعیی هەر دوو له خەودان
هەتا چەند ساعەتیکی دی نەما باس
(نالی - ل ٢٣٢)

هەر له‌حزە دە‌ئیم من سەگی دەرگام و ره‌قیبیش
دیتە سەر چاوم که منیش سەگ مەگە سیکم
(نالی - ل ٢٨٥)

ره‌هەندەئ دەستی کەس نیم خۆت دەزانی
فیراری جەوری نەغیار و ره‌قیبم
(کوردی - ل ٢٣)

ئەئ ره‌قیب سەر جار دەرەم کەئ یا جینیوم پی بەئ
ناعیلاجم هەر دەبی بیم بو سەلاحی کارەکەم
(کوردی - ل ٣٠)

تابی میهری نەبوو یەك دەم وەکو سالم ره‌قیب
سەگ به توپین چوو له قەحتا گورگی باران دیدە ما
(سالم - ل ٣٣)

یارم له ئەندەررون هات دەستی ره‌قیب له دەستا
غەمناک و شادمانم ره‌حمەت عەزابی هینا
(سالم - ل ٣٥)

ره‌قیب و موددەعی؛ به‌دکار و ئەو کەسەئ که خۆی به د‌ئداری یار دادەنیت.

رهقیب: —————>

موددهعی: مدعی. ع. مهبهست ئهو كهسهیه كه خوئی به دلدارى یار دهزانئ
بهرامبهر به دلدارئكى تر.

بهشهرهاتن رهقیب و موددهعی من خوئی خوشیمه

كه دهعوايه له ههر لایه بكوژئ سوودی نیسلامه

(نالی - ل ۴۷۱)

رهمه: [پهلهشى. Ramak]. رهوه یان گهلهی بزن و مهر، گهلهی گاو مانگا و نهسپ. سوپا،

لهشكر، كومهلئ خهك. (معین)

حیفزت شهبان و ئیمه رهمه و نهو لهعینه گورگ

ئهم نهفسه گورگه میسه لهگهل ئهو بهر ئهخته ره

(نالی - ل ۴۳۲)

رهم كردن: سل كردن، خو دوور خستنه وه، هه لاتن، راکردن، ترسان و هه لاتن.

رهم: رهگی چاوگی رهمیده ن (= رمیدن) ی ف. یه. واته، سلکردن و خو دوور

خستنه وه له ترسا.

تاله دلما بی خه یالئ وهحشى تو دهگرم نهفس

نهك به سروه ی باى هه ناسهم رهم بكه ی میسلئ غه زال

(سالم - ل ۷۹)

خه یالئیشی وهكو خوئی وهحشه دلبر

نهفس دهگرم له دلما نهك بكا رهم

(سالم - ل ۸۶)

رهمی ئاهوو: سلهمینه وهی ئاسك، ترسان و هه لاتنئ ئاسك.

رهم: —————<

ئهن دازه یی حهوشی حهرهم و جیلومگه ری یار

دینئته نه زهر دهشتی خه تاو رهمی ئاهوو

(سالم - ل ۱۱۵)

په‌میده: هه‌لاتوو، سَل کردوو، ئه‌وه‌ی که سَل بکات یان بترسی و خۆی دوور بکاته‌وه.

په‌مید + ه.

په‌مید: چاوگی کرتاوی په‌میده‌ن (= رمیدن) ی ف. یه. واته: سَل کردن، ترسان و هه‌لاتن.

ه: پاشگره.

دَلِش مایل به دیده‌ی تۆیه بۆیه

له من وهحشی و په‌میده‌و دووره ئه‌مشه‌و

(نالی - ل ۳۸۸)

په‌نجش: دَلته‌نگی.

په‌نجشی مه‌عشووقه‌ گهر عاشق له‌به‌ر چاوی نه‌بی

پادشه‌ه عاجز ده‌بی هه‌ر وادیی پاری نه‌بی

(سالم - ل ۱۳۸)

په‌نجیده‌ تهن: له‌ش داهیزراو.

په‌نجیده: په‌نجاو، دَلته‌نگ.

چاره‌یی عیله‌تی حیرمان و ده‌وای مه‌ئییوسی

مۆمیای شه‌ریه‌تی سه‌ودا سه‌رو په‌نجیده‌ تهنان

(کوردی - ل ۳۶)

په‌نجیده‌ جان: دَلگران، غه‌مگین، خه‌فه‌تبار.

په‌نجیده: په‌نجاو. په‌نجید + ه.

په‌نجید: چاوگی کرتاوی په‌نجیده‌ن (= رنجیدن) ی ف. یه. واته: په‌نجان.

ه: پاشگره.

جان: گیان.

ئهی به نادیده به شهرت سه‌د وه‌کو من موخته‌لیف

وه‌ی له تاوان فیرقه‌تت عالم هه‌موو په‌نجیده‌ جان

(کوردی - ل ۳۴)

رهند؛ ئەم وشەیه گەلی واتای هەیه، لە ناو کوردەواریدا زۆر باوه، هەر لە کۆنەوه لە ئەدەبیاتی کوردی و فارسیدا بەکار هاتووه. بایزانی لە هەندئ لە فەرھەنگە کوردییەکاندا بە چ واتایەك بەکار هاتووه: رهند: مەردومی ڕوو خۆشی قسە خۆش. (خال) پیاوی زۆر پیاو، مێر خاس. (هەژار) ئازا، بئ باک، توندوتۆڵ، چالاک، جوان، رەزاشیرین، خۆش رەفتار، زمان شیرین، دل فراوان، بەخشنده، ناندمر، چاک، باش، ڕووخۆش. (گیو) لە رینوسی کۆنی کوردی و لە فارسیدا (رند) نووسراوه، ئەمەڕۆ لە کوردیدا دەلین (رهند)، بەلام لە فارسیدا (رند) دەنووسرێ و (ریند) دەخویندرێتەوه.

لە راستیدا نێمە نازانین سەردەمی نالی و پێش ئەو و ماوەیەك دواي ئەو کورد چۆنی بەکار هێناوه، چونکە بەلگەئ نووسراوی ئەو سەردەمانەمان نییە تا ئیستا کە ئەمە بەسەلمینی. [رەندەك. پەهلەقی Randak. لغات وندیاد (٤٢٩) = رند. کراو بە عەرەبی]: زیرەك، فیلباز، بئ بەندو باو، ئەو کەسەئ گوی ناداتە نەریت و خوو و رەوشتی گشتیی، ئەوهی کە روالەتی خۆی سەرزەنش بکات و لە دەرووندا راست و دروست بێت. لە سۆفیگەریدا: ئەوهی کە شەرابی لە ناو چوون بدات و نەقدی بوونی سالیك وەرگرێ، بە هیچ شتێ خۆی نە بەستیتەوه، تەنها بە خوا نەبێ. (معین)

ریند (= رند) کەسێ کە وازی لە داب و نەریت و بەند و باوی ئاسایی هێنابی و لە راستیی دا لە ناو چووینت و لە رازەکانی حەقیقەت تیگەیشتی و لە شەرعیەت و تەریقەت تێپەری کردبێ. (فرهنگ اصطلاحات عرفانی - دکتر منوچهر دانش پڑوه).

ریند (= رند) لە زاراوهی سۆفیگەری و عاریفاندا ئەو کەسەیه کە لە هەموو بەند و باوەکان خۆی دوور خستۆتەوه و، سەر ئەفرازی جیهان و ئادەمیزادە و پلەئ هیچ کەسێ ناگاتە پلەئ بەرزئ ئەو و، هەموو بەند و باوەکانی روالەتی واز لئ هێناوه و لە حەقیقەتدا لە ناو چوو. (اصطلاحات)

بەزمی رهندانه ئەمە مەلەعەبەئ وەعز نییە

لە بەد و نیکی یو قەللابی یی دونیا نییە باس

(نالی - ل ٢٣٥)

شیخی یو سەر لنگه دستاری به دستاری بوزورگ
ره‌ندم و دستاری که‌اللهی من ده‌فه نه‌ک مینده‌فه
(نالی - ل ۴۵۲)

واقیع‌هن خانه‌قه خوش زه‌مزمه‌ییکی تیدا
یه به‌لی قه‌ندی هه‌یه گه‌ندی هه‌یه ره‌ندی نییه
(نالی - ل ۵۹۵)

خوشا ره‌ندی له دنیا بی موبالات و موجه‌په‌د بی
به‌رۆژ زینده‌ی جه‌ماعه‌ت بی به‌شو مات و موجه‌په‌د بی
(نالی - ل ۶۳۰)

بی دل و گوی و نه‌سیحه‌ت نه‌گر و سه‌رگه‌ش و ره‌ند
سه‌له‌وو هه‌رزه‌وو نه‌ویاش و به‌د نه‌توار و نه‌زان
(کوردی - ل ۳۷)

ئه‌ی ره‌قیب به‌س بلێ یار خوشی ده‌وی من کوردم
کو‌نه‌ ره‌ندم به‌ خودا به‌ و قسه‌ ناکه‌ومه‌ مه‌له
(کوردی - ل ۵۰)

ئه‌به‌د ناده‌م به‌ خیرقه‌ی پادشاهی
په‌لاسی خه‌ز لیباسی کوه‌نه‌یی ره‌ند
(سالم - ل ۵۶)

ره‌ندانی خه‌رابات، نه‌و که‌سانه‌ی که‌ هیچ گوی ناده‌نه‌ به‌ند و باو و نه‌ریتی کو‌مه‌لایه‌تی و
خوویان داوه‌ته‌ مه‌ی و مه‌یخانه‌ و نه‌و شوینانه.

→ ره‌ند:

→ خه‌رابات:

شه‌هی نیقلیمی عیشقم پیری ره‌ندانی خه‌راباتم
نه‌گه‌رچی زا‌هیرمن تیفل و نه‌زان و نه‌بله‌ فامیکم
(کوردی - ل ۳۲)

رهنگ: هیز و توانا، فروفیل، خوین، پیلان، ناپراستی و فریو. (معین)

رهنگهتت واجب و حهزیر لازم

له لهبت شهکهر و له دیدت رهنگ

(سالم - ل ۷۸)

رهنگ پهریده: رهنگ پهریو، رهنگ بزرکاو، رهنگ زهرد.

پهریده: پهریو. پهرید + ه

پهرید: چاوگی کرتاوی پهریدهن (= پریدن) ی ف. یه. واته پهرین.

ه: پاشگره.

کاشکی دتدی له تابووتا پهریشانی کهریم

رهنگ پهریدهی خوشک لهب بی دهنگ و مات و بی زمان

(سالم - ل ۹۱)

خانه ویرانه بهیهک تهب عالیمیکی کرد تهباه

رهنگی بی رهنگی لهسهر رهنگی پهریدهی بوو عهیان

(سالم - ل ۹۱)

رهنگ رژ: مهبست شارهزاو قال بووه له کاریکا. ناوی بکهره نهو کهسهی که کاری رهنگ

کردنه، نهو کهسهی که رهنگ و نهخشهی کاری دهریژی.

یهک رهنگم و بی رهنگم و رهنگین به هه موو رهنگ

بهم رهنگه دهبی رهنگ رژی عیشقی حهقیقی

(نالی - ل ۶۵۵)

رهنگ نوما: رهنگ نهما. پیشاندهری رهنگ، نهوهی که رهنگ پیشان بدات.

نوما: ← نومایان.

نایینه به مایینه دهبی رهنگ نوما بی

مستووره به مستووره دهبی موهره گوشابی

(نالی - ل ۶۰۶)

رهنگ و بوی، رهنگ و بووی، رهنگ و بوو. مهبهست بوو وهرچه رخن له دوژمن و هئیرش بردن و نینجا گه پانه وه و هئیرش بردن، نامادهیی تهواو، خوو، پله و پایه، هیز و دهسه لات، فهرو شکو، رهونهق، پاراوی، خوشی، پاکی، رازاوه و جوانیی. (ثروت و عقیفی)

گول که یاغی و دهم دراو بوو که وته لاف و رهنگ و بوی

باغه بان گوئی گرت و وا هینای به دهستی بهسته بوی

(نالی - ل ۶۹۱)

تاچند اسیر رنگ و بو خواهی شد

چند از پی هر زشت و نکو خواهی شد

گرچشمهء زمزمی و گر آب حیات

آخر به دل خاک فرو خواهی شد

(خیام - «عقیفی»)

واته: تاکه ی گیروده ی فهرو و شکو و خوشیت و به دوی هر چاک و خراپیکه وهیت، نهگر سه رچاوه ی زه مزهم و ئاوی حیات، سه رهنجام ده چیته ناو دلی خاکه وه.

جیهان اگر چه سراپا رنگ و بوست همه

ولی نه رنگ مروت در او نه بووی و فاست

(سلمان ساوجی - «عقیفی»)

واته: هرچه نده جیهان همه مو و خوش و شادی و... هتد به لام نه رهنگی جه و امیزی تیدایه نه بونی وه فا.

همچو زنان تاکی از این رنگ و بوی

جز صف یکرنگی مردان مجوی

(شاه داعی - «عقیفی»)

واته: تاکه ی وهکو ژنان هر خهریکی رازاندن وه و خو جوانکردن و خوشیت، بیجگه له یهک رهنگی پیاو چاکان، دوی شتیکی تر مه که وه.

رهنگی بهد؛ مهبهست کرده وه و رهفتاری بهد و ناله باره.

راسته گهر دوون چابوکه بۆ رهنگی بهد رهبتیی وهلی
نارژیننی رهنگی بهم رهنگه له مودهی سهه قیران
(سالم - ل ۹۷)

رهنگی بهد ریتن: مه بهست دانانی نه قشه و پیلانی خراپ، بهدکاری.

راسته گهر دوون چابوکه بۆ رهنگی بهد ریتن وهلی
نارژیننی رهنگی بهم رهنگه به مودهی سهه قیران
(سالم - ل ۹۷)

رهنگی سهری دهستانی: مه بهست خوینی سهری پآله وانان و ناو دارانی به ناویانگه. دهستان:
ناز ناوی زالی باوکی پآله وانانی به ناویانگی شاهنامهی فیردهوسی پۆسته مه.

خوینی سیرفه پیتی سهه و دهستت هه نایی کردوه
رهنگی دهست و سهه نییه رهنگی سههری دهستانییه
(نالی - ل ۵۹۱)

رهنگی کارهبا: مه بهست رهنگی زهرده. پیتیسه دهلین: کههروبا، کههروبا. لیکی هه ندی له
درهختانه له جووری سههرو و کاج.

که له کۆندا به دهست دههینرا و وهکو بهرد سفت و سهخت بوو به رهنگی زهرده و
سوور و سهی، به هوئی لیکخشاندهوه تایبه ته مندی نه له کتریسیتیه پهیدا دهکات و
کا و کاغهز به رهو خوئی راده کیشی و له پلهی گهرمی ۲۷۸ دا ده تاویته وه و دواي
نه وه به گریکی تاریک دهسووتی. نه مرۆ کارهبا له هه ندی ناوچهی ده ریای بالئیک
دهردههینریت و تهزیبج و ملوانکهی لی دروست دهکری و نه گهر بیخشینن به
پارچهی زبری وهک خوریدا پووش و کاغهز راده کیشی و بوئیکی خوشیش بلاو
دهکاته وه. (معین و عمید)

ته ماشه کهن به هارستانی رووی دولبهه خهزان دینی
له چیه رههی سالمی بیچاره رهنگی کارهبا زا هیر
(سالم - ل ۷۰)

رهنگی نییه: بی وینهیه، له وینهی نییه، له جوانیدا وهکو نه نییه.

پهنگی نییه روخساره‌یی پهنگین و له‌تیفی
روشن بووه نهم نوکته سه‌باتی له به‌سهردا
(نالی - ل ۸۰)

پهوان؛ گیان.

پهوانم بی نیساری به‌رقی شمشیر
نه‌گهر بو کوزتنی سالم خه‌به‌ر دا
(سالم - ل ۲۰)

پهوانی کوهکن؛ مه‌به‌ست گیانی فهره‌اده.

پهوان: گیان.

کوهکن: →

پهوانی کوهکن با تازه‌کا ته‌قریری شیرینم
به شیرینی له‌بت ناگا شه‌کهر با نیسه‌هانی بی
(سالم - ل ۱۴۱)

پهوح؛ روح. ع. دادگه‌رییه‌ک که بیته هوی ناسوده‌یی بو دلکی په‌نجاو، یارمه‌تی،
سه‌رکه‌وتن، شادمانی، دل نهرمی و میهره‌بانی «یوم روح» واته پوژنکی خوش.
(لاروس) شنه‌ی بای خوش، بونی خوش، شادی، ناسایش، به‌زه‌یی، دل نهرمی،
سه‌رکه‌وتن و شادی. (عمید)

گاهي ده‌بی به په‌وح و ده‌ک‌ه‌ی باوه‌شینی دل
گاهي ده‌بی به دم ده‌ده‌مینی ده‌می غرور
(نالی - ل ۱۷۶)

ته‌یبه که په‌عنی ته‌ییب و تاهیر به په‌وحی پوچ
فهرقی نه‌لین گلی له گول ناوی له که‌وسره
(نالی - ل ۴۱۸)

په‌وزه؛ روضه. ع. مه‌به‌ست مهرقه‌دی پیغه‌مبه‌ره. (د.خ)

عەرشى بەرىن كە دائىرەيە رەوزە مەركەزە
فەرشى زەمىن بە عەرسەيى تەيبە مۇجەوھەرە
(نالى - ل ٤١٦)

رەوزە: روضه. ع. باغ، گولزار.

يەئنى رىيازى رەوزە كە تىدا بە چەن دەمى
موشكىن دەببى بە كاكۆلى غىلمان و زولفى حور
(نالى - ل ١٨١)

رەوزەن: رەوزەنە. پەهلەقى. پۇچەن. كلاس رۆشەنە، پەنجەرەي بچوك، ھەر كونى كە لە
دىوارى ژورر بىت. (معين)

رەوشەنى داوہ بە دل رەوزەنى سىنەم لە خەدەنگ
دەك ئىلاھى نەپزى دەستى كەمانت لە گلا
(سالم - ل ٢٦)

تا لەجىنى پەيكانى تىرت حىسنى دل پەروىزەنە
شەوقى مېھرى پروت بە رەوزەندا كە دى جىنى رەوشەنە
(سالم - ل ١٣٠)

رەوش: شىوہ، رىنگە، رەفتار، جۆرى پۇيشتن، داب و نەرىت. رەو + ش
رەو: رەمگى چاوكى رەفتەن (= رفتن) ى ف. يە. واتە پۇيشتن.
ش: پاشگرە.

مەجزووبى توروق مورتەعېشى لەرزش و تابى
سالىك رەوشى مەسلەكى رىنگەي سولەحابى
(نالى - ل ٦٢٤)

جىلوہ تاوس و نىگەھ ناھوو و دوراج رەوش
تووتى ئاواز و ھوما سايەو فەروخ قەدەمى
(سالم - ل ١٤٩)

رہوشن بناگوش؛ مہبہست بن گوئی یان ژیر گوئی سپی و جوان.

بناگوش: بوناگوش. بن گوئی، ژیرگوئی.

بن، بون + ا + گوش.

بن، بون: ژیر.

۱: ناویہند.

گوش: گوئی.

گوارہت کہوتہ سہر رہوشن بناگوش

(سہیل و ماہ را کردی فراموش)

(سالم - ل ۷۴)

رہوغہنی دیدہرژان؛ مہبہست کویرایی داہاتنہ، کویر بون.

رہوغہن: رۆن.

دیدہ: چاو.

رہوغہنی دیدہم پڑایہ سہر کیتابی خہتی خۆم

چاو لہ ئیشی نہو سپیی نووریش بہسہر نہودا سہقت

(نالی - ل ۲۴۴)

رہو کردن؛ رۆیشن.

تورکی پیر نہفسوونی چاوی کاری سہد جادوو دہکا

ساعتہن تہسخیر نہبی بۆ ہر مہکانی رہو دہکا

(سالم - ل ۳۰)

رہومی رۆو؛ رہومی روو. مہبہست دہموچاوی گہش و جوانہ.

رہوم: جۆرہ شہرابیکہ لہ قامیشی شہکر دروست دہکری.

دہگونجی نہگہر بوتری (رہومی) کہ گہلی واتای ہہیہ وہکو: خہلکی (رہومی)

پایہتہختی ئیتالیا، خہلکی (رہومی) ئاسیای بچووک.

کہ دہوتری: رہومی و زہنگی، یان رہومی و ہیندی، واتہ رۆژ و شہو. (معین)

روومی: مەبەست پۆشنایی و خۆره.

روومیانه‌رووی: پۆمیان‌رووی. مەبەست پووی سپی و جوانه.

رومیانه روی دارد زنگیانه زلف و خال

چون کمان چاچیان ابروی دارد عتیب

(سعدی، کلیات، شین ۵۳۰ - عفیفی)

واته: پووی سپی و جوان و زولف و خالی رهشی هیه، برۆیشی وهکو که‌وانی

شاری (چاچی = تاشکه‌ند)ه، که پر له توورپهیی و سه‌رزه‌نشته.

له فارسیدا، پوومی روخ = رومی رخ: مەبەست دەموچاوی جوانه.

رومی رخی و باد چو بر زلف تو جهد

از مشک ساده شکل چلیپا کند همی

(ادیب صابر، دیوان، ۳۱ - عفیفی)

واته: دەموچاو جوانیت و کاتی با دەدات له زولفت که وهکو میسکی سادهی بۆن

خۆشه، وینهی خاچ دروست دهکات.

حوکمی قانونی سه‌فا پۆیی له پهومی پوومه‌دا

تا هووهیدا بوو له پۆما گهردی تاشوویی عه‌جه‌م

(نالی - ل ۳۰۹)

په‌ونه‌قی دین: مەبەست دهرکه‌وتنی کولمی جوانه.

په‌ونه‌ق: بازار گهرمی، جوانی، شکۆ.

له کولمت ههرچی خاریج بی و سه‌ری نه‌گرجه قیچی که

بلین با سه‌ربرینی خاریجی بۆ په‌ونه‌قی دین چوو

(سالم - ل ۱۰۸)

په‌ه: کورت‌کراوه‌ی (راه) واته: ریگه، ری.

بۆ تۆزی په‌هت دیده سه‌قاو و موژه جارووب

ترسام که له پیت چیت ده‌می جیت بم‌الم

(نالی - ل ۲۸۷)

فیکری خاس و نوده‌ما و قودره‌تی تو لیکدوورن
له‌م ره‌مه مه‌جوی که‌مالن چ موشیر و چ مودیر
(سالم - ل ۶۶)

ره‌ها؛ نازاد، بزگار.

له کاری هائیل و سه‌عبا گوریزه چاره‌یی مردوم
ره‌ها‌کن سالمی بیدل له عه‌شقا ماوه بیتپه‌روا
(سالم - ل ۳۷)

ره‌ها ناکا دلّم تورپه‌ی خه‌می یار
سه‌ری نه‌بری هه‌تا وه‌ک په‌رچه‌می یار
(سالم - ل ۵۷)

ره‌ها بی‌گه‌ر دلّی سالم له چهنگی چاوی شاهینت
به جوز کونجی قه‌فه‌ز هه‌رگیز وجودم ناشنا ناکه‌م
(سالم - ل ۸۵)

ره‌هاییم قه‌ت نییه سالم له به‌ندی سیلسیله‌ی عیشقا
له گه‌ردنما وه‌کو زنجیره حلقه‌ی موی جانانم
(سالم - ل ۸۳)

به‌هه‌وو؛ کورتکراوه‌ی راه‌ه‌وو. واته: پینوار، نه‌و که‌سه‌ی که پینگه‌ته‌ی ده‌کات. هه‌روه‌ها به
له خوا ترس و موریدیش ده‌وتری، نه‌و که‌سه‌ی که پشتی کردوته‌نم جیهانه و
پووی کردوته‌خواپه‌رستی و نه‌و جیهانه.

ره‌ه: →

ره‌و: ← ره‌وش.

وه‌ک ماه و ستاره‌ت که بی‌مه‌یلی هه‌لاتن
سه‌رکرده‌یی پوژ ره‌ه‌ه‌وو‌ی شه‌و په‌ه‌زه‌نی خه‌و به
(نالی - ل ۳۹۳)

په پوهوت قادر بی بو نیتتاو جهوابی مه سئلهت

وهر نه کوردی ناتوانی حالی خوئی بوت کا عیان

(کوردی - ل ۳۴)

په هزن: کورتکراوهی راهزن، واته: جهرده، رینگه بی، نهو دزهی که له سه ری و بان خهک

پروت دهکاتهوه و گیرفانیان دهبری. رهه + زهن.

→ رهه:

زهن: پمگی چاوگی زهدن (= زدن) ی ف. یه، واته لیدان.

نهمرو فهزای بازیکه می جای پی ره هزنه

لهو دهشتهوه دی له غه بیهوه ناوازی نه لحه زهر

(سالم - ل ۱۴)

دای له قافلهی عقل و بردی ره هزنی عیشتت به تاو

تا حهشر ناگه م به گهردی من پیاده و نهو سووار

(سالم - ل ۶۰)

به پی بیم و خهتردا یه که به یه که بو قاسیدی چاکن

به بی ته کلیفی ره هزن خود به خود بی چیز و عوریانن

(سالم - ل ۱۰۵)

په هزنی خهوه: نهو که سهی که شهونخوونی بکات، نهو که سهی که شهو نه نویت و به

ناگابیت، نهوهی که خهوه نه چیتته چاوی.

→ ره هزن:

وهک ماه و ستارهت که بی مهیلی هه لاتن

سه رکرده بی پوژ ره هرهوی شهو ره هزنی خهویه

(نالی - ل ۳۹۳)

په سه رکردن: رینگه برین.

→ رهه:

ته لاشی تهیی راهی که عبهیی کزی یاره مهقسوودم
منی بی دهست و پا لازم که پا بوو نم رهه سرکه م
(سالم - ل ۸۳)

رههگوزار؛ رههگوزر، کورتکراوهی راهگوزار. واته: رینوار، که سی که به رینگه دا تیپه ری.
هروه ها شوینی تیپه ریون، سره ری، رینگه.

رهه: →

گوزار: گوزر. رمگی چاوگی گوزه شتهن و گوزه شتهن (= گذاشتن و گذشتن) ی ف.
یه. واته: دانان و تیپه رین.

نه گه رچی خاک و خوئی رههگوزارم
به سرما خو گوزر ناکا سه باتان
(کوردی - ل ۳۵)

موژم باهم به رشتهی دل ده به ستم
ده کیشم رههگوزاری جومله جاروب
(سالم - ل ۴۴)

له چه تری نادری پوتبه م گه لی بالاتره نیستا
که من نیکسیری خاکی رههگوزاری سر فرائزیکم
(سالم - ل ۸۷)

نیلاهی ناسه لامهت نهی ره قیب هه مده ردی سالم بی
وه کو کردت له کزی جانانه قه تعی رههگوزاری من
(سالم - ل ۹۲)

نهی خیره د بو دیده نی یاری چه بییم هه لسه سا
بیره دل بو رههگوزارت سهددی سینهم چاکه دهی
(سالم - ل ۱۵۳)

رههگوزر؛ ← رههگوزار.

رازیم به‌دهنم هه‌روه‌کو خاکی به‌ری پیت بی
شایه که له‌پتی مه‌ده‌سه‌دا په‌ه‌گوزهرت بم
(کوردی - ل ۲۲)

په‌هنده: ده‌ری‌ده‌ن، ئاواره، عه‌ودال، مال به‌کۆل.

په‌هنده‌ی ده‌ستی که‌س نیم خۆت ده‌زانی
فیراری جه‌وری ئه‌غیار و په‌قییم
(کوردی - ل ۲۳)

فه‌له‌ک په‌حمی به‌حالم که به‌غایه‌ت دل په‌ریشانم
په‌هنده‌ی زید و مه‌سکه‌ن دوور له‌یارو قه‌وم و خویشانم
(کوردی - ل ۲۸)

له‌هه‌مه‌ده‌ردت مه‌که وه‌حش‌ه‌ت وه‌ره بولبول په‌فیه‌ت هات
بنائین با به‌جووت هه‌ریه‌ک په‌هنده‌ی گولعو‌زارن‌کین
(سالم - ل ۹۶)

په‌ی: ۱- ناوچه‌یه‌کی کۆنه، له‌سه‌رده‌می هه‌خامه‌نشینه‌کاندا له‌نیو ده‌ریه‌ند (ده‌روازه‌ی
ده‌ریای خزر) و ده‌ریای خزر و ماددا بوو، به‌لام به‌شیک بوو له‌مادی گه‌وره.
داریوش ئه‌مه‌ی له‌سه‌ر به‌رده‌ نووسی بیستووندا یاد کرده‌وه.

۲- ناوه‌ندی ناوچه‌ی ناویراو شاری په‌ی (له‌خواروی تاران‌ی ئه‌مرۆ) ئه‌مه
شاریکی گه‌وره‌بوو، داده‌نرا به‌ناوه‌ندی (جبال)، نیوان ئه‌مه و نیشابور (۱۶۰)
فه‌رسه‌نگ بوو، یاقووت ئه‌م شاره‌ی دیبوو، له‌وه ده‌چی که له‌سالی ۶۱۷ ک دا،
مه‌غۆله‌کان وێران‌یان کردی.

۳- به‌شیکه‌ سه‌ر به‌شاری تاران و ده‌که‌ویته‌ خواروی تاران‌وه، ئه‌م شاره‌ له‌پیشا
ناوی (حضرت عبدالعظیم) بوو، به‌لام کۆری زانیاری (فه‌رهنگستان) ی ئیران،
له‌به‌ر کۆنی ناوه‌که‌ی، ناوی نایه‌وه (شاری په‌ی). (معین)

خۆزگه‌ ده‌مزانی له‌تاران‌ا نه‌جاتم که‌ی ده‌بی
کۆی یاره‌ مه‌شه‌دم یا مه‌ده‌فنه‌م هه‌ر په‌ی ده‌بی
(سالم - ل ۱۶)

شۆرهزاری خاکی رهی ئەم چاره دامەنگیرمه
پووله هەر وادی دەکم خاری وهکو زنجیرمه

(سالم - ل ۱۶)

تا سوپاهی خوسرهوی عیشت ئیحاتهی جانی دا
بۆ شەر و شۆری موسیبهت دل له مولکی رهی دهکا

(سالم - ل ۲۹)

لهو ومختهوه که دووره لهمن پرووی بههاری تو
نابن بهقهد فهراخی دل کهریهلا و رهی

(سالم - ل ۱۵۲)

رهبیبهت: ریبه. ع. گومان، دوودلی.

حهزرتی ههیبهته نهک غهیبهت و رهبیبهت نالی
ئهئلا ئەئلا چ حوزووریکه که ئەسلەن نییه باس

(نالی - ل ۲۳۷)

پژاوه مهبهست زولف و پرچی شیواو و پهخشانه.

لهولاونکه لهولاه به ئەم لاه کشاوه
یا یاسهمنی خاوه به پرووی پوژا پژاوه

(نالی - ل ۵۳۰)

پشتهی بادراو: چهند تال یان ههندی دهزوی بادراو.

پشته: پشته، دهزوو، پەت، گوریس.

ریس: ریس، دهزوی بادراو.

ئهوهنده چهرخى داوم چهرخهیی چهرخ

سهراپا لاغرم وهک پشتهی ریس

(سالم - ل ۷۴)

پشتهی عومر: ماوهی تهمەن، پەتیکە بۆ زانینی سەڵەکانی تەمەن گرنی لێدهدریت، تا

تەمەنى پى ديارى بکرىت.

غەيرى زولفى تو که رېشتهى عومرمه

دەس لە (مافيها)ى زەمان بېراوم نەر

(نالى - ل ۲۲۲)

از درازى شب هجران ندارم شکوهای

رشتهء عمرم زبس کوتاه گشت ازپیچ و تاب

(کلیم - «عفیى»)

واتە: من لە درىژى شەوى تەنیاىى شکاتم نىبە لەوهى که دور که وتوومه تەوه
لە یار، بە هۆى پىچ خواردن و غەم و خەفە تەوه رېشتهى تەمەنەم یان ماوهى
تەمەنم گەلى کورت بو تەوه.

رېشتهى گيان و دل، رمگ و پىشەى گيان و دل، بەنى گيان و دل.

تارى کاکۆلى که ئەفشانه لەسەر مەیتەنى ئال

رېشتهى گيان و دل و دین دەپسینى بە عەلى

(کوردى - ل ۵۸)

روخ؛ روو، دەموچاو، پومەت، گۆنا.

فەبیازى پىازى گول و میهر و مل و لەعلى

ئەى شەوقى روخ و زەوقى لەبت زانیقه بەخشا

(نالى - ل ۷۶)

روخى تو گولیکه سەد وەك هوزارى عاشق ئەمما

لە هەموو چەمەن دياره بە ئوسولى نالە نالى

(نالى - ل ۶۶۱)

لە دوو لا زولفى بە لاجو که بەلا دەنوینى

نەفى مانەندى لەتيفى روخى جانانە دەکا

(سالم - ل ۳۴)

له روخت دهرخه چرا به لكو ببينم بهرى پيم
خالى گوشه لى له بى تو مهردومه كى چاوى منه
(سالم - ل ۱۲۹)

تو به و دوو روخى خوته وه وهك شاهى و فهرزه
دائيم كه له پيش نه سپه كه تا وهك نه فهرت بم
(كوردى - ل ۲۲)

روخى وهك گول تهنى وهك سيم له بى وهك له على روممانى
دههان وهك فندق و غه بغه ب وهكو نارنجى ئيمانى
(كوردى - ل ۶۰)

روخ رهنگين: مه بهست دهموچاو جوانه.

روخ: پوو.

به روخ رهنگين ميان لاغر كه مهر زه پين
نيگه شاهين و موو موشكين زه نه خ سيمين و له ب شيرين
(سالم - ل ۹۴)

روخ زهره: مه بهست دهرده دار و نه خوشه. پوو زهره، پوو هه ليزر كاو.

روخ: پوو.

سريشكم قرمز و ديدهم سفيده
روخم زهره و ليباسم شينه بى تو
(سالم - ل ۱۱۳)

روخساره: پوو، دهموچاو.

وهسفى روخسارى له فيكرى بهنى ئادهم به دهره
ئيبتيدياى مه دحى دهمى وهك خه بهرى بى نه سه ره
(نالى - ل ۴۱۱)

گول نه مړوځوۍ موقابيل كرد به روخساری له لای خهلقی
به لنی هه ردهم دراو و هه رزمگون مهجوبوی بازاری
(کوردی - ل ۵۶)

بوخساره: روخسار، پروو، دهموچاو.

بهنگی نییه بوخسارهیی بهنگین و له تیفی
پوشن بووه نه م نوکته سهباتی له بهسردا
(نالی - ل ۸۰)
تیژاوی سوروشکم وهکو نیکسیری سوهه یله
بوخسارهیی زهردم وهکو نه وراقی خهزانه
(نالی - ل ۴۷۹)

بوخساری خوښ: مه بهست پرووی جوانه، دهموچاوی قهشهنگ.

بوخسار: پروو.

گوفتاری نوښی شاهیدی سهد شهیدی فاتیقه
بوخساری خوښی (اظهر من) شه مسی نه نومه
(نالی - ل ۴۲۶)

بوخی زهرد و سریشك: مه بهست دهموچاوی زهرد هه لنگه دراو و فرمیسکاوییه.
گه به قیمهت نیگه هی کا له بوخی زهرد و سریشك
دیدهیی په شوهتی یهك غه مزه به دامه ن زه پوسیم
(سالم - ل ۸۸)

بوخی زهنگی: پرووی پهش، دهموچاوی قوله پهش.

بوخ: پروو.

زهنگی: →

له چاو بهختی سیاه و پوژگارم
بوخی زهنگی ده بیته عینی کافوور
(سالم - ل ۶۴)

رعوون؛ رعون، رعان. ع. کۆی (رعن)ه، واته: لووتکهی شاخ، گهرمابردوو، نهوهی که تینی هتاو کاری تی کردبی. (لاروس)

عووونی گهرم و سویراوی میسالی چاوی گریانه
رعوونی شاخی سووتاوی شه بیهی جهرگی بوریانه
(نالی - ل ۴۹۲)

رعوونهت؛ رعونت، رعونه. ع. خۆپهرستی، خۆپازاندنهوه، نهزانی و کهم هۆشی.

سونبول له بهر رعوونهتی شمشادی تازهدا
هات و به تعن و دهوره به سه ریا شکایه وه
(نالی - ل ۵۵۲)

روقعه؛ رقعته. ع. نامه، پارچه کاغز که له سه ری بنوسن، نووسراو.
مه خزوونی روقعه حه ببه به حه ببه له که فقه دا
خالیس دیاره مس که مسه عینی زهر زهره
(نالی - ل ۴۴۵)

روقووه؛ رقود. ع. کۆی (راقده)ه، واته: نووستوو هکان، خه وتوو هکان. لیرهدا مه به ست له روقوود. خه وه.

(کهف الانام)ی هیجرهتی نه سحابی بی روقوود
بیکه به خاکی خادیمی قیتمیری نه وه دهره
(نالی - ل ۴۲۲)

روهام؛ کوری (گوده رزی) پاله وانی نیرانی بووه، به پتی نه وهی که فیردهوسی باسی لیه دهکات، له سه ردهمی کیان دا و له پاش خاتهدانی سامی نهیره م خانه دانی گوده رز گشوادگان بایه خیکی زۆری هیه، دامه زیننه ری نه م خانه دانه «گشواد زهرین کولاه» که له پاله وانه کانی سه ردهمی فه ریدوون بووه، روهام له جهنگی (دوانزه روخ) که جهنگی بوو له نیوان نیرانییه کانی و تۆرانییه کاندا (بارمان)ی کوشت، که نه م بارمانه یه کئی بوو له پاله وانه کانی توران زه مین و له جهنگیکی نیوان نیران و توراندا (قوباد)ی کوری کاوهی کوشتیوو.

بیرفتند یکبارگی در زمان
چورهام و گودرز با بارمان
(معین) و (فرهنگ شاهنامه)

واته: روهام و گوودهرز و بارمان بهیهك جاری و لهیهك کاتدا پُویشتن.

له مهستیدا وهکوو روهامه بۆ مهردی وهکو شیده
به توندی هر وهکو تووسه به شوخی جه عفره نه مشه و
(کوردی - ل ۴۳)

پوو ناتهشین: مه بهست پووی سوور و سپی و جوانی یاره.

ناتهشین: ناگرین.

دل ده سووتی چین به چین ده شکیته سه ره یهك وهك فه نه ره
خاوهنی پووی ناتهشین و زولفی چین چینم نه مات
(کوردی - ل ۱۲)

پوو به پوو بوون: مه بهست ناماده بوونه بۆ جهنگ. هاتن بۆ جهنگ.

جیهان گهر پوو به پووی من بی به خوین پیتی زهفر نابا
دهکم بۆ حرزی جان و دل به چالاکی نیا پهیدا
(سالم - ل ۱۸)

پوویه گوریزان: پیتی هه لاتوو، پیتی به زیو.

پوویه: کورتکراوهی (روباه) ی ف. یه واته پیتی.

گوریز: گوریز. پهگی چاوگی گوریکتهن (= گریختن) ی ف. یه. واته هه لاتن،
پاکردن.

ان: پاشگره، که چوو هسه رهگ مه بهستی چۆنیهتی دهگه په نیت.

هونه رمه ندانی تیراوژن قهوی دهستانی پیل نه فگه ن

له رووی غه وواسی نه تراکا وهکو پوویه گوریزان

(سالم - ل ۱۰۵)

پووتی گەدا؛ گەدای پووت، هەژاری پووت.

گامی پووتی موشتەری پووتەم بە جان

خۆشە بۆ پووتی گەدا رۆژی هەتاو

(سالم - ل ۱۰۸)

پووحولنەمین، روح الامین. ع. جبرائیل، جیبرائیل، جەبرائیل. لە عیبرییهو وەرگیراوه، واتە بەندەیی خودا، نامەبەری خوا، یەکیکە لە فریشتە نزیکەکانی خوا، فریشتەیی هەلگری وەحی خوداوەندی، ئەو فریشتەییەکی وەحی بۆ پیغەمبەر هینایە خوارەوه، ئەمینی وەحی، رووحولنەمین، رووحولقودس، ناموسی ئەکبەر، پیتی دەوتری: جیبریل، جیبرائیل، جیبرئیل، جیبرال، جیبرین. لە زمانە ئەوروپاییەکاندا پیتی دەلین (گابریل). (عمید)

چاوە لە گەردو تۆزی فیرقەت کوێر بوووە چا ناگری

تا جەلا نەدری بە خاکی ژیری پیتی رووحولنەمین

(کوردی - ل ۳۸)

دوعام بۆ دەفەعی چاوی بەد لە حوسنی تۆ دەکرد ئەمشەو

لە دەم رووحولنەمین تا سوێح دەم ئاوازی ئامین هات

(سالم - ل ۴۶)

پووزەدار: بەرۆژوو.

روز: پۆژ.

ه: پاشگرە

دار: پەمکی چاویگە داشتن (= داشتن) ی ف. یه. واتە هەبوون.

شیاووه دل لە گولزار ئەفغانی بولبولی زار

پەيوهسته ئینتیزاره وەك چاوی پووزەداران

(سالم - ل ۹۳)

لە تەوولی رۆژگارانا لە هەرلا خادیم و مەخدووم

و هەکو ئەسحابی پیغەمبەر عموومەن پووزەدارانن

(سالم - ل ۱۰۳)

رووسیپی: ئافرهتی لهش فروش، ئافرهتی رهوشت بهد و داوین پیس.

چاوه کهم مهنواره پهنگی زاهیری

خۆ ده زانیی رووسیپی چند رووسیان

(نالی - ل ۳۲۶)

روو سهخته: مهبهست خۆپراگر و بهرگهگره. ههروهها به واتای بی ئابروویش دیت.

غهمزه عاجز بوو له تیر نهندانیا هه تالیبی

ئهئ دلی بهد بهخت و روو سهخته مهگر رووین تهئ

(سالم - ل ۱۵۰)

روو سهخته دل: دلی روو سهخته، مهبهست دلی سهخته و بهرگهگره.

روو سهخته: روو سوخته، واته مسی سووتاو، ئوکسیدی مس. (عمید)

چونکه پر پهیکانی تیری غهمزه بوو روو سهخته دل

رووی کهمان وهرگیره بوو دیده که دل رووین تهئ

(سالم - ل ۱۳۰)

روو سهختی: مهبهست بهرگریکردن و خۆپراگرتن و بهرگهگرتن، نازایی و به جهرگی، ههروهها به واتای بی ئابروویش دیت.

دهمی نازت به روو سهختی که تابی تیری غهمزه بوو

له ریی تیغی جهفاتا به عدەزین جهوشن له بهر ناکهه

(سالم - ل ۸۴)

تهجاوزکهی دهکا سالم له نهمرت

کهسی نهیدیوه روو سهختی له مووما

(سالم - ل ۳۳)

روو گهردان: روو وهرچهرخان، روو وهرگهگران، ئاور دانهوه. گهردان دوو بهشه: گهرد + ان

گهرد: پهگی چاوگی گهشتهن و گهردیهدن (= گشتن و گردیدن) ی ف. به. واته:

گهران، سووران، سوورانوه... هتد.

ان: باشگره بۆ چۆنیه تی.

شبهه می زولفی شبهه گۆنه یه پرو گهردانی
به سهری نهو که به سهودا سهرو سامانم دا
(نالی - ل ۹۰)

روومیانه رووی: رومیانه رووی. مه بهست رووی سهی و جوانه.

رومیانه روی دارد زنگیانه زولف و خال
چون کمان چاچیان ابروی دارد پر عقیب
(سعدی، کلیات، ش ۵۳۰ - عقیفی)

واته: رووی سهی و جوان و زولف و خالی رهشی ههیه، برۆیشی وهکو کهوانی
شاری (چاچی = تاشکه نده)، که پر له توو پهیی و سه رزنه نشته. له فارسیدا، روومی
روخ = روومی رخ: مه بهست ده موچاوی جوانه.

روومی رخی و باد چو بر زولف تو جهد
از مشك ساده شكل چلیپا کند همی
(ادیب صابر، دیوان، ۳۱ - عقیفی)

واته: ده موچاو جوانیت و، کاتی با ده دات له زولفت، که وهکو میسکی ساده ی بۆن
خۆشه، وینه ی خاچ دروست دهکات.

حوکمی قانونی سهفا پۆیی له پهومی پرومه دا
تا هووهیدا بوو له پۆما گهردی ئاشوویی عهجه م
(نالی - ل ۳۰۹)

پوونما: پوو نهما، روونهمای، پوو نوما، پرو نوما. پیشاندهری ده موچاو، یان نهو
دیارییه ی که له کاتی بینینی رووی بووک زاوا پیتی ده دات، یان نهو دیارییه ی که
باوک یان نزیکانی له کاتی بینینی رووی ساوای تازه له دایکبوو پیشکەشی
دهکری.

پوو: ده موچاو.

نما: نهما، نهمای، پهگی چاوگی نه مووده ن (= نمودن) ی ف. یه واته: نیشاندان،

پيشانندان، ناشكراکردن.

سيداقي پروونماوو وهسلى شاهيد

لهگل شايبي كهران بى دهنگ و داوا

(نالى - ل ۱۲۳)

پرووى خورشيد؛ مهبهست دهموچاوى جوانى دلبره، پرووى خور، پرووى وهك خور.

خورشيد: خور.

له تورپى زولفى شهب رهنكا مپوشه پرووى خورشيدت

(كه درعشقت پس از چنډى برو زآوردهام شامى)

(سالم - ل ۱۴۹)

پرووى پوز؛ مهبهست دهموچاوى جوان و گهشى دلبره.

لهولايكه لهو لاه به نم لاه كشاوه

يا ياسهمنى خاوه به پرووى پوزا پزاوه

(نالى - ل ۵۳۰)

پرووى نهما؛ ← رونما.

نهقدى جان و دين پيشكهشى يهك نيگهست

گهر قبوولى كهى له منى سووخته دل پرووى نهما

(سالم - ل ۳۴)

روى نماست چشم من خاك در تو اندر او

آب چو باصفا بود خاك ببينمش به ته

(امير خسرو، ديوان - ۵۰۹، عفيفى)

واته: چاوى من دياريبه كه خاكى بهر دهرگاي توى تيدايت، ئاو كه پروون بوو، له

بنيدا خاك دهبنيم.

پرووين تهن؛ نازناوى ئهسفنديارى پاشاي كيانيبه مهبهست توند و تول و لهش بههيزه.

(عفيفى)

پروویین وەکو چۆن دەلێن ئاسنین، پۆلایین... هتد

رووی + ین.

رووی: جۆره فلزیکه ڕهنگی سپی و کهمی مهیلهو شینه، قاپ و قاچاگی لی دروست
دهکری، له پلهی (٤٤٠) ی گهرمییدا دهتاوێتهوه. (عمید)

ین: پاشگره.

به نامهردی سهراسهر میسلی گورگانین له لای رۆمی
ئهگهر پروویین تهنی عههدن و مگهر سامی نهريمانن
(سالم - ل ١٠٦)

چونکه پر پهیکانی تیری غهمزه بۆ رپوسهختمه دل
پرووی کهمان وهرگێره بۆ دیده که دل پروویین تهنه
(سالم - ل ١٣٠)

پرووحی عاشق کهی نهجاتی دی له بهر تیری نه زهر
گهر له نه سیابی مه تانه تدا و هکو پروویین تهنه
(سالم - ل ١٣٢)

غهمزه عاجز بووله تیر نه ندازیا ههر تالیبی
ئهی دلی بهد بهخت و رپوسهختم مگهر پروویین تهنی
(سالم - ل ١٥٠)

رۆح دهبردین؛ مه بهست خو ڕزگار کردنه له مردن.

تینوویی نه زعی فیراق و یادی جهلابی له بت
جبره نیل یارم بی باز ئیشکاله رۆح دهبردینم
(کردی - ل ٢١)

**رۆح سهخت؛ نهوهی که به ئیش و نازار و نهشکه نهجوه گیانی دهبرجیت، گیان سهخت، جان
سهخت. نهوهی به نازارهوه و درهنگ گیانی دهبرجیت.**

باوهر مه که رۆح سهختی غهمی فیرقه تی تویم
بۆ هاتنی تو باقییه نیوه نهفه سنیکم
(نالی - ل ٢٨٤)

ههروهها (جان سهخت) به واتای (پۆح سهخت) دیت له زمانی فارسیدا. وهکو
سائیپ دهلی:

داغ چندین لاله و گل دید و خاکستر نشد
مرغ جان سختی چو من دربیضهء فولاد نیست
(صائب، کلیات - ۲۳، «عفیفی»)

واته: داخ و خهفتهی چهندهها شوخ و شهنکی وهکو گولاله و گولی بینی و نهبوو
به خو له میش، بالندهیهکی گیان سهختی وهکو من خو له هیلکهی پولادا نییه.
پۆژ په رست: مهبهست دلداره، عاشق، هۆگر و عاشق بوونی دهموچاوی وهک پۆژ.
پۆژ په رست: گوله به پۆژه.

پۆژ په رستی پروته نالی بۆیه دائیم وهک غولام
زهرد و گهردن که چ له دهرگات حازره دهسته و نه زهر
(نالی - ۲۰۳)

پۆژ و شهو: پۆژ و شهوی یه کهم له شیعره که دا، واته پرووی درهخشان و جوان له گهل
په رچه می په شی یار.

که وته سه رپووت په رچه می تارت به خه م
پۆژ و شهو پۆژ و شهوی لیکدا به هه م
(سالم - ۸۲)

پۆژی دیوان: مهبهست نه و دنیا یه یه، پۆژی قیامهت.

مولته جی نابجی به کهس کوردی له دونیا و ناخیرهت
پۆژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی تو
(کوردی - ۱۹)

من که کوژته ی تیغی عیشقم پۆژی دیوانی خودا
بوچی شاهید بینم ناخر کفنه کهم خویناوییه
(کوردی - ۵۲)

پۆژی قیا، کورتکراوهی پۆژی قیامهته. زیندوو بوونهوه و هه‌لسانهوه لهو دونیا.

مه‌مخهره هاوییهی هه‌ولێ فیراق

دهستی من و دامه‌نی تۆ پۆژی قیا

(نالی - ل ۱۲۶)

پۆژی هه‌تاو؛ مه‌به‌ست ده‌موچاوی جوان و دره‌خشانی یاره.

گاهی پروتی موشته‌ری پروتم به‌جان

خۆشه‌ بۆ پروتی گه‌دا پۆژی هه‌تاو

(سالم - ل ۱۰۸)

پۆسته‌م؛ مه‌به‌ست یارمه‌تیده‌ریکی به‌توانا و به‌هێزه.

به‌ندی دیوی میخنه‌ته‌ کاوسی دل

سا له‌وه‌سلت بۆ نه‌جاتی پۆسته‌می

(سالم - ل ۱۴۸)

پۆسته‌م: ← پۆسته‌ماسا.

حافز ده‌لی:

سوختم در چاه صبر بهر آن شمع چگل

شاه ترکان فارغست از حال ماکورستمی

(حافظ، قزوینی - ص ۲۳۱)

واته: له‌ ناوییری سه‌بر و ئارامیدا سووتام بۆ ئه‌و شوخ و شه‌نگه‌ی که خه‌لکی

شاری (چگل)ی تورکستانه، پاشای شوخ و شه‌نگه‌کان ناسوده‌یه و گویمان

ناداتی، کوانی به‌توانا و ده‌سه‌لاتی که فریام بکه‌وی.

پۆسته‌ماسا؛ پۆسته‌م ئاسا، وه‌ک پۆسته‌م.

پۆسته‌م = روسته‌م. روسته‌م، په‌هله‌فی. Rwstahm. واته: بالا به‌رز، که‌ته، له‌ش

گه‌وره، ئه‌ندام به‌هێز.

روسته‌م کوری زال و جیهان پالنه‌وانی ئیترانه، خه‌لکی زابولستان بووه، توانا

هێزکی له‌ ئه‌ندازه‌ به‌دەری هه‌بووه، خزمه‌تی چهند پاشایه‌کی ئیترانی کردووه وه‌ک:

(که یقویاد، که یکاوس، که یخوسرهو). دیوی سپی له ئەشکه و تەکهیدا له مازیندەران
 کوشت و کهیکاوسی پزگار کردو هەندئ له دیوهکانی تری له ناوێرد، ئەسپە
 گورەکهی که ناوی (پەخش)ە له هەموو شوێنێکدا وا لەگەڵی، ئەسفەندیار جەنگی
 لەگەڵدا دەکات بەلام دەبەزئ. سەرەنجام (شەغادی) برای پۆستم، بە فیل پۆستم
 و ئەسپەکهی دەخاتە ناو چالێکی پڕ لە نێزە و شمشیر، پۆستم له کاتی مەرگیدا
 تیرێک دەوهشینئ، شەغاد و ئەو درمخە دەسمئ که خۆی داووتە پالی. (داستان)
 هەندئ له لیکۆلەران وا دەزانن که پۆستم هەمان (گوندەفەر)ه Gundafrr، و
 هەندئ ئەمە پەد دەکەنەوه. (معین)
 ناسا: وەك، وەكو.

نالیا بی هیممەتی تاکەیی بە دەست میحنەتتەوه
 فاتیحی و پۆستماسا ساحیبی تیغ و عەلەم
 (نالی - ل ۳۱۱)

پۆم؛ مەبەست تورکی عوسمانییه.

حوکمی قانونی سەفا پۆیی له پەومی پوومەدا
 تا هوویدا بوو له پۆما گەردی ئاشوویی عەجەم
 (نالی - ل ۳۰۹)
 تا بوو بە جایی مەتلەعی خورشیدی بەختی پۆم
 سووتا گیاھ و تەشنەو و خوشکیده بوو سەمەر
 (سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

پۆمی؛ تورکی عوسمانی.

چونکه باوکی پۆمی یو دایکی حەبەش بوو ما بە بەین
 پۆژ و شەو کافوور و میسکی پوو گەنم خال دەنکه جۆی
 (نالی - ل ۶۹۶)

زستانی ئەوهلین بوو دریا بەرگی شیخە باس
 پۆمی ئەوهندە شوومن له شەخسیش دەخەن زەرەر
 (سالم - ل ۱۳)

موریدی خانہقا زورن له عہدی عہدی رومیدا
له ناغایانی بیبہش حوجرہا جینی توبہکارانن
(سالم - ل ۱۵)

له بیمی تازیانہی مردومی رومی سہیید و سؤفی
به نومیدی گہزۆ و مازوو له بن داری مہریوانن
(سالم - ل ۱۵)

رۆمی دہلہک؛ مہبہست سہریاز و چہکدارہ ہیچ و پووجہکانی له شکرى عوسمانیہ.

رۆمی: —————>

دہلہک: مہبہست ہیچ و پووج و بی نرخہ.

دہل: مینینہی ہندی له گیانلہ بہرانی وک: سہگ، ورج، دیو.

ک: پاشگرہ، بۆ مہبہستی سووکایہتی بہکار ہاتووہ.

چاوی عیبرہت ہہلبرہ ئہی دل له وہزعی دہہری دوون

سہیری کہ رۆمی دہلہک چی کرد به زومرہی کورد زہبان

(سالم - ل ۹۷)

ریازہ: ریاض. ع. کۆی (روضہ)یہ، واتہ. باغ.

فہییازی ریازی گول و میہر و مل و لہعلی

ئہی شوقی بوخ و زہوقی لہبت زائیقہ بہخشا

(نالی - ل ۷۶)

یہعنی ریازی پوزہکہ تیدا بہچہند دەمی

موشکین دەبیی بہ کاکۆلی غیلمان و زولفی حور

(نالی - ل ۱۸۱)

ریازہت: ریاضت، ریاضہ. ع. زاراوہیہکی سؤفیگہریہ، بہگہلی جۆری جیا جیا

لینکدراوہتوہ، لیرہدا زۆر بہکورتی باسی لئوہ دہکری.

ریازہت بہرگہگرتنی سہختیی و دژواریہ لہ سہیر و سلووکى عیرفانیدا، کہ لہ

مه‌رجه‌کانی پاک کردنه‌وه‌ی دهره‌ونه، مه‌شقی نه‌فس و راه‌ینانی به‌سه‌ختیی و
کۆشش له‌ رینگه‌ی خوا دا. بۆ زانیاری پتر بپروانه (اصطلاحات)

ئه‌سپی نه‌فست دیت و ده‌چی گهرمه‌ عه‌نانی
ئه‌ی مه‌ستی ریازه‌ت هه‌له‌! هوشیاری جله‌ویه
(نالی - ۳۹۳)

ریتن، پژان.

زانیقه‌ی سالم هه‌وای شه‌کراوی شایی بوو به‌خیر
ناسمان ریتی به‌ شه‌ر ژه‌هری به‌ده‌مدا ناگه‌هان
(سالم - ۹۲)

ریشی ئه‌شک، فرمیسک پژان.

ریش: پژان، بارین، ریز + ش.

ریز: رمگی چاوگی ریخته‌ن (= ریختن) ی ف. یه. واته پژان.

ش: پاشگره.

ئه‌شک: فرمیسک.

تا له‌ گه‌یلان با ره‌ش و تا ته‌م ده‌ماوه‌ند داگرئ
ریشی ئه‌شک و هه‌ناسه‌ی سینه‌یی ئه‌فگارمه
(سالم - ۱۲۸)

ریزه‌ی نانی سفره‌ی خوان، پاشماوه‌ی خوارده‌مه‌نی له‌سه‌ر سفره و خوان.

ریزه: ریز. ورده، ورد، بچووک.

شه‌مس و مه‌ولاناو مه‌نسور که‌ی به‌ سپر مه‌هره‌م ده‌بوون

تا نه‌یانخواردایه‌ ریزه‌ی نانی سفره‌ی خوانی عیشق

(کوردی - ۱۹)

رێزوان، رضوان. ع. ده‌رگاوان و پاسه‌وانی به‌هه‌شت، ئه‌و فریشته‌یه‌ی که‌ کاروباری
به‌هه‌شتی پێ سپێردراوه، خۆشنوودی، په‌زامه‌ندی، قوبوول، به‌چاک دانان،
نافه‌رین کردن، به‌هه‌شت. (معین)

لایبکی کهش له جهننهت و ریزوان تدارهکه

حوّری ئهوا به مونتهزیری دینه مهزهره

(نالی - ۴۴۲)

حسهیاتت نهقدی تهحسیلی بهقاو و ربیحی ریزوانه

ئهتۆ دهیکهی بهمایهی دهخّل و خهرج و کهسبی بهدناوی

(نالی - ۶۸۰)

ریفهعت و جا: بهرزی و پلهو پایه.

ریفهعت: رفعه. ع. بهرزی.

جا: جاه. پلهو پایه.

وهك هیممهتی سوّفی که له نیۆ خهّلهو خزایی

مهستوروهو عهزیزی شهرف و ریفهعت و جایی

(نالی - ۶۰۹)

ریکاب: رکاب. ع. ناوزهنگی، رکیف.

که پهختی تبعی رامی هاته سهر میقرازهکهی تهعلیم

ریکابی پای بوّسی سالم و مهشوی له دهورانا

(سالم - ۳۵)

ریکاب نهندهر ریکاب: مهبهست سوپایهکی زۆره به سواری نهسپهوه، لهشکرینکی گهورهو

گرانی سوارهیه.

ریکاب: →

نهندهر: ههندی جار له نیوان وشهیهکی دووبارهکراودا دیت و واتای زۆری

دهبهخشیت. ئهمرۆ له جیاتی وشهی (نهندهر) وشهی (دهر) بهکار دیت له فارسیدا

و واته: له. ههروهها له زمانی کوردیشدا، ههندی جار بهکار دیت و هکو: دهبارهی،

دهر نهنجام... هتد. واته لهبارهی، له نهنجام.

هاته ژیر پاساری تهنگ لهشکر ریکاب نهندهر ریکاب

كهوته سەر كۆلان و سەر سیله عینان ئەندەر عینان

(سالم - ل ۱۰۰)

رێگی رەوان؛ كۆمه له لمیکه له بیابان، كه بههۆی هه لکردنی بای بههیز له لایه كهوه ده پروات
بو لایه کی تر و گردێك یان بهرزاییهك له لم دروست دهكات.
رێگ: لم، قوم.

رەوان: ئەوهی كه له رۆیشتندا بیت. رهو + ان.

رهو: رێگی چاوگی رفتهن (= رفتن) ی ف. به. واته رۆیشتن.
ان: پاشگره و چۆنیهتی دروست دهكات.

له نیو رێگی رەوانی قوم نوقوم بوو و شتر بوو گووم
نهما گوئی بیستنی (قُم قُم) چ جای نیمکانی ههستانه
(نالی - ل ۴۹۰)

ریش، ریش: بریندار، برین، زام.

ئهی نهفسی مورانیی چ گران باری تهکالیف
بو خه لقی دهکیشیی دههه رۆ ریش و جهدهو به
(نالی - ل ۳۹۲)

ئهگه ر بیت و بهناحهق خو ت بکهی په نهان وهکو یوسف
موریدی! عیشقی و ریشی توهمهت و چاک گریبانم
(کوردی - ل ۲۸)

له ژیر باری خه ما وا شانی سه برم ریشه نیستاکه
فیرا قی یار له بهر ناخر شه پری لیم بوو به سه ر باری
(کوردی - ل ۵۳)

رێگوزار؛ رههگوزار، راهگوزار. سه ره رێ، رێگه، شوینی تیپه رپوون. ری + گوزار.
گوزار: ← رههگوزار.

شام و سه‌حەر وه‌كو خاك پامالئ پايئ خه‌لكم
ئه‌ز به‌س به‌يادي لوتف كه‌وتم له رينگوزاران
(سالم - ل ۹۳)

رينگه‌ي زولماتي به‌قا، ————— ناوي به‌قا.

تا گهرمپه‌وي رينگه‌يي زولماتي به‌قا بي
(ماء الخضر) ت قه‌تره له سه‌ر قه‌تره فيدابي
(نالي - ل ۶۲۶)

رئي حاجيان، ————— كه‌مه‌كه‌شان.

مه‌گهر رئي حاجيانه وا تيا سه‌ياره سه‌ياره
مه‌جه‌ره ناله‌تي جه‌ري جه‌ري ساره‌بانانه
(نالي - ل ۴۸۸)

ز

زائيقه؛ زائيقه. ع. هستی چەشتن که یه کیکه له پینج هسته که و به و هویه تامی پی
ده چیژری، چیژ.

زائيقه‌ی سالم هوای شه‌کراوی شایی بوو به‌خیر
ناسمان ریتی به‌شه‌ر ژه‌هری به‌ده‌مدا ناگه‌مان
(سالم - ل ۹۲)

زائيقه به‌خش؛ مه‌به‌ست خووشی به‌خشه، تام و چیژ به‌خش.
زائيقه: زائيقه. ع. چیژ.

فه‌بیازی ریازی گول و میهر و مول و له‌علی
ئهی شه‌وقی بوخ و زه‌وقی له‌بت زائيقه به‌خشا
(نالی - ل ۷۶)

زائيقه‌ی ته‌بعی سوار؛ مه‌به‌ست سروشت و سه‌لیقه‌ی وردو به‌هیزه، ده‌سه‌لات و تواناو
وردبینی له شاعر و شاعیریدا.

زائيقه = ضابطه. ع. ری‌کوپیککی و ته‌رتیب.

زائيقه‌ی ته‌بعم سواره ئیددیعی شاهی هیه
موخته‌شم دیوانه داوای ته‌ختی خاقانی ده‌کا
(نالی - ل ۱۰۲)

زار، ناتھوان، لاواز، بېھېز، بېدھسولات، زھببون، که دهلین نالھی زار، واته نالھی بهسۆن،
نالھی دھردناک.

دل بریندارم به پهیکانی موژهی خوینرېژی تو
نالھی زاری منی زاری له گیان بیزارییه
(کوردی - ل ۵۱)

زار و نهزار؛ مه بهست له پو لاواز، بیچاره و داماو، غه مگین و دهرده دار، مات و مه لولول.

زار: →

نه زار = ←

ئیمرۆ پوژنکه له جه معی مھردومان بگرم که نار
دهسته و نهژنو دانیشم بیچاره و زار و نه زار
(سالم - ل ۶۱)

سالم نه مشه و به ناله قادر نیم
به سکی زار و نه زاره نه فکارم
(سالم - ل ۸۱)

زایی دل، مه بهست ئیش و ئازارو غه می شاراوھ دی دھروونه، جۆش و تینی ناودل.

مه نعی زاری دل که سالم با نه دا عیشقت برووز
به زمی په نهانی دهکا ئاوازی سه متوور ئاشکار
(سالم - ل ۶۳)

زاغی خه می زولف؛ مه بهست زولفی لول و په شه.

زاغ: بائنده یه که له قه له پهش ده چی و په په کانی په شه و گوشتی ده خوری.

خه م: →

که ی به چه نگالی هه لوی غه م ده که وی تائیری دل
تاله زاغی خه می زولفت هه یه تی زیلی هوما
(سالم - ل ۳۴)

زالی دههري دوون؛ مهبست دهور و زهمانه و پوژگاري هيچ و پووجه.

زال: پيرهژن.

زالی دههري دوون لهگهل هيچ شهو ههري ناباتا سه

دوستي سالم لهگهل پر ناشنا ژن موشکيله

(سالم - ل ۱۲۷)

زاناندن؛ تيگه ياندن، فيرکردن لهم ديره شيعهري ناليدا. زانين که تينه پيره، کراوه به

زاناندن و نينجا (زاناندمان) ي لي وهرگيراوه، که تينه پيره، نهم جوړه به کارهينانه

له زماني کورديدا دمگه نه.

لوتفي بانگوش بوو که واهم حوجره دا زاناندمان

گهر به نبي نادم بخنکيتن سهراوه نهک بناو

(نالي - ل ۳۶۵)

زهبانيه؛ زبانيه. ع. ههندي له فريشتهکان بهمه ناوده بريڼ به هوي نهوهي که

دوزه خييهکان دهبن بو دوزهخ، فريشتهکاني نهشکه نجه و نازار، پاسهواني

دوزهخ، زبانيه کوي زبانيه يه.

لايهک زهبانيه له سه و کاري ناره نار

(هل من مزيد) زوبانيه وهک ماري نهژدمر

(نالي - ل ۴۴۱)

زهبر؛ سه، سهروه، ههشتي که له سهروه بيت.

زير و زهبر دهبن به دوو فيرکه له فيرکه تهين

واوهيل و ئيمتيازه که کي بينه کي بهره

(نالي - ل ۴۴۳)

زهجر؛ زجر. ع. پيگه لينگرتن، نههيشتن، هيشتنهوهي که سي له زينداند، هاوارکردن و

دهرکردن، بانگکردن يان دهرکردني که سي به توورپه ييهوه. (معين، عميد)

رهنج و نازار، سزادان.

موده‌عی زهجرم دهکات و پیم دهلی سبه‌رت بیی
که‌ر به له‌عنه‌ت بی که‌ه‌ی عاشق قه‌راری گرتووه
(نالی - ۵۴۳)

خۆ‌نواندن به‌س بی به‌خوا‌رووی جیهان زانی که‌تۆ
قادی‌ری بۆ‌کوژتن و تالان و زه‌جر و گرتنم
(کوردی - ۲۱)

ئه‌و سه‌ر مه‌نشهنی ئیفساد و ئه‌من به‌د ناو
ئه‌وه‌ موسته‌وجیب و من که‌وتمه‌ زه‌جر و لی‌دان
(کوردی - ۳۷)

مه‌قامم که‌ن به‌زه‌جر ئه‌ر داری مه‌نسور
ده‌کیژی خۆینی من نه‌قشی ئه‌نا‌الحق
(سالم - ۷۷)

زه‌ححاک: ضحاک [کراو به‌عه‌ره‌بی. نه‌ز ده‌هاق، نه‌ژده‌هاک، ئه‌قیستا. نه‌ژده‌هاکا - نه‌ژی
ده‌هاک، نه‌ژده‌ها]

پاشای داستانی که‌له‌دوای جه‌مشید له‌نێران پاشایی کرد، کورپی (مرداس)
پاشای ناوچه‌یه‌کی عه‌ره‌ب بوو، ئه‌هریمن زه‌ححاک فریو‌دا و په‌یمانی له‌گه‌لدا
کرد که‌قه‌سه‌ی به‌جی به‌ینی، ئینجا وای لی‌کرد که‌باوکی بکوژی و له‌شوینه‌که‌ی
دابنیشی، دوای ئه‌وه‌ ئه‌هریمن خۆی وه‌کو لاویک لی‌کرد و وه‌کو چیشته‌که‌ر خۆی
به‌پاشا ناساند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا خه‌لکی گیایان ده‌خوارد، جو‌ره‌های چوارپییان و
بالنده‌کانی ده‌کوشت و گوشته‌کانی ده‌رخواردی پاشا ده‌دا، تا فیزی خۆین رشتنی
بکات، دوای ئه‌وه‌ رۆژی پنی وت: پژیستیبه‌کم هه‌یه، زه‌ححاک وتی: به‌ره‌وای
داده‌نیم، ئه‌ویش شانی ماچ کرد و له‌به‌ر چاو نه‌ما، ئه‌و کاته‌ دوو ماری ره‌ش
له‌سه‌ر هه‌ردوو شانی رووا، زه‌ححاک دل‌گران بوو، هه‌رجو‌ره‌ چاره‌یه‌کی ده‌کرد
ئه‌نجامی نه‌بوو، ئینجا هه‌ردووکیانی بری، دووباره‌ هه‌ردوو ره‌ش ماره‌کان
له‌سه‌ر شانی ده‌روانه‌وه. پزیشکه‌کانی کۆ کرده‌وه و داوای چاره‌سه‌ری لی‌کردن،
ئه‌وانیش هه‌یچیان پی نه‌کرا، ئینجا ئه‌هریمن وه‌کو پزیشکی چوو بۆ‌لای و

فهرماني دا كه مارهكان به مېشكي ئادهمیزاد پهروهړه بکهن تا نارام بیی، زهحاک فهرماني نهوی بهجی هینا، لهوکاته دا ئیرانییهکان دلگران بوو بوون له جهمشید، زهحاک پرووی کرده ئیران و دهستی کیتشا بهسرتاج و تهختی ئیراندا و هردوو خوشکی جهمشید (شههرناز و نهرنهواز)ی ماره کرد. ههرشوه دوو گهنجیان دهکوشت و مېشکی سهریان دها پئی، لهو سهردهمهدا دوو کهس بهناوی (نهرمایل و کرمایل) پړک کهوتن و له باره ی زهحاکهوه ددوان و چاره یهکیان دوزیهوه، یهکیکیان وتی: نیمه دهبی بهناوی چیشتکهروهه پړوین بولای شا و چاره یهک بدوزینهوه، بهلکو ههر پړوئی یهکی لهو دوو گهنجه پزگار بکهین، ئینجا بوون به چیشتکهری زهحاک، ههر پړوئ کاریه دهستانی پاشا دوو گهنجیان بول دهینان، نهوان یهکیکیان دهکوشت و مېشکی سهریان له گهل مېشکی سهری مه پړکدا تیکهل دهکرد، گیانی نهوی تریان پزگار دهکرد و پئیان دهوت له شوئینکی دور خوی بشاریتهوه، بهم جوړه ههر مانگهی (۳۰) کهس له مردن پزگاریان دهوو، کاتی که ژماره یان گهیشته (۲۰۰) کهس، چیشتکه رهکان چند بزن و مه پړکیان پی ده بهخشین و نهوانیش بول خویان دهژیان، شهوی زهحاک له خویدا سی جهنگاوهری له نهوهی پاشاکان دی، دووانیان گهوره و یهکیکیان بچووک، بچووک که یان به گورزینکی گهوره هات به ویزه ی زهحاک دا و سه رنجام دوا ی ریسواکردنی بردیان بول کیوی دهاوهند و له ویدا زندانیان کرد. کاتی که له خوه هلسا موویه دهکان و زاناکانی کول کردهوه و لیکدانهوهی خوه که سی لی پرسین، له پاش سی پړوئ گهوره ی موویه دهکان پئی وت: گهنجی له نهوهی پاشایان که ناوی (فهرهیدوون) هو هیشتا له دایک نه بووه، له دژی تورا ست ده بیتهوه و، تاج و تهخته کهت به دهست دهینتی. دوا ی نهوه له هه موو شوینتی به دوا ی ناو نیشانی فرهیدوون دا ده گهرا، که هیشتا له دایک نه بوو بوو، له پاش پړوئ گاری فرهیدوون له دایک بوو، نه شونمای کرد و گهوره بوو، به یارمه تی کومه تی که به ده وریدا گرد بوو بوونهوه شورشیان کرد له دژی زهحاک و به سه ریدا زال بوون و به فهرماني (سروش) گرتیان و بردیان بول کیوی دهاوهند و دهستیان به تاشه بهردی به ستهوه. «داستان». (معین)

له باره ی نهو (۲۰۰) کهسه ی که چیشتکه رهکان له کوشتن پزگاریان کردن، وهکو

له داستانه که دا باس کرا، له شاهنامه‌ی فیردهوسی دا بهم جوړه باس کراوه:

چو گرد آمدی مرد ایشان دویست

بران سان که نشناختندی که کیست

خور شکر بدیشان بزی چند و میش

سپردی و صحرا نهادند پیش

کنون گرد از آن تخمه دارد نژاد

که ز آباد ناید بدل برش یاد

(شاهنامه، فردوسی - ج موسکو، ج ۱، ص ۵۳)

واته: کاتې که کڼوونه‌وه و بوون به دوسه‌د پیاو، به جوړې که نه‌ده‌زانرا
نه‌مانه کڼن، چښتکه‌ره‌که چهند بزن و مه‌پڼکی پڼ دان و پرویان کرده بیابان،
نیستا نه‌ژادی کورد له نه‌وه‌ی نه‌وانه‌یه، که ناوه‌دانی به یادیاندا نایه‌ت.

دوو جادوو ماری مه‌غزی ئاده‌می خواری قه‌رار داوه

له‌سه‌ر شانی، وه‌کو زه‌ححاک ناوی ناوه‌زولفه‌ینی

(نالی - ل ۶۷۶)

به‌ئاوینه‌ی روخ نه‌سکه‌ندمر به‌جامی دیده‌جه‌مشیدی

به‌ته‌ختی سینه‌په‌رویزی به‌ماری زولف‌زه‌ححاکی

(کوردی - ل ۵۷)

ماری زه‌ححاکن یه‌کایه‌ک مووت به‌مه‌حبوسانی زار

وه‌ه‌چ سه‌عبه‌به‌ند به‌ندی سیلسیله‌ی زنجیری تو

(سالم - ل ۱۱۴)

بینات کرد عه‌ده‌که‌ی زه‌ححاکی تازی

له‌تورپه‌ت موو به‌موو مارانه‌نه‌مشه‌و

(سالم - ل ۱۲۰)

زه‌خم؛ زام، برین.

جیئی تهماشامه له تیری ننگههت سینهیی ریش
زهخم ئالووده به خوینم گولئی خهاندانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

زهخم خواردن؛ بریندار بوون، زامدار بوون.

→ زهخم:

من له تهوری عالهم و دهوری فهلهک
زهیمی لازیب زهخمی بی مه رههه دهخۆم
(نالی - ل ۲۹۷)

زهخیم؛ ضخیم. ع. ئهستور.

پراستی شمشاد و قهددی تو به ئهاندازهی یهکن
ههردوو مهوزوونن ولاکین ئهه زهخیم و ئهه نهزار
(سالم - ل ۶۰)

زهدهی دووری؛ په ریشانی بههوی دووریههوه.

زهده: لیدراو، زهه + ه.

زهه: چاوگی کرتاوی زهدهن (= زدن) ی ف. یه. واته لیدان.

ه: پاشگره.

تهبیب دینن دهوای دمردم بکا خو من زهدهی دووریم
به بی داروویی وهسلئی ئهه نییه ئارام و تهسکینم
(کوردی - ل ۲۷)

زهدهی لهتمه؛ زلله لیدراو، شهقازله لیدراو، زیان پیگهیهنراو.

زهده: ← زهدهی دووری.

لهتمه: لطمه. ع. لیدان، زلله، شهقازله، سهپازله، زیان.

لۆمهیی نالی یی دیوانه مهکن ئهه عوقهلا
ئههه موددیکه زهدهی لهتمهیی دهستی په ریهه
(نالی - ل ۵۸۷)

زهراعهتی عومر دره و کردن؛ مه‌به‌ست به‌ری هم‌وو ژیان به‌ده‌ست هینان، به‌ده‌سته‌ینانی
ئه‌نجامی هم‌وو ژیان.

حاسل به‌غیری دهر و جه‌فاو ئه‌له‌م نییه
روژی که بین زهراعهتی عومرم بکن دره و
(کوردی - ل ۴۱)

زه‌ری لازیب؛ لیدانی سه‌خت و کاریگر.

زه‌رب: ضرب. ع. لیدان.
لازیب: لاذب. ع. چه‌سپینه‌ر، نووسینه‌ر، ئه‌وه‌ی که شتی به‌ شتیکی تره‌وه
بنووسینی.

من له ته‌وری عالم و ده‌وری فه‌له‌ک
زه‌ری لازیب زه‌خمی بی مه‌رهم دم‌خوم
(نالی - ل ۲۹۷)

زه‌رف: ظرف. ع. قاپ و قاچاغ، ده‌وری و هر شتیکی له‌و بابه‌ته‌که چیشته و خواردنی تی بکری.

چاره‌سه‌رکه‌ن بی نه‌وایان نان و نیعمه‌تقان برا
لروله بو سفره‌و نه‌واله‌و ونکراوه زه‌رف و خوان
(کوردی - ل ۳۳)

خوینی زه‌رفی به‌ده‌نم وشکه له‌تاو ناگری غه‌م
دلی من میجمه‌ری ئه‌و دووری ئه‌و ئه‌خگری من
(سالم - ل ۶۴)

زه‌رفی خاتر؛ مه‌به‌ست ناو می‌شکه، ناو بیر و هوش، ناخی ده‌روون.

→ زه‌رف:

→ خاتر:

ده‌نیمه زه‌رفی خاتر یادی بو‌سه‌ت
ئه‌گر ته‌بعم ته‌مه‌تنای گولشه‌که‌ر کا
(سالم - ل ۳۰)

زهرقی دَل؛ مهبهست ناخی دلّه، ناو دلّ.

زهرقی دلّ بۆ دهولّهت و پوخت و پهزی فیکرم پُرّا
پوو به پرووی توّ و له ئهبرۆ بوپوشی شمشیری دی
(سالم - ل ۱۴۴)

زهرق، زرق. ع. دوو پرووی، بی باری، ریاکاری، ساختهچیتی، فروفیلّ.
نهرم و زهرقی خهرقهیی سالووسیان
شاهیدی زوره زوبانی لوسوسیان
(نالی - ل ۳۲۵)

زهرق و زهراق؛ مهبهست شینیکی مهیله و خۆلهمیثیبیه، شینی، شینیتی.
زهرق و زهراقی وهکو خاکستر ئه ماما بی غویار
بهرق و بهراقی وهکو پیروژه لاکین بی کریژ
(نالی - ل ۲۶)

زهرگا؛ جۆره نیهیهکی کورته له جهنگدا بهکار هاتوو، سیخی دهرویشی، زرکی دهرویش.
بهزهری زهرگی ئه و دوژمن وهکو پووشه بهدهم باوه
له میغنا تیبسی دوورینی فنوونی کارهبا پهیدا
(سالم - ل ۱۹)

زهر؛ زهر، ئالتوون.

به و پهحمهته عامهت که دهکا سهنگی سییهه زهر
لهم قهلبه که وهک بهرده رهشه (رُشّ رشاشا)
(نالی - ل ۷۷)

لایقی مهخزهنی تهبعه هه موو که نزی غه زهلم
قابیلی زهری پهواجه زهر و زیوی مه سهلم
(نالی - ل ۲۸۸)

عەبەسە نازشی مونعیم بە زەر و مولک و مەتاع
(کەمەحال است درین مرحله امکان خلود)
(سالم - ل ۵۶)

زەرپەسا، کورتکراوہی زەرپە ئاسا، واتە وەک زەرپە.

زەرپەسا ئەعزای سالم دیتە رەقس
ہەر سەحەر میہری روخت پرتە و دمخا
(سالم - ل ۲۵)

زەرپەگورتەک؛ مەبەست کەوای کورتی چنراو بە تالی زێرینە.

زەرپە: →

کورتەک: کەوای کورتی پیاوانە.

کەوا دارایی زەرپە کورتەک کەمەر چین جیبە گولناری
کلار و لارچاو خورمار شیرین سوار میسکی تاتاری
(کوردی - ل ۵۶)

زەعفی تالیع؛ مەبەست بەدبەختییە.

زەعفی تالیع جازیبە بۆ کارەبا بۆ خوین و دەم
سەیری چێهرە بەختی من کەن بوو بەرہنگی زەعفەران
(سالم - ل ۹۷)

زەفافەتگاہ؛ ئەو شوینە تاییبەتیییە کە بووکی بۆ دەبەن، بۆ زاوا. شوینی نوستنی بووک و
زاوا بۆ یەکەم جار.

زەفاف: زفاف. ع. نوستنی بووک و زاوا یەکەم جار.

گاہ: پاشگری شوینە.

زەفافەتگاہی پەردەئالی چاوم
موبارەک حەجلە بی بۆ بووک و زاوا
(نالی - ل ۱۲۳)

زەقووم: زقوم. ع. درمختیکه له دۆزهخ، میوهیهکی زۆر تالی هیه و خۆراکی دۆزهخییهکانه، که له قورئاندا هاتوه: *إن شجرة الزقوم طعام الاثیم کالمهل یغلی فی البطون کفلی الحمیم. سورة الدخان، ئایهتی: ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶.* واته: درمختی زەقووم خۆراکی گوناهاکارانه که وهکو مسی تواوه له ناو سکهکاندا دهکولی، وهکو کولانی ناوی کولاو.

تا نه شئه نه چێژن له له بی که وسهری ساقیی
بیچاره چوزانن که هه موو مهستی زهقوومن
(نالی - ل ۳۳۱)

دهزانی چۆنه نهحوالم له هيجرهت
وهکو ته شنه م له ناو به حری زهقووما
(سالم - ل ۳۳)

زهلیلی شهر: دامای شار، نهوانهی که له ناو شاردا زه بوون و بی دهسه لاتن.

ناکهن ههوايي هيج که بابی زهلیلی شهر
بريانه بهس له ناری غه ما پاره ی جگهر
(سالم - ل ۱۳)

زهمانی پهوغهنی وهسل: مه بهست کاتی گه یشتنه به یار.

پهوغه ن: پۆن.

زهمانی پهوغهنی وهسلت چراغی عومری پۆشن کرد
به سروهی بادی هيجرانت له حالاتی فنادا بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

زه مزه مه: زمزمه. کراو به عه ره بی. ئاواز خویندن، له بهر خۆه گۆزانی وتن، ئاواز، سروود، ئاوازیك که له دووره وه بیته وهکو وزه وزی میش و دهنگی هه وره تریشقه، دوعای زه رده شتییه کان که له بهر خۆیان ه وه دهیخوینن و دم و لیو ناکه نه وه و به لکو دهنگی لووت و قورگیان دیتته ده ره وه، هه ر ئاوازیکی په نهان که نه ناسراو بیته. (معین)

له دەمی نالەیی زارم دلّی پـر زەمزەمەکم
و مەولولەیی حەلق و گەرووی نالی له گەردوون بە دەره
(نالی - ٤١٥)

مەقام و زەمزەمەیی حادی له شەوقی کەعبەو و حوجرەیی
مەقام و زەمزەمە و ئوشتری هێنایە جۆلانە
(نالی - ٨٩٨)

واقیعەن خانەقە خۆش زەمزەمەییکی تێدا
یە بەلّی قەندی هەیه گەندی هەیه رەندی نییه
(نالی - ٥٩٥)

له دنیا دا دلّم گەر تەرکی توپەیی تۆ نەکا سەهلە
بیرون نایە له شۆر و زەمزەمەو غەوغایی مەحشەردا
(سالم - ٢١)

زەمزەمەیی عیشقە له ناو میسری و جودم هەمە جا
ئاتەش ئەفشانە هەناسەم وەکو سوعبانی کەلیم
(سالم - ٨٨)

تیخی ئەبرۆیی خەمت سوورەتی سەیفی عەلی یە
باعیسی زەمزەمەیی شۆری جیهانە بە عومەر
(کوردی - ١٥)

زەمزەمەو شۆری جیهان؛ مەبەست ناشووب و هەراو هۆریاو تیکچوونی جیهانە.

→ زەمزەمە:

→ شۆر:

تیخی ئەبرۆیی خەمت سوورەتی سەیفی عەلی یە
باعیسی زەمزەمەیی شۆری جیهانە بە عومەر
(کوردی - ١٥)

زەنابیل؛ کۆی (زەنبیل)ه، لەسەر دەستووری زمانی عەرەبی کۆ کراوەتەوه، وشەکه کوردی و فارسی یە. چۆرە سەبەتەیه که لە شوولی درەخت، یان لە گەلای درەختی خورما دەچنریت، میوو و شتومەکی تی دەکریت، بەلام لە عەرەبیدا بەم واتایانە بەکار هاتوو: کیسە، هەمانە، کۆولەکهی وشکی ناو بۆش که ژنان لۆکه و شتی تری تیدا دادەنن. (فرهنگ لاروس، عربی-فارسی)

دوومینه ئیلتیجام ئەمەتە ئەو دەمەی دەبی
 ئەلواحی ئەلحەدم بە زەنابیلی مەعتەرە
 (نالی - ٤٣٦)

زەنەخ؛ چەناگە.

خەم دەبی چەوگانێ زولفت بۆ زەنەخ
 وەر چ خۆش بازی بە گۆی سیمین دەکهی
 (سالم - ١٥٣)

زەنەخ سیمین؛ مەبەست چەناگە سبب و جوانە، چەناگە زیوین.

→ زەنەخ:

→ سیمین:

بە روخ پەنگین میان لاغز کەمەر زەرپین
 نیگەھ شاهین و موو موشکین زەنەخ سیمین و لەب شیرین
 (سالم - ٩٤)

زەند و زەندە؛ زەند: ئاسنیکە، کە دەیکیش بە بەردا ناگری لی دەبیتەوه، چەخماخ. هەر وهە داریکە دەخریتە سەر داریکی تر و دارەکهی ژێرەوه بە توندی دەسوورپننەوه، تا لە هەردوو دارەکه ناگر پەیدا دەبیت، دارەکهی سەرەوه پنی دەلین (زەندە) و دارەکهی ژێرەوه (پازەند) ی پیدەلین، لە عەرەبیدا، دارەکهی سەرەوه پنی دەلین (زەند) و دارەکهی خوارەوه پنی دەلین (زەند) و بەهەردووکیان دەلین (زندان) معین.
 ئیلتیقایی پۆلا و ئاسن هەر نیزاعەو گیر و دار
 جەمعی ماء و نار و زەند و زەندەو و مەرخ و عەفار
 (نالی - ١٧٠)

زەنگان، زەنجان. شارىكە لە رۆژئاواى قەزوين و خوارووى گيلان لە نيران، لە سەر رېئى
هياى شەمەندەفەرى تاران - تەبرىزە. بە ناويانگە بە پيشەى فلزكارى وەك
وەرشەو، زيوسازى و چەقوسازى.

..... لە فەوجى لەشكرى ئيسلام

لە خەوفا تىفلى مەردوم وەك عەيالى ئەهلى زەنگان

(سالم - ل ۱۰۳)

زەنگ و قور؛ زەنگىكى گەورەو چەند زەنگىكى بچكولانە، ئەكرتە ملى پيشەنگ و
ئەيشكرى بە دارى چەرخ و فەلەكدا، بۆ ئەوێ كە دەنگى بىت. (خال)

قەتارى زەنگ و قورى ئوشتەر و ئىستەر لە سەر كىوان

دەلىي زىرەى سەداى قازو قولنگى ئەوجى كەيوانە

(نالى - ل ۴۸۷)

زەنگى؛ رەشى و زولفى رەشە، بەلام وشەكە بەواتاى خەلكى (زەنگبار) هاتوو، واتە قولى
رەش، ئەو وشەيه چۆتە زمانى عەرەبىيەو و بوو بە زنجى.

زولفى جەرپارى سەفا سەف خستە پيش

يەعنى زەنگى لەشكرى قير و سيبان

(نالى - ل ۳۲۴)

زەھر و سرکه فروش؛ مەبەست قسەرەق و قسە ناخوشە، پووگرژ، جنيوفروش، پووترش.

سرکه فروش: بەد گۆ، توانج تىگر، سەرزەنش كەر. (ثروت)

دەرحەقى مَن زەھر و سرکه فروشە بە برۆ

دەرحەقى غەيرى ئەمن غەيرى شەكەر خەندى نيبە

(نالى - ل ۵۹۳)

زرى؛ جلىكى جەنگىيە و قۆل كورته، پىكهاتوو لە هەلقەى وردى پۆلايى و لەكاتى جەنگدا
لەسەر جەهوه لەبەر دەكرا بۆ پاراستنى لەش.

سەرپا هەر و مكو حەلقەى زرى پەرويزەيى خوینم

بەيەك يەك تيرى موژگانى زرى دۆزت بريندارم

(نالى - ل ۲۷۵)

زری دۆز؛ زری کونگەر، زری سم.

زری: —————>

دۆز: <—————

سهراپا ههروهكو حهلقه‌ی زری په‌رویزه‌یی خوینم

به‌یهك یهك تیری موژگان‌ی زری دۆزت بریندارم

(نالی - ل ۲۷۵)

زهری زنجیره؛ مه‌به‌ست گیرۆده‌یی و گرفتارییه.

له پیتی دلدا سه‌دایێ دیت مه‌زنده

زهری زنجیره‌گه‌ی جاران‌ه‌ نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۴)

زشت روو؛ ناشرین روو، ده‌موچاو ناشرین.

زشت: ناشرین.

بلێن با زشت روو دیبا نه‌پۆشی

چ حاسل سورمه‌سایێ چاوی مه‌عیووب

(سالم - ل ۴۴)

زمستان؛ زستان.

زمستان مه‌یله‌که‌ت پایز براهه‌م

به‌هاری عومر و دین هاوینه‌ بی تو

(کوردی - ل ۳۹)

مه‌که‌ن مه‌نعم له غه‌م بی نه‌و زمستان

به‌چی بی بولبولی بیچاره‌ خورسه‌ند

(سالم - ل ۵۶)

زنجیری سه‌ودا؛ مه‌به‌ست گیرۆده‌ی دلدار، پابه‌ندی خوشه‌ویستی، گرفتاری.

سەودا: —————>

شكەنجى عەرز و توولى پىچى زولفت بى سەرەنجامە
مەسەل توولى ئەمەل عومرى خزر زنجىرى سەودامە
(نالى - ۴۷۰)

زوبان راگردن؛ مەبەست بەرەوانى شىعرى جوان وتن.

يا لەمەيدانى فەساحەتدا بەمىسلى شەھ سەوار
بى تەئەمموم بەو ھەموو نەوعە زوبانى راڧەکا
(نالى - ۱۰۶)

زوحەل؛ كەيوان. لە پەھلەفیدا (كەيقان) ى پى دەلئىن.

يەكئىكە لە ئەستىرەكان كە لە دواى موشتەرى لە ھەموو سەييارات گەرەترە (۷۰۰)
نەوئەندەى زەوييە، ھەشت مانگى ھەيە و بازنەيئىكى پووناكىي دەورەى داو، لە زمانە
ئەوروپاييەكاندا (ساتورن) ى پى دەلئىن و بەھۆى ئەو ى كە زۆر لە زەوييەو دەورە
لە عەرەبىدا پى دەلئىن زوحەل (زحل)، لە فارسىدا (خادىمى پىر و خادىمى سىپەر و
پاسەوانى فەلەك) ى پى دەلئىن. ئەستىرەوانە كۆنەكان پىيان وتووە ئەستىرەى شووم،
وايان دەزانى ھەرەكو ئەستىرەى مېرىخ شوومى دەبەخشى. (عمىد)

موشتەرى دىدەيى ئەو ماھروو و زوھرە جەبىن
بەختى مېرىخە پوخی رۆژە سىفەت وەك زوحەلە
(كوردى - ۵۰)

زوخال؛ خەلووز، رىژوو، بەژوو.

يەمى دىدە پىر لە مەرجان وەكو يەشمى ئابدارە
شەبەيە شەبىيەى زولفى سىياھى وەك زوخالى
(نالى - ۶۵۹)

تاكەى ئەم جەور و جەفایەت چا و خومارى سوخمە ئال
دل لە ھىجر و فورقەتت سووتاوہ پەش بو وەك زوخال
(كوردى - ۲۰)

زورهفا؛ ظرفاء. ع. كۆي (ظريف)ه، واته: زيرهك، وشيار، خوش خو، قسهزان، قسهخوش، جوان، قهشهنگ.

نوكتىكى زهريفه به نەسبى زورهفابى
تەعريفى دەكەم بەلكو لە بۆ دەردو شىفابى
(نالى - ۱۰۷)

زوشتى، زىشتى، ناسرىنى.

خەرقە پۆشى كەي دەپۆشى جەوهەرى زاتى ئەمن
بىتە نىو جيلوھى بە زوشتى خۆي بە عورىانى دەكا
(نالى - ۱۰۱)

تاكى غم دنياى دنى اى دل دانا
حيفست ز خوبى كە شود عاشق زىشتى
(حافظ، قزوینی - ص ۳۰۳)

واته: تاكەي غەمى جيهانى هيچ و پووج دەخۆي ئەي دلى زاناو هوشيار، حەيفە
كە باش و جوانى عاشقى ناسرىنى بىت.

زولهيخا؛ كچى (طيموس)ى پاشاى مەغريب بوو، و ژنى (فوطيفار)ى عەزىزى ميسر بوو،
لە فقه اللغەى عاميانە، زولهيخا لە پيشەى زەلەخە (= زلخ)ەي عەرەبى وەرگىراوه،
نەزانراوه كە خویندەنەوى راستى ئەم وشەيه چۆنە، سوودی بەم جۆرەي
دەخوینتەوه: (زەليخا). بروانه: شرح سویدی بر حافظ - ج ۱، ۲۹.

زولهيخا عاشقى يوسف بوو بەلام يوسف گوئی نەئەدايه، لە ئەنجامدا
زولهيخا ريسوا بوو. كاتى كە يوسف و زولهيخا بە تەنيا لە ژورنيكدا بوون،
زولهيخا ويستی جووت بىت لە گەلیدا، بەلام يوسف ويستی رابكات لە دەستی،
زولهيخا بە دوايدا رايکرد و لەپشتهوه كراسهكەي يوسفى دراند، لە دواييدا وتى
كە يوسف دووى ئەو كەوتوو و لە ئەنجامى ئەمەدا كراسهكەي يوسف دراو،
ئىنجا بريار وابوو كە بزائن نايا كراسهكەي يوسف لە پيشەوه دراوە يان لە
دواوه، بەم شيوهيه لە سوورەي يوسف ۱۲، نايەي ۲۷ دەفەرمووت: وان كان

قميصه قَدْ من دُبُر فكَذبت وهو من الصادقين. واته: نه‌گەر كراسه‌كه‌ی یوسف له پشته‌وه درابی، ئەوا زوله‌یخا درۆ ده‌كات و یوسف راستگۆیه. هه‌رچه‌نده بی گوناھیی یوسف ده‌رکه‌وت، له‌گه‌ڵ ئەمه‌یشدا عه‌زیزی میسر هه‌ر زیندانی کرد. سه‌ره‌نجام زوله‌یخا به‌هۆی عه‌شقی یوسفه‌وه ده‌ست کورت و کوێر و نه‌خۆش بوو، له‌م کاته‌دا یوسف له‌ زیندان هاتبووه‌ ده‌ره‌وه، زوله‌یخا له‌ سه‌ر رێگه‌ی یوسف داده‌نیشت و ده‌گریا، له‌ ئەنجامدا هاته‌ سه‌ر ئایینی یوسف، له‌ رێگه‌ی عه‌شقی یوسفه‌وه گه‌یشته‌ عه‌شقی خوداوه‌ندی، به‌م هۆیه‌وه دوا‌ی دوعا‌و پارانه‌وه‌ی یوسف دووباره‌ گه‌نج بووه‌وه و چاوه‌کانی چاک بووه‌وه و نینجا یوسف ماره‌ی کرد. بۆ زانیاری پتر برۆانه: (تلمیحات ص ۳۱۱- ۳۱۵)

گەر ئه‌شرف و مه‌حبوبه‌ یوسف کورێ یه‌عقوبه
 کچ بوو به‌ خریداری یه‌عنی که‌ زوله‌یخا کچ
 (نالی - ل ۱۶۲)

نارنجی زوله‌یخایه‌ گۆی چاهی زه‌نه‌خدانت
 ته‌وقی ملی شیرینه‌ پساوانه‌و و خه‌لخالت
 (سالم - ل ۵۲)

زولفانی سییه‌ ماری؛ مه‌به‌ست زولفانی ره‌ش و درێژه.

سییه‌ه: سییاه، سیاه. ره‌ش.

زولفانی سییه‌ ماری به‌ نازاری دلی زار
 گاهی له‌ یه‌سارن به‌ جه‌فا گه‌ له‌ یه‌مین
 (نالی - ل ۳۳۹)

زولفه‌ینی به‌خه‌م مار؛ زولفی چین له‌ سه‌ر چین و لوولی درێژ، یان وه‌کو مار په‌پکه‌ خواردوو.

خه‌م: مه‌به‌ست لووله.

زولفه‌ینی به‌خه‌م مار و به‌ حه‌لقه‌ن وه‌کو عه‌قروبه
 شیعرێ له‌ف و نه‌شرن چ موشه‌وه‌هش چ مورته‌ب
 (نالی - ل ۱۳۳)

زولفهینی دوتا؛ زولفی دوتا. مهبست زولفی لوولی ههلقه لهناو ههلقه ی یاره.

وشه ی زولف: واته، پرچ، مووی سر، مووهکانی پێشهوهی سر و بناگویی. ههندی کس (زولفهین) به فورمیککی جووت دادهنن، بهلام دهبی بزانی که (زولف) له عهرهبی کۆندا نههاتوووه کراوه به عهرهبی. ههروهها بهکارهینانی (دو زولفهین) و (زولفیکان) له لایهن شاعیرانهوه چاره ی ئەم ههلهیه دهکات. (زرفین = زرفین = زولفین = زوفرین، له ئەفیتادا = zafran)، ههلقهیهکه به دهرگاو سندوقهوهیهو به زنجیرهوه بهستراوه، (ههلقهپیزی دهرگا) زولفی دلبر بههۆی لیکچوونهوه بهو واتایه هاتوووه... (معین)

له فهرهنگی (برهان قاطع) دا، وشه ی (زلفین = زولفین) به واتای ههلقهپیزی دهرگاو سندوق هاتوووه. له پراویزهکهیدا دهلی: له خوراسان به ههلقه پیزی دهرگا دهلین (زلفین) و (زولفی) له کابولیدا (زولفی) له پشتۆدا (زلی).

سهرگرانه قافلّه سالاری ریی چین و خهتا

چونکه باری عهنبهر و میسکه له زولفهینی دوتا

(نالی - ل ۱۳۰)

زولفی بهخهه و تابش؛ مهبست زولفی لوول و بریسکه دار، زولفی لوول و ورشه دار.

خهه: —————>

تابش: —————>

زولفت که له سر پوو به خهه و تابشه ئەمپۆ

دوودی سییهی عوووه له سر عاریزی پشتۆ

(نالی - ل ۳۸۴)

زولفی بههلوولی؛ مهبست زولفی ئالۆزکاو و بژ و بهیهکدا چوو، زولفی شیواو و تیکچوو.

بههلوول: بوهللول. بهلول. ع. (ابو وهیب بن عمرو صیرفی کوفی)، یهکی بووه

له ژیره شیتکهکان، هاوچهرخه هاروونه رهشید بووه، دهوویهری سالانی ۱۹۰

کۆچی = ۸۰۶ زاینی له کووفه کۆچی دوایی کردوو، له کوفه ژیاوه و گهورهبووه،

هاروون و خهلیفهکانی تر داوای پههه و ئامۆژگارییان لی دهکرد. له ههههمان شاردا

فیری نهدهبیات بووه، دوا ی نهوه وهکو شیتیکی لیهاه. دهنگ و باس و قسهی

نهستق و شيعرى له پاش بهجى ماوه. (معين)

په رچه مى سونبولي و قهدى (قضيب البان) يى
زولفى به هلوولى يو خه تى زهنگى يو وهجهى حه سه نه
(نالى - ل ۵۲۵)

زولفى تار و مار: مه بهست زولفى رهش و دريژ، زولفى رهش و دريژ و په خشان و به سر
يه كدا شيواو.

له شكرى خه تى شكسته و تيبى زولفى تار و مار
پادشاهى حوسنى عالهم گيرى هيشتا غاليبه
(نالى - ل ۳۹۹)

زولفى دوتا: زولفى دوتايى: ← زولفه ينى دوتا.

سه رمايه يى سه ودا كه ده لئين زولفى دوتايه
هر پيچشى تاينكى سه د ناشووبى تيايه
(نالى - ل ۵۶۳)

زولفى دوتايى تراروو مه سه لى دل كيشت
روح ده كيشن به دوو سه ر ئه م به سه رى ئه و به سه رى
(نالى - ل ۶۵۱)

زولفى دوود: مه بهست زولفى دريژ و خاو و نه رمه.

دوود: دوو كه ل.

له شه وقى پرووى شمع و زولفى دوود و تورپه يى مه جمهر
سويه ند و عوود و په روانه بخوور و غاليبه سووتن
(نالى - ل ۳۲۹)

زولفى دوو كه ل: مه بهست زولفى دريژ و خاو و نه رمه.

قامه تى سه روى نه گه ر بى به ره بو چ نار ه و نه
تو بلئى زولفى نه گه ر دوو كه له بو چ نارى به ره
(نالى - ل ۴۱۲)

زولفی رستهی عومری خزر؛ مبهست زولفی زور درتزه.

رستهی عومر: —————>

خزر = خضر. —————< نابی حیات - ناوی بهقا.

سهری زولفت که رستهی عومری خزره نیوه هودایه

چ هودایه که هر حلقه‌ی دووسه زهنجیری سهودایه

(نالی - ل ۵۵۶)

زولفی شهب رنگا؛ مبهست زولفی رهشه.

شهب: شهو.

له تورپی زولفی شهب رنگا مهپوشه پرویی خورشیدت

(که در عیشتت پس از چندی بروز آورده ام شامی)

(سالم - ل ۱۴۹)

زولفی موشکین؛ مبهست زولفی بوئخوش و رهشی یاره.

موشکین: —————>

هممیسان هاته سوئی زهخمی دلی سالم وهکو جاران

بهسروهی بای سهریه که دم که نهفحهی زولفی موشکین هات

(سالم - ل ۴۶)

نهبد ناشوفته خاتر بم لسه هیجرانا هتا دهمرم

نهگر بی زولفی موشکینت له باغا مهیلی سونبول کهم

(سالم - ل ۸۶)

زولمهت؛ ظلمه. ع. مبهست پرچی رهشه، تاریکی.

ههی ههی غهلهتم گوت نهمه زولمهت نهوه ناوه

بهو زولمهته بهو ناوه حیاتم غهلهتاوه

(نالی - ل ۵۳۱)

زولمهت نابادا؛ مبهست نهوپه‌ری تاریکیه، نهوهی مایه‌ی تاریکی بی.

زولمەت: ظلمە. ع. تاریکی.

هەروەها مەبەست جیهانی عەدەمە، جیهانی لەناوچوون و نەبوون. (ثروت)
تاریکی تەواو مەبەست جیهانی عەدەمە.

شب کز سر چرخ لاجوردی

گوی زر خور... گردی

در ظلمت چاه مغرب افتاد

شد عرصهء دهر ظلمت آباد

(جامی، هفت اورنگ ۷۷۰ - عیفی)

واتە: شەو لە بەرزایی ئاسمانی شینی لاجیوهردی گۆی زێری خۆر کز بوو، کەوتە
ناو تاریکایی دەموو ئیوارەو ناوابوو، جیهان هەمووی تاریک بوو.

لەسەر ئەو زولمەت ئابادی کوفره کە تالیع بوو

سەلا هەستا لە ئینس و جان کە پوژی نووری ئیمانە

(نالی - ل ۵۰۵)

زولمەتی شام: تاریکی ئیوارە، تاریکی سەرەتای شەو.

زولمەت: —————>

شام: سەرەتای شەو، نانی ئیوارە.

لە سایە ی پروویی تۆو شامی خەلقى تەلەتی سویحە

لە شامی زولفی تۆو سویحی ئیمە زولمەتی شامە

(نالی - ل ۴۷۲)

زولمەتی موو: مەبەست پرچ و نەگریجە ی زۆر پەشە.

زولمەت: —————>

پرووناکی پروو شەوقە لە نیو زولمەتی موودا

وەجھی ئەمەتە دل هەموو پەروانەیی موومن

(نالی - ل ۳۳۱)

زونفاره: له یونانی نویدا (زوناری) یه و له یونانی کوندا (زوناریون) ه، واته پشتوین. رشته یه که، که به ستراوه بهو خاچهی که مه سیحیه کان دهیکه نه ملیان. پشتوینی زهرده شتییه کان (کوستی) یان (کوشتی) پی دهلین، نهو پشتوینهی که (نهمی نه سرانی) یه کانیان له روزه لاتدا ناچار دهکرد که بیهستن، تا بهم هویه وه جیا بکړینه وه له موسولمانه کان. (معین)

به عده زین کاری من به زونناره

دینی بردم نیگاهی ترسا خوو

(سالم - ل ۱۱۵)

زوهره جهین: مه بهست جوان و شوخ و شنگه.

زوهره = ناهید: دوه مین نه ستیره ی کومه له ی خوره، که له دوا ی عوتارید و له پیش زهوییه، که ده توانریت به دهسته خوشکی زهوی دابنریت، چونکه به نه اندازه ی نزیك به زهوییه و نزیكترین نه ستیره یه له زهوییه وه... (معین).

جهین: جبین. ع. ناوچه وان، ته ویل.

موشته ری دیده یی نهو ماهرووه و زوهره جهین

به ختی مریخه روزه سیفیهت وهك زوجه له

(کوردی - ل ۵۰)

زوهره جاو: مه بهست چاری گهش و جوانه.

زوهره: ← زوهره جهین.

بوتی شیرین دهانی زوهره چاوم

ده بهستی نوشی نه حل و نیشی زه نیوور

(سالم - ل ۶۳)

زوهره ی زهرا: نه ستیره ی زوهره ی ورشه دار و درمخشان.

زوهره: ← زوهره جهین

شو چه پکته نی نیلوفه ری یو جیلوه یی ره قس

شهرمنده دهکا زوهره یی زهرا له سه مادا

(نالی - ل ۸۳)

گهی چون آینه چینی نماید ماه دو هفته

گهی چون مهره سیمین نماید زهری زهرا

(فرخی سیستانی، دبیرسیاقی - ص ۲۳)

واته: هندی جار مانگی دو هفته یان مانگی چوارده، وهکو ناوینهی چینی
خوی دردهخات و، هندی جاریش وهکو مووروویهکی زیوین، نهستیرهی
زوهری ورشدار خوی پیشان دهدات.

زوود جهنگ، نهو کهسهی که زو وهلجی و شهر بکات، نهو کهسهی که خیرا تووره بیی و
جهنگ بکات.

زود: زو.

پر جهفایه بی وهفایه زوود جهنگه دیر سولج

سهه دریغ و حیفه تبعی روزگاری گرتوه

(نالی - ل ۵۴۱)

زوود خیز، نهو کهسهی که زو وهلدهستی، یان نهو کهسهی که بهیانیان زو له خه
هلدهستی.

زود: زو، خیرا.

خیز: پهگی چاوگی خاسته ن (= خاستن) ی ف. یه. واته هلناسن.

زوود خیز و توند پهوته مهسته دائیم چاو به خه و

گاه. بهد خو و زاله گهه موشفیه شیرین زمان

(کوردی - ل ۳۴)

زوور: زیر.

سهبزه له دوری گول تیره وهك خهتتی پوویی یار

پاپووشی وشك و زوره وهکو پیشی کاکه سور

(نالی - ل ۱۸۹)

زووزنهپ: نو ذنب. ع. مهبهست نهستیرهی کلکاره، نهو نهستیرهیهی که بهدوای خویهوه

كلكىكى پووناكى وەكو ھەورئ ھەيە.

زور: نو. ع. خاوت.

زەنەب: نەب. ع. كلك.

مونه جيم گۆشەيى چاوتى كەدى نووسى لە تەقويمدا

كە ئەمسال زور زەنەب تاليع بوو ئيفسادى ئاسارى

(كوردى - ل ۵۶)

زۆر، توانا، دەسلات، ھيز.

بەزۆر ئەي چەرخ وەكو بەھرامى گۆرم

دەكەي كۆيى منيش بازىگەھى دوور

(سال - ل ۶۴)

زۆراوەر، كورتكراوھى زۆر ئاوەر، زوور ئاوەر، واتە بەھيز، بە توانا.

زۆر: —————>

ئاوەر: بەگى چاوكى ئاوەردەن (= آوردن) ي ف. يە. واتە: ھينان.

زۆراوهرانى فيراق و غەريبيى و بيكەسى

(از دست ھرسە تا چەكند اين دل فگار)

(سال - ل ۶۰)

زۆرى پۆستەمىي، مەبەست ھيز و تواناي زۆرە.

سەد زۆرى پۆستەمىي نىيەتى زۆرى سيم و زەر

تاليع ئەگەر زەعيف بى پەنجە با قەوى

(سال - ل ۱۵۲)

زيب؛ زيوەر، پازاندنەو، ئارايىش، جوانکردن.

كوپ زيبى دەبوستانە كچ شەمعى شەبوستانە

بو بەزمى تەماشاشا كور بو خەلوەتى تەنھا كچ

(نالى - ل ۱۵۹)

نامه‌یه‌کت به که‌رم کردبووه زیبی ته‌حریر
بو نه‌جاتی دل و نارامیی ته‌ن و راحتیی گیان
(کردیی - ل ۳۶)

زیبا: جوان، قه‌شه‌نگ، شوخ و شه‌نگ.

کور تازهو و ته‌ر مادام ساده وه‌کو خوشکی بی
ئه‌مما که روا سه‌بزه دیبا کور و زیبا کچ
(نالی - ل ۱۶۰)

زیبی کوته‌ل: مه‌به‌ست رازاندنه‌وهی جلوه‌برگ و که‌ل و په‌لی مردووه بو نه‌وهی شینی
به‌سه‌ردا بکه‌ن و بیلاویننه‌وه.

زیب: →

کوته‌ل: هه‌لواسینی کالای مردووه بو شیوه‌ن له‌سه‌ر کردنی. (خال)
بوو به زیبی کوته‌لت ساتیره‌که‌ی پادشایی پوم
بو نه‌به‌م له‌م چه‌سه‌رته نه‌نگوشتی حیره‌ت بو ده‌هان
(سالم - ل ۹۱)

زی جه‌وشه‌ن: ذی الجوشن. (اوس بن اعور) له (بني معاوية بن کلاب)، له یارانئ پیغه‌مبه‌ر
(د. خ)، ناوه‌که‌ی به‌هوی نه‌وه‌وه بووه که چوووه بو لای کیسرا نه‌نوشیروان شا،
ئه‌ویش جه‌وشه‌نیکی پییدا و، ئه‌و یه‌که‌مین که‌سی عه‌ره‌به که جه‌وشه‌نی له‌به‌ر
کردووه، سه‌معانی و چه‌ند که‌سیکی تر ناویان بردووه به: (شرح‌بیل ضبابی
کلابی) و (ابی شمر)، ئه‌و باوکی شه‌مه‌ره، که ده‌لین بکوژی نیمامی حسین بووه.
(معارف و معاریف - دایرة المعارف جامع اسلامی - سید مصطفی دشتی.)
زی: ذی. ع. واته: خاوهن.

جه‌وشه‌ن: درع، زری، جوړه به‌رگیکی تایبه‌ت به جه‌نگ بووه که له‌هه‌قه‌ی
ناسن دروست کراوه‌وه له‌کاتی جه‌نگدا پو‌شراوه.

وه‌ک خه‌نجه‌ری زی جه‌وشه‌ن تا رۆژی چه‌شر ده‌تکی
خوینی دلئ مه‌زلوومان به‌و خه‌نجه‌ری موژگانئ
(سالم - ل ۵۱)

زیره بؤ کرمان بردن؛ مهبست کاری بیهوده کردنه.

شاری کرمان شوینی زیرهیه و خه‌ک له‌ویوه زیره بؤ شوینانی تر ده‌بات،
هروه‌ها په‌ندیکی تر هه‌یه به هه‌مان مهبست و ده‌لین: خورما بؤ به‌سره ده‌بات.

زیره سه‌رمایه‌یه بؤ سالم و کرمانی ده‌بسا

شعیری کوردی کیّ بدا جیلوه له لای شیخی که‌بیر

(سالم - ل ۶۹)

زی شان؛ زی شان. ع. خاوون پله و پایه.

زی: زی. ع. خاوون.

شان: شان. ع. پله و پایه، ریز.

خوانی زی شانی جیهان هه‌نگی خو‌شاهه‌نگه وه‌لی

می‌شی دهم نو‌شم و دوم نی‌شم و عه‌کسی عه‌سه‌لم

(نالی - ل ۲۹۱)

زیکری رییا؛ مهبست ناوی خوا هینان به دروه‌یه، خو‌به چاک پیشاندان،

خواپه‌رستیکردن له پیناوی خو‌به پیاو چاک دهرخستن لای خه‌نگی.

زیکر: زکر. ع. یاد کردن، به‌یان کردن، ستایش، دوعا، ویزد.

رییا: ریا. ع. خو‌به چاک نیشاندان، خو‌به پاک داویننی و کرده‌وه باش نیشان

دان، دوو پرووی.

خو‌شتره عوزری گونه‌هکاران له سه‌د زیکری رییا

ئه‌م به نه‌رمی عه‌فوه عه‌فوه ئه‌و به توندی عه‌ف عه‌فه

(نالی - ل ۴۵۲)

زیلی هوما؛ سیبه‌ری هوما، ده‌لین ئه‌و که‌سه‌ی بکه‌ویته ژیر سیبه‌ری بالنده‌ی هوما

به‌ختیار و کامه‌ران ده‌بی.

زیلی: ظل. ع. سیبه‌ر.

هوما: —————>

کهی به چهنگالی هه‌لۆی غه‌م ده‌که‌وی تائیری دل
تا له زاغی خه‌می زولفت هه‌یه‌تی زیلی هوما
(سالم - ل ۳۴)

زیمام: زمام. ع. ئەو پەتەیی که دمخ‌ریته لووتی حوشتره‌وه و جله‌وی پیوه ده‌به‌ستن، جله‌و،
جله‌وی ئەسپ، له‌غاوی ئەسپ..

مه‌که‌ن مه‌نعم که سه‌رگه‌ردان و ویتم
به ده‌س عیشقه‌ زیمامی ئیختیارم
(کوردی - ل ۲۴)

تەرفه‌تول عه‌ینی جودا نابم له دۆست
گه‌ر به ده‌ستم بی زیمامی ئیختیار
(سالم - ل ۶۰)

زینده: زیندوو، مه‌به‌ست وریا، هوشیار، ناگادار، به‌ناگا، چالاک، گورج و گۆل.
زی + نده.

زی: ڕه‌گی چاوگی زیسته‌ن (= زیستن) ی ف. یه‌واته: ژیان.
نده: پاشگه‌ره.

خوشا ڕه‌ندی له دنیا بی مویالات و موجه‌په‌د بی
به‌ڕۆژ زینده‌ی جه‌ماعه‌ت بی به‌شه‌ومات و موجه‌په‌د بی
(نالی - ل ۶۳۰)

قادره‌ کوردی له بو‌قه‌تلی هه‌موومان قادر
عیشقی ئەو زینده‌ ده‌کات و ده‌مرینی به‌عه‌لی
(کوردی - ل ۵۸)

زینده‌گی: ژین، ژیان.

نومی‌دی زینده‌گیم ناوه‌ به‌لاوه
که قاتیل بوو به‌جه‌راح و ته‌بیبم
(کوردی - ل ۲۳)

زیوهر؛ زیوهر. نهوهی که بو جوانکردن و رازاندنهوه به کاردیت، نارایش.

زیوهری حوسنی دلارامه سهوادی خهمی زولف

نانوینی که نهبی زولمهتی شه و شهوقی چرا

(سالم - ل ۲۷)

دلای سالم له کهمی بهخششی تو ههروه کو خاک

زیوهریکن له جهوادت چ هریر و چ ههسیر

(سالم - ل ۶۶)

زیهنی موخاتهب؛ بیر و هوشی قسه له گهل کراو.

زیهن: ذ.ع. یاد، هوش.

موخاتهب: مخاطب. ع. قسه له گهل کراو.

بهو شههدی که لامت که به نیشرابی له تافهت

له ززهت دمگه یینی به دل و زیهنی موخاتهب

(نالی - ل ۱۳۴)

زیده؛ شوینی له دایکببون، نیشتمان.

فهله که پهحمی به حالم که به غایهت دل په ریشانم

په هندهی زید و مهسکهن دور له یار و قوم و خویشانم

(کوردی - ل ۲۸)

زیر؛ زییر، زیر. ژیر، بهشی خوارهوهی هه شتی.

زیر و زه بهر دهبن به دوو فیرقه له فیرقه تهین

واوهیل و نیمتیازه که کی بینه کی بهره

(نالی - ل ۴۴۳)

زیر و زه بهر کردن؛ ژیر و زه بهر کردن، کاول کردن، ویران کردن.

زیر: →

زهبەر: —————→

فهلەك زحمەت له دل مه یلت به دهرکا

بینای ههستیم نهگەر زێر و زهبهرکا

(سالم - ل ۳۰)

ژ

ژاله، شهونم. مەبەست فرمیتسكە.

دیدەت وەكو گول سوورە پری شەبنمی ئەشكە
یا لالەیی پری ژالەییە دوو نەرگسی شەهلات
(نالی - ل ۱۳۹)

ژاوه ژاوه، دەنگی تیکە لاوی بۆقان. (هەزار)

رۆژ و شەو گویمان لەبەر ئەنهار و جۆگە و هاژەهاژە
شەو نییە خەومان لەبەر قرژال و بۆق و ژاوه ژاوه
(نالی - ل ۳۶۳)

ژوولیدە، ————— ژوولیدە

نەزمی شایانی لە کوی بوو عاشقی شۆریدە بەخت
مووی ئاشوافتەیی سەرم وا دەرهم و ژوولیدە ما
(سالم - ل ۳۳)

ژوولیدە، ژوولیدە، ئالۆزکاو، بەیەكداجوون، پەرنیشان، شیاو، ئالۆز.
كەسێ پۆشتانی بالاتە حەریفی ئال و والاتە
كە شیبهی كاكۆلی ژوولیدە سەرگەردانی سەودا بی
(نالی - ل ۵۹۸)

س

ساتمه‌زن: ئەو کەسەى کە لە رۆیشتندا رەت ببات و بکەوێت.

ساتمه: رەت بردن، هەلەنگووتن.

زەن: رەگى چاوگى زەدەن (= زدن) ى ف. يە، واتە لێدان.

ئەسپەكەى چەوت و سیهە عەینە وەكو تالیعی خۆم

سەقەت و ساتمه‌زن و لا جله‌و و لوقمه بەرى

(سالم - ل ۱۴۵)

ساحەتى غەبرای دەوران: مەبەست هەموو جیھانە.

گەر مەلالی حەسرەتى ئەم جەژنە زاھیر کەم لە دل

ساحەتى غەبرای دەوران بۆ مەلالی من کەمە

(سالم - ل ۱۲۸)

ساحیب جى و جاھ: مەبەست خاوەنى پلە و پایەى بەرزە.

جاھ: پلە و پایە، دەسەلات.

چ میوانتیكە ساحیب جى و جاھ و عزیزەت و عەزمە

کە دووعا لەم توفەیلی دەعوەتى و ئەو ساحیبی خوانە

(نالی - ل ۵۰۴)

ساحیبقران: صاحبقران. کەسى کە لە یەكەم دەمى تو و جیگیر بوون لە سکی دایکیدا، یان

له كاتى له دايك بوونيدا دوو ئهستيره به يهك دهگن، يان پاشاي به تواناو داد
خواو جهانگير، كه دهسه لاته كهى پايله دار و بهرده وام بى، ئهم دهربرينه له
ياساكاني ئهستيره وانيبه وه هرگيراه، چونكه به هؤى به يهك گه يشتنى هه ندئ له
ئهستيره كانه وه، وهكو به يهك گه يشتنى زوحهل و موشته رى كه به لگه ي به خته،
به لگه يه بو ئه وهى كه كه سئ له دايك بوو ده بئ به پاشايه كى دادگه ر و به دهسه لات
و پايله بهرز.

يان كه سئ كه له سه رده مى خويدا، له بهر هؤيه ك له هؤيه كان، له هاو كاره كانى
خؤى سه ركه وتنى پتري به دهست هئناوه و له كاره كهى خويدا به توانا بووه، وهكو
دهلئن: وهزيرى ساحيبقران، شاعيرى ساحيبقران.

قران: قيران. قران. ع. واته نزيك بوونه وهو به يه كترى گه يشتن. به يهك گه يشتنى
دوو ئهستيره له كهوت ئهستيره كان، وهكو پيشينان باوه ريان وابووه، ههروه ها
ناوى جوړه پاره يه كى ئيرانيبه كه له سه رده مى قاجارى و سه رته تاي په هله ويذا له
زيو دروست كراوه، كه به رامبه ر به يهك رىالى ئه مپويه. (معين)
به واجى سيكه يى ساحيبقرانى مولك و ميلله ت بووم
ئه مپستا وئى و سه رگه ردانى گه رداوى عه واميمك
(كوردى - ل ۳۲)

ساحيب كولاھ: مه بهست پاشايه.

كولاھ: مه بهست تاجى پاشاييه، كلاو.

دهس به نديانه دين و دهچن سه روو ناره وهن
ساحيب كولاھ و سايه وو به رگن وهكو مولوك
(نالى - ل ۲۵۷)

**ساحيب نه زه ر: صاحب نظر. به ناگا، ناگادار، وردبين، ههروه ها به واتاي جوان په رست و
عاريف و بلند مايه يش هاتووه. (عفيفى)**

تا به خاكي قه دست ديده يى گول رهوشن بئ
فه رشه بو مه قده مى تو ديده يى ساحيب نه زه ران
(سالم - ل ۹۰)

ساحیب نگین: خوش بهخت، خاوون دسه لات.

نگین: مهبست نه موستیله سوله یمان پیغمبهره، به لام خوی به واتای نهو بهره
به رخه هاتووو که خراوته سر نه موستیله، یان چه سپ دمکری له سر هندی خشل.

دهکا ته سخیری دلها له علی لیوت

سوله یمان حیثمهت و ساحیب نگینی

(سالم - ل ۱۵۱)

ساده: ساده روو، مهبست لای مو لی نه هاتووو.

هر سه هر گاه به بانگی نهی هه نسیم

باده و مرگر له ساده بم دایم

(سالم - ل ۸۷)

ساده روو: ← ساده.

گر له عیشقی ساده روویان دل بگویم بیگومان

مورته دم یه عنی نه سیری زولف و پستانی ژنم

(کوردی - ل ۲۱)

ساده لهوح: ساویله، خوش باوهر، نه زان، بی فروقیل.

به زاهیر ساده له وحی وهك پوخت و محشی وهكو دیدت

لهسه دلدا بو چه کیمی و عاقلی ئوستادی لوقمانی

(کوردی - ل ۶۰)

ساره بان: حوشتره وان.

سار (= سهر) + بان (= وان)، خاوونی سهر و بهرینوه به رایه تی و سه روکایه تی،

پاسه وانی حوشتر، ساره وان، حوشتره وان.

ههروه ها ناوی ناوازیکی موسیقایه. (معین)

مه گهر رینی حاجیانه واتیا سه بیاره سه بیاره

مه جهره ناله تی جهری جهری ساره بانانه

(نالی - ل ۴۸۸)

سازش؛ ناشتی، ئاشت بوونهوه، رینگ كهوتن، په یوهندی، سازبوون.

ساز: رېگی چاوگی ساختهن (= ساختن) ی ف. په.

واته: دروست کردن، بینا کردن، بهجی هینان، بهریا کردن، رینگ خستن، پازاندنهوه.

ش: پاشگره.

قته مهلین یاران لهگهال فیرقته وهره سازش بکه

شیت نهبووم وهك په شه من خۆم تووشی بای سهرسر بکه

(کوردي - ل ۲۹)

سازشی توپه و پووی دا به فنوون!

ناری راخستووه بو دوشهکی مار

(سالم - ل ۵۸)

بهچین گرتوویه زولفت دهوری پوخسار

چلون سازش دهکا مارت لهگهال نمار

(سالم - ل ۵۹)

ساعهتهن؛ خیرا، زوو، له هه مان کاتدا.

تورکی پرئفسوونی چاوی کاری سهه جادوو دهکا

ساعهتهن تهسخیر ئه بی بو هه مهکانی پهو دهکا

(سالم - ل ۳۰)

ساغهر؛ صاغر. کراو به عهه بی. واته پیاله ی شهرب، جامی مهی، پیک.

چاوی مهخمووری له خاوی سههاری ههلساره

باده بی ساغهری عیشرته ده پزینی بهه علی

(کوردي - ل ۵۸)

لیوی تو ئه وهخته سهه ساغهر دهچوو

لیوی ساغهر خوژگه لیوی من دهبوو

(سالم - ل ۱۱۱)

ساغەرى تۆلە باادە دايم پر

خاترى من ھەميشە پر ئەلەمە

(سالم - ل ۱۲۳)

ساقيا ساغەرى من خومرەيە نەك رەتلى سەبوك

دەرخورى مەستى يى من شيشە و پەيمانە نىيە

(سالم - ل ۱۳۶)

ساق سەمەن؛ مەبەست پووز سىپى، يان بالآ رىك و جوانە.

ساق: ع. پووز، لە ئەژنۆوھ تا رەقەلەى پى.

ھەروھە تەنەى درەخت واتە لە زەوييەوھ تا دەگاتە لق و پۆپەكانى.

سەمەن: —————>

نەرگس نىگەھ و ساق سەمەن كورته بەنەفشەن

موو سوونبول و پوومەت گول و ھەم لالە كولاھن

(نالى - ل ۳۴۱)

سالىك: سالك. ع. ۱- ئەو كەسەيە كە پىي بەرەو خوا گرتۆتە بەر و لە نىوان سەرەتا و

كۆتايىدايە، مادام كە لە رۆيشتندايە. ۲- سالىك ئەو كەسەيە كە بەرەو مەقامات

دەرۋات بەھۆى (حال) ھو، نا بەھۆى زانست و گومانەوھ. ۳- سالىك رىبوارە بەرەو

خوا، لە بەندييەوھ بەرەو پزگارى و لە زۆرەوھ بۆ تاك. ۴- سالىك ئەو كەسەيە كە

زانستى ئەو گەيشتېتە (عين اليقين). (فرھنگ اصطلاحات عرفانى - دكتور

منوچەر)

بۆ دەكەى تەكلىفى پەسمى ئولفەت و يارى لەمن

كەى بەسوحبەت ناشنايە سالىكى رىگەى عەدەم

(نالى - ل ۳۱۰)

مەجزووبى توروق مورتهعيشى لەرزش و تابى

سالىك رەوشى مەسلەكى رىگەى سولەحابى

(نالى - ل ۶۲۴)

کەس لەسەر حەددى بىابانى مەحەببەت نەگەبىشت
وہکو سالیکی ئەم راہە ھەموو حەيرانن
(سالم - ل ۹۴)

سالیکی جادەى حەقیقى؛ مەبەست ئەو کەسە یە کە رینگای راستیى خوا پەرستىی گرتووہ.

سالیکی: —————>

سالیکی جادەى حەقیقى گەر جەوانمەردى دەکا
تا نەخوونى دەرسى عیشتت ئیبتیدا نابى بە پیر
(سالم - ل ۶۹)

**سالیکی راہە؛ ئەو کەسە یە کە رینگایەک دەگرێتە بەر.
ئەوہى کە رینگای خوا پەرستى گرتۆتە بەر**

سالیکی: —————>

بۆ سەیری خەرامیدەنى ئەم سەر و قەردانە
سۆفی لە تەلەبدان و ھەموو سالیکی راھن
(نالی - ل ۳۴۴)

سان خورده؛ پیر، بەسالآچوو.

خورد + ە. خورده: خواردوو

خورد: چاوگی کرتاوی خوردەن (= خوردن) ی ف. یە. واتە: خواردن.

ه: پاشگره.

وہک پیری سألخورده خەمە دارى پیرمە سوور
مەشغوئى لە غزشە ھەمە جا پایى تا بەسەر
(سالم - ل ۶۸)

سامانى دل؛ مەبەست نارامى دلە.

سامان: رێکوپێکی و نارامییه، کەل و پەلی ژيان، ئەمڕۆ لە کوردیدا بە واتای مال
و دارایی بەکار دێت.

سامانی دلی غمزده جانا له فیراقت

وهك سیلسیلهیی زولفی خهمت دهره مه نیمشو

(سالم - ل ۱۲۰)

سامیری؛ سامری. ع. ئەم ناوه دراوته پال شارێ که له ناوهراستی فهلهستیندایه، به گوێرهی بهسههاته ئیسلامیهکان، له قورئاندا هاتوه، که ناوی پیاویکه له نهتهوهی موسا (بنی ئیسرائیل)، که ئەوانی فریو دا به په‌رستنی گوێرهکهی زیرین، بهم جوړه سامیری فه‌رمانی دا به جوولهکهکان تا موجهوهه‌راتی خوێان فریدایه ناوئاگرهوه و له‌مه گوێرهکهیهکی دروست کرد، له‌گه‌ل نهوهی که هاپوون خه‌لکهکهی ئاگادار کردبوو له‌م بارهیهوه، به‌لام هه‌ر دهیانپه‌رست. کاتێ موسا هۆی نه‌مه‌ی له سامیری په‌رسی، ئەو وتی: (من شتیکم دیوه که ئەوان نه‌یاندیوه و نه‌وه‌یش پاشماوه و به‌جیماوی نیردراوی خواجه) و نه‌مه‌یش به‌ گوێرهی هه‌واله‌کان جێ سمی نه‌سه‌پی جویرائیل بوو. به‌لام موسا به‌م جوړه ئاگاداری کرد: (تا ئەو ده‌مه‌ی که زیندووی، هه‌رکه‌سی که هات بۆ لات، پیتی بلتی ده‌ستی بۆ مه‌به‌). زانا‌یان له‌ باره‌ی سامیرییه‌وه بۆچوون و گومانی جیا‌جیا‌یان هه‌بووه. (گولڈزیه‌ر) له‌ راستیه‌وه نزیک‌تره، ئەو به‌ سوود وه‌رگرتن له‌ میژووی جیا‌بوونه‌وه‌ی سامیرییه‌کان له‌ خه‌لکی تری جیهان، سامیری به‌ نوێنه‌ری سامیرییه‌کان په‌شان ده‌دات، ئەم جیا‌بوونه‌وه‌یه له‌ په‌شدا له ئینجیله‌کاندا باس کراوه، (گولڈزیه‌ر) په‌یوه‌ندی نێوان جووله‌که‌وه‌ مه‌سیحی و موسولمانه‌کان به‌راورد ده‌کات و له‌مه‌دا ده‌گاته ئەو نه‌نجامه‌ی که بۆ سامیرییه‌کان په‌یوه‌ندیکردن له‌گه‌ل غه‌یری سامیریدا به‌په‌سی و پلێتی داده‌نرێ. ئەم خواسته له ئیسلامدا به‌ فه‌رمانی ئاینی سامیرییه‌کان په‌شان درا، که له‌ رابردودا پرووی دا و ئەمه وه‌کو جوړه وریاکردنه‌وه‌یه‌که بۆ سامیری، بۆ هاندانی به‌نی ئیسرائیل تا گوێره‌که‌یه‌کی زیرین دروست بکه‌ن و بی‌په‌رستن. بۆچوونه‌کانی ته‌به‌ری و زه‌مه‌خشه‌ری و سه‌ع‌اله‌بی (ته‌عالی) پروونکردنه‌وه‌کانی (گولڈزیه‌ر) ده‌سه‌لمێن. وه‌ ده‌گێرینه‌وه که ناوی سامیری (موسی بن طلف) یان (موسی بن ظفر) بووه.

سامیری و سه‌حبان و جاروللا و لوقمان و سه‌تیح

موخبیری کوللی علوومی بوون و سه‌رگه‌ردانی عیشق

(کوردی - ل ۱۹)

وا به ناسان عالمی ته سخیری تۆ بوون ماهروو
سامیری یا ئه ولیایی راست بیژی ماهروو
(کوردی - ل ۴۰)

بو فریوی عاشقان و جهزی دل و ماهیری
رهنگه شاگردیت بکهن میهتر نهسیم و سامیری
(کوردی - ل ۵۴)

سامیعه: سامعه. ع. گوی.

سامیعه و نوتقم له ته کلیفاتی دنیا فـاریغن
نیمه بی تۆ تا له گهل کس تاقهتی گوفت و شنه
(سالم - ل ۱۱۷)

سامی نهریمان: سام باوکی زال و باپیره ی رۆسته مه، کاتی که خهک له دهست ستهم و زولمی
نهو زهر پاشای نیران و هرس بوو بوون، داویان له سام کرد، تا بیی به پاشا، به لام
نهو رازی نهبوو، سام ناسراوه به پالنهوانی و نازایی. به لام له ناوی باوکی
گهرشاسب بوچوونی جیاجیا هیه، هه ندیك دهلین سام کورپی گهرشاسب کورپی
نهریمان و بهم جوړه گهرشاسب کورپی نهریمان، به لام هه ندی کس به
پیچه وانوه و دهزانن که نهریمان کورپی گهرشاسب، بهم جوړه سام کورپی
نهریمان، واته سامی نهریمان، یان سامی نهیره م و نهوه ی گهرشاسب. (مجمل
التواریخ والقصص - ۲۵) (تلمیحات)

به نامهردی سه راسه میسلی گورگانین له لای رۆمی
ئه گهر پرویین ته نی عه هدن و مگه ر سامی نهریمان
(سالم - ل ۱۰۶)

سانیه: سانیه. ع. و شتری ئاوکیش. (لاروس)

تابه که ی وه ک راویه و وه ک سانیه ی سی پهل شکاو
بی ته و اف و سهعی و عه مره هه ر بخوم و هه ر بخوم
(نالی - ل ۳۰۲)

ساوه، مهبهست نارایشکراو و رازاوهیه.

ئالتوونی بیگهرد که ورد کرابیت، ورده زیر، ههسان، ئاسنی یان نهو بهردهی که
چهقو و شمشیز و خهنجهری پی تیز دهکن. برپهن.

قاتلی من کهس نییه بوختانی ناحهق بوچ بکهم

من شهیدی خهنجهری موژگانی تازه ساوی تۆم

(کوردی - ل ۳۱)

ساوه، نهو پوول و پارهیهی که پاشا به هیزهکان له میره بی هیز و لاوازهکانی وهرهگرن،
خهراج. (معین)

مهنعی موژگانته مهکه با باجی خوی بگری له دل

شه بهلهشکر چی بدا گهر کیشوهری ساوی نهبی

(سالم - ل ۱۳۸)

ساوه، دهریاچهی ساوه، یان دهریاچهی قوم، یان دهریاچهی سولتان. دریزی ۸۰ کم و
پانی ۳۰ کم، له نزمترین شوینی دهشتی تاران و قوم و ساوهدایه. ناوی نهو
دهریاچهیه سویر و تاله. (معین)

موعجیزه‌ی یاری پهری چیههه دلارامم دهکا

ناوی ساوه تاقی کیسرا ئاگری زهردهشت فهنا

(سالم - ل ۴۰)

ساودان؛ مهبهست نارایشکردن و رازاندنهوه و جوانکردنه.

→ ساو:

لئی دهپرسم بوچ به کل ساو دهی موژه و نهبرۆت دهلی

تیغی تیز ژههراو دهدهم تا هه بهناسوور بن برین

(کوردی - ل ۲۸)

خهریکی دلنهوازیمی بهچاوی مهرحه‌مهت زاھیر

نیهانی بو سهرم تیغی برۆت ساو داوه دهیزانم

(سالم - ل ۷۹)

سایه: سیبهر.

دهس بهندیانه دین و دهچن سهر و ناروهون
ساحیب کولاهو سایه و بهرگن وهکو مولووک
(نالی - ل ۲۵۷)

سایهیی پایه وهکو بآلی هوما و بازی سپیم
نه وهکو بوومی قهدهم شووم و نه ههمرهنگی قهلم
(نالی - ل ۲۸۹)

گههی قهلبولنهسهه بهسکی بهبی سایهه له وادیدا
وهکو مهجنوونی سهحرایی لهبن خاری موغیلانن
(سالم - ل ۱۰۵)

سایه چۆ: نهوی که بهدوای پهنادا دهگهړی، نهوی که بهدوای سیبهردا دهگهړی.
سایه: سیبهر.

چۆ: ← چۆیا

غییری کولاههکته که هوما سایه چۆیه لهو
کهس لینهدا موقابیلی تۆ لافی ههمسهری
(سالم - ل ۱۴۵)

سایه سیفته: مهبهست بیدهسهلات و ناتوانه.

میهری بی میهری روخت گیراوه
لهمنی سایه سیفته چوو به عهبهس
(نالی - ل ۱۵۵)

ای زشب هیجرگران سایه تر
وز نفس عمر تهی مایه تر
سایه صفت چند توانی خفت چند
خیز که خورشید بر آمد بلند
(امیر خسرو، مطلع الأنوار، م، ۳۰۵ - عقیفی)

واته: ئەي ئەو كەسەي كە سىبەرت لە شەوي دوروي لەيارووه قورس و سەخت
ترو، لە تەمەن و ژيان بەتال و بئى مايه تری، ئەي ئەو كەسەي كە وەكو سىبەري،
تاكەي دەتوانيت بنوويت، هەلسە كە خۆر هەلات و بەرز بووهوه.

سايەى هوما هاتنه سەر كەسى: مەبەست ئەوپەري كامەرانى و شادبوونه، بوون بەپاشا،
پيشينان دەلێن ئەو كەسەي كە سىبەري بآئندەي هوما بكەوێتە سەري، ئەو كەسە
بەختيار دەبى، يان دەبى بە پاشا.

سايە: سىبەر.

هوما: →

تاكو بێتە سەر سەري سايەي هوما ناوا نەبى

لووتى پاپاخى لەگەل سەقفى فەلەك دەعوا دەكا

(سالم - ۲۹)

سەپا، صبا. ع. بايهكە لە لاى سەرووي رۆژەلاتەوه هەلەكەت و بايهكى فینك و خۆشە.
هەروەها لاى شاعيرانى كۆنمان، پەيامبەر و نامەبەر بووه لە نێوان دلداران و
دلبەراندان.

ديسان يەكێكە لە بيست و چوار بەشەكەي مۇسقىاي كۆن.

گوتم راستى سەبا هەلسە گوتم مەشرب موخالیفيە

گوتم نارئ گوتم بايه گوتم ئەو جئ گوتم دووره

(نالی - ۴۰۹)

سەبا گەر لايدا زولفت لـه كۆلمت

دەلێم يا ماهه يا خورشیده ئەنگوت

(كوردی - ۱۰)

نەگەر چى خاك و خۆلى پەهگوزارم

بەسەرما خۆگوزەر ناکا سەباتان

(كوردی - ۳۰)

سهبا جارئ بلى بهر سوخمه ئالهي ديدە مەخمورە
به حوسنى عاريزى خوى حەيفە وا ببياك و مەغرورە
(كوردى - ۴۷)

سهبا ياراتى مەجليس گەر هەوالى من دەپرسن لىت
بلى كيشاويەتە مەيخانە چاوى بىچووە عەييارئ
(كوردى - ۵۳)

هەرکە غائب یم له فیکرا دل دەچیتە پەردەوہ
پەى بەوى نابا ئەوى ناگاتە پەى پەیکى سهبا
(سالم - ۳۹)

سهبا؛ سباء. ← هود هود.

هود هودی دل حەبسى بەلقيسى سهباى دیوہ یەقین
خوى که دامین گیری شاهى ئاسەفى سانىی دەکا
(نالی - ۱۰۵)
میلهتی کورد و عەرب هەردوو یەکە تەفرەقە بوون
لە جەفاو و میحنەتی موکى سهباو و یەمەنى
(نالی - ۶۷۳)

سهبا؛ سیل. ع. جوړه برینیکه له چاو دیت دەبیتە هوی ئەوی که لیلایهک له سەر چاودا
دروست بکات. هەر وها ئەو پرگه سوورانەى که له سەر چاو دروست دەبن.

يار وهکو مەردومەکی دیدەمە سەد حەیف رەقیب
لەبەر ئەم مەردومەکی دیدەمە هەر وک سهباە
(كوردى - ۵۰)

سهبت کردن؛ نووسین.

سهبت: ثبت. ع. نووسین، نووسراو.

لازمی عه‌رزى حاله كاغه‌زى زهر ته‌به‌ق ته‌به‌ق
شهرحى مي‌ه‌ن به خوئنى دل سه‌بتى ده‌كهم وه‌ره‌ق وه‌ره‌ق
(سالم - ۷۶)

سه‌بتى دل بوون؛ جيگير بوون له دلدا.

سه‌بت: ← سه‌بت كردن.

پوژى نه‌وه‌ل سه‌بتى دل بوو حه‌رفى عيشقت به‌عه‌دين
قهت به سه‌يلاى هه‌وا‌ديس لئى مه‌حوو نابيت‌ه‌وه
(سالم - ۱۳۳)

سه‌بزه؛ مه‌به‌ست نه‌و مووه‌يه كه له‌سه‌ر ده‌موچاوى گه‌نجى تازه پيگه‌يشتوو ده‌رويت.
وشه‌كه خوئى به واتاى سه‌وزه ديت، گزوگيا.

كوپ تازه‌و و ته‌ر مادام ساده وه‌كو خوشكى بئى
نه‌مما كه روا سه‌بزه ديبا كور و زيبا كچ
(نالى - ۱۶۰)

سه‌بزه‌ى خه‌ت و خال؛ مه‌به‌ست گه‌نده مووى تازه پرواوى ده‌موچاوى جوانى ياره.
رامى خوئى كردووم وه‌كو وه‌حشى به سه‌بزه‌ى خه‌ت و خال
ده‌ست و پاى به‌ستم به عيشوه‌ى كه‌يد و نه‌فسوون عاقيبه‌ت
(سالم - ۵۳)

سه‌بوک؛ سووک.

سوئى كه گران باره بئى مه‌غز و سه‌بوک باره
سووف پوژى غه‌مى باره نه‌و بارى له‌كن په‌شمه
(نالى - ۴۷۴)

سه‌بوک سه‌ر؛ مه‌به‌ست سه‌ر سووکی و ناراميه.

به‌لام به‌زوئى به واتاى نه‌زان و كه‌م هوش هاتووم.

سهبوك: سووك.

به پايين هات شهوى هيچر و نه سيمي سوبحى وهسل نهنگووت
بهرم دهى نهى تهى غهم وا به يانه با سهبوك سهريم
(سالم - ل ۸۰)

سهبوو؛ مه بهست كوويهى شهرا به.

كوويه، گوژه.

مهستى يى من وهرايى يسانانه
ساقيا خوم بده به جامى سهبوو
(سالم - ل ۱۱۶)

سهتر بهندى؛ مه بهست نووسينى ديزه شيعره، كه په يوه ندييان له گه ل يه كتريدا هه بى.
سهتر: سطر. ع. ديز.

كاتبى فيكرم له دلدا ديقه تى ئينشا دهكا
جوست و جز بو سهتر بهندى كاغه زى ميرزا دهكا
(سالم - ل ۲۹)

سهتيح؛ سطيح. ع. نهو كه سهى كه زور حهز له راکشان و نوستن له سر پشت بکات.
(ابن ربيعة) پياوئ بوو له (بني ذئب) له سردهمى پيش ئيسلامدا، كه هميشه
له سر پشت دريژ دهبوو، دهنك و باسى غه ييبىياتى راده گه ياند، ده لئين يه كئ له و
هه والانهى كه پيشينى كردبوو، پهيدا بوون و دهر كه وتنى پيغه مبهرى ئيسلام
بوو، ته مه نيكى زورى به سر برد و به پنى هه ندئ له چير و كه به سه ر هاته كان، له
شهوى له دايكبوونى پيغه مبهردا (د. خ) كوچى دوايى كردوو. (معين)

ساميرى سه حبان و جاروللا و لوقمان و سه تيح
موخبيرى كوللى علومى بوون و سه رگهردانى عيشق
(كوردى - ل ۱۹)

سههرگاه؛ دهمو به يانى، كاتى به يانى.

گاه: پاشگره بو كات.

تهلب كه م گهر به غه یرمز تو له نه لالا

به عه فوا چي مونا جاتی سه حر گاه

(سالم - ل ۱۲۱)

سەحبان؛ سحبان. ع. (ابن زفرین ایاس وائلی) و تاربیژی به نایوانگی عه رب، له (۵۴ ك

- ۶۷۴ ز) كۆچی دوایی كردوه، نمونه ی زمان پاراوی بوو، مه عاویه پیی وتوه:

و تاربیژ ترینی عه رب تۆیت. (معین)

سامیری و سەحبان و جارولالا و لوقمان و سه تیح

موخبیری کوللی علومی بوون و سه رگه رانی عیشق

(کوردی - ل ۱۹)

سەحرا نه وهره؛ بیابان ته ی که، بیابان بر، بیابان گهر، بیابان گهره.

نه وهره: رمگی چاوگی نه وهره دیدن (= نور دیدن) ی ف. یه. واته: ته ی کردن، برینی

ماوه ی نیوان دوو شوین. واتای تری هیه وهك: پیچان.

پیم بلنی خالید نه گهر تو شیت نه بی و سه حرانه وهره

تو له کوئی و غه زنین و کابول خاکی هیند و قه نده مار

(سالم - ل ۶۲)

سەحرای سینه؛ مه به ست دهر وونی کپ و مات و غه مگینی دلداره.

سینه: سنگ.

له سەحرای سینه خساری غه م رواوه

له هه وری دل خه فته بارانه نه مشه و

(کوردی - ل ۴۴)

سەحرای مه حشه ر؛ بیابانی مه حشه ر، روژی حه شر.

نه و سیبه ره که قویبه یی فیره دوسی باقیبه

نه و سیبه ره که خیه ته ی سه حرای مه حشه ره

(نالی - ل ۴۲۴)

خرمنی در دامن صحرائی محشر سبز کرد
هرکه مشت دانه ای در رهگذار مور ریخت
(صائب، کلیات، ۲۱۹- عقیقی)

واته: هر که سنی که مشتی دانی له پینگه، یان پینجهی میرووله‌دا بۆکرد، ئەوا
خەرمانیکی له داوینی سەحرای مەحشەردا روواند، یان بە دەست هینا.

سەحن: صحن. ع. ناوەڕاستی ھەوشە، ناوەڕاستی کۆشک و سەرا.
چ بلیتم حالەتی دل چۆنە لە هيجرا سالم
سەخی گولزاری سەنەندوج وەکو زیندانی منە
(سالم - ل ۱۳۱)

سەخت جان: جان سەخت، ئەو کەسە بە نیش و ئازاریکی زۆرەو هەریچی.

قەت گوریز نەدا لە تیری موژەت
ئەو بەسا سەخت جان و بیعارم
(سالم - ل ۸۱)

سەخت روو: بێ ئابروو، بێ شەرم، بێ حەیا، رووگرت.

یەك زەرە عەكسی پرتەو دەرکەوت و تووری سووتاند
ئایینە سەخت روو بسوولەو عەكسە تابێ هینا
(سالم - ل ۳۵)

سەدا: صدا. ع. دەنگ، ئاواز، بانگ.

دەنگدانەو لەناو چیاو شوینی تر کە دووبارە بگاتەو بە گوێ.
نای سەدا لە پەنجەرەکەو جوو فوغانی جوغد
غەیرەز شەقامی موور نییە شوینی پێ گوزەر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۱)

دیده وەك هەوری بەھاران خوین دەگریینی و سەدای
پینکەنینی غونجەیی نەو سەبزه پەرتینم نەھات
(کوردی - ل ۱۲)

له پیتی دلدا سەدایی دیت مەزنده

زپەیی زنجیرەکەیی جارانه ئەمشەو

(کوردی - ۴۴)

سەدر: صدر. ع. لێرەدا مەبەست: پێشەوا، رابەر، سەرۆک، مەزن.

کە دەلێن سەدری ئەعزەم، مەبەست سەرۆک وەزیرانە.

سیراجی ئەنبیا خەتمی روسول نووری موبینى حەق

کە عالی کەعب و قەدر و دەست و سەدر و خاتەمی شانە

(نالی - ۵۰۴)

سەد قیران: مەبەست ماوەو رۆژگاری زۆر دوورودریژە.

قیران: قران. ← ساحیبقران.

راستە گەردوون چابوکە بۆ رەنگی بەد رەبەتی وەلی

نارژینى رەنگی بەم رەنگە لە مودەیی سەد قیران

(سالم - ۱۱)

سەراب: زەوی خویناوی یان بیابان کە تیشکی خۆری لێدەدات و لە دوورەو لە ئاو

دەچیت.

وشەیی سەراب کورتکراوەی (سەرناب)ە، واتە سەری ئاو، پووی ئاو.

ئاب: ئاو.

نالی یو سینەیی بی کینەیی چاکم ئەمما

چاکی دامەن تەرم و وشکە سەرابی عەمەلم

(نالی - ۲۹۲)

فەزا بەحرى موحیت و وشتری تیدا سەفینەیی بەر

سەرابی میسلی نیل و دیجلەو و جەیحوون و عومانە

(نالی - ۴۸۹)

له بن خاکی مه‌غاکی ئاته‌شینی له‌علی له‌ب توشنه
له سه‌ر ئابی سه‌رابی سه‌رووی سه‌رابی موغیلانه
(نالی - ۴۹۲)

سه‌راپا: سه‌رتاپا، سه‌رانسه‌ر، سه‌موو، گشت.

سه‌راپای گواره زه‌ردی ترس و له‌رزه
ده‌لئی عاسیی بووه له‌و جیگه به‌رزه
(نالی - ۴۸۸)

سه‌راسه‌ر: سه‌رانسه‌ر، سه‌موو، گشت، سه‌رتاپا.

له نه‌سلئی بانیی نه‌م کاره کاسبه‌ایی شه‌ه‌ریی بوون
له نه‌مری فیتنه نه‌نگیزیدا سه‌راسه‌ر میسلی مه‌ردانن
(سالم - ۱۲)

سه‌راسیمه: سه‌رسورپماو، واقورپماو، سه‌رگه‌ردان، سه‌راسان، شیواو، په‌ریشان حال.

یا ره‌ئسی یه‌تیمیکی که بی به‌رگ و نه‌وابی
غه‌لتان و سه‌راسیمه‌ی نه‌داکێک و نه‌بابی
(نالی - ۶۱۵)

به‌ده نه‌حوالی نه‌شخاسی که خاسی مولکی بابانن
له بێدادی فه‌له‌ک هه‌ریه‌ک سه‌راسیمه‌و هه‌راسانن
(سالم - ۱۴)

نۆکه‌ر و سواره‌ی تهنه‌نگداری سه‌راسیمه‌ن سه‌موو
نزمی تی‌کچوو مانه‌وه وه‌ک گوسفه‌ندی بی شوان
(سالم - ۹۲)

به‌ده نه‌حوالی نه‌شخاسی که خاسی مولکی بابانن
له بێدادی فه‌له‌ک هه‌ریه‌ک سه‌راسیمه‌و هه‌راسانن
(سالم - ۱۰۲)

سەراویزە: کورتکراوەی (سەراویزە)یە، واتە سەر دانەویو، سەرشۆر کراوە. بەشی دووەمی
وشەکه ئاویزە. که دوو بەشە: ئاویز + ە.

ئاویز: ئاویز پەمگی چاویگی ئاویختەن (= آویختن) ی ف. یە. واتە: هەلۆاسین،
شۆرکردنەوه.
ه: پاشگرە.

ئاویزە: ئاویزە، واتە، هەلۆاسراو، شۆر بوووه.

بە سەراویزەیی چاوینەیی کەللەیی سەریان

لە کەیی و قەیسەر و ئەسکەندەر و دارا نییە باس

(نالی - ل ۲۳۵)

سەر ئەفگەندە: سەر شۆر، مل شۆر، مل کەج.

ئەفگەندە: توور دراو، فرێندراو. ئەفگەند + ە.

ئەفگەند: چاویگی کرتاوی ئەفگەندەن (= افگندن) ی ف. یە. واتە: فرێدان، تووردان،
خستن و کێشان بە زهویدا، هەروەها بە واتای راخستنی فەرشیش دیت.

لە مەحشەردا ئەگەر بێ پروویی تو مائیل بەجەننەت بم

لە لای یارانێ ئەهلی دل سەر ئەفگەندەیی خەجالت بم

(سالم - ل ۷۹)

سەر ئەفگەندەیی حوزووری سەر بڵندانی قیامەت بم

سەرم تا دانەنیم شۆری ویسالت گەر لەسەر دەرکەم

(سالم - ل ۸۴)

سەر ئەنگوست گەزین: مەبەست سەرسورمان، یان پەشیمان بوونەوه.

سەر ئەنگوستی گەزی راھیب کە دیتی خالی میهری پروو

بەسەریادا وتی هەر مەنزلی عیسایە جادوویی

(سالم - ل ۱۵۶)

سەریار: ئەوهی کە ببیتە مایەیی دلگرانی و پەستی و ناخۆشی.

من چم و حەدەم چیبە عاجز دەبی لیم چاوەکەم
عەقل و دینم توحفە یە گیان و دلم سەرباریە
(کوردی - ل ۵۱)

سەریە سەر: مەبەست گشت، هەموو، سەرتاسەر، سەرانسەر.

سەریە سەر پێچیدە بوو تۆماری عومر
شەرحی عیشقە ئیبتیدا تا ئینتیها
(سالم - ل ۲۵)

سەربیرینی پەرچەم: بیرینی پەرچەم، قرتاندنی پەرچەم.

رەها ناکا دلم تۆرە ی خەمی یار
سەری نەبێن هەتا وەك پەرچەمی یار
(سالم - ل ۵۷)

سەربیرینی خاریجی: مەبەست بیرینی ئەگریجە، تا کۆلی جوانی یار دەرکەوینت.

لە کۆلمت هەرچی خاریج بی سەری ئەگریجە قەچی کە
بلین با سەر بیرینی خاریجی بۆ رەونەقی دین بوو
(سالم - ل ۱۰۸)

سەر بلووک: مەبەست سەردەستە ی لەشکرە، ئەوێ کە سەرۆکی کۆمەڵی سەرباز بیت.

سەر بلووک لای پشتی گرت و سونگی دەوران هاتە پیش
هەسەرەتا باز هەم نەیانزانی نيزام وا بیحەیان
(سالم - ل ۱۳)

سەر بلووکیان خالەکە ی هەورامی بوو قالە ی شەریف
هەم رەفییان بوو عەزیزە حیزمکە ی چوچانیان
(سالم - ل ۹۹)

سەر جودا نەبوون لە زانوو: مەبەست غەم و خەفەت و گۆشەگیرییە.

زانوو: ئەژنۆ.

له بهزمت تا به ناکامی جودا بم
جودا نابی سهرم یهك دم له زانوو
(سالم - ل ۱۱۴)

سهرچشمه: سهرچاوه، کانی.

لهبت سهرچشمهیی ئاوی حهیاته
وهلی بۆ کوژتنی من بهرقی شههر بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

سهرچشمهیی حهیات: ← ئاوی بهقا.

بی لهبت شادنیم بهسهر چهشمهیی حهیات
دهردی تو نادهم به دهرمانی حکیم
(سالم - ل ۸۸)

سهرچناری چهشمهیی چاوه لقولان: مه بهست فرمیسکی زۆر و به خور پشته.
سهرچناری چهشمهیی چاوم نهگهر وا ههلقولی
مهوجی گهردابی دهگاته کۆهی گهردوون عاقیبهت
(سالم - ل ۵۳)

سهرچوون: بهسهرچوون، تهواو بوون، کۆتایی هاتن.

عهیشی وهسلم برده سهر نهندوهی هيجريش سهردهچی
مهوسیمی ئوردی بهههشتم دی دهمیکیش دهی دهبی
(سالم - ل ۱۴۲)

سهرحهده: سنوور.

کەس لهسهر ههردی بیابانی مهحهببهت نهگهیشته
وهکو من سالیکی ئهم راهه ههموو هیرانن
(سالم - ل ۹۴)

سهررشته: مه بهست، نامانج، چارهی کار، راستی، جلهوی کار، بنچینه.

ئەي جيلوه دەرى حوسن و جلّه و كيشى تەماشاشا

سەر پشتهيى دىن بى مەدەدى تۆ نيبه حاشاشا

(نالى - ل ۷۵)

سيه بهختى جودا ناكادلى سالم له تورپى تۆ

به مهحزى كەشمەكەش سەر پشتهيى ئەم كارە بەرنادا

(سالم - ل ۱۷)

سەر زەدە: مەبەست سەردانە.

زەدە: لیدراو.

زەرپاتى عوكوسى كەششى ميهرى جەلالن

وا دىن و دەچن سەر زەدە سولتان و شەهەنشا

(نالى - ل ۷۶)

سەرسەرى: ئەنجامدانى كارى به بى بىرکردنەوه، سادە، تاقي نەكراوه، بىكەلك، بىههوده.

سەرسامى ماجەراى فەلەك بم ئەگەر بى

سەودايى عيشقى تۆ له سەرمدا به سەرسەرى

(سالم - ل ۱۴۵)

سەرسەرى ياز: به كەسى دەوترى كە كارەكانى به شۆهەيهكى ناپىك و به بى بىرکردنەوه

ئەنجام بدات و قسەو كردهوهكانى نابەجى بىت. يان به بازىكى بىكەلك و هىچ له

بارانەبوو و ناتوان دەوترى.

سەرسەرى: —————>

باز: رەگى چاوكى باختەن (= باختن) ى ف. يە. واتە دۆراندن، يارى كردن.

هەندى جار له كۆتايى وشەيهكەوه دىت به واتاي يارىکردن يان خەرىك بوون به

شتىكەوه، وەكو: كەوباز، كۆتر باز، سەرسەرى باز... هتد.

ئەم سەرسەرى بازانە كەوا هەمسەرى بوومن

موشكىل بگەنە ساعىدى شاهىكى وەكو من

(نالى - ل ۳۳۱)

سەر فرۆهینان: سەر فرۆهینان، سەردانەواندن، مل که چکردن به مەبەستی رێژ لێنان.

گۆل و سەرو و سنەویەر هەرتەرەف سەریان فرۆ دینن
بچیتە باغەوێ گەر دولبەری سیمین عوزاری من
(سالم - ل ۹۳)

سەر فگەندە: سەر شوێ، مل که چ.

فگەندە: فگەندە، ئەفگەندە، ئەفگەندە.

واتە: فرێدراو، راخراو. بەلام لێرەدا بەواتای شوێ و که چ هاتوو.
فگەند: چاوگی کرتاوی فگەندەن (= فگندن) ی ف. وە هاتوو. واتە: فرێدان،
تووێدان، راخستن... هتد.
ه: پاشگرە.

جان موخەققەر نەقد دەرکەف سەرفگندە چاوەرێ
خوسرەوی خوویان بلێن سالم ئەوا پیشکەش ئەکا
(سالم - ل ۴۰)

سەر فگەندە: دیدەتە ئاھووی خەتا
پایە مائی لەنجەتە سەروی ئیرەم
(سالم - ل ۸۲)

سەر قەدەم دانان: مل که چ بوون، خو بەدەستەو دان، سەرخستە بەر پینی یار.
سەرم ئەووێ قەدەم دانا لەسەر کووچەیی رەھی عیشت
دل و دینم بە یەغما چوولە سیحری چاوی فەتتانت
(سالم - ل ۴۹)

سەر قەدەم گردن: مەبەست ئەویەری تاسەو ئارەزوو، بەسەر رۆیشتن لەجیاتیی بە پی
رۆیشتن که نیشاناندانی ئەویەری رێژە.

بو تەیی راهی مەتلەبی تو سەر قەدەم بکا
تو شاهی حوسنی و سالمی بیچارە لەشکری
(سالم - ل ۱۴۵)

سەرکەش: یاخی، سەرکیش.

بئى دَل و گوئى و نه سیحه ت نهگر و سەرکەش و رهند
سپله و هه رزه و نه و باش و بهد نه توار و نه زان
(كوردى - ل ۳۷)

سەرکەشى: سەرکیشى، سەر پیجى، یاخی بوون.

بونىانى کيبر و سەرکەشیه تاقى کيسره وى
دانانى زولم و پروو ره شیه تهختى نابنوس
(نالى - ل ۲۲۸)

سەرگه شته: سەر گهردان، ئاواره، دهر به دهر.

گه شته: سوورپاوه، چه رخا، خول خواردوو، گوپا، هه له و گه پا، گويزراوه،
له ناوچوو.
گه شت + ه.

گه شت: چاوگی کرتاوی گه شته ن (= گشتن) ی ف. یه. واته: گه پان، سوورپان.
چه رخان، گوپان، به دواى شتيكدا گه پان...

کوللى عالم وا بوون سەر گه شته و چه يرانى عيشق
هیچ کەس نازانى نه حوالى سەر و سامانى عيشق
(كوردى - ل ۱۹)

نابلهى دهردا كهفى پنى تاقه تى ههنگامى چه هد
سالمى سەرگه شته نه ربهس رپی موسیبه ت تهى ده كا
(سالم - ل ۲۰)

بهسى دوون هيمه ته گه ر ناره زووی نه و رهنگی شاهى كا
هه تا سەرگه شته سالم ئوفتادهى سایه یى كووته
(سالم - ل ۱۲۲)

سەر له وحى دهفتهر: مه بهست ناودار و مه زن، پله و پایه بهرز، به ناو بانگ، هه ژا.

مه‌علوممه چونکه جه‌معی روسول موقته‌بیس له‌ون
یووسف یه‌کی له‌وانه که سهر له‌وحی دهفته‌ره
(نالی - ل ۴۲۶)

سهر میچ؛ بن میچ، سه‌قف، سهر.

دوودی سهر میچی گوله‌نگی له‌ت له‌تی ده‌سرازه‌که‌ت
بان و دیواری به میسلی لانکه‌ی نه‌جزا شکاو
(نالی - ل ۳۵۶)

سهر نیگون؛ سهر به‌رهو ژیر، سهر به‌رهو خوار، هه‌لگه‌راوه.

په‌ریشان و شکسته‌و سهر نیگون داماوه زولفه‌ینی
تومزه بادی سه‌بای چین و خه‌تای لی داوه زولفه‌ینی
(نالی - ل ۶۷۵)

سهر: درمختیکه گه‌لاکانی تیژ و باریکه و به‌رزی ده‌گات نزیکه‌ی ۲۵ میتر و قه‌فه‌که‌ی تا
۲ میتره، هه‌میشه سه‌وزهو داره‌که‌ی پته‌وه.

له‌خه‌زان بی خه‌به‌ره به‌رگی به‌هار و چه‌مه‌نی
بی به‌قایی گول و سهر و سه‌من و یاسه‌مه‌نی
(نالی - ل ۶۶۸)

سهر و سامان؛ مه‌به‌ست ریک و پیک، رازاندنه‌وه.

کوللی عاله‌م و ابون سهر گه‌شته‌و چه‌یرانی عیشق
هیچ که‌س نازانی نه‌حوالی سهر و سامانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

سهرستان؛ شوینی که هه‌مووی درمختی سهر و بیت، باخی سهر و.

سهر: →

ستان: پاشگره بو شوین.

نهیستان و خسهك زاری سونووفی شهوکهیی خاری
گهلی خوشتر له سهروستان و دلگهشتر له بوستانه
(نالی - ۴۹۴)

سهروکار، مامهله، کاروبار، کار.

لایهك (زهبانییه) له سهروکاری ناره‌نار
(هل من مزید) زوبانییه وهك ماری نهژدهر
(نالی - ۴۴۱)

سهروی ئیره‌م: مه‌به‌ست خو‌ری به‌ه‌شته.

سه‌رو: —————>

ئیره‌م: —————>

سه‌رفگه‌نده‌ی دیده‌ته ئاهووی خه‌تا
پایه مالی له‌نجه‌ته سه‌روی ئیره‌م
(سالم - ۸۲)

سهروی خه‌رامان: مه‌به‌ست بالای به‌رز و ریکی به‌له‌نجه‌و لاره.

سه‌رو: —————>

خه‌رامان = خورامان. رو‌یشتنی به‌له‌نجه‌ولار، په‌وتی به‌له‌نجه‌ولار. خه‌رام + ان.
خه‌رام: په‌گی چاوگی خه‌رامیدن، خورامیدن (= خرامیدن) واته په‌وتی جوانی به
نازو له‌نجه‌ولار و یقار.

ان: پاشگره بو مه‌به‌ستی چو‌نیه‌تی.

وه‌کو بولبول فوغانیکه دائیما کوردی له ده‌وری گول
وه‌کو قومری بنالیینه له تاو سه‌روی خه‌رامانی
(کوردی - ۶۰)

سهروی ره‌وان: بالای به‌رز و ریکی دل‌به‌ر له‌کاتی رو‌یشتندا.

سه‌رو: —————>

پهوان: له کاتی پوښتندا، به دم پوښتنه وه، پهو + ان.
پهو: پهگی چاوگی پهفتهن (= رفتن) ی ف. یه. واته: پوښتن.
ان: پاشگره بو چونیته تی.

ګر بییه ده ری سهروی پهوانی له ئیره مدا
وهر نه ییه ده ری ناهووی چینی له حه ره مدا
(نالی - ل ۹۳)

بی سهروی پهوانم که له بهر نه شکی پهوانم
خه رقه بوو ته غه رقه که وا سهوزه له بهر ما
(نالی - ل ۱۱۹)

من سهروی پهوانی چه مینی عالمی بالام
نالی به توفه یلی بوو ته سایه له دوومن
(نالی - ل ۳۳۲)

زولف نه ګر دووکه له دووکه له بهری ګولناری نییه
سهره ګر قامه تی که ی سهروی پهوان باره وه ره
(نالی - ل ۴۱۳)

ګلعداری ز گلستان جهان مارا بس
زین چمن سایه آن سر روان مارا بس
(حافظ، هروی - ص ۱۱۱۵)

واته: له ناو ګولزاری جیهاندا شوخ و شهنګیکی دموچاو وه ګول بو نیمه بهسه
و، له ناو ګولستانی جیهاندا سیبهری ئهو دلبره بالا وه سهره بو نیمه بهسه.

سهروی ناز: مبهست دلبره ی بالا بهرزی به نازه.

خاوکه ری خانمه قه تاره ی سولو سهوزه ی نه سه مه جان
په قسی سمکه نازی شههر ناشوب و غمزهی سهروی ناز!
(کوردی - ل ۱۸)

بارخ زرد آمدم سوی درت ای سرو ناز

یعنی آوردم به خاک درگهت روی نیاز

(هلالی، دیوان، ۸۴ - عقیفی)

واته: ئەی دلپەری بالا وهك درمختی سه‌روی جوان و به‌ناز، به‌رووی زه‌رده‌وه
رووی نیازم بو خاکی به‌ر ده‌رگا‌هت هینا.

سه‌ری بستەر نه‌دیو؛ مه‌به‌ست بی‌خه‌وییه.

بستەر: نوین، دۆشه‌ك.

به‌مه‌رگی تو له‌به‌ر تۆشه به‌می‌حنه‌ت

سه‌رم نابیننی بستەر غه‌یری زانوو

(سالم - ۱۱۵)

سه‌ری بی‌سامان؛ مه‌به‌ست سه‌ری که نارامی و خو‌شی تیدا نه‌بی‌ت.

سامان: نارامی و له‌سه‌رخو‌یی، رێك و پێکی.

غه‌یری سه‌ودا و خه‌فه‌ت نه‌م سه‌ره سامانی نییه

غه‌یری ته‌سلیم و جه‌فا نه‌م دلّه ده‌رمانی نییه

(سالم - ۱۳۵)

**سه‌ری؛ صریر. ع. ده‌نگ و جیره‌ی ده‌رگا و شتی له‌و بابه‌ته له‌کاتی کردنه‌وه و داخستندا،
جیره‌ی قه‌له‌م له‌کاتی نووسیندا، ده‌نگی خه‌ره‌ك... هتد.**

سه‌ری جوبوشی ته‌خت و مه‌حه‌فه‌ی مه‌خمه‌لی سه‌وزی

ده‌لیتی ته‌سبیحی مورغانه له‌سه‌ر ته‌ختی سوله‌یمان

(نالی - ۴۹۹)

سه‌ری غه‌یری زانوو نه‌دیو؛ مه‌به‌ست ته‌نها غه‌م و خه‌فه‌ت خوارده‌.

زانوو: نه‌ژنو.

به‌مه‌رگی تو له‌به‌ر تۆشه به‌می‌حنه‌ت

سه‌رم نابیننی بستەر غه‌یری زانوو

(سالم - ۱۱۵)

سەرى موو؛ مەبەست زۆر كەمە، بە ئەندازەى سەرى موویەك.

بەحسى سېرى دەھەنى نوقتە بە نوقتە بگەپئى

سەرى موویى نىيە بى نوكتە لە دیواندا

(نالی - ۹۲)

سپەھ روو بم وەكو زولفت سەرى موو گەر خىلافى بى

بەحەقى موسحەفى رووى تو دزى دل خالى هیندووتە

(سالم - ۱۲۱)

وہفا ناکا لەگەل من موو میانى من سەرى يەك موو

ئەگەر ھەر مووم زەبانى بىت و دەرکا ھەر زەبان موویى

(سالم - ۱۵۵)

سەعدى: ع. پىرۆز پىچەوانەى شوومە، (سعود) كۆيە، سعدان - سعدین، دوو ئەستىزەى

سەعد، كە موشتەرى و زوھرەن، ھەر وھا بە ئەستىزەى موشتەرى دەلێن: سەعدى

ئەكبەر و سەعدى ئەلسعوود. (عمید)

دوو سەد جار وەزعى چەرخى ئاسمان گۆرا بە سەعد و شووم

ستارەى نەحسى سالم بوو لە قەرنىكا نەبوو ئاوا

(سالم - ۲۷)

سەعدى: (مشرف الدین مصلح بن عبداللە شىرازى) نووسەر و شاعىرى گەورەى سەدەى

ھەوتەمى كۆچى، مەرگى ئەو لە نىوان سالانى ۶۹۱ و ۶۹۵ى كۆچىيە، باو و

باپىرەكانى لە زانايانى ئاينى بوون، سەعدى لە شىرازدا خەرىكى خویندن بوو،

دوای ئەو چوو بۇ بەغدا، لە قوتابخانەى نىزامىيە دەيخویند، ھەزى لە گەشت و

گوزار دەکرد، چوو بۇ شام و حىجاز و سەرروى ئەفەرىقا، پەيوەندى و تىكەلاوى

لەگەل ھەموو چىنەكانى خەلكدا ھەبوو، دوای گەشتە درىژەكەى بە كۆلى زانيارى

و زانستەو گەرايەو ھە بۇ شىراز. لەو كاتەدا ئەتابەك ئەبو بەكر كورپى سەعد كورپى

زەنگى لە فارسدا فەرمانرەوا بوو و ولات لە ئارامى و ئاشتیدا دەژيا. سەعدى

ماوہى ئەوہى ھەبوو كە خەرىكى نووسىنى بەرھەمەكانى خوئى بىت و پەيوەندى

هه‌بوو له‌گه‌ل‌ خاوه‌ن‌ دیوان‌ و براکه‌ی‌ عه‌تا‌ مه‌لیک‌ و ستایشی‌ ده‌کردن‌، هه‌روه‌ها‌ په‌یوه‌ندی‌ هه‌بوو له‌گه‌ل‌ شاعیرانی‌ سه‌رده‌می‌ خۆیدا، وه‌ک‌: (مه‌جد‌ هه‌م‌گه‌ر‌ و هومامی‌ ته‌بریزی‌). له‌سالی‌ ٦٥٥‌ ی‌ کۆچی‌ (سه‌عدی‌ نامه، یان‌ بوستان‌)‌ ی‌ به‌ شیع‌ر‌ نووسی‌ و له‌ سالی‌ ٦٥٦‌ ی‌ کۆچی‌ (گولستان‌)‌ ی‌ نووسی‌، بێجگه‌ له‌ مانه‌ قه‌سیده‌و‌ شیع‌ری‌ دلداری‌ و پارچه‌ شیع‌ری‌ ته‌رجیع‌ به‌ند‌ و چوارینه‌و‌ وتار‌ و قه‌سیده‌ی‌ عه‌ره‌بی‌ هه‌یه‌، که‌ هه‌موو‌ نه‌مانه‌یان‌ له‌ کولییات‌ (کلیات‌)‌ه‌که‌یدا‌ کۆ‌ کردو‌ته‌وه‌، زۆریه‌ی‌ توانا‌ و ده‌سه‌لاته‌کانی‌ له‌شیع‌ره‌ دلداریه‌کانیدا‌یه‌ و، له‌م‌ باره‌یه‌وه‌ بێ‌ وینه‌یه‌. له‌ شاکاره‌که‌ی‌ (گولستان‌)‌دا‌ پله‌ی‌ په‌خشانی‌ گه‌یان‌دۆته‌ نه‌ویه‌پ‌ری‌ به‌رزى، شیع‌ر‌ و په‌خشانی‌ سه‌عدی‌ هه‌ر‌ له‌ زه‌مانی‌ نه‌وه‌وه‌ تا‌ نه‌م‌رۆ، فارسی‌ زانه‌ گه‌وره‌کان‌ په‌یره‌وی‌ ده‌که‌ن‌. سه‌عدی‌ له‌ شیرازدا‌ نه‌م‌ جیهانه‌ی‌ به‌جێ‌ هێشت‌ و ئارامگاکه‌ی‌ له‌ هه‌مان‌ شاردا‌یه‌.

حافظ و سه‌عدی‌ و نیزامی‌ قه‌یس‌ و جامی‌ و دیهله‌وی‌
فه‌یز‌ خواه‌ و مه‌عریفه‌ت‌ جۆ‌بوون‌ له‌ شاگردانی‌ عیشق‌
(کوردی‌ - ١٩)

سه‌عوه‌: صعوة. ع. چۆله‌که‌ی‌ بچووک‌، هه‌ر‌ مه‌لیکی‌ بچووک‌ که‌ به‌ نه‌ندازه‌ی‌ چۆله‌که‌یه‌ک‌ بێت‌. (عمید)

من توغزول و تو سه‌عوه‌ قه‌سدم‌ نه‌مه‌ته‌ ناگا
میخه‌لب‌ له‌ به‌زت‌ گیرکه‌م‌ ده‌رچێ‌ له‌ عه‌قه‌ب‌ گیانت‌
(سالم‌ - ٥٠)
دریغا سه‌عوه‌ ئاسا سه‌یدی‌ چه‌نگی‌ شاه‌بازنیم‌
زه‌ده‌ی‌ تیری‌ نیگاهی‌ جادووانه‌ی‌ عیشوه‌ سازنیم‌
(سالم‌ - ٨٧)

سه‌فاسه‌ف: سه‌فاسه‌ف. ع. چین‌ له‌سه‌ر‌ چین‌، ریز‌ به‌ ریز، ریزاو‌ ریز.
زۆر‌ جار‌ له‌ زه‌مانی‌ فارسیدا‌ پیتی‌ ئه‌لف‌ دوو‌ وشه‌ی‌ وه‌ک‌ یه‌کت‌ری‌ به‌ یه‌که‌وه‌ ده‌به‌ستی‌ وه‌ک‌: رنگارنگ‌، جوراجور... هتد‌ که‌ له‌ زه‌مانی‌ کوردیدا‌ ئه‌لف‌ و واو‌ به‌ یه‌که‌وه‌ ده‌یان‌به‌ستیت‌ه‌وه‌، وه‌ک‌: په‌نگاو‌ په‌نگ‌، جۆراوجۆر... هتد‌.

زولفی جه‌راری سه‌فاسه‌ف خسته پیش
یه‌عنی زه‌نگیی له‌شکری قیر و سییان
(نالی - ل ۳۲۴)

سه‌فا گاه: شوینی خو‌شی و رابواردن.

سه‌فا: صفاء. ع. پاک و بی‌گه‌رد بوون.

گاه: پاشگره بو شوین.

وه‌ره سه‌ر سه‌یری سه‌فا گاهی نه‌زهرگه‌ی چاوم

که‌ه‌ج‌ه‌ب مه‌نزه‌یه‌یی سه‌یر و ته‌ماشاییکه

(نالی - ل ۴۶۱)

سه‌فا و مه‌روه: سه‌فا و مه‌روه. ناوی دوو‌گرد، یان دوو‌ته‌په‌یه له‌مه‌ککه، حاجییه‌کان له
نیوان نه‌و دوو‌گرده‌ی سه‌فا و مه‌روه‌دا را ده‌که‌ن و نه‌م راکردنه یه‌کیکه له
پیوستییه‌کانی حه‌ج. (غیاث)

فویوزاتی سه‌فا و مه‌روه هه‌روه‌ک ناودان ده‌م ده‌م

له‌یه‌نبوعی دلی پر زه‌مزه‌مه‌ی میزابی جاری بی

(نالی - ل ۶۳۵)

سه‌فه‌ر که‌رده: سه‌فه‌ر کردوو، یاری سه‌فه‌ر کردوو.

بو سه‌فه‌ر که‌رده‌یی من به‌دری فه‌له‌ک شایانه

بیته سه‌ر ده‌ستی و بو‌ره‌ددی عه‌دوو بی به‌سویره

(کوردی - ل ۱۶)

دائیم ده‌ستی دو‌عا ده‌گرم شایه‌د زۆر زوو

شای سه‌فه‌ر که‌رده‌یی من بیته‌وه بی عه‌جزو زه‌ره‌ر

(کوردی - ل ۱۶)

سه‌فه‌ی جیهان: مه‌به‌ست هه‌موو جیهانه.

سه‌فه‌ه: صفحه. ع. روو، لایه‌کی په‌ره‌ی کاغه‌ز، لا، که‌نار.

لیم گهرین با گوشه‌گیر بم دسته و نه ژنۆ كهف زه‌نان
گیزه‌لو كهی بای نه‌دامت تاری کرد سه‌فحه‌ی جیهان
(سالم - ل ۹۷)

سه‌فحه‌ی دنیا؛ مه‌به‌ست هه‌موو دنیا‌یه.

سه‌فحه: ← سه‌فحه‌ی جیهان.

تا ته‌ره‌دودمه له‌سه‌ر سه‌فحه‌ی دنیا له‌ غه‌مت
به‌س كه‌شاكه‌ش له‌ كه‌در ما‌یه وه‌ك كل‌کی ده‌بیر!
(سالم - ل ۶۸)

سه‌فحه‌ی روخ؛ ده‌موچاو، روو، سه‌ر روو.

سه‌فحه: ← سه‌فحه‌ی جیهان.

نالی نه‌و نوقته كه‌ و‌ابوو به‌ نیشانه‌ی چاوی
من له‌ سه‌فحه‌ی روخی نه‌و دولبه‌ره نیشانم دا
(نالی - ل ۹۲)
تاری كاكو‌لت له‌سه‌ر سه‌فحه‌ی روخت تاتارییه
خه‌تی ده‌وری لیوی ئالت جه‌دوله‌ی زه‌نگارییه
(كوردی - ل ۵۱)

قه‌دری عاشق كه‌ی ده‌زانی چونكه‌ تیفله‌و به‌دخووه
تا خه‌تی موشکین له‌سه‌ر سه‌فحه‌ی روخی نیزه‌ار نه‌بی
(كوردی - ل ۵۳)

خالی سه‌ر سه‌فحه‌ی روخی جانا چ نادر كه‌وتوو
حیکه‌تی دارولخه‌لافه‌ی گورجیبیان هیندوو ده‌كا
(سالم - ل ۳۱)

**سه‌فحه‌ی عه‌قیق و زه‌عه‌فران؛ مه‌به‌ست ده‌موچاوی زه‌رد هه‌لگه‌راوه كه‌ فرمیسکی خویناوی
بیدا بیته خواره‌وه.**

سەفحە: ← سەفحەى جىهان.

گرىه دەرژىنى بەسەر رووما دەما دەم ئەشكى خوين
بىن تەماشاشا كەن لە يەك سەفحەى عەقىق و زەعفەران
(سالم - ۹۱)

سەفنى مەقرووز: دەستەى قەرزاران، رىزى قەرزاران.

سەف: صف. ع. رىز.

مەقرووز: مقروض. ع. قەرزار، قەرزدار.

سەفنى مەقرووزى بى تەوسەن لە سەهمى سەن سەنى ئەتراك
و ەكو عاشق ل ە هيجرانا يەكايەك ئەشك رىزانن
(سالم - ۱۰۵)

سەقاه سقاء. ع. ئاودەر، ئەو كەسەى كە ئاودەبا بۆ مالان، ئاوكيپ.

بۆ تۆزى رەهت دىدە سەقاو و موژە جارووب
ترسام كە لە پىت چىت دەمى جىت بمالم
(نالى - ۲۸۷)

سەقەر: سقر. ع. دۆزەخ.

قەلبى مونەووورە لە حەبىيانى نازەنين
يا ەك سەقەر پرە لە رەقىيانى لەندەهوور
(نالى - ۱۹۰)

سەقەر و باغى ئىرەم دوورە بەيەك بن
بوونى من دۆزەخى ئەو بۆسەيى ئەو كەوسەرى من
(سالم - ۹۴)

سەقەرىي: دۆزەخىي، ئەو كەسەى كە لەناو دۆزەخدا بىت.

دوور لە خالى سەرى كۆى تۆ سەنەما تا سەفەرىم
لە بەهەشتىكى ەك ئەم شارە لە خالى سەقەرىم
(سالم - ۸۸)

سهقیم: سقیم. ع. نهخوښ، بیمار، دهردهدار، کووی نهم وشیه (سقام و سقیماء)ه.

له شرحی ههینهتی مهتنی بهدن که ههر جوژنی
سهقیمه عاجزه تهسحیح و رابیتی تهدبیر
(نالی - ل ۲۱۰)

سالمیم رابورد به مهرگی دولبهرم
دل بریندارم لهبهه دیدهی سهقیم
(سالم - ل ۸۸)

سهگ: مهبهست دلداره، عاشق.

نهو سهگی سهه سال جهفاکیشه له هیچی دهردهکا
وای به حالی من که سیسهه پایه ناماقوولترم
(کوردی - ل ۲۴)

سهگ مهرگ: نهو کهسهی که به سهختیی و نیش و نازارهوه گیانی دهریچی، نهو کهسهی
که له سهههمهگرگا گملی دهره و نازار بجیژی.

لهنهزعا پنی دهلیم قوربان جهفا بهس بی دهلی کافر
نهمه جیت دیکه تو سهگ مهرگی کارم ماگه پیت جاری
(کوردی - ل ۵۳)

سهگ مهگهس: میسه سهگانه، جوژه میشینکی تایبه توگهورهیهو به زوری به سهگهوه
دهنیشیتهوه و زور به زحمهت لینی دوور دهکهوینتهوه.

ههر لهحزه دهلیم من سهگی دهرگام و پهقیبیش
دیته سهه و چاوم که منیش سهگ مهگهسینکم
(نالی - ل ۲۸۵)

سهگی تازی: تانجی، تاژی، سهگی راو، که باریک و لاواز و چوارپهل دریزو به ههلمهت و خیرایه

قوش قوشی راوی نهبی مورغی کولانه و ناخوره
سهگ سهگی تازی نهبی کسادینی و نهنباریه
(نالی - ل ۵۸۱)

سەلم: سلم. ع. چوونە ژێردەست و دەسەلاتی کەسێک. کرین و فرۆشتنی خەلە و کشت و کالی لەم بابەتە لە پێشەکیدا.

گیان ئەدەم ئەمسال بە نرخێ ماچیکێ دوو سالی تر
قەت بەمە شرووتی سەلم لەم بەیەشا سەودا نەبوو
(سالم - ۱۰۷)

سەلم: لە ئەفستادا sairima و لە پەهلەفیدا sarm هاتوو، کە یەکیکە لە سێ کورەکانی فەرەیدوون، لە ئەفستادا (فەرەردین یەشت، بەندەکانی ۱۴۳ - ۱۴۴) ناوی ولاتی ئیزان و تووران و سەلم و سائینی و داھی هاتوو، سێ ولاتی یەکەم هینانە یادی داستانی ناسراوی فەرەیدوون، کە جیهانی لە نیوان سێ کورەکی خۆیدا، سەلم و توور و ئیرەج دابەش کردوو. ولاتی سەلم یان سەرم لە ئەفستادا sairima هاتوو و گیر و گرفت هەیه بۆ دیاریکردنی ناوی ئەمە. میژوونوسان بۆ ئەم ولاتە، رۆم و پروس و ئالان و مەغریب و خاوەر زەمین و فەرەنگستان و ئەورووپایان دیاری کردوو، رۆژەلاتناسەکانیش کەوتوونەتە گومانەوه، هەندێ بە نەتەوهی سامی نەژاد solym یان داناون، کە لە ئاسیای بچووک لە ولاتی لیکیه Lycie جیگیربوون. بەلام بەشی زۆری ئەوانە گومانیان وایە کە نەتەوهی سەلم هەمان تیرە ناسراوی (sarmat یان saurmat) ن، هەرەها (مارکوارت) یش باومەری وابوو، سەرمەتەکان نەتەوهیەکی ئاری نەژاد بوون، نیشتمانی ئەوانە لە سەرۆی رۆژەلاتی دەریاچەیی ئارالە وە دەست پێدەکات تا پرویاری (دولگا)، ئەوانە چادرنشین بوون و دووریبوون لە شارستانی و ژبانی شارەوه، بە گوێرە بۆچوونی میژوونوسانی کۆنی یۆنان و رۆم مادەکان خۆیان بە خزم و هاوڕیشە سەرمەتەکان دادەنا. (یشتها، پور داود، ۲: ۵۵ - ۶، برهان. چا. م. معین: سلم.) (معین)

توخوا فەزایی دەشتی فەقێکان ئەمێستەکەش

مەحشەر میسالیە یا بووتە چۆلی سەلم و توور

(نالی - ۱۹۴)

غەم جەیشی سەلم و توورە دیتە سە ر ئیرەجی دلم

بۆ شۆرش و وەغنا (چو دلی) سینەبوو بە پە

(سالم - ۱۵۳)

سهلما؛ سلمی. دلبریکه له نه‌دهبیاتی عه‌ره‌بدا، وه‌کو له‌یلا، هه‌روه‌ها له نه‌دهبیاتی فارسیشدا هاتوه.

عیشقت که مه‌جازی بی خواهیش مه‌که نیلا کچ
شیرین کچ و له‌یلا کچ و سه‌لما کچ و عه‌زرا کچ
(نالی - ۱۵۷)

قاصد حضرت سلمی که سلامت بادش
چه شود گر به سلامی دل ما شاد کند
(حافظ، جلالیان - ص ۱۰۲۲)

واته: نامه‌بری حه‌زرتی سه‌لما که هیوادارم ته‌ندروستی باش بی‌ت، چی ده‌بی
نه‌گه‌ر دلی ئیمه به‌سه‌لامی شاد بکات.

سه‌لما؛ ناسراو به سه‌لمانی فارسی، یه‌کی بووه له یارانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ)
سه‌عاده‌ت بووه به نوورو ساعیدی زروه‌ی هیدایه‌ت بووه
عه‌لامه‌ت نووری ئیمانی بیلال و وه‌یس و سه‌لمانه
(نالی - ۵۰۶)

سه‌لا هه‌ستان؛ مه‌به‌ست ده‌نگ به‌رزبوونه‌وه‌یه، هاوارکردن، سه‌لا: صلا، صلاء. ع. واته
بانگکردنی که‌سی یان که‌سانی بو‌ئه‌نجامدانی کاری، یان بو‌ نانخواردن.
له‌سه‌ر نه‌و زولمه‌ت ئابادی شه‌وی کوفره که تالیع بووه
سه‌لا هه‌ستا له ئینس و جان که رۆژی نووری ئیمانه
(نالی - ۵۰۵)

سه‌ماع؛ سماع. ع. گوئی گرتن له‌گۆرانی و ئاواز.

بیستنی ئاوازی خو‌شی و شادی و ده‌ست راوه‌شاندن و سه‌ماکردنی سو‌فیه‌کان
کو‌بوونه‌وه‌ی سو‌فیه‌کان بو‌گوئی گرتن له‌گۆرانی و ئاواز، که نه‌مه‌لای هه‌ندی له
زانایان په‌سند نییه.

(بو‌ زانیاری پتر بېروانه: فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی - دکتر سجادی

ئاوازى كە حالى گونگر بگورئى، حالى كە لە ژير كارتىكردى ئاواز و دەنگى
خوش پەيدا دەبەت، لەم حالەدا هەندى جم و جوولئى نائاگايانە روو دەدات، كە
تەماشاكەر وا دەزانئى نەمە سەمايە. (فرهنگ اصطلاحات عرفانى - دكتور دانش
پژوه)

سەماعە گەردشى عيشقە حەقىقەت

لە سۆفى و رەقسى تەقلیدی نەما باس

(نالی - ل ۲۳۳)

روژئى بىجام كرد و ساتئى چوومە لای شىخ بو سەماع

وەك كوزە كەمتيارى پئى بئى دەسبەجئى لايدام لە پئى

(كوردى - ل ۵۵)

سەمەدانئى: صمدانى. ع. خوايى، خودايى، يەزدانى.

سەمەد: صمد. ع. بىنياز، بە دەسەلات، ئەوەى كە هەمووان پئويستيان پئى هەبئى.

ئەى مەتلەعى ئەنوارى هەموو قاسيى و دانى

شەمسى سەمەدانى

(نالی - ل ۲۶۹)

سەمەر قەند: سەمەر قەندى يەكەم بە مەبەستى خوشى و شادى هاتوو. هەروەها واتاى
بەرى شەكرىش دەگەيەنئىت.

سەمەر: ثمر. ع. بەر، بەرى هەر ميوەيەك.

قەند: شەكر.

دەدا هەر دەم شەكەر خەندەت سەمەر قەند

بە قوربانى شەكەر خەندەت سەمەر قەند

(سالم - ل ۵۶)

سەمەر قەند: يەكئىكە لە شارەكانى ئۆزبەكستان. [ئەم وشەيە كراو بە عەرەبىيەو، لە

پەهلەقىدا سەمەر كەند. واتاى بەشى يەكەمى وشەكە نەزانراو و بەشى دووهمى

(كەند). پارسى باستان كەنتا، وەرگىراو (كەن)، كەندن. [شارئىكە لە كەنارى

پووباری سوغد، که نیستا یه کیکه له شاره کانی ئوزیه کستان. (معین)

دهدا هەر دەم شەکر خەندەت سەمەر قەند

بەقوربانی شەکر خەندەت سەمەر قەند

(سالم - ل ۵۶)

سەمەك: سمك. ع. مەبەست گۆی زەوییه. جیهان. ئەمە دەگەر پیتەوہ بۆ ئەو ئەفسانە یە ی که

دەلێ: گۆی زەوی لەسەر شاخی گایەو گایش لەسەر پستی ماسییه.

تیری ئامی سوبحگام رەنگە کون کون کا فەلەك

ئەشکی ناتەشناکی من تەحقیق ئەگاتە سەر سەمەك

(سالم - ل ۷۷)

سەمەك دینیتە جونبوش ئەشکی سوورم

مەلەك دەگری لەبەر تەنسیری نالەم

(سالم - ل ۸۶)

سەمەن: ← یاسەمەن.

لە خەزان بێخەبەرە بەرگی بەهار و چەمەنی

بێ بەقایی گۆل و سەرو و سەمەن و یاسەمەنی

(نالی - ل ۶۶۸)

سەمەندەر: [سالامەندرا = سەمەندوور = سەمەندول = یونانی. salamañdra. لاتینی.

Salamandra]. گیانلەبەریكە لە كۆمەڵە ی جووت ژیا نیی (واتە لە ئاو و وشكاییدا

دەژی). كلكداره، كه خۆی دەستە یەکی تایبەتی پیکهیناوه، ئەم گیانلەبەرە

بالایەکی مام ناوەندی هەیه، كه ئەو پەرەكە ی دەگاتە ۲۵ سم، پیتەكە ی تارێك

رەنگە لەگەڵ خال خالی زەردی توخدا، لە شوینی شیدار و تارێك و ئەشكەوتەكاندا

دەژی، جێ و جانەوهر و كرم دەخوات، لەشی مەیلەو قەلەو و بە كلکیکی

نیستیوانە یی كۆتایی دیت، گیانلەبەریكی بێ ئازاره و پیتەكە ی شتیکی لینج

دەردەدات كه سووتینەرە، سالامەندرا، سالاماندر، دەلین كه لە ئاو ئاگردا

ناسووتیت، بەلام لەم بۆچوونەدا زیادەرەوی كراوه. (معین)

هروهه دهلین: سه‌مندر ناوی جان‌ومریکه که له ناو ناگردا په‌یدا ده‌بی، ده‌لین وه‌کو مشکیکي گه‌وره وایه و کاتی که له ناگر بیته دهره‌وه ده‌مریت، هه‌ندیک ده‌لین هه‌میشه له ناو ناگردا نییه و هه‌ندی جار دیته دهره‌وه و له و کاته‌دا ده‌یگرن و له پیسته‌که‌ی کلار و ده‌سته‌سپ دروست ده‌کن، کاتی که چلکن ده‌بیت ده‌یخه‌نه ناو ناگر و چلکه‌که‌ی ده‌سووتی و پاک ده‌بیته‌وه، هه‌ندیک ده‌لین وه‌کو مارمیلکه وایه و له پیسته‌که‌ی چه‌تر دروست ده‌کری، تا گه‌رمی گل بداته‌وه و له مووه‌کانی جلو‌به‌رگ دروست ده‌کری و له شوینی گه‌رمدا له به‌ری ده‌کن و گه‌رما گل ده‌داته‌وه، هه‌ندیکیش ده‌لین وه‌کو بالنده وایه «نیتر خوا خوی ده‌زانی» هه‌روهه ناوی ناوچه‌یه‌که له هیندستان، که له ویتوه داری عوود ده‌هینن.

له په‌راویزدا ده‌لی: له فه‌ره‌نسیدا Salamandre واته فریشته‌ی سپیزدراو به ناگر و په‌مووی کیوی. «از افادات علامهء ده‌خدا» بروانه: سمندل، سمندور، سمندوک، سمندول، سمندون و به تایبه‌تی سالامند:

به آتش درون بر مثال سمندر

به آب اندرون بر مثال نهنگان

(رودکی سمرقندی، لغت فرس، ۱۳۵)

بروانه: برهان قاطع – باه‌تمام دکت‌ر معین.

واتای به‌یتکه: وه‌کو سه‌مندر له ناو ناگردا، وه‌کو نه‌هنگ له ناو ناودا.

دنیا بووه به تاوهو سه‌حرا به ژیلهمز

دنیا ده‌لین ناگره ناری سه‌مندر

(نالی - ل ۴۴۰)

له رووی نهو شه‌مه‌دا سو‌جبه‌ت تهل‌ب کا قورب جو سه‌هوه

ده‌سووتی یه‌ک نه‌زهر په‌روانه ناسا‌گه‌ر سه‌مندر بی

(سالم - ل ۱۴۲)

خوش په‌نگه خالی هیندوویی فه‌ردت له عاریزا

سابیت قه‌دم موقیمه له نارا سه‌مندر

(سالم - ل ۱۴۵)

سهمهن ساق: مهبست پوزی سپی و جوانه.

سهمهن: ————— یاسهمهن.

ساق: پوز.

ره یاحین په رچهم و لاله کولاه و یاسهمهن تورپه

به نه فشه خال و نهرگس چاوو گول زار و سهمهن ساقه

(نالی - ل ۴۵۵)

سهمتور: سهمتور. سازیکی موسیقی ژنداره، ژنیه کانی زورن و دهگه نه نزیکه یی هفتاو

دوو ژئ، یان سیم، که به دوو لیدهری له دار دروستکراو لیدهدریت، یه کیکه له

کونترین سازه کانی نیران، ده لین نه بونه سری فارابی نهم سازه یی دروست کردوه

و به عهره بی پیی ده لین (سنطور) یان (سنطیر). (عمید)

سهرم سهمتور و سینهم چهنگه دل دهف

خهفت یار و مهقام نالینه بی تو

(کوردی - ل ۳۹)

سه دای سهمتوره که اللهم گهرمه نهمشه و

چریکه یی بانگی دل بی شهرمه نهمشه و

(کوردی - ل ۴۲)

مه نعی زاریی دل که سالم با نهدا عیشقت برووز

به زمی په نهانی دهکا ناوازی سهمتور ناشکار

(سالم - ل ۶۳)

سهمور: مهبست ده وله مهندی و ده سالات و جلوبه رگی جوان و گران به هایه، یان نه و

جلوبه رگی که له پیستی سموره دروست کرابیت.

سهمور: سموره.

سالم نه که یی له شه و که تی مه نعم نه زهر به غم

نادهم په لاسی کونه یی فه قرم به سه د سهمور

(سالم - ل ۶۴)

سەنا؛ سناء . ع . پووناكى، پووشنايى، تيشك، بەرزى، بۇندى.

بەيزىكى شوتور مورغىي كەوا تازە كرابتى

وەك بەيزەيى بەيزا بەزىيار و بەسەنابتى

(نالى - ل ۶۱۶)

سەنا خوان؛ ستايشكەر، ئەو كەسەي كە بەسەر ئەم و ئەودا ھەلەدەتات و ستايشيان دەكات.

سەنا؛ ثناء . ع . ستايش، بەسەردا ھەلدان.

خوان؛ پەگى چاوكى خواندەن (= خواندن) ى ف . يە . واتە خويتندن.

بولبولى تەبعم ئەوا ديسان سەنا خوانيى دەكا

نوكتە سەنجى و بەزلەگويىي و عەنەبەر ئەفشانى دەكا

(نالى - ل ۱۰۱)

عادەتم گرتووه ئەز بەسكى بە چۆلى و كەنار

جوغدى وىزانە لە ھەر گۆشە سەنا خوانى منە

(سالم - ل ۱۳۱)

گرچە دوريم از بساط قرب ھمت دور نيست

بندەء شاھ شمائيم و ثنا خوان شما

(حافظ قزوینی - ص ۱۱)

واتە؛ ھەر چەندە ئيمە لە كۆر و ئەنجومەنى پاشاۋە دورين بەلام ھەول و كۆشش

لە ئيمەۋە دورور نييە، بەندەو و ستايشكەرى ئيوھى پاشاين.

سەنەك؛ سەنك. پەتى مىلى سەگ، گەردن بەندى سەگ، كە دەلەين سەنك كەردنى سەگ، واتە

بەستەنەۋەي سەگ.

وەك سەگىكى پەت پەستىنى بى سەنەك بېرى بە فىل

دەم دەبا كەلبەي لە پىچكەي لالەغاۋەي گير دەكا

(سالم - ل ۳۸)

سەنەم؛ صنم . ع . مەبەست شوخ و شەنگ، خوشەويست، دلپەر، يار. بت.

مايله وهك سهري زولفت سهري من بو بهري پا
بهجهفا مهخههه لا سا سهنهما تووبي خودا
(سالم - ل ۲۷)

بهندي كردم به جهفا لا مهزهبي پر ستهمي
نمهكي ريته برينم نمهكين لهب سهنهمي
(سالم - ل ۱۴۹)

سهنعان: صنعان. به پئي گيترانهوي شيخي عهتار (عطار)، له (منطق الطير) دا، دهلي:
عاريغيكي گهوره بوو كه له مهككه (۷۰۰) دهرويشي ههبووه، له ژير كارتنيكردني
نهو خهوهي كه ديپووي، له گهل كومهلي له دهرويشهكانيدا چوو بو (روم)، عاشقي
كچيكي مهسيحي بوو، له سهرداواي نهو وازي له ناييني نيسلام هيناو روشت بو
كه نيساي مهسيحيهكان و خهريكي خوا په رستي بوو، شهرايي نوشي و سالي بوو
به شواني بهراز، به لام به هوي كوششي گهوره دهرويشيكي خويهوه توبه ي كرد و
له گهل دهرويشهكانيدا به رهو مهككه گهرايهوه، كچه مهسيحيش له غهيبهوه ريگهي
راستي پيشان درا و كهوته دووي شيخ و له بياباندا به شيخ گهيشت و له بهر دهمي
نهو دا گياني دهرجوو. مينهوي دهلي: وشهي سهنعان دراوته پال شاري سهنعان
و مهبهست هه مان شاري (صنعاء) يه كه له ولاتي يه منه، ههنديكيش به هه مان
(شيخ عبدالرزاق صنعاني) داده نين، كه له (تحفة الملوك غزالي) دا باس كراوه. (بو
زانباري پتر بروانه: معين)

نهگهردوليهر قبوول كا ديني ته رسا
دلا تو وهيسه بي گه نه بيه سهنعان
(سالم - ل ۸۹)

حه سه رتا دل له فيكري گيسوودا
وهكو سهنعان به ديني ته رسايه
(سالم - ل ۱۴۴)

سهنهتي ماني: مهبهست هونهري ماني يه.

مانیی: —————>

حوققیکی زهپی سافی لهسهر بانى نرابی
نهختیکی بهسه سه نهعتی مانیی قلهشابى
(نالی - ل ۶۱۴)

سەنگ ئاسیا: سەنگی ئاسیا، بەردی ئاش، بەرداش.

سەنگ: بەرد.

ئاسیا: ئاش.

نەهری ئەشك ئەمشەو لە دیدەم وا بەخوڤ دەرژیتە ڤوو
دل له سینەم تا سەحەر سەنگ ئاسیا ئاسا گەڤا
(سالم - ل ۳۴)

نەهری ئەشکم بۆ مەدارى دل گەلئى نەفعى هەیه
ناگەڤئى سەنگ ئاسیا تا قووهتى ئاوى نەبئى
(سالم - ل ۱۳۸)

سەنگی سییهه: کورتکراوهی سەنگی سیاھ، واتە: سەنگی سیا، بەردی ڤەش.

سەنگ: بەرد.

سییهه: سیاھ، سیا، ڤەش.

بەو ڤەحمەتە عامەت کە دەکا سەنگی سییهه زەڤ
لەم قەلبە کە وەك بەردە ڤەشە (رُش رَشاشا)
(نالی - ل ۷۷)

سەنگی فەلاخەن: بەردی قۆچەقانی، بەردی بەردەقانی.

سەنگ: بەرد

فەلاخەن: جۆرە ئامرازیکى بەرد هاویژە، بە زۆری له خوری دروست دەکری و
هەکو پارچە پەتیکی دوولا وایە و ناوەراستەکەى پانە و بەردی تیدا دادەنریت بە
مەبەستی هاویشن و تیگرتن.

شیشه‌ی دل بهس له کونجی سینهدا پۆشیده بوو
باز به سهریا غهم وهکو سهنگی فەلاخن هاتوه
(سالم - ل ۱۳۲)

سهواد: مەبەست خویندن و فیڕ بوونه، خویندهواری.

تورپت وهکو توژماری شکسته و سهری کولمت
بۆ نووری سهوادم بووته شه‌معی موتالا
(نالی - ل ۱۱۶)

سهوادی خەمی زولفی: زولفی رەش و لول.

سهواد: سواد. ع. رەشیی.

خەم: —————>

زیوهری حوسنی دلارامه سهوادی خەمی زولف
نانوینی که نه‌بی زولمەتی شه‌و شوقی چرا
(سالم - ل ۲۷)

سهوادی توره: پەرچەمی رەش، مووی رەش و رینگخراوی سەر ناوچه‌وان.

سهوادی تورپیی ئەو ئیشتیباھی سه‌هوی جوان
به‌یازی تورپیی ئەم ئیشتیباھی سوچه‌یی پیر
(نالی - ل ۲۰۶)

سهوادی سواد: ع. مەبەست دل‌داری و خو‌شه‌ویستییه. هه‌روه‌ها گەلی واتای تری هه‌یه
وهک: رەش، مالیخولیا، وه‌سواس، ئەندیشه‌ی به‌د، دل‌ته‌نگی و سه‌رزەنش،
ناره‌زووی زۆر...هتد. (معین)

شه‌به‌هی زولفی شه‌به‌ه‌ گۆنه‌یه‌ پروگه‌ردانی
به‌ سهری ئەو که به‌ سه‌ودا سه‌رو سامانم دا
(نالی - ل ۹۰)

نهقدی دلی که رانیجی سهودایی تونهبی
مهغشوش و کم عیاره و وهم قهلب و هم چرووک
(نالی - ل ۲۵۶)

سهری هر مووی بهدهنم تهرزه تهمه نناینکه
گهردشی تووکی سهرم دووکه لی سهوداینکه
(نالی - ل ۴۶۱)

عومریکی دریزه به خه یالی سهری زولفت
سهوداو و پهریشانم و سهودایه کی خاوه
(نالی - ل ۵۳۳)

سهری زولفت که رشته ی عومری خزره نیوه سهودایه
چ سهودایه که هر حهلقه ی دوسه زهنجیری سهودایه
(نالی - ل ۵۵۶)

بیستم له هموولایه مهیلی شهر و ده عوایه
سهودا له سهرمدایه باکم چ له غه و غایه
(نالی - ل ۵۶۱)

سهودا زده: مهبهست گیروده ی دلدار ی و خوشه ویستییه، دلدار.

سهودا: —————>

زده: <————— زده ی له تمه.

سهودا زده که ی زولفت نه زهاری له کن په شمه
دوور له و گوله بی خاره گولزاری له کن په شمه
(نالی - ل ۴۷۴)

تاسر زولف تو در دست نسیم افتاده ست
دل سودازده از غصه دونیم افتاده ست
(حافظ، رهبر - ص ۵۲)

واته: کاتى که سهرى زولفى تۆ کهوته بهر شنهى باى شهمال، دلى گيرۆده و عاشقى من له داخاندای بوو به دوو له ته وه.

روزگارى است که سوزانده روى توام

خوابگه نيست مگر خاك سر كوى توام

(سعدى، کلیات - فروغى - ص ۵۴۵)

واته: ماوهیهکی دوورودریژه که گيرۆده و عاشقى پرووى تۆم، بیجگه له سهر خاکی گهرهکی تۆ جینگهیهکی ترم نییه بۆ نوستن.

سهودا سهر: دلداری، عاشق، گيرۆدهی دلداری.

سهودا: →

سابقى پرسى که دل نهفسوردهو و سهودا سهرم

یا له سهرمایهى ههواو میهر و شوورى دلبران

(کوردی - ل ۳۴)

چارهیی عیلهتی حیرمان و دهوای مهئووسیی

مۆمیاى شهريهتی سهودا سهرو رهنجیده تهنان

(کوردی - ل ۳۶)

سهورى فهلهك: گای فهلهك، گای گهردوون. مه بهست سئیهمین بورجه له دوآنزه بورجه که،

که بهرامبهر به مانگی ئوردیبییهشته. (معین)

سهر: ئور. ع. گا.

له دهورانی تهبیعهتدا له گهل سهورى فهلهك جووته

له ملیا چه مبهری دهوران و تهوقی چه رخی گهردوونه

(نالی - ل ۵۲۲)

سهوگه نده: سویند. له کۆندا ئەم وشهیه به واتای گۆگرد هاتوه، سهوگه نده خواردن واته

گۆگرد خواردن، ئەمه له کۆندا جوړه تاقیکردنه وه یه که بووه بۆ گوناهاکاران، یان

بیگوناهان، که پیشینان هندی ئاویان له گهل گۆگرد تیکه لاه دهکردو دهیان دا به

گوناهبار و بهم هویه وه له ژیر کارتیکردنی ئەم کاره دا گوناهباریی و بی

گوناهییان دیاری دهمکرد، دواى نهوه به واتای سویند خواردن به کار هیئرا. (عمید)

دهپرسی گهر له مهجوررت به پهیکانی موژت سهوگه‌ند
خه‌میده قامه‌ته سالم که‌مان ئاسا له هیجرانت
(سالم - ل ۴۹)

نه‌گهر باوهر نه‌که‌ی سهوگه‌ند به نه‌برووت
هیلال ئاسا خه‌میده‌م بۆ مه‌ی پروت
(سالم - ل ۴۹)

غوباری کۆی عیشه‌ کوحلی بینش
به‌خاکی نه‌قشی پئی جانانه سهوگه‌ند
(سالم - ل ۵۶)

سهوی: به‌رچنه‌ی گوره. (خال)

زینم لی‌کرد وله‌سه‌ر ئاخوهره‌که‌ی به‌ستمه‌وه
توره‌که‌ ده‌س نه‌که‌وت نامه‌ به‌ری سهوی شری
(سالم - ل ۱۴۵)

سه‌م: سام، ترس.

سه‌هله‌ گهر مووسا عه‌سای کرده‌ حه‌ی و سه‌همی نواند
موعجیزه‌ی دا دولبه‌رم هه‌رده‌م به‌ مووی گیسوو ده‌کا
(سالم - ل ۳۱)

پیشه‌وهر دوزدانی سابق تو‌به‌کاری سه‌همی تۆن
هه‌ر له‌ ئیستاوه‌ له‌ دڵدا موسته‌عیددن بۆ زیان
(سالم - ل ۹۲)

سه‌فی مه‌قرووزی بی ته‌وسه‌ن له‌ سه‌همی سه‌ن سه‌نی ئه‌تراك
وه‌كو عاشق له‌ هیجرانا په‌کایه‌ك ئه‌شك ریزان
(سالم - ل ۱۰۵)

سههم و نه سیب: بهش و بهخت، بهش و شانس.

سههم: سهم. ع. بهش.

نه سیب: نصیب. ع. بهش، بهخت، شانس.

سههم و نه سیبی نه سلّیه بهحسی گیاه و گولّ نییه

توتونه خهرجی سوتونه موودنه ماچی لهب دهکا

(نالی - ل ۹۹)

سههمی جوعبه نشین: تیری ناو تیردان.

سههم: سهم. ع. تیر.

جوعبه: جعبه، جعبه. ع. تیردان ههروهها به واتای قوتوو و سندوقی بچووکیش هاتوو.

نشین: رِمگی چاوگی نیشهستهن (= نشستن) ی ف. یه، واته دانیشتن.

سههم ههتا جوعبه نشین بی گۆنه زهردی خه لّوّه ته

قهوس ههتا چلله گوزین بی هه نه سیری خوارییه

(نالی - ل ۵۸۲)

سههمی موژهی سیاه: مه بهست برژانگی رهش و کاریگه ری دل به ره. برژانگی رهشی وهک تیر دریتژ.

سههم: سهم. ع. تیر.

موژه: برژانگ.

دلّ پهی دهکا نیگه می سههمی موژهی سیاه می

ره مزی هه موو به لایه غه مزه می هه موو موسیبه

(نالی - ل ۳۹۷)

سههمی قامهت: مه بهست بالای به رزه.

سههمی: سههمی قهه.

سههمی قامهت قهوی شهوکهت قه مهر ته لعت مه لیک خه سلهت

که مان نه بروو نیگه هه نا هوو فرهنگی خوو و موو موشکین

(سالم - ل ۹۴)

سهی قهد: مه‌به‌ست بَلَنَد بالایه، بالای به‌رز و جوان، که‌له‌گه‌ت.

سهی: به‌راستی پروا، به‌ریکی چنرا، نوی، تهر و تازه، تازه پیگه‌یشتوو، نه‌وره‌س، به‌زوری له‌گه‌ل (سه‌رو) دا به‌کار دیت و ده‌لین (سه‌روی سهی) واته درمختی سه‌رو که بالآ و لقه‌کانی راست بن و به‌مه‌به‌ستی دل‌به‌ری بالآ به‌ریش به‌کار دیت و ه‌روه‌ها ناوی په‌کیکه له (۳۰) ناوازه‌کانی (باریه‌د).

(معین) و (عمید)

جه‌وانانی سهی قهد به‌سکی داماون له بیچیزی

له ژیر باری غه‌ما ه‌ریه‌ک له خه‌م وامیسلی چه‌وگانن

(سالم - ل ۱۵)

ماه‌ئه‌گه‌ر وه‌ک تو جه‌مالی بی له کوئی بینئی قهدت

سه‌رو ئه‌گه‌ر وه‌ک تو سهی قهد بی له کوئی بینئی جه‌مال

(سالم - ل ۷۸)

سهی قهددانی موشکین زولف و په‌رجه‌م

(همه‌کس دوست دارند و من هم)

(سالم - ل ۸۳)

له‌سه‌ر سه‌بزه‌ی چه‌مه‌ن سهی قهددم که جیلوه‌ی کرد

له سه‌جده‌ی خالی لا لیوی بنه‌وشه‌ گه‌رده‌نی خه‌م بوو

(سالم - ل ۱۱۳)

حافظ ده‌لی:

چندان بود کرشمه و ناز سهی قدان

کاید بجلوه سرو صنوبر خرام ما

(حافظ، رهبر - ص ۱۷)

واته: نازی دل‌به‌ره بالآ به‌رز و شوخه‌کان تا ئه‌و کاته‌یه، که دل‌به‌ری سه‌روو

رهفتاری ئیمه خوئی دهردهخات.

ديسان حافظ دهلئی:

ندانم از چه سبب رنگ آشنایی نیست

سهی قدان سیه چشم ماه سیمارا

(حافظ، رهبر - ص ۶)

واته: نازانم بوچی شوخ و شنگ و بالابهرز و چاو رهشکان، پهنک بوئی
دوستایه تییان نییه.

سهیرو سلووک: سیر و سلوک. ع. ریگه تهی کردن، ریگه گرتنه بهر و رویشتن.

سهیر: سیر. ع. لای سوقییهکان دوو جوړه: «سیر الی الله» و «سیر فی الله»

سیر الی الله: به ناسینی خوا کوئیایی پی دیت.

سیر فی الله: کوئیایی نییه.

سلووک: سلوک. ع. تهی کردنی پله تایبه تییهکانه بوگه یشتن به پله و پایهی
«وصل» و «فنا»، ههروهها سلووک واته: سیر الی الله و سیر فی الله، وهکو باسمان
کرد. (اصطلاحات عرفانی - دانش پڑوه)

بهلئی بهم ریگه دا جهمازه جانبازه که پوژ و شهو

دهکا سیرو سلووکى دائیمن سهرخوش و مهستانه

(نالی - ل ۴۸۷)

سهیلی میحنهت: مه بهست غم و پهژارهی زوره.

دهکا یادت به په نهان بو دلم ههردم جهفا زاهیر

له ههر گامی به سهیلی میحنهتت بو من قهزا زاهیر

(سالم - ل ۶۹)

سهیلی هیجره: مه بهست غم و خهفتهی زوره بههوی دورییهوه.

سهیلی هیجرت بهردی بنچینهی له رمگ هینامه دهر

باری فیکرت قهددی راستی تیشکاندم وهك فهنهر

(نالی - ل ۲۰۱)

سەيپادى فەلەك: فەلەكى سەيپاد. مەبەست رېژگارى ستەمكارە.

سەيپاد: صياد. ع. راوكەر.

بەزمى سەيدى ئىمە سەيپادى فەلەك كارىكى كرد

رەنگە بالاي تير قەددان بېتە تەركىبى كەمان

(سالم - ل ۹۷)

سەيپارە: سيارە. ع. كاروان، ھەروھە تاكى (سيارات)ى كۆمەلەي خۆرە، ئەو ئەستىرانەي
كە بە دەورى خۆردا دەسورپىنەو، ژمارەيان نۆ دانەيە بەم شىوھيە: عوتاريد
(تير)، زوھرە (ناھيد)، زەوى (زەمين)، مەريخ (بھرام)، موشتەرى (نورمزد،
بەرجيس)، زوحەل (كەيوان)، ئورانوس، نېتۇن، پلوتون، (پلوتو). ھەندى لە
سەيپارات مانگيان ھەيە، كۆمەلەي سەيپارات و مانگەكانيان كۆمەلەي خۆر
(منظومەي شمسى) پىكدەھىنن. (معين)

مەگەر پى حاجيانە واتيا سەيپارە سەيپارە

مەجەرە ئالەتى جەرى جەرى سارەبانانە

(نالى - ل ۴۸۸)

ستادە: كورتكراوھى ئىستادەيە، واتە راوھستاو.

ستادەم خۆم و جان و دل بە سالم ومختى رابوورى

لەپىگەت نەقد دەرکەف بۆ نيسارت ئىنتىزارىكن

(سالم - ل ۹۶)

ستارە: ئەستىرە.

ئەتۆ مېھر يىيو مەروويان ستارەن

لە خزمەت شەوقى تۇدا شەوچرا چين

(نالى - ل ۳۴۸)

وھك ماھ و ستارەت كە بىي مەيلى ھەلاتن

سەرکردەيى رېژ رەھرەوى شەو پەھزەنى خەوبە

(نالى - ل ۳۹۳)

دوو سه د جار وه زعی چه رخی ئاسمان گۆزا به سه عد و شووم
ستاره ی نه حسی سـالم بوو له قهرنیکا نه بوو ئاوا
(سالم - ۲۷)

سته م دیده: سته م لیکراو، زۆر لیکراو، زوئم لیکراو.

→ دیده:

سه یوان پره له شه حسی سته م دیده خوار و ژوور
هر قه بری پر غه مانه له هر لا ده کم نه زم
(سالم - ۱۳)

ستوور: چوار پتی وه ک نه سپ و ئیستر، ئه و چوار پئیانه ی که بو سواری و بار هه لگرتن
به کار دین.

سه یریکی خو ش له چیمه نی ناو خانه قا بکه
ئایا ره بیعی نا هووه یا چایری ستوور
(نالی - ۱۸۸)

ستیزدان: جهنگ کردن، شهر پی فروشتن، بهرۆک گرتن، هه راو هوریا کردن، نافه رمانی و
سه ریچی.

ستیز: ستیز، ره گی چاوگی ستیزیده ن (= ستیزیدن) ی ف. یه. واته جهنگ کردن...

که شه یتانیش ستیزم دا خه یالی دانه قهت ناکه م
له ناو دمرد و جهفا نه م ده فعه یه له م داوه گهر به ریم
(سالم - ۸۰)

سروه ی بادی هيجران: مه به ست غه م و خه فته ی دووریه له یاره وه.

زه مانی ره و غه نی وه سلّت چراغی عومری پو شن کرد
به سروه ی بادی هيجرانت له حالّاتی فه نادا بوو
(سالم - ۱۱۱)

سريشك: فرميسك، ئه سرين، پو نديك، ئه شك.

گه‌واهی لافی عیشقی تویه قوریان

سریشکی سوور و رهنگی زهردم نه‌مرؤ

(کوردی - ل ۴۱)

سریشکم نه‌خشی ناوی تو ده‌کیشی

جیگه سیداره‌که‌ی مه‌نسورره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۳)

سزاه شایان، شایسته، به‌جی.

نه‌گه‌ر تالیع بیی کوردی سزایه

به حوققه دور و گه‌وه‌رکه‌ن نیسارم

(کوردی - ل ۲۴)

سفت و سوی؛ سوینه‌وه و مشت و مال کردن، ساف و لووس کردن.

دهست به دست چوو تا گه‌یشته دهستی عه‌تتاری سه‌فیه

نایه سه‌ر نار و عه‌زابی رۆحی داوو سفت و سوی

(نالی - ل ۶۹۳)

سفیده؛ سپیده، مه‌به‌ست پرووناکی، رۆشنایی. پرووناکی ده‌مه‌و به‌یانی.

سفید: سپی.

له دوگمه‌ی سوخمه دوینی نویژی شیوان

به‌یانی دا سفیده‌ی باغی سیوان

(نالی - ل ۳۲۰)

سفیدی؛ مه‌به‌ست پرووناکی، رۆشنایی، سپیتی.

سفید: سپی.

به‌یازی ناسییه‌ی تو بوو سفیدی دا به سوبحی عید

له نوسخه‌ی قیر‌گون زولفت سیاهی برد شه‌وی یه‌لدا

(سالم - ل ۲۷)

سککەى ئەبەد ئىندان؛ مەبەست نەمرى و ھەمیشەییە.

بەدەمتان ناوی من ھات و دەبى سککەى ئەبەد لىدەم
دەمىنى تا ئەبەد ناوم لە ناو ناوی بەقادا بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

سلووک؛ سلوک. ع. ئەمە زاراوھەىكى سۆفییانەییە، واتە: برىنى پلە تايبەتییەکان تا گەيشتن بە پلەى وەسل و لەناوچوون (فناء)، کە ئەمانەن:

تۆبە، تىکۆشان، خەلۆت، گۆشەگیری، خو له گوناھ دوور خستنهوه، پەرستن، بىدەنگى، ترس، تکا، خەم، برسیتی، وازھێنان لە ئارمەزووھەکان، پەرستن و فەرمان بەجى هێنان، لىبوردين و خو بە بچووک زانين... (اصطلاحات)

نالى کە وىقارى نىيە بى باکە لە خەلقى
سۆفى کە سلووکى ھەيە عوجب و رىايە
(نالى - ل ۵۶۵)

سندووقى پرى سينه؛ مەبەست دەروونى پر لە غەم و خەفەت، پىيش خواردەنەوھ لە ئەنجامى دل تەنگى و ناخۆشى.

لە سندووقى پرى سينەم بترسە
کە ناگر بەر بداتە تەخت و تابووت
(نالى - ل ۱۴۹)

سواری مەركەبى مەزموون بوون؛ مەبەست دەسەلات و تواناو شارەزايى زۆرە.

مەركەب: مەركەب. ع. ھەرشتى يان چوار پىيى كە بو سوار بوون بەكارىيت.
مەزموون: مەزمون. ع. ناوھرۆك، بابەتى وتە، خواست.

لە مەيدانى بەلاغەتدا بە سواری مەركەبى مەزموون
بەكوردى ھەريەكە تازى سواری بوون لە بابانا
(سالم - ل ۳۵)

سويح دەم؛ دەمەو بەيان، بەرەبەيان، سپىدە دەم.

خوش سويح دهميکه که بهخنده دهنویني
بهس زهرهیی خورشید له زهرینکی سوهادا
(نالی - ۸۴)

سويحگاه؛ کاتی دهمو بهیانی.

گاه: پاشگره به مه بهستی کات.

تیری ناهی سويحگاهم رهنگه کون کون کا فلهک
نهشکی ناتهشناکی من تهحقیق نهگاته سر سهمهک
(سالم - ۷۷)

سويحی صادق؛ الصبح الصادق. ع. کاتی که پروناکی خور له ناو تاریکی شهودا بهباشی
دهردهکهوینت.

له چهرخی حوسنتا هاتن موتابیق
شهو و رۆژ و هیلال و سويحی صادق
(سالم - ۷۶)

سويحی کازیب؛ الصبح الکاذب. ع. پیتش خور هه لاتن لای رۆژه لات ناسمان که می پروناک
دهبیتهوه و لای هه ندی کهس وایه که دهمو بهیانه.

له هه ندی شوینی ناوچهی سلیمانیدا پیی دهلین (کازیوه)، بهزوری له وه دهچی که
کراو به کوردی (کاذب) ه بیت.

له نهشکه نهجهی شکهنجی زولفی نهو بی وهعهده مورغی دل
دهنالیني وهکو بولبول له سويحی کازیبی شهودا
(نالی - ۸۸)

سويحی نهجات؛ مه بهست هیوای رزگارییه.

دل سويحی نهجاتی نییه بو جهبهه له پتی زولف
نهم توریه تاسهر نه بهد شامه هه موو ده
(سالم - ۸۶)

سوپای بهرگه‌شته؛ مه‌به‌ست برژانگه دریژ و هه‌لگه‌پراوه و کاریگه‌ره‌کانی یاره.

بهرگه‌شته: هه‌لگه‌پراوه، گه‌پراوه. بهرگه‌شت + ه.

بهرگه‌شت: چاوگی کرتاوی بهرگه‌شته‌ن (= برگشتن) ی ف. یه. واته: گه‌پراوه، هه‌لگه‌پراوه.

ه: پاشگره.

سوپای بهرگه‌شته بوو چاوت له موژگان

شکاندی غالبی دلها به مه‌غلوب

(سالم - ل ۴۴)

سوپای خه‌ت؛ مه‌به‌ست مووی ده‌موچاوه، ریش.

سوپای خه‌ت هات و غه‌یری تیغ که‌سی ناتوانی چاری کا

به‌ده‌ریای عیلمه‌وه هیچم نه‌کرد با بچمه ده‌للاکی

(کوردی - ل ۵۷)

سوپهر؛ نامرازیکی جه‌نگییه‌و له کوندا به‌کار ده‌هات، له فلز یان چه‌رم دروست ده‌کرا، له

کاتی جه‌نگدا به ده‌ستیکه‌وه ده‌گیرا بو پاراستنی سهر و ئه‌ندامه‌کانی له‌ش له

شمشیر و نیزه و تیری دوژمن.

بو سه‌فه‌ر کرده‌یی من به‌دری فه‌له‌ک شایانه

بیته سهر ده‌ستی و بو په‌ددی عه‌دوویی به سوپهر

(کوردی - ل ۱۶)

جانا وهره ئه‌م جه‌ژنه به‌قوریانی سهرت بم

بو تیری قه‌زای سه‌سوودان سوپهرت بم

(کوردی - ل ۲۲)

خوت ده‌زانی من سوپهر نانیمه به‌ر تیری جه‌فات

سا به‌مروه‌ت به‌له‌گه‌ل من شه‌پ به‌ده‌ست و شیرمه‌که

(کوردی - ل ۴۹)

ته لاشی عه شقی بی هه رکهس له دلدا

دهبی سینهی سوپه ر بی ته رکی سه رکا

(سالم - ل ۳۰)

سوپه ندا: سپه نند، نیسپه نند. گیایه کی ورده، گوله کانی سپی و وردن و تووه کهی ورد و ره شه،

تووه کهی ده خنه ناو ناگره وه بز چاوه زار و بو نیکی تایبه تی هه یه، که لای هه ندی

کهس خوش و په سه نده. (عمید)

له شه وقی پرووی شمع و زولفی دوود و تورپیی مه جمهر

سوپه نند و عوود و په روانه بخور و غالییه سووتن

(نالی - ل ۳۲۹)

سوپیه ر: سیپهر، ناسمان، فهلهک، بهخت. (معین)

موددیکه که هه م گهر دشی ده ورانی سوپیه رم

م — و غ ب ه ر — و و ه م ی ه — ر م

(نالی - ل ۲۶۸)

سوحبه ت: صحبت. ع. قسه، وتو ویژ، گفتوگو، تیکه لی، هه لئسوکه وت، دوستی.

نابی بکه م به جوز سوحبه ت له گه ل چ دولبه ر

ناری مه قامی وهره عه په ره یزی توبه کاران

(سالم - ل ۹۳)

سوحبه ت ته له ب کردن: داوای قسه کردن، داوای گفتوگو کردن.

سوحبه ت: صحبت.

له پرووی نه و شه معهدا سوحبه ت ته له ب کا قورب جو سه هوه

ده سووتی یه ک نه زهر په روانه ناسا گهر سه مه ندر بی

(سالم - ل ۱۴۲)

سوخن: قسه، وته.

دادی شیرین که ده سالم به قه‌لم

نیه قه‌ندی قه‌لمی وه‌ک سوخه‌نت

(سالم - ل ۵۴)

واکه له‌ب بۆ سوخه‌ن ئه‌ی به‌حری خیره‌د

دا بلّین له‌علی دره‌خشانی هه‌یه

(سالم - ل ۱۳۴)

سوخه‌ندان: قسه‌زان، نه‌و که‌سه‌ی که شاره‌زای ورده‌کاری قسه‌بیت، نووسه‌ر، شاعیر،
نه‌و که‌سه‌ی باش قسه‌ بکات و باش بنووسیت.

سوخه‌ن: —————>

دان: په‌گی چاوگی دانسته‌ن (= دانسته‌ن) ی ف. یه. واته‌ زانین.

موخه‌سسه‌س بوو موره‌خه‌س بوو به‌ ئه‌سرای که ته‌قدیری

نه‌جه‌لل و نه‌عزم و نه‌علا له‌ ته‌عبیری سوخه‌ندانه

(نالی - ل ۵۱۶)

سورب: قورقوشم، فلزیکه‌ی نه‌رمی خو‌له‌میشی په‌نگه‌.

له‌ حه‌رفی ناکه‌سان با چه‌ند پوژئی

گران که‌م گویم به‌ په‌نبه‌و سورب و زه‌بیه‌ق

(سالم - ل ۷۶)

سورخ: سور.

سه‌حه‌ر جینی سه‌جده‌ شه‌ید بی له‌ ئه‌شکی سورخ و پووی زه‌ردم

له‌ خاکی کۆزی تو‌ ئالوده‌یه‌ مه‌رجان و سیم نه‌مشه‌و

(سالم - ل ۱۱۸)

سورخ پووشی: مه‌به‌ست خو‌شی و شادیه‌.

جلوبه‌رگی سوور له‌به‌ر کردن.

سورخ: —————>

مهگر نألینی من هاتوته گوژی
کهوا کردوویه ترکی سورخ پۆشی
(کوردی - ل ۵۷)

سورمه ۱: کل.

له سورمه‌ی شادمانی ههردوو چاوم
وهها رهش کهم وهکو په‌پری په‌ره‌ستوو
(سالم - ل ۱۱۶)

خه‌زانی ره‌نگ زه‌ردم با‌عیسی نه‌ش‌ونمای تۆیه
سیاهی پۆژی مه‌جنوون سورمه‌یه بۆ دیدهبی له‌یلا
(سالم - ل ۲۷)

سورمه‌سا؛ به کل پیژراو.

سورمه: —————>

سا: ره‌گی چاوگی ساییدهن (= ساییدن) ی ف. یه. واته: ساوین، سوانه‌وه، به‌یه‌ک
داهینانی دوو شت، هه‌سان دان، ساف و بی‌گه‌رد کردن.
چ حاجه‌ت سورمه‌سابی چاوی سالم
هه‌تا کوحلی جه‌واهیر خاکی کووته
(سالم - ل ۱۲۲)

بلین با زشت روو دیبا نه‌پۆشی
چ حاصل سورمه‌سایبی چاوی مه‌عیوب
(سالم - ل ۴۴)

سوروشک؛ سریشک، فرمیشک، رۆندک، نه‌سرین، نه‌شک.

دو چاوی من که‌وا که‌یلی سوروشکن
ده‌پۆن ناوی به‌حری خوی به‌پۆان
(نالی - ل ۳۲۱)

ليباسم ماتمه شينه له شيندام

سوروشکم سووره پهنگم زهرده بى تو

(نالی - ل ۳۷۹)

سوروشکم نهقشى چارى تو دهکيشى

جینگم سهردارهکەى مهنسووره نهمشه و

(نالی - ل ۳۸۹)

سورين: سمت.

دندان گوهر و لهب شهکەر و پهنجه بلوورن

نازک به دهن و موو که مهر و سيم سورينن

(نالی - ل ۳۳۹)

سوعبانی که ليم: ————— نيعجازى که ليم.

سوعبان: ثعبان. ع. نهژديها، ماری گه وره.

زهمزه مەى عيشقه له ناو ميسرى وجودم هممجا

ئاتهش نهفشانه هه ناسهم وهکو سوعبانی که ليم

(سالم - ل ۸۸)

سوقاق: زوقاق، گۆردراوى (زقاق)ى عه ره بيبه، واته: کۆلانى تنگ، ريگه ي باريك.

نالی که سهدرى مه سنهدى ته مکينى ته کيه بوو

بو تو بووه به دهر به دهرى کووچه و سوقاق

(نالی - ل ۲۵۱)

داستانى عيشقى من فاشه له سهر کووچه و سوقاق

عه قلى ديوانهم له پاش نهم حاله سر پۆشى دهکا

(سالم - ل ۳۲)

بوو به جينى به بر و غه زه نفر کووچه کووچه ناو سوقاق

سهر مه حه لله رهنگى بيشه ي گرت له نيزه ي جانستان

(سالم - ل ۱۰۰)

سوکویا: قه‌ش‌یه‌که، که‌ه‌زرتی عیسا مه‌سیح رۆ‌یشتوو‌ه بۆ‌ دیزه‌که‌ی و ئینجا
سه‌رکه‌وتوو‌ه بۆ‌ ئاسمان.

قه‌ش‌یه‌کی مه‌سیحی که‌ ده‌یره‌که‌ی به‌ناویانگه.

سکویا و ره‌بان سوی شه‌ریار

ب‌رفتند با ه‌دی‌ه و نثار

نوشتند نامه به هر مه‌تری

سکویا و بطریق هر کشوری

(فره‌نگ جامع شاهنامه - زنجانی)

واته: سوکویا له‌ خوا ترسه‌کان به‌ دیاری و ئاماده‌یه‌وه چون بۆ‌ لای پاشا.

سوکویا و به‌تریکی ولاته‌کان نامه‌یان بۆ‌ هه‌موو گه‌وره‌کان نووسی.

هه‌روه‌ها له‌ فره‌ه‌نگی (غیاث) دا، به‌م جو‌ره هاتوو‌ه:

سوکویا: ناوی پیاوئکی مه‌سیحیه.

ئه‌م کیشه‌ که‌ گیسووت هه‌یه‌تی کامی که‌شیشه

بگرن به‌ جه‌ده‌ل با عوله‌ما ریشی سوکویا

(سالم - ج ۲۶)

سوله‌یمان: ← ناسه‌فی سانی.

خادیمی مه‌خدوومییه ماقوولیی ناماقوولیییه

له‌م ده‌ره ناسه‌ف سوله‌یمان ه سوله‌یمان ناسه‌فه

(نالی - ج ۴۵۳)

فه‌قیی یاخۆ‌ نیزامی یانه‌خۆ‌ پێش خزمه‌تی شاه‌ی

دو‌ری مولکی سوله‌یمان‌ی ره‌ئیس‌ی ئی‌لی جافانی

(کو‌ردی - ج ۶۰)

سو‌لووک: سلوک. ع. لێ‌زه‌دا مه‌به‌ست سالیك، مورید.

سالیك: نه‌و كه‌سه‌ی كه‌ رینگه‌ی خوا په‌رستی ده‌گرێته‌ به‌ر، لاهیجی ده‌ئێ: سالیك

موسافیره به‌رهو خوا، رۆیشتن له به‌ندییه‌وه به‌رهو نازادی و له زۆرییه‌وه بۆ
یه‌کتایی. سالیك به‌و كه‌سه ده‌لێن كه له رێگه‌ی سلوكه‌وه دمگاته نه‌و پله‌یه‌ی كه له
ئه‌سل و راس‌تی خۆی ئاگادار ده‌بێت و ده‌زانێ كه نه‌و ته‌نها وینه‌و نه‌قش نییه‌...
هه‌روه‌ها ده‌لێن كه سالیك نه‌و كه‌سه‌یه كه زانستی نه‌و گه‌یشته‌یه‌ (عین‌الیقین)
بۆ زانیاری پتر بروانه: (اصطلاحات)

كوشته‌ی نیگه‌ی دیده‌ته‌ گهر مه‌ست نه‌گهر خه‌راب
به‌سته‌ی كه‌مه‌ندی زولفته‌ گهر شیخ نه‌گهر سولووك
(نالی - ۲۵۵)

سولووك: برینی پله‌ تایبه‌تییه‌كانی رێگه‌ی حه‌ق‌قه كه سالیك ده‌یگرێته‌ به‌ر، تا بگاته‌ پله‌ی
به‌یه‌ك گه‌یشتن و له ناوچوون. بۆ زانیاری پتر بروانه: (اصطلاحات)
به‌ میعراجی سولووكی سالیكاندا تا نه‌چی رۆژی
له ناو جه‌هلی موره‌كه‌كه‌بدا ده‌مینی هه‌روه‌كو ماوی
(نالی - ۶۸۵)

سولتانی خه‌یال: مه‌به‌ست نه‌ندیشه‌ی به‌رز و ورده.

كه سولتانی خه‌یالته‌ بیته‌ خاتر
ده‌بێ شاهی خیره‌د مه‌یلی سه‌فه‌ركا
(سالم - ۳۰)

سونبولستان: شوینی كه پر بیت له گۆلی سونبول.

سونبول: ← سونبولی ئاشوفته.

دل به‌رابه‌ر زولفی تو واعیز ده‌لێ
ئه‌لوه‌دا ع ای سونبولستان ئه‌لوه‌دا ع
(سالم - ۷۶)

سونبولی ئاشوفته: مه‌به‌ست زولفی بۆن خو‌ش و جوانی به‌سه‌ر یه‌كدا شیواو و په‌خشانه.

سونبول: پروه‌كه‌یكه له تیره‌ی سه‌وسه‌ن گه‌لاكانی درێژ و گوله‌كانی هیشوویه، به

رهنگی به نه وشه، پيازه که ی له ناو ئینجانهدا دهچینریت و زوو گول دهمگریت و گولکهانی جوان و خوش رهنگن.

ناشوفته: شیواو، نالۆز، بهیه کداچوو.

موو سونبولی ناشوفته دور دانهی ناسوفته

دهم غونچهیی نه شگوفته تیفکره کوپه یا کچ

(نالی - ل ۱۶۰)

سونبولی توره: مهبهست په رچه می جوانی یاره.

سونبول: ← سونبولی ناشوفته.

توره: →

سونبولی توره که په رژینه به په هلوویی گولا

موو به موو هه ریئکه داویکه له پئی مورغی دلا

(سالم - ل ۲۶)

سونبولی خوشبوو: مهبهست پرچ و نهگریجهی جوان و بۆن خوشی یاره.

دابینه به په هلوویی روخا حلقهیی گیسوو

مه تیووعه به نه ترافی گولا سونبولی خوشبوو

(سالم - ل ۱۱۵)

سونبولی زولفا: مهبهست زولفی پر و جوان و بۆن خوشه.

سونبول: ← سونبولی ناشوفته.

تا سونبولی زولفت له نیهالی قهدت نالا

من دوودی هه ناسهم گه ییه عالمی بالا

(نالی - ل ۱۱۵)

شهو بویی سه ری سونبولی زولفت له سه ری دام

ئیسته ش سه ره که مهبهسته له بهر نه شنهیی شهو بۆ

(نالی - ل ۳۸۶)

در گلستان ایرم دوش چو از لطف هوا
زلف سنبل ز نسیم سحری می آشفته
(حافظ انجوی - فرهنگ اشارات - دکتر شمیس)

واته: دوینی شهو سروهی با له گولزاری ئیره مدها هه لیکرد و شنهی بای به بیان
زولفی بۆن خووشی ده شیواند.

سونعی حلق: کاری خوا، نهوهی خوا نهجامی بدات.

عاشقی سونعی حهقم قوریانی پهنگی قودرهم
چاوی ماوی خالی شین کولمی سپی زولفی سیا
(نالی - ل ۱۲۹)

سوننه تا: سنه. ع. وتهو کردهوهی پیغه مبهه (د. خ) و ئیما مه کان، پهوشته، ریگه، نه ریت.

داری ئیراک و داری هیند ههردوو که عووده ئیسمیان
هه مدهمی سوننه ته نهوهم مهیلی نه بو له هه ب دهکا
(نالی - ل ۹۸)

سونووح: سنوح. ع. دهرکه وتن، ناشکرا بوون، پرودانی شتی یان کاری.

ته شبیهی حوسنی فائیقی ناخر به چیی بکه م
نووری سنوحی ته لعه تی سه د له وحی نه نوه ره
(نالی - ل ۴۲۶)

سوها: سها. ع. نه ستیره کی کزه له نزیك نه ستیره ی (عناق) له کومه له نه ستیره ی (دب
اکبر)، که له کوندا توانای چاو و دوور بینیان به هوئی نه م نه ستیره یه وه تاقی
ده کرده وه. (سخن)

خوش سو به ده میکه که به خه نده ده نوینی
بهس زه ره یی خورشید له زه ریگی سوهادا
(نالی - ل ۸۴)

خه زرا ده لئی زه مینه به چین و خه تایه وه
غه برا ده لئی سه مایه به شه مس و سوهایه وه
(نالی - ل ۵۵۲)

ئەم سېرە چىيە مېسلى سۈھابى نەسۋابى
دورې كە وەكو دورې سەما بى نەسما بى
(نالى - ۶۰۷)

سۈھان زەدە: ساف و تىژكراو، چابوك و بە توانا.

سۈھان: ھەسان، ئەو بەردەي كە چەقۇ و شمشىر و خەنجەر... ھتد پى تىژ
دەكەن.

زەدە: لىدراو. زەد + ە.

زەد: چاوكى كرتاوى زەدەن (= زدن) ى ف. يە: واتە لىدان.
ە: پاشگرە.

نووكى قەلەمم تىژە وەك نووكى درەوشى تۆ
سۈھان زەدەيە فيكرم وەك گازنى بورپانت
(سالم - ۵۱)

تيرە بارانى نىگاھت لە دلى عاشقى زار
تىژ و سۈھان زەدە وەك نووكى سىنانە بە عومەر
(سالم - ۷۰)

سوۋا لا، تەرەف، بەرەو.

بۆ مولكى شامە نامەيى من سوۋى نالى يە
ھەرھەرفى ئەو لە وەزعى وىلايەت دەدا خەبەر
(سالم، ديوانى نالى - ۱۱۹)

بۆتۆ بە سوۋى مەسجىد ھاتم بچم لە پىدا
بۆ كۆيى مەيفرۇشان عەزمم شتابى ھىنا
(سالم - ۳۵)

ھەواى ماچى لەبت پى بەندەرى زولقى بەدل ون كرد
موسافىر بۆ سياحت سوۋى چىن چوو تووشى ماچىن ھات
(سالم - ۴۶)

دەناسى قەتلى دىل گەر نىگەھ كەي سوويى موژگانت
ئەداكە خوون بەھا سا بۆسەيى دەستم دامانت
(سالم - ۴۹)

سوويە سوو: مەبەست ھەموو لايەك، شوين لە دواى شوين.

سوو: →

ويىل و فيرارى عيشقى تۆم شەھر بە شەھر سوو بە سوو
پشته بە پشته تەل بە تەل دەشت بە دەشت كوو بە كوو
(سالم - ۱۱۲)

سووختە: بە فەقىي مزگەوت دەوترى كە ھېشتا لە سەرھەتاي خوئندندا بىت.
ھەروھا بە واتاي سوتايويش ھاتووھ.

سووخت: چاوكى كرتاوى سووختەن (= سوختن) ى ف. يە. واتە: سوتان.
ه: پاشگرە.

ئاسمان تەرزەي كە لىدا بەردە بارانمان ئەكا
سووختەكانمان رادەكەن پالوو پساو و قوون دراو
(ئالى - ۳۶۵)

سووختە: سوتاو.

خەرمەنى سالمى فەقىر سووختەيە بە نارى
خۆشە بە خۆشە گول بە گول دانە بە دانە جوو بە جوو
(سالم - ۱۱۲)

سووختە دىل: دىل سوتاو، دىل شكاو، رەنجاو.

بۇ منى سووختە دىل شەمعى ئەدامەت دەگەرى!
كۆمەلى بەختى سەگە بۆيە ھەموو دەم دەوېرى
(سالم - ۱۴۵)

سووراخ: كون.

نهگەر يهك له حهزه سستیي كهه له ژنر باری خه می عیشت
به میسلی په نجهره قوربان به تن سوو راخی خه نجهر بم
(كوردی - ل ۲۲)

وهكو فهواره خوین دهكولئ ده می نا هم له حهلقوما
به دل په یوهسته یه سوو راخی په یكانت له په هلووما
(سالم - ل ۳۳)

سوورته؛ صورت. صورة. ع. ده موچاو، روو.

به دوژمن كهی نیشان دهه سوورته تی تو
هه دییه كهی ده با ئایینه بو كوو
(سالم - ل ۶۴)

سوورتهی مانی؛ نهخش و وینه و تابلوی مانی.

مانی: —————>

نووكی خامه ی من كه بیته مه عنا ئارایی كه مال
خهت به خهت ئیزهاری نه قشی سوورتهی مانی دهكا
(نالی - ل ۱۰۳)

رقمش طرفه تر از صورت مانی دانند
سخنش خوبتر از صنعت آذر گیرند
(مجیر بیلقانی، دیوان، ۷۷۰ - عقیفی)

واته: نووسین و نهخشه كهی به جوانتر داده نین له نه قش و نیگار و وینه ی مانی،
وته كانیشی به با شتر داده نین له پیشه و هونه ری ئازهر.

سووفار؛ سووفار. شوینیکی تیره كه ژنی تیر و كه وانی تیدا توند یان به ند دهكری. (معین)

نهگەر تو راست دهلنی و قاتیلی دل نیی نه دی بوچی
دروژن تیری موژگانته به خوړ خوین دی له سووفاری
(كوردی - ل ۵۶)

له سووققارى به زورى خهم سرور هيناي بناگوشى!
موشهخهس تيرى موژگانى به قهتلى ئيمه مئموره
(كوردى - ل ۴۷)

سووققارى: تهعزبه بارى، ماته ميني.

سووق: ماته، به لا، غه.

وان: پاشگره.

له ههنگامى تهزه روعدا به وازيح داي فهلهك جوابم
وتى ئه ييامى شادى چوو زه مانى سووققاريمه
(سالم - ل ۱۲۴)

سۆز: سوتان، ئه و نازاره ي كه به هوى سوتانى ئاگره وه پوو ده دات، سۆز و گوداز، سۆز
و ئاره زوى زۆر، هه و كردن، شتيوان، دل سۆزى.
سۆز: سووز، بهگى چاوگى سوخته ن (= سوختن) ي ف. يه. واته: سوتان.
ش: پاشگره.

سۆزشيكي نه فهس و شۆرشى نائيى نايى

هه ريه كه نه وعه غينا ييكه به مه عنا ييكه

(نالى - ل ۴۶۲)

سۆزشى كورد ييه ياخو جۆشى ئه ييامى فيراق

ئاته شى عيشقه مه گه ر ياشه ره رى نارى سه قه ر

(كوردى - ل ۱۷)

سۆزشى گريان: گريانى به سۆز، گريانى به كۆل.

سۆزش: →

شه ره ر و تابش و بارش له ده مى به عدى به هار

ئه سه رى سۆزشى گريان ه له ئه فغاندا

(نالى - ل ۹۰)

سۆزئىدى: سووتىنەر.

سۆز: اسۆزىش

ئىدى: پاشگره.

خالى عىشق و تابشى هيجرەت نىشانىدا بە من

ئاگرى سۆزئىدى ھەركارى بە بىشە نى دەكا

(سالم - ل ۲۹)

سۆفى سافا: مەبەست سۆفى ساويلكە و نەزانە.

وھ سۆفىيى سافىي مەبە ئالوودە بە دونيا

بېھوودە موكدەر مەكە سەرچاوىي مەشروب

(ئالى - ل ۱۳۴)

سىياھ ماران: مەبەست زولف و ئەگرىجەي پەش و درىژى يارە.

سالم كەسى بە سالم ناگاتە پرووى دولبەر

جەمەن بە دەورى گەنجا ھەر سوو سىياھ ماران

(سالم - ل ۹۳)

سىياھى مەردومەك تكان: مەبەست كويز بوونە.

سىياھى: پەشى.

مەردومەك: گلئىنەي چاۋ، بىلبىلەي چاۋ.

مەگەر وەختى لە سەيرى خالى چىھرەت دىدە فارىغ بى

سىياھى مەردومەك بتكى لەگەل ئەشك بەسەر پروما

(سالم - ل ۳۳)

سىياھەختا: بەدبەخت، چارەپەش، نەگبەت.

سىياھ: كورتكراۋەي سىياھ، واتە پەش.

لە بابانا گرفتارن پەرىشان خاتەر و بىكەس

بە جەمەيەت سىياھ بەختانە وھ گىسووى خووانن

(سالم - ل ۱۵)

سیه بهختانی بی دهولت له بهر بی مالی و عوسرهت
گههی همه مالی مالان گههی عه للافی مهیدانن
(سالم - ل ۱۰۳)

سیه چشمان؛ چا وره شان.

سیه ه: ← سیه بهخت.

چه شمان: چاوان، چاوه کان.

گهر بیت و نیقاب لادهی فی لجومله ده بهن دهر دم
مه جزوونی سیه چه شمان مه حروومی دیده بی کالت
(سالم - ل ۵۲)

سیب روخسار؛ مه بهست ده موچاوی سوور و سپییه.

سیب: ← سیب.

→ روخسار

قامهتت سهروه به گولزاری ئیره م
سیبه روخسارت به فیره ووسی نه عیم
(سالم - ل ۸۷)

سیبفه توللا؛ صبغه الله. ع. میللهت و ناینی محمه دیی. (غیاث)

رهنگی خودا، ناینی خودا. (معین)

صبغه: ناین و میللهت. (معین)

به وهفتی تهلبییه مهستی شوهرودی (صبغه الله) بی
به گاهی تهروییه سیری (یدالله) دهستیاری بی
(نالی - ل ۶۳۴)

سیبی زه نه خ؛ مه بهست چه ناگهی جوانه. هر له کۆنه وه شاعیره کان چه ناگهی جوانیان
چو واندوو به سئو.

سیب: سئو.

زهنهخ: چهناگه.

دلم دوزدانه بو سيبی زهنهخ چوو
له خه وفا پایي له غزی كهوته ناو چاه
(سالم - ل ۱۲۱)

سيبی غه بغه ب: مهبهست ژیر چهناگه جوانه، غه بغه بهی سوور و سپی، غه بغه بهی وهك
سیو.

سیب: سیو.

غه بغه ب: گوشتی ژیر چهناگه.

په سمی عیدم سيبی غه بغه ب بوو له جهژنی پارسال
حه سره تا له م جهژنه دا عیدانه و عیدم همه
(سالم - ل ۱۲۸)

سیحه: صیحه. ع. هاوار، فه ریاد، دهنگی بهرز.

له سیحهی هاته له رزش قهلبی گاوی ژیر زه مین نه مشه و
دلی كه یوان له ناهی من له هه فته م ناسمان سووتا
(سالم - ل ۲۷)

سیحر ناهیرین: دروستكهری جادوو، داهینه ری جادوو، سازگهری جادوو.
سیحر: جادوو.

ناهیرین: په گی چاوكی ناهیریدهن (= آفریدن) ی ف. یه. واته: له هیچه وه دروست
كردن. خولقینه ر، خهلق كردن.

چ سیحرئ بی دلت ته سخیری من كا
به هر ئانی كه تو سیحر ناهیرینی
(سالم - ل ۱۵۱)

سیحری بهیان: مهبهست دهریرینی زور جوان و خوش و پهوانه.

بهیان: ع. وته، وتار، لیکدانه وه و پهونكردنه وه، زمان، دووان، زمان پهوانی. (سخن)

نالې نېپه تي سېحري به يان حېكمه تي شيعره

نهما نېپه تي قووه تي دل قودره تي نېنشا

(نالې - ل ۷۸)

آنجا که زبان قلمش در سخن آید

بر معجزه تفصیل بود سحر بیان را

(انوری - «عفیفی»)

واته: له و شونډه ی که زمان قه له مه که ی بهینیته قسه کردن، و ته جوان و
پازاوه کانی له کاری وزه به در بالاتر ده بی.

سیدق خهفتان؛ کورتکراوه ی (سیدق خهفتانه). مه به ست نه ویه که راستی و دروستی
پشتیوان و یارمه تیده ره.

سیدق: صدق. ع. راست وتن، راستی، دروستی.

خهفتان: جوړه جلو به رگیکی جهنگیبه، جلیکی نه ستوره، له خوری یان له
ناوریشم دروست ده کری و شمشیر کاری لی ناکات. (فرهنگ شاهنامه)

چوست و چابوک و مره پتی دوژمنی نه فست سالم

سیدق خهفتان و وزوو مه رکب و شوکرانه سیلیح

(سالم - ل ۵۴)

سیریشکی شور؛ فرمیسی سویر، مه به ست فرمیسی گرم و کاریگه ره.

سیریشک: فرمیسیک

شور: شور، سویر.

دیده شیرینه که پر بی له سیریشکی شورم

چونکه تیندایه له عه کسا قه ددی دلجوی حه بیب

(سالم - ل ۴۵)

سيعه تي زه جهه ت؛ مه به ست نيش و نازاری زوره.

سيعه ت: سعه. ع. گه وره یی، توانایی، پان و پوری.

چه‌نگی گورگی که به یه‌ک حمله له‌گۆشت رامالی
هاته یادم سیعه‌تی زحمه‌تی مه‌ر جه‌وری قه‌ساب
(سالم - ل ۴۴)

سیلسیله: سلسله. ع. کورتکراوه‌ی سیلسیله‌ی زولف یان سیلسیله‌ی مووه. مه‌به‌ست زولف و
پرچی په‌خشان و دریزه.

سیلسیله: سلسله. ع. زنجیره، کۆمه‌له.

ئه‌و سیلسیله‌ و میشکی خه‌تا نیوی براوه
پر پیچ و شکهن خه‌م به‌ خه‌م و حه‌لقه‌ کراوه
(نالی - ل ۵۳۰)

ای که با سلسله زلف دراز آمده‌ای
فرصتت باد که دیوانه نواز آمده‌ای
(حافظ، قزوینی - ص ۲۹۲)

واته: ئه‌ی شوخ و شه‌نگ که به‌ زولفی لول و دریزه‌وه هاتوی، خوا فرسه‌تت
بداتی، که تو هاتوی بو دلدانه‌وه و لاواندنه‌وه‌ی شیت (دلدار).

دیوانه بسی دارد در هر شکن و پیچ
آن سلسله مشک تو بر طرف طمر بر
(سنایی - «عفی»)

واته: له‌ هه‌ر لولوی و پیچیکی ئه‌و زولف و پرچه بۆن خو‌شه‌ی تو‌دا، که به‌سه‌ر
رووی وه‌کو مانگدا هاتۆته‌ خواره‌وه، زۆر شیت و شه‌یدای تیدایه.
سیلسیله‌ی زنجیر: مه‌به‌ست زولف و پرچی دریز و لوله.

ماری زه‌حاکن یه‌کا یه‌ک مووت به‌ مه‌حبوسانی زار
وه‌ چ سه‌عبه‌ به‌نده‌ندی سیلسیله‌ی زنجیری تو
(سالم - ل ۱۱۴)

سیلسیله‌ی مووه: مه‌به‌ست زولف و ئه‌گریجه‌ی دریز و لوله.

یاری ساحیر نهژادی سیلسیله موو

دلی بردم به نیرگسی جادوو

(سالم - ل ۱۱۵)

سیم: زیو.

پوخی وهک گول تهنی وهک سیم له بی وهک له علی پوممانی

دههان وهک فندق و غهغب و هکوو نارنجی ئیمانی

(کوردی - ل ۶۰)

سیمبهر: مهبست سنگی سپی و جوانه.

سیم: زیو.

به: سنگ، سینه.

بنووسم چون له هیجرانا به یادی سیمبهر کاغز

دهکا گوم دووکه لی ناهم له بهر مهددی نه زهر کاغز

(سالم - ل ۷۱)

به تهقدیمی وهفا ناردی نیگاری سیمبهر کاغز

به ریدی خوش خه بهر هینای وهکو بادی سهحر کاغز

(سالم - ل ۷۱)

سیم زهقهن: مهبست چه ناگی سپی و جوانه.

سیم: زیو.

زهقهن: زقن. ع. چه ناگه.

تورکی تیر نهفگه نی شیرین دهه نی سیم زهقهن

سه ری سولحی هه به گهر دهرحقی یارانای قه دیم

(سالم - ل ۸۸)

سیم و زهر: مهبست پوول و پاره و مال و سامانه.

سیم: زیو.

زه: زَير، ئالتون.

سه زۆرى پۆستمى نىيەتى زۆرى سىم و زهر
تالىع نهگەر زهعيف بى پهنجه با قهوى
(سالم - ل ۱۵۲)

سىمىن: زيون، وهك زيو، مەبەست سېى و ساف و بىگەرە.

ياخود وهكو خۆى شاهيده با وهسفى وها بى
سىمىن مەمكىكى هەكە تازە هەلئىدابى
(ئالى - ل ۶۱۷)

سىمىن بەدەن: لەش سېى، لەش و لار سېى.

سىمىن: زيون.

سىمىن بەدەن و سەرو قەدو لەنجه تەزەرون
كافر نىگەر و رەشك لە بوتخانەبى چىنن
(ئالى - ل ۳۳۸)

مونشەرىح بوو لەمە گەر تۆهەتە دەعيەى مەردى
قەت مەبە تالىبى سىمىن بەدەن و ماھ پوخان
(كوردى - ل ۳۶)

سىمىن زەقەن: زيون چەناگە، مەبەست ئەو شوخ و شەنگەى كە چەناگەى وهكو زيو سېپىه.

سىمىن: زيون.

زەقەن: ذقن. ع. چەناگە.

گول بەدەن سىمىن زەقەن خەت ياسەمەن فندق دەهەن
ئەسمەردى قەد عەرەردى ناز و نەزاكەت دارەكەم
(كوردى - ل ۳۰)

سىمىن عوزار: مەبەست دەموچاۋ سېپىه.

→ سىمىن:

عوزار: —————>

گول و سەرو و سەنەوبەر هەر تەرەف سەریان فرۆدینن
بجیته باغەوێ گەر دولبەری سیمین عوزاری من
(سالم - ل ۹۳)

سینان؛ سنان. ع. سەرەپم، سەرەنیزە، نووکی نیزی، نووکی پم. هەر وەها بە پارچە
ناسنکی نووک تیزیش دەوتری، که له سەرنکی دار دەست یان لەسەری نیزی توند
دەکری.

بە دل وەختی نیگەھ موزگانی دولبەر
دەکا کاری سینانی تووسی نەوزەر
(سالم - ل ۶۵)

تیرە بارانی نیگەهت لە دلێ عاشقی زار
تیزو سووھان زەدە وەک نووکی سینانە بە عومەر
(سالم - ل ۷۰)
بەقیە دۆزی جیگەری لەت لەتی شمشیری جەفا
مەرھەمی سینەیی مەجرووحی سینانی هیجران
(کوردی - ل ۳۶)

سینە؛ سنگ.

حیکمەتی تو مولهەمە هەم قەدەمت مەرھەمە
موستەحەقی مەرھەمە سینەیی ئەفکاری من
(نالی - ل ۲۳۵)

سینە پرچاک؛ مەبەست سنگی زۆر لەت لەتە. زۆر پەڕیشان.

سینە: —————>

پر: زۆر، گەلی.
چاک: لەت، دراو.

سینه پر چاکه له تیری غمزمت
دل گرفتاره له چاهمی زهقننت
(سالم - ل ۵۲)

سینه چاک: مهبهست سنگ لهت لهته.

سینه: —————>

چاک: لهت.

ته له بی سینهیی چاکم مه که بهو چاوانه
سینه کهم چاکه به نینسانی خرابی نادم
(نالی - ل ۳۰۷)

سینهی ریش: سنگی بریندار.

سینه: —————>

ریش: <—————

جیی ته ماشامه له تیری نیگهت سینهیی ریش
زه خم ئالووده به خوینم گولی خه ندانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

سینهی سوزان: سینگ له کاتی سوتاندا، سینگ له کاتی ئاگر تیبه ریووندا.

سینه: سنگ.

سوزان: له کاتی سوتاندا.

تۆ که حۆریت وهره نیو جهننتی دیدم چ ده کهی
لهم دلهی پر شه رهرو سینهیی سوزانمدا
(نالی - ل ۹۱)

سیپله: گۆشهی کۆلان، سووچی کۆلان.

هاته ژیر پاساری تهنگ له شکر پیکاب نه ندهر پیکاب
کهوته سهر کولان و سهر سیبله عینان نه ندهر عینان
(سالم - ل ۱۰۰)

سیم بهر: مهبست سنگ و مهکی سپی و جوانه.

سیم: زیو.

بهر: سنگ.

نهی میروهی جه مالی مهساری دولبهران
وهی شانزهن به کاکولی تورکانی سیم بهر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

سینیا: سیب. مهبست مهکه. سیو.

نهخل و رومان پیکه وهن یا باغبان وهی کردوه
سهروی هیناوه له سیب و بهی موتوریه ی کردوه
(نالی - ل ۵۴۶)

سیراپ: تیراو. سیر + اب.

سیر: سیر. تیر.

اب: ئاب. ئاو

چاوی بخه له سه بزوو سیرابی دائیره
جی جیلومگاهی چاومکه مه نهرمه یانه زوور
(نالی - ل ۱۹۳)

له بن خاکی مهغاکي ئاته شینی له علی له ب توشنه
له سهر ئابی سهرابی سهروی سیرابی موغیلانه
(نالی - ل ۴۹۲)

سی قهدهمی: مهبست یاری سی بازه. لیره دا وشه قهدهم به واتای بازدان هاتووه
ههروهها به واتای ههنگاویش دیت.

چ قهد كه وانى وه كو پى شكاو و نوفتاده
كه بازى سى قهدمى قهت نه داوه وهك په پرى تير
(نالى - ل ۲۱۲)

سینینه: سینهمین، سینهمین.

سینینه نیلتیجام دهلیم نهی غهوسى عاسیبیان
هاواری بگره بهرهیی ناشووی مهحشره
(نالى - ل ۴۳۷)

سینوی روخسار: مه بهست ده موچاروی سوور و سپی و جوانه.

روخسار: →

تا به سهر باغی دلایی بای خه زانی فیرقهتت
عاریزم بو سینوی روخسارت له پهنگی بهی دهکا
(سالم - ل ۲۹)

سینوی زه نهخ: سینوی زه نه خدان. چه ناگهی وهك سینو، شاعیرانی کۆن زورجار چه ناگهی
خړو جوانی یاریان چوواندوه به سینو.

زه نهخ: زه نه خدان. چه ناگه.

هه وای سینوی زه نهخ نهی دل نه کهى قهت
موهه یایه له ریتا چاهى هارووت
(سالم - ل ۵۰)

حافظدهلی:

به خلدم دعوت ای زاهد مفرما
که این سیب زرخ زان بوستان به
(حافظ، قزوینی - ص ۲۹۰)

واته: نهی له خواترس و پیاوی خودا، ده عوه تم مه که بو به ههشت، چونکه چه ناگهی
وهك سینوی یار له لای من له گوئزاری به ههشت باشته.

ش

شا: مه‌به‌ست یاره.

دائیم‌ده‌ستی دوعا دم‌گرم و شایه‌د زور زوو
شای سه‌فه‌ر که‌رده‌یی من بی‌ته‌وه بی‌ عه‌جز و زهره‌ر
(کوردی - ل ۱۷)

شاپووره: کوری شا، کوری پاشا.

پوور: کور، یه‌کی بووه له پاشاکانی رایانی هیندستان، له عه‌ره‌بیدا بووه به (فور)،
له نه‌قیستاو فارسی کوندا Puthra، له سانسکریتدا Putra، له په‌هله‌فیدا Pos،
Puhr. (برهان قاطع - دکتر معین)

که دیتم شه‌کلێ سه‌د ره‌نگی گوتم بابایی عه‌بیاره
که بیستم له‌فزی بیده‌نگی گوتم شه‌پووری شاپووره
(نالی - ل ۴۰۹)

ئه‌من فه‌ره‌اد و شاهید بیستونه
ئه‌تۆ شیرین شه‌مال شاپووره ئه‌مشه‌و
(کوردی - ل ۴۲)

شانی: خوش‌ه‌و، توند‌ه‌و، ئه‌وه‌ی که خیرا بروات و ڕینگه‌ ببری‌ت. هه‌روه‌ها تیره‌یه‌که له
هۆزی جاف.

شاتری تهقدیرکه پیشکوت راتهکیشی و تزدهرۆی
کاتی دهیزانی کهوا خستوویته ناو دامی بهلا
(سالم - ل ۴۱)

شاخ: لقی دار، چلی دار، چلی گول.

ئهو بهرهکانی ناوی نرا قسنی شهخسهکه
دایان به شاخی دارهکهیا تورکی بی هونه
(سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۰)
هینده دلخۆشه له بهر سهبزی یو دار و دهوهنی
که دههقسئی وهکو شاخ و فههن و نهستهرهنی
(نالی - ل ۶۶۸)
چ تهکانیکه خودایا ههرهسی هیجری حهیب
بو نیهالی ئههلم شاخ و بهر و ریشه نییه
(سالم - ل ۱۳۶)

شاخسار: لقه پۆپ، بهشی سهروهی درهخت که لق و پۆپ و گهلائی زۆری پیوهیه، لقی
درهخت.

شاخ: —————>

سار: پاشگره به مهبهستی شوین بهکار دیت.

بولبول له شاخساری چهمن باریهه نهوا
گول نایهسه به شهوق و شهغهف تاجی خوسرهوی
(سالم - ل ۱۵۱)

شاداب: کورتکراوهی شاد ئاب. واته تهرو پاراو، تیراو، تیر ئاو، تهرو بر، تهرو تازه.

تاغی یو باغی یو باغی گول و نهیرهنگ و فهنی
شاد و شادابه گول ئاتهشی یو نارهوهنی
(نالی - ل ۶۶۸)

شام: [پهله‌شی. Sām] سه‌ره‌تای شهو، کاتی سه‌ره‌تای دهرکه‌وتنی تاریکی شهو تا کاتی
 نوشتن، نهو خوراکه‌ی که له شهودا ده‌یخون، شامی غه‌ریبان: ۱- شهوی یه‌که‌م،
 که له غه‌ریبایه‌تیدا به‌سه‌ر ده‌بریت. ۲- شهوی یانزه‌ه‌می موچه‌رهم به‌هوی
 شه‌مید بوونی شه‌میدانی که‌ریه‌لاو غوره‌تی نه‌هلی به‌یت حوسه‌ین. شامی
 غه‌ریبانگرتن: له تاریکی و به بی چرا مانه‌وه. نویژی شام: نویژی مه‌غریب.
 (معین).

تاریکی، ره‌ش.

له سایه‌ی پرووی تۆوه شامی خه‌لقیی ته‌لعه‌تی سوچه
 له شامی زولفی تۆوه سوچی نیمه زولمه‌تی شامه
 (نالی - ل ۴۷۲)

دل سوچی نه‌جاتی نییه بو‌جه‌به له پتی زولف
 نه‌م تورپه‌یه تا سه‌ر به نه‌به‌د شامه هه‌موو ده‌م
 (سالم - ل ۸۶)

ده‌نالینی دلی زارم وه‌کو‌زیر
 له شاما شان‌ه‌که‌ی گهر شامی گیسوو
 (سالم - ل ۱۱۵)

شام و سه‌حه‌ر؛ نیواره و به‌یانی.

شام: →

شام و سه‌حه‌ر وه‌کو‌ خاک پامالی پایی خه‌لکم
 نه‌ز به‌س به یادی لوتفت که‌وتم له رینگوزاران
 (سالم - ل ۹۲)

شامی تورپه؛ مه‌به‌ست په‌رچه‌می ره‌شه.

شام: →

تورپه: →

چپهرت به ههینه تیکه له ناو شامی تورهدا
دهربی سهحر له بورجی ئوفوق شه مسی خاوه ری
(سالم - ل ۱۴۵)

شامی زولفا؛ مه بهست زولفی ره شه.

شام: →

له سایه ی پرووی تووه شامی خه لقی ته له عتی سوچه
له شامی زولفی تووه سوچی ئیمه زولمه تی شامه
(نالی - ل ۴۷۲)

په نهانه تورکی دیده بی مه ست له شامی زولف
ته بدیلی جادووانه به نه سبابی شه بره وی
(سالم - ل ۱۵۱)

شامی گیسوو؛ مه بهست پرچی ره شه.

شام: →

گیسو: →

ده نالینی دلی زارم وه کوزیر
له شاما شان هکه ی گهر شامی گیسوو
(سالم - ل ۱۱۵)

شان؛ شان. ع. پله و پایه، گهره بی و شکۆ.

مه لین مه جنون شکا شانی له بو سینی سه گی له یلا
له لای عاشق خیلانی عاقلی نه و هه تکه ته مکین بوو
(سالم - ل ۱۰۸)

شاهنامه؛ شاهنامه. مه بهست شاهنامه ی فیرده و سییه، له ده و روبه ری سالانی ۳۷۱ - ۳۷۰
کوچی دهستی کرد به دانانی شاهنامه به شاعر، سه رچاوه کانی فیرده و سی
پیکهاتوون له؛ شاهنامه ی نووسراو به په خشانی نه بوو مه نسووری و هه ندی

چیرۆکی سەرزەرەکی و بەشی لە بەرھەمە نووسراوەکان، فیردەوسی لە دواى سالى ۳۸۴ى كۆچى بیری لەوه دەکردهوه که پاشایەك بدۆزیتەوه و شاهنامه به ناوی ئەوهوه ئەنجام بدات، تا له سالی ۳۹۴ - ۳۹۵ ك. بۆیەكەم جار ئاشنایی پەیداكرد لەگەڵ بارهگای سولتان مەحمود و ویستی به جوړیكى تر چاوی بخشینى به شاهنامه‌دا و به ناوی سولتان مەحمودەوه تەواوی بکات، گویا لەپاش سالی ۴۰۱ - ۴۰۲ ك. شاهنامه‌كەى پیشكەش كرد به بارهگای مەحمود، بەلام به چاویكى رەزنامە‌ندانەوه نەینوارپیه شاهنامه‌كە. فیردەوسی لە سالی كۆتایی ژیانیدا سەرگەرمی پێدا چوونەوهی شاهنامه‌كەى بوو و كۆمەڵە شیعریكى تری خستە سەر، سەرجه‌مى دێره شیعەرەكانى شاهنامه دەگاتە شەست هەزار، بەلام دەست‌نوسە ئاساییەكانى هەندى جار كەمتر یان پتره. بابەتى شاهنامه میژوو، و داستانەكانى ئێرانى كۆنە، له سەرەتای نەژادى ئێرانى تا لەناوچوونى ئێران، به دەستى عەرەبەكان، درێژەى ئەم بەسەرەتاه سى دەورەى له یەكترى جیا دەگریتەوه:

۱- دەورەى نەفسانەیی، له سەرەمى كیومەرس (کیومرث) تا هاتنى فەرەیدون.

۲- دەورەى پالەوانى، له راپەڕینی كاوهوه تا كوشتنى رۆستم.

۳- دەورەى میژوویی، له كۆتایی سەرەمى كیان بەدواوه. (بەلام ئەم بەشەیان تێكەڵە به ئەفسانە و داستانە هەماسییه‌كان.)

شاهنامه باسی چوار زنجیره‌ى بنەماله‌ ده‌كات:

۱- پێش‌دادییه‌كان. ۲- كیانیه‌كان. ۳- ئەشكانیه‌كان (بەكورتى). ۴- ساسانییه‌كان. فیردەوسی له نووسینی بەسەرەتاه‌كانیدا، له سەرچاوه‌كانى خۆیه‌وه ئەویەرى ئەمانەتى بەكار هیناوه، له وه‌سفى دیمەنه سروشتیه‌كان، مەیدانه‌كانى جەنگ، تاییبەتمەندى پالەوانەكان، ئەویەرى وریایی پیشان داوه، داستانە دلدارییه‌كانى شاهنامه، هەر چەندە تێكەڵە به مەرجه هەماسییه‌كان، بەلام سەرنج راکیشەر و دل‌رفینن، له پیشەكى و سەرەتا و كۆتایی بەسەرەتاه‌كاندا، فیردەوسی خەرىك بووه به پەند و ئامۆژگارییه‌وه، به شیویه‌كى گشتی شاعیر له رۆون کردنەوه‌ى بیر و نەقل کردنى واتاو، سادەیی زمان و، بیر و بۆچوون و رۆون

و پهوانی قسه، سازکردنی و ته دا گه‌یشتوته نه‌وپه‌ری جوانی و پهوانی.
به‌لام ده‌بی نه‌ویش بزانی که شاهنامه کومه‌لی کتیبی به‌په‌خشان و،
به‌هونراوه‌ی حماسیه، که له‌وانه‌دا به‌سهره‌اتی پاشاکانی نیران یاد کراوه. نه
شاهنامه‌ی که به‌په‌خشان نووسراون نه‌مانه‌ن:

۱- شاهنامه‌ی نه‌بولمونه‌ی‌دی به‌لخی، که کتیبی‌کی مه‌زن بوو له لیگدانه‌وه‌ی
میژوویی و داستانه‌ کونه‌کانی نیران، که پټیان ده‌وت شاهنامه‌ی گه‌وره یان
شاهنامه‌ی مونه‌ی‌دی.

۲- شاهنامه‌ی نه‌بوو علی محممه‌دی به‌لخی که کتیبی‌کی باوه‌پیکراوه و
له‌سر به‌لگه‌نامه‌ی گرنگی سهرده‌مه‌که‌ی نووسرابوو.

۳- شاهنامه‌ی نه‌بوو مه‌نسور، به‌فرمانی نه‌بوو مه‌نسوری فرمان په‌وای
تووس له سالی ۳۶۶ی کوچیدا به‌په‌خشان نووسراوه و فیرده‌وس که‌لکی لی
وه‌رگرتوه.

شانامه‌ی‌کی تر که له پټیش فیرده‌وسیدا به‌هونراو نووسراوه (شاهنامه، یا
گشتاسب نامه‌ی ده‌قیقی) بوو. (معین)

ده‌بی نه‌وه بزانی که شاهنامه‌ی فیرده‌وسی نه‌مرو له هم‌مویان به‌ناویانگتره،
نزیکه‌ی ۶۰ - ۷۰ سالی له‌مه‌وبه‌ر له کوردستاندا زور ناسراو بووه و له
مزگه‌وته‌کاندا خویندراوه و شهوانی زستان له مالان یان له چایخانه‌کاندا
خویندراوه‌ته‌وه و مایه‌ی سرگرمی خه‌لک بووه و هر له کونه‌وه که‌م و زور کاری
کردوته سر هندی له شاعیره‌کانمان و ناوی پاشایان و پالنه‌وانه‌کان و
ناودارانی شاهنامه هر له سده رابوردووه‌کانه‌وه تا نه‌م سهرده‌مه‌یش به
شپوه‌ی‌کی ناسایی به‌کار دین و ده‌یان بیستین وه‌کو: جه‌مشید، نهریمان، نه‌وزهر،
هوشنگ، نه‌فراسیاب، به‌هرام، پو‌سته‌م، زوراب (سهراب)، فرهاد، فره‌یدوون،
قویاد، کاوس، که‌یکاوس، کاوه، گیو، وه‌یسه، به‌هزاد، خوسره، که‌یخوسره،
بیستون، که‌یقویاد، شه‌ریار، نه‌سفه‌ندیار، نه‌لیاس، به‌همه‌ن، دارا، ناهید،
نه‌ویه‌هار، نه‌وشیروان (نه‌وشیروان)، په‌رویز، زهرده‌شت، سه‌مه‌رقه‌ند، کیسرا،
پیروژ، شیرین... هتد.

نیبه ده‌خلم له شانامه و مه‌سافی غه‌یری نه‌م نوکته

که کوشته‌ی بهندی تو‌یه هر کسی نازاد و نازایی

(نالی - ل ۵۹۸)

شانه‌زن، شانه‌کر، نهو که‌سه‌ی که زولف و نه‌گریجه شانه ده‌کات.

زن: ږمگی چاوگی زده‌ن (=زدن) ی ف. یه. واته لیدان.

نه‌ی میروه‌حه‌ی جه‌مالی مه‌ه ناسایی دولبه‌ران

وه‌ی شانه‌زن به کاکو‌لی تورکانی سیمبه‌ر

(سالم - ل ۶۶)

شاهی توره‌ نووس، مه‌به‌ست وینه‌کیش و نه‌ققاش و خو‌ش نووسی بالا ده‌سته.

بو‌مه‌شقی عیشقی زولفی نیگار و نیگارشی

نالی له خامه‌دا بووه‌ته شاهی توره‌ نووس

(نالی - ل ۲۴۰)

شاهی جه‌م: ← جامی جه‌مشید.

شاهی جه‌م جا نالیا (تاریخ جم) ته‌نریخیه

دا نه‌لین له‌م عه‌سره‌دا نه‌سکه‌نده‌ری جه‌م جا نه‌بوو

(نالی - ل ۳۷۴)

شاهی خیره‌ده: هوش به‌رن، بیری به‌رن.

که سولتانی خه‌یالت بیته‌ خاتر

ده‌بی شاهی خیره‌ده مه‌یلی سه‌فه‌رکا

(سالم - ل ۳۰)

شاهیده: شاهد. ع. گه‌لی واتای هه‌یه، وه‌ک: دلبه‌ر، خو‌شه‌ویست، شوخ و شنگ، نه‌وکه‌سه‌ی

شتی یان ږووداویکی دیبی، نه‌وه‌ی که به نمونه‌ ده‌ینریته‌وه. خودا.

شاهیدی فیکرم که بیته‌ جیلومگامی دولبه‌ری

شاهی خوسره‌و ږو‌حی شیرینی به‌ قوریانی ده‌کا

(نالی - ل ۱۰۳)

سیداقی پرونماو و وهسلی شاهید

لهگه‌ل شایی که‌ران بی دهنگ و داوا

(نالی - ل ۱۲۳)

ناهووی حهرم قیله‌یی نه‌برون که به دیده

نهم شه‌د له‌بانه که هموو شاهیدی چینن

(نالی - ل ۳۳۸)

نهمن فه‌ره‌اد و شاهید بیستونه

نه‌تو شیرین شه‌مال شاپوره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۲)

شاهدان گر دلبری زین سان کنند

زاهدان را رخنه در ایمان کنند

(حافظ، قزوینی - ص ۱۲۳)

واته: نه‌گه‌ر شوخ و شه‌نگه‌کان به‌م جوړه دل‌داری بکه‌ن، کار ده‌کهنه نایینی

خوابه‌رسته‌کان.

یکی شاهدی در سمرقند داشت

که گفتی به جای سمرقند داشت

(سعدی، بوستان، غلام حسین یوسفی - ص ۱۰۴)

واته: یه‌کی خوشه‌ویستیکی شوخ و شه‌نگی له شاری سه‌مه‌رقند هه‌بوو، کاتی که

قسه‌ی ده‌کرد، وات ده‌زانی که شه‌کر له دهم و لیوی ده‌باری.

شاهیدی چین، مه‌به‌ست شوخ و شه‌نگی ولاتی چینه. هه‌ندی جاریش به مه‌به‌ستی خو‌ر دیت.

(ثروت)

ناهوویی حهرم قیله‌یی نه‌برون که به دیده

نهم شه‌د له‌بانه که هموو شاهیدی چینن

(نالی - ل ۳۳۸)

شاهی نه‌قشبه‌نده مه‌به‌ست خواجه بهاء الدین محمدی بوخاری نه‌قشبه‌نده، ۷۱۸ - ۷۹۱ی
کۆچی. عاریف و سۆفی ناسراوی سه‌ده‌ی هه‌شته‌می کۆچی و دامه‌زرینه‌ری
ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندییه، له‌گوندی (قه‌سری عاریفان) که‌یه‌ک فه‌رسه‌نگ له
بوخاراوه‌ دووره‌ له‌ دایک بووه، ده‌رویشی زۆری هه‌بوو، که‌ به‌ناویانگترینیان
(خواجۀ علاء الدین عطا و خواجۀ محمد پارسا) بوون. ته‌ریقه‌ته‌که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه
بۆ (بایزید بسطامی) عاریف و سۆفی به‌ناویانگ.

بهاء الدین له‌ شوینی له‌ دایک بوونی خۆیدا کۆچی دوایی کرد، مه‌زاره‌که‌ی ئیستا
وا له‌ (قه‌سری عاریفان). له‌ به‌ره‌مه‌کانی ئه‌و: (دلیل العاشقین) له‌ سۆفیگه‌ریدا
و (حه‌یات نامه) له‌ په‌ند و ئامۆژگاریدا.

ته‌ریقه‌تی نه‌قشبه‌ندی له‌ هیند و چین و تورکستان و تورکیا و جاوه‌ و
کورده‌ستانی ئێران و کورده‌ستانی عیراقداهه‌یه. (معین)

نه‌قشه‌ رووت بۆ دڵ به‌ شاهی نه‌قشبه‌نده

یاری دیرینه‌ به‌ قورئانی قه‌دیم

(سالم - ل ۸۷)

ته‌یی ئه‌رخه‌م بۆ نه‌کا تا پرووحی شاهی نه‌قشبه‌نده

که‌ به‌ پیتی پر ئابله‌م وادی فیراقت ته‌ی ده‌بی

(سالم - ل ۱۴۱)

شاهین: شاهین. [له‌ ئه‌قیستادا. Saena. سیمرغ] جوړه‌ بالنده‌یه‌کی شکارییه، نزیکه‌ی چل

جوړیان هه‌یه، که‌ به‌ هه‌موو لایه‌کی جیهاندا بلاو بوونه‌ته‌وه، په‌ره‌کانی زه‌رد و

پشتی خۆله‌میشی و ژیری مل و سکی قاوه‌یییه، زۆر ئازاو دلیره.

هه‌روه‌ها ئه‌و میله‌یه‌ که‌ ئه‌ملاو ئه‌ولای ترازووی پێدا هه‌لواسراوه، پێیشی ده‌لێن

زمانه‌ی ترازوو. (معین)

نالی ئه‌و وه‌حشی غه‌زاله‌ که‌س ئه‌به‌ر داوی نه‌که‌وت

چونکه‌ شاهینی دوو چاوی تیره‌ دائیم سه‌ر ده‌کا

(نالی - ل ۱۱۱)

شاهینى دیده بازه مهستی شهرابى نازه
دلدار و دلنه‌وازه دلکیش و دلفریبه
(نالی - ل ۳۹۶)

شاهینى دو چاوت که نیگاو مهیلی به دانگه
کیشانی به قوللابی دلاویزی بژانگه
(نالی - ل ۴۶۴)

توقاز و نهن شاهین مهقرینه به دهرمدا
نهك حمله بهرم گیر کهم چنگی له چقدانت
(سالم - ل ۵۰)

شایسته: بهجی، شایان، خاوهن کردهوی باش و جوان، به‌توانا له نه‌نجامدانی کار و
کردهوی باش و بهجی.

شایست + ه.

شایست: چاوگی کرتاوی شایسته‌ن (= شایستن) ی ف. یه، واته بهجی بوون.
ه: پاشگره.

وا قال و زه‌عیفم له هه‌تیه‌ی غمی دوریت
شایسته‌یه نیستاکه که نالقه‌ی که‌مه‌رت بم
(کوردی - ل ۲۲)

شای کهج کولاهی دیده مه‌ستان؛ مه‌به‌ست پاشای شوخ و شه‌نگه چاومه‌سته‌کانه.

که‌ج کولاه: کلأولار

که‌توی شای که‌ج کولاهی دیده مه‌ستان
چ باکم قه‌یسهر و فه‌غفورره نه‌مشه‌و
(کوردی - ل ۴۳)

شایی: شاهی. جوړه پاره‌یه‌که، که له سه‌رده‌می قاجاریه‌کان و سه‌ره‌تای په‌له‌ویدا
به‌رامبه‌ر به دوو پوول یان (۵۰) دیناری نه‌و سه‌رده‌مه بوو، سه‌د دیناریش

دهيكرده دوو شايی = شاهي. (معين)

نيزامانی مولازم مه‌نسه‌بی مازی بیحه‌مدیلا
له لادیدا به دوو شايی هه‌موو جوچینی دیهقانن
(سالم - ل ۱۰۶)

شهب: شو.

فهلهك پهردهی شهب نه‌ندهر پوژی سهر فانوسی ئافاقی
زهمین و ئاسمان لهم بانه تانوه بانه تابانه
(نالی - ل ۵۱۲)

شهبان: شوان.

حیفزت شهبان و ئیمه رهمه و نهو له‌عینه گورگ
نهم نه‌فسه گورگه میشه له‌گه‌ل نهو به‌د نه‌ختره
(نالی - ل ۴۳۲)

شهبه: [شوه = شبق، کراو به عه‌ره‌بی = سبج.] جوژه به‌ردیکه، له نه‌نجامی کۆبوونه‌وهی
وردیله‌کانی کاربۆن و گۆزانی کیمیایی مه‌یله‌و سهخت بووه و ره‌نگیکی ره‌شی
ورشه‌داری هه‌یه و له مجه‌وه‌ه‌رات سازیدا به‌کار دیت، تینی گه‌رما ده‌یسووتینی.
(معين)

یه‌می دیده پر له مه‌رجان وهك یه‌شمی ئابداره
شهبه‌یه شهبه‌یی زولفی سیاهی وهك زوخالی
(نالی - ل ۶۵۹)

لهم دیره شیعره‌ی خواره‌ودا به مه‌به‌ستی پرچ و نه‌گریجه‌ی دریز و ره‌ش دیت.

گه‌ردن ئارایشه به‌و توپه‌یی تو
شهبه خو‌ش ره‌نگه له په‌هلوی که‌مه‌را
(سالم - ل ۲۳)

شهبه‌گونه: شهبه‌گونه، زور ره‌ش، ره‌ش وه‌کو شه‌و.

شبهه: شبهه، شهوه ← شبهه.

شبهه‌هی زولفی شبهه‌ه گونه‌یه پروو گهردانی
به‌سهری نهو که به سهودا سهر و سامانم دا
(نالی - ل ۹۰)

شبهه‌هی زولف؛ مه‌به‌ست زولفی زور ره‌شه، زولفی وه‌کو شه‌وه.

شبهه‌ه: شبهه، شو. ← شبهه.

شبهه‌هی زولفی شبهه‌ه گونه‌یه پروو گهردانی
به‌سهری نهو که به سهودا سهر و سامانم دا
(نالی - ل ۹۰)

شهب رهنګ؛ مه‌به‌ست ره‌شه. وه‌ک شو، تاريک.

شهب: شو.

زولفی شهب رهنګت وه‌کو روزه پهریشان با نه‌بی
وا سه‌حاب ناسا له رووتا قه‌سدی مه‌ه‌پوشی ده‌کا
(سالم - ل ۳۱)

شهب ره‌وی، شو ره‌وی، به‌شو رویشتن، به‌شو ری کردن.

په‌نه‌انه تورکی دیده‌یی مه‌ستت له شامی زولف
ته‌بدیلی جادووانه به‌نه‌سبایی شهب ره‌وی
(سالم - ل ۱۵۱)

شهبگیر: مه‌به‌ست دهمو به‌یانی، سپیده، به‌ره به‌یان.

ه‌روه‌ها به‌م واتایانه‌ش دیت: که‌سی که له کو‌تایی شه‌وا هه‌لسی بو‌خوا په‌رستی،
ه‌ر گیانله‌به‌ری که‌شو بخوینی، گه‌شت کردنی دهمو به‌یانی. (معین)

موفه‌ریح بی دهم‌اغم با له نه‌فحه‌ی تورپیی جانان
وه‌ره نه‌ی بادی شهبگیری سهرم قوربانی ته‌نسیرت
(سالم - ل ۴۷)

شهبوستان: شهبستان، شهبستان. شوینی شه، شوینی نوستن، شوینی تایبته به ژنانی پاشا دسه لاتداره کان.

کور زببی دهستانه کچ شهمعی شهبوستانه
بو به زمی تهماشا کور بو خه لوته تی تهنها کچ
(نالی - ل ۱۵۹)

په رجه می روو داده پوشتی پیچی زولفی پیچه په
دا به روریش پیی بلین شهمعی شهبوستانی هه په
(نالی - ل ۵۷۳)

شهبیخوون: هیرش بردن له ناکاودا بو سهر دوژمن له کاتی شه ودا.
له سععی هاتوچو دا نهی خه یالی غهمزده دهیزانم
نیهانی بو شهبیخوونی دلّه دووباره ته دبیرت
(سالم - ل ۴۷)

شهبیخوونی نیگه ه قه لعهی دلی گرت
به جوز غم هرچی بی تالانه نیمشه و
(سالم - ل ۱۲۰)

بو بترسم له شهبیخوونی عهدو گاهی که مین
که هه ناسهی سه حهریی خه نجه ری بورانی منه
(سالم - ل ۱۳۱)

شهنه: شهنه، کراو به عهره بی و له تورکی و مه غولیه وه. واته: پاسه وانی شار، داروغه،
دادگری نیزامی، نه و فرمانداری که پاشا دایده مه زرانند، بو جیبه جی کردنی
کاروباری دهسته یه که له خیل و تیره کان، به زوری دهوتری (شهنه) به لام راست
وایه که بوتری (شهنه). (معین)

خوا بی غه فلهت نازیه بو چاوی شهنه و موخته سیب
دهرفته جامی نه سهر کیشی بهلی بی نیحتیراز
(کوردی - ل ۱۷)

شهرابی خوب؛ نهوهی که دهبیته هوی خوشهویستی، نهوهی که دهبیته مایه‌ی دل‌داری.

دهزانی تو له شیشه‌ی دیده‌ما بی نه‌شک نالوودم

شهرابی خوب له جاما ره‌ونه‌قی خوینی جیگر نادا

(سالم - ل ۱۷)

شهرابی ناز؛ مهبه‌ست نازی کاریگه‌ره، نهو نازه‌ی که ته‌ماشاکه‌ر مه‌ست ده‌کات.

شاهینی دیده‌بازه مه‌ستی شهرابی نازه

دل‌دار و دل‌نه‌وازه دل‌کیش و دل‌فریبه

(نالی - ل ۳۹۶)

غرور سد‌نگه شد خدای را زین بیش

شراب ناز به آن چشم پر خمار مده

(محتشم، دیوان ۵۶۰ - عقیقی)

واته: گومرایی ریگه‌ی سه‌یر کردنی گرت، نه‌ی خودایا له‌وه زیاتر ناز و عیشوه‌ی

کاریگه‌ر به‌و چاوه مه‌ستانه مده.

شهرابی عه‌قیقی؛ مهبه‌ست شهرابی سووره.

عه‌قیق: عقیق. ع. جوړیکه له کوارتز و، په‌نگی جوړاو جوړی هه‌یه، جوړی

باشیان په‌نگه‌که‌ی سووره و، وه‌کو به‌ردی به نرخ بو زیوهر و جوانی به‌کار دیت،

جوړیکیان له یه‌مهن ده‌ست ده‌که‌ویت و په‌نگی سووره و ناسراوه به عه‌قیقی

یه‌مهنی، یان یه‌مانی، به‌زوری ده‌کری به‌نگینی نه‌نگوستیله. (عمید)

مرواری نه‌شکم وه‌کو یاقووتی په‌وانه

ساقی بده له‌وه له‌عه‌له شهرابیکی عه‌قیقی

(نالی - ل ۶۵۶)

شهره‌ر؛ شرر. ع. پریشکی ناگر، پزیسک و پارچه ورده‌کانی ناگر که له‌کاتی گه‌ش کردنه‌وه

به‌م لاو نه‌و لادا بلاو ده‌بنه‌وه. پزیسکی ناگر.

شهره‌ر و تابش و بارش له‌ده‌می په‌عدی به‌هار

نه‌سه‌ری سوزشی گریانه له نه‌فغانمدا

(نالی - ل ۹۰)

تا دوزدی وهقتی نیمه شهبین تورکی بی نیزام
دوزدن هموو له خهرمهنی مونعیم وهکو شهره
(سالم، دیوانی نالی - ۲۰۰)

شهرهوار: گر گرتوو، گرایی.

شهره: →

وان: پاشگره به مه بهستی لیکچوون.

له جهوری ماهی بی میهرم هموو شو
دهکا ناهی شهرهوارم به بهرجیس
(سالم - ۷۴)

شهرزه: توورپه، بههیز، توندوتیژ، خیرا.

ئه لانهی ناسکی ناسک به باسک
شکانت گهردنی سه شیری شهرزه
(نالی - ۴۴۹)

شهرمنده: شهرمهزار.

شو چهپکهنی نهیلوفهیری یو جیلوهیی رهقس
شهرمنده دهکا زهرهیی زهرا له سه مادا
(نالی - ۸۳)

شهرمه سار: شهرمنده، شهرمهزار.

نیستادهو خهجالهت گهردن کهچ و تهریقم
جانا به چاوی توندی مهروانه شهرمه ساران
(سالم - ۹۳)

شش جانیب: شش جیهت، شش لای جیهان، شش لا، باکوور، باشوور، پوژهلالات،
پوژئاوا، سهروه، خوارهوه.

جیگایی نەزەر گابی شەش جانیبی دەریا بی
نەئە مەردومی سەیرانی لەم خیتتەیه هەر چاوه
(نالی - ۵۲۹)

شەش دانگ: تەواو بی کەم و کووری.

وشەئە دانگ هاتۆتە عەرەببیهوو بووه بە (دانق)، شەش یەکی هەرشتی پئی
دەوتری (دانگ)، ئەگەر شتی بی کەم کووری بیت، پئی دەوتری شەش دانگ، بو
پئیوانەئە زەوی بەکار دیت، هەر وهها بو کیشیش بەکار دیت، کە بەرامبەر بە هەشت
حەببە یان هەشت جو یان دوو قیرات. (معین)

بن زک و جەبەهت سپیی کلک نیستر و دامەن سیا
یەککە تاز و سی بر و دووباد و شەش دانگ و دریز
(نالی - ۲۲۵)

شەش دەر: زاراو یەکی تاییبەت بە یاری تاو لێه، کە یەکی لە یاریکەرەکان، شەش خانەئە
بەرامبەر بە پوولەکانی یاریکەرەکەئە تر دەگریت و، ئەویش ناتوانی پوولەکانی
خۆئە بجوولێن.

مەبەست بەستنی رێگەئە دەرچوون و رزگار بوون، زۆر گیرۆدە بوون.

خەریکی شەش دەری هات و نەهاتم
خەلاسیم قەت نییە لەم نەردە بی تو
(نالی - ۳۷۹)

بە نەرادئە فیراقت نەقەدی جان ئاخەر دەدۆرینم
بە خالی موهرهیی وەسلت ئەگەر سەد دەفەعە شەش دەر کەم
(سالم - ۸۴)

دو شەش بو داوی نەگبەت هەر لە پێدا
لە بەختی شەش دەر و یاری عەقییم
(کوردی - ۲۳)

چ حاجت تاسی ئیقبالم دو شـهـش بـیـنـی نهـمیـستاـکه
که بهردی دل له دهوری داوی خانهی شـهـش دهره نهـمشـهـو
(کوردی - ل ۴۳)

شعائیر: شعائر. ع. کۆی شعار، شعیره، واته: نیشانه‌کان، ههریه که له پئویستییه‌کانی
حهج، داب و نه‌ریتی مه‌زه‌به‌بی یان نه‌ته‌وه‌بی، شه‌عائیری ئیسلام واته: ههرشتی
که ئیسلامی پئوه پابه‌نده. (معین)

شه‌عائیر یه که به یه که مه‌سروروی سپری غه‌یی لا ره‌یی
مه‌ساعی سهر به سهر مه‌شکووری دهرکی به‌یتی باری بی
(نالی - ل ۶۳۶)

شعری ده‌قیق: مه‌به‌ست ورده‌کاری و پرواتاییه.

دیاره له ده‌ست‌نوسه‌کانی دیوانی نالیدا که به رینووسی نه‌و سه‌رده‌مه به‌م جوړه
نووسراوه: (شعر ده‌قیق)، خو ده‌بی به‌م جوړه‌یش بخوینرته‌وه (شعری ده‌قیق)،
واته: شعری پر واتا، شعری که ورده‌کاری زۆری تیدا بیت.
نالی به‌داوی شعری ده‌قیقی خه‌یالی شاعر
بو نه‌و که‌سه‌ی که شاعیره سهد داوی نایه‌وه
(نالی - ل ۵۵۵)

شعیر: شفیر. ع. لیوار و که‌ناری ههرشتی.

شعیری چالی شۆری ههر ده‌لئی له‌علی نمه‌ک پاشه
حه‌فیری چاهی وشکی ههر ده‌لئی چاهی زه‌نه‌خدانه
(نالی - ل ۴۹۵)

شقامی موور: رینچه‌ی میرووله، ریزی میرووله که به داوی یه‌کتیدا دهرۆن.
شقام: لیرده‌ا به واتای رینگی باریک و ریز هاتووه.
موور: میرووله.

نایی سهدا له په‌نجه‌ره‌که‌ی جوز فوغانی جوغد
غه‌یره‌ز شقامی موور نییه شۆینی پی گوزهر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۱)

شەقايىق؛ شقائىق. ع. شقائىق النعمان، دراوۋتە پال نوعمان كورپى مونزىرى پاشاى حيرە، شقائىق النعمان، لالەى نوعمانى، لالەى سوور، پروەكىكى بچووكە ولە خەشخاش دەچى ولە شوئىنى شىدار ولە چىياكان وكەنارى جوگەلەكان دەرويت، بلندييهكەى ۱۰سم - ۴۰سم وگولەكەى وەكوگولە خەشخاشە، رەنگەكەى سوورنىكى ناگرييهو ۴ تا ۵ پەرەييه. (عميد)

وہك گول جگەر بەخوئىنم و وہك لالە دل بە داغ
بو سئوى پروت شەقايىقى پروم رەنگى بوو بە بەى
(كوردى - ل ۶۳)

شەققەى فەلەك؛ مەبەست ئاسمانە، ئاسمانى وەك خىوۋەت داپوشراو بە پارچەى قوماش.
شەققە: شقە. ع. پارچە، كاغەز، ئەو پارچەيەى كە لەسەر ئالا دەبەسترى. (معين)

هەتا شەققەى فەلەك نەبوو بە كافورىي كفن هەستە
كە ئەمشەو فرستە هئىشتا فەلەك ماويى ئەتوش ماوى
(ئالى - ل ۶۸۴)

شەقولقەمەر؛ شق القمر. قلىشاندىنى مانگ.

مەبەست كارى لە وزە بەدەرە.

شق القمر: يەككىكە لە موعجيزەكانى پىئغەمبەرى ئىسلام. (د. خ)

ويسالت پايەيى ميعراجە بو من
لە پروتا گەر لەبم شەقولقەمەر كا
(سالم - ل ۳۰)

لە رەشكى لىوى تو غونچە شەقى بىرد
لە خەندەت موعجيزەى شەقولقەمەر بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

بە ئاھىستە لەبم گەر بىتە سەر پرووى نازكت يەك دەم
لە جىنى بو سەم دەبىنى موعجيزەى شەقولقەمەر ئىمشەو
(سالم - ل ۱۱۹)

شەقى؛ شقى. ع. بەد بەخت.

ئەى خەلۋەتى مورائىى بى رەنگى خود نومائىى
رەنگ زەردى عاشقىى بە نەك زەرد پروو و شەقى بە
(ئالى - ۳۹۷)

شەكەر ئەفشان؛ مەبەست قسە خۆش و شىرىن زمانە.

شەكەر: شەكەر.

ئەفشان: →

شەكەر ئەفشانى شىرىن زمان مایەى خەلاوت بوو
دەهان شىرىن دەكا ھەر خەرف نىكتەى وەك شەكەر كاغەز
(سالم - ۷۱)

شەكەر بىز؛ مەبەست ئەو كەسەىە كە قسەكانى شىرىن و خۆشە.

بەلام خۆى بە واتاى شەكەر بىژ دىت، ئەو كەسەى كە شەكەر دەبىژىتەو.

بىز؛ بىز. رەگى دوو چاۋگى بىختەن و بىزىدەن (= بىختەن و بىزىدن) ى ف. يە: واتە:
بىژان، بىژانەو، كە لە كوردىدا رەگەكەى (بىژ)ە.

يا گومبەدى نەزەتگەھى نىو باغچە سەرابى

ئەلوانى گۆلا مىز و شەكەر بىزى تىابى

(ئالى - ۶۱۲)

شەكەر خەندە؛ شەكەر خەندە. مەبەست زەردە خەنەى جوان و شىرىنە.

خەند: رەگى چاۋگى خەندىدەن (= خندىدن) ى ف. يە. واتە پىكەنىن.

دەرحەقى من زەھر و سەرکە فرۆشە بە برو

دەرحەقى غەپرى ئەمن غەپرى شەكەر خەندى نىپە

(ئالى - ۵۹۳)

نىزامى دەلى:

از آن یاقوت و آن در شکر خند

مفرح ساخته سودایی چند

(نظامی - «عفیفی»)

واته: بهو دهم و لیوه سووره و، بهو زمردهخنه جوانه، چند دلداریکی شاد و
دلخوش کردووه.

شکه‌ر خنده، ← شکه‌ر خند.

دهدا هه‌ردهم شکه‌ر خندهت سه‌مه‌ر قه‌ند

به‌قوریانی شکه‌ر خندت سه‌مه‌ر قه‌ند

(سالم - ل ۵۶)

بی شکه‌ر خنده‌یی تو بی جانم

ئه‌ی له‌بی دولبه‌ری من مه‌رجانی

(سالم - ل ۱۵۰)

شکه‌وه: شکوة. ع. شکات، گله‌یی، نارہزایی دهر‌برین.

نه‌فعی کوا ناله‌یی بلبل له‌چه‌من ومختی سه‌حه‌ر

له‌ تهره‌ف شکه‌وه‌یی نه‌و گویی گوئه‌ یه‌کبار گران

(سالم - ل ۹۰)

شکه‌وه بی‌ حاسله‌ سالم له‌ جه‌فاو جه‌وری حه‌بیب

کئی ده‌سیننی له‌ مه‌هی چارده‌ هه‌م دادی که‌تان

(سالم - ل ۹۰)

شکه‌کیب: نارامی، بورده‌باری، به‌رگه‌ گری، دان به‌خو داگرتن.

شکه‌اندت له‌شکری عه‌قل و شه‌کیم

به‌ تابووری موژه و شمشیری ئه‌بروت

(کوردی - ل ۱۵)

عەزیزم نوری چاوانم حەبیبم

سەبووری بەخشی جانانی شەکیبم

(کوردی - ل ۲۳)

زدی یەکن یەك بە یەك نار و خەس و ئاو و نمەك

شاهید و عەهد و وەفا سالم و سەبر و شەکیب

(سالم - ل ۴۵)

شەمەت: شمطه. ع. مووی رەش و سەپی، مووی ماش و برنج. بۆز.

نەقشی دوو موویی بە دوو پوویی دەبێتە عەیبی شەیب

ئاینە ی روو پاکییە پووناکییە نوور و شەمەت

(نالی - ل ۲۴۶)

شەمس: تەبیری (محمد بن علی بن ملك داد)، ناسراو بە شەمسەددین عاریفی ناودار (له دایکبووی تەبیریز له ساڵی ۵۸۲ هـ.ک - دواى سالانى ۶۴۵ ك. كوچی دوايي كردوو). بنەمالەكەیشی خەلکی تەبیریز بوون، له سەرەتادا شەمس موریدی شیخ ئەبو بەکری زەنبیل باف بوو، یان (سەللە باف)، شەمس وەکو خۆی دەلێ هەموو ویلایەتەکانی لەو وەدەست کەوتوو، بەلام پایەیی شەمس گەیشتە ئەو پلەییە کە بە پیرەکەیی خۆی رازی نەبوو، بە دواي کاملتريکدا کەوتە گەشت و گوزار، بە ولاتانی جیا جیا دا گەشتی کرد، بە خزمەتی چەندەها قوتب و گەرەکان گەیشت، هەندیکیش ئەو بە پەرۆردەراوی بابا کەمال خوجەندی دادەنێن، هەندێ جاریش سەرپەرشتی قوتابخانەیی دەکرد و کرێی وەر نەدەگرت، چوار دەمانگ له شاری حەلەب له ژووری قوتابخانە کەیدا خەریکی ریا زەت بوو، هەمیشە لێبادی رەشی لەبەر دەکرد، کاتی کە له گەشت و گوزار دا بوو گەیشتە بەغدا، چوو بۆ لای (شیخ اوحدالدین کرمانی)، کە شیخی یەکی بوو له خانەقاکانی بەغدا و سەرچاوهی مەسەلەکەیی عییشقی شوخ و شەنگەکان بوو، ئەمەیی دادەنا بە بەدەست هینانی جوانی و کەمالی تەواو و ئازاد، لێی پرسی له چیدايت؟ وتی: مانگ له ناوی تەشتدا دەبینم، فەرمووی ئەگەر دەنبەل = (دومبەلس، کە نامرازنیکی وەرزشییە و له ملدا نییە بۆچی له ناسماندا نایبینی؟ مەبەستی (اوحدالدین) ئەو

بوو که جوانی نازاد و رها له رواله‌تی ناده‌میزاددایه، که قه‌شه‌نگه و به دوایدا
 دم‌گه‌رین، شه‌مه‌دین بۆی پرون کرده‌وه، که نه‌گه‌ر له مه‌به‌ستی نارهمزوو و
 هه‌وه‌س دوور و پروت بیت نه‌وا هه‌موو جیهان دیمه‌نی جوانیی گشتییه و، که نه‌وه
 له هه‌موواندا و له ده‌روه‌ی رواله‌ته‌کاندا ده‌توانی ببینی. (اوحدالدین) به
 نارهمزوییکی ته‌واوه‌وه‌وتی: له نه‌مرووه‌ کۆیلایه‌تی تو ده‌که‌م، وتی: توانای نه‌وت
 نییه که له‌گه‌ل نيمه‌دا بیت. شیخ نه‌مه‌ی به‌راستی گوت، نه‌ویش فهرمویی:
 به‌مه‌رجی که له‌به‌ر چاوی خه‌لکداو له‌ناو بازاری به‌غدا له‌گه‌ل مندا مه‌ی
 بخۆیته‌وه، وتی: ناتوانم. وتی: ده‌توانی مه‌ی تاییه‌تیم بۆ به‌ینی؟ وتی: ناتوانم.
 وتی: کاتی که من بخۆمه‌وه ده‌توانی له‌گه‌ل مندا بیت؟ وتی: نه‌خیر ناتوانم.
 شه‌مه‌ددین هاواری کرد وتی: له‌به‌ر ده‌می پیاواندا دوور بکه‌وه‌وه. له‌م داستانه‌و
 به‌سه‌ره‌اته‌کانی تردا ده‌رده‌که‌ویت که شه‌مه‌ددین له سنووری رواله‌ت و
 به‌رچاودا، داب و نه‌ریتی خستۆته پشت گوئ و مه‌به‌ستی نه‌و له‌م قسه‌و وتانه‌دا
 تاقیردنه‌وه‌ی (اوحدالدین) بووه... شه‌مس به‌یانی رۆژی شه‌مه ۲۶ی جمادی
 الآخره سالی ۶۴۲ ک، گه‌یشته (قونیه)، له‌باره‌ی گه‌یشتنی مه‌وله‌وی به‌وه‌وه
 گه‌یرانه‌وه‌ی چۆراوچۆر هه‌یه، به‌کورتی مه‌وله‌وی هۆگری نه‌و بوو، نه‌مه له‌کۆری
 ده‌رس و لیکۆلینه‌وه و په‌ند و ئامۆژگاری تیبه‌ری کرد، یارانی مه‌ولانا (مه‌ولانا
 جه‌لالوددینی رومی = مه‌وله‌وی) و خه‌لکی قونیه هه‌لیان کوتایه سه‌ر شه‌مس و
 به‌جادووگه‌ریان دانا، شه‌مس له‌مه دلگه‌ران بوو، سه‌ری خۆی هه‌لگرت و رۆیشت
 (۲۱ شوال ۶۴۳ ک) مه‌ولانا به‌ په‌رۆشه‌وه نارهمزویی دۆزینه‌وه‌ی نه‌وی کرد، به‌لام
 نه‌یدۆزییه‌وه، له نه‌نجامدا ناگاداری نه‌وه بوو که نه‌و له (دیمه‌شق = شام)ه، نامه
 و په‌یامی به‌ شیوه‌ی غه‌زه‌لی جوان و ناسک یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک بۆ نارد، سه‌ره‌نجام
 دل‌ی شه‌مس نه‌رم بوو، یاره‌کانی مه‌ولانا داوا‌ی لیبوردنیان کرد و مه‌ولانایش
 نه‌مه‌ی قبول کرد، سولتان ومله‌دی کورپی خۆی نارد بۆ دیمه‌شق بۆ لای شه‌مس
 به‌مه‌به‌ستی گه‌یرانه‌وه و (۲۰) که‌سی له یارانیشی نارد و شه‌مسیان دۆزییه‌وه و
 په‌یامه‌که‌یان پینگه‌یانند، شه‌مس تکای مه‌ولانای قبول کرد، له سالی ۶۴۴ ک
 گه‌یرایه‌وه بۆ قونیه، سولتان ومله‌د کۆیله‌یه‌تی خۆی پيشان دا، پتر له مانگی به‌ دل
 و گیان و نازه‌وه به‌پنی دووی کاروانی شه‌مسی که‌وت، تا گه‌یشته قونیه، مه‌ولانا
 به‌مه شاد بووه‌وه و ماوه‌یه‌کیان به‌یه‌که‌وه برده سه‌ر، دووباره خه‌لکی قونیه و

موریده‌کان توورپه بوون و قسه‌یان به شمس دوت و مه‌ولانایان به شیت و شمس‌یان به جادووگەر ناو دهبرد، بهم هۆیه‌وه شمس دئی له خه‌لکی قونیه ره‌نجاو مه‌ولانا دوو سال به دووی شه‌مسدا وئیل بوو، دووجار به‌ره‌و دیمه‌شق که‌وته پئی، به‌لام نه‌یدۆزییه‌وه و کاره‌که‌ی به نه‌نجام نه‌گه‌یشت (٦٤٥ ک) ی به سالی گوم بوونی نه‌و داده‌نین. به‌ره‌مه‌کانی نه‌مانه‌ن (مقالات - نه‌وه‌یه که شمس له کۆرپه‌کاندا باسی کردوه و نه‌و پرسیار و وه‌لامانه‌یه که له نیوان نه‌و و مه‌ولانا یا موریدان و نه‌یاره‌کاندا کراون و نه‌نجام دراون) ده‌ستنووسی نه‌مه له کتیبخانه‌ی قونیه‌دایه. ده به‌ش له (معارف و لطایف احوال وی) که نه‌فلاکی له (مناقب العارفین) دا وه‌ری گرتوه، نه‌م دوو به‌ره‌مه کۆمه‌له‌ یاداشتیکه، که موریده‌کان کۆیان کردۆته‌وه و پینکه‌اتوه له وته‌کانی شمس. (فروزانفر، مولانا جلال الدین محمد. ص ٥٣-٩٩). (معین)

شمس و مه‌ولانا و مه‌نسور که‌ی به سپر مه‌حرهم ده‌بوون
تا نه‌یانخواردایه ریزه‌ی نانی سفره‌ی خوانی عیشق
(کوردی - ل ١٩)

حه‌یرانی ره‌هی عیشقن گهر شه‌مه‌سه و مگهر مه‌نسور
(سالم نبود پیدا زین باده به پیمانی)
(سالم - ل ١٥٠)

شمس: شمس. ع. مه‌به‌ست پیغه‌مبه‌ری نیسلامه. (د. خ) له زاراوه‌ی سالیکان (= ریبوارانی که رینگه‌ی خوا په‌رستییان گرتۆته به‌ر)، مه‌به‌ست گیانه، که گیان له له‌شدا وه‌کو خۆره، مانگیش مانگه شه‌وه، له به‌ر نه‌وه وتوویانه که نه‌مه پووناکی پۆحه.
(ثروت)

نه‌ی شه‌مسی مایه په‌روه‌ر و نیکسیری قه‌لبی خاک
بنواره‌ حالی هالیکی نه‌م خاکه نه‌حقه‌ره
(نالی - ل ٤٣١)

شمسی نه‌نوه‌ر: پۆژی زۆر پووناک، خۆری زۆر پۆشن.
نه‌نوه‌ر: انور. ع. پووناکتر، پۆشنتر.

گوفتاری نۆشی شاهیدی سهد شههدی فائیه
روخساری خوئی (اظهر من) شهسی نهوهره
(نالی - ۴۲۶)

شهسی جهمال؛ خوئی جوانی، هتاوی جوانی.
مهبهست زور جوان و شوخ و شهنه.

نهستیره هموو مهحوه له نیو نووری قهمرده
یا شهسی جهمالت شهوی گنپراوه به فهدا
(نالی - ۷۹)

شهع؛ مهبهست پروی گمش و جوانه.

یا دووکهئی جهستهی منه بهو شهعه سووتاوه
یا ههوری سیا تاوه که مانیع له ههتاوه
(نالی - ۵۳۰)

شهعی کافوور؛ شهعی کافووری.

جوره مزمیکی سپیی گران بههایه.

له ناو زولفا به پروو دنداره مهستور
دهسووتینی له شهودا شهعی کافوور
(سالم - ۶۳)

شهعی کافووری؛ ← شهعی کافوور.

نهبوونی شهعی کافووری له وهسلئی سههله بو عاشق
هموو شهو پۆشنه کولبهه له شهوقی پرویی جانانم
(سالم - ۸۲)

ابلهی کو روز روشن شهع کافووری نهه
زود باشد کش به شب روغن نبینی در چراغ
(سعدی، گلستان غلامحسین - ص ۶۸)

واته: گه و جیکی نه زان نه گه ره له پوژی پووناکدا مؤمی کافووری دابنی و دایبگیرسینی، زوری پی ناچی که به شهودا روَن نابینی له چراکهیدا، واته به تاریکی داده نیشی.

شهمعی نه دامت گران؛ مه به ست په شیمانی و پاشگهز بوونه وهی زوره.
بژ منی سوخته دل شهمعی نه دامت دمگړی
کوَمه لئی به ختی سه گه بویه هه موو دم ده وهری
(سالم - ل ۱۴۵)

شهناور؛ شیناور. مه له وان.

شهنای: شینا (= شنای) ف. نه فیستا. Sná.

وهر: پاشگره.

نالی له هه وا که و ته سه ما بوو به شهناور
به و وشکه مه له بیمی هیلاکی غه رقی بوو
(نالی - ل ۳۷۸)

شهوچرا؛ شهوچراغ ← شهوچراغ.

نه تو میهریبیو مه پروویان ستارهن
له خزمهت شهوقی تودا شهوچرا چین
(نالی - ل ۳۴۸)

شهوچراغ؛ شهوچرا. به هه موو گه و هه ریکی ناودار و ورشدار و بریقه دار دهوتری.

چرای شو.

چراغ: چرا.

سم وهکو یه شم و له په شم و تووکی پندا سه رنگون
چار وهکو بیجاده یا دوو شهوچراغی شوعله ریژ
(نالی - ل ۲۲۶)

شهودیز؛ شب دیز. ناوی نه سپی خوسره و په رویزه.

شهو دیز و شهب دیز، واته رهنگی شهو چونکه رهش بوو، دهلین له ههموو نهسپن
بهرزتر بوو، کاتن که مرد خوسرهو پهرویز فرمانی دا که کفنی بکن و بینیزن و،
وینهکهیشی له سهر کپلی گۆزهکهی نهخش کرا، ههر کاتن که دههاتهوه یادی
دمگریا. (فهرهنگ شاهنامه)

شهب: شهو.

دیز: رهنگ.

درتغی بوو له شیرین کوهکن جان

دهبوو بیکاته پایهندازی شهو دیز

(سالم - ل ۷۲)

شهو ق و شهغهف: نارزوو، هوگر، نهوپهری خو شهویستی.

شهو ق: شوق. ع. نارزوو.

شهغهف: شغف. ع. زور هوگر بوون خو شهویستی به تین.

بولبول له شاخساری چهمن باریه نهوا

گول نایه سهر به شهو ق و شهغهف تاجی خوسرهوی

(سالم - ل ۱۵۱)

شهو قی بوخ: مهبست دهموچاوی سپیی و جوانه.

بوخ: روو.

فه بیازی پیازی گول و میهر و مل و له علی

نهی شهو قی بوخ و زهو قی له بت زائیقه بهخشا

(نالی - ل ۷۶)

شهو قی مهه و چاک: کهتان، واته رووناکی مانگ و کون بوونی کهتان.

دهلین جوړه پارچه یهکی زور ناسک هه بووه و پییان وتووه (کهتان) که رووناکی

مانگ کونی تی کردووه و سووتاندوو یه تی.

مهه: —————>

چاک: —————>

پرتەوی عاریزی یار و دلی سەد پارەیی من
قسەیی شەوقی مەر و چاکی کەتانه بە عومەر
(سالم - ل ۷۰)

شەوکەت ئارا؛ رازینەرەوی شکۆ و مەزنی.

شەوکەت: شوکە. ع. پلە و پایە و مەزنی و شکۆ، هێز و توانا.
ئارا: آرا. رەمگی چاوگی ئاراستەن (= آراستن) ی. ف. یە. واتە رازاندنەوه،
جوانکردن، ئارایشکردن.

نالی نیستە تاجی شاهیی و تەختی خاقانیی هەیه
شەوکەت ئارا موختەشەم دیوانە فیکرەت سائیبە
(نالی - ل ۴۰۰)

شەوگەردان؛ ئەوهی کە بە شەودا دەگەڕێ، یان دەسورپیتەوه.
گەرد + ان.

گەرد: رەمگی دوو چاوگی گەشتەن و گەردیدەن (= گشتن و گردیدن) ه، واتە گەپان،
سورپانەوه، چەرخان، گۆپان، بوون.
ان: پاشگەر و رەمگی چاوگ دەکات بە ئاوەلکاری چۆنیەتی.

لە دووری تۆیە ئەی خورشیدی پرتەو بەخشی شەوگەردان
کە نالی و الە حالاتی میحاقی ماھی نەودایە
(نالی - ل ۵۶۰)

فەردا؛ مەبەست شەوی تاریک پووناک کردنەوهیە، شوخ و شەنگی بی هاتنا.
فەردا: بەیانی، سبەینی.

ئەستێرە هەموو مەحوە لە نیو نوری قەمەردا
یا شەمسی جەمالت شەوی گێراوه بە فەردا
(نالی - ل ۷۹)

شەوهر؛ مێرد.

زالی دهه‌ری دوون له‌گه‌ل هیچ شه‌وه‌ری ناباته سه‌ر

دۆستی س‌الم له‌گه‌ل پ‌ر ن‌اشنا ژن م‌وشکیله

(سالم - ل ۱۲۷)

شه‌وی قه‌در: ليله القدر. يه‌کيکه له شه‌وه پ‌يروژه‌کانی مانگی په‌مه‌زان، به گوێره‌ی وته‌کانی

پ‌یغه‌مبه‌ر (د. خ) ده‌که‌ویته ده‌یه‌کانی کۆتایی ئەم مانگه و شایانی ر‌یز گرتنه و

مه‌به‌ستیسه بو ه‌ه‌ر شه‌ویکی خۆشه‌ویست و ر‌یز ل‌یگیراو. (عفیفی)

شه‌ویکه له مانگی په‌مه‌زان، که شه‌وی خواپه‌رستی و داواکردنی فریاکه‌وتن و

دادخوازی کردنه. (عمید)

له‌م شه‌وه‌دا ب‌ریار له‌سه‌ر کار و پ‌ووداوه‌کان ده‌دریت.

له قورنانی پ‌یروز سووره‌ی ۹۷ که سووره‌ی (القدر) ده‌فرموی: «إنا أنزلناه في

ليلة القدر، وما أدراك ما ليلة القدر، ليلة القدر خيرٌ من ألف شهر، تنزل الملائكة

والروح فيها بأذن ربهم من كل أمر، سلام هي حتى مطلع الفجر»

واته: ئەلبه‌ته ئی‌مه له شه‌وی قه‌دردا قورن‌انمان نارده خواره‌وه، چ شتی تۆی زانا

کرد (تا بزانی) که شه‌وی قه‌در چیه، شه‌وی قه‌در باشته له هه‌زار مانگ، له

شه‌وی قه‌دردا فریشته‌کان و روح (جویره‌ئیل، یان فریشته‌یه‌ک له جویره‌ئیل

گه‌وره‌تره) به فه‌رمانی خ‌وای خ‌ویان بو هه‌موو کارێ (که له‌و س‌الهدا دیاری کراوه

بو سه‌ر زه‌وی) د‌ینه خواره‌وه (ئه‌و شه‌وه له خ‌راپیه‌کانی ئیبلیس و به‌دییه‌کان و

به‌لاکان) سه‌لامه‌ته تا کاتی ده‌مه‌ویه‌یانی (یان له‌و شه‌وه‌دا پۆل پۆل فریشته‌کان

درود ده‌ن‌یرن بو خوا په‌رسته‌کان).

له‌دیاریکردنی شه‌وی قه‌دردا بۆچوونی جیا‌جیا هه‌یه: شه‌وی حه‌شه‌هه‌م، شه‌وی

نۆزده‌هه‌م، شه‌وی بیست و یه‌که‌م، شه‌وی بیست و س‌ییه‌م، یان شه‌وی بیست و حه‌وته‌می

په‌مه‌زان... هتد. وتراوه: شه‌ویکی مه‌زن و گه‌وره‌یه که هه‌رک‌ه‌سی له‌و شه‌وه‌دا خوا

په‌رستی بکات خۆشه‌ویست و ر‌یزدار ده‌ب‌یت و د‌وعایشی گیرا ده‌بی... (معین)

جی بازی مه‌قه‌مه‌ی شه‌وی قه‌در و مه‌عاریجی

سه‌ریانی عه‌رش و کورسی یو جویریلی شه‌ه‌په‌ره

(نالی - ل ۴۲۴)

شهوئ يه لدا، دريټرټرين شهوئ سآله، يه كهه شهوئ بورجئ جه دي، شهوئ چلهئ كهو رهئ
زستان، نهه شهوويه له زماني سريانيدا واته له داكبوون، له بهر نهو هئ كه شهوئ
يه لدا، ريكهوتئ له داكبووني چه زهتئ مهسيح بوو، بهه هؤيه وه ناوئرا. (معين)

شهوئ يه لدا يه يا دهيجووره نهه مشه
كه ديدهه دور له تو بي نووره نهه مشه

(نالي - ۲۸۷)

نهئ سهبا لابه موو له سهه چيهه
مهه رگئ عاشق شهواني يه لدا يه

(سالم - ۱۳۴)

شهه؛ كورټكراوهئ شاه، واته پاشا، شا.

شههئ نيقليمي عيشقم پيري رهناني خه راباتم
نهه كهه چئ زاهيرهه تيفل و نهزان و نهبله فاميكه

(كوردئ - ۳۲)

شههه نشا؛ كورټكراوهئ شاهان شاه، واته شاهي شاهان، شاي شايان، پاشاي پاشاكان.

زه راتي عوكوسي كه ششي ميهري جه لالن
وا دين و دهچن سهه زده سولتان و شههه نشا

(نالي - ۷۶)

بياورد يك جام مي مي گسار
كه كشتئ بكردي برو برگذار
به ياد شههه نشاه رستم به خورد
بر آورد از آن چشمهئ زر گرد

(فردوسي، رستم و اسفنديار - دكتر شاعر - ص ۱۶۲)

واته: مهئ گير يه كه پيكي مهئ هينا، كه نهه ونده كهوره بوو كه شتئ دهيتواني
به ناويدا تيپهري، روستهه به يادي پاشاي پاشاكان هه موو مهيه كهئ خوارده وه و

هیچی له‌ناو پیکه‌که‌دا نه‌هیشته‌وه.

شه‌هپه‌ر: کورت‌کراوه‌ی شاه‌هپه‌ر، واته: شاه‌هپه‌ر، گه‌وره‌ترین په‌ری با‌لنده.

لی‌رمد‌ا مه‌به‌ست گه‌وره‌یی و مه‌زنی و پله و پایه‌یی به‌رزه.

جی‌ باز‌ی مه‌قه‌ده‌می شه‌وی قه‌در و مه‌عاریجی

سه‌ریانی عه‌رش و کورسی یو جویری‌لی شه‌هپه‌ره

(نالی - ۴۲۴)

شه‌هد له‌ب: مه‌به‌ست دم و لی‌و جوانه.

شه‌هد: شه‌د. ع. هه‌نگوین، ناوی میوه، شیله‌ی شه‌کر.

له‌ب: لی‌و.

ناهوویی حه‌رم قیبله‌یی نه‌برۆن که به‌دیده

ئه‌م شه‌هد له‌بانه که هه‌موو شاهیدی چینن

(نالی - ۳۳۸)

شه‌هد نۆش: مه‌به‌ست خۆش خۆر و تیر و ته‌سه‌له.

ئه‌وانه‌ی که هه‌نگوین ده‌خۆن.

شه‌هد: ————— ← شه‌د له‌ب.

نۆش: نووش. هه‌نگوین، هه‌ر شتی که سازگار و شیرین بیت.

هه‌روه‌ها نووش، په‌گی چاوگی نووشیده‌ن (= نووشیدن) ی. ف. یه. واته: خواردنه‌وه،

نۆش کردن.

ئه‌وانه‌ی تورمه‌پۆش و شه‌هد نۆش و ناز په‌روه‌ر بوون

ئه‌میسته‌ خانه به‌ر دۆشن نه‌خۆش و زار و عوریانن

(سالم - ۱۰۲)

شه‌هدی سپیی: مه‌به‌ست شیره.

شه‌هد: ————— ← شه‌هد له‌ب.

قامه‌تت نه‌خله به‌شیری فائیکه‌ی په‌ی کردووه
نه‌حلی بی نیشی مهمه‌ت شه‌هدی سپیی قه‌ی کردووه
(نالی - ل ۵۴۵)

شه‌هدی که‌لام؛ وته و قسه‌ی خو‌ش و شیرین.

شه‌هد: شه‌هد لب.

به‌و شه‌هدی که‌لامت که به نیشرابی له‌تافته‌ت
له‌ززه‌ت ده‌گه‌یینی به دل و زیهنی موخاته‌ب
(نالی - ل ۱۳۴)

شه‌هدی ویسال؛ خو‌شی و شیرینی گه‌یشتن به یار.

شه‌هد: ← شه‌هد لب.

ئه‌ی ته‌بیب ئه‌ر تو ته‌ماته زامی دهر دم چاره‌که‌ی
تاکی که‌رما و که‌ر مه بۆم په‌یدا بکه شه‌هدی ویسال
(کوردی - ل ۲۰)

هه‌ر که‌سی شه‌هدی ویسال و ژه‌هری دووری چه‌ژتبی
ئه‌و ده‌زانی دهر دی دووری چه‌ند گرانه و زه‌حمه‌ته
(کوردی - ل ۴۵)

شه‌هر؛ شار.

په‌هله‌قی. šatr. šahr. شوئنیکی گه‌وره که دانیش‌توانی زۆر و خانوو به‌ره‌و
شه‌قام و دوکان و...تیدابیت. هه‌روه‌ها به‌واتای ولات و مه‌مله‌که‌ت دیت. وه‌کو
ده‌لین: شه‌هری ئیران، یان ئیران شه‌هر، واته: ولاتی ئیران، شه‌هریار: واته پاشا...
هتد. (معین)

پرسیویه زاهیره‌ن له‌ په‌فیکانی سه‌ک جیه‌ت
ئه‌حوالی ئه‌هلی شه‌هر و په‌فیکانی سه‌ر به سه‌ر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

ناکهن هه‌وایی هیچ که‌بابی زه‌لیلی شه‌هر
بریانه به‌س له‌ناری غه‌ما پاره‌ی جگر
(سالم - ل ۶۷)

شه‌هر ئاشووب: ئاشووبی شار، ئه‌و که‌سه‌ی که شاری به‌سه‌ریه‌کدا بشیوینی، شوخ و شه‌نگی
که به‌جوانییه‌که‌ی شاری تیک بدات.
هه‌روه‌ه‌له‌یکه‌مه‌له‌ ئاوازه‌ موسیقییه‌کانی ئیران.
شه‌هر:

خاوکه‌ره‌ی خانمه‌ قه‌تاره‌ی سولو سه‌وزه‌ی نسه‌ جوان!
په‌قسی سمکه‌ نازی شه‌هر ئاشووب و غه‌مزه‌ی سه‌ره‌ی ناز!
(کوردی - ل ۱۸)

شه‌هر به‌ شه‌هر: خوارمه‌ دهره‌ دهر، شار به‌ شار.
شه‌هر:

عه‌ودالی نه‌به‌د هه‌ر منم ئه‌ی چه‌رخ‌ی جه‌فا کیش
تا دهره‌دهر و شه‌هر به‌ شه‌هرم وه‌کو دهره‌یش
(سالم - ل ۷۵)
ویل و فیراری عیشقی تۆم شه‌هر به‌ شه‌هر سوو به‌سوو
پشته‌ به‌ پشته‌ تهل به‌ تهل ده‌شت به‌ ده‌شت کوو به‌ کوو
(سالم - ل ۱۱۲)

شه‌هری: شاری. ئه‌و که‌سه‌ی که له‌ ناو شاردا ده‌ژی.
شه‌هر: →

له‌ نه‌سلا بانیبی نه‌م کاره‌ کاسبه‌هایی شه‌هری بوون
له‌ نه‌مری فیتنه‌ نه‌نگیزا سه‌راسه‌ر میسلی مه‌ردانن
(سالم - ل ۱۲)

شه‌هر یار: مه‌به‌ست به‌ ده‌سه‌لات و توانایه‌.

پاشا، شا، گہورہی ولات، فرمان پہوای ولات.

شہر: —————>

یار: پاشگرہ.

سوپای خہم ہاتہ تاراجی قہرار و سہبر و نارامم

کہ زانی مولکی دل بی شہر یار و لہ شکرہ نہمشہو

(کورڈی - ل ۴۳)

شہری دل: مہبست دلی گہورہ و فراوانہ.

شہر: —————>

بنیرہ شہری دل فہوجی لہ موژگان

ویلاہت نہزمی کوا بی لہ شکرہ شاہ

(سالم - ل ۱۲۱)

شہی شادی: کورتکراوہی شامی شادی، مہبست ٹہوپہری خوشی و شادییہ.

شہ: کورتکراوہی شاہ. شا، پاشا.

لہ حہملہی رایہ ہیندی غہم شہی شادی گوریزانہ

سہراسر لہم رہہ نیقلیمی دل پامالی فیلانہ

(سالم - ل ۱۲۹)

شہین: —————<

لہ تاو ٹہشک و لہ پروت ٹہی چاو شہینم

دل ناہوو وار و چاو بی نوورہ ٹہمشہو

(کورڈی - ل ۴۲)

شہیپوور: نامیزنکی موسیقی فلزیی رہنگ زمرده و دہمہکھی کراوہیہ و ہکو زورنا، بہ فوو
لیدہدری.

کہ دیتم شہکلی سہد رہنگی گوتم بابایی عہییارہ

کہ بیستم لہفزی بی دہنگی گوتم شہیپووری شاپوورہ

(نالی - ل ۴۰۹)

شەيدا؛ شىواو، شىواو بەھۆى دىدارىيەو، دىدار.

بازى دىل بى قەرار و شەيداىە

شىفتەى زولف و خالى لەيلاىە

(سالم - ل ۱۳۴)

شتور مورغ؛ شوتور مورغ. بالىندەيەكى زۆرگەرەيە، مىلى درىژ و سەرى بچووك و پىيەكانى
درىژ، ناتوانى بفرىت و بە خىرايى ۴۰ كىلومىتر رادەكات و قورسايى دەكاتە
نزيكەى ۱۰۰ كىلۆ.

شتور: شوتور، حوشتر، وشتر.

مورغ: بالىندە، مەل، پەلەور.

لە ھىلانەى زەمىندا وەك شتور مورغ

منى قودس ناشيان بى بال و پەپ مام

(نالى - ل ۲۶۱)

شكافا؛ مەبەست ئاورىشمى كلافەكراو.

درز، قلىش، تلىش.

شكافىكە كلافەى نافی زولفت

دەرىژى مىسك و عەنەبەر لىزە تا چىن

(نالى - ل ۳۴۷)

شكەستى ئوستوخوان؛ مەبەست دەرد و ئىش و ئازارى زۆرە.

شكەست: ← شكەستە.

ئوستوخوان: ئىسك، ئىسقان.

تەرەققى بوو بە وەسلت دەردى عىشقى سالمى موشتاق

شكەستى ئوستوخوانى ئەو لە ژىر سەر مۇمىادا بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

شكەم؛ سك.

بیش و کهم بی شکم و حیرس و مکو تیفلی ره زیع
زاوییه بیشکهم و بی شکم و بی حبیلم
(نالی - ل ۲۹۱)

وهك شلته پهین گهه پر و گهه خالییه به تننت
سهوم و نهملت باعیسی نهفس و شکممت بوو
(نالی - ل ۳۶۹)

شکهنج: لولوی و چین لهسه چینی زولف. هروهها به واتای نهشکهنج و فروفتلیش
هاتووه، نازار.

له نهشکهنجی شکهنجی زولفی نهو بی و وعده مورغی دل
دهنالیینی و مکو بولبول له سویحی کازیبی شهودا
(نالی - ل ۸۸)

شکهنجی تاری پر میشکی ته تار و تاره نه ماما نهو
دو تاو هر تایه باریکی له عهنبه ناوه زولفهینی
(نالی - ل ۶۷۸)

شکهنج و عوقدهی زولف: مبهست زولفی لول و شیواوه.

شکهنج: ➔

له نیدراکی شکهنج و عوقدهیی زولفت پهریشانم
(کهکس نگشود و نگشاید به حکمت این معمارا)
(سالم - ل ۲۴)

شکهنجی زولف: پیچ و لولوی زولف، زولفی چین لهسه چین.

شکهنج: ➔

شکهنجی عهرز و تولوی پیچی زولفت بی سهره نجامه
مهسهل تولوی نه مهل عومر خزر زنجیری سهودامه
(نالی - ل ۴۷۰)

شکهنجی عوقدهی زولف؛ مهبست لولوی و چین له سهر چینی و گرژی زولفی یارم

شکهنج: —————>

له ئیدراکی شکهنجی عوقدهیی زولفت پهریشانم

(چهکس نگشود و نگشاید به حکمت این معمارا)

(کوردی - ل ۱۰)

شکسته؛ نهگه له گهل پهرچهم و زولف و پرچ و نهگریجه دا بئیت نهوه واتای لولوی و چین

له سهر چین و بهیه کداچوون دیت. به لام وشهکه خوی و اتا شکاو، لهت لهت و

پارچه پارچه بوو، درز تیبوو، په نجاو، دل شکاو... هتد دیت. شکست + ه.

شکست: شیکهست. چاوگی کرتاوی شیکهستن (= شکستن) ی ف. یه. واته شکان.

ه: پاشگره.

تورپهت وهکو تواماری شکسته و سهری کولمت

بو نووری سهوادم بوو هته شه معی موتالا

(نالی - ل ۱۱۶)

نهم به چاو دور و به سهر له علی هه دییه بو دها

نهو به تف دهیکا به میزابی شکستهی ئابشار

(نالی - ل ۱۷۳)

به هاوین جهسته خهستهی بهردی گهرمام

به زستان دل شکستهی بهردی سهرممام

(نالی - ل ۲۶۱)

دهستی بدهره دهستی شکسته م که به سهر چووم

قوربانی وهفاتم

(نالی - ل ۲۶۴)

شکوفه؛ شکوفه. خونچه، گولی درمختی میوه دار که له پیش گه لادا دهپشکوی یان

دهکریتهوه، وهکو شکوفه ی هه لوورژه، قه یسی. خو نهگه ر دوای سهوز بوونی

گهلاکان بېشکوی پتی ده لټن گول، ومکو: گولی بهی و سیو و هه نار. (عمید)

سوفی و مره نه سیری زوهوراتی باغ و راغ

لایئ هه موو شکوفه و لایئ هه موو گولووک

(نالی - ل ۲۵۶)

نه خلی بالات نه و بهره تازه شکوفه ی کردووه

تو که بوی شیرت له دم دی نه م مه مته که ی کردووه

(نالی - ل ۵۴۴)

له م دیره شیعه ردا مه به ست له شکوفه، گه شانوه و شاد بوونه:

بو م همک نالی چ مندا لانه وهی وهی کردووه

گهرچی مووی وهک شیره بهوشیره شکوفه ی کردووه

(نالی - ل ۵۴۷)

لیزه ردا نه ندیشه ی بهرزی شیعی نالی دمخینه روو، که بز سه رته ای دهر که وتن
و خر بوونی بهری هه نجیر و، تری پیش بوونی به بهرسيله شکوفه ی بهکار
هیناوه، که له راستیدا ههردوو درمختی ناویراو شکوفه ناکهن:

ههنجیری نهو شکوفه که پر بوو له شیر ی ساف

تیفلی عینه ب شکوفه یی کرد و رشایه وه

(نالی - ل ۵۵۱)

نالی له دیره شیعی باسکراودا وشه ی (تیفل و شکوفه) ی بهکار هیناوه، نه مه
نهو کتیه مان دینیته وه یاد که له سه رده می نالیدا به شیوه یه کی گشتی له
مزه گه وته کانی جیهانی نیسلامیدا دمخویندرا، که گولستانی سه عدی شیرازی بوو،
له دیباچه ی کتیبی ناو براودا ههردوو وشه ی (تیفل و شکوفه) له وه سفی به هاردا
به م جوړه بهکار هاتووه: [درختان را به خلعت نوروزی قبای سبز ورق دربر گرفته
و اطفال شاخ را بقدم موسم ربیع کلاه شکوفه بر سر نهاده.] (گلستان، رهبر -
ص ۷) واته: دره خته کان به خه لاتی نه ورؤزی که وای گه لای سه ورزیان له بهر
کردووه و، منالانی لقه کان به هاتنی وهرزی به هار کلاوی شکوفه یان له سه ر ناوه.

شگوفه = شکوفه: ← شکوفه.

بورجی درمختی سهوز و بولهندی وهک ناسمان
پیوه شگوفه هر وهکو نهچمن به روشنی
(نالی - ل ۶۶۳)

شمشاد: [پهله‌فی. شمشاد] درمختیکه له تیره‌ی شمشاده‌کان، گه‌لاکانی
همیشه‌ییه و داره‌ک‌هی سهخته، بۆ جوانی له باخه‌کاندا ده‌یروینن، هر نه‌م
درمخته‌یه که شاعیره‌کانمان زولف و په‌رچه‌می پی ده‌چوینن. (معین)
سونبول له‌به‌ر روعوونه‌تی شمشادی تازه‌دا
هات و به‌ته‌عن و ده‌وره به‌سه‌ریا شکاپه‌وه
(نالی - ل ۵۵۲)

شمشاد به رسمی خاکبووس
(در پای قد تو سرنگون باد)
(سالم - ل ۵۴)

راستی شمشاد و قه‌ددی تو به‌ نه‌ندازه‌ی یه‌کن
هردوو مه‌وزوونن و لاکین نه‌م زه‌خیم و نه‌ه‌واز
(سالم - ل ۶۰)

شمشیری تازه ساو: مه‌به‌ست بروی تازه نارایش کراوه.

تازه ساو: تازه تیژکراو.

تازه نه‌بروت و سمه کیشاوه به‌ناز
دل له‌تی شمشیری تازه ساوم نه‌ز
(نالی - ل ۲۲۳)

شوتوربان: حوشتره‌وان، وشتره‌وان.

شوتور: حوشتر.

بان: وان. پاشگره.

شوتور بانا ئەمە پەرژینی باغی پەوزەیه یاخۆ
عەرار و عەرعر و بانى خىابانى بىابانە
(نالى - ل ٤٩٦)

شوتور مورغ؛ بالئندەيەكە بئندىيەكەى ٣ ميترە قورسايى ١٠٠ كيلۆ، بالەكانى بچووكەو
هەرگىز ناتوانى پىنى بفرى، شاپەرى نىيە و بە خىرايى رادەكات، مئىيەكانيان بە
درىژايى تەمەنيان تەنها ٢٠ هىلكە دەكەن، هەر يەكەيان بە ئەندازەى ٢٥ هىلكەى
مريشكە، پىيشى دەلۆن ئوشتور مورغ، ئوشتورلەك. (معين)
شوتور: حوشتەر، وشتەر.
مورغ: بالئندە، مەل.

بەيزىكى شوتور مورغىي كەوا تازە كرابى
وەك بەيزەيى بەيزا بە زياوو بە سەنا بى
(نالى - ل ٦١٦)

شورتە؛ شرطە. ع. يەكەمىن كۆمەل يان دەستە كە بۆ جەنگ دەپۆن، پاسەوان، پولىس،
چاوش. (معين)

شەتتى ميحنەت هات لە سەردا كەشتى هۆشى رافراند
بادى غەم لىم بوو بە شورتە جيسرى شادىم تىكشكا
(سالم - ل ٣٧)

شۆزىدە؛ شىواو، پەشىو، پەرىشان.

شۆزىد: شوورید، چاوكى كرتاوى شووریدەن (= شوريدن) ى ف. يە واتە، شىوان،
ئالۆز بوون.
ه: پاشگره.

گول نايەوى لە بلبلى شۆزىدە غەيرى مەرگ
عاشق شعورى بى ئەمەتە مەشقى ئەسلەمى
(سالم - ل ١٤٨)

شوست و شو؛ شوست و شوو، شوست و شووى. واتە كارى شتنى شتى، شتن. لەزمانى

فارسیدا، شوست و شوو یان شوست و شووی (= شست و شو، شست شووی) به
همان واتایه.

شوست: چاوگی کرتاوی شوستن (= شستن) ی ف. یه، واته شتن.
شو، شووی: هردوو رهگی همان چاوگی (شستن)ه.

چونکه بینی بی وهفایی و ناز و شوخیی لی دههات
ناردییه بازاری ریسوایی که پیدا شوست و شوئی
(نالی - ل ۶۹۳)

نهگر حوری له کهوسر شوستو شوئی خوئی دا بهتو نابی
(به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا)
(سالم - ل ۲۴)

شوعله ریژ: ورشه دار، درهخشان، تیشک و پروناکی بلاوکه رهوه.
سم وهکو یه شم و له په شم و تووکی پیندا سهرنگوون
چاو وهکو بیجاده یا دوو شهو چراغی شوعله ریژ
(نالی - ل ۲۲۶)

شوعله وهر: داگیرسار، هه لگرسار، هه لگراو، گردار، گرتیبه ریوو.
شوعله: شعله. ع. گپ.

وهر: پاشگره که له کوتایی هه ندی و شه وه دیت و واتای خاومن و بکه رو هینهر و
به جیهینهر دهگه یه نیت.

شوعله وهر نابی چرای شادی به بهر یادی فیراق
ناگری میحنهت له خهرمانی وجودم هه لگه را
(سالم - ل ۳۹)

شوکرانه سیلیج: مهبهست سوپاس کردنه و به جیهینانی سوپاسی خوییه، که وهکو چه کیک
دهتپاریزی له به لاو خراپه.
شوکرانه: شوکر + انه.

شوکر: سوپاس.

انه: پاشگره بو شایان و کاری به جی.

سیلیح: سلیح. گۆردراوی وشهی (سلاح) ی عه ره بییه.

چوست و چابوک وهره ریئی دوژمنی نهفتت سالم

سیدق خهفتان و وزوو مه ره کعب و شوکرانه سیلیح

(سالم - ل ۵۴)

شوهب: شهب. ع. کۆی شیهاب (شهاب) ه، نهستیره ورشه داره کان، گری شیهابی ساقیب

(شهاب ثاقب)، تییری شیهاب، گرینکه وهکو تییر که شهو له ناسماندا ده بینریت.

(معین)

سماقی نه حمه ره یاقووتی پۆح و ئاگری نه فسه

حه ساتی نه بیه زه یا شوهب و نه جمی ره جمی شهیتانه

(نالی - ل ۴۹۳)

شوههتی شار: مه بهست ئه و که سه یه که ناویانگی به داندان ده رکردوه له ناو شاردا،

ناوداری شار، ناسراو له ناو شاردا.

شوههت: شوههه. شهره. ع. ناودان، به ناویانگ.

قسه ی من شوههتی شاره ته مامه تازه بیپوشم

(نهان کی ماند آن رازی کزو سازند محفلها)

(سالم - ل ۳۶)

شوهوود: شهوود. ع. زاراوه یه کی سو فیکه رییه، واته بینینی خودا به هو ی خوداوه.

(اصطلاحات عرفانی)

به وه قتی ته لبییه مهستی شهوودی (صبغة الله) بی

به گاهی ته روییه سیری (ید الله) ده ستیاری بی

(نالی - ل ۶۳۴)

شوینی پی گوزمه: شوینی تیپه رین، شوینی که هاتوچوی پیدای بکریت.

گوزهر: (= گذر) که رمگی چاوگی گوزهشتهن (= گذشتن) ی ف. به. واته: تیپه‌پرین.

نایی سه‌دا له په‌نجه‌ره‌که‌ت جوز فوغانی جوغد
غه‌یره‌ز شه‌قامی موور نییه شوینی پی گوزهر
(سالم - ل ۶۸)

شوخ چه‌شم: بی‌حه‌یا، بی‌نابروو، بی‌شهرم.

شوخ: شووخ. بی‌نابروو، شاد، خوش حال، قسه‌خوش، جوان، شوخ و شه‌نگ.
چه‌شم: چاو.

خودا تو‌به له ده‌ست نه‌و شوخ چه‌شمانه چ غه‌ممان
(چنان بردند صبر از دل که ترکان خوان یغمارا)
(کوردی - ل ۱۰)

شور: شور، سویر، خوئیایوی.

شه‌فیری چالی شوری هر ده‌لئی له‌علی نمک پاشه
حه‌فیری چاهی وشکی هر ده‌لئی چاهی زه‌نه‌خدانه
(نالی - ل ۴۹۵)

شور: په‌شئوی، تیکچوون، ئالۆزی، نانارامی، ه‌را و ه‌وریا، ده‌نگه‌ده‌نگ، هاوار، ناله و
گریان، ئازاوه، شئوان.

نه‌ووئل نیلتیجام نه‌وته‌نه‌ی غه‌یووری دین
حازر ببیی له‌که‌شمه‌که‌ش و شوری غه‌رغره
(نالی - ل ۴۳۴)

شارئیکی پر له زولم و مه‌کانئیکی پر له شین
جاییئیکی پر له شور و ولاتیئیکی پر که‌سه‌ر
(سالم - ل ۱۴)

له دونیادا دلّم گه‌ر ته‌رکی تو‌ره‌ی تو‌نه‌کا سه‌هله
بیروون نایه له شور و زه‌مه‌مه‌و غه‌وغایی مه‌حشهردا
(سالم - ل ۲۱)

شەوی ماوه که بیدارم له شۆرت

له عەهدی گۆل وەکو مورغی سەحەرخیز

(سالم - ل ۷۲)

تیخی ئەبرۆیی خەمت سوورەتی سەیفی عەلی یە

باعیسی زەمزمەیی شۆری جیهانە بە عومەر

(کوردی - ل ۱۵)

شۆرە زار، زەویبەک که خوێیاوی بێت و پروەکی تێدا نەپویت.

شۆر: شور، سویر، خوێیاوی.

زار: پاشگره بۆ شویتن وەکو لەم و شانەدا هەیه: گۆزار، لالەزار، چەمەنزار... هتد.

شۆرەزاری خاکی رەبی ئەم جارە دامەن گیرمە

پوو له هەر وادی دێمکەم خاری وەکو زنجیرمە

(سالم - ل ۱۶)

له ئەشکی سوور و سویری خۆم دەبینم

گولستانی له خاکی شۆرەزارا

(سالم - ل ۲۵)

له سەحرای شۆرەزاری عیشتی جانانا گیاهیکم

بەبێ بارانی تیری غەمزە قەد نەشونما ناکەم

(سالم - ل ۸۵)

شۆریدە بەخت؛ شووریدە بەخت، بەد بەخت.

شۆریدە: →

نەزمی شایانی له کوی بوو عاشقی شۆریدە بەخت

موویی ئاشوافتەیی سەرم وا دەرەم و ژوولیدەما

(سالم - ل ۳۳)

شۆری شەهر؛ مەبەست دل بەرە. ئەو دل بەرەیی که بەهۆی شوخ و شەنگیەکیەوه ئاشووب له

شارىڭدا پەيدا دەمكات و دەيشىۋىنىت.

شۆر: —————< شۆرپش.

شەھر: شار.

شۆرى شەھرم گەر وەھا بى جىمە ھامون عاقىبەت

يارى لەيلا خەسلەتم دەمكاتە مەجنون عاقىبەت

(سالم - ل ۵۳)

شۆرى عەشق: مەبەست گرو كۆپەى دۇدارىيە، تىن و جۆشى خۆشەويستىي.

شۆر: —————< شۆرپش.

دەبمە ئەو ئاشە كە ئاوى بېرپن

شۆرى عەشقم كە نەمىنى لە سەرا

(سالم - ل ۲۳)

شۆرى ويسال: پەرۇش بوون بۆگەيشتن بەيار. تىن و جۆشى ئارەزوو بۆگەيشتن بە دلپەر.

شۆر: —————< شۆرپش.

سەرئەفگەندەى حوزوورى سەربىلندانى قىيامەت بىم

سەرم تا دانەنىم شۆرى ويسالت گەر لەسەر دەرکەم

(سالم - ل ۸۴)

شۆرپش: مەبەست ئازاۋە و پەشتىۋى، بەيەكداچوون، ئاشوب، سەرىچى، پەرىشانى ھەرا

و ھورپا.

شۆرپ + ش.

شۆرپ: شۆر. پەگى چاۋگى شورىدەن (= شورىدن) ى ف. يە واتە: ئالۆز بوون،

تىكچوون.

ش: پاشگرە.

ئايا بە جەمە و دائىرەيە دەورى كانى با

ياخود بوۋە بە تەفرىقەيى شۆرپش و نوشوور

(نالى - ل ۱۸۶)

پهنگ و نهسهری شوپشی له علی نمهکینه
نهم نهشکه که بهم سووریو سویرییه دهریتزم
(نالی - ل ۲۷۸)

سۆزشیکی نهفەس و شوپشی نایی نایی
ههریهکه نهوعه غیناییکه به مهعناییکه
(نالی - ل ۴۶۲)

دهکا دونیایی پر شوپش به دایم فیتنهها پهیدا
به نهیرهنگ و فسوون ههردهم له هه مووی و هغا پهیدا
(سالم - ل ۱۸)

شوپش و هغا: مه بهست ههرا و هوریا و شیوان و ئالۆزی زوره.

شوپش: →

وهغا: وغا. ع. جهنگ. ئالۆزی و ئازاوه له جهنگدا.

غهم جهیشی سهلم و تووره دیتته سه ئیرجی دلم
بو شوپش و وهغا چ [وو] دلئ سینه بوو به ره
(سالم - ل ۱۵۳)

شیتاب: خیرا، پهله، زوو.

دهروونی هاته جووش و تهلهبی دۆی ترشی کرد
کاسه دۆی نایه سهه و دوو قومی لیدا به شیتاب
(سالم - ل ۴۴)

شیتاب هینان: پهله کردن، خیرایی کردن.

شیتاب: پهله، خیرا، پهله کردن له کار و چالاکیدا، خیرا روشتن.

بو تۆبه سووی مهسجید هاتم بچم له پندا
بو کۆیی مهی فرۆشان عهزمم شیتابی هینا
(سالم - ل ۳۵)

شیده؛ پهلهقی ـ شیت. خورشید، جهمشید، ههتاو، خۆر، درهخشان، شهرم و ئابروو.
(فرهنگ شاهنامه)

← جامی جهمشید.

له مهستیدا وەکو پوهامه بۆ مهردی وەکو شیده
به توندی ههروهکو تووسه به شوخی جهعفاره نهمشه و
(کردی - ل ۴۳)

شیرا مه‌به‌ست برۆیه.

لهت لهت و کون کون بووه دل و له شوقی شیره‌کهت
رۆحه‌که‌م دیت و ده‌چی داخۆ له کامیان دیته دهر
(نالی - ل ۲۰۳)

شیره‌ی بوستانی حوسن؛ مه‌به‌ست شوخ و شه‌نگی بی وینه‌یه، زۆر جوان.
شیره‌یی بوستانی حوسنت قووتی تیفلی مه‌ردومه
شیری پستانی نه‌بی ناژی یه‌قین تیفلی سه‌غیر
(سالم - ل ۶۹)

شیرینی ← خوسره‌و.

شاهیدی فیکرم که بیته جیلوه‌گاهی دولبه‌ری
شاهی خوسره‌و رۆحی شیرینی به قوریانی ده‌کا
(نالی - ل ۱۰۳)

له دنیا جه‌ننه‌تی باقیی ته‌لاری شاهیه‌ی ساقی
حه‌بیه‌ی توره‌یی ته‌وقی ملی شیرین و عه‌زرایه
(نالی - ل ۵۶۹)

حه‌سه‌رتی ناو [ئ] نه‌گه‌ر کۆه‌که‌نی بیمارم
دل‌به‌رم هه‌روه‌کو شیرینی زه‌مانه به عومه‌ر
(کردی - ل ۱۶)

ئەمن فەرھاد و شاھید بېستونە
ئەتۆ شیرین شەمال شاپوورە ئەمشەو
(کوردی - ۴۲)

شیرین دەھان؛ دەم و لێوی جوان.

دەھان: دەم.

نەوجەوان ئەبرۆ کەمان شیرین دەھان و نیکتە دان
تورک رەفتار و پەری پوختار و کاکۆلدارە کەم
(کوردی - ۳۰)

شیرین دەھەن؛ دەم و لێو جوان.

دەھەن: کورتکراوەی دەھان واتە دەم.

تورکی تیر ئەفگەنی شیرین دەھەنی سیم زەقەن
سەری سولحی ھەبە گەر دەرھەقی یارانێ قەدیم
(سالم - ۸۸)

شیرین قەلەم؛ پێک و پێک و شیرین ئەندام، مەبەست ئەو کەسەبە کە ھەموو ئەندامەکانی
لەشی لەگەڵ یەکتەیدا ساز و گونجاو بن.

مەل عەلەم شیرین قەلەم ناھوو شکەم مەیموون قەدەم
سەم خەرو کلک ئیستەر و مەنزل بڕو عارەق نەپێژ
(نالی - ۲۲۵)

شیشە شکان؛ کورتکراوەی شیشەیی دڵ شکانە.

مەبەست دڵی ناسک بڕیندار کردنە.

بۆچی نەگرم سەد کەرەتم دڵ دەشکینی
بۆ مەیی نەپێژی شیشە لە سەد لاوہ شکاوە
(نالی - ۵۳۵)

شیشەیی دڵ؛ مەبەست دڵی ناسکە.

بيده به دلّم شيفته بۆ شيفته چاڪه

بيخه مه مالم نهو قهيده به ديوانه رهوايه

(نالی - ل ۵۶۴)

تووشی دهردی هاتووم سالم له عهدهی چاوی یار

شیخی سهنعان بهم سیاقه شيفته یی ته رسا نه بوو

(سالم - ل ۱۰۷)

بازی دلّ بی قهرار و شهیدایه

شيفتهی زولّف و خالی له ییلايه

(سالم - ل ۱۳۴)

شيليك: ته قاندنی گوللهی توپ و تفهنگ، گولله تیگرتن، دهنگی دهرچوونی گولله له کاتی
ته قاندندا.

پیشی ده میان شیلیکی توپ پشتی سهر نهو ناگره

گه ییه چه رخی هه وته مین لهو عانه دا ناھ و فوغان

(سالم - ل ۱۴)

شيمال: شمال. ع. بای شه مال، بایهك كه له لای سهرووه هه لدهكات.

مه حوی قه بوولی خاتری عاتر شه میمه

گهردی شيمال و گیزی جه نووب و کزه ی ده بوور

(نالی - ل ۱۷۷)

شینا: مهله.

غهرقی به حری فیکره سالم دهست و پای چه هدی نییه

قهت شینا ناکا له دهریادا کهسی بی دهست و پا

(سالم - ل ۳۵)

شین و چه مهر: گریان و واوه یلا، شین و شیوهن، شین و شه پور.

شین: گریان و ناله و زاری به دهنگی بهرز.

چەمەر: چەنبەر، پىچ، لوول، گرمۆلە.

چاۋ و دل شەرىيانە نازانم خەتاي كاميانە خو

تا بە دارى كەم دەرى كەم بىخەمە شىن و چەمەر

(نالى - ۲۰۲)

شىخى سەنعان؛ شىخى سەنعان. داستانى شىخى سەنعان كە لە كىتابى (منطق الطير - عطار) دا ھاتتۇ، بەم جۆرە: شىخى سەنعان لە مەككە چوارسەد دەرويشى ھەبو، شەۋى لەخەودا بىنى، كە لە پۇمدا كىرئوش بۇ بىتى دەبات، زانى كە خۋاي گەرە تاقي دەكاتتۇ، لەگەل مۇرىدەكانىدا پۇشتن بۇ پۇم و لە وىدا عاشقى كچىكى مەسىحى بو، ھەرچەندە دەرويشەكانى ھەوليان دا بۇ راست كىردنەۋەى نەم كارە بەلام سوودىكى نەبو، شىخ لە گەرەكى كچە مەسىحىيەكەدا گۆشەگىر بو، لەگەل نەمەشدا كچەكە گالئەى بەو و عەشقەكەى دەكرد، لە نەنجامدا كچەكە پىنى راگەيانند و وتى: نەگەر لەم خۇشەۋىستىيەدا تەۋاۋ راست گۆيت، دەبى كىرئوش بۇ بت بېھىت و قورئان بسووتىنى و مەى بنۇشى و ۋاز لە ئاپىنى خۇت بېھىنى. شىخ بەمە پازى و ملكەچ بو، لەژىر كارتىكردنى مەى نۇشى زانستە ئاپىنيەكان و پازەكانى قورئانى لەبىر چوۋەۋە و سەرنەنجام بو بە مەسىحى و جىبەكەى خۇى سووتاند. كچە مەسىحىيەكە پىنى وت: لە جىياتى مارەبى من، دەبى سالى بەرازەۋانى بگەيت، شىخ بو بە شۋانى بەراز، لەم كاتەدا دەرويشەكانى ۋازيان لى ھىنا و گەرەنەۋە بۇ مەككە و نەم بەسەرھاتەيان گەيانند بە يەكى لە پار و دەرويشە گەرەكانى، نەم دەرويشەش، دەرويشەكانى سەرزەنشت كىرد و پىنى وتن: بۇچى شىختان بە تەنھايى بەجى ھىشت، دوۋبارە ھەموو بەرەۋ پۇم گەرەنەۋە، نەو مۇرىدە پىغەمبەرى لەخەودا بىنىبوو و، تكاى پىزگارى شىخى لى كىردبو، پىغەمبەر (د. خ) فەرموۋىۋى كە شىخ خۇى دەگەرپىتتەۋە، مۇرىدەكان گەشىتنە نەو شۋىنەى كە شىخ بەرازەۋانى تىدا دەكات، كاتى كە شىخ نەۋانى بىنى شەرمەزار بو، بە تەۋاۋى پازەكانى قورئان و نەۋەى كە لەيادى چوۋ بو ھاتتەۋە بىرى، سەر نەنجام بوۋەۋە بە موسولمان و جىبەكەى لەبەر كىردەۋە و لەگەل پازەكانى بەرەۋ حىجاز گەرەنەۋە، لەو كاتەشدا كچە مەسىحىيەكە لەژىر كارتىكردنى نەو خەۋەى كە دىبوۋى دوۋى شىخ كەوت و، لەژىر دەستى نەۋادا بو

به موسولمان و دواى نه وه گيانى ده رچوو.

بو زانيارى پتر بروانه بوچوونه كانى گه وه رين، لاپه رى ۳۲۰ى منطق الطير
و ههروه ها پيشه كيبه كه ى هه مان سه رچاره. (تلميحاح)

تووشى ده ردئ هاتووم سالم لهعه هدى چاوى يار

شىخى سه نعان به م سياقه شيفته ىي ته رسا نه بوو

(سالم - ۱۰۷)

شىخى كه بىر: مه به ست شاره زا و شيعر ناسه.

زيره سه رمايه يه بو سالم و كرمانى ده با

شيعرى كوردى كئى بدا جيلوه له لاي شىخى كه بىر

(سالم - ۶۹)

شىخى مه عنهوى: مه به ست مه ولانا جه لال الدينى روميه و ناسراوه به (مه ولهوى) و
به ره مه به ناويانگه كه ى (مثنوى) يه كه به ناويانگه به (مثنوى معنوى).

← شمس. مه ولهوى

سالم كه لامى كوردى و بئى وه زن و لهنگ و سست

بئى مه عنيه بگاته نه لاي شىخى مه عنهوى

(سالم - ۱۵۲)

شبرى نه ر: مه به ست شبرى نازايه.

نه ر: نيز. به لام هه ندئ جار له گه ل شيردا به واتاي نازا به كار ديت و ده لئىن:

نه ربه شير. نه مپو له كورديدا وشه ى نيز بو هه مان مه به ست به كار ديت، كه ده لئىن: فلان

نيزه، واته نازاو دليره.

كه لاله وهك جه ربه ى شه رابى پرنيشات و ته ر ده ماغ

شبرى نه ر ناهووى به ر گورگى سه فه ر قه مچى نه چيژ

(نالى - ۲۲۵)

ع

عاریزا، عارض. ع. ده‌موچاو، پروو.

پرتەوی عاریزی یار و دلّی سەد پارەیی من

قسەیی شەوقی مەه و چاکی کەتانه بە عومەر

(کوردی - ل ۱۶)

سەبا بلّی بە سوخمە ئالەیی دیدە مەخمورە

بە حوسنی عاریزی خۆی حەیفە وا ببیاک و مەغرورە

(کوردی - ل ۴۷)

تا بەسەر باغی دلّا بی بای خەزانی فیرقەتت

عاریزم بو سیوی روخسارت لە رەنگی بەی دەکا

(سالم - ل ۲۹)

بیت و سەیری حوسنی زولفت کا لە دەوری عاریزت

هەر کەسی نە ی دیوہ تاریکی لـبەر شەوقی چرا

(سالم - ل ۳۴)

موحیتی عاریزی دولبەر لەسەر پروو و زولفی پرچین هات

بەدەوری باغی گولدا تەرز ی سونبول مەحزی پەرژین هات

(سالم - ل ۴۶)

ته‌اوو نابئی له سه‌ودای عاریزت بۆ دَل گرفتاری
له داوی تورپه به‌ریوو که‌وته چاهی زه‌نه‌خدانت
(سالم - ۴۹)

ئه‌ی گولاو جیگه‌یی تو شیشه نییه
عاریزی دولبه‌ره ئه‌سلی وه‌ته‌نت
(سالم - ۴۵)

له‌هه‌لقه‌ی چینی زولفا دیده‌بانی عاریزی خالت
له‌گه‌ل دندا ده‌کەت تا سیحر و ئه‌فسوون خووته هیندووته
(سالم - ۱۲۲)

خۆش په‌نگه‌ خالی هیندوویی فەردت له‌ عاریزا
سابیت قه‌ده‌م موقیمه‌ له‌ نارا سه‌مه‌نده‌ری
(سالم - ۱۴۵)

عاریزی پشکو: مه‌به‌ست ده‌موچاری سوور و سپیی و گه‌ش و جوانه‌.

عاریز: —————>

زولفت که‌ له‌سه‌ر روو به‌خه‌م تابشه‌ ئه‌مرۆ
دوودی سپیه‌هی عووده‌ له‌سه‌ر عاریزی پشکو
(نالی - ۳۸۴)

عاریف: عارف. ع. له‌ فه‌ره‌نگه‌ عی‌رفانیه‌کاندا ئه‌م زا‌راوه‌یه‌ به‌زۆر جو‌ری جیا‌جیا
لێ‌ک‌دراوه‌ته‌وه‌، بۆ نمونه‌: عاریف که‌سێ‌که‌ که‌ خوا‌ی مه‌زن گه‌یا‌ندوویه‌تی‌یه‌ پله‌ی
شه‌وودی زات و ئه‌سماء و سی‌فه‌ته‌کانی خۆی و، ئه‌م پله‌یه‌ی له‌ رێ‌گه‌ی حا‌ل و
مو‌کاشه‌فه‌وه‌ بۆ ده‌رکه‌وتووه‌، نا له‌ رێ‌گه‌ی زانست و زانیاریه‌وه‌.
ئه‌بو تورابی نه‌خشه‌بی ده‌لی: عاریف که‌سێ‌که‌ که‌ هه‌چ شتی سه‌ر لێ‌شیا‌و و دَل
ته‌نگی ناکات.

هه‌ندێ‌ک ده‌لێ‌ن: عاریف که‌سێ‌که‌ که‌له‌ بوونی مه‌جازی خۆیدا له‌ناو چووبێ‌ت.

هروهه دهلین: عاریف که سیکه که پرستنی خوا له بهرتهوه به جی دههینی که به شایانی نهو پرستنه‌ی داده‌نیت، ناله بهر هیوای چاکه‌دانه‌وه و ترسی شکه‌نجه. به‌لام بهرام‌بهر به‌مه نه‌هلی موغامه‌له، پرستنی خوا له بهر چاکه‌دانه‌وه‌ی نهو دونیا نه‌نجام دهدات.

هروهه دهلین: عاریف که سیکه که پله‌کانی پاک و ته‌میز بوونه‌وه‌ی دهروونی ته‌ی کردووه و له‌پازه‌کانی راستی تیگه‌یشتووه. (اصطلاحات)
نه‌حوه‌لی ته‌فرقه‌ نه‌زهر ته‌قوییه‌تی سه‌بب ده‌کا
عاریفی و محدته ناشنا له‌م قسه‌یه نه‌دهب ده‌کا
(نالی - ل ۹۷)

باده‌په‌مایانی ئیدراک و که‌مالی عاریفان
له‌نگ و عاجز بوون له‌پیتی ته‌ی کردنی مه‌یدانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

نه‌ی دوری تاجی سه‌ری شاهانی ئیقلمی جیهان
شهمسی نه‌فلاکی که‌مال و شهمعی به‌زمی عاریفان
(کوردی - ل ۳۴)

عاریف و مه‌عرووف: ناوی دوو فریشته‌یه که له‌ناو گوژدا پرسیار له‌پیاو چاک ده‌کن.

عاریف: ➔

مه‌عرووف: معروف. ع. ناسراو، به‌ناویانگ. هروهه‌ها به‌واتای چاکه و کاری چاک هاتوه.

ته‌نگه نه‌وا ده‌بی که له‌نه‌و جیگه ته‌نگه‌دا
سائیل نه‌کیر و عاریف و مه‌عرووف و مونکه‌ره
(نالی - ل ۴۳۶)

عالم‌گیر: جیهان‌گیر، مه‌به‌ست به‌ناویانگ و ناسراوه.

گیر: ڕمگی چاوگی گرفته‌ن (= گرفته‌ن) ی. ف. به. واته‌گرتن.

لهشکری خهتتی شکسته و تیپی زولفی تار و مار
پادشاهی حوسنی عالم گیری هیشتا غالبه
(نالی - ل ۳۹۹)

شوکت پور پشنگ و تیغ عالمگیر او
درهمه شهنامه‌ها شد داستان انجمن
(حافظ، د. رهبر - ص ۵۳۱)

واته: شکۆ و مهزنی نه فراسیابی کوپی په‌شنگ و شمشیره جیهانگیره
به‌ناویانگه‌کی نهو، له ناو هه‌موو شاهنامه‌کاندا بوو به داستانی کوپ و
نه‌نجومه‌ن.

عالمی بالا: عالمی عولوی، ناسمان، جیهانی گیان، جیهانی فریشته‌کانی ناسمان.

تا سونبولی زولفت له نیهالی قه‌دت نالا
من دوودی هه‌ناسه‌م گه‌ییه عالمی بالا
(نالی - ل ۱۱۵)

من سه‌روی په‌وانی چه‌مه‌نی عالمی بالام
نالی به توفه‌یلی بووته سایه له دوومن
(نالی - ل ۳۲۲)

نهو سیبهره که عالمی عولوی له نوورییه
شهمس و نجووم و هه‌رچی له‌واندا موقه‌په‌ره
(نالی - ل ۴۲۴)

تاکی بود نشیمن ما این جهان پست
از اشتیاق عالم بالا بسوختیم
(طالب آملی: کلیات، ۷۲۳ - عقیفی)

واته: تاکه‌ی شوینی نئمه نه‌م جیهانه بی نرخ و هیچه بی‌ت، نئمه له نارهمزوی
گه‌یشتن به جیهانی گیان و فریشته‌کان سوتاین.

عالی جا؛ کورتکراوهی (عالی جاه)، واته بَلند پایه، گوره و شکومهند.
جا: جاه. پله و پایه.

وهك قیاسیکی که موسیعت بی نتیجهی بیته جی
حمد و لیللا شه که عالی جا بوو خالی جا نه بوو
(نالی - ل ۳۷۳)

عالی کهعب؛ مبهست بَلند پایهیه، مهن، شکودار، هیژا.

سیراجی نهنبیا خهتمی روسول نووری موینی حق
که عالی کهعب و قدر و دست و سدر و خاتمی شان
(نالی - ل ۵۰۵)

عهبیس؛ عبث. ع. کردنی کاری که نهجامه کهی نه زانراو بی، کاری بی کهک.

عهبیس کوردی مهلائیک دین بهرسن مزههب و دینت
که قادر خو دهزانی من لهسر کام مزههب و دینم
(کوردی - ل ۲۷)

عهبسه نازشی مونعیم به زهر و مولک و مهتاع
(که محال اسست درین مرحله امکان خلود)
(سالم - ل ۵۶)

نایهلی بیمه حوزوورت منی ناواره عبیس
نارهزووی چاکه لهگهل مهردومی بیگانه عبیس
(سالم - ل ۷۲)

عهبیرا؛ عبیر. ع. نیرگس، نیرگز.

پیشتهیی زهوق و نهلم دیته موقابیل ویسال
دلی من لالهیی نهو دیدهیی نهو عبهبری من
(سالم - ل ۹۴)

عهبیرا؛ عبیر. ع. جوژه بوئیکی خوشه دروست دهکری له موشک و گولاو و سندهل و

زه‌عفران و هه‌ندی شتی تر... (معین)

شامی هه‌موو نه‌هار و فوسوولی هه‌موو به‌هار

تۆزی هه‌موو عه‌بیر و بوخاری هه‌موو بوخوور

(نالی - ۱۸۲)

ته‌یبه که یه‌عنی عه‌کسی به‌قیعی هه‌موو عه‌بیر

ته‌یبه که یه‌عنی مایه‌یی ئه‌و میشکی نه‌زفه‌ره

(نالی - ۴۱۶)

عه‌بیری سه‌لام: مه‌به‌ست سه‌لامی گه‌رم و گۆره سه‌لامی بۆن خو‌ش.

→ عه‌بیر:

واسیل بکه عه‌بیری سه‌لام به‌ حو‌جره‌که‌م

چی‌ی ماوه چی‌ی نه‌ماوه له‌ هه‌یوان و تاق و ژوور

(نالی - ۱۹۵)

عه‌تر ئالوود: عه‌تراوی، زۆر بۆن خو‌ش.

نالوود: چاوگی کرتاوی نالوودهن (= آلودن) ی ف. یه. واته تیکه‌لاو بوون.

ده‌ماغ نه‌مپۆ عه‌تر ئالوود و موشک نه‌فشان و گوڵ بیزه

(مگر بویی صبا آورده سوی زولف تاتارت)

(کردی - ۱۳)

عه‌تر فشان: بلاو که‌روه‌ی بۆنی عه‌تر، عه‌تر پرژان.

فشان: ره‌گی چاوگی فشاندن (= فشاندن) ی ف. یه. واته: بلاو کردن، وه‌شاندن،

پرژاندن.

ماورده له‌ سه‌ر خه‌رمه‌نی گوڵ عه‌تر فشانه

یا ئاوی حه‌یاته عه‌ره‌قی وردی موحه‌بیات

(نالی - ۱۴۳)

عه‌تفی عینان: مه‌به‌ست مه‌یل و نارەزوو و میهره‌بانیه.

عەتف: عطف. ع. گەرانەو و ئارەزوو بۆ شتی، بەستنه‌وه‌ی وشه‌یه‌ك به وشه‌یه‌كی
پیش خۆی به تیبی په‌یوه‌ندی وه (و).

عینان: عنان. ع. له‌غاو، جله‌وی و لاخ و نه‌سپ.

که نه‌ویش زانی ئەمن ئەومه له‌سه‌ر مه‌نعی نه‌وی

ناعیلاج ناخزی کردی له منیش عه‌تفی عینان

(کوردی - ل ۳۷)

عه‌جوزهی دونیا ته‌لاق دان؛ مه‌به‌ست واز له دونیا هینان، پشت کردنه مال و خوشی دونیا،

شاعیرانی کۆنمان زۆر جار جیهانیان چواندوه به پیره‌ژن.

بۆ تو که بیکر و تازه وه‌کو خۆری جه‌ننه‌تی

قه‌یدی چیه‌یه عه‌جوزیه‌ی دونیا بده‌م ته‌لاق

(نالی - ل ۲۴۹)

عه‌رار: عرار. ع. نیرگسی کینوی، نیرگزی ده‌شتی، (عرارة) تاکه. (عمید)

شوتور بانا ئەمه په‌رژینی باغی ره‌وزه‌یه یاخو

عه‌رار و عه‌رعه‌ر و بانى خيابانى بیابانه

(نالی - ل ۴۹۶)

عه‌ره‌ب دینه: مه‌به‌ست چاو ره‌شه.

دیده: چاو.

نه‌قشی چین بۆی خه‌تا خوویی فه‌ره‌نگ مووی حه‌به‌ش

هیندوویی خال عه‌ره‌ب دینه نه‌زاکه‌ت عه‌جه‌می

(سالم - ل ۱۴۹)

عه‌ره‌به‌ده: عریده. ع. به‌د خوویی، توندوتیژی، به‌د مه‌ستی، هاوار و نه‌راندن.

نه‌و چاوه که هه‌ل دینی سه‌د عه‌ریه‌ده ده‌نوینی

هه‌ر پۆحه که بستینی، له‌م غه‌مزه دووباره‌ت چیی

(نالی - ل ۶۴۳)

عَرَسَه؛ عَرَصَة. ع. لَیْرَهْدَا مَهَبَسْت مَهیدَانِی عِیْشَقَه، مَهیدَانِی دَلْدَارِی.

حەوشە، مەیدان، گۆرەپان.

لە عەرسەیی نەوجی عەشقت بازی دَل هەلسا له دەوران

بە بەرقی پرتەوی حوسنت پەری سووتا له تەیرانا

(سالم - ج ۳۵)

عەرشى بەرین که دائیرەیه رەوزە مەرکەزە

فەرشى زەمین بە عەرسەیی تەیبە موجه و هەرە

(نالی - ج ۴۱۶)

عەرشى بەرین؛ مەبەست بارهگای زۆر بەرزى خوایه، تەختى زۆر بَلَنْدى پەرورەدگار.

عەرش: عەرش. ع. ۱- تەختى خواى جیھانەکان، خواى مەزن، که تەعریف

ناکریت و چۆنیهتی و باسکردنی سنووری، له شەرعدا قەدەغەیه.

۲- ناسمانی که له سەر ووی هەموو ناسمانەکانەویە، نەوی دەورەى جیھانی

داوه که فەلەکولنەفلاکه و فەلەکی ثوابت ناوی کورسییه.

(فرهنگ واژه‌های ایهامی در اشعار حافظ - دکتر محمد ذو الریاستین)

بەرین: بالا ترین، بَلَنْد ترین، وەکو: بەهەشتى بەرین، خولدى بەرین، چەرخى

بەرین. (معین)

عەرشى بەرین که دائیرەیه رەوزە مەرکەزە

فەرشى زەمین بە عەرسەیی تەیبە موجه و هەرە

(نالی - ج ۴۱۶)

عەرشى نۆ سه حیفه؛ عەرشى نۆ سه حیفه. ناسمانى نۆهەم، ناسمانى نۆهەمین، فەلەکی

نۆهەم، فەلەکی ئەعزەم (فلك الأعظم)، فەلەکی ئەفلاک (فلك الأفلاك) فەلەکی

نەتەس (فلك الأتس). (معین)

عەرش: عەرشى بەرین.

نەم فەرشە خاکییە دەتەکینن له تۆز و گەرد

ئەم عەرشە نۆسە حىفەيە دەيگەن بە يەك پەرە

(نالى - ۴۳۸)

عەرعرە: مەبەست بالاي بەرز و جوانە.

عەرعرە درمختیکە لە تیرەي عەرعرەمکان و گەلاکانی پەر و ورد و زۆرن، نەژادی

ئەم درمختە لە چين و ژاپۆنە، بەم زووانە هینراوە بۆ نیران، لە باغ و پارک و

کەناری شەقامەکاندا دەپوینری، بەرزایببەکەي دەگاتە ۲۰ مېتر. (معین)

خۆش لەسەر سینەي سەری هەلداوە دوو گۆي سەر بە مۆر

مات و حەيرانم کە عەرعرە کەي هەناری گرتووە

(نالى - ۵۳۸)

عەرفەج: عرفج. ع. پووهکيکە لە کەناری ئاودا دەپوینت، بەقەدەر درمختی سماقە، پینج لقی

زیاتر نییە و مەیلە و سوورە، گولەکانی سپی و پەرن. (عمید)

قەتاد و عەرفەج و خیتمی و عەزات و عەوسەج و ئەسلی

چ دامەن گیر و شین و دل نشینی پنی غەریبانە

(نالى - ۴۹۴)

عەرووسی وەسفا: پیاھەلدانی جوان و بەجی.

بە دامادی خیرەد چارەي عەرووسی وەسفی تۆنابی

لە پەردەي دل مەعتەل ما بە باری شەرم و پوو زەردی

(سالم - ۱۴۴)

عەزرا: عذرا، عذراء. ناوی خۆشەویستەکەي (وامق)ە کە کەنیزەکي بوو لەسەر دەمی

ئەسکەندەری زولقەرنەیندا، زۆر لە ناوی کەسان و شۆینەکانی ئەم داستانە

یۆنانییە، لەبەر ئەوە دوور نییە کە ئەم داستانە لە یۆنانییەو کرابی بە پەهلەفی و

دوای ئیسلام وەرگیردرا بۆ سەر فارسی. (معین)

عیشقت کە مەجازی بی خواھیش مەکە ئیلا کچ

شیرین کچ و لەیلا کچ و سەلما کچ و عەزرا کچ

(نالى - ۱۵۷)

له دنيا جهننتی باقیی تهلاری شاهیه ساقی

حەبیبە تۆرەیی تەوقی ملی شیرین و عەزرایە

(نالی - ل ۵۶۹)

عەسای مووسا؛ کاتی که مووسا پۆیشت بۆ میسر، داوای له فیرعون کرد که بێتە سەر ناینه‌که‌ی، فیرعون بەرامبەر بە مووسا هیچی پێ نه‌کرا، داوای لێکرد که بەرامبەر بە جادووگەرەکانی خۆی پاره‌ستێ و بجه‌نگی، جادووگەرەکان لهو کۆرە‌ی که فیرعون سازی دابوو، مارەکانی خۆیان بەردایه‌گیانی مووسا، بەفرمانی خوا مووسا دارده‌سته‌که‌ی خۆی فرێدایه‌ سەر زهوی و دارده‌سته‌که‌ی بوو به‌ نه‌ژده‌ها و هه‌موو مارەکانی فیرعونی قووت دا، به‌و جۆره‌ی که له سوورەتی اعراف ۷ نایه‌ی ۱۰۴ دا ده‌فرمووی: فألقى عصاه فاذا هی ثعبان مبین: نیتەر عەساکه‌ی خۆی فرێداو ئەو کاته نه‌ژده‌هایه‌کی لێ په‌یدا بوو.

نەم کاره‌ په‌کیکه‌ له‌ مو‌عجیزه‌کانی مووسا. (تلمیحات)

عەسای مووسایه‌ سەر نێزه‌ی له‌ پەغمی مشتێ فیرعونی

بەبەر‌قی ئاتەش ئەفشان و بە ش‌کلی نه‌ژده‌ها په‌یدا

(سالم - ل ۱۹)

سه‌هله‌گەر مووسا عەسای کره‌ حە‌ی و سه‌همی نوواند

مو‌عجیزه‌ی دا دولبەرم هه‌رده‌م به‌سووی گیسوو ده‌کا

(سالم - ل ۳۱)

عەسه‌س؛ عەسس. ع. پاسه‌وانی شه‌ر، پاسه‌وان، وشه‌ی (عەسس) کۆیه‌و له‌ عه‌ره‌بیدا و به‌

جۆری تریش کۆ ده‌کرێته‌وه‌: عەسس، عەسسە. (عاس) تاکه‌، عەسه‌س له‌ هه‌ردوو

زمانی کوردی و فارسیدا به‌ واتای تاک به‌کار‌دیت، به‌لام له‌ کوردیدا به‌ شیوه‌ی

(عەسه‌س)یش به‌کار‌دیت.

وه‌کو په‌روانه‌ به‌شه‌و هه‌ینه‌ به‌ موشتاقیی دیم

به‌ چرای کولمه‌وه‌ په‌نگه‌ عەسه‌س لیم بگه‌رێ

(نالی - ل ۶۵۳)

عەف عەف: حەپ حەپ، وەرینی سەگ.

خۆشترە عوزری گونەهکاران لە سەد زیکری پێیا
ئەم بە نەرمی عەفوە عەفوە ئەو بە توندی عەف عەفە
(نالی - ٤٥)

عەقرب: مەبەست پەرچەمی لولە.

عەقرب: ع. ع. دوویشک.

لە مەهتابا که دڵ پەرچەمی وەك عەقربەت نەمشەو
گوریزی دا لە عەقرب کەوتە چاهی غەبغب نەمشەو
(سالم - ١١٨)

عەقربە زولف: مەبەست زولفی لولە.

مەنزلی عەقربە زولفە قەمەری چێهری تو
لەم دەردە بو منی غەم دیدە ئەبەد نەحسە سەفەر
(سالم - ٦٥)

عەقل و دین نانه مست: مەبەست خۆخستنه ژیر دەستی یارە بەتەواوی، خۆخستنه ژیر رکێف
و توانای دلەبر، خۆدان بەدەستەوەو مل که چ کردن.

چونکه هیچ شاهید له نیومان نەبوو(ه) پۆژی ئەزەل
عەقل و دینم نایە مستی نیستە وا حاشا دەکا
(کوردی - ١١)

عەقیب: عقیب. ع. یەك لەدوای یەك، پەیی دەر پەیی، ئەوێی که یەك لە دوای یەكتری بێت.

دو شەش بو داوی نەگبەت هەر لە پێدا
لە بەختی شەشدر و یاری عەقیبم
(کوردی - ٢٣)

عەقیق: عقیق. ع. مەبەست فرمیسکی سوور، فرمیسکی خۆنئاوییه.

بەلام (عەقیق) جۆرە کوارتزیکه، پەنگی جۆراوجۆری هەیهو لە هەموویان باشتەر

رهنگی سوره، یان هلووژیهیه، وهکو بهرده بهنرخهکان بۆ زیوهرو پازاندنهوه بهکار دیت، ئەم جوړه یان له یهمن دهست دهکویت، رهنگی سوورهو ناسراوه به عهقیقی یهمنی، یان عهقیقی یهمانی، به زۆری دهکریت بهنگینی ئەموستیله.
(عمید)

گویت له ئاوازی سووشکی من گرانی گواریه
غافلێ لهم دوری بهحرهین و عهقیقی کانیه
(نالی - ل ۵۹۰)

عهکس، عکس.ع. وینه، دیمهن.

شیرهیی جانه وتم یا مهیه چا بوو فرمووی
عهکسی له علی لهبی مهرجانه له فنجاندا
(نالی - ل ۹۲)

حیکایهت خوانه تووتی دل به دهوری دامی گیسوودا
مهزهنه عهکسی خۆی دیوه له ناو ئاوینهیی پروودا
(سالم - ل ۲۰)

بئ تهماشای خالی تو خالی له مهردوم دیدهما
عهکسی ئەو بو مهردومی دانا له پهردهی دیدهما
(سالم - ل ۳۲)

ما در پیاله عکس رخ یار دیدهایم
ای بیخبر زلذت شرب مدام ما
(حافظ، قزوینی - ص ۹)

واته: ئیمه له ناو پێکی مهیدا وینهی تیشکی پرووی یارمان دیوه، ئەی ئەو کسهی
کهبئ ناگایت له خووشی و چیژی باده نووشی ئیمه.

عهکسی بهقیع، پیچهوانه‌ی وشه‌ی بهقیع عهقیقه.

(عبیق)، واته بۆنی خووش.

ههروهها (عكس) واته وینه و دیمهن، وشه ی بهقیع واته: شوینی که دارو درمختی هه مه جوړه ی تیدا بیت و بهسهریه که وه (عکسی بهقیع) واته: دیمه نی نهو شوینه ی که پره له دار و درمختی هه مه جوړه ههروهها (بهقیع) ناوی گوړستانیکه له شاری مه دینه که (بقیع الغرقد) یشی پی دملین.

غرقد: جوړه درمختیکي درکاو ییه.

له گوړستانی ناویراودا، گوړی حه زره تی فاتی مه ی زههرا و چوار نیمام و گهلی یاران ی پیغه مبه ر (دخ) له ویدا یه. (عمید)

دیسان (عکسی بهقیع) واته دیمه نی گوړستانی ناویراو.

ته یبه که یه نی عکسی بهقیعی هه موو عه بی ر

ته یبه که یه نی مایه یی نهو می شکی نه زفه ره

(نالی - ۴۱۶)

عه لهم بهرپاگردن: مه بهست خو ناماده گردنه، خو سازدان، خو ناشکرا گردن، هیرش بردن.

تورکی دیدت بهو دوو قهوسی حاجیب و تیژی موژه ت

بو گ رفتی دل له کاکوالت عه لهم بهرپا دمکا

(کوردی - ۱۱)

عه لهم داره خاومن نالا، هه لگری نالا، نهو که سه ی که له ناو سوپادا نالای هه لگرد بیت.

نیسته ش به بهرگ و باره عه لهم داری شیخ هه باس

یا بی نهواو و بهرگه گه پراوه به شه خسی عوور

(نالی - ۱۸۵)

عه لقمه: ع. کاله که مارانه، گووژالک، جوړه پووه کیکي کیو ییه و بهرکه ی به نه ندازه ی مشتته کو له یهک، یان بچوو کتره و زور تاله.

تالی بی یار و دیار و تار و مار

عه لقمه ی چی نه رقه می چی سه م ده خوم

(نالی - ۲۸۹)

عه ماری: ع. که ژاوه، نهوه ی ده خریته سه ریشتی نه سپ و نیستر و حوشر و فیل و

دەبەسرىتەوولەناويدا دادەنېشەن و سەفەر دەكەن.

چ ميعمارانە بۆ تەعميرى كەعبەى دال دەچىتتە حەج

خودا يار و مەدەدكار و نىگەھدارى عەمارىى بى

(نالى - ل ۶۲۴)

عەمرە: عومرە، ع. لە شەرعدا كارى تايپەتايپە و پىنى دەوترى حەجى بچووك و چوار

كارە: نىحرام = احرام: حەرام كوردنى ھەندى شت چەند پوژ لە پىش زيارەتى

كەعبە و، دوو پارچەى نەدووراو كە لە پوژانى حەجدا، يەكى دەبەستى بە

كەمەرەو و ئەوى ترىان دەخرىتە سەرشان، نىحرام بەستىن. تواف = طواف: گەران

بەدەورى كەعبەدا، كۆشش لە نىوان سەفا و مەرەو، تاشىنى سەر. (معين، عميد،

لاروس)

تابەكەى وەك پراويپە و وەك سانىيەى سى پەل شكاو

بى تەواف و سەعى و عەمرە ھەر بخەوم و ھەر بخۆم

(نالى - ل ۳۰۲)

عەنان: عىنان، ع. جەو، لەغاو.

ئەسپى نەفست دىت و دەچى گەرمە عەنانى

ئەى مەستى رىازەت ھەلە ھوشيارى جەو بە

(نالى - ل ۳۹۳)

عەنبەر: عنبەر. ع. شتىكى چەور و بۆنخۆش و خۆلەمىشيبە، كە لە رىخۆلەو گەدەى ماسى

عەنبەر دەردەھىنرى و لە عەتر سازىدا بەكار دىت. (معين)

بە پارىك نامەوى دەرمان لە نەشئەى چاويپە عىللەت

بە پووليك ناكريم عەنبەر لەگەل زولفى ئەو سەودا

(نالى - ل ۸۷)

تەيبە كە يەعنى پوژ و شەوى تىبى عالەمە

پوژى كە وشكە شەو تەرە كافوور و عەنبەرە

(نالى - ل ۴۱۷)

به زاهير زولمەت و دووده به باتين نوور و نارىكى
له عوود عەنبەر و ميشكى خەتاي بەرداوە زولفەينى
(نالى - ٦٧٧)

عەنبەر ئەفشان؛ بۆن خۆش و عەتراوى، ئەوھى كە بۆنى خۆش بىت يان بۆنى خۆش بلاو
بكاتوھ.

عەنبەر: →

ئەفشان: رېمگى چاوكى ئەفشانەن (= افشانەن)ى. ف. يە. واتە بلاوكردەو،
پەخش كردن، وەشانەن، پڕزانەن، پڕزانەن.

بولبولى تەبەم ئەوا ديسان سەنا خوانى دەكا
نوكتە سەنجى و بەزلە گوپپى و عەنبەر ئەفشانى دەكا
(نالى - ١٠١)

مگر تو شانە زدى زلف عەنبەر افشان را
كە باد غاليە ساگشت و خاك عەنبەر بوست
(حافظ، قزوینی - ص ٤١)

واتە: لەو دەچى كە زولفى بۆن خۆشى عەنبەراويت شانە كردووه، كە با بۆنى
خۆشى غاليە و خاك بۆنى عەنبەراوى بلاو دەكاتوھ.

غاليە: بۆنىكى خۆشە، كە پىكها تووه لە موشك و عەنبەر و عەترى تر.

عەنبەرى تەر؛ گەلى واتا دەگەيە نىت: فرميسكاوى يان عەنبەرى تازەو بۆن خۆش، شەو،
خەت و خال و زولفى يار. (ثروت)

عەنبەرى تازەو بۆنخۆش، مەبەست خەت و خال و زولفى دلپەر و مرەكەب.
(عفيقى)

١- مەبەست شەو. ٢- بە مەبەستى خەت و خالى يار. ٣- زولفى دلپەر.

٤- عەنبەرى ماسى. ٥- چوواندنى رەنگ و بۆنى خۆشى زولفى يار بە عەنبەر.

٦- سپەرى كە لە پىستى (عەنبەر)ى ماسى دروست دەكرى. (معين).

عەنبەر:

ليوم له پوڅى پوڅنى كافوروى وشكى و مشك
چاوم له شبنمى شهوى وهك عنبهرى تهپه
(نالى - ۴۱۷)

عنبهرى سارا: عنبهرى بوڅوڅى ناياب.

عنبهر: —————>

سارا: پاك و بنگرد و بى فروڅيل، نهم وشهيه بههمان مهبست له دواى هندی
بوڅى خوشهوه ديت وهكو: عنبهرى سارا، موشكى سارا، هروهها له دواى وشه
(زهر) يش ديت: زهرى سارا، واته نالتوونى تيزاب، يان زيرى پاك و بى فروڅيل.

داخل نهى به عنبهرى سارايى خاك و خوڅل
ههتا نهكوى به خاكى سولهيمانيا عوبور
(نالى - ۱۸۱)

عنبهرين هوو: مهبست پرچى رهش و بوڅوڅى دلبره پرچ و نگرجهى عنبهروى.

عنبهر: —————>

سهوادى قيرگونى شهو له نوسخهى عنبهرين موته
سهراسر پهونهقى دونيا له عهكسى خالى هيندوته
(سالم - ۱۲۱)

عنقا: سيمورغ، بالندهيكى نهفسانهييه، دهلين بالندهيكه كه (زال)ى باوكى پوڅتمى
پهرومده و گوش كردوه، هندی دهلين ناوى زانايهك بووه، كه زال لای نهو
خويندوويهتى و پيگهيشتووه. (برهان قاطع)

بهو دهنى فوراته كه دهكا پهشسه به عنقا
نهك لهو خومى نيله كه دهكا باخه به تيمساح
(نالى - ۱۶۶)

ياخو مهسهلا ميسلى نهوا بيت و نهوا بى
ممشهور و خهفبى ههروهكو عنقاو و وهفا بى
(نالى - ۶۱۸)

فريبی دل دهم دانيم به موژدهی روئيهی حوست
نهگر چی وهسفی تو عنقا سيفت هر ناوه
(سالم - ل ۷۹)

عوام؛ عوام.ع. مبهست خه لکی نهزانه، عوام کزی (عامه) به واته هموو کهسی،
کهسانی نهزان.

رهواجی سیککهیی ساحیبقرانی مولک و میللت بووم
نهمیستا ویل و سرگردانی گهرداوی عوامیکم
(کوردی - ل ۳۲)

عوسهج؛ عوسج.ع. پروهکیکی درکاوویه، لقهکانی پر درکه، گولهکانی رهنگاو رهنگه،
میوهکهی سووره، تاکی (عوسجة) به. (عمید)

قهتاد و عرفهج و خیتمی و عزات و عوسهج و نسللی
چ دامهن گیر و شین و دل نشینی ریسی غهریبانه
(نالی - ل ۴۹۴)

عوق؛ عوق.ع. مبهست بی که لکه.

پیاوی که خه لکی له کاری باش راگری و پنگه لی بگری، نهوهی که کاری باش
راگری، کهسی که بی که لک بیت، پیچ و پهناهی دهره.
(فرهنگ، لاروس، عربی فارسی)

جان موسافیر تاجیره ناهم تجار و تن مهتاع
گهمیه عوق و دووره ساحیل دل له پنی بیم و به لا
(سالم - ل ۳۹)

عههدی گول؛ مبهست وهرزی به هاره.

شهو ی ماوه که بیدارم له شوژرت
له عههدی گول وهکو مورغی سهحر خیز
(سالم - ل ۷۲)

عهیان؛ عیان.ع. ئاشکرا، دیار، دهرکه وتوو.

ئەوا نیشانهیی مەرگم عهیانە

کەمن غەرقی خەم و خوین و زوخواوم

(نالی - ل ۲۹۴)

خانە وێرانە بەیەك تەب عالیەمیکی کرد تەبەها

رەنگی بی رەنگی لەسەر رەنگی پەریدەیی بوو عهیان

(سالم - ل ۹۱)

زەعیفی و قوویتی تاقت لە عیشقا جەوهری فەرە

لەوێدا قوویتی بازوو عهیان ناکا جەوانمەردی

(سالم - ل ۱۴۴)

چاوی فەتتانت دەکا سیری نیهانی دل عهیان

واقیعی هەرفیتنە ئەسراری نیهان ئیفشا دەکا

(کوردی - ل ۱۱)

ئەگەرچی قادری بۆ قەتلی من فکری بکە قوربان

لەسەر سەفحەیی روخت وەختە عهیان بی خەتی رەیحانی

(کوردی - ل ۶۰)

عەیش و بووس؛ مەبەست خوش گوزەرائی و ماچ و مووچە لەگەڵ دل بەردا.

بووس: ماچ.

خامۆش ببە لە بانگ و سەدا ئەمشەو ئەی خورووس

با دەس بکەم لە گەردنی دولبەر بە عەیش و بووس

(سالم - ل ۷۳)

عەیبەر؛ عیار.ع. زۆر هاتوچۆکەر، خوێری و بەرەللا، توندەرەو و خیرا، فیلباز، وریاو زیرەك،

رێبەر و جەردە، جوامیر. (معین).

دنیا مه‌حالی کون و فه‌سادیکه حیز و دوون
مه‌علومه چهن به حیلویه عه‌بیاره چهند ده‌له
(نالی - ل ۴۶۹)

خالی پروت قوربان به عه‌بیاری دلی خه‌لقی دزی
بوچی ریټ دا بیټه ناو باخ نهو حه‌به‌ش زاده‌ی دزه
(کوردی - ل ۴۸)

عوجب؛ عجب. ع. خو‌په‌رستی، خو‌به‌زل زانین، لوت به‌رزی و سه‌ر پیچی.

نالی که ویقاری نییه بی باکه له خه‌لقی
سو‌فی که سلووکیکی هه‌یه عوجب و ریایه
(نالی - ل ۵۶۵)

گران خیزی له ره‌فتارا به‌هانته عوجب و ته‌مکینه
به به‌لاتا له گیسو نه‌ژده‌ها ئالاوه ده‌یزانم
(سالم - ل ۷۹)

عوزار؛ عیزار. عذار. ع. دهموچار، پرو. هه‌روه‌ها مووی ریش که تازه بووی، مووی سه‌ر
ناوچه‌وان. (معین و عمید)

زولفت سه‌به‌به دل به عوزارت که ده‌سووتی
سوچی شه‌وه وا قاتیلی په‌روانه چرایه
(نالی - ل ۵۶۴)

عورووج؛ عروج. ع. به‌رهو بلندی رویشتن، سه‌رکه‌وتن.

وهك قافی زه‌مین قابیلی ئیکمال و ته‌ره‌ققیی
وهك بورجی سه‌ما لایقی ئیقبال و عورووجی
(نالی - ل ۶۳۸)

عوسره‌ت؛ عسرت. ع. سه‌ختی، دژواری، ده‌ست کورتی.

سیه‌ه به‌ختانی بی ده‌ولته له‌به‌ر بی مالی و عوسره‌ت
گه‌هی حه‌ممالی مالانن گه‌هی عه‌لافی مه‌یدانن
(سالم - ل ۱۰۳)

عوشرهت: عيشرهت. عشرت. ع. خوښ گوزهرانى، رابواردن، كامهرانى و بهختيارى،
تيكه لاوى و لهگه‌ل يهكتريدا ژيان بهسهر بردن.

نهميستهش گهرچى عهيش و عوشرهتت ههر تال و تالاوه
بهمهركى تو له پاشانيش دهخوى تالاوى تالاوى
(نالى - ٦٨٢)

له حهلقهى بهزمى دلدارم به عوشرهت مهجليسى گيړا
بهتهنها ديم لهناوى نهو دلى سالم پهرتشانه
(سالم - ١٢٩)

عوقابى غم: مهبست غم و نازارى كاريگهره.

عوقاب: عقاب. ع. يهكيكه له بالنده شكاريبهكان و له شيكى گهرهوى ههيه و چنگ
و دهنوكى زور بههيزه و گهلى نازاو نهترسه.

وهكو نهشكم بهيابهى خوئينى نالم نهى عوقابى غم
بهسهر جهركا له دل دهرژى له جيگهى ميخلهبت نهمشو
(سالم - ١١٨)

عوقبا: عقبى. ع. نهو دونيا، روژى قيامت، روژى زيندوو بوونهوه.

له دونيادا جهفای عوقبام ههموو ديوه لهدهست هيجران
دهبى فهدا له پاشا عهفوى من كا كردگارى من
(سالم - ٩٣)

عوقده گوشا: گرى كهروهه، پوون كردنهوهى مهسهلهيهكى پوون و نهزانراو.

گوشا: پهكى چاوگى گوشودن و گوشادن (= گوشودن و گشادن)ى ف. يه. واته
كردنهوه.

ديوانه كه زانيبى كه دهبى عوقده گوشابى
ههستا و گوتى: نهشكى بهوانم به فيدابى
(نالى - ٦٢٠)

عوكووس: عكوس. ع. كۆي عكس (= عكس)ه. واته: گيپرانه‌وه و هه‌لگه‌پرانه‌وه، ليزهدا مه‌به‌ست تيشك و پرووناكيبه.

زه‌پاتي عوكووسي كه‌ششي ميپهري جه‌لالن

وا دين و ده‌چن سه‌ر زده سولتان و شه‌ه‌نشا

(نالي - 76)

عومري خزر: مه‌به‌ست ته‌مەني دوورودريژه، ته‌مەني هه‌ميشه‌يي.

خزر: خضر. ————— ناوي به‌قا.

شكه‌نجي عه‌رز و توولي پيچي زولفت بي سه‌ره‌نجامه

مه‌سه‌ل توولي نه‌مه‌ل عومري خزر زنجيري سه‌ودامه

(نالي - 47)

خوشا شيراز و وضع بي مثالش

خداوندا نگه‌دار از زوالش

زركناباد ما صد لوحش الله

كه عمر خضر مي بخشد زلالش

(حافظ، هروي - ص 1167)

واته: بار و دوخي شيرازي بي وينه چهند خوشه، نه‌ي خوداوهند نه‌مه‌له

له‌ناوچوون بپاريژه، سه‌د جار چاوي پيس له‌پروكنابادي ني‌مه‌دور بيت، كه‌ناوه

زولال و سازگاره‌كه‌ي ته‌مەني هه‌ميشه‌يي ده‌به‌خشيت.

عوتناب: عناب. ع. مه‌به‌ست ده‌م و ليوبي سوور و جوانه. زور جار له‌گه‌ل ليودا ديت

به‌مه‌به‌ستي باس كراو.

عوتناب: دره‌ختيكي بچووكه، به‌رزايي ده‌گاته 4 - 6 ميتر، قه‌ده‌كه‌ي راسته،

گه‌لاكاني بچووكه، گوله‌كاني بچووك و زه‌ردن، ميوه‌كه‌ي سوور و خپه‌به

نه‌ندازه‌ي ده‌نكه زه‌يتوونيكه و شيرين و خوشه، كه‌ده‌لين عوتنابي، مه‌به‌ست په‌نگي

عوتنابه‌ واته سوور. (معين)

شهریه‌تی عوننابی لیوی شه‌ککه‌رو بادامی چاو
سه‌روی قه‌ددت راسته نه‌نواعی سیماری گرتووه
(نالی - ل ۵۴۰)

له‌بت میحرابه بو بوستانی کولمت
ده‌وای دهردی منه عونناب و لیموت
(سالم - ل ۵۰)

له‌بی تو بو ته‌بی من چاره سازه
به‌لی عوننابه دارووی دهردی مه‌حرور
(سالم - ل ۶۳)

به جوز عوننابی لیوت بو ته‌بی دل
(به گیتی در ندارم هیچ مرهم)
(سالم - ل ۸۳)

عووج: کوری (عنق)، پیایکی نه‌فسانه‌ییه، هه‌ندی وا به‌زانن که (عنق) ناوی دایکی بووه،
که کچی ناده‌می باوکی ناده‌میزاد بووه، ناوی باوکی (بانصم)ه، ده‌لین له مائی
ناده‌م له دایک بووه، تا زهمانی موسا زیندوو بووه (!). ده‌لین بالای گه‌وره و بلند
بووه، گویا بالای بیست هزارو سیسه‌د گه‌زو سینه‌کی گه‌زی بووه هه‌ر په‌نجه‌یه‌کی
سی گه‌ز دریتز بووه (!)، ده‌لین له تو‌فانی نوح که ناو له‌سه‌ری بلندترین چیا تیپه‌ری
کردبوو، له نه‌ژنوی نه‌و تیپه‌ری نه‌کردبوو (!)، کاتی موسا که خه‌ریکی جه‌نگ بوو
له‌گه‌ل سته‌مکارانی شامدا. عووج به نه‌ندازه‌ی دریتزی و پانی له‌شکری به‌نی
نیسرائیل پارچه به‌ردیکی له چیا بری و خستیه سهر سه‌ری تا بیگرته به‌نی
نیسرائیل و هه‌موویان له‌ناو به‌ری، خودا بالنده‌یه‌کی نارد تا نه‌و به‌رده‌ی به
نه‌لماس کون کرد و به‌ردمه‌که که‌وته ملی عووج، موسا ناگاداری نه‌مه بوو و خو‌ی
گه‌یاندنه عووج و گو‌چانه‌که‌ی کیشا به پاژنه‌ی پییدا و له ناوی برد ده‌لین نیسقانی
پینان خسته سهر روویاری نیل و چهند سالی وه‌کو برد به‌کار هیتر. (!) (معین)

نه‌ی قه‌له‌یی ماهم که ده‌لینی نه‌وجی بورووجی
وه‌ی قولله‌یی دورویی که ده‌لینی قامه‌تی عووجی
(نالی - ل ۶۳۷)

بۆرینگا گەر ساقى عوججان كرده پردى ئاوى نىل

ئوستوخوانى دەستى مىرزا پۇل لەسەر دەريا دەكا

(سالم - ل ۲۹)

عوود: عود. ع. درهختیکه له تیرهى پەروانەواران، که له بنه‌په‌تدا له هیندستان و ولاتی چینە، گەلاکانى يەك له دواى يەك و سادەن، گولەکانى تیکه‌لن و له کۆتایی لقه‌کانیتی، سوتاندنى دارى ئەم درهخته بۆنیکى خوش بلاو دەکاتەوه، که به هۆى شیریه‌کى لىنج و چه‌وره که له‌ناو دارمکه‌یدایه، په‌نگى داره‌کەى قاوه‌ییه... بۆ زانیارى پتر بېروانه (معین)

دارى نىراك و دارى هیند هەردوو که عوودە ئىسمیان

هەمدەمى سونەتە ئەوهى مه‌یلی ئەبوو له‌هەب دەکا

(نالی - ل ۹۸)

خاکی میزاجى عەنبەر و دارى په‌واجى عوود

بەردى خەراجى گەوهەر و جۆبارى عەینی حوور

(نالی - ل ۱۸۲)

به زاهير زولمەت و دوودە به باتین نوور و نارىكى

له عوود و عەنبەر و ميشكى خەتای بەرداوە زولفەینی

(نالی - ل ۶۷۷)

برخاسته هنگام سپیده نَفَس گل

چونان که مجمر نفس عود مطراً

(مسعود سعد - گزیده اشعار مسعود سعد - بکوشش حسین لسان - ص ۱۰)

واته: دەمه و به‌یانی بۆنى خوشى گول بلاو بووه‌وه، به‌و شۆیه‌یهى که ئاگردان بۆنى خوش و تەپ و تازەى دارى سوتاووى عوود بلاو دەکاتەوه.

عیراق: عراق: دوو عیراق هه‌یه، یه‌که‌م کۆمارى عیراق که ناسراوه.

دووه‌م: عیراقى عه‌جەم، له‌وه ده‌چى که شاعیر مه‌به‌ستى ئەمه‌ى دووه‌میان بێت، که ناوچه‌یه‌که له ناوه‌راستى ئێران و ویلايه‌ته‌کانى ناوه‌ند ده‌گرێته‌وه له نێوان

نیسفه‌هان و همه‌دان و تاران، که نهم شارانه‌ن: کرمانشاهان، همه‌دان، مه‌لایر، نهراک (سولتستان نایباد) گولپایگان و نیسفه‌هان. زاراوه‌ی عیراقتی عه‌جه‌م له دابه‌شکردنی ولاتی نیراندا تا راپه‌رینی مه‌شرووتییته به‌کارهاتوو و دوا‌ی نه‌ویش له نه‌خشه جوغرافیایه‌کاندا و دابه‌شبوونی ولات هه‌ر به‌کارهاتوو، به‌لام له‌پاش دابه‌شبوونی نیران به‌پاریزگا جیاجیاکانه‌وه، نیتیر به‌کار نه‌هینرا.

سه‌رکه‌شی عیلی گه‌لانی شوخی بابان و عیراق

نور ابصار العرب ظل الرؤساء العجم

(کوردی - ۲۵)

عیسا: کورپی مریهم (ناصری) که دراوه‌ته پال (ناصره) ناسراو به‌مسیح، له‌دایک بووی به‌یت له‌حم ۷۴۹ رومی / ۶۲۲ پینش کۆچی. له‌پیکه‌وتی ۳۰ مه‌سیحی نویندا به‌له‌داردان شه‌مید کراوه، مه‌سیحییه‌کان به‌ناوی (Christ) ناوی ده‌بن و، به‌زۆری به‌کورپی خوای داده‌نین، موسولمانان به‌یه‌کی له‌پینغه‌مبه‌ره‌کانی (پینش پینغه‌مبه‌ر د.خ)ی داده‌نین، عیسی له‌ته‌ویل‌یه‌ک له‌مریهم هاته‌دنیاه، له‌به‌ره‌نه‌وه‌ی که‌هیرودس (Hérode) ی‌والی پۆم هه‌ره‌شه‌ی لی‌کرد، خیزانه‌که‌ی بردیان بۆ میسر، عیسا له‌پاش گه‌رانه‌وه، له‌ناصره) جیگیر بوو و لاوتیتی خۆی له‌ویندا برده‌سه‌ر. له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا له‌کارگه‌ی یووسفی دارتاشدا کاری ده‌کرد. له‌ته‌مه‌نی ۳۰ سالی‌دا له‌(جه‌لیل) ده‌ستی کرد به‌بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ناینه‌که‌ی، دوا‌ی نه‌وه له‌نورشه‌لیم خه‌ریکی بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی ناینه‌که‌ی خۆی بوو له‌م‌شاره‌دا فه‌ریسییان (Pharisiens) دوژمنایه‌تیکی زۆری له‌گه‌ل کرد. یه‌کی له‌(حواری)یه‌کانی خۆی که‌ناوی (یه‌هودا)بوو، به‌رامبه‌ر به‌و (۳۰) سکه‌زیوه‌ی که‌وه‌ری گرتبوو خیانته‌تی لی‌کرد، دوا‌ی دادگایی کردنی له‌داری خاچییان دا. مه‌سیحییه‌کان باوه‌ریان وایه که‌چه‌ند ژنیکی (قدیسه) نه‌ویان به‌خاک سپاردوو و له‌پاش سی پۆژ دووباره‌زیندوو بو‌ته‌وه و (۴۰) پۆژ دوا‌ی نه‌وه‌چوو بۆ ناسمان. (حواری)یه‌کانی نه‌و، بۆ بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی مه‌سیحییته به‌جیهاندا بلا‌و‌بوونه‌وه، له‌قورنانه‌ها‌توو: «ما قتلوه و ما صلیبوه و لکن شبه‌له‌م». واته: نه‌ویان نه‌کوشت و نه‌ویان له‌دار نه‌دا، به‌لام نه‌مه‌بۆ نه‌وان نالۆز بوو، بره‌وانه: (تفسیر ابو‌الفتح، ج ۳، ص ۳۲۲). و تفسیر ابو‌المحسن جرجانی ج ۲، ص ۳۰۳).

دهلین ۳۳ سال ژیاوه. بهگویره چیروکه ئیسلامیهکان وا هاتووه که کاتی مریه له که سوکاری خۆی دوور کهوتوه (روح القدس) به شیوهی ئادهمیزادی دهرکهوت. (فاتخذت من دونهم حجابا فأرسلنا اليها روحنا متمثل لها بشرا سويا) - سوره مريم. رووح به مریه می وت: من نیردرای خوام و کوپێ به تو دهبهخشم، مریه وتی: چۆن دهبی، له کاتیکدا که کهسی دهستی بو من نهبردووه و من بهدکار نیم، رووح وهلامی دایهوه: خوا بو پیشاندانی رهمهتی خۆی وای فرمووه، ئینجا رووح فووی کرد به مریه دا و ئهویش سکی پر بوو، بهلام ئەم بهسههاتهی له خهڵکی شاردهوه، تا کاتی له دایکبوون، ئیش و نازاری مندالبوون مریه می زۆر نازاردا به جوړی که ئارهزووی مردنی دهکرد، له بهر زۆری نازار په نای برد بو درهختیکی وشکی خورما، له خوارهوه دهنگی گهیشت و وتی: ئه درهخته وشکه رابوهشینه تا چند خورمایهکت بو بکهوئته خوارهوه و نهوه بهم جوړه پرووی دا، ئینجا عیسا له دایک بوو. خهڵک و که سوکاری مریه به له دایک بوونی ئەم منداله له مریه می کچ، سهریان سوپما و وتیان: ئەمی مریه باوک و دایکت ههردوو له چاکان و داوین پاکان بوون، چۆن ئەم کاره له تو پرووی دا؟ باوکی ئەم منداله کێیه؟ بهلام مریه له خواوه فرمانی پیدرابوو که له گهڵ کهسدا قسه نهکات، ئیتر پهنجهی راکیشا بو بيشکهی منداله که، منداله که هاته زمان و وتی: من بهندهی نیردرای خودام، خۆتان بهارزین له خودا، بو ئه و تاوانه نارهوایانهی که دهیدهنه پال دایکم. (معین)

گه رهکو عیسا له پاش مردن به سهرما رابووی

تجمع العظم الـمریم تحیینی بعد العدم

(کوردی - ۲۶)

عیشره تا : ← عوشره ت: عیشره ت.

چاوی مهخمووری له خاوی سهحهری ههلساوه

بادهیی ساغهری عیشره ت ده رژینی به عهلی

(کوردی - ۵۸)

عیشقی حهقیقی: خۆشهویستی گهیشته به دل بهری راسته قینه که خاوی پهکتایه و،

خۆشەويستىيەكانى تر پېيان دەوترى عىشقى مەجازى.

يەك رەنگم و بى رەنگم و رەنگىن بە ھەموو رەنگ
بەم رەنگە دەبى رەنگ پڑى عىشقى ھەقىقى
(نالى - ۶۵۵)

عىشقى مەجازى: عىشقى كاتى، عىشقى پۈلەتى ۋەكو ئەو عىشقىيە كە لە نىوان گيان
لەبەراندە ھەيە، كە دەبىتتە ھۆي پاكىشان و پەيۋەندى لە نىوانياندا و
نەنجامەكەيشى مانەۋەي رەگەزو جۆرەكەيەتى. (معين)

عىشقت كە مەجازىي بى خواھىش مەكە ئىللا كچ
شېرىن كچ و لەيلا كچ و سەلما كچ و عەزرا كچ
(نالى - ۱۵۷)

تەلەب كارى ھەقىقەت خاترى سالم لە باتىن دا
ئەگەرچى زاھىرەن دلدادەبىي عىشقى مەجازىم
(سالم - ۸۷)

عیشوۋە: عشوۋە. ع. ناز، غەمزە. رەفتار و كردهۋەي نازەنن و شوخ و شەنگەكان كە دلى
دلداران بەرەو خۇيان رادەككىشى.

بۆ ماچى دەمى رەنگە لە عىشۋەي خەمى ئەبرۆي
جۆيايى بەقا خۆي لە دەمى تىغى فەنا دا
(نالى - ۸۶)

برۆت تىغىگە ۋەسمەي سەيقەل و مەسلوول و مووكارە
كە عىشۋەي جەۋھەرە رەمز و ئىشارەي ئاۋى مەودايە
(نالى - ۵۵۷)

عیشوۋە جۆ: عىشۋەجۈۋ. بەناز.

عیشوۋە: —————>

جۆ: جۈۋ، رەگى چاۋگى جۈستەن (= جۈستەن) ى ف. يە. واتە: بەدۋاي شتىكدا گەران.

پَدِّم بَلَىٰ نَهَىٰ عِشْوَهَجُوْ تُوْ جَادُووِيِي يَا سَاحِيْرِي
بِهَمْ قَهْرَارَه قَهْت لَه لَآيِ مَن دَوْلَبَهْرِي نَاكَا مَهْلَهْ
(سالم - ۷۷ل)

عیشوه ساز؛ به ناز.

عیشوه: →

دَرِيْغَا سَهْوَه نَاسَا سَهِيْدِي چَهَنگِي شَاهَبَازِيْكُمْ
زَهْدَهِي تِيْرِي نِيْگَاهِي جَادُوُوَانَهِي عِشْوَه سَازِيْكُمْ
(سالم - ۸۷ل)

عیللهت؛ عله. ع. هُو.

عِيْلَلَهْتِي نَا لَانْدَنِي دَلْ پَيْتِ بَلِّمْ وَهَجِيِي چِيِيه
بُوْ فَيْرَاقِي رُوُوِي حَهْبِيْبِيَان دَانِيْمَا هَاوَارِيِيه
(کوردي - ۵۱ل)

عِينان نهندهر عینان؛ مه بهست له شکر تکی زوری سواره به که نامادهو له غاو به دست بن.

عینان: عنان. ع. له غاو، جلهو.

نهندهر: له. کاتی که له نیوان دوو وشه ی دووباره کراوه، یان وهکو یه کدا بیت،
واتای زوری نهو وشه یه دمگه یه نیت.

هَاتَه ژِيْر پَاسَاْرِي تَهَنگ لَه شَکْر رِيْکَآب نَهْنَدَهْر رِيْکَآب
کَهْوَتَه سَهْر کُوْلَان وَ سَهْر سِيْلَه عِيْنَان نَهْنَدَهْر عِيْنَان
(سالم - ۱۰۰ل)

عِيْنَان عِيْنَان. ع. پَارچه خُوْرِي، گُوْلِي حَه لُوَا، زُوْلْفِي بُوُوک، پُوِيْنَهِي کَه لَه شِيْر. (لاروس)

چَهْنَد وَاسِيْعَه نَهْم زِيْهَنَه نَهْفَلَاکِي تِيَا رَهْمَنَه
نَهْجِيَالِي لَه لَا عِيْهَنَه نَهْدُوَارِي لَه کَن پَه شَمَه
(نالی - ۴۷۶ل)

غ

غارەتگەر؛ تالان كەر، كەسى كە مالى خەلكى بەزۇر ببات بۇ خۆى.

غارەت + گەر.

غارەت: غارە.ع. ھىرش، پەلامار.

گەر: پاشگرە.

غلىمانە گوتم خالى لە تىفت كە لە سەردا

ئەم قىبلە برۆيانە كە غارەتگەرى دىنن

(نالى - ۳۳۷)

غەم سەرى لىدام و يارم قەت سەرىكى لى نەدام

سەبر و ھۆشم پۆيوە غارەتگەرى دىنن نەھات

(كوردى - ۱۲)

غالىيە؛ غالىيە.ع. بۆنىكى خۆشە لە موشك و عەنبەر و شتى تر دروست دەكرى، رەنگەكەى

رەشەو مووى پى بۆيە دەكرىت.

لە شەوقى پووى شەمع و زولفى دوود و تورپى مەجمەر

سوپەند و عوود و پەروانە بخوور و غالىيە سووتن

(نالى - ۳۲۹)

غەبغەبە؛ غىغب.ع. گۆشتى ژىر چەناگە، غەبغەبە.

پوخى وەك گول تەنى وەك سىم لەبى وەك لەعلى پومانى
دەهان وەك فوندوق و غەبغەب وەكو نارنجى ايمانى!
(كوردى - ل ۶۰)

لە زولف و پەرچەمت بۆ كۆلم و غەبغەب
موهەببایە لە رووی دل مار و عەقرەب
(سالم - ل ۴۳)
غەبغەب و خال و لەب و تورپەبى مار
سونبول و سىب و بەنەفشەو گولنار
(سالم - ل ۵۷)

غەزغەرە؛ كاتى گياندان، سەرەمەرگ، گيانەلا.

نەوول لە ئىلتىجام نەوئە ئەى غەيوورى دین
حازر ببیبى لە كەشمەكەش و شورى غەرغەرە
(نالى - ل ۴۳۴)

غەزغەزغەر؛ غضنفر.ع. مەبەست شیری درنده، شیر.

ئەو پوژی ئاخیرەى كە چ پوژی لە دوو نییە
پوو ترش و قەمتەریر و عەبووس و غەزغەزغەرە
(نالى - ل ۴۳۷)

عاقیبەت بى وەك غەزغەزغەر دوژمن نەر خوئیم بخوا
پشتى ئەو دەشكینی پەنجەى شیرى گەردوون عاقیبەت
(سالم - ل ۵۳)

بوو بە جىبى بەبر و غەزغەزغەر كووچە كووچە ناو سوقاق
سەر مەحەللە رەنگى بيشەى گرت لە نيزەى جانستان
(سالم - ل ۱۰۰)

له مهیدانی نه زهر چاوت شه جاعت نایه لی بؤ من
به چاو کی دی غزاللی وا که سه بیادی غزه نقر بی

(سالم - ل ۱۴۲)

ناکا که سی به سه هلی و مفتی شکاری تو
ناهوویی دیده هست و ته بیعت غزه نقری

(سالم - ل ۱۴۵)

غهنه ی خاتره: مبهست بیرو هوشی به توانایه.

غهنه: ← غهنین.

خاتره: →

نه گه چی زاهیره ن مسکین و دهر ویش و گه دا ره نکم
له غهنه ی خاترا مه حمودی گیسوویی نه یازنکم

(سالم - ل ۸۷)

غهنین: غهنه = غهنی = غهنو = گهنه = گهنه = جهنه.

یه کیکه له شاره کانی ناوهندی نه فغانستانی نه مرو.

غهنینی کون پایه ته ختی غهنه و ییه کان بووه.

پیم بلی خالید نه گهر تو شیت نه بی و سه حرا نه وهرد

تو له کوئی و غهنین و کابول خاکی هیند و قهنده هار

(سالم - ل ۶۲)

غهنه تاو = غهنه تاو: ← غهنه تاو.

هه ی هه ی غهنه تم گوت نه مه زولمهت نه وه تاوه

بهو زولمهت بهو تاوه هه ی اتم غهنه تاوه

(نالی - ل ۵۳۱)

غهنه تان: غهنه تان: حاله تی تلان هوه و گهوزان و خلور بوونه وه.

غهنه + ان.

غەلت: غلط، رەمگى چارگى غەلتىدەن، غەلپىدەن (= غلتىدن، غلپىدن) ى ف. يە. واتە:
گەوزان، تلانەو، خلۇر بونەو.

ان: پاشگرە و چۆنپەتى دروست دەكات.

لە ئالىي نەشكى نالى بىكەسە غەلتانى نىو خاكە

مەگەر سەمعى قەبوولت موشتەرى لوللووى لالابى

(نالى - ل ۶۰۲)

يا رەئسى يەتيمكى كە بى بەرگ و نەوا بى

غەلتان سەراسىمە نە داکىك و نە بابى

(نالى - ل ۶۱۵)

غەمزەدە: غەمگىن، غەمدىدە، خەفەتبار، دلتنەنگ.

زەدە: لىدراو ← زەدەى لەتمە.

لە سەمعى ھاتوچۇدا نەى خەيالى غەمزەدە دەيزانم

نېھانى بۇ شەبىخوونى دلئە دووبارە تەدبىرت

(سالم - ل ۴۷)

وامىقى سەر كۆتە وەكو خاكى قەدەمت

سالماى غەمزەدە مەحرۇومە لە ئىخوان و پەمر

(سالم - ل ۶۵)

سامانى دلئى غەمزەدە جانالە فىراقت

وہك سىلسىلەى زولفى خەمت دەرھەمە ئىمشەو

(سالم - ل ۱۲۰)

نىگەھى نەى شامى مەردانى جىھان

سالماى غەمزەدە ديوانى ھەيە

(سالم - ل ۱۳۴)

ئەو شوخە والەمنى غەمزەدە لا بى

شوريم له دەما زەهره ئەگەر ئاوى بەقا بى

(سالم - ۱۴۲ل)

غەمماز: غماز.ع. ئەوئى كە چاۋ دادمگري و برو هەلەدەتە كينى و ناز دەكات. ئەو كەسەى

كە قسە دەهينى و دەبات و پازى ئەم و ئەو ئاشكرا دەكات.

خودا تۆبە لە دەست ئەو شوخ چەشمانە چ غەمماز

(چنان بردند صبر از دل كە ترکان خوان يغمارا)

(كوردى - ۱۰ل)

غەوس: غوث.ع. بەفرياي كەسى كەوتن، ئەوئى كە بە هاواری كەسى بگات. پشت و پەنا.

هەروەها ناويكە كە بە شىخ عبدولقادري گەيلانى و هەندئى لە وەلبىبەكانى خوا

دراو.

موژدە لە عاسييان كە ئەو ئىقبالى رەحمەتە

ئىسمى رەحيم و غەوس و شەفيع و موخەيبەرە

(نالى - ۴۳۱)

سېمىنە ئىلتىجام دەلئيم ئەى غەوسى عاسييان

هاواری بگرە بەردەيى ئاشوويى مەحشەرە

(نالى - ۴۳۷)

غەوواسى ئەتراك: مەبەست كار بە دەستان و دەسە لاتدارانى توركانى عوسمانىيە.

غەواس: غواص.ع. ئەو كەسەى كە دەچىتە ژىر دەريا بۆ دەرهينانى سەدەف و

مەرجان و شتى تر، يان بۆ مەبەستى كاروبارى سەربازى.

هونەر مەندانى تيراوژەن قەوى دەستانى پيل ئەفگەن

لە پرووى غەوواسى ئەتراكا وەكو پروبەي گورىزانن

(سالم - ۱۰۵ل)

غەوواسى فيكرەت: مەبەست زۆر وريا و زيرەك و وردبىنە.

گەرچی غەوواسانی فیکرەت غەوتەوەر بوون موددەتی
قەت نەبوون واقیف لە قەعری بەحری بی پایانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

غەیرەز، بیجگە لە. (غیراز) ع.ف.

غەیر: بیجگە.

مەز: کورتکراوەی ئەز (= از). واتە: لە.

نایى سەدا لە پەنجەرەمکەى جوز فوغانى جوغد
غەیرەز شەقامى موور نییە شوینی پی گۆزەر
(سالم، دیوانى نالی - ل ۲۰۱)
قبوول ناكا ببی غەیرەز پەرشانی لە عالیەمدا
فەلەك گەر پەیرەوی کرداری یاری بی مرووت كا
(سالم - ل ۲۸)

غرووی پۆزی غەم: مەبەست نەمانی کات و سەردەمی غەم.

غرووی پۆزی غەم زۆر چاکە گەرچی
(زەمەر مەماندە روزی می شود کم)
(سالم - ل ۸۲)

غریوی کووس: زەمەى دەهۆل، دەنگى گەورەى تەپل.

غریو: غەریو. هاوار، فریاد، خرۆش و جۆش، دەنگی بەرز، هاوار و فریاد.
کووس: تەپلی گەورە. دەهۆل.

ناکەم تەهی کەناری دل ئارا بە بانگی مورغ
تا دی سەحەر لە دەرگەهی والی غریوی کووس
(سالم - ل ۷۳)

غوبار ئالوود: تەپ و تووژاوی، گەرد لی نیشتوو، پیس و چلکن.

قەدیم تەن پەرورەى نازن بە بازارا غوبار ئالوود
ئەگەر گاباری کا ئاوەر وەگەر هیزم فرۆشانن
(سالم - ل ۱۰۴)

غوراب: غراب. ع. قهله رهش.

بۆ خاتری نهغیار له یار سالمی تۆراند

نهیداوه کەسی توتیی گۆینا به غورابی

(سالم - ل ۱۴۲)

غوربەت کەش: ئەو کەسە کە باری غەریبایەتی دەکێشێ، ئەو کەسە دەرد و نازاری نامویی دەچێژی.

غوربەت: غرَبَة. ع. دوربوونهوه له شار و نیشتمان، شوینی دور له کەسوکار.

کەش: پڕگی چاوگی کەشیدەن (=کشیدن) ی. ف. یه

واته: کێشان، پراکێشان.

دائیم له ههزهدا سهفهری به... له وهتهندا

غوربەت کەش و عاجزیه نهگەر نههلی تهریقێ

(نالی - ل ۶۵۶)

غوره: غره. ع. گهلی واتای ههیه: ناوچهوان، سهپتی ناوچهوانی نهسپ، مانگی نوێ، ههلبژاردە ی ههڕشتی، گهروهو ههژا، شهوی یهکەمی مانگ، سی شهوی سهههتای مانگ، پۆژی یهکەمی مانگ... هتد. (معین).

سهوادی تورهیی ئەو نیشتیباھی سههوی جوان

بهیازی غورهیی ئەم نینتیباھی سوچهیی پیر

(نالی - ل ۲۰۶)

غوسسه: غصه. ع. غم، خهفت.

دهزانی غوسسه تاکه ی باره بۆ دل

ههتا ته م بی له سهر کۆی دهماوهند

(سالم - ل ۵۶)

دائیم کارت جهفا وهیجران و دهدرد و غوسسهیه

قور به سهر عاشق ئەتۆ مه عشوقی بۆیی وادهکە ی

(کوردی - ل ۶۲)

غولل؛ غل.ع. تهوق و ههآقه، كوټ و بهند و زنجیری ئاسنین كه دمخړیته مل و دهستی
زندانییان. (معین)

دلئ شیر نهفگه نی من سیدی چ جادویی بوو
غوللی نهم شیره له گیسوی نهوا موویی بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

غولامانه، وهك غولام، به شیوهی غولام، کوران، جلوه‌رگی تایبته به‌کوپ، لیره‌دا مه‌به‌ست
کاکول و قزه.

هروه‌ها نهو به‌خشیشه یان پاره‌یهی که دهریت به‌کوړئ یان غولامی
به‌رامبر به‌و کاره‌ی که نه‌نجامی داوه.

غولام: غلام.ع. کوړ له کاتی له‌دایکبوونه‌ره تا سه‌ره‌تای لاویتی، کوړئ که
دل‌داری له‌گه‌ل‌دا بکړیت، لووسکه، لووسکه‌له، شاگرد، نوکەر، به‌نده، کوپله.
انه: پاشگره بو مه‌به‌ستی لیکچوون.

زولف و کاکول و غولامانه‌ی هه‌موو نه‌فشان بکا
بی به‌زانوودا بدا جامی به‌عیشوهو شهرم و ناز
(کوردي - ل ۱۷)

عزیزان من نه‌سیری قامتی نهو توول نه‌مامیکم
غولامی زولف و نه‌گریجه و غولامانه‌ی غولامیکم
(کوردي - ل ۳۲)

غونچه؛ مه‌به‌ست گزی مه‌مکه.

گولبني قه‌ددت له قوبه‌ی سینه غونچه‌ی کردوه
غونچه به‌م شیرینییه قه‌ت نه‌ی شه‌کەر نه‌یکردوه
(نالی - ل ۵۴۴)

غونچه؛ مه‌به‌ست دم و لیتیو بچوک و سووری جوانه.

دیده وهك هه وری به هاران خوین دمگریینی و سه دای
پیکه نینی غونچه یی نه و سه بزه په رژنیم نه هات
(کوردی - ل ۱۲)

غونچه وا بوون: غونچه پشکووتن، گهش بوونه وه و دم کردنه وه ی غونچه. هه روه ها به
واتای پیکه نینی ده مولیوی بچووک و جوانیش دیت.
وا بوون: کردنه وه، پشکووتن.

تا نه گریا ناسمان و ته م و لاتی دانه گرت
گول چه من نارا نه بوو هم لیوی غونچه وانه بوو
(نالی - ل ۳۷۱)

غونچه ی ده م: دم و لیوی بچووک و سوور و قوت و جوان.

بی قسه ی غونچه ی ده مت کاتی ته به سسوم روو به روو
هه تکی شوعله ی بهرق و نه زمی دائیره ی په روین دهکا
(نالی - ل ۱۱۲)

له فارسیدا (غنچه دهان، غنچه دهن) هه مان مه به ست دمگریته وه، بو نمونه:

مشکلی از لبت ای غنچه دهان دارد دل
به یکی خنده شیرین بگشا مشکل او
(اهلی، ۳۶۵ - عقیفی)

واته: نه ی ده م و لیو جوان، دل گیر و ده ی لیوی تو یه، به یه ک پیکه نینی شیرین،
ته نگ و چه له مه کانی جیبه جی بکه.

تاکی ای غنچه دهن گوش به هر پندکنی
سخنی گو که زبان همه را بند کنی
(بابا فغانی، دیوان ۲۸۹ - عقیفی)

واته: تا که ی نه ی ده م و لیو جوان گوی له هه ر په ندی دگری، قسه یه ک بکه تا
زمانی هه مووان بههستی.

وهزیدهن؛ مه‌به‌ست دهمولئیوی بچووک و سوور و جوانی بی پیکه‌نینه.

→ وهزیدهن:

که‌ی دیته‌خهنده غونچه‌ی دهمی بی وهزیدهن‌ت

گه‌ر تو‌نه‌بی درمختی چه‌من ناگری سه‌مه‌ر

(سالم - ل ۶۷)

غونچه‌ی ده‌هان؛ دهمولئیوی بچووک و سوور و جوان.

ده‌هان: دهم.

له‌ پرووی غونچه‌ی ده‌هانت گول له بوستانا به‌هانا

که سکه‌ی زه‌ر زوهووری بوو ره‌واجی پوولی وا نابی

(سالم - ل ۱۴۰)

غونچه‌ی سیرابی نه‌شگوفته؛ مه‌به‌ست دهم و لیوی بچووک و سوور و ته‌ر و پاراوی بی

پیکه‌نینه.

→ غونچه:

سیراب: تیراو. سیر + اب.

سیر: تیر.

اب: ناب، ئاو.

شگوفته: شگوفته، پشکووتوو.

وانه‌بوو لیوت به‌ سروی بای خه‌یالی بوسه‌یی

غونچه‌ی سیرابی نه‌شگوفته‌ت چو ناچیده‌ ما

(سالم - ل ۳۲)

غونچه‌ی نه‌پشکووتوو؛ مه‌به‌ست دهم و لیوی سوور و بچووک و جوان، یان بی‌ده‌نگ، یان بی

پیکه‌نین.

دهم هه‌مدهمی غونچیکه نه‌ پشکووتوو هیشتا

با که‌شفی نه‌کرد به‌رگی عه‌تر پووشی گولی پرووت

(نالی - ل ۱۵۲)

غونچه‌ی نهو شیکوخته؛ غونچه‌ی تازه پشکوتوو.

نهو: نوئ.

شیکوخته: پشکوتوو، کراوه.

له‌بی ته‌نگی دلارامم ده‌به‌خشی

به غونچه‌ی نهو شیکوخته ره‌نگ و ره‌ونه‌ق

(سالم - ۷۷)

غوولی بیابان؛ بوونه‌ره‌نکی نه‌فسانه‌بیه له جۆزی دیو که بالای به‌رزو له‌شیکی گه‌وره‌و

ترسناکی هه‌یه و له بیاباندا ده‌ژی وشه‌ی غوول (= غول) عه‌ره‌بیه.

که‌سانئ جئیی نیشیمه‌نیان له گوشه‌ی ته‌ختی حاکم بوو

به ده‌شتی شاره‌زوورا جومله وه‌ک غوولی بیابانن

(سالم - ۱۰۳)

غیلمان؛ غلمان.ع. کۆی (غلام)ه، کور له کاتی له‌دایکبوونه‌وه تا سه‌ره‌تای لاویتی.

گه‌نجی تازه بینگه‌یشتوو.

یه‌عنی ریازی ره‌وزه که تیدا به‌چه‌ند ده‌می

موشکین ده‌بیبی به‌کاکۆلی غیلمان و زولفی حوور

(نالی - ۱۸۱)

ف

فائيقه: فائقة.ع. مینی (فائق)ه. به ژنی دهوتری که له باره‌ی جوانییه‌وه له ناو هه‌موو ژناندا بی وینه بیټ. (معین)

قامه‌تت نه‌خله به‌شیری فائيقه په‌ی کردووه
نه‌حلی بی نیشی مه‌مه‌ت شه‌هدی سپی قه‌ی کردووه
(نالی - ل ۵۴۵)

فارینغ: فارغ.ع. ئاسووده، ئارام، بی نیاز.

نییه دیده‌یی چ مه‌ردوم نییه مه‌ردومی چ دیده
له فروغی خه‌ددی فارینغ له خه‌یالی خالی خالی
(نالی - ل ۶۵۸)

مه‌گهر وه‌ختی له سه‌یری خالی چیه‌ره‌ت دیده فارینغ بی
سیاهیی مه‌ردومه‌ك بتکی له‌گه‌ل نه‌شکم به‌سه‌ر رووما
(سالم - ل ۳۳)

سامیعه و نوتقم له ته‌کلیفاتی دونیا فارینغن
نیمه بی تو تا له‌گه‌ل که‌س تاقه‌تی گوفت و شنه‌و
(سالم - ل ۱۱۷)

فارینغولبال: فارغ البال.ع. ئاسووده دل، دلنیا.

سا له وهختیکى بووه نیسته به مهحکومی کهسی
فاریغولباله له تعنهى من و لۆمهى دیگران
(کوردی - ل ۳۷)

فاش: ناشکرا، دهرکهوتوو، دیار.

داستانی عیشقی من فاشه له ههر کوچهو سوقاق
عهقلی دیوانهم لهپاش نهم حاله سږ پۆشى دهکا
(سالم - ل ۳۲)

عهجب نيزهاری بى رهحمى نىگارم لهزتهى عیشقه
که ئه دهستانه وهك دهستانی کوردی فاش و مهشهوره
(کوردی - ل ۴۷)

فهتحي بابى زویان: مهبهست ناماده بوونه بۆ قسه و دست به قسه كردن.
نىمدادى فهتحي بابى زویانم به فهزلى تو
زوو بى که ئهوهوئین گوزهرى پرد و مهعبهه
(نالی - ل ۴۳۶)

فهجرى پایزى پیرى: مهبهست سههتای پیریه.

شهوى بههاری جوانیى خهوى بوو پر تهشویر
له فهجرى پایزى پیرى بهیانى دا تهعبیر
(نالی - ل ۲۰۴)

فهراخ: فراوانى، پان و بهرىنى.

له وهختهوه که دووره له من پرووى بههاری تو
نابن به قهد فهراخى دل کهر بهلاو و پهى
(سالم - ل ۱۰۲)

فهراز و نیشیب: بهرزى و نزمى، ههراز و نشیو.

فهراز: بالا، بهرزى، بلند، بهرزایى، سههه ژوورکه.

نیشیب: نشیو، نزمى، سهههوخوارى، نزمایى.

ئاخىرى دى ھەردوولا دەولەت و بىدەولەيتى
پەيكى ئەجەل تەى دەكا ھەرچى فەراز و نىشىب
(سالم - ۴۵)

فەرەشى فەرەشى ئەبرى بەھاران؛ مەبەست داپۆشىنى دەشت و دەره لە ھەرزى بەھاراندا بە
سەزەمگيا و گول و گولزار بەھۆى ھەورى بەھارانەوم.
فەرەش: فەراش. ع. ئەھەى كە فەرەش رادەمخات، راپاخەرى ھەموو جۇرە راپەخەيك.
فەرەش: مەبەست گز و گيا و گول و گولزارە.
ئەبر: ھەور.

چارپوكەشى مەنازىلى جانان لە خەلۆمەتا
فەرەشى فەرەشى ئەبرى بەھاران لە دەشت و دەر
(سالم - ۶۷)

فەرەغەت؛ فراغت. ع. ئاسوودەيى، ئاسايش و ئارامى.

ھەرۋەھا بە واتاى ئارام نەگرتن و بى ئوقرەيى.

فەرەغەت سەعبە بۆ عاشق لە ھىجرا
بە سالم زەھرە بى تۆ ئەكل و مەشرووب
(سالم - ۴۴)

فەرەمەرز؛ ناوى كوپى رۆستەمە.

توركى چاوى دولبەرم ۋەختى نىگەھ تىر ئەفگەنە
عاشقى زار ئەر فەرەمەرزە لە زولما بەھمەنە
(سالم - ۱۳۱)

سوويى عاشق ۋەختى ئىما پوو بە پوو تىر ئەفگەنى
بۆ فەرەمەرزى دلم ئەى توركى كافەر بەھمەنى
(سالم - ۱۵۰)

فەرەح ئەفزا؛ ع. ف. ئەھەى كە بىيىتە مايمى زۆر كەردنى خۆشى و شادى.

فهرح: سروور، شادی.

نه‌فزا: رهگی چاوگی نه‌فزوودن (= افزودن) ی. ف. یه. واته: زیاد کردن، پترکردن.

مه‌که مه‌نعی سه‌با بابی به سه‌رما

ده‌ماغی من فهرح نه‌فزایی بووته

(سالم - ل ۱۲۲)

فهرح نه‌نگیز: نه‌وهی که ببیته مایه‌ی خوشی و شادی، نه‌وهی که خوشی پتر بکات، شادی به‌خش.

نه‌نگیز: رهگی چاوگی نه‌نگیخته‌ن (= انگیختن) ی. ف. یه. واته: جماندن، خستنه جوش و خرۆش، خستنه جموجوول.

له‌به‌ر نه‌قشی خه‌یالت کولبه‌یی من

فهرح نه‌نگیزه وه‌ک قه‌سری خه‌وه‌رنه‌ق

(سالم - ل ۷۷)

فهره‌حناک: دلخۆش، شاد، شادمان.

ده‌زانی چۆن فهره‌حناکم به بو‌سه‌ی لیوی شیرینت

به موفلیس مه‌ردی مونعیم وه‌ک سه‌دا بو‌خوانی نیعمه‌ت کا

(سالم - ل ۲۸)

تالسه‌ لای یاره‌ فهره‌حناکه دلم

جینی له‌ گولزاره‌ به‌ بی‌ فه‌سلئی به‌هار

(سالم - ل ۵۷)

فهره‌ق: فراق، ته‌ق، ته‌قینه‌وه.

دل شیشه‌یی پر خوینی فیراقی فهره‌قی بوو

مه‌کسووری رقی به‌و دلی وه‌ک به‌ردی ره‌قی بوو

(نالی - ل ۳۷۵)

فهره‌نگ: له‌ وشه‌ی (Frank) موه، کراو به‌عه‌ره‌ببیه‌که‌ی (افرنج) ه. ناوی نه‌ته‌وه‌ی

(فهرانك)ه، سەرزەمینی ئەورووپاییە پۆژناواییەكان، ولاتە مەسیحی ئاینەكانی ئەورووپا، كۆمەڵە ولات و ناوچەیهك كه هەموویان، یان بەشی زۆریان مەسیحین و لە نەژادی ئەورووپاییین و بە یەكێ لە زمانە ئەورووپاییەكان دەدوین. بەم پێیە ئەمەریكا و ئۆسترالیا و بەشی زۆری ولاتە ئەورووپاییەكان فەرەنگن، بەلام هائیتی كه دانیشتوانی مەسیحین و بەفەرەنسی قسە دەكەن بەشی نین لە فەرەنگ. (معین)

فەرەنگ و داسنی و ئەرمانی و جوو

نەسیری و دەیلەمی و گەبری بەدخوو

(سالم - ۱۱۶)

فەرەنگی خوو: دلەبری كه رەفتارو كردەوهكانی وهكو شوخ و شەنگی ئەورووپایی وابیت. فەرەنگی: ئەورووپایی.

سەهی قامەت قەوی شوكت قەمەر تەلەعت مەلیك خەسلەت

كەمان ئەبروو نیکەه ناوو فەرەنگی خوو و موشکین مـوو

(سالم - ۹۵)

فەرەد: فرد. ع. تاك و تەنیا، بی وینە.

لەگەڵ مورغی چەمەن نالی دەنالی

كه یەعنی عاشق و هەم فەرد و فەردین

(نالی - ۳۵۴)

خۆش رەنگە خالی هیندوویی فەردت لە عاریزا

سابت قەدەم موقیمە لە ناراً سەمەندەری

(سالم - ۱۴۵)

لە کونجی بی که سیدا فەردم ئەمڕۆ

زەلیل و زار و بی هاودەردم ئەمڕۆ

(کوردی - ۴۱)

فەرەد: مەبەست ئەو دونیایە، پۆژی قیامەت. سبە، سبەینی، بەیانی.

له دونیادا جه‌فای عوقبام هموو دیوه له دەس هیجران
دەبی فەردا له پاشا عەفوی من کا کردگاری من
(سالم - ل ۹۳)

فەرد و یەکتا: مەبەست خوای تاک و تەنیاپە.

هاتە گوێم کافرئ بە گریه وتی
کاری هەرکەس بە فەرد و یەکتایە
(سالم - ل ۱۳۴)

فەردیی: مەبەست بی وینە و بی هاوتایە.

له فەردیی وەسفی یارا عاره ناوی موددەعی بردن
له رشتەیی فکری ماخەر موهره هەمسکی گوهر ناکەم
(سالم - ل ۸۵)

فەرسوودە: رزیو، داوەشیو.

وەسلی تو (یحی العظام) و قالبی فەرسوودەمە
سا مەیتلە تو خودا شادبی بە گەردم بای شەمال
(کوردی - ل ۲۰)

فەرشی بەهاران: مەبەست گژ و گیا و سەوزایی و گوڵ و گوڵزارە.

چارووکەشی مەنازیلی جانان له خەلۆه‌تا
فەرشی فەرشی بەهاران له دەشت و دەر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

فەرشی حەیات تەی کردن: مەبەست تەمەن بەسەر چوونە بەسەر بردنی ژبانی پیری.

تەی کردن: ➔

وهره ساقی به شین و نەدب و واوہی
ئەوا فەرشی حەياتی خۆم دەکەم تەي
(نالی - ل ۷۰۷)

فهرشی خاک؛ مهبست رووی زهوییه، جیهان، گیتی.

ئەم فەرشه خاکییە دەتەکێنن لە تۆز و گەرد

ئەم عەرشه نۆ سهحیفهیه دهیکهین به یهك پهره

(نالی - ۴۲۸)

زآب دیدەء من فرش خاک تر می شد

زیانگ نالهء من گوش چرخ کر می گشت

(سعدی، کلیات - ۴۵۹، عقیفی)

واته: له فرمیسکی چاوهکانی من رووی زهوی تهر دهبوو، له بانگی ناله و گریان

من گوئی ناسمان کهر دهبوو.

فهرشی زهمین؛ مهبست رووی زهوییه.

عەرشی بەرین که دائیرهیه رهوزه مەرکهزه

فهرشی زهمین به عهرسهیی تهیبه موجهوههره

(نالی - ۴۱۶)

فهرقی؛ فرق. ع. تهپله سەر، تهپلی سەر، سەر سەر، ناوهراستی سەر، خهتیکه له نیوان

مووهکانی سەر که به شانە دمکریت، بهشی سهرهوهی ههر شتی.

به سهروم وت که راسته سهرکەش و بهرزی که چی لهرزی

که فهرقیشم بگاته ناسمان بهندهی قەدی یارم

(نالی - ۲۷۳)

فەسلێ که هەر له فهرقی بهشەر تا رهگی شهجر

وشکیی به غهیری سوفی یو عاسای نهمایهوه

(نالی - ۵۵۰)

بهسەر سهرتا بپیکی چهتری تاووسی ئەگەر تورپوت

دهکا بیروون له فهرقی پادشهر زینەت له ئەفسەردا

(سالم - ۲۱)

نهگەر فەرقل بگاته مەرکهزی خاکی کهفی پنی یار
دهگاته ناسمان گۆشی کولاهی نیفتیخاری من
(سالم - ل ۹۳)

فەرقل به ناسمان گه بشتن؛ نهو په پری شانازی کردنه.

فەرقل: —————>

به سهروم وت که راسته سه رکش و به رزی که چی له رزی
که فەرقلشم بگاته ناسمان بهندهی قهدی یارم
(نالی - ل ۲۷۳)

فەرقل گه بشته به هرام و نه سهده؛ مه به ست شانازی کردنیکی زوره.

فەرقل: —————>

به هرام: نه ستیره ی مریخ.

نه سهده: یه کیکه له شیوه فهله کییه کان و پیکهاتوه له نه ستیره یه کی زور و، وینه ی
شیرینی لی دروست بووه. (عمید)

فهرقی فهخری میملایی گه بیه به هرام و نه سهده
که وته قهعری چاهی غم لهو حاله میری بازبان
(سالم - ل ۱۰۰)

فهرقی سهده: —————< فەرقل.

تا موعه بیهن بی که زورن به سگری یو ده سکوژی
فهرقی سهده په نجهی به خوئناوی حهنا په نگین دهکا
(نالی - ل ۱۱۲)

خاک کوی تو به صحرای قیامت فردا
همه بر فرق سر از بهر مباحات بریم
(حافظ، قزوینی - ص ۲۵۷)

واته: روژی قیامت هه موومان به شانازییه وه خاکی گه په کی تو به سهده بیهن.

فهره‌اد، ← کوهرکن.

هم واریسی فهره‌ادم و هم نائیبی مه‌جنون
وا تی مه‌گه قوریان که گه‌دا بوله‌وه‌سیکم
(نالی - ۲۸۳)

ئه‌من فهره‌اد و شاه‌ید بیستونه
ئه‌تۆ شیرین شه‌مال شاپوره ئه‌مشه‌و
(کوردی - ۴۲)

هه‌رکه‌سی عاشق له ده‌ست هه‌جران خه‌لاس کا مه‌رد ئه‌وه
ناری فهره‌اد تا حه‌شر مه‌منوونی پووری هوره‌وزه
(کوردی - ۴۸)

حه‌دیسی کوژتنی فهره‌ادی مسکین پیت بلیم چۆن بوو
له شه‌وقا دای به‌سه‌ریا تیشه‌وه‌مختی ده‌نگی شیرین هات
(سالم - ۴۶)

به تیری دوو نیشانه چانییه ئه‌ی رۆحه‌که‌م شیرین
به‌غه‌مزه‌ی تاقه‌یه‌ک تیری له فهره‌اد و له خوسره‌و دا
(نالی - ۸۹)

فهره‌اد: هه‌روه‌ما (فهره‌اد) ناوی پینچ پاشای بنه‌ماله‌ی ئه‌شکانیه‌کان بووه له پیش
زاییندا، لی‌ره‌دا باسیان لی‌وه‌ده‌که‌ین و، له کو‌تاییدا نمونه‌یه‌ک له شیعری (کوردی)
ده‌خینه‌روو، که مه‌به‌ستی به‌کۆکه‌ له پاشایانه‌ی که ئه‌مانه‌ن:

فهره‌ادی به‌که‌م: پینجه‌مین پاشای بنه‌ماله‌ی ئه‌شکانی بوو، له سالانی (۱۸۱-
-۱۷۴)ی پیش زایین پاشایی کرد، ئه‌وه‌کو‌ری (فری یا‌پت) بوو، شاری
(خارکس)ی له (ره‌ی) دروست کرد.

فهره‌ادی دووه‌م: حه‌وته‌مین پاشای ئه‌شکانی بوو، له سالانی (۱۳۶- ۱۲۷)ی
پیش زایین پاشا بوو، کو‌ری مه‌هرداد بوو، له‌گه‌ل (ئانتیو خرس)ی سلووکی
جه‌نگی کرد و سه‌رکه‌وت به‌ سه‌ر سلووکیه‌کاندا و له ئیران ده‌ری کردن.

فهرادی سییه‌م: یانزه‌هه‌مین پاشای نه‌شکانی بوو له سالانی (۶۹-۶۰) ی
پیش زایین پاشایی کرد.

فهرادی چواره‌م: چواره‌هه‌مین پاشای نه‌شکانی بوو له سالانی (۳۷-۲) ی
پیش زایین پاشا بوو.

فهرادی پینجه‌م: یان فەرهادک، پانزه‌هه‌مین پاشای نه‌شکانی بووه له سالی
(۲) ی پیش زایین تا (۴) ی زایین پاشایی کرد. (معین)

خوسرهو و مه‌حموود و فەرهاد هر سی شاو شازانه بوون
ناخری بووشن به به‌ندهو چاکه‌ری سولتانی عیشق
(کوردی-ل ۱۹)

فهریب: ← فهریب.

دیدهو و نه‌برویی تو فیتنه‌یی ماهی سه‌فر
دیده‌یی جادووی تو مایه‌یی حیلەو فهریب
(سال-ل ۴۵)

دهستم به فهریب که شکا حه‌سره‌تی ناخۆم
خۆت چونکه شکاندووته ده‌بی بیخه‌یه نه‌ستۆ
(سال-ل ۱۱۵)

فهریبه‌نده: هه‌لخه‌له‌تینه‌ر، فریودەر.

هاته سه‌ر شوین پی خه‌یالی دولبه‌رم فیکری ره‌قیب
نه‌ی خیره‌د خو تو فهریبه‌نده‌ی ده‌سا حاشا ده‌که‌ی
(سال-ل ۱۵۳)

فهریب دان: فریودان، له‌خشته‌ بردن، هه‌لخه‌له‌تانندن.

فهریبی دل ده‌ده‌م دانیم به‌ موژده‌ی روئیه‌تی حوسنت
یه‌ئه‌گر چی وه‌سفی تو عه‌نقا سیفەت هه‌ر ناوه
(سال-ل ۷۹)

فەر؛ بهرزی، شکۆ، گهورهیی، جوانی، تیشک.

[فەر = خه‌ره، فارسی کۆن farnah] - خه‌ره: له (زامیات یه‌شت) دا، که نۆزده‌هه‌مینه له بیست و یه‌ک یه‌شت (یه‌شته‌ها)، له نه‌فیس‌تادا وشه‌ی (فەر) به‌م جو‌ره لی‌ک‌دراوه‌ته‌وه: تیشکی خوداوه‌ندییه، نه‌گه‌ر له دلی هه‌ر که‌سی‌ک‌دا هه‌لب‌گیرسیت، یان پروناکی بکاته‌وه، له هه‌موو که‌سی پێشتر ده‌که‌وت، پروناکی نه‌م تیشکه‌یه، که که‌سی ده‌گه‌یه‌نیت به پادشایی و شایانی تاج و ته‌ختی ده‌کات و ئاشتی‌خواز و دادپه‌روه‌ر و هه‌میشه به‌ختیار و سه‌رکه‌وتوو ده‌بیت، هه‌روه‌ها به‌هۆی هیزی نه‌م پروناکییه‌یه، که باری ده‌روونی و گیانیی که‌سی، کۆک و ته‌واو ده‌بیت و له‌لایه‌ن خواوه‌هه‌ل‌ده‌بژێردریت بۆ پێغه‌مبه‌ری. فه‌ری ئێرانی: یان فه‌ره‌ی ئێرانی، به‌ پێی بیرو‌رای ئێرانیانی کۆن، فه‌ری‌که ده‌بیته‌ هۆی به‌رخورد‌ار بوون له‌ چوار پێیان و گه‌لله و مه‌ر و مالات و شکۆ و به‌خشنده‌یی هۆش و زانست و مال و شکینه‌ری غه‌یری ئێرانییه.

فه‌ری ئیزه‌دی: هه‌مان فه‌ری نمره (١)، یان (خه‌ره)یه.

دانه‌ری: غرر سیر الملوك، ده‌لی: «وكان يشبه (طهمورث) بكيومرث في حسن الصورة، وشعاع السعادة الالهية الذي يقال له بالفارسية فرايزدي.»

هه‌روه‌ها علی بن حسین مشهور به‌ علاء قزوینی در منهاج الطالبین، ده‌لی: ... پاشایان به‌ فه‌ری ئیزه‌دی و پۆشنی گیان و پاکی و گه‌وره‌یی نه‌ژاد و ده‌ولت، که له‌ کۆنه‌وه له‌ناو خانه‌دانی نه‌واندا هه‌بووه، توانیویانه پاشایی بکه‌ن. فه‌ری که‌یانی: یان فه‌ره‌ی که‌یانی، فه‌ری خوداوه‌ندی که‌ تایبه‌ته به‌ پاشایان و رابه‌ران و گه‌وره‌ پیاوانی ولات و هۆی کامه‌رانی و سه‌رکه‌وتنی نه‌وانه. ٢-پله و پایه و گه‌وره‌یی و شکۆ. ٣-جوانی و قه‌شه‌نگی. (معین)

گه‌ر فه‌ر و تاج و زینه‌ت و شه‌وکه‌ت و هه‌فای ده‌بوو

بی دهردی سه‌ر ده‌مانه‌وه بۆ تاوس و خو‌رووس

(نالی - ٢٣٩)

به‌ل‌کو له‌ فه‌ری ته‌یبه که‌ تیبی په‌یه‌مبه‌ره

ساکن بیی گه‌رۆلییی نه‌و که‌لبه‌ بیی فه‌ره

(نالی - ٤٢٢)

جوز گاهى ئاھ و نالە لە ئەييامى رۆمىيان

نەمدىوھ و ابى لە فەرى عدالەت بەنى بەشەر

(سالم - ل ٦٧)

فەروخ قەدەم: ئەو كەسەى كە ھاتنى بېيتە ماىەى خووشى و شادى.

فەروخ: پىروۆز. وشەى فەروخ ئەگەر لە پىش وشەى (قەدەم) يان (پەى) دا بىت، بە

واتاى جوان و شوخ و شەنگ دىت.

جىلوھ تاوس و نىگەھ ئاھوو و دوراچ رەوش

توتوى ئاواز و ھوما ساىھو و فەروخ قەدەمى

(سالم - ل ١٤٩)

فەزا: فضاء. ع. شوينى بەر بەرەئلا و پان، شوينى بەربلاو، مەيدان.

توخوا فەزايى دەشتى فەقئىكان ئەمىستەكەش

مەحشەر مىسالە يان بووھتە چۆلى سەلم و تور

(نالى - ل ١٩٤)

ئەمرو فەزاي بازىگەھى جايى رەھزەنە

لەو دەشتەوھ دى لە غەيبەوھ ئاوازی ئەلحەزەر

(سالم - ل ١٤)

فەزاي بازىگەھ: مەيدانى يارى، گۆرەپانى گەھ.

فەزا: فضاء. ع. مەيدان، گۆرەپان، زەوى پان و فراوان، شوينى كراوھ و پان.

بازىگەھ: يارىگە، بازى + گەھ.

بازى: يارى

گەھ: كورتكراوھى گاه، پاشگرھ بو شوين.

ئەمرو فەزاي بازىگەھى جايى رەھزەنە

لەو دەشتەوھ دى لە غەيبەوھ ئاوازی ئەلحەزەر

(سالم - ل ٦٨)

فہسساد: فساد. ع. ڀڳ ڀڳ. ٺو ڪههسي ڪه ڀڳي لهشي يهڪي دهبري تا خويني ڪم
بڪاتوه. ٺو ڪههسي ڪه پيشهي ڀڳ ڀڳين و خوين گرتنه.

ڀڳي دل ڊتته جونبوش گاهي قهسدي لئوي مهرجانت
دهلرزي دهستي فہسساد و نمهڪ ڀئي نيشتر نادا
(سالم - ل ۱۷)

ڪه فہسساد قهسدي لئوي توڙي ڪرد
لهجئي نهشتهر لهباتي خوين نمهڪ ڀو
(سالم - ل ۱۱۰)

فہغفور: ڪراو به عهههبي (فہغپور)ه، ڪه لهقهبي پاشاڪاني چين ڀووه. بهلام واتا
زمانيههڪهي (ڪوري خوا)يه.

بهغپور = فہغفور. سوغدي. بهغپور. فہغپور. فہغفور. له زماني پارتيدا.
بهگپور. لهزماني سهنسڪريتدا. بههگه پوتره. (معين)
بهغ = فہغ، ٺهقيستا. بههگه = خوا، يهزدان، فريشته، بت. فور = پور =
پهلههي. پور = ڪور. (فرهنگ شاهنامه)

ڪه توڙي شاي ڪهچ ڪولاهي ديده مهستان
چ باڪم قهيسر و فہغفور ههمشهو
(نالي - ل ۳۸۹)

فہلاتون: فولوتين = ٺهفلوتين = فلوتينوس، (۲۰۴ - ۲۷۰ زاييني)، فہيلهسوفي
بهناويانگ، له خيزانيڪي رومي هاتوته دنياوه، له ميسرو ٺهسڪهندهريه زياوه،
بههرهمنده ڀووه له فہلسهفوه عيرفان، شارهزاي حيكمهتي ٺيرانيان و
هيندييهڪان ڀووه. سهري ٺيراني داوه له گهراٺهوهدا چوهه بؤ روم و لهوي
مايهوه له ههمان شويندا ڪوچي دوايي ڪرد. لاي پهپرهوي ڪاراني پايهينيڪي
بهرزي ههڀوو. فہلسهفوهڪهي خوي له پهجاو چوار نامهدا نوسيهوه، فہلسهفهي
فہلاتون. ومهدهتي وجوده. (معين)

دارووه بۆ سه عیبی عیلمت دیدهیی دیداری یار
موزده بی بیماری غه مگین وا فهلاتوون هاتوه
(سالم - ۱۳۳)

فهنه: له تورکیدا، فهنار، له فه رهنسیدا fanal، له ئیتالیدا fanale، که له یونانییه وه
وه رگیراوه. (معین)

جۆره چرایه که که له کۆندا به کار دهینرا، له کاغز یان له خام، یان له پیست، به
شیوهی شووشهیی فانوس به لام چین له سه چین دروست نمکراو به ناو یه کدا نمچوون
و مومی تیدا دانهرا، له کاتی هه لواسین و به کارهیناندا چینه کانی له یه کتری دوور
نمکه وتنه وه و گه وه نه بوو و نمکرایه وه به وینهی شووشهیی چرای فانوس.
ههروه ها به زه مبه له ک یان زه نه به له کی سه عات و ئیسپرینگیش دهوتریت.

سه یلی هیجری به ردی بنچینهی له رهنگ هینامه دهر
باری فیکرت قه ددی راستی تیشکاندم وه ک فه نه ر
(نالی - ۲۰۱)

له وه خته وه بیستومه دیتن به قه دهر چاوه
هه ر مووم له به دهن یه کسه ر وه ک عه ینی فه نه ر چاوه
(نالی - ۵۲۸)

له جیلوهی شه عشه عه ی وه زعی جه مالا غه رقی پرتو بوو
ئیحاته ی شه معی مه عنی دا موده وه ر وه ک فه نه ر کاغز
(سالم - ۷۱)

دل ده سووتی چین به چین ده شکیته سه ر یه ک وه ک فه نه ر
خواهونی رووی ئاته شین و زولفی چین چینم نه هات
(کوردی - ۱۲)

فهنه: فنن. ع. لق، لقی درهخت. (افنان) کۆیه و (افانین) کۆی کۆیه. (معین) و (عمید)

هینده دل خو شه له بهر سه بزهی یو دارو ده وه نی
که دهره قسی وه کو شاخ و فه نه ن و نه سه ره نی
(نالی - ۶۶۸)

فەيز: فيض. ع. مەبەست بەخششی يەزدانییه. گەلی واتای تریشی هەیه وەك: زۆربوون و رەوان بوونی ئاو، پەربوونی ئاوی پووبار، زۆر بوون و هەناسانی ئاو، ئەو بەهرەو توانایەي که خوا دەیخاتە دلەوه بەناسانی و بەبی رەنج. ئەو کارەي که بەردەوامە بەبی مەبەست و بەبی چاکەدانەوه.

ئەي چاوی پەردامەت دل پەر غەم و غەرامەت

بگری که وشکە سوڤی لەم فەيزە بی نەسیبە

(نالی - ۳۹۷)

فەيز خواھ: بێر و ئەندیشەي وردو قوول خواز، ئەوهي که لە یەزدان ئەندیشە و بیری بەرز بخوازی.

فەيز: —————>

خواھ: رەگی چاگی خواستەن (= خواستەن) ی ف. یە. واتە ویستەن، داواکردن.

حافز و سەعدی و نیزی قەیس و جامی و دیهلەوی

فەيز خواھ و مەعریفەت جۆ بوون لە شاگردانی عیشق

(کوردی - ۱۹)

فەیلەقووس: [یۆنانی. Philippos] ناوی چەند پاشایەکی یۆنانی بووه، که یەکی لەوانە فیلیپس (ی دووهمی باوکی ئەسکەندەری پاشای مەقدونیەیه. (مەعین) فیلقووس: فیلیپ، باپیرەي دایکی ئەسکەندەر، فیلیپی مەقدونی. (فرهنگ شاهنامه)

ئەي دل خەراجی حاسلی زولماتی بەحر و بەر

میراتی نیعتیبارە لە فورزەندی فەیلەقووس

(نالی - ۲۳۸)

ئەي چەرخي واژگون ستمی تو بەکی بلیم

زالم دلی بە جەور و جەفا میسلی فەیلەقووس

(سالم - ۷۴)

فەییاز: فیاض. ع. جەوامیز و بەخشندە، خاوەنی بەرهمی بە کەلک.

فهبیازی ریازی گول و میهر و مل و لهعلی
ئهی شهوقی بوخ و زهوقی لهبت زانیقه بهخشا
(نالی - ۷۶)

فرووخی خهده: مهبهست کولمی ئاله، کولمی سوور و سپی.
فرووخی: فرووخی، نهفرووخی، پووناکی، تیشک، تیشکی خور یان ناگر، پهونهق،
جوانی، نارهزوو.

نییه دیدهی چ مردوم نییه مهردومی چ دیده
له فرووخی خهدهی فاریغ له خهیالی خالی خالی
(نالی - ۶۵۸)

فریب: فریب، فریو، فیئل، ههلهتاندن، لهخشتهبردن.
ساحیب زهر و زیوی که فریبی عوقه لا بی
ئیکسیری ته لای نهحمه ری چند قهتره له لا بی
(نالی - ۶۱۹)

فریبی قهرزی بوسه م دهی له دنیا
یه خهت نهگرم له بهر دیوانی مهحشر
(سالم - ۶۵)

فسوون: نهفسوون. فیئل، ساخته، ههلهتاندن، نهو و شانیه که جادووگر بهکاری
دههینی. (پههلهقی. پسون). (معین).

دهکا دنیایی پر شوپش به دایم فیتنهها پهیدا
به نهیرهنگ و فسوون ههردم لههه مووی وهغا پهیدا
(سالم - ۱۸)

فتا فی النور: لهناوچوون له رووناکیدا، نهه زاراوهیهکی سوڤیگه ریبه.
فتا: نهمان و لهناوچوون له خودا دا.
نور: ناویکه له ناوهکانی خوا، مهبهست پووناکی دلی عاریفانه به یهکتایی خواو

درخشانی رازه‌گانی خوښه‌وستان. هه‌روه‌ها بوونی نوور و عه‌ده‌م تاریکییه.
(اصطلاحات عرفانی).

له سایه‌ی کوفری زولفت دل (فنا فی النور) ی نیمان
مه‌لین زولمه‌ت خراپه وه‌سل‌ی په‌روانه له شه‌ودایه
(نالی - ۵۵۸)

فنجان؛ مه‌به‌ست پینکی مه‌یه. کراو به عه‌ره‌بی (پنگان)ه (یونانی. PINAX) (معین)

شیره‌یی جانه وتم یا مه‌یه چا بوو فه‌رمووی
عه‌کسی له‌علی له‌بی مه‌رجانه له فنجانمدا
(نالی - ۹۲)

فندق ده‌هن؛ مه‌به‌ست دم و لیوی بچووک و جوانه.

فندق: فه‌ندوق = فوندوق. درمختیکه له تیره‌ی پیا‌له داران، گه‌لاکانی پان و
هیشوویی، به‌ره‌که‌ی بچووک و خرپ و پیست ره‌ق و ده‌نکی ناوه‌که‌ی به‌تام و خوش
و چه‌ره، به عه‌ره‌بی فوندوق یا بوندوق (= فندق، بندق) ی پی ده‌لین. (عمید).

ده‌هن: —————>

گول به‌ده‌ن سیمین زه‌قه‌ن خه‌ت یاسه‌مه‌ن فندق ده‌هن
نه‌سمه‌ره‌ی قه‌د عه‌ره‌ره‌ی ناز و نه‌زا‌که‌ت داره‌که‌م
(کوردی - ۳۰)

فوتاده تهن؛ تهن فوتاده، تهن ئوفتاده. له‌ش داهیزراو، له‌شی له په‌لوپوکه‌وتوو، ئه‌و له‌شه‌ی
که له تهمه‌نی زور پیریدا سست و ناتوان ده‌بیت.

فوتاده: کورتکراوه‌ی ئوفتاده (= آفتاده) ی ف.یه. و ئاوه‌لناوی به‌رکاره، واته
که‌وتوو، له چاوگی ئوفتاده‌ن (= افتادن) ی ف.یه‌وه هاتوو، واته که‌وتن.
تهن: له‌ش.

داخو ده‌روونی شه‌ق نه‌بووه پردی سه‌ر شه‌قام
پیر و فوتاده تهن نه‌بووه داری پیرمه‌ سوور
(نالی - ۱۸۴)

فورزند؛ فهرزند، بۆلە. که بۆ کۆر و کچ به کار دیت.

ئەي دَلْ خەراجی حاسلی زولماتی به حر و بهر
میراتی ئیعتیبارە له فورزندى فهیله قسوس
(نالی - ل ۲۳۸)

فورقەت؛ فرقة. ع. جیابوونەوه، دورری له خوشەویست.

تاكەي ئەم جهور و جەفایەت چاو خوماری سوخمە ئال
دَلْ له هیجر و فورقەتت سوتاوە پەش بوو وەك زوخال
(كوردی - ل ۲۰)

فوروزان؛ درەخشان، تابان، هەنگیرساو، گراوی.

شەمعی دەسگامی ملووکانه گیانه مەركەزی
بهرقی قیندیلی فوروزانی دەچوو بۆ که هکەشان
(سالم - ل ۹۰)

فوغانی جوغد؛ فهغانی جوغد، بانگ و نالەي کونە بهبوو.

فوغان: فهغان، نالە، فهریاد، هاوار، بانگ، ئاھ.

جوغد: کونە بهبوو، کونە بهبوو.

نایەتە دەر له پەنجەرەکەت جوز فوغانی جوغد

غەیرەز شەقامی موور نییە شوئنی پی گوزەر

(سالم - ل ۶۸)

فوندوق؛ ← فندوق دەهەن.

پوخی وەك گول تەنی وەك سیم لەبی وەك لەعلی پومانی

دەهان وەك فوندوق غەبغەب وەك نارنجی ایمانی!

(كوردی - ل ۶۰)

فویوزات؛ فیوضات. ع. کۆی کۆیە. فویوزات کۆی (فیوض) و (فیوض) ییش کۆی

(فیوض) ی عەرەبییە.

فیض: ناوئکی زۆری رهوان، پوواری پر له ناو، ناوئکی زۆر، بهخشین و پیدان، ناراسته کردنی کاریکه له دڵدا له ریگه‌ی ئیلهامهوه به‌بێ رهنج کێشان... (معین)

فویوزاتی سه‌فا و مه‌روه هه‌روه‌ك ناودان دم دم

له یه‌نبوعی دلی پر زه‌مه‌مه‌ی میزابی جاری بی

(نالی - ل ۶۳۵)

فیتنه ئه‌نگیزه: نه‌وه‌ی نا‌زاوه ده‌بیته‌وه، ئاشووبچی.

ئه‌نگیز: په‌گی چاوگی ئه‌نگیخته‌ن (= انگیختن) ی ف. یه. واته خستنه جۆش و خروّش.

له‌ئه‌سلی بانیبی ئه‌م کاره کاسبه‌هایی شه‌هری بوون

له ئه‌مری فیتنه ئه‌نگیزا سه‌راسه‌ر میسلی مه‌ردانه‌ن

(سالم - ل ۱۲)

نیگا که‌ی گه‌ر به‌چاوی فیتنه ئه‌نگیز

ده‌که‌ن زا‌هیر له وه‌ره‌عا ته‌رکی په‌ره‌یز

(سالم - ل ۷۲)

فیتنه‌جۆه: ئاشووبگیر، نا‌زاوه‌چی.

جۆ: ← جۆیا.

په‌قیب نا‌هیلێ قه‌ت یارم له‌گه‌ل من له‌حه‌زه‌یی جوت بی

له‌شه‌یوه‌ی فیتنه جۆییدا خوداوه‌ندا چه‌نی پیره

(سالم - ل ۱۲۶)

فیتنه جۆیه ته‌رکی چاوت مه‌یلی خوین ریژی ده‌کا

پوو به‌رووم دایم له‌ رووما تیر و شمشیری هه‌یه

(سالم - ل ۱۳۵)

فیتنه‌ی زه‌مین: مه‌به‌ست ئاشووب و گنچه‌لی هه‌موو جیهانه‌ نه‌وه‌ی که ده‌بیته‌ هۆی نا‌زاوه نانه‌وه له دونیادا.

تاكه‌ی یار فیتنه‌ی زه‌مین بی سهر و هوش و عقل و دین
بو ده‌وا ده‌س ناکه‌وی ناویان له سهر پووی زه‌مین
(کوردی - ل ۳۸)

فیراق؛ فراق. ع. مبه‌ست دووریه له یاره‌وه.

دل شیشه‌یی پر خوینی فیراقی فره‌قی بوو
مه‌کسووری رقی به‌و دلی وه‌ک به‌ردی ره‌قی بوو
(نالی - ل ۳۷۵)

یار گیله‌ی بوو له دل‌م چونکه نه‌سووتا له فیراق
له قسه‌ی ناحه‌قی نه‌و سالمی مسکین خه‌جلا
(سالم - ل ۲۶)

بۆیه نه‌ز به‌سکی نیزارم له فیراقی مه‌هی پووت
وه‌کو نه‌برووی هیلال‌ت قه‌دم نه‌نگوشت نه‌ما!
(سالم - ل ۲۸)

فیرده‌وس؛ [فرده‌وس. کراو به‌عه‌ره‌بیه. له مادی، نه‌فیتتایی. pairi-deaza.
باغ] به‌ه‌شت، باغ، گولزار. (معین)

نه‌و سیبهره‌که قوبیه‌یی فیرده‌وسی باقیبه
نه‌و سیبهره‌که خیوه‌تی سه‌حرایی مه‌حشره
(نالی - ل ۴۲۴)

ده‌لین فیرده‌وسه گولزاری سه‌نه‌نده‌ج
وه‌لی بی تو له‌لای من وه‌ک ده‌ره‌ک بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

فیرعه‌ونی زه‌مان؛ مبه‌ست سته‌مگه‌ر و دل ره‌قه.

خوت بو سته‌مان که‌م بووی بیستت قسه‌ی نه‌غیاریش
فیرعه‌ونی زه‌مان ئامان گوئی مه‌گره‌ له هامان
(کوردی - ل ۱۳)

فیرعهونی زهمَن: مه‌به‌ست پاشای سته‌مکار و دل ره‌قه.

مو سیا در پیش فرعون زمن

نرم باید گفت قولاً لیناً

(مولوی - «عفیفی»)

واته: نهی پرچ و نه‌گریجه ره‌ش، ده‌بی له‌به‌رده‌می فیرعهونی زهماندا (سته‌مکار و دل ره‌ق)، به‌نهرمی قسه بکری.

فیکره‌ت سانیب؛ بیر و هوش راست و به‌جی، نه‌وکه‌سه‌ی که بیرو بۆچوونه‌کانی ته‌واو بی‌ت.

نالی نیسته تاجی شاهیی و ته‌ختی خاقانی هه‌یه

شه‌وکه‌ت ئارا موخته‌شهم دیوانه فیکره‌ت سانیبه

(نالی - ل ۴۰۰)

ق

قائیم چه قیو؛ مه بهست راست و ریک راوه ستاو، قنج راوه ستاو.
پوژی قیامه تی (فاذا هم قیام) و شخس
قائیم چه قیو کیله له سهر خاکی مه حفیره
(نالی - ل ۴۳۹)

قابه قهوسهین؛ قاب قوسین. ع. به نهندهزی دوو کهوان.
له نایه ی ۹ ی سوره ی ۵۳ النجم وهرگیراوه: (فکان قاب قوسین او أدنی). واته: به
نهندهزی دوو کهوان، یان نزیکتر بوو.
له قوربی (قاب قوسین) ی دوو نه برۆت
منی (أدنی) چ دوور و دهر به دهر مام
(نالی - ل ۲۶۲)

قابیز؛ قابض. ع. گیره، نهوه ی وهرگر، وهرگر، دهرهینهر، نهوه ی دهرهینتی، ناوینکه له
ناوهکانی خوا.

له بی نینسافیا نه کوژی به نیما سهیدی خه لوته
به مزمومونی عه فوو گهر نامه یی قابیز به حوججهت کا
(سالم - ل ۲۸)

قابیل؛ قابل. ع. شایسته، بهجی.

جئی هیندوویی خالت نییه خورشیدی جهمالت

نم مەرتەبەیه قابیلە بۆ حەزرتی عیسا

(سالم - ل ۲۶)

قاروون؛ بهگویرهی داستانهکان، یهکی بووه له بهنی ئیسرائیل، هاوچهرخی موسا. (هەندی کەس بە کۆپی مامی موسای دادەنێن). زۆر حەزی له گەورەیی دەکرد و چاوچنۆک و حەسوود بوو، هەمیشە کاروباری بهنی ئیسرائیلی دەشێواند و تیکی دەدا، سامانیکی زۆری هەبوو، بە ئەندازەیهک بوو کە چەند کەسیکی بههیز لەژێر باری کلیلی خەزنەکان و سامانەکانیدا چۆکیان دادەدا، هەرچەندە نامۆگارییان دەکرد کە بە مأل و سامانی جیهان گومرا نەبێت و لەرێگەیی چاکەدا ئەو مأل و سامانانە ببەخشێ، بەلام گوئی نەدەدایە و نەدەچوو ژێر ئەو بارەوه، له زەکاتاندا چاوچنۆکی دەکرد، سەرەنجام بیرى له فیلێک دەکردوه، تا موسا تاوانبار بکات و زال ببی بەسەریدا، ئینجا لهگەل ژنیکى داوین پیسدا پێک کەوت، تا لەبەر چاوی خەلک شکات له موسا بکات و تاوانباری بکات بە داوین پیسی، کاتی کە پۆژ بووهوه، قاروون لەبەر چاوی خەلکی بهنی ئیسرائیل پووی کردە موسا و تی: ئایا له تەوراتدا ئەوه نەهاتوه کە دەلی: داوین پیس دەبی بەرەباران بکری، موسا و تی: بهلی، قاروون و تی: کەواتە تۆ بهگویرهی تەورات و فەرمانی خۆت دەبی بەرەباران بکرییت، چونکە لهگەل فلان ژندا داوین پیسیت کردوه، موسا ژنەکهی بانگ کرد و سویندی دا کە راستی ئەم کارە لەبەر چاوی خەلکدا باس بکات، ژنەکه و تی: ئەوهی کە قاروون دەلیت هەلبەستراو و درۆیه و من شایهت دەدم کە قاروون درۆزنه و موسا پاکه. ئەو کاتە موسا نەفرینی له قاروون کرد و خوا بوومهلهرزەیهکی گەورەى دروست کردو مأل و خەزنەکانی بهناخی زهویدا برد. لهبارەى دیاریکردن و ناسینی قاروون لهگەل پیاوه ناودارهکانی میژرودا بۆچوونی جیا جیا هەیه لهنیوان لیکۆلەراند. (معین)

قاروونە فەلەک مۆستەحەقی گرتن و خەسەفە

زیو و زهەری شەمس و قەمەرە دیرھەمی کەوکەب

(نالی - ل ۱۳۵)

قاسید: قاصد. ع. نامه‌بر، په‌یک.

به‌پنی بيم و خه‌تهدا په‌ک به په‌ک بو قاسیدی چاکن
به‌بی ته‌کلیدی ره‌هزن خود به خود بی چیز و عوریانن
(سالم - ل ۱۰۵)

چ حاجت پورسشی نه‌حوالی ناشوفتم له قاسیدکه‌ی
ده‌ا خه‌تی په‌ریشانی له نه‌حوالم خه‌به‌ر کاغز
(سالم - ل ۷۱)

قدوومی قاسیدت زیندانی هیجرانی به‌گولشهن کرد
ده‌گاته ره‌وزه‌یی جه‌ننت به‌موشتاقان نه‌زمر کاغز
(سالم - ل ۷۲)

قاسی و دانیی: قاصی و دانی. ع. دور و نزیک.

نه‌ی مه‌تله‌عی نه‌نواری هموو قاصی یو دانی
شهمسی سه‌مه‌دانی
(نالی - ل ۲۶۹)

دل که‌وا هم قاسییه هم عاسییه دوره له تو
مونزه‌جیر نابی که‌حویبی تو له قاسی و دانییه
(نالی - ل ۵۸۹)

قافا: [هندی نه‌مه له‌گه‌ل (قه‌فقاژ) به‌یه‌ک ریشه و هندی له‌گه‌ل Kof ی په‌هله‌فیدا به
هاورپشهی داده‌نین.]

چپایه‌که ناوی له‌قورئاندا هاتوو، هندی وای بو چون که‌چپایه‌که به‌دوری
زه‌ویدا و ده‌لین که‌له‌زه‌به‌رجه‌دی سه‌وزه و سه‌وزی ئاسمان له‌وه‌وه‌ره‌نگی
وه‌رگرتوو، نه‌ژاد و بنه‌په‌تی کیوه‌کانی زه‌وییه و، هندیکی تر وا ده‌زانن که‌له
پشتی نه‌و کیوه‌جیهان و گیانله‌به‌رانی تر همن، که‌ژماره‌یان ته‌نها خوا ده‌زانی و
خوریش له‌م شاخه‌وه‌ه‌لدی و ناوا ده‌بی، پیشینان ناویان ناوه‌ئه‌لبورز (معجم
البلدان. ج ۷، ص ۱۵)، و هندی کیوی ئه‌لبورز به‌کیوی قاف داده‌نین. (نزه

القلوب - ص ۱۹۰)، (دائرة المعارف اسلام kaf).

(بندھش، فصل ۱۲، بند ۲) لهو چيایانہی کہ دہچنہوہ سہر نلبورز، کئیوی بہناوی (کاف) ناو دہبات، کہ له دواي نلبورز گہورہترین چيایہ، نلو چيایہ له سہگستان (سیستان) ہوہ دست پئدہکات بہ (خوجہستان) کوتایی دیت و کئیوی (پارس) ییشی پئدہلین... له لیكدانہوہی واتای (ق) دا وتوویانہ، نلو کئیوی قافہ کہ بہ دہوری جیہاندا کیشراوہ وینہی نلو قافہیہ کہ بہ دہوری دلی دؤستاندا کیشراوہ، کہواتہ ہمرکہسی کہ لم جیہاندا بیہویت تیپہری پئی نلو دمگرن و دلین له دواي نلم کئیوہ ریگہنییہ، ہرہوہا کہسی کہ له ناوچہی دل و بیابانی سنگ ہنگاو ہلبنی، کاتی کہ دہیہویت یہک ہنگاو له سیفاتی دل و جیہانی سینگ (سینہ) بجیتہ دہرہوہ، پئی نلو لو شوین و پلہ و پایہی دلدا رادہگیریت و دلین: بؤ کوئی دہرؤی؟ نئمہ خومان لهہمان جیدا لهگہل توداین. (کشف الاسرار ۹: ۲۸۳). (معین)

وہک قافی زہمین قابیلی ٹیکمال و تہرقیقی

وہک بورجی سہما لایقی ئیقبال و عورروجی

(نالی - ل ۶۲۸)

قافلہی عوقبا: کاروانی مہرگ.

عوقبا: عقبی. ع. نلو دونیا، رؤزی زیندوو بوونہوہ، کوتایی ہہر شتی.

لہسہر رپی قافلہی عوقبا موکہمیل دوژمنہ ئیبلیس

بہ ہوشیاری برؤ سالم کہ دوژمن نلسلی راہی گرت

(سالم - ل ۵۳)

قامہتی سہرو: مہبہست بالای بہرز و ریکہ.

قامہتی سہروی نلگہر بی بہرہ بؤ چ نارہوہنہ؟

توبلی زولفی نلگہر دووکہلہ بؤ چ ناری بہرہ

(نالی - ل ۴۱۲)

قاو: پووشو، پفو، ہندی پیرہدار ناوہکھی نہرم دہبی و نلمہ زوو ناگر دمگری و دہسووتی و لہکاتی سووتاندندا بونی خوہشہ. له کؤندا بؤ جگہرہ داگیرساندن و

ئاگر ھەنگىرساندن بەكاردەھات بەۋەى كە پارچەيەكى بچووك لە قاو دەخرايە
سەر بەردە چەخماخ و بە ئاسنىكى تايبەتى بچووكى سى گۆشە پيايدا دەكىشرا و
ئاگرى دەگرت.

وەرە با ئاگرىكى وەسلى خۆمان
بخەينە قاوى عومرى دوشمنى دىن
(نالى - ل ۳۵۱)

قەبزا؛ قىبا، قىبا، ع. كەوا. جۆرىكە لە جلوپەرگى شۆر.

بە دەستى كەشمەكەش ھەرسوو دربا بەرگى خودا رايى
قەبايى نۆكەر و ئاغا ھەمووى بى چاك و دامانن
(سالم - ل ۱۵)

**قەبزو بەست؛ قبض و بسط. ع. پەرەپىدان بە داگرىكردن و دەست بەسەرگرتن، گرفت و
گوشادى.**

قەبزو: قبض. ع. دەست بەسەرگرتن.
بەست: بسط. ع. پەرەپىدان، راخستن.

ھەرچى نادر قەبزو بەستى كرد بە شمشىرى سوپا
ئەم بەتىغى جەۋھەر ئالوودەى خەمى ئەبرۆ دەكا
(سالم - ل ۳۰)

ھەر كەسانى تىپى موزگانى دى بەرەسمى قەبزو و بەست
تەرفەتولەينى دەبى سەد مولكى دل تەسخىرى تو
(سالم - ل ۱۱۴)

قەبوولى خاتر؛ قەبوولى خاطر. پەسەند كردن، ئەۋەى كە بىر و ھۆش پەسەندى بكات.

مەھوى قەبوولى خاترى عاتىر شەمىمەتە
گەردى شىمال و گىزى جەنوب و كزەى دەبوور
(نالى - ل ۱۷۷)

قهتاد؛ قتاد. ع. درمختیکی دپکاوویه، که له داره‌که‌ی که‌تیره‌ده‌گرن، له فارسیدا پینی ده‌لین
گون. (عمید)

قهتاد و عه‌رفه‌ج و خیتمی و عه‌زات و عه‌وسه‌ج و ئه‌سلی
چ دامه‌ن گه‌یر و شین و دل نشینی پینی غه‌ریبانه
(نالی - ل ۴۹۴)

قهتل و عام؛ قه‌کردن، کوشتنی به‌کۆمه‌ل، قه‌لاچۆ‌کردن، ئه‌و (و)ه‌ی که‌که‌وتۆته‌نیوان
هه‌ردوو وشه‌که‌وه، ئه‌م‌پۆ له‌کرمانجی خواروودا به‌کار نایه‌ت به‌و مه‌به‌سته، به‌لکو
(ی)ی خسته‌ن سه‌ر به‌کار دیت و ئه‌و (و)ه، له‌وشه‌ی ناوبراودا ماوه‌ته‌وه به‌کار دیت
له‌شپۆه‌ی هه‌ورامیه‌وه وه‌رگیراوه. واته (قه‌تلی عام)، کوشتنی به‌کۆمه‌ل.

تیغی ئه‌برۆت تیغی موژگانته‌به‌قه‌تل و عامی دل
نووکی نێزه [ی] تاج به‌خشه‌تیغی چه‌نگی چه‌نگزه
(کوردی - ل ۴۸)

قهتل و عامی دل؛ مه‌به‌ست دل په‌ریشانکردن و زه‌بوون کردنیتی.

تیغی ئه‌بروت تیری موژگانته‌به‌قه‌تل و عامی دل
نووکی نێزه‌ی تاج به‌خشه‌تیغی چه‌نگی چه‌نگیز
(کوردی - ل ۴۸)

قه‌جهر = قاجار. وشه‌که‌تورکییه. واته: توند‌په‌و، ئه‌وه‌ی که‌خیزایه‌له‌پۆش‌تندا، هه‌روه‌ها
تایفه‌یه‌کی تورکمانه، که‌کۆمه‌لی له‌مانه‌له‌سه‌رده‌می شا‌عه‌باسی یه‌که‌مدا له
نیسترا‌باد جیگیر بوون، خیزانی پاشاکانی قاجار له‌م تایفه‌یه‌ن. (عمید)

دل قه‌فای خوارد و شکا کردیه‌نیشانه‌ی قیرقاج
گه‌ردشی تیری نیگاهته‌له‌قه‌فا میسلی قه‌جهر
(سالم - ل ۶۵)

مه‌ردومی چاوت که‌دیته‌سه‌ر سوپاهی مو‌لکی گیان
وه‌ک قه‌جهر دائیم له‌قیقاجی نیگاه ده‌عواده‌کا
(کوردی - ل ۱۱)

قهدهح دهرکهف؛ مهی بهدهستهوه، جامی مهی یان پیکی مهی بهدهستهوه.

قهدهح: قدح. ع. جام، پیک، پیکی مهی.

دهر: له.

کهف: کف. ع. دهست، ناولهپ.

بولبولان مهست و گول قهدهح دهرکهف

(بس بنوشید دائیما می ناب)

(سالم - ل ۴۳)

قهدهح نوش؛ مهبهست مهی نوشه، مهی خور، شراب خور، شراب نوش.

نالیی که قهدهح نوشه مهستانه و سرخوشه

خاموش و نمه پوشه نهشعاری لهکن پهشمه

(نالی - ل ۴۷۷)

قهدهم؛ قدم. ع. مهبهست هاتنه. پی، ههنگاو.

نهقدی دل و جان بو قهدهمت نیمه بههایه

غهیری نهمه قوریان بهخودا نیمه بههایه

(نالی - ل ۷۰۶)

کهمی ریته قهدهمت مهردومی چاوم لوولوز

عاجزی گول له جهفایی بولبولی بیچاره عههس

(سالم - ل ۷۲)

قهدهم رهنجه گردن؛ داواکردنه له کهسی بهریزهوه بهمهبهستی هاتن، پی ماندووگردن،

نازاری پی دان.

لهم ریگهسه ریشی که بچی یهعنی کوزابی

گهردن کهچی بهریپته قهدهم رهنجه که سابی

(نالی - ل ۶۲۶)

قهدهم شووم؛ نهو کهسهی که هاتنی ببیته مایهی بهدی و خرابی و شوومی.

سایه‌یی پایه وه‌کو بآئی هوما و بازی سپیم
نه‌وه‌کو بوومی قه‌دهم شووم و نه‌ه‌مه‌ره‌نگی قه‌له‌م
(نالی - ج ۲۸۹)

قه‌د قامه‌ت؛ قد قامت. کورت‌کراوه‌ی (قد قامت الصلوة)ه، واته نوئیز به‌ریا بوو.

نه‌وای ناهه‌نگی قه‌د قامه‌ت ته‌ریقی جه‌معی زوه‌هاده
قه‌د و قامه‌ت به‌له‌ه‌جی راستیی تووبایی عوششاقه
(نالی - ج ۴۵۶)

ئه‌من سابیت ده‌که‌م بو ئه‌و ئیمامه‌ی قامه‌تی توئی کرد
له‌وه‌ختی خوئندنی قه‌د قامه‌تا گه‌ر رووی له‌مینبه‌ریئ
(سالم - ج ۱۴۳)

قه‌د و قامه‌ت؛ هه‌ردوو وشکه‌ه‌ عه‌ره‌بیه‌ه و واته: به‌ژن و بالآ.

نه‌وای ناهه‌نگی قه‌د قامه‌ت ته‌ریقی جه‌معی زوه‌هاده
قه‌د و قامه‌ت به‌له‌ه‌جی راستیی تووبایی عوششاقه
(نالی - ج ۴۵۶)

قه‌ددی سه‌رو؛ مه‌به‌ست بالآی به‌رز و رینگه.

سه‌رو: →

ئه‌وه‌ند باریی به‌خوڤ ئه‌شکم نه‌ما ئه‌م چه‌شمه‌یی ئاوه
به‌یادی قه‌ددی سه‌روت جوئبارئ بوو ئه‌ویش ڤابورد
(سالم - ج ۵۵)

قه‌ددی موو؛ مه‌به‌ست ناو‌قه‌د باریکه، که‌مه‌ر باریک، که‌مه‌ر ته‌نگ.

له‌ قه‌ددتا ده‌ستی من میسلی که‌مه‌ر بیئ
قه‌ددی موو قه‌د قبوول ناکا که‌مه‌ر به‌ند
(سالم - ج ۵۶)

قه‌دی ئه‌لف بوون به‌ دال؛ مه‌به‌ست پشت کۆم بوون، پشت کوڤ بوون.

باری غمی جان نه بروه تی تیر و که مان کرد
یه عنی قه ده که ی نه لفی منه نیسته که دالم
(نالی - ۲۸۷)

حلهلاج دملی:

زیار غم الف قدم ار چو دال شود
گراز توری بپیچم بود زعین ضلال
(حلاج، دیوان ۱۰۶۰ - عفیفی)

واته: نه گهر چی باری غم بالای پتیکی من ده چه مینیتته وه، نه گهر پوت لی
وه چهر خینم نه وه گومراییه.
قهراج: قراج. ع. ناوی سازگار و پاک که هیچ شتیکی تیکه لاو نه بوئی، زهوی بی ناو و
گیا. (معین)
ساف و پاک و بیگردد.

ته بی نالی تونده نه مرو یان به نه شته ی نیم نیگاه
مهستی به حراج و مهی و راج و قهراج و قهرقه فه
(نالی - ۴۵۴)

قهاردان: دانان، جیگیر کردن، توند کردن، ته او کردن، پهیمان دان.
قهرار: قرار. ع. نارام گرتن، جیگیر بوون، ههروهها به واتای رای و بریار و پهیمان هاتووم
دوو جادوو ماری مهغزی ناده می خواری قهرار داوه
له سهر شانی وه کو زهحاک و ناوی ناوه زولفه یینی
(نالی - ۶۷۶)
قهرار گرتن: نارام بوون، ناسووده بوون، بیده نگ بوون، بیجووله بوون.
قهرار: ← قهراردان.

مودده عیی زهجرم دهکات و پیم دملی سهبرت بیی
که ره له عنهت بی که که ی عاشق قهراری گرتووه
(نالی - ۵۴۳)

قهرقهف؛ قرقف. ع. مهی، شراب.

جامی تاقی مهیکهده میشکاتی قیندیلی دلّه
شیشه پر قهرقهف له رَهفَرَهف شاهی عالی رَهفَرَهف
(نالی - ل ۴۵۴)

قهرابه؛ قرابه. ع. سوراخی گهورهی شووشهیی که ملی باریک و ناو قهد گهورهیه و مهی
تی دهکری.

دهستی یار و گهردنی قهرابه لیوی جامی مهی
فیس و تهرک بگهری دهورهی دیده وهک باز
(کردی - ل ۱۷)

قهرال؛ قرال، پاشا.

خوی کردووه به گهوره و قهرالی مولکی تن
پشت و وهزیری نهو سهگه دهججالی نهعوره
(نالی - ل ۴۳۳)

قهسد؛ قصد. ع. بهرهو کهسی یان شتی یان شوینی رویشتن. خواست و نارزهو بو
نهنجامی گاری، مهبهست.

رهگی دل دیته جونبوش گاهی قهسدی لیوی مهرجانت
دهلرزی دهستی فهسساد و نمهک ری نیشتنه نادا
(سالم - ل ۱۷)

قهعری چاه؛ بنی بیر.

قهعر؛ قعر. ع. بن.

چاه؛ بیر.

فهرقی فهخری میملایی گهییبه بههرام و نهسهد
کهوته قهعری چاهی غهم لهو حاله میری بازبان
(سالم - ل ۱۰۰)

قهفا خواردن؛ مهبست ئیش و نازار چه شتنه.

شەقازله خواردن، زلله خواردن، به لهپی دهست کیشان به پشتی ملدا.

قهفا: قفا. ع. زلله، شەقازله.

دل قهفای خوارد و شکا کردیبه نیشانهی قیرقاج

گەردشی تیری نیگاهت له قهفا میسلی قهچەر

(سالم - ل ۶۵)

قهفەفی نهی؛ بهند بهندی قامیشی شەکر، گرنیکانی قامیشی شەکر.

قهفەف: بهند بهند، گرنی گرنی.

نهی: قامیش.

نهکن تالەت لەتم بۆسهی نیهانت راستیی نالیم

بهلی قهفەف هەتا نهی نهیبری حاسیل شەکر نادا

(سالم - ل ۱۷)

قهلهندهر؛ دەرۆشی بی بهند و باو که هیچ گوی نه داته جلوه برگ و خۆراک و نهوهی که

پهپوهندی به دنیاوه ههیه.

فەرشێ په لاسه دۆشەکی خاکه سه رینی بهرد

بی تووک و پرووت و قووت و فقیر و قهلهندهره

(نالی - ل ۴۲۰)

بهلام لهم دیره شیعره دا مهبست دلی دلداره:

عبووری دل به چینی زولفتا بۆ ماچی بوخساره

قهلهندهر راست بۆ چین چوو وهلی مهیلی به ماچین بوو

(سالم - ل ۱۰۸)

قهلبولنه سه ده؛ قلب الأسد. ع. دلی شێر. بهلام لیژمه دا مهبست ناوه راستی هاوینه.

ناوه راستی بورجی نه سه ده که پینجه مین بورجی ساله و دووه مین بورجی

هاوینه. (معین)

گه‌هی قهلبولنه‌سه‌د به‌سکی به‌بی سایه‌ن له‌وادیدا

وه‌کو مه‌جنوونی سه‌حرایی له‌بن خاری موغیلانن

(سالم - ل ۱۰۵)

قهلبی خاک؛ مه‌به‌ست گۆزینی ئاده‌میزادی بی که‌لک و هیچه بو باستر و به که‌لکتر.

قهلب: ————— «قهلبه‌زن. هه‌لگێرانه‌وه.

خاک: لێزه‌دا مه‌به‌ست بی نرخ و بی که‌لکه.

ئه‌ی شه‌مسی مایه‌ په‌روهر و نیکسیری قهلبی خاک

بنواره‌ حالی هالیکی ئەم خاکه‌ ئەحقه‌ره

(نالی - ل ۴۳۱)

قهلبی خونچه‌کردن به‌ خوین؛ مه‌به‌ست دلی ته‌نگ غه‌مگینتر کردنه. یان دلی غونچه‌خه‌فته‌تبار کردنه.

په‌شکی نازی بونی زولفی قهلبی غونچه‌ی کرد به‌خوین

وا له‌ گه‌ردنیا خه‌راجی گه‌ردنی ئاهووی خه‌تا

(سالم - ل ۴۰)

قهلبی سوپاه؛ ناو جه‌رگه‌ی له‌شکر، ناوه‌راستی سوپا، ناوه‌راستی له‌شکر.

ئەم تاقمه‌ مومتازه‌ که‌وا خاسه‌یی شاهن

ناشوویی دلی مه‌مله‌که‌ت و قهلبی سوپاهن

(نالی - ل ۳۴۰)

قه‌ل فر؛ بلاوه‌ لیکردن، به‌جێهێشتنی شوینی به‌کۆمه‌ل، بلاو پیکردن و دهرکردن.

به‌زمی هوزاره‌ قه‌ل فری ئەغیاره‌ ده‌وری گول

سو‌فی برۆ مه‌به‌ به‌ درک تو له‌ ئیمه‌ نیی

(نالی - ل ۶۴۴)

قه‌للابی؛ ساخته، ساخته‌چی، فیلباز، پاره‌ی قه‌لب، که‌ ده‌لین ئەم پاره‌یه‌ قه‌للابیه‌. واته‌ به‌

شێوه‌یه‌کی نایاسایی دروست کراوه‌ و ناتوانری بو‌ کرپن و فروشتن به‌کار به‌یتری

مهگەر کهسی نهشارهزا وهری بگریت.

بهزمی رهندانه نه مه مهلعه بهی وه عز نییه
له بهد و نیکی یو قهلابی بی دونیا نییه باس
(نالی - ل ۲۳۵)

قهلبه زهن؛ بی فه، بی کهک، هیچ و پووچ.

دوور نییه نه مه وشیه له قهلب زهن (= قلب زن) ی ف. وه هاتبی، واته: نه
کهسهی که زیر و پاره ی قهلب و ساخته دروست دمکات. وشکه دوو به شه.
قهلب + زهن.

قهلب: قلب. ع. هه لگه پرانه وه، له فارسیدا به واتای (قهلب) یش دیت.
زهن: (= زن) رهگی چاوگی زهدن (= زدن) ی ف. یه واته: لیدان، پینداکیشان.
تهرکی نارایشی تن نهقدی رهواجسی عه ره به
تو عه جهم مهردی موزمخرف تهنی یو قهلبه زهنی
(نالی - ل ۶۷۲)

قهلفان؛ شتیکی گردی پانه له چهرمی نهستوور دروست نهکری و له کاتی جهنگا نهکری
به به رهه لستی شیر و تیری دوژمن. (خال)

مه لین کهلکی نه بوو پویی جهه ننه مه
سهرم قهلفانه بو تیری قهزاتان
(نالی - ل ۳۱۸)

بو من قهلمه نیزه بو تو سوپه ره دهزگا
بو ته جریبه با لیدم یه که زهریه له قهلفانت
(سالم - ل ۵۰)

به من بی سینه یی سه ختم به قهلفانی نه زهر ناکه مه
نیشانه ی تیری خوین ریژت به جوز له ختی جگه ناکه مه
(سالم - ل ۸۴)

مه لئن كه لکی نه بوو پړوی جه هه ننه م

سه رم قه لغانه بو تیری قه زاتان

(کوردي - ل ۳۵)

قه مهر ته لعت؛ مه به ست شوخ و شنگه، نه شوخ و شنگی که وه کو مانگ دهر که ویت له جوانیدا.

ته لعت: طلعة. ع. دیدار، چاوپیکه وتن، روو، دهموچاو.

سه می قامت قه وی شوکت قه مهر ته لعت مه لیک خه سلعت

که مان نه بوو نیگه ه ناهوو فره نگی خوو و موو موشکین

(سالم - ل ۹۵)

له له ب نه قدی حیاتم خوون به های یه ک بؤسه داناه

نه گهر یاری قه مهر ته لعت قبولی کا موشته ریم نه مشه و

(سالم - ل ۱۱۷)

قه مه ری چیره؛ چیره ی قه مهر، مه به ست دهموچاوی جوانی یاره، رووی جوان و گه شی وه ک مانگ.

مه نزلی عه قه به ی زولفه قه مه ری چیره یی تو

له م دهره بو منی غه مدیده نه به د نه حسه سه فهر

(سالم - ل ۶۵)

قه مه ریر؛ قه مپریر. ع. سه خت، توندوتیز.

نه و پوژی ناخیره ی که چ پوژی له دوو نییه

روو ترش و قه مه ریر و عه بووس و غه زه نفه ره

(نالی - ل ۴۳۷)

قه نده هار؛ ناوچه یه که له خوارووی پوژه لاتی نه فغانستان، له سه ر پیگه ی هیندستان.
(معین)

هه روه ها ناوی شاریکه له هه مان ناوچه دا.

پیم بلیٰ خالد نه‌گهر تو شیت نه‌بی و سه‌حرا نه‌مرد
توله‌کوی و غه‌زنین و کابوول خاکی هیند و قهنده‌هار
(سالم - ل ۶۲)

قهنند له له‌با بوون؛ مه‌به‌ست یاری زمان شیرین و قسه خو‌شه.
پووی له‌ناو توپه چرایه له شه‌وایه
نه‌یشه‌که‌ر قامته قهندی له له‌بایه
(سالم - ل ۱۳۷)

قهنندی له‌با؛ مه‌به‌ست دم و لیوی جوان و شیرینه. یان قسه‌ی خو‌ش و شیرین.
سالم نهر تووتییه بی قهندی له‌بت
مات و مه‌به‌ووته وه‌کو بووتیمار
(سالم - ل ۵۸)

قهنندیل = قیندیل: ————— قیندیل.

یاخو په‌له په‌فرینکی که نه‌سلنه نه‌شکابی
قهنندیلی مونیر و گوزهری ناب و هه‌وا بی
(نالی - ل ۶۱۱)

قهنناد؛ کراو به عه‌ره‌بی له زمانی سه‌نسکریته‌وه و له وشه‌ی قهند وهرگیراوه واته شه‌کر.
وشه‌ی قهنناد واته: قهند ساز، نه‌وه‌ی قهند دروست ده‌کات، حه‌لوا ساز، حه‌لواچی،
شیرینی ساز، شیرینی فرو‌ش.

سیری نوکته‌ی ده‌هنت چاکه نه‌زانی قهنناد
نمه‌ک نالووده نه‌که‌ن با له خه‌میری نو‌قلا
(سالم - ل ۲۶)

قهوس؛ قوس. ع. وینه‌ی نۆه‌م له دوانزه بورجه‌کانی فه‌له‌ک، مانگی نۆه‌م له دوانزه
بورجه‌کانی سالی شه‌مسی.

زاهیر بووه له ناهرویی دل پۆژوویی من
نه‌وقاتی قهوس و فه‌سلی خه‌زان و ته‌مووزی ده‌ی
(سالم - ل ۱۵۲)

قهوسی چلله گوزین؛ کهوانی تییر بهکار نه‌هینراوه، کهوانی بهکار نه‌هاتوو، کهوانی که
بهکار نه‌هینری و تییری تی نه‌خریت، کهوان و ژئی بی تییر.
قهوس: قوس. ع. کهوان، کهوانی تییر.

چلله: نهم وشیه تورکییه، واته ژئی کهوان. (معین)
گوزین: رمگی چاوگی گوزیدهن (= گزیدن) ی فارسییه، واته هلبژاردن.
سه‌م هه‌تا جوعبه نشین بی گونه زهردی خه‌لوه‌ته
قهوس هه‌تا چلله گوزین بی هه‌ر نه‌سیری خواریه
(نالی - ل ۵۸۲)

قهوسی حاجیب؛ مه‌به‌ست برۆی کهوانی و جوانه.
تورکی دیدت بهو دوو قهوسی حاجیب و تییری موژته
بوگرفتی دل له کاکوئت عه‌له‌م به‌ریا ده‌کا
(کوردی - ل ۱۱)

قهوی شه‌وکت؛ زور هیژا، گه‌لی شکومه‌ند.
شه‌وکت: شوکه. ع. هیژ و توانا، پله و پایه و گه‌وره‌یی، شکومه‌ندی.
سه‌هی قامت قهوی شه‌وکت قه‌مه‌ر تله‌عت مه‌لیک خه‌سلته
که‌مان نه‌بروو نیگه‌ه نا‌هوو فه‌ره‌نگی خوو و موو موشکین
(سالم - ل ۹۵)

قهه‌رناک؛ تووره، که‌لله‌ره‌ق.
قه‌هر: قهر. ع. نه‌شکه‌نجه‌کردن، سه‌رکه‌وتن، کینه‌تۆزی، تۆله، سته‌م، تووره‌یی.
ناک: پاشگره بو مه‌به‌ستی سیفه‌ت و خاوه‌ن به‌کار دیت وه‌کو: ترسناک،
ده‌ردناک... هتد.

قهه‌رناک و سه‌ر به‌ره‌نه ئاته‌ش نه‌فشان هه‌مله‌وه‌ر
جه‌نگجو بوون یه‌ک به‌یه‌ک هه‌رسوو وه‌کو به‌بری به‌یان
(سالم - ل ۱۰۰)

قهیچی کردن؛ برین، قرتاندن، هه‌لپاچین.

قهیچی: وشه‌یه‌کی تورکییه، واته: مه‌قه‌س.

له کولمت هه‌رچی خاریج بی سهری ئه‌گریجه قه‌یچی که
بلئین با سه‌ربرینی خاریجی بو ره‌ونه‌قی دین بوو
(سالم - ل ۱۰۸)

قه‌یدی دل، گیرۆده کردنی دل.

قه‌وسی نه‌برۆ و موژت تیر و که‌وانه به عومه‌ر
نیگه‌هت قه‌یدی دل و ئافه‌تی جانه به عومه‌ر
(سالم - ل ۷۰)

قه‌یس، قیس. ع. ← مه‌جنوون.

له کۆهی نه‌جده ئیستاکه وه‌کیلی قه‌یسی مال ویزان
منم مه‌جنوون و زنجیرم گرنی گیسووی له‌یلایه
(نالی - ل ۵۶۹)

قه‌یس، قیس. ع. ابن خطیم یه‌کێکه له شاعیرانی (یثرب)، سه‌رده‌می پێش نیسلام، له تیره‌ی
(أوس) بوو، یارمه‌تی تیره‌که‌ی خۆی دا له‌و جه‌نگانه‌ی که دژی (خزرج) کردی،
خاوه‌نی دیوانیکه تیایدا باسی تیره‌که‌ی خۆی و ژنان و جه‌نگ و چادر نشینی
ده‌کات. (معین)

حافظ و سه‌عدی و نیزامی و قه‌یس و جامی و ده‌هله‌وی
فه‌یز خواه مه‌عریفه‌ت جو بوون له شاگردانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

قه‌یسه‌ر، قیصر. کراو به عه‌ره‌بی له زمانی یۆنانیدا Kaiser، له نارامیه‌وه هاتۆته ناو
زمانی عه‌ره‌به‌یه‌وه، له لاتینیدا. Caesar. به‌شێوه‌یه‌کی گشتی ناوی
ئیمپراتۆره‌کانی رۆم بووه، ناو و نازناوی ئیمپراتۆره‌کانی رۆمی رۆژه‌لاتی
بووه، به‌شێوه‌یه‌کی تایبه‌تی قه‌یسه‌ر Caesar له‌قه‌به‌ی یولیوس Julius Caius
ئیمپراتۆری رۆم بووه، له‌پاش ئه‌و ئیمپراتۆرانی رۆم له خاندانه‌کان ئه‌ویان به

ناوی قهیسەر بانگ دهکرد و دواى ئەوه هه‌موو ئیمپراتۆره‌کانى پۆم به‌م ناوه
ناونران، هه‌روه‌ها ناونیشان و له‌قه‌بى ئیمپراتۆره‌کانى روسیه‌ى ته‌زارى بووه.
(معین)

به‌سه‌راویزه‌یى چاوینه‌یى که‌لله‌ی سه‌ریان
له‌که‌ی و قه‌یسەر و نه‌سکه‌نده‌ر و دارا نییه‌ باس
(نالی - ۲۳۵)

که‌ تۆی شای که‌چ کولاه‌ی دیده‌ مه‌ستان
چ باکم قه‌یسەر و فه‌غفوریه‌ نه‌مشه‌و
(نالی - ۳۸۹)

قورمز؛ قیرمز، واته‌ سوور. [قرمییز، سه‌نسکریت. Krimih. Krimi، کرم (سوور)، krmis
چۆنیه‌تى بکه‌ر]... (معین)

هینده‌ به‌تاو هات خوینی کوژراوان له‌ موژگانی سیات
ئه‌سه‌په‌که‌ی جاران سه‌پی بوو نیسته‌ په‌نگی قرمزه
(کوردی - ۴۸)

سریشکم قرمز و دیدهم سفیده
پوخم زه‌رد و لیباسم شینه‌ بى‌ تو
(سالم - ۱۱۳)

قرمزی پۆشه‌ به‌ خوین موژگانت
بو‌ دلی من له‌ لیباسی غه‌زه‌بایه
(سالم - ۱۳۷)

قسن؛ قسن. کۆمه‌له‌ به‌ردینکه‌ که‌ به‌ده‌وری گۆزدا هه‌لده‌چنری.

ئه‌و به‌رده‌کانى ناوی نرا قسنی شه‌خسه‌که‌ی
دایان به‌ شاخی داره‌که‌یا تورکی بى‌ هونه‌ر
(سالم، دیوانى نالی - ۲۰۰)

قوبان: کورتکراوهی وشه‌ی (قوربان)ه، لیزهدا واته به‌قوربان، ئەمه بو ریز لیتنان به‌کار دیت.

عاشق و دانا و موئه‌دهب و محشی و مه‌غروور و عه‌جول
گه‌ه ده‌لی سندان به‌عاشق گه‌ه ده‌لی چاوم قوبان
(کوردی - ل ۳۴)

تیغ به‌ ملما دیننی و به‌ درۆ ده‌لی نابری قوبان
تیغی تو بو‌په‌نده‌یه‌ هاواره به‌ختم نابری
(کوردی - ل ۵۵)

قوبیه‌ی حاجات: مه‌به‌ست بارمگای خوداوه‌ند، بارمگای نیاز و پئویستییه‌کان.
قوبیه: قبه. ع. گونبه‌د. که ده‌لین (قبه‌ الخضراء) مه‌به‌ست ناسمانه.
حاجات: نیازمه‌ندییه‌کان، نیازمکان، پئویستییه‌کان.
حاجات عه‌ره‌بیه و کزی (حاجه‌)یه.

گاهی به‌ دوعا روو ده‌که‌یه قوبیه‌ی حاجات
گاهی له‌ ره‌عییه‌ت ده‌بیه‌ مه‌رگی مفاجات
(سالم - ل ۱۰۹)

قوبیه‌ی سینه: مه‌به‌ست مه‌مکی قوت و قنجه.

گوئینی قه‌ددت له‌ قوبیه‌ی سینه غونچه‌ی کردووه
غونچه به‌م شیرینییه قه‌ت نه‌ی شه‌که‌ر نه‌یکردووه
(نالی - ل ۵۴۴)

قوتبی فه‌له‌ک: قطب‌ الفلك. ع. ناوه‌راستی ناسمان. (معین)

دائیم له‌ ده‌وری خالی بوخت بی‌قه‌راره دل
هه‌روه‌ک له‌ ده‌وری قوتبی فه‌له‌ک دائیره‌ی جه‌دی
(کوردی - ل ۶۳)

قودره‌تی ئینشا: توانا و ده‌سه‌لاتی نووسین، هی‌زی نووسین، هی‌زی ئینشا.

نالی نییہتی سحری بہیان حکمہتی شیعرہ

نہما نییہتی قووتی دل قودرہتی ئینشا

(نالی - ۷۸)

قوربانگاہ: شوینی قوریانی، شوینی سہربرین، شوینی لہناوچوون.

لہ قوربانگاہی عیشقا خوینی سالم

لہشمشیر و بروی قاتل دہباری

(سالم - ۱۴۵)

قورب چؤ: مہبست نزیك بوونہوہیہ، ئہو کہسہی دہیہوئت نزیك ببیتہوہ.

جؤ: ← جؤیا.

لہرووی ئہو شہمعہدا سوحبہت تہلہب کا قورب جؤ سہوہ

دہسووتی یہک نہزہر پەروانہ ئاسا گہر سہمہندہر بی

(سالم - ۱۴۲)

قوستہنتین: قسطنطینہ = نیستانبول = نیسلامبول = نیسلامبول = نیستہنبول. شار و

بہندہرئیکہ لہ تورکییا لہ کہناری بسفوز، لہکؤندا پایہتہختی عوسمانی و یہکی

بوو لہ ناوبانگترین شارہکانی جیہان. (معین)

لہ کوردیدا (نہستہمبول)ی پیدہلین.

چووم نیگاہم کرد لہ ہرلادا لہ حوجرہی خاسسی ئہو

دیم بہ قہد بازاری قوستہنتینی تفہنگی زہر نیشان

(سالم - ۹۰)

قوش: وشہیکہی تورکییہ، بالاندہیہکی شکارییہ، واشہ، سونغور، چؤرہ بازئکی زؤر جوانی

خالخالوویہ. (معین)

قوش قوشی راوی نہبی مورغی کولانہ و ناخوہرہ

سہگ سہگی تازی نہبی کادینی یو ئہنباریہ

(نالی - ۵۸۱)

قووتی زهر: مهبست مال و سامان و پوول و پارویه.

بی نیعتیباره مردوم نهگه مائی وی نهبی

وا حسره تا نه قووتی زهر ما نه دهستی زوور

(سالم - ل ۶۴)

قووتی تیفلی مردوم: مهبست پروناکی بیلبله‌ی چاره، خووشی و شادی چاو.

مردوم: —————>

شیره‌یی بوستانی حوسنت قووتی تیفلی مردومه

شیری پستانی نهبی ناژی یه‌قین تیفلی سه‌غیر

(سالم - ل ۶۹)

قووتی شامی شهو: نانی نیواره.

کزه‌ی دهردی که باب دهردی له مته‌بخهایی بی دوودا

به‌یادی قووتی شامی جگه‌ها به‌سکی بریانن

(سالم - ل ۱۰۵)

قیامت قامت: نهو شوخ و شهنگه‌ی که بالای بهرز و جوانی قیامت به‌ریا بکات و دنیا
بشیوینی.

قیامت قامت تم پوژی قیامت دهرکه‌وی هه‌رسوو

نه‌که‌م گه‌ر سه‌جده بو میحرابی نه‌بروی تو به‌لعنه‌ت بم

(سالم - ل ۷۹)

قیامت جه‌مال: نهو دل‌بهری نه‌وند جوان بی که جوانیبه‌که‌ی قیامت به‌ریا بکات، نهو

جوانی و شوخ و شهنگیبه‌ی که ناشوب و هه‌راو هوریا بنیته‌وه.

قیامت: قیامت. ع. لیزه‌دا مهبست ناشوب و هه‌راو هوریا نانه‌وه‌یه، هه‌ر

جوانیکی بیوینه.

(بَرَقَ الْبَصْرَ) له‌به‌ر به‌رق ته‌له‌ئلوئی له‌نالی

(خَسَفَ الْقَمْرَ) له‌ ئیشراق قیامت‌ی جه‌مالی

(نالی - ل ۶۵۷)

قیبله قوزه: نارەزوو باز، ئەو کەسەى کە هەمیشە بەدوای رابواردن و داوین پێسیدا
دمگەری.

گوتم ئەى قیبله قوزه بۆچى بە تەحریری حەریر
راغیبی لیبسی عەجەم تاریکی بەرگی یەمەنى؟
(نالی - ل ٦٧١)

قیبله ئەما: قیبله نوما، قیبله نما. ئامرازیکه کە قیبلەى پێ دیاری دەکری.
نەما = نوما، رەگی چاوگی نوموودن، نیموودن (= نمودن) ی ف. یه. واتە
پیشاندان، دەرخستن.

شێوهی ئەبرۆی تاقت هەمە جا دیتە نەزەر
دمگەری دڵ بە تەرەف تۆزە وەکو قیبله نەما
(سالم - ل ٣٤)

قیتمیر: قطمیر. ع. ناوی سەگەکەى (اصحاب الکهف)ه.

(كهف الأنام)ى هيجرەتى ئەسحابى بى روقود
بیکە بە خاکی خادیمی قیتمیری ئەو دەرە
(نالی - ل ٤٢٢)

قیر تەبەق: سەبەتەیکە لە پووش دروست دەکری و قیرتاو دەکریت، واتە بەقیر سواغ
دەدریت.

ئەلقیسە ئەو شەو بەدەختە وەهای کرد بە خورش
وەختەبوو قیرتەبەق و نان لە مەلا بێتە جەواب
(سالم - ل ٤٤)

قیرگوون: قیرگوونە. مەبەست زۆر رەشە، وەك قیر، زۆر تاریک.

گوون: گوونە. رەنگ، جوور، وەك، وەکو.

بەيازى ناسییهى تۆ بوو سەفیدی دا بەسوحى عید
لە نوسخەى قیرگوون زولفت سیاھى برد شەوى یەلدا
(سالم - ل ٢٧)

سه‌وادی قیرگونی شه‌له‌ نوسخه‌ی عه‌نبه‌رین مووته
سه‌راسه‌ر په‌ونه‌قی دونیا له‌ عه‌کسی خالی هیندووته
(سالم - ل ۱۲۱)

قیرگونه: ← قیرگون.

مالش ده‌ده‌ی به‌دم له‌ ده‌می خوابی سو‌بده‌م
هم زولفی قیرگونه و هم چیره‌یی قه‌مه‌ر
(سالم - ل ۶۷)

قیقاجی نیگاه: نیگاهی قیقاج. سه‌یرکردن به‌ تیل‌ی چار.

قیقاج: قیقاج. نم و شیه‌ تورکییه و، واته: خوار، لار، که‌چ.
مه‌ردومی چاوت که‌ دیته‌ سه‌ر سو‌پاهی مولکی گیان
وه‌ک قه‌جر دائیم له‌قیقاجی نیگاه ده‌عوا ده‌کا
(کوردی - ل ۱۱)

قیل و قال: ع. گفتگو، وتو ویز.

رموزی عیشق کا له‌ هه‌ددی قیل و قال نایی
نه‌کاری که‌نز و که‌ششافه‌ نه‌باسی که‌شف و ته‌فسیره
(سالم - ل ۱۲۵)

قیندیل: قه‌ندیل، قندیل. کراو به‌ عه‌ره‌بی و شه‌ی یونانی (که‌نذیله). چرا، چرادان، مؤمدان
(به‌تایبه‌تی که‌ به‌ بنمیچه‌وه‌ هه‌آیده‌واسن).

قیندیلی ته‌رسا: قیندیلنکه، که‌ هه‌میشه‌ له‌ که‌نیه‌دا هه‌ل‌واسرا بیت.

زیان روغننیم ز آتش آه
بسوزد چون دل قندیل ترسا
(خاقانی)

واته: زمانی پوناویم به‌هوی ناگری ناه و خه‌فته‌وه‌ وه‌ک دلی چرای مه‌سیحی
ده‌سووتی.

قیندیلی چهرخ: مهبهست خۆر و مانگه.

قیندیلی دووسهر: مهبهست ئاسمانه.

قیندیلی شهو: مهبهست تاریکی شهوه.

قیندیلی عیسا: مهبهست ئاسمانه.

قینادیلی چهرخ: مهبهست ئهستیرهکانه. (معین)

ههروهها له میحرابی مزگهوتهکاندا قیندیلیان ههڵدهواسی.

چو از زلفت شب باز شد تاب ها

فرو مرد قندیل میحراب ها

(منوچهری - اشارات)

واته: کاتی که لولوی و گرژی پرچی شهو کرایهوه، واته (تاریکی شهو نهما)،
چرای میحرابهکان کوژانهوه.

جامی تاقی مهیکهده میشکاتی قیندیلی دلنه

شیشه پر قهقهف له رهقرهف شاهی عالی رهقرهفه

(نالی - ل ۴۵۴)

چ جهزیه جهزیهیی زهونه له قیندیلی حهرمددا وا

دهبی ئینسان له توفیدا بسووتی میسلی پهروانه

(نالی - ل ۵۰۱)

شه معی دهسگاهی ملووکانه گیانه مهرکهزی

بهرقی قیندیلی فرووزانی دهچوو بۆ کههکهشان

(سالم - ل ۹۰)

ک

کابین: نو بره پاره‌یه‌یه که له کاتی ماره بریندا ده‌چیته نه‌ستوی پیاو، ماره‌یی.
له چارنم هه‌تا که‌ی قه‌تره قه‌تره خوین ده‌که‌ی نه‌ی دۆست
کوا ئهم عهد و په‌یمان و وه‌فا کابینته بازا
(نالی - ۹۶)

کاتیبا: کاتب. ع. کورت‌کراوه‌ی: [کاتیبی نه‌زله‌ی، کاتیبی نه‌سرار، کاتیبی جان]. ه. که
مه‌به‌ست خوایه.

خالی به‌ینی چاو و نه‌برۆت ئینتیخابی کاتیبه
یه‌عنی نوقته‌ی فهرقی ئیبنوموقله و وینوحاجیبه
(نالی - ۳۹۸)

کاتیبی فیکر: مه‌به‌ست نه‌ندیشه‌ی به‌رزه.

کاتیبی فیکرم له دڵدا دیقه‌تی ئینشا ده‌کا
جوست و جو بو ستر به‌ندی کاغه‌زی میرزا ده‌کا
(سالم - ۲۹)

کاخی مراد: مه‌به‌ست ئاره‌زووی گه‌وره‌یه، هیوا و ئومیدی به‌رز.
کاخ: کۆشک.

بیقہرار و نیز تیرا بہ سال و مہہ قانونی دل
داتہ پی کاخی مراد و تیشکا نہستونی دل
(سالم - ل ۶۲)

کارم ماگہ پیت؛ کارم پیت ماگہ، کارم پیت ماوہ.

ماگہ: ماوہ.

لہ نہزعا پیی دہلیم قوریان جہفا بہس بی دہلی کافر
نہمہ چیت دیگہ تو سہگ مہرگی کارم ماگہ پیت جاری
(کوردی - ل ۵۳)

کاسہ گہردان؛ کاسہ گیز، سوالکەر، درۆزہ کەر، نہو ہہزارانہی کہ مال بہ مال دہگہرین و
کاسہیان بہ دہستہوہیو خہلک خیریان پیدہ کەن و خواردہ مہنی دہخہنہ ناو
کاسہ کەیانہوہ.

گہردان = گہرد + ان

گہرد: رہگی چاوگی گہشتہن و گہردیدہن (= گشتن و گردیدہن) ی ف. یہ، واتہ:
گہران، سووران، سوورانہوہ... ہتد.

ان: پاشگرہ و کہ چووہ سہر رہگ چۆنیہتی دہگہیہنی.

لہ زولمی چہرخی دوون پەرورہ سہخی تہبەانی حاتم دل
بہراہی کووی دوونانا لہ ہہرسوو کاسہ گہردانن
(سالم - ل ۱۰۲)

کاشانہ؛ خانووی بچووک، مالی بچووک، خانووی زستانی، ہیلانہی بالندہ.

بلی بۆ کوندہ بوو بی مفتی مشک و ماری کەندوو بی

خہتیرہی گہنجی ویرانہ زہخیرہی کونجی کاشانہ

(نالی - ل ۴۸۳)

کافرسان؛ کورترکراوہی کافرستانہ، شوینی کافران، نیشتمانی کافران.

سان: پاشگرہ و کورترکراوہی (ستان) ہ بۆ مہبہستی شوین بہ کار دیت.

لهو كه سه دينى ئەتۆ نوورى دَل و ئيمانە
رَوو بە زولفت دامەپۆشه يەعنى كافرسانييه
(نالى - ٥٨٨)

كافر نىگهه: كورتكراوهى كافر نىگاھ، مەبەست دل بەرە لە كاتىكدا كە بە چاوينكى پەر لە پرق
و قينهوه سەير بکات.

كافر: مەبەست دل بەرى بى بەزەبیه.

نىگهه: نىگاھ: سەيرکردن، بینین، تەماشاشا کردن.

سمین بە دەن و سەر و قەد و لەنجە تەزمرون
كافر نىگهه و رەشك لە بوتخانەبى چىنن
(نالى - ٣٣٨)

كافرى: مەبەست دل رەقى و سته مكارىبه.

شەيخ بۆچى لە سەر مەستىي لە گەل من بە عىتابە
مەر دلشكەنى و كافرى كە مەر لە عەزابە
(كوردى - ٤٤)

كافرى موو: مووى كافر، مەبەست پەرچ و ئەگرىجەى رەشه.

پەرىشانە لە پرووتا كافرى موو
مەگەر شىواوہ سولحى رۆم و ئىنگلىس
(سالم - ٧٤)

كافور: [پەهلەقى. Kapur. ع. كافور. سەنسكرىت. kappūra].

ماددەبەكى بۆن خۆشى وشكە كە دەردەهینریت لە هەندى رۆوهك، وهك ریحانه
و بەبىبون و بەتایبەتى لە دوو جور درەخت كە ناویان سینا موموم كامفوررا،
دريو بالا نويس كامفوررا، كە هەردوو ناویان درەختى كافورە، لە ژاپۆن و چىن
دەپۆین، كافورر بە شىوہى مەنشورى هەشت پرووى سپى و شەفافە، بپىنى
بلوورەكانى كەمى سەختە، بەلام بە ئاسانى دەھاردى، بەتایبەتى ئەگەر چەند
دلۆپ ئالكۆلى بەسەردا بپۆین. لە پلەى گەرمای (١٧٧) دەتویتەوه، بۆنى خۆشە و

تامه‌که‌ی تال و تیژه.

له ئاودا زۆر کهم ده‌تاوئیته‌وه، به‌لام له ئالکۆلدا به باشی ده‌تاوئیته‌وه، به‌رامبه‌ر به با، به‌گرنکی دوکه‌لاوییه‌وه ده‌سووتی. له پزیشکیدا بۆ ئارامکردن و به‌هێز کردنی دل به‌کار دیت، له کۆندا کافووریان بۆ مۆمیایی کردنی له‌ش به‌کار ده‌هینا. (معین)

لیوم له پۆژی پۆشنی کافووری وشکی وشک

چاوم له شه‌بنمی شه‌وی وه‌ک عه‌نبه‌ری ته‌په

(نالی - ل ٤١٦)

ته‌ببه‌ که یه‌عنی پۆژ و شه‌وی تیبی عاله‌مه

پۆژی که وشکه شه‌وی ته‌په کافوور و عه‌نبه‌ره

(نالی - ل ٤١٧)

ته‌نی حاجیی له‌سه‌ر چوارچۆیه‌یی ناجیی ده‌لێی نه‌عشه

لوعابی خۆر له‌سه‌ر ئیحرامی وه‌ک کافووری ئه‌کفانه

(نالی - ل ٤٩٠)

کافووری که‌شیده؛ که‌شیده‌ی کافووری، واته: خه‌تی کیشراوی سپی.

کافوور: —————>

که‌شیده: کیشراو، پراکیشراو. ئاوه‌لناوی به‌رکاره و له‌ چاوگی که‌شیده‌ن (=

کشیدن) ی ف. وه‌ هاتوه، واته: کیشان، پراکیشان.

وه‌جه‌که‌م ئیسمی به‌یاز ئه‌مما وه‌ره‌ق زه‌رد و سیاه

با موخه‌ته‌ت بی به‌ کافووری که‌شیده‌ی خۆش نه‌مه‌ت

(نالی - ل ٢٤٥)

کافووری کفن؛ کفن کافووری. کفنی سپی وه‌ک کافوور. کفنی سپی.

کافوور: —————>

هه‌تا شه‌ققی فه‌له‌ک نه‌بووه به‌ کافووری کفن هه‌سته

که نه‌مشه‌و فرسه‌ته هیشتا فه‌له‌ک ماوی نه‌تۆش ماوی

(نالی - ل ٦٨٤)

کاکۆلی زهنگبار به هیرش خستن؛ مه‌به‌ست په‌خشان و بلاو کردنه‌وهی مووی ره‌شی کاکۆله.
کاکۆل: وشه‌یه‌کی تورکی و مه‌غۆلییه، واته مووی ناوه‌راستی سه‌ری پیاوان و
چوار پێیانه. (معین)

زهنگبار: لێره‌دا مه‌به‌ست ره‌شه. هه‌روه‌ها ناوی ولاتیکه له ئه‌فه‌ریقا، دانیش‌توانی
پێست ره‌شن، له کۆندا به پێست ره‌شه‌کانیان ده‌وت زه‌نگی، یان زه‌نگ، له عه‌ره‌بیدا
بووه به زنج و زنجی.

به‌هیرش خستن: مه‌به‌ست په‌خش و بلاو کردنه‌وهیه.
ته‌سخیری رۆم و غاره‌تی ئێران ده‌کا ته‌گه‌ر
کاکۆلی زهنگباری به‌هیرش بخا جله‌و
(کوردی - ۴۱)

کام؛ ناره‌زوو.

له وه‌سلام و له به‌د گو‌خه‌وفناکم ئه‌ی فه‌له‌ک ئامان
به‌کامی من بده ته‌غییری نه‌حسی که‌وه‌که‌بت ئه‌مشه‌و
(سالم - ۱۱۸)

نهم کیشه که گیسووت هه‌یه‌تی کامی که‌شیشه
بگرن به‌جه‌ده‌ل باعوله‌ما ریشی سوکویا
(سالم - ۲۶)

کانی زایین: ته‌قینی ئاوی کانی له به‌هارد، زۆریوونی ئاوی کانی.
کانی ده‌زین به‌ ئاو و دره‌خت ئاوسن به‌ با
شاییی به‌هاره بولبوله داماد و غونچه بووک
(نالی - ۲۵۸)

کانی له‌عل: مه‌به‌ست زۆر سوور و جوانه.

له‌عل: —————>

له‌بی شیرینی دولبه‌ر کانی له‌عله
(چه سان له‌علی که از جان می برد هوش)
(سالم - ۷۴)

کانیی به قا؛ سه چاوهی ژبان. ههروهها به واتای ئابی بهقاو ئابی حیاتیش

هاتوو. ————— ئابی حیات

دو ککانی توحهف کانی حیا کانیی بهقا بی

قوببهی له قیبابی نوقه بابی نهقویابی

(نالی - ل ۶۰۸)

کاووسی دڻ؛ مه بهست دڻی بههیزه.

بهندی دیوی میحنهته کاووسی دڻ

سا له وهسلت بۆ نهجاتی پۆسته می

(سالم - ل ۱۴۸)

گاه؛ کا. که دهلین رهنگی کاهیی، واته رهنگی وهک کا.

جهزی کرد ته نسیری ناله م دهرده دارانی زه عیف

با وجودی رهنگی کاهیی بوومه رهنگی کاره با

(سالم - ل ۳۹)

که؛ واته. ههروهها به مه بهستی پوونکردنه وه و دیاریکردن دیت.

مه خزوونی روقعه حه ببه به حه ببه له که فهدا

خالپس دیاره مس که مسه عهینی زهر زهره

(نالی - ل ۴۴۵)

خۆش به ههردوو دهست و دم گرتوو به ئوخه ی کردوو

کیزب و توهمهت ئیفتیرا و بوهتان که تۆبه ی کردوو

(نالی - ل ۵۴۷)

دهقه رموی چاوه کهت زهنجیر که نالی

که موتهق چانییه ئینسانی هه رزه

(نالی - ل ۴۵۰)

که بابیی دڻ؛ مه بهست دڻی سووتاوه، دڻی زۆر رهنجاو.

نیهان نهکرا کهبابی دل له نهغیار
چ زووتهشخیزی دا بونی ههناسه
(سالم - ل ۱۸۶)

کهبک: کهو.

کهه تاوس و کهه کهبکن و کهه بوقهله موون
کهه ناتەش و کهه شوعلە کهه دوددی سیاهن
(نالی - ل ۳۴۳)
عهرب ئەندامی و فارس کهلام و تورک پهفتاری
نیگاه ناھو و رهوت کهبکی زمان تووتی خووش ئەلحانی
(کوردی - ل ۶۰)

کهبووتەر: کۆتر.

لهچنگ غەم سهیده سالم وهک کهبووتەر
له دلیا میخله بی شاهینه بی تو
(سالم - ل ۱۱۳)
وهسییهت نامهیی دل سوویی دلبر کهی بهری پنهان
به قوربانی پهت بم نهی کهبووتەر وهختی یاریته
(سالم - ل ۱۲۴)

موژهت بو دل دهریزئی وهختی نیما
وهکو پهروازی شاهین بو کهبووتەر
(سالم - ل ۶۵)

چ حاجهت مننهتی بالی کهبووتەر هه لگری نامه
که پر بو تهیی راهی کۆیی تو دینیته دهر کاغەز
(سالم - ل ۷۱)

کهتان: دهلین جوهره پارچهیهکه، که رووناکی مانگ دهیسووتینی. کهتان یان کهتتان جوهره

جلوبه‌رگيکي ته‌نکه که له پيستی جوړی گيا، يان پوهه که ده‌چنری، پونی چرابشی لی به دست ده‌هینری، به زمانی هیندی (السی) پی ده‌لین، له سراج دا نووسراوه: که (تان و که‌تتان) ی پی ده‌لین، جلوبه‌رگيکي ناسراوه، شاعیران ده‌لین که پروناکی مانگ لهت له‌تی ده‌کات. هندی کهس ده‌لین که زور جار تاقی کراوه‌ته‌وه، به‌لام نه‌مه سه‌رچاوه‌یه‌کی راستی نییه، هندی که ده‌لین که جلوبه‌رگی ناویراو له پیستی دره‌ختی که‌تان ده‌چنری، له لی‌کدانه‌وهی (نصاب) دا نووسراوه که له هندی ولات پیستی دره‌ختی که‌تان لی‌ده‌کریتته‌وه و شی ده‌کریتته‌وه، وه‌کو په‌موو نیجا ده‌پرینس و له‌مه جلوبه‌رگ دروست ده‌کری و نه‌م جوړه جله به‌رامبه‌ر به مانگه شوو خوی راناگری. (غیاث اللغات) [له عه‌ره‌بیدا: کتان = که‌تان، له سریانیدا: کووتینا. له نه‌که‌دیدا: کیتوننو، کیتینو] ی پی ده‌لین.

که‌تان پوه‌مکیکه له تیره‌ی که‌تانییه‌کان، هندی جوړی نه‌م پوهه که دره‌ختی بچوکن، که‌لاکانیان باریکه‌و له سه‌ری نیزه ده‌چی، که‌لاکانی زهره و شین و سپین، بنجه‌که‌ی تال تالییه که بو‌چنین به‌کار دیت، پارچه‌ی جوان و ورشه‌داری لی دروست ده‌کری، نزیکه‌ی سه‌د جوړ له‌م پوهه که ناسراوه. (معین)

شه‌کوه بی‌حاسله سالم له جه‌فاو جه‌وری حه‌بیب

کی ده‌سینی له مه‌ی چاره‌هه‌م دادی که‌تان

(سالم - ل ۹۰)

نه‌و به‌هاری من خه‌زانه وه‌فته‌که‌ی سویم ته‌مووز

پرتوی ماهه غه‌م و چاکی ده‌روونم وه‌ که‌تان

(سالم - ل ۹۷)

که‌ج بازی: فیلبازی.

که‌ج: که‌ج، خوار، لار.

به ناحق کوژتمی موژگانی خوونریژت وه‌لی زانیم

له‌گه‌ل من نه‌م هه‌موو که‌ج بازییه ته‌حریکی نه‌بروته

(سالم - ل ۱۲۱)

که‌ج نایین: مه‌به‌ست بی‌به‌زه‌یی و دل ره‌قه.

کهچ: کهج، خوار، لار.

تیری موزگانته له سینهمدا دهچی بۆ پیری دل
هینده کهچ نایینه قهسدی خانهدانی دین دهکا
(نالی - ل ۱۱۳)

کهج کولاه، کولاه کهچ، کلار لار، کلار خوار.

کهچ: خوار.

کولاه: کلار.

[پهلهفی. کولاف kulf] (معین)

ئهسمه ره لاغیر تهنه بالا میانه کهج کولاه
سوخمه سهوزه مهیتن ناله چاو خومار نهبرۆ کهمان
(کوردی - ل ۳۴)

که تزی شاهی کهچ کولاهی دیده مهستان
چ باکم قهیسهر و فهغفورره ئهمشو
(نالی - ل ۳۸۹)

کهج نهزهر: کهچ بین، ئهوه کهسهی که بهراستی و دروستیی شت نهبینیت، ههروهها به
واتای ههسوود و بهدکاریش هاتوو. بهد و نالهبار.

عهکسی چاوی تۆ له چاویدا به خواری تی دهگهی
کهچ نهزهر کهی فهرقی خوار و ژوور و خیر و شهر دهکا
(نالی - ل ۱۰۹)

سالم ئهمشو خاسه بۆ فهوتی پهقیبی کهچ نهزهر
پرووی دهستی حاجهتت بۆ دههگهی مهولا دهکهی
(سالم - ل ۱۵۳)

له فارسیدا به ههمان شیوه و مهبهست بهکار دیت، بهلام لهجیاتی (کهچ) ی کوردی
(کهچ) ی فارسی بهکار دیت و دهلین کهچ نهزهر (= کهچ نظر) ف. ع.

كج نظر سود و زيان را امتيازى داده است
هر چه را احوال دو مى بيند بر بينا يكي است
(كليم، ديوان، ۱۱۷ - عفيفى)

واته: لای كهچ بين سود و زيان وهكو يهك وايه، هر شتى كه خيَل به دوى
ببينى، لای چارى ساغ يه كينكه.

منما جمال خویش بهر كج نظر كه نيست
چشم بـدان مناسب روى نكوى تو
(هیلالی، ديوان، ۱۶۴ - عفيفى)

واته: جوانى خوت پيشانى هموو كهچ بينى مهده، چونكه چارى بهد خواكان
ناگونجین له گهل جوانى تودا.

كهچ هاتن: خوار بوون، ناريك بوون، نهگونجاو.

كه مانيى هاته سهر كيشانى نهبروى توله پاش چاوت
له مهستى دهستى وا له غزى كه كهچ هات خهتى پرگارى
(كوردى - ل ۵۶)

كهدير، كدر. ع. تاريخى، ليلى، تالى ژيان، تهلخ، ليلى، ناخوشى، دلتهنگى. بهلام وشهكه
خوى به واتاي: تاريك و توخى له رهنگدا، ليلى و تهلخى هاتووه.

تا تهره دودمه له سهر سه فحهى دونيا له غه مت
بهس كهشا كهش له كهدير مايه وه وهك كلكى دهبير
(سالم - ل ۶۸)

مردنم پيخوشه نهك يارم كهدير حاسل بكا
من سهراپا نارى غه م بم نهو دهلى سووتا دهرهك
(سالم - ل ۷۷)

خوت له جياتى من دهگرياي گهر به چاو دهتدى رهشيد
قور به سهر دل پر كهدير شينى پدر نه فغان كونان
(سالم - ل ۹۲)

که رگهس؛ که رگهس، دال، داله کهر خوره.

[پهلهقی. کههرکاس، کهرگهس]. بالندهیهکی بههیز و بهد فهساله، له دهستهی شکارییهکانه، دهنوکی چهماوهو بههیزه و مل و سهری پروته، بالهکانی پان و گهورن، له ناوچهی شاخاویدا دهژی، کهلاک و لاشهی مردوو دهخوات، له نهوورپای ناوهند و خواروو و سهرووی نهفهریقاو ناسیای ناوهراست و پوژئاوا و خوارووی بلاو بوونهتهوه... (معین)

مونهجیم کهرگهس و لاشهی له لاشهینیکه نهیزانی
که نهه نهفلاکه چند لاکه که نهه گهردونه چند دونه
(نالی - ل ۵۲۱)

که سهر؛ غم و خهفت، دلتهنگی و ناخووشی.

شارینیکی پر له زولم و مهکانیکی پر له شین
جاییکی پر له شور و ولاتیکی پر کهسهر
(سالم - ل ۱۴)

که سبی جهلا کردن؛ بهدهست هینانی سافی و بیگهردی و ورشو بریسکه.
جهلا: جهلاء، جلاء ع. سافکردن و ژهنگ لابرندی شمشیر و ناوینه و... هتد.
یاخوا تووشم نهبی نیتر... تا حالی مهرگ؛
ناینه کهسبی جهلا حهیفه له خاکیستر بکا
(سالم - ل ۴۲)

که شاگهش؛ مبهست غم و گرفتاری و ناخووشی پوژگار.

راکیشان به هموو لایهکدا، یهک له دواى یهک راکیشان.
تا تهره دودمه لهسهر سهفحهی دونیا له غهمت
بهس کهشا کهش که کهدیر مایهوه وهک کلکی دهبیر
(سالم - ل ۶۸)

که شش؛ راکیشان، نهوهی نهو تایبه تمهندییهی تیدا بیت که شت یان خهک بهرهو خوئی
راکیشی.

کەش: ڕمگی چاوگی کەشیدەن (= کەشیدن) ی ف. یە. واتە: ڕاکێشان.
ش: پاشگرە.

زەرپاتی عوکووسی کەششی میهری جەلالن
وا دین و دەچن سەر زەدە سولتان و شەهنشا
(نالی - ۷۶)

گەردەن کەچی تۆم بی کەشش و ڕست و قەلادە
وا زەن مەبە نا عارف هەرزه مەرەسیکم
(نالی - ۲۸۴)

مەجنوون غەمی کوا پردی سیرات هەرۆکو موو بی
دەیکیشی لێ ویشا کەششی تۆرەیی لێیلا
(سالم - ۲۶)

از برای کەشش ما و سەفرکردن ما
پیک بر پیک هەمی آید از آن اصل وجود
(گزیده غزلیات مولوی، شمیسا - ص ۲۹۸)

واتە: بۆ ڕاکێشانی ئێمە و گەشت و گوزار کردنی ئێمە، نامەبەر لەدوای نامەبەر
لە لای خواوە دیت.

کەششاف: کشاف. ع. ناشکرا کەر.

هەرۆهە ناوی کتیبیکە بە عەرەبی لەبارە ی لیکدانەوی قورئان بە ناوێشانی
(الكشاف عن حقيقة التنزيل)، دانەرەکە ی (ابوالقاسم محمود بن زمخشری)، لەم
لیکدانەویدا بایەخ دراوە بە سەرف و نەحوو ڕەوانبێژی و هاتنە خوارەوی
نایەتەکان و مەسەلەکانی بێر و باوەڕی موعتەزێلە، لەبەر گرینگییەکی زۆر کە
پێی دراوە، لیکدانەوێ بۆچوونێکی زۆری لەسەر نووسراوە و ئەوانە ی کە
پێچەوانە ی بێر و ڕای موعتەزێلەن ڕای تایبەتییان لەسەر هە یە. (معین)

لە قورئاندا بە (ما أخفی لهم) مەکتروم و مەخترومە
بەیان نابێ بە تەفسیری دوسەد (کشاف) و (بیضاوی)
(نالی - ۶۸۸)

رموزی عیشق کالہ جددی قیل و قال نابی
 نہکاری کہنز و کہششافہ نہباسی کہشف و تہفسیرہ
 (سالم - ل ۱۲۵)

کہشمہکەش؛ کیشمەکیش، بگرہ و بەردہ، زۆرہ ملی.

کہش + مە + کہش.

کہش: ← کہشش.

مە: نامرازی نہفی.

ئەووەل لە نیلتیجام ئەوہتە ئەی غەییوری دین
 حازر بیی لە کہشمەکەش و شۆری غەر غەرہ
 (نالی - ل ۴۳۴)

بەدەستی کہشمەکەش ھەرسوو درپا بەرگی خودا رایی
 قەبایی نۆکەر و ناغا ھەموو بی چاک و دامانن
 (سالم - ل ۱۵)

سیہ بہختیی جودا ناکا دلسی سالم لە تورہی تو
 بەمەحزی کہشمەکەش سەر پوشتەیی ئەم کارہ بہرنادا
 (سالم - ل ۱۷)

بە مەحزی کہشمەکەش دامانی عیشقی بەریدم نابی
 دەمی تیغی موسیبەت گەر کہفی فیکرم ھەموو لەت کا
 (سالم - ل ۲۸)

کەشندە؛ راکیشەر، ئەوہی کہ ھەرشتی رابکیشی.

کہش + ندە.

کہش: ← کہشش.

ندە. پاشگرہ و دەچیتە سەر رەگی چاوگ و دەیکات بە ناوی بکەر.

مەلئى رىنگەي كەشندە يا كوشندە ئەژدەرە ياخۇ
كەمەندە يا تەنابى خىوۋەتى گەردوونى گەردانە
(نالى - ل ۴۹۱)

كەشيش: قەشە، پياۋى ئاينى مەسحى.

[ئارامى: قەشيشا. سرياننى قيشيشا. عەرەبى: قس. قسيس.] (معين)

ئەم كىشە گيسووت ھەيەتى كامى كەشيشە
بگرن بە جەدوھل با عولەما پىشى سوکوبا
(سالم - ل ۲۶)

كەعبەيى مەقسەد: مەبەست دلپەرە.

خۆشە ئەپپامى گريانم لە خاكى كەعبەيى مەقسەد
ھەموو قەترەي سىرىشكەم بۆ شەرەف وەك ئاوى زەم زەم بوو
(سالم - ل ۱۱۳)

كەف زەفنان: لىزەدا مەبەست دەرىپىنى غەم و خەفەت و ناخۆشپىيە.
دەست بە يەكدا كىشان.

ھەرۋەھا بە مەبەستى خۆشى و شادى دەرىپىنىش دىت.
كەف: دەست، ناولەپ.

زەنان: زەن + ان.

زەن: بەگى چاۋگى زەدەن (= زەن) ى ف. يە. واتە: لىدان، بەيەكدا كىشان.
ان: باشگرە و چۆنىيەتى دەگەيەنەت.

لىم گەرىن با گۆشەگىر بىم دەستەو ئەژنۆ كەف زەنان
گىژە لووكەي باي نەدامەت تارى كرد سەفحەي جىھان
(سالم - ل ۹۷)

كەففەي مىزان: تاي تەرازوو.

باقی کی کہ رووی له کهفهیی میزانه یه کسره
هرچند سهره موتابعی میعیاری دوو سهره
(نالی - ۴۴۴)

کهفی بهخشش: مبهست بهخشندهییه، نهوی که دهبخشریت و دهریت بهم و بهو بهبی
هیچ چاوه پروانی و بهرامبهریتک و بهخوړایی.
کهف: ← کهف زهنان.

بهخشش: بهخشیش، بهخشین، پیدان.

دلای سالم له کهفی بهخششی توهر وهکو خاک
زیوهریکن له جهوات چ هریر و چ هریر
(سالم - ۶۶)

کهفی پنی: بنی پی، ژیر پی.

سابوونی کهفی پییه کهفی زاری چاپلووس
خاسییهتی رهقی هیه نهرمی زویانی لووس
(نالی - ۲۳۷)

نهر فرقم بگاته مهرکهزی خاکی کهفی پیی یار
دمگاته ناسمان گوشه کی کولاهی نیفتیخاری من
(سالم - ۹۳)

کهفی رهنگین: دهستی رهنگین، دهستی جوان، هروهها دهست رهنگین به کهسی دوتری که
هونه رهنند یان خاوهن پیشه بیت.

حلقه دهر گووشی کهفی رهنگینی تویه نهم دهفه
بانه نالی لینی مهده (عن لطمه کف الکفه)
(نالی - ۴۵۰)

کهفی فیکر: مبهست بیر و نه ندیشهی قول و ورده.

به محزی کهشمه کهش دامانی عیشقی بهریده منابی
دهمی تیغی موسیبهت گهر کهفی فیکرم هه موو لهت کا
(سالم - ۲۸)

كەفنى موسا، ————— يەدى بەيزا.

لە قوببەي نوورى پيستانت يەدى بەيزا نەموودارە
ئەبەد ناگاتە دوگمەي جىبى جامەي تۆكەفنى موسا
(سالـم - ۲۷)

كەمان نەبروو؛ برۆكەوانى.

كەمان: كەوان.

نەبروو: برۆ.

سەھى قامەت قەوى شەوكت قەمەر تەلەت مەليك خەسلەت
كەمان نەبروو نيگەھ ناھوو فەرەنگى خوو و موو موشكين
(سالـم - ۹۵)

كەمانين؛ مەبەست چەماوہ و كۆماوہيە، كوور.

كەمان: كەوان.

ين: پاشگرە، بۆ دانەپال و لىكچوون، كە لە كۆتايى ھەندى وشوہ ھاتووہ وەك:
ئاسنين، زيوين، زيرين... ھتد.

بوخم رەنگينى بوومەتى رەنگينتە بازا
قەدى سەروم كەمانينى قەدى شيرينتە بازا
(ئالى - ۹۵)

كەمەر بەستە؛ مەبەست ئامادە بوونە بۆ خزمەت، ئامادە بوون.

لە رۆژى ئىمتىحانا دىم بەرابەر تاليب و مەعشوق
كەمەر بەستەي ھونەر ھاتن لە تىپى عىشق بازارنا
(سالـم - ۳۵)

كەمەر بەستە؛ مەبەست خو ئامادە كردنە.

كەمەر ھەردەم بە دوشنام دەبەستى
ھوھيدايە نيشانەي نەحلى زەنبور
(سالـم - ۶۳)

که مهر زهرین، مبهست پشتوین زیرینه.

زهرین: زیرین.

به پروخ پهنگین میان لاغر که مهر زهرین
نیگه شاهین و موو موشکین زنهخ سیمین و لهب شیرین
(سالم - ل ۹۴)

که مهنده: ← که مهندی زولف.

مهنی ریگهی که شنده یان کوشنده نه ژدیره یاخو
که مهنده یا تنابی خیرهتی گهردوونی گهردانه
(نالی - ل ۴۹۱)

چاوه کهم خو من برینداری خهدهنگی چاوی توّم
زار و بیمار و گرفتاری که مهند و داوی توّم
(کوردی - ل ۳۱)

گرفتاری که مهندی مه هوشیکم تیفل و بی رحمه
خهریکو و یل و ومحشی ناهووی شیرین خهرامیکم
(کوردی - ل ۳۲)

که مهندی زولف: زولفی وه که مهند، مبهست زولفی زور دریز و جوانه.

که مهند: نهو گوریسهی که به کارده هینری بؤ گرتن و گیروده کردنی ناده میراد
یان گیانله به رانی تر، نهو گوریسهی که هه لده درنت به مبهستی نهوهی که بجیته
ملی نهسپ و گا و... هتد، بؤ گرتنی. یان به کاردیت بؤ سهرکه وتنی دیوار و قه لا.

کوشتهی نیگاهی دیدمه گه مبهست نه گه خهراب
بهستهی که مهندی زولفته گه شیخ نه گه سولوک
(نالی - ل ۲۵۵)

حلقه حلقه چ ده کهی داوی که مهندی زولفته
بؤ دلّی خهسته کهوا بهستهیی هه و داییکه
(نالی - ل ۴۶۲)

که مهندي زولفی دوولانه له بۆ گهر و موسولمانه
دمکیشی بی موحابانه چ له م لابی چ له لابی
(نالی - ل ۶۰۲)

که م خیره د: که م هوش، نه زان، گیل، گهلور.
خیره د: هوش.

ئه و که سانه ی که عه دووی عاشقی سه رگه رانن
بیدل و بوله هوس و که م خیره د و سه یوانن
(سال م - ل ۹۴)

که م عه یاره: ساخته: هه رشتی که فر و فیل و که م و کورتی تیدا بیت.
زیر تا عه یاری که متر بیت نرخی که متره، واته بری ئالتوونه که ی له چاو ئه و
فلزه ی تیکه لی کراوه که مه.

نه قدی دلنی که رایجی سه ودایی تو نه بی
مه غشوش و که م عه یاره و هه م قه لب و هه م چرووک
(نالی - ل ۲۵۶)

که مینه: که مین، که مترین، بی بایه خ.

چ حوجره وا له خاکی میلله تی ده ولته په ناهیدا
که مینه خادیمی سولتان و شاهه نشاهی دهریانه
(نالی - ل ۵۰۲)

به جان او که گرم دست رس بجان بودی
که مینه پیشکش بندگان آن بودی
(حافظ، رهبر - ص ۶۰۱)

واته: سویند به گیانی ئه و نه خۆم که ئه گه رگیان له دهستی مندا بووایه به
بچووکتیرین و که مترین دیاریم داننا و پیشکشی کۆیله و نۆکه رمانی ئه وم نه کرد.

که نار: مه به ست باوه شه.

فهرمووته که بانگم که شهوئ دیمه کهنارت

قوریان وهره شهو روئی نهوا وهعدیمی بانگه

(نالی - ل ۴۶۵)

گرچه پیرم توشبی تنگ در آغوشم کش

تا سحرگه زکنار تو جوان برخیزم

(حافظ، رهبر - ص ۴۵۷)

واته: هرچه‌نده پیرم تو شهوئ به توندی رامکیشه ناو باوهشی خوتهوه، تا
دهمو بهیانی له باوهشی تودا گنج ده‌بمهوه.

کهناری دل نارا: مه‌بست باوهشی دل‌بهره.

که‌نار: →

دل نارا: →

ناکهم ته‌هی کهناری دل نارا به بانگی مورغ

تا دئ سه‌حر له دهرگه‌هی والی غریوی کووس

(سالم - ل ۷۳)

که‌نزی موته‌لسم: خزنه‌ی ته‌لیسماوی، نهو خزنه‌یه‌ی که جادووگهر یان فالچی، له‌سه‌ر
پارچه کاغزه، یان له سه‌ر پارچه فلز وینه و دیمه‌ن و خت و خشته و تیپی
جیاجیا و جزواو‌جوری له‌سه‌ر ده‌نووسن به‌نیازی نه‌وه‌ی که بپاریزری و که‌سی
نه‌توانی که بیبات و ده‌ستی به‌سه‌ردا بگری.

که‌نز: کراو به عه‌ره‌بی (گه‌نج)ه، واته گه‌نجینه، خزنه.

موته‌لسم: مطلسم. ته‌لیسماوی، له وشه‌ی (طلسم) = تیلیسمه‌وه، وهرگیراوه،
وشه‌ی (طلسم) کراو به عه‌ره‌بی (telesma) ی یونانییه و واته نهو نووسینانه‌ی که
جادووکهر و فالچی ده‌ینووسن وه‌کو باس کرا.

نهو سیبهره که مه‌زه‌ری حویبی خوداییه

که‌نزی موته‌لسمی نه‌زه‌ری حویبی نه‌کبهره

(نالی - ل ۴۲۴)

کهنعان: ناوی کورپی سامی کورپی نووچه (بیغه‌مبه‌ر). ناوی کۆمه‌لێکه که له شام و فه‌له‌ستین نیشته‌جێن و په‌چه‌له‌کی خۆیان ده‌به‌نه‌وه سه‌ر کهنعان، ناوی کۆنی فه‌له‌ستین، یان (ارض موعود)ه، هه‌روه‌ها ناوی ناوچه‌یه‌که له عیراق و سه‌ر به پارێزگای دیاله، که له کۆندا پێی ده‌وترا (مه‌روژ) و (عتبه‌ی کورپی نه‌بی وه‌قاص) دوا‌ی جه‌نگی جله‌ولا به‌ رێککه‌وتن و ناشتی ده‌ستی به‌سه‌رداگرت. (معین)

به‌حوسنی یووسف ناسات و به‌ خولق و لوتفی شیرینت

چراغی به‌زمی خوسره‌و نووری دیده‌ی پیری کهنعانی

(کوردی - ل ۶۰)

که‌ن نیسارم: نیسارم که‌ن، مه‌به‌ست پێشکه‌شم که‌ن، خه‌لاتم که‌ن.

نیسار: ← نیسار بوون.

نه‌گه‌ر تالیع بیی کوردی سزایه

به‌ حوققه‌ دو‌ر و گه‌وه‌ر که‌ن نیسارم

(کوردی - ل ۲۴)

که‌وا دارایی: مه‌به‌ست که‌وا ناو‌ریشمییه.

دارایی: جو‌ره پارچه‌یه‌کی ناو‌ریشمی ره‌نگا و ره‌نگی شه‌پۆلداره.

هه‌روه‌ها واتای تری هه‌یه وه‌ک: مال و سامان، هه‌بوون، ناگالنیبوون،

وه‌زاره‌تخانه، یان نه‌و دام و ده‌زگایه‌ی که‌ خه‌رجیی وه‌زاره‌ته‌کان و دام و

ده‌زگا‌کانی میری نه‌نجام ده‌دات. (معین)

که‌وا دارایی زه‌ر کورته‌ک که‌مه‌رچین جیبه‌ گولناری

کلا‌و لار چاو خومار شیرین سوار خال میسکی تاتاری

(کوردی - ل ۵۶)

که‌وان و تیر: مه‌به‌ست برۆ و برژانگه.

سیلاحی په‌رچه‌می په‌رخه‌م نه‌گه‌ر تاره و نه‌گه‌ر ماره

برۆ و غه‌مه‌زی که‌وان و تیر نه‌گه‌ر هه‌ودا و نه‌گه‌ر مه‌ودا

(نالی - ل ۸۸)

کهودهن: گیل، گمزه، نهزان، گهلور.

زاهید به ته که بیور به لهدی عیشقی دمکردم

کهودهن نهوه زاهید که نه زانی خه بهرم بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

کهوسهر: کوثر. ع. کانیه که له به هشت، پرویارنکه له به هشت.

نهگه ریه که له حزه غافل بم له شوعله ی ماهی پوخسارت

له حه شرا بی نه سیبی جه ننت و هم حهوزی کهوسهر بم

(کوردی - ل ۲۳)

به آب زمزم و کوثر سفید نتوان کرد

گلیم بهخت کسی را که بافتند سیاه

(حافظ)

واته به ناوی بیری زه مزهم و کانی کهوسهر ناتوانری به پهی بهختی کهسی

سیی بکه نهوه که به رهش چنرابی. مه بهست نهوه یه کهسی به بهد بهختی هاتبیتته

جیهانهوه، همیشه هر به بهد بهختی دهژی.

نهگه حوری له کهوسهر شوست و شوی خوی کات بو نابی

(به آب و رنگ و خال و خط چه حاجت روی زیبارا)

(کوردی - ل ۱۰)

کهوشهک: یاری سی باز.

نیستهش کهناری حهوشه که جیی باز و کهوشه که

یاری تیایه یا بوووته مه عمرزی نوفوور

(نالی - ل ۱۹۲)

کهوکبه: کوکبه. ع. کومهلی، دهستهیی، کومهلی له خهک، دهستهیه که سواران، شکو و

کهورهیی و مهزنی.

فهللكى ميهر مهى وقته تهاو بى زهمهنى
كهوكه بى نهجومهنى يو دائيرهى نهجومهنى
(نالى - ل ٦٦٩)

كهون و فساد، كون و فساد. ع. بوون و خراب بوون، مهبست جيهانى مادديه، جيهانى
سروشت، ثم جيهانه.

دنيا مهحल्ली كهون و فسادىكه حيز و دوون
مهعلومه چند به حيلهيه عهيباره چند دهله
(نالى - ل ٤٦٩)

اى همه پوسيده در كون و فساد
جان باقيتان نروييد و نژاد
(مولوى، مثنوى: ن، ١: ١١٧ - عفيفى)

واته: نهى نهو هموهى كه له جيهانى مادديدا پزيون، گياني باقى ماوهتان
نهروا و نهزا، يان زيادى نهكرد.

كهفوننهنام؛ كهف الانام. ع. پهناگهى خهلك. ليرهدا نالى نهمهى ومركرتوه له داستانى
(اصحاب الكهف)، كه له شوئنى خويدا باس دهكرى.
كههف: كهف. ع. نهشكهوت.

نهنام: انام. ع. ناوى كويه. واته: خهلك، خهلكى، ناهمميزاد، مردم. وشهى كوى
(انام و انيم)ه.

(كهف الانام)ى هيجرهتى نهسحابى بى پوقوود
بيكه به خاكي خاديمي قيميرى نهو دهره
(نالى - ل ٤٢٢)

كههگه شان؛ كوررتكراوهى (كاهكه شان)ه، هيلئىكى سچى وهك هورئىكى پوونه و پيكتهاتوه له
هزاران مليون نهستيره، بهشهو له ناسماندا دهبينرئت، وهكو جادهيهك وايه كه
كاي تيدا بلاو كرابيئتهوه، بهعهره بى پيى دهلئين (مجره)، له فارسيدا پيى دهلئين
(آسمان دره، كاهنگان، راه حاجيان، راه شيرى.) (عميد)

له زمانى كوردیدا پیتی دهوتری: كاكیشان، كاكهشان، كهشكهشان.
 هرچهنده له زمانى كوردیدا وشهى كهشكهلان، یان كهشكهلانى فهلك، ئەمپړو
 به واتای شۆینی زۆر بهرز دیت، بهلام هه‌مان نه‌و وشه كوردییانه‌ن كه باسما‌ن
 كرد، وشه‌ی كههكهشان سێ به‌شه: كهه + كهش + ان.
 كهه: كورت‌كراوه‌ی كاه (كاه‌ی ف. یه واته: كا.
 كهش: په‌گی چاوه‌گی كهشیدن (= كشین‌ی ف. یه. واته: كیشان و یراكیشان.
 ان: پاشگه‌ره.

چ پینگینی سپیی واشه نه‌وه‌نده‌ی كههكهشان دووره
 چ سه‌حرا‌یینی شین په‌نگه به‌قه‌د نو ئاسما‌ن پانه
 (نالی - ۴۸۸)
 شه‌معی ده‌سگامی ملووكانه گیانه مه‌رکه‌زی
 به‌رقی قیندیلی فورووزانی ده‌چوو بو كههكهشان
 (سالم - ۹۰)

كه‌ی، [له ئەه‌فێستا‌دا. Kavi، له په‌هله‌فیدا. kay] واته: پاشا، شاهه‌نشا‌ه، هه‌ریه‌كێ له
 پاشا‌كانی بنه‌مائه‌ی (كه‌یانی) وه‌كو: كه‌ی‌قویاد، كه‌ی‌خوسه‌رو، كه‌ی‌كاوس... هتد.
 وشه‌ی (كه‌ی) به‌ واتای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر هاتوو، (كه‌یانیان) یان
 (كه‌یانییه‌كان) دووه‌مین بنه‌مائه‌ی پاشایانی میژووی ئەفسانه‌یی ئێرانه،
 (كریستنس‌ن) و هندی له زانایان به‌ پشت به‌ستن به‌ ئەه‌فێستا و داستانی میلی و
 ئایینی ساسانی، باوه‌ریان وایه كه میژووی کیانیان راستیه‌كه هه‌بووه و له‌سه‌ر
 بنچینه‌ی ئەفسانه‌یی دانه‌م‌زراوه، پاشایانی ئەم بنه‌مائه‌یه، یه‌ك له‌ دوا‌ی یه‌ك
 به‌م جو‌ره‌ هاتوون. ۱- كه‌ی‌قویاد. ۲- كه‌ی‌كاوسی كورپی كه‌ی‌قویاد.
 ۳- كه‌ی‌خوسه‌روی كورپی سیاوه‌شی كورپی كه‌ی‌قویاد. ۴- كه‌ی میه‌راب كورپی
 کیو‌جی. ۵- گوشتاسپ كورپی لوهراسب. ۶- به‌همه‌ن كورپی ئیسفه‌ندیار.
 ۷- هوما‌ی. ۸- دارابی یه‌كه‌م كورپی هوما‌ی. ۹- دارابی دووه‌م: كه‌ له‌گه‌ل
 نه‌سكه‌نده‌ر جه‌نگی كرد و شك‌ا و له‌ ئەنجامی ئەمه‌دا بنه‌مائه‌ی كه‌یانی له‌ناو‌چوو،
 له‌م فیه‌ره‌سته‌دا نه‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وئ كه‌ دوو پاشای كو‌تایی بنه‌مائه‌ی كه‌یانی له‌گه‌ل

بنه‌ماله‌ی هه‌خامنشی (داریوشی یه‌که‌م و داریوشی سئیه‌م) دا. هه‌ریه‌کن. بۆ زانیاری پتر بروانه: (معین)

به سه‌راوئزه‌یی چاوئنه‌یی که‌له‌ی سه‌ریان
له‌ که‌ی و قه‌یسه‌ر و نه‌سکه‌نده‌ر و دارا نییه‌ باس
(نالی - ۲۳۵)

نه‌ی له‌ نالینا چ گوستاخانه‌ بۆ ئه‌ریابی سه‌مع
باسی نه‌ییامی گوزه‌شته‌ی که‌یقوباد و که‌یده‌کا
(سالم - ۲۹)

که‌یقوباد: یه‌که‌مین پاشای بنه‌ماله‌ی ساسانییه‌کان بوو، ده‌لێن (۱۰۰) سال پاشایی کرد، له‌ نه‌وه‌ی فه‌ره‌یدوون بوو، نیشه‌جئیی چپای ئه‌لبورز بوو، له‌ پاش مردنی که‌رشاسب که‌ دوا‌ی پاشای پێش‌دادیه‌یه‌کان بوو ته‌ختی پاشایی به‌بی پاشا مایه‌وه و تۆرانییه‌کان زانیان بار و دۆخی ئێران ئالۆزه، زال بۆ نه‌وه‌ی که‌ که‌یقوباد بدۆزێته‌وه رۆسته‌می نارد، پالنه‌وانه‌کانی ئێران که‌یقوبادیان هان دا که‌ له‌گه‌ل تۆرانییه‌کان بجه‌نگی، له‌م جه‌نگه‌دا رۆسته‌م کاری گه‌وره‌ی به‌جیه‌ینا و تۆرانییه‌کان توانای به‌رگرییان نه‌ما، له‌ نه‌جامدا رپووباری جه‌یحوون بوو به‌ سنووری ئێران و تووران، دوا‌ی نه‌وه‌ که‌یقوباد چوو بۆ پارس و نیسته‌خری کرد به‌ پایه‌ته‌خت. (فره‌نگ شاهنامه)

نه‌ی له‌ نالینا چ گوستاخانه‌ بۆ ئه‌ریابی سه‌مع
باسی نه‌ییامی گوزه‌شته‌ی که‌یقوباد و که‌ی ده‌کا
(سالم - ۲۹)

که‌یل: پ، لێوان لێو، پێوان، کێشان، نه‌ندازه‌ گرتنی شتی، نه‌ندازه‌یه‌که‌ بۆ پێوان و کێشانی شله و شتی تر.

دوو چاوی من که‌وا که‌یلی سوروشکن
ده‌پێون ئاوی به‌حری خوئی به‌ پێوان
(نالی - ۳۲۱)

که‌یوان: زوحه‌ل، زحل. ع. یه‌کێکه‌ له‌ سه‌یاراتی کۆمه‌له‌ی خۆر، که‌ به‌ ده‌وری خۆردا

دهسورپښته‌وه، له پاش موشته‌ری له هموو سه‌بیاراتی کومله‌گوره‌تره، نژیکه‌ی (۷۰۰) نه‌وه‌نده‌ی زه‌وییه، زوحال (۸) مانگی هه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌لقه‌یه‌کی پرووناک ده‌وری داوه، ماوه‌ی سووراندنه‌وه‌که‌ی ۲۹،۵ ساله، که‌یوان پښینان به‌حه‌وته‌مین سه‌ییاره و هه‌روه‌ها به‌شوومی گه‌وره‌یان داده‌نا. (معین)

قه‌تاری زه‌نگ و قوړی نوستر و نیستر له‌سه‌ر کیوان
ده‌لیی زیره‌ی سه‌دای قاز و قولنگی نه‌وجی که‌یوانه
(نالی - ل ۴۸۷)

له‌سیحه‌ی هاته‌له‌رزش قه‌لبی گاوی ژیز زه‌مین نه‌مشه‌و
دلی که‌یوان له‌ناهی من له‌هفته‌م ناسمان سووتا
(سالم - ل ۲۷)

کراسی میخنه‌ت؛ مه‌به‌ست باری غه‌م و ناخو‌شیه.

حاسلی عیشقم کراسی میخنه‌ته
مورده‌نابا مالی دونه‌یا غه‌یری جاو
(سالم - ل ۱۰۸)

کردگار، خوا، خودا، یه‌زدان. دروستکه‌ر و هینانه‌کایه‌له‌هیچه‌وم
کرد + گار.

کرد: چاوگی کرتاوی (کردن)ه.

گار: پاشگره، که‌ده‌چینه‌سه‌ر چاوگی کرتاو، واتای زوری چاوگه‌که‌پیشان
ده‌دات.

ته‌له‌ب ناکه‌م له‌قاپی کردگارا
به‌غه‌یره‌ز وه‌سلی دولبه‌ر هیچ مه‌ته‌له‌ب
(سالم - ل ۴۳)

له‌دونه‌یادا جه‌فای عوقبام هه‌موو دیوه‌له‌ده‌س هیجران
ده‌بی فه‌ردا له‌پاشا عه‌فوی من کا‌کردگاری من
(سالم - ل ۹۳)

ئەھلى چىن نەققاشى چاكن خۇ بەلان تەسۋىرى تۇ
نەقىشى خامەى كردگارە كارى وەستای چىن نىبە
(كوردى - ل ۵۲)

كرمى قەز: كرمى ئاورىشم.

قەز: قز. كراو بە عەرەبى كەژ = كەج.

[پەھلەقى. KAC]. واتە ئاورىشم. (معین)

نیمە مەردىن و ھەموو شىرى خەشىن پۆشى مەساف
كرمى قەز ھەرچى تەنى بۇ تەنى نىسوانى تەنى
(ئالى - ل ۶۷۰)

كشتى ئەمەل: مەبەست بە ئارەزوو گەيشتە.

كشت: كىشت. واتە كشتوكال.

وہك جەيشى مەلەخ لەشكرى غەم ملكى دلى گرت
بۇ كشتى ئەمەل داسى تەلەب بى دەمە ئەمشەو
(سالم - ل ۱۲۰)

كفن خویناوى: مەبەست شەھىدە، واتە ئەو كەسەى كە لە رېتى خودا ئايىندا، گيانى خۇى
بەخت بكات، يان لە رېگەى خۇشەويستىي و دئداريدا بكوژرى.
من كە كوژتەى تيغى عىشقم رۆژى ديوانى خودا
بۆچى شاھىد بىنم ئاخىر كفنەكەم خویناويە
(كوردى - ل ۵۲)

كلكى ئوشتەر گەينە ئەرز: مەبەست ئەنجامدانى كارى زۆر بە سەختى و دژواری. يان ئەو
كارەى ئەوۋەندە سەخت بى كە نەتوانرى ئەنجام بدرى.

لە سەد جى كلكى ئوشتەر گەيپە ئەرزی مەھلەكە ھىشتا
يەمى فەججى عەمىقى ئالى ھەر بى قەعر و پايانە
(ئالى - ل ۴۸۹)

كوچك: مەبەست بەلاو دەردى سەرىبە. وشەكە خۇى بە واتاى بەرد دىت، لە كوردەوارىدا

باوه له کاتی دهرپرینی ناخوښیدا دهلین: کوچکی لی باری.
زولم و فیلی لی مهکه سالم دلی مؤره به زور
ناسمان رحمت بی تووی خودا بهس بی کوچک
(سالم - ل ۷۷)

کوحلی بهسهر: کوحلی بینش، کلی چاو، هروره‌ها مبهست رووناکي چاوه.
کوحل: کحل. ع. کل.
بهسهر: بصر. ع. چاو.

نووری چاوم چاوه‌که‌م بی نووره بی تو زهره‌یی
خاکی دهرگاکهت بییزم بیکه‌مه کوحلی بهسهر
(نالی - ل ۲۰۲)

بهسر جام جم آنگه نظر توانی کرد
که خاک می‌کده کحل بصر توانی کرد
(حافظ، قزوینی - ص ۹۷)

واته: کاتی ده‌توانی له رازی جامی جه‌م تی بگهی، که خاکی مه‌یخانه و‌مکوکل
بکه‌یته چاوت.
کوحلی بینش: ← کوحلی بهسهر.
بینش = چاو.

غوباری کوی عیشقه کوحلی بینش
به‌خاکی نه‌قشی پی جانانه سه‌وگه‌ند
(سالم - ل ۵۶)

کوحلی جه‌واهیر: کحل الجواهر. کلیکه که جه‌واهیر و مرواری کون نه‌کراوی تیدا ده‌ساونه‌وه.
هروره‌ها مبهست نه‌ویه که ده‌بیته هو‌ی بینایی و رووناکي چاو. (معین)
چ حاجت سورمه‌سا بی چاوی سالم
ه‌تا کوحلی جه‌واهیر خاکی کووته
(سالم - ل ۱۲۲)

كودوورات؛ كدورات. ع. مهبست چلك و بيسييه.

نهم وشهيه عههبييه و دووچار كؤ كراوهتهوه و تاكهكهئى كهدير (= كدر)ه، واته:
لئيل و تاريك، كؤيهكهئى كودوور (= كدور)ه، جاريكى تر كؤ كراوهتهوه به نامرازي
كؤى (ات) و بووه به كودوورات (= كدورات)، كه كؤى كؤيه.

بهو ناوه خوئت بشؤ له كودووراتى سهه زهمين
شاد بن به وهسلئى يهكدى كه تؤى تاهير نهو تههوور
(نالى - ل ۱۷۸)

كودوورته؛ كدورت، كدوره. ع. غهم، خهفت، دلتهنگى.

له ههورى تاليمى نامهردى غاقل
كودوورته بؤ دئى عاقل دهبارئ
(سالم - ل ۱۴۵)

كورتبه بهنهفشه؛ كورتهكى بهنهوشىيى.

كورته: كورتهك، جؤريكه له جلوپهرك و لهكؤندا له بهريان دهكرد، كه نيوهى
سههوهى دادهپؤشى.

نهركسى نيگهه و ساق سههمن و كورته بهنهفشهن
موو سونبول و روومهت گؤل و ههم لاله كولاهن
(نالى - ل ۳۴۱)

كوزه كهمتيار پئى بوون؛ به بئر و بؤچوونى پئيشينان ههركهسى كه كوزه كهمتيارى پئى بيت،
لاى نهم و نهو خوئشهويست دهبئى و خواست و نارهزووهكانى به ناسانى جئى به
جئى دهكرئى.

بؤزئى بينجام كرد و ساتئى چومه لاي شئخ بؤ سهماع
وهك كوزه كهمتيارى پئى بئى دهسهبهجئى لايدام له پئى
(كوردى - ل ۵۵)

كوشتهئى نيگاه؛ كوژراوى سهيركردن، كوژراوى تهماشاشا كردن.

کوشتہ: کوژراو.

نیگاہ: سہیرکردن، تہ ماشا کردن.

کوشتہی نیگاہی دیدہ تہ گہر مہست نہ گہر خہراب

بہستہی کہ مہندی زولفتہ گہر شیخ نہ گہر سولووک

(نالی - ل ۲۲۵)

کوشندہ: بکوژ، بیاو کوژ، نہ وہی کہ بکوژی.

کوش: رہگی چاوگی کوشتن (= کشتن) ی ف. یہ. واتہ کوشتن.

ندہ: ہاشگرہ و رہگی چاوگ دہکا بہ ناوی بکہر.

مہلی رینگہی کہ شندہ یان کوشندہ نہ ژبہرہ یاخو

کہ مہندہ یا تہ نابی خٹیوہتی گہردوونی گہردانہ

(نالی - ل ۴۹۱)

کوفری حوسن: مہبہست پەرچہمی رہش و جوان و کاریگرہ.

تورہت کہدی بہ پرودا وہک عہینی کوفری حوسنہ

بو رہونہقی کلیسا با ہر بین نہ سارا

(سالم - ل ۲۳)

کوفری زولف: مہبہست زولفی رہش و جوانی دلبرہ.

کوفری زولفہ تار و ماری نہرقہمن

سفری خالہ حلقہی ہیندووسیان

(نالی - ل ۳۲۳)

لہ سایہی کوفری زولفت دل (فنافی النور) ی نیمانہ

مہلین زولمہت خراپہ وہسلی پەروانہ لہ شہودایہ

(نالی - ل ۵۵۸)

تا لہ کوفری زولفی یار نہوہل گرفتاریم نہدی

نہمدہزانی پیش نہزین بہم نہوعہ نہحوالی نہسییر

(سالم - ل ۶۹)

چشم مستش پردهء جان می درد
کفر زلفش غارت دین می کند
(امامی هروی، دیوان ۲۲۷ - عقیقی)

واته: چاری مهستی پردهی گیان دهدریت، زولفی رهشی دین تالان دهکات.

کولاه: کلاو، بهواتای تاجیش هاتووہ.

غہیری کولاههکات کہ ہوما سایہ جوئیہ لہو
کہس لیندا موقابیلی تو لافی ہمہسہری
(سالم - ل ۱۴۵)

کولبہ: [کوربہ، پھلہفی. Kurpak = قریق کراو بہ عہری کریق.] خانووی بچووک و
تاریک. (معین)

کوئیت، خانووی بچووکی لادی، کووختہ.

بوچ مایلی تہنہایی سہوداییکہ خوڑایی
ئہی مہردومی بینایی لہم کولبہیی تارہت چی
(نالی - ل ۶۴۵)

پاستہ دل بہندہ لہ تورہی زولمہتی زولفت وہلی
رہوشنہ کولبہم لہ بہر شہوقی خہیالی رپوومہتت
(سالم - ل ۴۶)

دہبیتہ باغی جہننہت دہفعہیی بی
بہ کولبہی سالما گہر مہقدہمی یار
(سالم - ل ۵۷)

کریکارانی ناکہس بو بیناغہی کولبہیی دتہقان
لہ خانہی کاولی نوکہر پہیا پہی خشت کیشانن
(سالم - ل ۱۰۵)

کولبہی ئہ حزان: ماتہم سہرا، شوئینی تہعزیہ داران، لای سوئی دلئیکہ کہ پربی لہ غہم
بہہوی دوری لہ دلبرہوہ. (دہخدا)

مائی غم و خهفت و ناخۆشی تیدا بیت، ههروهه مائی (یهعقوب)ه، له
سهردهمی دووری یوسف. (عقیفی)

کولبه: —————>

کولبهی ئەحزان پهیوهندی بهم بهسههاتهوه ههیه، لێرهدا به کورتی دهخریته ڤوو:
یهعقوب باوکی یوسفه له پیغه مبهههکانی بهنی ئیسرائیله، یهعقوب،
یوسفی له کورهکانی تری خۆشتر دهویست و نیازی وابوو بیکات به جینشینی
خۆی، له بهرئوهه براکانی ههسههتیا پێ برد و یوسفیان خسته ناو بیروهه و
کراسهکهیان خویناوی کرد و پیشانی یهعقوبیان دا و، وتیان گورگ لهت لهتی
کردوه، یهعقوب وتی: درۆ دهکن و من سهبرم زۆره و خواش یارمهتیم دهات،
یهعقوب له غم و خهفتی گومبوونی یوسف سهبری گرت تا پیر بوو، ههروهه
له مائهکهی خۆیدا مایهوه، که ناسراوه به (کولبهی ئەحزان، بهیتی ئەحزان، بیت
الحنن)، له بهر دووری کورهکهی ئهوهنده گریا کوێر بوو... (تلمیحات)

تۆ یوسفی نهو حوسنی لهسهه میسری جینانی

من پیرم و فانی

لهم کولبهی ئەحزان نهزیندووم و نهسه مردووم

ههروا به ته ماتم

(نالی - ل ۲۶۵)

گر استغنائی بی پایان نبودی

حدیث کلبهء احزان شنودی

پسر را چاه و زندان است اینجا

پدر را بیت الاحزان است اینجا

(اللهی نامه، فؤاد روحانی - ص ۵۱)

واته: دهنگوباسی کولبهی ئەحزان بیستوهه، نهگهه توانا و سهبر و بینیزی
یهکجار زۆر نهبوویه، لهم لاهه کور و بیر و زیندانه و لهم لایشهوه باوک و (بیت و
الاحزان)ه...

یوسف گمگشته باز آید بهکنعان غم مخور
کلبهء احزان شود روزی گلستان غم مخور
(حافظ، هروی - ج ۲، ص ۱۰۵۷)

واته: یوسفی گوم بوو دوباره دمگه ریتته وه بؤ که نعان، غم مه خو، مالی
بچوک و تاریک و تنگی غمه کان پوژئی ده بی به باغیکی پر له گول، غم مه خو.
این که پیرانه سرم صحبت یوسف بناوخت
اجر صبریست که در کلبهء احزان کردم
(حافظ، هروی، ج ۲ - ص ۱۳۲۲)

واته: نه وهی که بووه هژی نه وه که به پیری به دیداری یوسف دلّم شادبیت،
پاداش و چاکه دانه وهی نهو سه بریه که له کولبهی نه حزاندا کردم.
شبی به کلبهء احزان عاشقان آئی
دمی انیس دل سوگوار من باشی
(حافظ، هروی، ج ۳، ص ۱۸۵۶)

واته: شهوی بی بؤ کووختهی عاشقه کان که وهکو کولبهی نه حزان شوینی غم
و خهفته و، ده می له گهل دلی ته عزیزه داری مندا هاوودم به.
کولبهی دل؛ مه بهست دلی تنگه، دلی پهریشان.

کولبه: —————>

هر شهو که ماهتابی روخت ده که وی له دوور
کولبهی دلّم له تیرمگییا پر ده بی له نوور
(سالم - ل ۶۴)

حاسل له په کیکا به په شیمانیه دوو مهیل
جی نابی له کولبهی دلّما خه لوه تی دوو پوو
(سالم - ل ۱۱۵)

کولخه ن؛ گولخه ن. توونی حه مام.

کولخان: گولخەن، توونی حەمام. (فەرھەنگی ابراھیم پوور)
کۆل + خەن.

کۆل: کۆل، گول، واتە پشکۆ، ناگر.

خەن: خان. پاشگرە، ھەروەھا بە واتای شوێن و خانە.

ئەم نەرزە مەزرەعیی عەمەلە و کولخەنی ئەمەل

ھەندئ بوو بە مەسجید و ھەندئ بە مەزبەلە

(نالی - ل ۴۶۷)

کوم؛ کۆم. ع. قۆلی جیبە و کەوا و کراسە و کۆیەکە (اکمام) و (کەمە) یە.

ئەو شێخە بە کوم مەگرە کە پەشمینە مەریدە

ئەو ریشە بە سەر دارەوہ ریسکی بـوزانە

(نالی - ل ۴۷۹)

کونجی فەقر؛ گۆشەیی ھەژاری، گۆشەیی نیازمەند بوون بە خوا.

فەقر: فقر. ع. لە زاراوەی سۆفیگەریدا، نیازمەندیی بەندەییە بە خوای خۆی، ئەمە

یەکیکە لە سیفەتەکانی بەندە، کە بەرامبەر بە خوا ھەژار و فەقیرە و خوایش

دەولەتمەند و بە دەسەلات و بێنیازە لە ھەموو شتێ.

تاکی کونجی فەقر و گەنجی عاشقییت بۆ دەست بەدات

قەت تەماعی عیلمی جەبر و کیمیا و نیکسیر مەکە

(کوردی - ل ۴۹)

کوند؛ کوندە بەبوو، بووم، بآئندەییە کە بە زۆری بە شەودا دەردەکەوێ ناسراوہ بە شوومی.

بئی زمان کوو کوو زەنان ھەر خانەدان تێدەفکرم

عەنکە بووت خواجە نشین و جووتی کوندن دیدەبان

(کوردی - ل ۳۳)

کوھەن زەخم؛ زەخمی کوھەن، زامی کۆن، برینی کۆن. کوھەن: کۆن. زەخم: زام، برین.

لهبی تەشەنە کۆھەن زەخمە بە خۆینی تازەگی تەپینی
حەیا بۆ ماھی مەستورم کە دەستوری نەزەر نادا
(سالم - ل ۱۷)

کۆھنە، کۆنە، کۆن.

ئەبەد نادەم بە خیرقەئە پادشاهی
پەلاسی خەز لیباسی کۆھنەیی رەند
(سالم - ل ۵۶)

کۆیرە موختار؛ مەبەست ئەو کەسە یە کە نەزانە لە هەلبژاردن و هەلسەنگاندنا.

ئەتۆش تەقلیدی زولفی یار دەکەئە وە دیارە ئەئە عەقرەب
حەیا هەروا لە چاودا چئە بلئنی ئەئە کۆیرە موختار
(کوردی - ل ۵۶)

کۆو؛ کۆ، کۆی، کۆوی، گەرەک.

پئنی حەریمی حەرەمی عیشقی نییە سەپلەیی دز
پاسەبانئە سەری ئەم کۆویە جەوان مەردانن
(سالم - ل ۹۴)

وێل و فیراری عیشقی تۆم شەھر بە شەھر سوو بە سوو
پشتە بە پشتە تەل بە تەل دەشت بە دەشت کۆو بە کۆو
(سالم - ل ۱۱۲)

بەسی دوون هیمەتە گەر ئارەزووی ئەو پەنگی شاهی کا
هەتا سەرگەشتە سالم ئووفتادەئە ساییەئە کۆوتە
(سالم - ل ۱۲۲)

کۆوچە؛ کۆلان، پینگەئە باریک، توولە پئە و پینگەئە باریک لە شار و دیدا.

کۆو: —————>

چە: پاشگری بچووک کردنەوہیە.

نالی که سهدری مهسنهدی ته مکینی تهکیه بوو
بو تو بووه به دهر به دهری کووچه و و سوقاق
(نالی - ۲۵۱)

دا کووچه کووچه خوئی به سهدا بکا به چنگ
له و خاکه نه فخره که هموو تاج و نهفسره
(نالی - ۴۲۱)

کووچه کووچه خون چه که ی پهیکانی موژگانی گولم
بو شهیدیی شاهیده دائیم که خوینم جاریه
(نالی - ۵۸۴)

داستانی عیشقی من فاشه له هر کووچه و سوقاق
عقلی دیوانه له پاش نه حاله سر پووشی دهکا
(سال - ۳۲)

کوورهی شیشه: مه بهست ناخ و دهر وونی ناسکی سووتاوه.

کوورهی شیشه پره بو دلی سه ختم عیشت
له تهنی جووشی نه ناگره دا مؤمه چه جهر
(سال - ۶۵)

کووسی نادری نیدان = مه بهست: جاردانی ناویانگ پهیدا کردنه، ناویانگی زور پهیدا کردن.

کووس: ته پلی گه وره، نه قاره ی گه وره.

نادر: مه بهست نادرشای نه فشاره، که له سالی ۱۱۰۰ک. له دایک بووه و له سالی
۱۱۶۰ک. مردووه، له سالانی ۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ک. شای نیران بووه، دامه زینه ری
بنه ماله ی نه فشاریه. ناوی ندر قولی یان نادر قولی بووه، فیتنه ی نه فغانی له
نیراندا دامرکانده ووه، له سالی ۱۱۴۳ک. عوسمانیه کانی له نازهریایجان و
همه دان دهر کرد، قه قازیا و داغستانی گرت، شا ته هماسبی له سر تهخت لایبرد
و له سالی ۱۱۴۸ک. خوئی کرد به شا، له سالانی ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲ک. هیندستانی
داگیر کرد، سهره نجام له سالی ۱۱۶۰ک. کوژرا. (معین)

چونکه هاوچه شنت له نیقلیمی ملاحظه تدا نییه
ساوهکو خوسرهو همیشه لیده کووسی نادری
(کوردی - ل ۵۴)

کوو کوو زه نان: کوو کوو کردن، به دم ناوازی کوو کووه.

کوو کوو: جوړه بالنده یه که ومکو کوتر وایه، بویه ناو نراوه کوو کوو، چونکه که
دهخوینی دهلی: کوو کوو.
زه نان: زن + ان.
زن: رمگی چاوگی زه دن (= زدن) ی ف. یه. واته لیدان، به لام لیزه دا به
واتایکردن هاتوه.
ان: پاشگره.

بی زمان کوو کوو زه نان هر خانه دان تیده فکر
عنه که بووت خواجه نشین و جووتی کوندن دیده بان
(کوردی - ل ۳۳)

کوډهک: کوو دهک. مندال، کوو و کچ که هیشتا له خوار ته منی ۱۲ - ۱۳ سالی دابن.
خه لقی که هموو کوډهکن و بهسته زوبانن
بابین و له نالی ببیهن شیعری سه لیقی
(نالی - ل ۶۵۷)

کوژتاهی کردن: که می و کورتی کردن.

کوژتاهی: کورتی.

تابه که ی له م کاره کوژتایی ده که ی
نه ی ته بیبی دهردی کاری مه ره منی
(سالم - ل ۱۴۸)

کوژی دوودمان: مه بهست شوین و جیگه ی خیزان و بنه ماله و هوزه.

کوژ: شوینی مؤنوی مه و بز، که به دیواری نزم یان ته یمان دهره درابیت.

ھەرۋەھا بە لەۋەرگا و ھەوارگەيش دەوترى.

دوودمان: خيزان، خانەدان، بنەمالە، تيرە و ھۆز.

سەرفى نەقدى رۇخى شيرين بوو ھەتا پەرۋەردە بوون

بەچكە گورگ ئاسا لە ئاخىر چوونە كۆزى دوودمان

(سالم - ۹۹)

كۆكنار، كروكنار، خەشخاش. پۈۈمكىكە نزيكەى مېترىك بۇند دەبېتەۋە، بەرمەكى خېرەو

شېرىيەكى لى دەگىرېت و لەمە تىراك دروست دەكرېت.

ئىبېتىدا داىەى ئەزەل تەنخواھى شېير

داى بە تىفلى تالىعى من كۆكنار

(سالم - ۶۰)

كۆگا؛ شوينى كە شتومەك و كەلوپەلى تېدا دادەنرېت، يان تېدا كۆ كرابېتەۋە.

مىزمارى شەھسەۋارىي تۆيە كە سەف سەفە

كۆگايى حاسىلاتە بەيدايى بەيدەرە

(نالى - ۴۴۷)

كۆل بە دۆش؛ مەبەست ئاۋارە و دەرىدەر.

دۆش: دوش، شان، ئەم وشەيە لە وشەى لىكدرۋى (قەلا دۆشكان = قەلا

دوشكان) دا دەردەكەۋى، واتە سەر شانەكان.

كۆل بە دۆش و خەرقە پۆش بن تاج و كەشكۆل ھەلگرن

پۈۈكەنە ئەفلاكى بە دخوو بچنە شارى خاموشان

(كوردى - ۳۳)

كۆمەلى لوتلوۋى ئەشك؛ مەبەست فرمىسكى زۆرە.

لە پايا كۆمەلى لوتلوۋى ئەشك نەر تا كەمەر بېتىم

رەھى دەستى خەيالىشىم بە قەدىا ۋەك كەمەر ناگا

(سالم - ۱۷)

کۆھ = کووھ: چیا، شاخ، کئیو.

سوروشکی من که لیلاوه غویاری کۆھ و هاموونه
وهره سه‌رچاوه‌که‌م بنواره وهك ئاوینه پروونه
(نالی - ل ۵۲۰)

کۆه‌که‌ن: کووه‌که‌ن. کۆکه‌ن. واته: کئیو هه‌لکه‌ن، چیا هه‌لکه‌ن. مه‌به‌ست فه‌ره‌اده، که
قاره‌مانی ناسراوی داستانی خوسره‌و و شیرینه، که زۆر شه‌یدای شیرین بوو،
به‌لام به نارهمزوی خۆی نه‌گه‌یشت. دواي ئه‌وه‌ی که‌وا کئیوی بیستوونی له پیناوا
شیریندا هه‌لکه‌ند.

زۆر نییه‌ سه‌المی بیچاره ئه‌گه‌ر کۆه‌که‌ن
دولبه‌ری هه‌روه‌کو شیرینی زه‌مانه به عومه‌ر
(سالم - ل ۷۰)

دریغی بوو له شیرین کۆه‌که‌نی جان
ده‌بوو بیکاته پایه‌ندازی شه‌و دیز
(سالم - ل ۷۲)

ئه‌شکی گولگه‌ون په‌ونه‌قی هینا موباره‌ک کووه‌که‌ن
سواری شیرینت له خانه‌ی زینی گولگه‌ون هاته‌وه
(سالم - ل ۱۳۲)

دامته‌راشیه‌ به ناخون له غه‌مت سینه‌یی ریش
شوه‌ره‌تی کۆه‌که‌ن و وه‌سفی ده‌می تیشه‌ نییه
(سالم - ل ۱۳۶)

حه‌سه‌ره‌تی ناو [ئ] ئه‌گه‌ر کووه‌که‌نی بیمارم
دلبه‌رم هه‌روه‌کو شیرینی زه‌مانه به عومه‌ر
(کوردی - ل ۱۶)

حافظ ده‌لی:

۱- زحسرت لب شیرین هنوز می بینم

که لاله می دمد از خون دیده فرهاد

۲- من همان روز ز فرهاد طمع ببریدم

که عنان دل شیدا به لب شیرین داد

۳- یارب اندر دل آن خسر و شیرین انداز

که به رحمت گذری بر سر فرهاد کند

واته:

۱- نیستایش له‌بەر داغ و غمی لیوی شیرین، ده‌بینم که گولاله‌ده‌روی له خوینی
چاوی فرهاد.

۲- من لهو پۆژوهه وازم له فرهاد هینا، که جلهوی دله شه‌یداکه‌ی دا به لیوی
شیرین.

۳- خوییه نه‌وه بخهره دلی خوسره‌وی شیرینه‌وه، که به به‌زه‌بییه‌وه به‌لای فرهاد‌دا
تیپه‌پئی.

فرهاد له نه‌نجامی عیشتی شیریندا بوو به ره‌قیبی خوسره‌وه، خوسره‌ویش
به‌لینی دا، که نه‌گه‌ر فرهاد کیوی بیستوون هه‌لکه‌نی، نه‌وا واز له شیرین ده‌هینی
بوئه‌وه، فرهاد به‌و ئومیده‌ی که به شیرین بگات، خوی خه‌ریک ده‌کات به
هه‌لکه‌ندنی چیاکه‌وه، هه‌رله‌به‌ر نه‌مه‌بوو که فرهاد به (کۆه‌که‌ن = کووه‌که‌ن)
به‌ناویانگه و پاچه‌که‌یشی ناسراوه به (پاچی فرهاد). له وه‌رگێرانی میژووی
ته‌به‌ریدا له باره‌ی شیرینه‌وه نووسراوه «... وه ئهم شیرینه نه‌وه‌بوو که فرهاد
شه‌یدای بوو و، له‌به‌ر شیرین کیوی بیستوونی هه‌لکه‌ند و هه‌ر پارچه‌یه‌ک که
فرهاد له‌و کیویه‌ی ده‌کرده‌وه به‌ ده‌پیاو، به‌لکو به‌ سه‌د پیاو هه‌لنه‌ده‌گیراو
نه‌مرۆیش هه‌روایه.»

هه‌روه‌ها له «مجل التواریخ والقصص» دا هاتووه: «... وه شیرین تا دنیا ماوه،
شوخ و شه‌نگینی وا نه‌بووه و فرهادی سه‌رله‌شکر عاشقی بووه و نه‌و کارانه‌ی
کرد له‌سه‌ر بیستوون که شوینه‌واره‌که‌ی دیاره.»
له خوسره‌وه شیریندا هاتووه.

۱- که مارا هست کوهی بر گذر گاه

که مشکل می توانکردن بدو راه

۲- میان کوه راهی کند باید

چنانک آمد شد مارا بشاید

واته:

۱- کیویک له سهر ریگه ماندایه، که تیپه ر بوون تیایدا سهخته.

۲- دهبی له ناو کیومکه دا ریگه یه ه لکه ندری به شیویه که هاتوچوی پیادا بکری.

فرهاد وه لآمی دایه وه:

جوابش داد مرد آهنین چنگ

که بردارم ز راه خسرو این سنگ

واته: پیای چنگ ناسنین وه لآمی دایه وه و وتی: نهم بهره له سهر پی خوسره و

هله مگرم.

خوسره و وتی:

به گرمی گفت کاری شرط کردم

وگر زین شرط برگردم نه مردم

واته: به گرمی وتی: بو کاری مرجم دانا، نه گهر له مرجه پاشگهن بیمه وه

پیاونیم.

دوای نه وه دهلی:

به کوهی کرد خسرو و رهنمونش

که خواند هرکس اکنون بیستونش

واته: خوسره و کیویکی پیشانی نه و دا، که نیستا هه موو که سی پی پی ده لنین

بیستون.

به گرد عالم از فرهاد رنجور

حدیث کوه کندن گشت مشهور

(خسرو شیرین - ل ۲۴۸)

واته: له باره‌ی فره‌ادی په‌نجه‌رژوه‌ قسه و ده‌نگو‌باسی کڼو‌هه‌لکه‌ندن
ناویانگی ده‌رکرد.

شهره شهر مشو تاننهم سر در کوه

شور شیرین منما تانکنی فره‌ادم

(حافظ-۲۱۵)

واته: ناویانگت له ناو شار بلاو مه‌که‌رموه، تا سه‌ری خۆم هه‌لنه‌گرم و نه‌دمه
کڼو، گه‌رمی و جو‌شی شیرین پښان مه‌ده، تا نه‌مکه‌یت به فره‌اد.

سه‌ره‌نجام خوسره‌و بۆ له‌ناو‌یردنی فره‌اد فیئلیکی دۆزیبه‌وه و پیره ژنیکی
پاسپارد تا به درۆوه هه‌والی مردنی شیرین بگه‌یه‌نیت به فره‌اد و فره‌ادیش
هر ئه‌وه‌نده‌ی که ئه‌م ده‌نگو‌باسی بیست خۆی له چپاکه فری دهادته خواره‌وه و
ده‌مری.

وز آن دنبه که آمد پیه پرورد

چه‌کرد آن پیرزن با آن جوانمرد

(خسرو شیرین-۲۳۷)

واته: له‌و دووگه‌ی که پڼیو په‌روه‌ده کرا (مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه که نه‌و درۆ و فرۆ
فیئله‌ی ئه‌نجام درا) ئه‌م پیره‌ژنه چی کرد به‌و جه‌وامیره.

چو فره‌اد از جهان بیرون به تلخی می رود سعدی

ولیکن شور شیرینیش بماند تا جهان باشد

(سعدی، بدایع-۷۱۹)

واته: ئه‌ی سه‌عدی، کاتی که فره‌اد ئه‌م جیهانه به تالی به‌جی ده‌هیلنیت، به‌لام
تین و جو‌شه شیرینه‌که‌ی تا جیهان مابیت ده‌مئینه‌ته‌وه.

گر چو فره‌ادم به تلخی جان بر آید باک نیست

بس حکایت‌های شیرین باز می ماند ز من

(حافظ)

واته: نه‌گه‌ر وه‌کو فره‌اد گیانم به تالی ده‌رچی، من ترسی ئه‌وه‌م نییه، چونکه

گهلی چیرۆکی شیرین له بارهی منهوه ده‌مینێتهوه.

بۆ زانیاری زیاتر بپروانه وشه‌ی فه‌رهاد له: (تلمیحات)دا.

کۆهی گه‌ردوون؛ کوهی گه‌ردوون، به‌رزایی ئاسمان، بَلَنَدی ئاسمان.

کۆه: ← کوه = کوه.

گه‌ردوون: ئاسمان، چه‌رخ، هه‌رشتی که به ده‌وری خۆیدا بسوورپێتهوه.

سه‌رچناری چه‌شمه‌یی چاوم نه‌گه‌ر وا هه‌لقولێ

مه‌وجی گه‌ردابی ده‌گاته کۆهی گه‌ردوون عاقیبه‌ت

(سالم - ل ۵۳)

کۆی = کوی: گه‌ره‌ک.

وه‌ک نا‌هه‌که‌م ده‌وران به‌هه‌تا کۆی یار

وه‌ک نه‌شکه‌که‌م ره‌وان به‌هه‌تا ناوی شیوه‌ سوور

(نالی - ل ۱۷۸)

له‌ زولمی چه‌رخ‌ی دوون په‌روه‌ر سه‌خی ته‌بعانی حاته‌م دل

به‌ راهی کۆی دوونانا له‌هه‌ سوو کاسه‌ گه‌ردانن

(سالم - ل ۱۵)

نه‌گه‌ر مه‌یلته‌ له‌ دل ده‌رکه‌م غه‌ریبی کۆی دل‌به‌ریم

نه‌گه‌ر ساتی له‌ یادم چی هه‌یلاکی ژه‌هری نه‌ژده‌ر بم

(کوردی - ل ۲۲)

نه‌سیم‌ی کۆی تو‌خاتر ده‌کا جه‌م

به‌بۆی تو‌ره‌ی په‌شۆوی پا‌نیاتان

(کوردی - ل ۳۵)

کیزلیک؛ گیزلیک. کیزدی بچووک و قه‌له‌م ته‌راشی که نووکه‌که‌ی خواریت، نووکی تیز و

خه‌نجه‌ری که‌ج، یان چه‌ماوه و خوار. (معین)

وهفا داغی نهکا گهر دل به کیزلیک چاکه لهت لهت بی
زهبانی پیوهدا عهقرهه کسهی میهری زبانی بی
(سالم - ل ۱۴۱)

کیسرا: ← خوسرهو.

شهقاوهت بوو به دوود و داخیلی کوورهی زهلالهت بوو
ئهمارهت خوسرهوی خوسرهو کسهی کیسرا شهققینهیوانه
(نالی - ل ۵۰۷)

کیشتی ئومید هاتنه سهبزی؛ مه بهست به هیوا و ئارهزوو گیهشتنه.

کیشت: کشت، کشتوکال.

دریغا کیشتی ئومیدم که دیته حالهتی سهبزی
رهقیبی سهگ سیفیهت حازر دهبی یه عنی بهرازیکم
(سالم - ل ۸۷)

کیلک؛ قهلم، خامه، قهلمی قامیش، ههروهه به واتای تیریش هاتووه.
تا ته ره دودمه له سهه سه فحهی دونیا له غمهت
بهس که شاکهش له که ده رمایه وه وه کیلکی ده بیر
(سالم - ل ۶۸)

کیمیا؛ کراو به عه ره بی Xexeia ی یونانییه، واته تیکه ل و پیکه ل کردن.

یه کیکه له زانسته شاراوهکان و یه کیکه له پینج زانسته داپوشراوه که ی پیشینیان
و ئه مهیش پیشه یه که، که باوهر و ابوو به هوی ئه مه وه ته نه ناتو اوه کان ده گه نه
پلهی ته و اووی و کوکی، بو نمونه قه لایی و مس ده گو درین به زیوو و ئالتوون...
(معین)

تاکی کونجی فه قرو گه نجی عاشقیهت بو دهست بدا
قهت ته ماعی عیلمی جه بر و کیمیا و ئه کسیر مه که
(کور دی - ل ۴۹)

گ

گا باری کا ٹاؤمر، ٹھوہی کہ باری کا بہ پشتی گا دھینن۔

ٹاؤمر: رپگی چاوگی ٹاؤمر دھن (= آوردن) ی ف۔ یہ واتہ: ہاوردن، ہینان۔

قدیم تن پھروہری نازن بہ بازارا غویار ٹالوود

ٹھگر گا باری کا ٹاؤمر و مگر ہیزم فروشانن

(سالم - ل ۱۰۴)

گازنی بوران، کازنی تیژ، ٹھو گازنہی کہ بہ ناسانی و باشی چہرم بیڑی۔

گازن: ٹامرازیکی دھم پانی تیژہ و مشتوی ہہیہ و پینہچی و زین دروو بو بڑینی

چہرم بہکاری دھینن۔

بوران: بور + ان۔

ان: پاشگرہ۔

بور: رپگی چاوگی بوریدھن (= بریدن) ی ف۔ یہ واتہ: برین۔

نووکی قہلہمم تیژہ وک نووکی درھوشی تو

سووہان زہدیہہ فیکرم وک گازنی بورانت

(سالم - ل ۵۱)

گاگھل چہرین، گاگھل لہوہرین۔ گاوآن۔

چہرین: لہوہرین۔ وشکہ دوو بہشہ: چہر + ین۔

چەر: په‌گی چاوگی چه‌ریدهن (= چریدن) ی ف. به. واته: له‌وه‌ران، گژوگیا و
ئالف خواردنی چوارپیټیان. نه‌مرو له زمانی کوردیدا له وشه‌ی (شه‌وچه‌ره) دا،
به‌کاردیت، واته نه‌وه‌ی که له شه‌ودا دوا‌ی نان خواردن ده‌خوریت وه‌ک: گوټز،
میوژ، بریشکه... هتد.

ټین: پاشگره.

نه‌وانه‌ی به‌ر شکستی ئیلتیزامی حاسلی رومن
له تاو بی‌نه‌و نییه‌ گاکهل چه‌رینی میری جافانن
(سالم - ل ۱۰۴)

گام: هه‌نگاو.

ده‌کا یادت به‌ په‌نهان بو دلم هه‌رده‌م جه‌فا زاهیر
له هه‌رگامی به‌ سه‌یلی می‌خه‌نتت بو من قه‌زا زاهیر
(سالم - ل ۶۹)

گاو، گا.

من شیرم و تو‌ش گاو‌ی شه‌پاری و نات‌رسی
جه‌سته‌ن که‌م و بشکټنم وه‌ک نه‌ی هه‌موو نیسقانت
(سالم - ل ۵۰)
باری دل گه‌ر هه‌لگری ده‌شکی به‌ ته‌نیا گه‌رده‌نم
حامیلی ناکا سه‌مه‌ک هه‌مدووشی وه‌ک گاو‌ی نه‌بی
(سالم - ل ۱۲۸)

گاو‌ی زه‌مین، گاو‌ی ثری. نه‌فسانه‌یه‌کی باوه له ناو گه‌لانی روژه‌ه‌لاتدا، که به‌م جو‌ره باسی
لیوه‌ کراوه: گایه‌که، که زه‌وی وا له‌سه‌ر پشته‌ی و نه‌و گایه‌یش وا له‌سه‌ر پشته‌ی ماسی.
(غیاث)

له سیحه‌ی هاته له‌رزش قه‌لیبی گاو‌ی ژیر زه‌مین نه‌مشه‌و
دلی که‌یوان له ناھی من له هه‌فته‌م ئاسمان سووتا
(سالم - ل ۲۷)

گاہ گاهن؛ جاره نا جارن، هندی جار.

جوز گاه گاهن ناه و ناله له ئه بیامی پرمیمان
نهمدیوه وا ببی له عدالت له بی به شهر
(سالم - دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

گاهی دهو؛ مه بهست کاتی توندوتیژی و تووریهیه.

گاه: جار، کات.

دهو: ← دهوان.

کهی به سالم دهرده چی سالم له بهر تیری نه زهر
دیده بی چاوت ده پکی تورکی چاوت گاهی دهو
(سالم - ل ۱۱۷)

گاهی رووتی؛ مه بهست کاتی ههزاری و دهست کورتی و بی دهسه لاتییه.

گاه: کات.

گاهی رووتی موشته ری رووتم به جان
خوشه بو رووتی گه دا پوژی هه تاو
(سالم - ل ۱۰۸)

گاهی نه زهر؛ کاتی سهیر کردن، کاتی ته ماشا کردن.

به حقیقهت سه نه ما دیده ته ئوستادی هونه
بو نگینی جیگه نه لماسه موژهت گاهی نه زهر
(سالم - ل ۶۵)

گاهی؛ جارن، کاتن، هندی جار.

زولفانی سییه ماری به نازاری دلی زار
گاهی له یه سارن به جه فا گه له یه مینن
(نالی - ل ۳۳۹)

دیده نابینای کەسێ گاهی تەماشای جۆز تۆ
نیگەرانت نییەتی خەوفی لە تەعنەیی دیگەرەن

(سالم - ل ۹۰)

بەرگی پروتی بە هەزار خەرقەیی شادی نادەم
چونکە مەحبووبە بەناز پێم دەلێ گاهی مچە پروت

(کوردی - ل ۱۴)

گەبر: ۱- کافر، بێدین، بت پەرست.

بپرید سیمرغ و برشد بابر

همی حلقە زد برسەر مرد گبر

(شاهنامه - «معین»)

واتە: سیمورغ فەری و بەرەو هەور بەرز بوووە، لە سەر پیاویکی گاور (= گەبر)
دەسوورایەو.

۲- زەرەدەشتی: زەرتوشتی، مەجووس.

تو مرد دینی و این رسم گیرانست

روا نداری بر دین گبرکان رفتن

(عنصری - «معین»)

واتە: تۆ پیاوی نایبیت و، ئەم داب و نەریته، داب و نەریتی گاورەکانە، بەرەوای
نازانی چوونە سەر ئایینی گەوران.

هەر وەها (گەور) یشی پێدەلێن، لە (تفسیر ابو الفتوح. چا ۱۰، ج ۲: ۳۶) دا، دەلێ:
بەلام جوولەکە و مەسیحی و گاورەکان (= گەورەکان)، یان دەبێ بین بە
موسولمان، یان دەبێ جزیه بدن. جزیه: کراو بە عەرەبی (گزیت) هەو ئەو شتومەک
یان پارەیه کە ئەهلی کیتاب، هەرسالە دەیدەن بە دەولەتی نیسلامی. (معین)

وشەی (گاور) ی کوردی لە گەل (گەبر) یان (گەور) دا، هاوریشەیه.

کەمەندی زولفی دوو لانه له بو گەبر و موسولمانە

دەکێشی بی موحابانە چ لەم لابی چ لەو لابی

(نالی - ل ۶۰۲)

فهرنگ و داسنی و ئهرمه‌نی و جوو

نوسه‌یری و ده‌یله‌می و گه‌بری به‌دخوو

(سالم - ل ۱۱۶)

گه‌پ؛ قسه، وته، قسه‌ی لاف و گه‌زاف و خو هه‌لکیتشان، قسه‌ی بیکه‌لک و دریز دادرپی،
قسه‌ی هیچ و پووچ.

نالی حه‌ریفی که‌س نییه ئیلف و ئه‌لیفی که‌س نییه

به‌یتی په‌دیفی که‌س نییه هه‌رزه نویسه گه‌پ ده‌کا

(نالی - ل ۱۰۰)

خانه‌قاش هه‌روه‌کو مه‌یخانه که هه‌ر ئاوابی

مه‌جلیسیکی هه‌یه نه‌مما گه‌پ و گو‌به‌ندی نییه

(نالی - ل ۵۹۴)

تاکی از توگپ و این لاف بود؟

چون توکی همسر خفاف بود؟

(خفاف - «معین»)

واته: تاکی تو قسه‌ی بی‌ه‌وده ده‌که‌یت و خو ت هه‌لده‌کیشی، به‌کیکی وه‌کو تو
که‌ی ده‌توانی بیی به‌هاوسه‌ری خفاف.

هرکجا زلف ایازی دید خواهی در جیهان

عشق بر محمود بینی گپ زدن بر عنصری

(سنایی، دیوان - «عفی»)

واته: له هه‌ر شوینیکی نه‌م جیهانه‌دا که زولفی جوانی وه‌ک زولفی نه‌یاز (=)
هه‌یاس) ده‌بینی، دل‌داریش له سولتان مه‌ممودی غه‌زنه‌وییه‌وه ده‌بینی و قسه‌ی
هیچ و درو و ده‌له‌سه‌یش له عونسوری شاعیره‌وه ده‌بینی، (که به‌شان و باهووی
سولتان مه‌ممودا هه‌لده‌دات)

گه‌دا؛ سوالکه‌ر، نه‌و که‌سه‌ی که (پاره، خواردن، جلوه‌رگ) له‌به‌ر ده‌ستکورتی داوا بکات،
ده‌روزمگه‌ر، نه‌م وشه‌یه کوردییه و هه‌ر له کۆنه‌وه چۆته زمانی فارسییه‌وه، بو

نمونه پتر له كهوت سه ده و نيو شېخى سه عدى له گولستاندا به كارى هېناوه،
وهكو دهلى: (گفت اين گداى شوخ مېذررا... برانيد) - گلستان، فروغى، ۲۷. (معين)
واته: وتى هم سوالكهره بى نابرووه دهست بلاوه... دهرېكه ن.

شهمعى مه پخانه فتيله ي نه بوو تا دوينى شوکور
شېخى خو مان به شراب دهلقى گه دايى ده فروت
(کوردي - ل ۱۴)

گه دايى كويى جانانه به شاهى عالمى نادم
گه دايى خوشتره بو من له شاهى گهر موخه يهرېم
(کوردي - ل ۲۳)

گهر بزاني جهورى حالى نىحتياج
دهستى روو ناننيتته بهر سينه ي گه دا
(سالم - ل ۲۵)

گه دا په روهر: نه وهى كه يارمتهى هه ژاران و دهست كورتان ده دات و بهرام به ريان دل
نه رمه.

گه دا: →

به نه حوالى ملووكانى گه دا په روهر دل م سووتا
له بابانا نه ميسته موسته حه ققى خير و نىحسانن
(سالم - ل ۱۰۶)

گه دا په ننگ: وهك سوالكهر، به پروالته سوالكهر.

گه دا: →

نه گهرچى زاهيرهن مسكين و دهر و نيش و گه دا په ننگم
له غه زنه ي خاترا مه محمودى گيسوويى نه يازنكم
(سالم - ل ۸۷)

گه ردا ب: ← گه ردا و.

سەرچناری چهشمهیی چاوم ئەگەر وا هەلقولێ
مەوجی گەردابی دەگاتە کۆهی گەردوون عاقیبت
(سالم - ل ۵۳)

گەرداو: گەرداب. گێژاو، شوینێک لە ناو پروبار، یان لە ناو دەریادا، که ئاوی تێدا
دەسوورپێتەوه و بەرهو ناوهوه دەچێ، ئەم شوینە ترسناکه بۆ مەلەوان و کەشتی.
رەواجی سیکهیی ساحیبقرانی مولک و میللهت بووم
نەمیسنا وێل و سەرگەردانی گەرداوی عەوامێکم
(کردی - ل ۳۲)

گەردش: جوولەو سوورپانهوه، سوورپانهوهی کەسێ یان شتێ بە دەوری خۆیدا، پویشن بۆ
شوینێ بۆ پیاوسەکردن، گورینێ بەهۆی تێپەربوونی کاتەوه، وهکو، دەلێن:
گەردشی پوژگار، گەردشی گەردوون.
گەرد: پەگی چاوگی گەشتەن و گەردیدەن (= گشتن و گردیدن) ی ف. یه. واتە:
گەران، سوورپانهوه، چەرخاندن.
ش: پاشگره و پەگ دەکات بە ناو.

سەماعە گەردشی عیشقە حەقیقەت
لە سۆفی و پەقسی تەقلیدی نەما باس
(نالی - ل ۲۳۳)
ساقی قەدەحی گەردشی گەردوون دەشکینێ
باریی کە دەبی موعتەقیدی گەردشی ئەو بە
(نالی - ل ۳۹۱)
سەری هەر مووی بەدەنم تەرزە تەمەنناییکە
گەردشی تووکی سەرم دووکه‌لی سەوداییکە
(نالی - ل ۴۶۱)
تەزەروی دل دەخوازێ بازی چاوت
کە گەردش کالە تەیرانی شکارا
(سالم - ل ۲۵)

دل قهفای خوارد و شکا کردیه نیشانه‌ی قیرقاج

گردشی تیری نیگامت له قهفا میسلی قهجر

(سالم - ل ۶۵)

گردشی مینا: سوورپانه‌وی ناسمان، سوورپانه‌وی چهرخی گهردوون، دور و زهمانه که همیشه له گهردایه، چاره‌نووس. ههروه‌ها به واتای گپران و دابه‌شکردنی پینک و جامی مه‌ی هاتووه.

گردش: →

مینا: له نه‌ئیس‌تادا. Minu. Minav. مچه‌وه‌رات و نارایشی گهردن. لیکیکی شووشه‌ییه بۆ نه‌خش و نیگار به‌کار دیت له‌سه‌ر فلز و کاشی. ههروه‌ها مینا واته شووشه‌ی شهراب، مینای چهرخ: واته ناسمانی شین. (معین)

له‌م گهردشی مینایه که‌وا دوره نه‌جه‌وره

ساقیی که‌ره‌می سایقه نالی مه‌که نیلحاح

(نالی - ل ۱۶۷)

گهردن کهج: مل کهج، سه‌رشۆر، شهرمه‌زار.

نیستاده‌و خه‌جاله‌ت گهردن کهج و ته‌ریقم

جانا به چاوی توندی مه‌روانه شهرمه‌ساران

(سالم - ل ۹۳)

گهردوون: مه‌به‌ست پۆزگار و دور و زهمانه‌یه.

چهرخ، هه‌ر شتی به دوری خۆیدا بسوورپته‌وه، ههروه‌ها به واتای ناسمانیش هاتووه.

مه‌ئین گهردوونه په‌نگ ریژی موسیبه‌ت

(گنه اول ز حوا بود و آدم)

(سالم - ل ۸۳)

گه‌رمابه: کور‌تکراوه‌ی گه‌رم نابه، واته: گه‌رماو، جه‌مام. وشه‌که سی به‌شه: گه‌رم + اب + ه.

آب = ئاب: ئاو.

ه = پاشگره.

شیخ و مره دهر فسللی به هار و گول و گهشته

نه بیامی له گهر مابه خزان و هفتی خه زانه!

(نالی - ل ۴۷۹)

گهرم جه ستهن؛ مه به ست ناماده بوونه بو راپه پراندنی کاری به خیرایی.

جه ستهن: (= جستن) ی ف. یه. واته: راپه پرین، هه لسان و دهر پرین، بازدان، نازاد

بوون.

که نالی ته وسه نی تهبعی به تهرزی گهرم جه ستهن بوو

به چه وگانی خیره د گوی دانشی دهر کرد له مهیدانا

(سالم - ل ۳۵)

گهرمهو؛ که سی که به توندی و خیرایی بروات.

گهرم + پهو.

گهرم: مه به ست توندی و خیراییه.

پهو: رمگی چاوگی رهفتهن (= رفتن) ی ف. یه. واته پریشتن.

تا گهرمهوی پنگهیی زولماتی به قابی

(ماء الخضر) ت قهتره له سه ر قهتره فیدابی

(نالی - ل ۶۲۶)

گهران به تهرهف تووه؛ گهران به دوی تووا، گهران به شوین تووا، گهران به رهو تو.

شیوهیی نه برویی تاقت هه مه جا دیته نه زهر

دمگهری دل به تهرهف تووه و هکو قیبله نه ما

(سالم - ل ۳۴)

گهز؛ گهز.

باریی به سروه کهت به شنهی نه نگه بینی گهز

گرتوویه جونبوشت به هه م ناغوشی نهی شه کهر

(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

گهزنده؛ زیان، زهره.

چاوی من بهحری موحیتی تویه بؤ دهفعی گهزند

لیت موعهییهن بی که نالی گول به دل پرژین دهکا

(نالی - ل ۱۱۴)

گهزیده‌ی مار؛ مار گهزیده، واته: ماران گان، نهوهی که مار گهزتوویهتی.

گهزیده: گهستراو، گهزراو، نهوهی که گازی لی گیراوه. وشهکه دوو بهشه: گهزید + ه.

گهزید: چاوگی کرتاوی گهزیدهن (= گزیدن) ی ف. یه. واته گهستن.

ه: پاشگروه ناوه‌لناوی بهرکار دروست دهکات.

نیشی حهیی زولفی لهیلا راسته مهجنوون کوژ بووه

خو گهزیده‌ی ماری واقهت نامری هر حه‌ی دهبی

(سالم - ل ۱۴۱)

گهزینی نهنگوشتی حیرهت؛ مبهست سر سورمان، واق و پرمان، نهفسوس خواردن، پهشیمانی.

نهنگوشت: نهنگوست، پهنجه.

له‌ناو زولفا به زاری هاته گویم نالینی دل نه‌مشه و

گهزیم نهنگوشتی حیرهت دیم له کامی نهژده‌هادا بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

گهژدوم؛ گهژدوم. دوویشک. له زمانی په‌له‌ه‌قیدا: گهژدوم Gaždum. کهژ + دوم.

کهژ: کهژ، کهج، کهج. واته: خوار، لار، چه‌ماوه.

دوم: کلک.

سه‌ربانی پر له گهژدوم و دیواری پر له مار

کولانی پر له په‌ه‌هن و سه‌حرایی پر خه‌ته‌ر

(سالم - ل ۶۸)

گهشت؛ گه‌ران، سه‌یران.

ههروهه‌ها وشه‌ی گه‌شت له چاوگی گه‌شته‌ن (= گشتن) ی ف. یه‌وه هاتووه واته:
گه‌ران، سه‌یران، سوورپانه‌وه، بوون، گه‌رانه‌وه، گۆزبان، لیکۆلینه‌وه و به‌ دوا‌ی شتی‌کدا
گه‌ران، جه‌نگ کردن، تی‌کۆشان، گواستنه‌وه، گه‌یشتن.

شی‌خم و وهره‌ دهر فەسل‌ی به‌هار و گۆل و گه‌شته
ئه‌ییامی له‌ گه‌رمابه‌ خزان وه‌قتی خه‌زانه‌!
(نالی - ل ۴۷۹)

گه‌شکه‌دار: مه‌به‌ست ماندوو، نه‌خۆش، دهرده‌داره.

که‌سی که‌ تووشی نه‌خۆشی دهرده‌کۆیان هاتی. (خال)
دهرده‌کۆیانیش جوژه نه‌خۆشییه‌که‌ تووشی مندال ده‌بی‌ت.
ده‌نووم جار جار له‌ ژیر سایه‌ی چنارا
له‌ شله‌ی ده‌نگی گونچکه‌ی گه‌شکه‌دارم
(سالم - ل ۸۱)

گه‌لله: می‌گه‌ل، می‌گه‌له‌ مه‌ر، په‌وه‌ی مه‌رو بزن، گاگه‌ل.

سه‌فی پاشانی باب ئوغلی له‌ دبی کۆسته‌وه‌ ده‌باشانا
به‌ ده‌وری گه‌لله‌دا چوماغ ده‌رکه‌ف جومله‌ چۆبانن
(سالم - ل ۱۰۳)

گه‌لوو: گه‌روو، قورگ.

نا‌بر‌ی ئاوی هه‌یاتیش تیشه‌گیم
ئاوی تیغی تو‌مه‌گه‌ر ته‌رکا گه‌لوو
(سالم - ل ۱۱۱)

گه‌لووگیر: قورگ گر، گه‌روو گر، هه‌ناسه‌بێ. مه‌به‌ست پیاوی ته‌ماعکار و ناله‌باره‌ که‌ خه‌لک
بی‌زی لی بکاته‌وه. (ثروت)

ئه‌وه‌ی قورگ بگری و دایبخات، هه‌ناسه‌بێ، بی ئۆقره‌و نا ئارامکه‌ر.

۱- به‌ دارا رساند از سکندر جواب
جوابی گلوگیر چون زهر نواب
(نظامی، شرفنامه - عقیفی)

۲- خیالی را که خسرو کرد تحریر

جوابی باز می گفتش گلوگیر

(نظامی، شیرین و خسرو - عقیقی)

واته: ۱- له نهسکه ندهره وه، وه لآمی به دارا گه یاند، وه لآمی قورگ گیری وهك زههری مار.

۲- نهو نه ندیشه یه ی که خوسره و نویسی، وه لامیکی قورگ گیریوو که پنی راگه یاند. گه لوو + گیر.

گه لوو: گه روو، قورگ.

گیر: پهگی چاوگی گرفته ن (= گرفتن) ی ف. یه. واته گرتن.

راستی جه وه ریبه تیغی زوبانی نالی

نهرم و توند ناوی گه لووگیره قسه ی پی ده بری

(نالی - ل ۶۵۴)

گهنج: مه بهست رووی جوانی یاره. به لام وشه که خوی به واتای خزنه هاتووه و کراوه به عه ره بی و بووه به کهنز (کنز).

سالم که سی به سالم ناگاته پرووی دولبر

جه معن به دهوری گهنجا هرسوو سیاه ماران

(سالم - ل ۹۳)

گهنج و نه زده ها: واته خزنه و نه زده ها. به لام مه بهست شتیکه، که دست بردن بوی یان به دست هینانی سهخت و ترسناک بیت.

حلقه حلقه زولفی سر قوبه ی هه یاسه ی که وتووه

مه حره می سپره به لی گهنجووری گهنجه نه زده ها

(نالی - ۱۳۰)

از حلقه زلف پر شکنج

در دامن ازدهاست گنج

(نظامی، لیلی و مجنون، دکتر زنجانی - ص ۱۱۹)

واته: له هه لقه زولفی چین له سهر چین و لوولت، خهزنه کهت له ژیر داوینی
نهژده هادایه، لیره دا مه بهست له خهزنه، دهموچاوی یاره.

گهنجور: خاوهنی خهزنه، خهزنه دار. وشه که دوو به شه:

گهنج + وور.

گهنج: —————>

وور: پاشگره به مه بهستی خاوهن به کار دیت.

هه لقه هه لقه زولفی سهر قوبیهی هه یاسه ی که وتوو

مه حره می سپره به لئی گهنجوری گهنجه نهژده ها

(نالی - ل ۱۳۰)

ای جاهل مفلس ار بکوشی

گنجور شوی زعلم گنجور

(ناصر خسرو، دیوان، تفنگدار - ص ۳۰۱)

واته: ئه ی نه زانی بی مایه نه گهر تییکوژی، به هوئی زانسته وه ده بی به خاوهنی
خهزنه.

گهنجی حوسن: مه بهست رووی زور جوان و دلرفینی یاره.

گهنج: —————>

نهژده های زولفی له دهوری گهنجی حوسنی حاریسه

هه لقه هه لقه چین به چین سهر تابه خواری گرتوو

(نالی - ل ۵۳۹)

گهنجی روومهت: مه بهست روومهتی زور جوانه.

گهنج: —————>

که ی به گهنجی روومهتت دهستی خه یالی من دمگا

پاسه بانی ماری زولفت تا موحیتی گهرده نه

(سالم - ل ۱۳۰)

گهنجی عاشقی، مه‌به‌ست خه‌زنه و سامانی دلدارییه، به‌های دلداری، که لای دلداری له هم‌موو
شتی به نرختره.

تاکی کونجی فمقر و گهنجی عاشقیت بۆ ده‌ست بدا
قەت ته‌ماعی عیلمی جه‌بر و کیمیا و ئیکسیر مه‌که
(کوردی - ل ۴۹)

گه‌واه: شایه‌ت، نه‌وه‌ی که به‌لگه‌بیت بۆ ساغ‌کردنه‌وه‌ی کارئ یان راستیی که‌سی یان
شتی.

شه‌هیدی عه‌شقم و مه‌مشۆن و کفتم بۆ مه‌که‌ن یاران
گه‌واهی حه‌شره بۆ ده‌عوای شه‌هاده‌ت به‌رگی خوینینم
(کوردی - ل ۲۷)

گه‌ون: گوینی. (هه‌ژار)

جینگه‌م سه‌حرایه و محشیم یار و هاوده‌م
درك فه‌رش و گه‌ون بآلینه بی تو
(کوردی - ل ۳۹)

گه‌وه‌ری نوکته: نوکته‌ی گه‌وه‌ر، نوکته‌ی وه‌ک گه‌وه‌ر، واته‌ قسه‌ی جوان و دل‌رفین و پر
واتا. وشه‌که دوو به‌شه: گه‌وه‌ر، نوکته.

گه‌وه‌ر: لیره‌دا مه‌به‌ست جوان و خوش و شیرین و پر واتایه.
به‌لام وشه‌که خۆی به واتای به‌ردی به‌ نرخ‌ی وه‌ک مرواری و نه‌لماس و یاقووت
و پیروژه‌و.... هتد، هاتووه، هه‌روه‌ها به واتای نه‌زاد و بنه‌ره‌تیش دیت.
نوکته: نکته. ع. مه‌سه‌له‌یه‌کی ورد که له‌پاش نه‌ندیشه و بیرکردنه‌وه به‌ ده‌ست
به‌ینریت. رسته‌یه‌کی جوان و کاریگه‌ر.

نه‌و گه‌وه‌ره نوکته که له‌ نالیی ده‌دزن خه‌لق
ئاوی نییه وه‌ک ئاگری بی شه‌وقی دزانه
(نالی - ل ۴۸)

گه‌ه: کورترکراوه‌ی گاه، کات، دم، هه‌ندی جار، جاره نا جارئ.

هروه‌ها به شیوه‌ی (گا) یش به‌کار دیت. وه‌کو لی‌رهدا گۆران ده‌لی:

گا سه‌ره‌و ژوره‌و گا سه‌ره‌و خواره

تالی و شیرینی دنیای ری‌بواره

(گۆران - ل ۱۲۸)

لاکین نه‌مه‌ دونه‌ی‌یه‌ گه‌هی سووره‌ گه‌هی شین

(لا یسأل من عااش و من مات و من فات)

(نالی - ل ۱۳۹)

گه‌ه تاوس و گه‌ه که‌بکن و گه‌ه بو‌قه‌له‌موون

گه‌ه ئاته‌ش و گه‌ه شو‌عه‌ گه‌هی دوودی سیاهن

(نالی - ل ۳۴۳)

سیه‌ه به‌ختانی بی‌ ده‌ولت له‌به‌ر بی‌ مالی و عوسرت

گه‌هی حه‌ممالی مالانن که‌هی عه‌لافی مه‌یدانن

(سالم - ل ۱۰۳)

عاشق و داناو موئه‌ده‌ب وه‌حشی و مه‌غروور و عه‌جوجل

گه‌ه ده‌لی سندان به‌ عاشق گه‌ه ده‌لی چاروم قوبان

(کوردی - ل ۳۴)

گه‌هواره: بيشکه، لانکه، لانک.

سه‌تخی دونیا وه‌کو گه‌هواره‌یه‌ بو‌ تیفلی به‌شه‌ر

شیره‌خواری که‌ره‌می تۆن چ سه‌غیر و چ که‌بیر

(سالم - ل ۶۶)

گه‌بشتی کولاه به‌ چهرخ؛ مه‌به‌ست ئه‌و په‌ری شانازییه.

کولاه: کلار.

کولاهی فه‌خرو ته‌عزیمم گه‌بشته‌ چهرخی ئه‌تله‌س په‌نگ

که‌ بیستم قه‌لبی میرانم له‌سه‌ر مه‌ملووکى ئاغایه

(نالی - ل ۵۶۸)

گران خیزی؛ گران خیزی، مهبست توندوتیژی و سهختییه.

خیز = خیز. ږمگی چاوگی خاسته (= خاستن) ی ف. یه. واته: هلسان.

گران خیزی له رښتارا بهانته عوډ و ته‌مکینه

به بالاتا له گیسو نه‌ژده‌ها نالاره دهیزانم

(سالم - ل ۷۹)

گران میهری دهان؛ مهبست دم و لیوی زور جوانه.

میهر: —————>

دهان: —————>

گران میهری دهانی تو بیری بهندی ترازوی دل

دهلین یه نوقته و هزنی هیچه نه نوقته سه‌نگین بوو

(سالم - ل ۱۰۸)

گوده؛ څږ. مهبست گرموله و گرژ و گینگله خواردووه له نه‌نجامی دورد و خفه‌تدا.

له سه‌رمای قه‌وسی سه‌ردی میهری تودا وا به یه هاتم

له ږنی چه‌وگانی میخنه‌تدا و مکو گو دایمهن گردهم

(سالم - ل ۸۲)

گردهک؛ ته‌پولکه‌ی بچووک، هلتوقینیکی څږ و بچووک.

وشه‌که دوو به‌شه: گرد + هک.

گرد: ته‌پولکه و به‌رزایی.

هک: پاشگره، لیږه‌دا بو له یه‌کچوون به‌کاره‌اتووه و هک: نارنجهک، میخهک... هتد.

یا گردهکی گردیکی که شیرین هه‌لیدایی

گردی نه‌کین یه‌عنی گیای لی نه‌روایی

(نالی - ل ۶۱۳)

گرفت؛ مهبست گرتن، داگیر کردن، دست به‌سه‌ر داگرتن.

گرفت: چاوگی کرتاوی گرفته (= گرفتن) ی ف. یه. واته: گرتن، به‌لام لیږه‌دا به

واتای چاوگه‌که‌ی خۆی به‌کار هاتوو.

تورکی دیدت به‌و دوو قه‌وسی حاجیب و تیری موژت
بۆگرفتی دڵ له‌ کاکۆلت عه‌لم به‌ریا ده‌کا
(کوردی - ل ۱۱)

گریانی ئاسمان؛ مه‌به‌ست باران بارینه.

تا نه‌گریا ئاسمان و ته‌م ولاتی دانه‌گرت
گوڵ چه‌مه‌ن ئارا نه‌بوو هه‌م لیوی غونچه‌ وانه‌بوو
(نالی - ل ۳۷۱)

گریه‌ کونان؛ به‌ده‌م گریانه‌وه. گریه‌ کون + ان.

گریه‌ کون: ره‌گی چاوگی گریه‌ که‌رده‌ن (= گریه‌ کردن) ی ف. یه. واته‌ گریان.
ان: باشگره‌ و که‌ دینه‌ سه‌ر ره‌گ چۆنیه‌تی ده‌گه‌یه‌نیت.
به‌نومیدی که‌مه‌رت شام و سه‌هه‌ر گریه‌ کونان
ده‌که‌ن نیزه‌اری هه‌قاره‌ت چ گه‌داو و چ نه‌میر
(سالم - ل ۶۶)

گوربه‌ی سیه‌ه: پشیلە‌ی ره‌ش.

گریه‌: پشیلە.

سیه‌ه: کورته‌کراوه‌ی سیاه، واته‌ ره‌ش.

زه‌مانه‌ قه‌ت له‌گه‌ڵ نه‌ولادی ئاده‌م با وه‌فا نابێ
وه‌کو گوربه‌ی سیه‌ه نه‌سه‌ن به‌ مه‌ردوم ئاشنا نابێ
(سالم - ل ۱۳۹)

گورگه‌ مینش؛ نه‌وه‌ی که‌ به‌ پڕاڵه‌ت باش بی‌ت و له‌ ده‌رووندا خراب بی‌ت، که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌
دۆست دابنێ و له‌ ژیره‌وه‌ دوزمن بی‌ت، نه‌و که‌سه‌ی که‌ له‌ ده‌رووندا وه‌کو گورگ
وابنێ و خۆی وه‌کو مه‌ری به‌سزمان پيشانی خه‌لك بدات، نه‌وه‌ی وه‌کو گورگ بی و
له‌ پێستی مه‌ردا بی‌ت.

میش: میش. واته مهر.

حیفرت شهبان و نیمه رهنه و نهو له عینه گورگ
نهم نهفسه گورگ میشه له گهل نهو بهد نهخته ره
(نالی - ل ۴۳۲)

نیمه بهقیعی غیرهتی تو مان حهزیره یه
نهم نهفسه گورگ میشه شهباتینی عهسکهره
(نالی - ل ۴۳۲)

گورگی باران دیده: مهبست که سیکه که شارهزا و دونیا دیده بیت، نهو که سهی که سهختی
و ناخوشی پوژگاری دیبیت.

تابی بی میهری نهبوو یهک دم وهکو سالم رهقیب
سهگ به توپین چوو له قهحتا گورگی باران دیده ما
(سالم - ل ۳۳)

گورگی سهفه: مهبست گورج و گول و خیراو به توانا له سهفه و گهشت و گوزاردا.

که لله وهک جهرهی شهبابی پر نیشات و تهر دهماغ
شیری نهر ناهوو بهر گورگی سهفه ره مچی نهچیژ
(نالی - ل ۲۲۵)

گورگین: گورگین، گهرگن، نهو که سهی که گهره، گهر. (معین)

گور + گین.

گور: گهر.

گین: پاشگره، که دهچیته سر کوتایی ناو، بوون، هه بوون، خاوه نایهتی
دهگه یه نیت وهک: بیمارگین، شهرمگین، دهردگین له زمانی فارسیدا.

بی تووکی جیفه خواری یو گورگین و بی وجود
لهم ناو و خاکه زاهیر و باتین موکه دهره
(نالی - ل ۴۲۰)

گوریزه؛ گوریز. هه‌لاتن، پ‌اکردن. هه‌روه‌ها ر‌مگی گور‌یختن (= گریختن) ی ف. یه. واته: هه‌لاتن.

له کاری هائیل و سه‌عبا گور‌یزه چاره‌یی مه‌ردوم
ره‌هاکهن سالمی بیدل له عه‌شقا ماوه بی پ‌ه‌روا
(سالم - ل ۳۷)

گور‌یزان؛ به‌دهم هه‌لاتنه‌وه، به‌دهم پ‌اکردنه‌وه.

گور‌یزه: →

ان: پ‌اشگره به مه‌به‌ستی چۆنیه‌تی.

له حه‌مله‌ی رای‌یی هیندی غه‌م شه‌هی شادی گور‌یزانه
سه‌راسه‌ر له‌م ره‌هه ئیقلیمی دل پ‌امالی فیلانه
(سالم - ل ۱۲۹)

ره‌فیکی کونجی میحنه‌ت عاجزن هه‌رشه‌و له نالی‌نم
گور‌یزانن له‌به‌ر لیشاوی به‌حری مه‌وجی ئه‌سرینم
(کوردی - ل ۲۶)

گور‌یزدان؛ هه‌لاتن، پ‌اکردن.

گور‌یزه: →

قه‌ت گور‌یز نه‌دا له‌تیری موژه‌ت

ئه‌ی به‌سا سه‌خت جان و بیمارم

(سالم - ل ۱۸)

له مه‌ه‌تابا که دل دی په‌رچه‌می وه‌ک عه‌قره‌بت ئه‌مشه‌و
گور‌یزی دا له عه‌قره‌ب که‌وته چاه‌ی غه‌بغه‌ب ئه‌مشه‌و
(سالم - ل ۱۱۸)

گوزاره؛ گذار. تیپه‌ر بوون. به‌واتای شوینی تیپه‌ر بوونیش هاتوه.

له میه‌ری موو برۆ و زولفت به‌داوه

گوزاری مورغی دل ئه‌سله‌ن نه‌ماوه

(سالم - ل ۱۳۳)

گوزارشت؛ گوزارش. لیکدانهوه و راژه کردنی مهسهلهیهک، لیکدانهوه و دریزه پیدانی ههوال
یان کاریکی نهجامدراو.

وهعزی عولهما کوردی لهناو مهجمهعی عوشاق
بیعهینی قسهی قوم و گوزارشتی عهزابه
(کوردی - ل ۴۵)

گوزهر؛ تیپهپین، ههروهها بهگی گوزهردهن و گوزهشتهن (= گذردن و گذشتن) ی ف. یه.
واته تیپهپین.

له گههکه کۆنهکاندا ههرشوینی ناوهپراست بوایه، یان سهری چوار پینان و
کۆمهله دووکان و چایخانهکان پینان دهوترا گوزهر (= گذر). (معین)

نیمدادی قهتخی بابی زویانم به فهزلی تو
زووبی که ئهوهلین گوزهری پرد و مهعبهه
(نالی - ل ۴۳۶)

یاخۆ پهله بهفریکی که نهسلهن نهشکابی
قهندیلی مونیر و گوزهری ناب و ههوابی
(نالی - ل ۶۱۱)

گوزهرکردن؛ تیپهپین، رویشتن.

گوزهر: —————>

لهگهله دل شهته سالم گهر نهجاتم بوو له تاراننا
بههشت نهریبته دهشتی ره ی به تاراننا گوزهر ناکهم
(سالم - ل ۱۶)

مهتاعی خانه پایهندازی غهمزته
نهگهر بو شاهراهی دل گوزهر کا
(سالم - ل ۳۰)

ئەگەر چى خاك و خۇلى رەھگوزارم
بەسەرما خۇ گوزەر ناکا سەباتان
(كوردى - ل ۳۵)

گوزەشت؛ تىپەرى.

وہسل و سەفا و كەيف و زەوق ھەفتەيى بوو چ زوو گوزەشت
باز من و بيكەسىي و غەم كەوتينە لاوہ دەق بە دەق
(سالم - ل ۷۶)

گوزەشتە؛ رابوردو، تىپەرىبو، بەسەر چوو.

نەي لە نألينا چ گوستاخانە بو ئەربابى سەمە
باسى ئەييامى گوزەشتەي كەيقوياد و كەي دەكا
(سالم - ل ۲۹)

بو گوناهانى گوزەشتەم لە خەجالەت...
كوا قووەتى نوتقم كە بكەم زىكزى تەرىقى
(سالم - ل ۱۴۸)

گوستاخانە؛ نازايانە، دليرانە، بىترسانە.

ھەروھە بە واتاي بيشەرمانەيش ھاتووہ.

نەي لە نألينا چ گوستاخانە بو ئەربابى سەمە
باسى ئەييامى گوزەشتەي كەيقوياد و كەي دەكا
(سالم - ل ۲۹)

گوشايش؛ كوردنەوہ.

بەو دەستە كەوا مەرھەمە بو ئو دلى خەستە
بەو پەنجە كە بو بابى گوشايش ئوہ ميفتاح
(نالى - ل ۱۶۵)

گوفتار؛ قسە، واتە: گوفت + ار.

گوفت: چاوگی کرتاوی گوفتهن (= گفتن) ی ف. یه. واته: وتن.
ار: پاشگره.

گوفتاری نۆشی شاهیدی سهد شهیدی فانیقه

پوخساری خوۆشی (اظهر من) شهمسی نهنومه

(نالی - ل ۴۲۶)

پهنگی گول گیانا وهکو پوخسارهکته پهنگین نییه

شهککهری میسری وهکو گوفتارهکته شیرین نییه

(کوردی - ل ۵۱)

گوفتاری نۆشی شاهیده: قسهی خوۆش و شیرینی دلبر.

گوفتار: →

نۆش: ههرشتیکی خوۆش و شیرین و سازگار، ههنگوین.

شاهید: شاهد. ع. لیژهدا مهبهست: یار، دلبر، خوۆشهویسته.

گوفتاری نۆشی شاهید سهد شهیدی فانیقه

پوخساری خوۆشی (اظهر من) شهمسی نهنومه

(نالی - ل ۴۲۶)

گوفت و شنه: قسهو بیستن.

گوفت: ← گوفتار.

شنه: پهگی چاوگی شهنیدهن (= شنیدن) ی ف. یه. واته بیستن.

سامیعه و نوتقم له تهکلیفاتی دنیا فاریغن

نیمه بی تو تا لهگهڵ کس تاقتی گوفت و شنه

(سالم - ل ۱۱۷)

گولهوراره مهبهست شوخ و شهنگ و دهموچاو وهک گوله.

عوزار = عیزار = عذار. ع. روو، دهموچاو.

دیده هه‌لنایی له سهیری گولعوزارانی جیهان

(تاترا دیدم نکردم جذبه دیدارت هوس)

(سالم - ل ۷۳)

له ههمدردت مه‌که وه‌حش‌ت وهره بولبول ره‌فیقت هات

بنالین با به‌جووت هه‌ریه‌ک ره‌ه‌هنده‌ی گولعوزاریکی

(سالم - ل ۹۶)

گول: مه‌به‌ست رووی جوان، یان دل‌به‌ره. یار، خو‌شه‌ویست.

چه‌نده خو‌شه داب‌نیشین دوو به دوو ئه‌من و گولم

داکه‌ویتن مودده‌عی له‌و خواره هه‌روه‌ک ده‌ستی که‌ر

(نالی - ل ۲۰۳)

بی دیده‌وو دیداری هه‌موو خوینه ده‌گرینم

یه‌عنی گول و نه‌رگس که نه‌بی لاله ده‌نیزم

(نالی - ل ۲۷۷)

دلی تووتی له په‌روازا له‌سه‌ر گول له‌نگه‌ری راگرت

که یاری شوخ و شیرینم سه‌هر وه‌سمه‌ی له نه‌برودا

(سالم - ل ۲۱)

به چینی زولفی وه‌ک بولبول نیحاته‌ی دا له ده‌وری گول

به‌موو هه‌رسوو له پینگه‌ی موو به رووی دلما ده‌که‌ی په‌رژین

(سالم - ل ۹۵)

دا بینه به په‌هلوویی روخا سه‌له‌قه‌یی گیسوو

مه‌تبووعه به نه‌ترافی گولی سونبولی خو‌ش بوو

(سالم - ل ۱۱۵)

گول ناته‌شی: گولی ناته‌شی: گولی سوور. (معین)

گولی ناته‌شی: گولی سوور، گولی سووری. (عمید)

ناتهش: —————>

تاغی یو باغی یو باغی گول و نهیرهنگ و فەنی
شاد و شادابه بهگول ناتهشی یو نـارهوونی
(نالی - ل ۶۶۸)

گولاهشین: کورتکراوهی گول ناتهشین، واته گولی ناتهشین، گولی ناگرین، گولی که له
گەشی و سووریدا نهوهنده درمخشان و تهپ و پاراو بیت، وهکو گولی ناگرین وایی.

ناتهش: —————>

گهرمی و تهپی بههاره که پشکو کوژایهوه
پشکوژی گولاهشین به نهسیم بوو گهشایهوه
(نالی - ل ۵۴۸)

گولامیز: کورتکراوهی وشە (گول نامیز) و (گول نامیزه) واته تیکه لاو به گول، تیکه له به گول.
نامیز: نامیز، بهگی چاوگی نامیزیده و نامیختن (= آمیزیدن و آمیختن) ی
ف. یه. واته تیکه له بوون.

یا گومبهدی نهزه تگه هی نیو باغچه سهرابی
نه لوانی گولامیز و شهکه بیزی تیابی
(نالی - ل ۶۱۲)

گولبن: درمختی گول، داری گول. وا دزمان له بنه پرتدا (گولبن) بووه، واته بنه گول، به لام
نهمپۆ وشە گولبن له کوردستاندا بو ناوی کچ به کار دیت.

هم گولبەنی بی خاری هم مهزعهی نهزهاری
هم مهزهنی نهسراری نیسپاتی مهزایا کچ
(نالی - ل ۱۶۱)

گولبن: بنه گول، دار گول، درمختی گول، سووره گول.

گولبەنی قەدەت له قوببەیی سینه غونجەیی کوردووه
غونجە بهم شیرینییه قەت نهی شهکه نه یکردووه
(نالی - ل ۵۴۴)

گول بیژ؛ مه‌به‌ست بۆنی خوۆشی گول بلاو کردنه‌وه‌یه.

گول بیژ، گول بیژان، گول له هیله‌ك دان، كه ده‌بیته هۆی بۆنی گول بلاو
کردنه‌وه.

بیژ: بیز، پمگی چاوگی بیخته‌ن (= بیختن) ی ف. یه. واته: بیژان، له هیله‌ك دان.

ده‌ماغ نه‌مرو عه‌تر ئالوودو موشك نه‌فشان و گول بیژه
(مگر بوی صبا آورد سوی زلف تاتارت)
(کوردی - ل ۱۲)

گولچین؛ گول چن، گول چن، نه‌و که‌سه‌ی که گول ده‌چنی.

چین: پمگی چاوگی چیده‌ن (= چیدن) ی ف. یه. واته گول یان میوه له دره‌خت
کردنه‌وه.

به‌لام له زمانی کوردیدا چاوگه‌که‌ی (چنین)ه‌و پمگه‌که‌یشی (چن)ه.
له‌بت شه‌ککه‌ر خه‌تت عه‌نیه‌ر موژت خه‌نچه‌ر قه‌دت عه‌رعه‌ر
له‌ عیشتت دل وه‌کو بولبول له رووتا گول وه‌کو گولچین
(سالم - ل ۹۵)

گولده‌سته‌ی حوسن؛ مه‌به‌ست شوخ و شه‌نگی یاره.

قبوول ناکه‌م خه‌یالیشت له ناو دلدا موقیمی بی
نه‌وا په‌ژمورده بی گولده‌سته‌یی حوسنت له مه‌جمه‌ردا
(سالم - ل ۲۲)

گولروخ؛ مه‌به‌ست شوخ و شه‌نگه، نه‌وه‌ی که ده‌موچاوی له جوانیدا وه‌کو گول وابیت.
دلبه‌ر، یار.

پوخ: ده‌موچاو.

ته‌نگ ده‌هانی دولبه‌رم حه‌سه‌ره‌تی دایه گولپروخان
وا دلی غونچه بوو به خوین په‌رده به په‌رده توو به توو
(سالم - ل ۱۱۲)

هەرچی گولبروخ که جازیبی دل بن

(اثر رنگ و بوی صحبت اوست)

(سالم - ل ۴۸)

گولشه کهر؛ گولشه کهر. مه بهست دم و لئوی جوانی یاره. په پهی بهرگی گولنی سووری
تیکه لای و پهروه ده کراو به شه کر.

هروه ها (گولفهند) یشی پی دهلین: (عقیفی)

ده نئیمه زهرفی خاتر یادی بۆسه ت

نه گهر ته بعم ته مه ننا ی گولشه کهر کا

(سالم - ل ۳۰)

گون گهشت؛ سهیرانگاه.

گهشت: چاوگی کرتاوی گهشته ن (= گشتن) ی ف. یه. واته: گهران، سووران،
سووران هوه... هتد.

بۆ منی پر غم چ حاصل سهیری باغ

خاسسه گول گهشتی چه من بۆ بیغه می

(سالم - ل ۱۴۸)

گولنار؛ گولنار. کورتکراوه ی گولنی هه نار.

زولف نه گهر دوو که له دوو که له بهری گولناری نییه

سهروه گهر قامه تیی که ی سهروی په وان باره وهره

(نالی - ل ۴۱۳)

کهوا دارایی زهر کورته که مه ر چین جیبه گولناری

کلاو لار چاو خومار شیرین سوار خال میسکی تاتاری

(کوردی - ل ۵۶)

غه بغب و خال و لهب و توپه یی یار

سونبول و سیب و به نه فشه و گولنار

(سالم - ل ۵۷)

وهكو له‌علی له‌بت دئ ئەشکی ئالم

له عیجزا گەر ببینم رهنگی گولنار

(سالم - ۵۸)

ئەشکی دیدم رهنگی گولناری هیه

ئەلوهداع ئەی نار پستان ئەلوهداع

(سالم - ۷۵)

گول و مول، گول و شەراب، گول و مەی، ئەم زاراوه‌یه بەکار دیت بۆ بەزم و کۆژی شادی و خۆشی و خواردنەوه، له شوێنێکدا که گول و گولزاری تێدابیت.

گولێ زۆر، چۆرەهای گول. له دەستنووسەکانی دیوانی نالییدا دەبی (گل و مل) نووسرابیت، له‌بارتر و گونجاوتره ئەگەر بنووسری (گول و مول) یان (گول و مول). ئەمەیان له شیعری کۆندا زۆر بەرچاو دەکەوێت و باوه.
مول: شەرابی تری.

ئەو فەوت و وفاتە سەبەبی عەهد و وفاتە

چوو ساعیقەیی بەردی عەجووز و گول و مول هات

(نالی - ۱۴۲)

مەجلیسیکی چەمەن و بولبول و بەزمی گول و مول

بە دووسەد مەدرەسەو و دەرس و کیتابی نادەم

(نالی - ۳۰۶)

دامینی بە ئەنواعی گول و مول خەملابی

گەنجیکی تێدابیت تیلەسمی نەشکابی

(نالی - ۶۱۴)

لێرەدا (عنصری) وشەیی مول (= مل)ی بەکارهێناوه بە واتای شەرابی تری.

بەزینە جام اندرون لەل مل

فروژندە چون لاله بر زرد گل

(عنصری - معین)

واته: شهرابی تری له ناو جامی زیریندا، ورشه و پروناکی بلاوکه ره وهیه، وهکو
گولاله سوورهی سر گولی زهره.

گولی ناته شی: ← گول ناته شی.

وهك گولی ناته شی خه ملیوه به بهرگی چه مهنی

قامه تی ناره بهره ناره وهره ناره وهنه

(نالی - ۵۲۶)

گولی دهم دراو: مه بهست گولی گه شه، گولی پشکورتوو.

گول که یاغیی و دهم دراو بوو که وته لاف و پهنگ و بوی

باغه بان گوئی گرت و وا هینای به دهستی بهسته بوی

(نالی - ۶۹۱)

گوم گه شته: گوم بوو، ون بوو، بزد بوو.

گه شته: ناوی بهرکاره و واته: بوو. که دوو به شه.

گه شت + ه.

گه شت: ← گول گه شت.

ه: پاشگره.

به حقی جه پری هه یاسه ی زهر و کاکولی سهری

دلی گوم گه شته یی من کوشته یی پشت و که مهره

(نالی - ۴۱۴)

گونبه دی دهوران: مه بهست ناسمانه، گهر دوون.

گونبه د: ← گونبه دی که یوان.

دهوران: دهوهران. دوران. ع. رۆژگار، زهمانه، سووران وه.

وا دل له خه یالاتی که سئ پر غه مه نیمشه و

پرووی گونبه دی دهوران له هه ناسم تمه نیمشه و

(سالم - ۱۲۰)

گونبه‌دی که یوان؛ مهبست فله‌کی حه‌وته‌مه، که تایبه‌ته به که یوان. (عقیفی)

گونبه‌د: گومهن، گومه‌زی، که به شیوه‌ی نیوه دائیره‌یی و یان هیلکه‌ییبه و، له‌سه‌ر خانووی گه‌وره و بالا‌خانه و مزگه‌وت، به‌خشت و گه‌ج و کاشیکاری دروست ده‌کری.

که یوان: —————>

سه‌یوان نه‌زیری گونبه‌دی که یوانه سه‌بز و ساف

یاخۆ بووه به دائیره‌یی نه‌نجومی قویوور

(نالی - ل ۱۸۶)

گونجایش؛ گونجان، جینگه دان و جینگه بوونه‌وه.

وشه‌که دوو به‌شه: گونجای + ش.

گونجای: ره‌گی چاوگی گونجاندهن (= گنجانندن) ی ف. به. که له کوردیدا

(گونجانندن) هو ره‌گه‌که‌ی (گونج) ه.

به‌لام (گنجانندن) له فارسیدا دوو ره‌گی هه‌یه که: گونج و گونجای (= گنج و

گونجای).

ش: پاشگره و ره‌گ ده‌کا به‌ناوی چاوگ.

عیشقت له دل و دیده‌یی پر ئەشك و ئەله‌مدا

گونجایش و ته‌سکینی نییه زۆره له که‌مدا

(نالی - ل ۹۳)

گونجشك؛ چۆله‌که، پاساری.

بو خالی له‌بت زولفی سیه‌ه دامه هه‌موو ده‌م

گونجشك سیفت له‌م ره‌ه ناکامه هه‌موو ده‌م

(سالم - ل ۸۶)

گوسفه‌ند؛ مه‌ر.

نوکه‌رو سواره‌ی تفه‌نگدارت سه‌راسیمه‌ن هه‌موو

نه‌زمی تی‌کچوو مانه‌وه وه‌ک گوسفه‌ندی بی شوان

(سالم - ل ۹۲)

گۆ: گوی. تۆپ، تۆپئی که له دار دروست دهکرا و به گۆچان به سهر ئه سپه وه یاری پئی دهکرا
و پئیان دهوت چه وگان بازی.

شوکور نالی سهری خه سمت وه کو گۆ
به خۆراییی نهک به یاری که وته بهر شهق
(نالی - ل ۲۵۴)

بئی نهگهر بیته دهوت دیدهبه بهر شهق وه کو گۆ
نییه زاتیشی نهیئی دل چ بکا قور به سه ره
(نالی - ل ۴۱۴)

گۆبهنده: ههرا و هوریاو دهنگه دهنگ. (خال)

خانهقاش ههروهک مهیخانه که ههرا ناوابی
مهجلیسیکی ههیه نه ماما گهپ و گۆبهندی نییه
(نالی - ل ۵۹۴)

گۆز: گور، کهری وهحشی.

سمی گۆز و سهری بههرا مه جیی تیر
نیگیای نا هوویی من گهر بیته مهیدان
(سالم - ل ۸۹)

گۆش: گوی.

له و گهردهن و عیقده که پره گهردهن و گۆشت
بهو پئییه که نارم که پره دامهن و کۆشم
(نالی - ل ۲۸۰)

بیهوودهیه له گولزار نهفغانی بولبولی زار
ناگاته گۆشی یاران نالینی بئی قهراران
(سالم - ل ۹۲)

گۆشادیی عوقدهی خاتره: مه بهست ئه وهی که ده بیته مایه ی نارامی و خوشی دل و دهروون.

خاتر: ← خاتری جمع.

گوشادیی عوقدهیی خاتر نیگاری بوو ئه ویش رابورد
دلی پر میحنه تم شادی به یاری بوو ئه ویش رابورد
(سالم - ل ۵۵)

گۆشهواره: گواره.

ره قیب و مودده عی فیتنه و عه لاقه ی چاوی جادووتن
له گۆشه ی گۆشه واره ت نائی بی هارووت و مارووتن
(نالی - ل ۳۲۶)

گۆشه ی کولاه گه یشتنه ناسمان، مه به ست ئه و په ری شانازی و سه ره ره زییه.
کولاه: کلاو.

ئه گهر فهرقم بگاته مه رکه زی خاکی که فی پئی یار
ده گاته ناسمان گۆشه ی کولاه ی ئیف تیخاری من
(سالم - ل ۹۳)

گۆشهواره: گواره.

به مه رگی تۆ له عی شقی گۆشه واره ت
(ز چشمانم بیوفتا دست پروین)
(سالم - ل ۹۵)

گۆگردی نه چه ره: گۆگردی سوور. مه به ست ئیکسیره، چونکه ئیکسیر له و دروست ده کریت و
ئه ویش به شی هه ره زۆری ئیکسیره. (غیاث)

ئیکسیر: →

له لای کیمیا گه ره کان گۆگردی سوور له قه بی زیره. (عیفی)
گۆگردی سوور = فسفۆری سوور، ئیکسیری دروستکراو له و په ری سووریدا.
گۆگردی سووری زه رده شتی: ناگر، داری داگیرساو. (معین)
ته مامه خوّم وه ها وون که م به ناکامی له تاو جه ورت

ههتا دهـمـرم له دلمابئی وهکو گۆگردی نهحمر بم

(سالـم -ل ۸۰)

گۆی پستان: گۆی مهـمـک.

نهـگـهـر دهـسـتم دهـگـاته گۆی پستان

دهـکـهـم گۆی مهـتـهـبـم بیرون له مهـیدان

(سالـم -ل ۸۹)

گۆی چاهی زهنهـخدان: چالی چهـناگهـی خـرو جوان.

گۆ: —————>

چاه: —————>

زهنهـخدان: چهـناگهـ.

نارنجی زولهـیخایه گۆی چاهی زهنهـخدانت

تهـوقی ملی شیرینه پاوانهـوو خهـلـخـالت

(سالـم -ل ۵۲)

گۆی دانش دهرکردن له مهـیدان: مهـبهـست سهـرکهـوتن و زال بوونهـ.

گۆ: —————>

دانش: —————>

که نالی تهـوسهـنی تهـبعی به تهـرزی گهـرم جهـستهـن بوو

به چهـوگانی خیرهـد گۆی دانشی دهرکرد له مهـیدانا

(سالـم -ل ۳۵)

گۆی زهنهـخدان: مهـبهـست چهـناگهـی خـرو جوانهـ.

گۆ: —————>

زهنهـخدان: چهـناگهـ.

چونکه نهـو گۆی زهنهـخدانی ههـیه

قامهـتم شتیهـی چهـوگانی ههـیه

(سالـم -ل ۱۳۴)

گۆی سەر بە مۆر؛ مەبەست گۆی مەمکی دەستکاری نەكراوه، گۆی مەمکی نەببێراو و دەست
بۆ نەبەردراو.

خۆش لەسەر سینهی سەری هەلداوه دوو گۆی سەر بە مۆر
مات و حەیرانم كە عەرعر كەى هەناری گرتووه
(نالی - ۵۳۸)

گۆی سیمین؛ مەبەست چەناگەى خەو جوان و سپییه.

گۆ: →

سیمین: →

خەم دەبى چەوگانى زولفت بۆ زەنەخ
و هەر چ خۆش بازى بە گۆى سیمین دەكەى
(سالم - ۱۵۳)

گۆی عاچ؛ ئەو تۆپەى كە لە عاچ، یان شفرەى فیل دروست دەكەرى بۆ یارى چەوگان بازى،
یان یارى تر.

لێرەدا مەبەست مەمكى خەو سپى و پتەوه.

گۆ: →

عاچ: ع. هەردوو دانى درىژى فیل كە هۆى بەرگرى و خۆ پاراستنە و بۆ زێوهر
سازى بەكار دێت.

پستانى دولبەرم بە نەزاکەت لە چینی زولف
و هەك گۆیى عاچە بۆ خەمى چەوگانى ئابنوس
(سالم - ۷۳)

گۆی عەرسەى بازى؛ تۆپى مەیدانى بازى.

گۆ: →

عەرسە: →

سەر لافى ئەوھى لىندا گۆزى عەرسەى بازىت بى

پورسىد بۇ نەببىو تاب بۇ زەرىسەتى چەوگانىت

(كوردى - ل ۱۳)

گۆزى مەتلەب بىرونكردن لە مەيدان؛ مەبەست سەرکەوتن و گەيشتن بە ھىواو ئارەزووھ.

گۆ: —————>

بىروون كردن: دەرکردن، بىروون: دەرھوھ.

ئەگەر دەستم دەگاتە گۆزى پستان

دەكەم گۆزى مەتلەبىم بىروون لە مەيدان

(سالم - ل ۸۹)

گۆزى ناسمان كەربوون؛ مەبەست گرمەگرم و تەقەى زۆر بەرزى تۆپ و تەفەنگە.

ھەى خوا رۆ لەو دەمە چى كرد تەقەى تۆپ و تەفەنگ

سەر زەمىن تارىك و دونيا تۆز و كەر گۆزى ناسمان

(سالم - ل ۹۸)

گيانا؛ مەبەست دلبەرە، واتە ئەى گيانەكەم، ئەو پىتى ئەلىفەى كە لە كۆتايىدا ھاتوھ، بۇ

بانگ كردنە.

رەنگى گۆل گيانا ھەكو پوخسارەكەت رەنگىن نىيە

شەككەرى مىسرى ھەكوو گوفتارەكەت شىرىن نىيە

(كوردى - ل ۵۱)

گيان سەخت؛ ئەو كەسەى كە بە ئىش و نازارەوھ گيانى دەرېچى، يان ئەو كەسەى كە زۆر

بەرگەى نازار و ئەشكەنجە بگرى.

بە يەزدان حاجەتى كوژتنى نىيە ھىجرانتان مەرگە

چ فايدە ھەر ھەكو كوردى ئەوئىش گيان سەخت و بىمارە

(كوردى - ل ۴۶)

گياھ: گياھ. گياھ.

تا بوو به جایی مه‌تله‌عی خورشیدی به‌ختی پَوم
سووتا گیاه و تیشنه‌و خوشکیده بوو شه‌جهر
(سالم - ل ۶۷)

گیر و دار؛ هراو هوریا، دهنکه دهنگ و هاواری جه‌نگاوهران و شه‌پرکهران. نهم وشه‌یه
بینکها‌تووه له دوو پهمگی فارسی و تیپی (و) به‌ستوونی به‌یه‌که‌وه.
گیر: پهمگی چاوگی گرفته‌ن (= گرفته‌ن) ی ف. یه. واته‌گرتن.
دار: پهمگی چاوگی داشته‌ن (= داشته‌ن) ه، واته‌ه‌بوون.
نیلتیقای پولا و ناسن همر نیزاعه و گیر و دار
جه‌معی ماء و نار و زهند و زنده‌وو مهرخ و عفار
(نالی - ل ۱۷۰)

گیری نمه‌ک بوون؛ نمه‌ک گیر بوون. نه‌و که‌سه‌ی که نانی یه‌کینکی خواردبی و نهمه بوو‌یته
هزی نه‌وه‌ی که نه‌توانی خراپه‌ی به‌رام‌بهر بکات.
نمه‌ک: مه‌به‌ست نانه، و وشه‌که به واتای خو‌ی دیت و زور جاریش له‌گه‌ل ناندا
دیت و ده‌لین نان و نمه‌کی فلانی خواردوه.
گیر: ← گیر و دار.

به‌ختی سووتی سا له پنی حه‌ق حه‌ق حه‌قی لی وهرگری
به‌د نمه‌ک گیری نمه‌ک بی وه‌ک نه‌وان دایان به‌مان
(سالم - ل ۱۰۱)

گیسوو؛ پرچ و نه‌گریجه، مووی دریزی سه‌ری ژنان.

له بابانا گرفتارن په‌ریشان خاتر و بیکه‌س
به جه‌معییات سیه‌ه. به‌ختانه وه‌ک گیسووی خووبانن
(سالم - ل ۱۵)

حیکایه‌ت خوانه‌تووتی دل به‌دهوری دامی گیسوودا
مه‌زنه‌ه‌کسی خو‌ی دیوه له ناو ئاوینه‌یی پروودا
(سالم - ل ۲۰)

نیسبتهتی رووم دا به گول گیسووی به میشک

سههوه حهرفی نهوهلم سانی خهتا

(سالم - ل ۲۵)

نهگهرچی زاهیرهن مسکین و دهرویش و گه‌دا ره‌نگم

له غه‌زنه‌ی خاترا مه‌حموودی گیسووی نه‌یازینکم

(سالم - ل ۸۷)

گیسوو که‌مه‌ر کردن، مه‌به‌ست په‌خشان کردنی پرچ و نه‌گریجه‌ی یاره تا ده‌گاته ناوقه‌د.

گیسوو: —————>

په‌ریشانم ده‌کا وه‌ک مولکی بی شاه

له قامه‌ت هر سه‌هر گیسوو که‌مه‌ر کا

(سالم - ل ۳۰)

گیسووی خوبیان؛ پرچی شوخ و شه‌نگه‌کان.

گیسوو: —————>

خوبیان: —————>

له بابانا گرفتارن په‌ریشان خاتر و بی‌کس

به جه‌معیه‌ت سیه‌ه به‌ختانه وه‌ک گیسووی خوبیان

(سالم - ل ۱۰۲)

گیسووی خه‌می پر شکه‌ن؛ خه‌می گیسووی پر شکه‌ن. لولویی پرچی چین له‌سه‌ر چین.

گیسوو: —————>

خه‌م: —————>

شکه‌ن: ره‌گی چاوگی شکسته‌ن (= شکستن) ی ف. یه، واته شکاندن.

کاشفی کوفره له روو کافری دین

تاری گیسووی خه‌می پر شکه‌نت

(سالم - ل ۵۴)

گیله: گلهیی، دهربرینی دلتهنگی و نارپهزایی به نهرمی بهرامبهر به دوست.

یار گلهی بوو له دلم چونکه نهسوتا له فیراق

له قسهی ناحهقی نهو سالمی مسکین خه جلا

(سالم - ل ۲۶)

گیژ: تیرهیه که له ناوچهی کفری. (تاریخ مردوخ - ج ۱ - آیت الله شیخ محمد کردستانی

- ۱۰۸)

ههروهها به واتای وږ و ههپیش هاتوو.

گویدریژی بار و کورتان بهرز و پالانیی بهزین

چوست و وریاتر له گوی کورتانی پالانیی و گیژ

(نالی - ل ۲۲۷)

ل

لاجلهوا، نهسپى تهرييهت نهكراو، نهسپى تور و سهركيش.

نهسپهكهى چهوت و سيهه عهينه[ن] وهكو تاليعى خوم
سهقهت و ساتمهزن و لاجلهو و لوقمه بهرى
(سالم - ل ۱۴۵)

لارهيبا؛ لاريب. ع. بنگومان، نهوهى كه گوماني تيدا نهبيت، قورئاني پيروژ.
شهعائير يهك بهيهك مهسروروى سيري غهيبى لارهيبى
مهساعىي سهر به سهر مهشكوروى دهركى بهيتى باريى بى
(نالى - ل ۶۳۶)

اي نگارندهء صحيفهء غيب

نام تو صدر صحيفهء لاريب

(هاتفى - «معين»)

واته: نهى دانهرى كتيبى غهيب، واته قورئاني پيروژ، ناوى تو پيشهكى لاپهري
قورئانه.

لاغر؛ لاغر. له، لاوان، باريك و كهه گوشت.

ئەوئەندە چەرخى داوم چەرخەيى چەرخ
سەراپا لاغرم وەك رشتەيى ريس
(سالم - ل ۷۴)

لاغرى تاليع؛ مەبەست بەدبەختيىيە، چارە رەشيى.

لاغر: →

لاغرى تاليع شكاندى ھەسرەتا بازوقەدى
ئەختەرى بورجى موزەففەر خۆى لە ئىمە كرد نيهان
(سالم - ل ۹۸)

لاغىرتەن؛ بارىك ئەندام، لەش بارىك، لەپوللاواز.

لاغىر: لاوان، لەپ.

تەن: لەش.

ئەسمەرە لاغىر تەنە بالا ميانە كەچ كولاھ
سوخمە سەوزە مەيتەن ئالە چاۋ خومار ئەبرۆ كەمان
(كوردى - ل ۳۴)

لاك؛ لەك. بى نرڭ، ھىچ و پوچ، بى دەسەلات.

مۈنەججىم كەرگەس و لاشەى لە لا شەيئىكە نەيزانى
كە ئەم ئەفلاكە چەند لاکە كە ئەم گەردوونە چەند دوونە
(ئالى - ل ۵۲۱)

با مردم لك تا بتوانى بمياميز

زيراكە جزاز عار نيايد زلك و لاک

(عیوقى - «معین»)

واتە: لەگەڵ خەلکى ھىچ و پوچ تا دەتوانى تىكە لاۋى مەكە، چونكە بىجگە لە
عار ھىچ لە دەستى ھىچ و پوچ و بىدەسەلات نایەت.

لاله؛ گولالە، گولالە سوورە، ھەروەھا جۆرە چرایەكە بلوورىكى شوشەيى ھەپەو مۆمى
تىدا دادەنرى.

بئى ديدە و دیداری هەموو خوینە دمگرتیم
یەعنى گۆل و نەرگس که نه بئى لاله دەننیزم
(نالی - ل ۲۷۷)

نالی وەکو لاله که شهیدى غەم و داغە
لەم باغە بفرموو که ئەویش لێرە دەننیزم
(نالی - ل ۲۷۹)

ریشتهی زهوق و ئەلەم دیتە موقابیل بە ویسأل
دلى من لالهى ئەو دیدەیی ئەو عەبەهرى من
(سالم - ل ۹۴)

وەك گۆل جگەر بە خوینم و وەك لاله دل بە داغ
بۆ سئوى رووت شقایقى رووم پەنگى بوو بە بەى
(كوردی - ل ۶۳)

لاله روخ؛ مەبەست دەموچاو سوور و سپى و جوانە.

لاله: →

روخ: →

یەك نىگەھ پەونەقى باغى ئیرەمى خستە دلّم
دلپەرى لاله پوخى گۆل بە دەنى غونچە دەمى
(سالم - ل ۱۴۹)

لاله كولاھ؛ كلاًو سوور.

لاله: →

كولاھ: →

رەباحین پەرچەم و لاله كولاھ و یاسەمەن تۆرە
بەنەفشە خال و نەرگس چاو و گۆل زار و سەمەن ساقە
(نالی - ل ۴۵۵)

نەرگس نیکهه و ساق سه‌مه‌ن کورته به‌نه‌فشه‌ن
موو سونبول و پرومه‌ت گول و هم لاله کولاهن
(نالی - ل ۳۴۱)

لاله‌ی همرا؛ گولاله سووره.

له‌باتی لاله‌یی همرا جگه‌ر پور داغی خورشیده
له‌باتی سونبولی تاتا سر و سه‌ودا په‌ریشانه
(نالی - ل ۴۹۵)

غولامی دیده‌یی مه‌خموری تویه نیرگسی شه‌لا
له‌تاب و تاب‌ی رووی تو داغداره لاله‌یی همرا
(سالم - ل ۲۷)

گر رخ من زرد کرد از عاشقی گوزرد کن
زعفران قیمت فزون از لاله‌ء حمرا کند
(منوچری - «عفی»)

واته: نه‌گه‌ر دل‌داری دلی من زهردکا، بلی زهردی که، چونکه زه‌عفه‌رانی (زهرد)
نرخ‌ی له‌گولاله سووره زیاتره.

لامه‌زه‌با؛ کورت‌کراوه‌ی لاه‌زه‌به. بی دین، بی ناین.

به‌ندی کردم به‌جه‌فا لاه‌زه‌بی پرسته‌می
نمه‌کی ریته برینم نمه‌کین له‌ب سه‌نه‌می
(سالم - ل ۱۴۹)

لامه‌کان؛ لامکان. ع. جیهانی ئولووه‌یی‌هت (الوهیت). جیهانی خوداوه‌ندی، بی شوین، بی
جیگه. (معین)

گوئی فله‌ک که‌ر بوو له‌به‌ر ناله‌ی نه‌فیری نه‌هلی شار
لامه‌کانی گرت سه‌دای ئاه و فوغان و ئه‌لئهمان
(سالم - ل ۹۸)

لامهكان سهيران؛ نهو كه سهى كه له شويينكدا سهيران بكات كه بو كهسى تر نهلویت و جيبهجي نهكری.

مهكانى واسيتهى ئيمكان مهكانهت بهخشی ئينس و جان
مهكینی لاههكان سهيران تیدا تهشريفی ميوانه!
(نالی - ۵۰۳)

لامهكان گرتن؛ نهوهى كه هه موو شويينى بگريتهوه، نهوهى كه بگاته هه موو لايهك.
لامهكان: —————>

گرتی فهلهك كه پ بوو له بهر نالهى نهفیری نههلی شار
لامهكانى گرت سهداى شاه و فوغان و نههئهمان
(سالم - ۱۴)

لايه شعور؛ لايشر. ع. نهزان، تينهگه پشتوو. نازانى، تيناگات.

تيفلى دل هه رزه گهرد و لايه شعور
ناسمان نه سپى لاجله و دينى
(سالم - ۱۵۱)

له نالی؛ لالی. ع. مرواريبهكان. كوی لؤلؤئه (= لؤلؤ).

له نالیى نهشكى نالی بى كه سه غهلتانى نيۆ خاكه
مهگه سه معى قه بوولت موشته ریی لولولوویى لالابى
(نالی - ۶۰۲)

يامبَسِما يحاکی دُرْجاً من اللالی
يارب چه در خور آمد گردش خط هلالی
(حافظ، رهبر - ص ۶۲۹)

واته: نهى دهم به پيکه نين، دهم و دانه کانت وه کو سندووقچه يهکی پر له
مرواريبه، نهى خوابه چهند جوانه خهتی هيلالی گهنده موو، يان ورده مووی
دهوری ليوت.

لهب: لئو.

دهم دم که دهکا زاری پر نازاری به غونچه
بو دهعهوتی ماچی لهبه گویا دهمی نادا
(نالی - ل ۸۴)

لهبت بوو داروویی جی نیشی ماری عهقرهبت نهتا
ههتا نهمرم به ههسرهت بابدمم دهستم به زانوودا
(سالم - ل ۲۰)

لهبالهب: لئوان لئو، پر. لهب + ۱ + لهب.

وشه‌ی لهب دووباره کراوه‌ته‌وه و ناویه‌ندی (ا) که‌وتوته نئوانیان‌ه‌وه و وشه‌په‌کی
لئکدراوی دروست کردوه.

لهب: لئو.

جیی دم دهمه جیی لهب لهبه ساقی وهره نه‌مشهب
ههم ماچی دهما دم بده ههم جامی لهبالهب
(نالی - ل ۱۳۳)
وهره نئو بهزمی گولزاران و گول زاران ته‌ماشاکه
سه‌راسر پیکه‌نینی گول لهبالهب غونچه پشکووتن
(نالی - ل ۳۲۸)
وتم داخو چیه سوور و سهی تیکه‌ل؟ که تیفکریم
سه‌راسر که‌لله‌یی ئوشتر لهبالهب خوینی ئینسانه
(نالی - ل ۴۸۶)

لهبانی لهعل، مه‌به‌ست لئوه سووره‌کانه.

لهعل: —————>

به نه‌هری که‌وسر و شیر و عه‌سه‌ل چند تینووه سو‌فی
له‌بی نالی دو‌چه‌ندان بو له‌بانی له‌علی موشتاقه
(نالی - ل ۴۵۷)

لهب تيشنه: مهبست تامزرو و تينووه.

لهب: —————>

تيشنه: —————>

لهب تيشنه يي ماچيگه لهو دامهني پاكي تو

مانيع مهب لهم خيره دهستي من و دامانت

(سالم - ل ۵۲)

لهب خوشك: مهبست ليو به باره، ليو وشك.

لهب: —————>

خوشك: وشك.

به يادي بوسه يي له علي لهبت ئهن به سكي لهب خوشكم

ئهبه د تيشنم ئه گهر فهرزن له گوشه ي حوزي كه وسهرم

(سالم - ل ۸۰)

لهب دوزين: مهبست بيدهنگ بوونه. لهب بدوزه واته بيدهنگ به.

لهب: —————>

دۆز: دوز. پمگي چاوگي دووخته ن (= دوختن) ي ف. يه. واته دورين. ئهم پمگه

له وشه ي پينه دوزدا به كار دهينري له زماني كورديدا، واته پينه دور، ئهو

كسه ي كه پيشه ي پينه دورين و پينه كردنه، به رامبه ره كه ي له زماني فارسيدا

(پينه دوز) ه.

نالئه سوودي نييه سالم لهه دلي كافر دا

لهب بدوزه له ئه لهم ئهم هموو هاواره عه بهس

(سالم - ل ۷۲)

لهب شهكهر: مهبست ليو ي شيرين و جوانه.

دندان گوهر و لهب شهكهر و په نجه بلوورن

نازك به دن و موو كه مهر و سيم سورينن

(نالي - ل ۲۳۹)

زان روز که تو زادی ای لب شکر از مادر
آوه که چه کاسد شد بازار شکر جاننا
(مولوی، دیوان کبیر ۱۰: ۵۷ - عفیفی)

واته: نهی دهم و لئو جوان لهو پوژوهه که تو له دایک بووی، نای که بازاری شکر چند
شکا گیانه که م.

لهب شیرین: دهم و لئو جوان.

لهب: —————>

به‌روخ رهنگین میان لاغر که مهر زهرین
نیگه شاهین و موو موشکین زنه خ سیمین و لهب شیرین
(سالم - ل ۹۴)

لهیب: لیب. ع. ژیر، هوشمند، هوشیار.

نالی لهبی حبیبه هم تیب و هم تبیبه
خولاسه‌یی لهیبه فرمانبهری لهبی به
(نالی - ل ۳۹۸)

لب شیرین لبانرا خصلتی هست
که غارت می کند لب لیبیان
(سعدی - معین)

واته: لئوی جوانی شوخ و شنگه‌کان تایبه تمه‌ندییه‌کی وایان هیه، که دهم و
لئوی ژیران و زانایان داگیر دهکات و له قسه‌یان دهکات.
لهبی تهنگی دلارام: مه‌به‌ست دهمولئوی بچووک و جوانی دلبر.

دلارام: —————< دلارام،

لهبی تهنگی دلارام ده‌به‌خشئی
به‌غونجه‌ی نهو شوکوفته رهنگ و ره‌ونه‌ق
(سالم - ل ۷۷)

لهبی دورج؛ مهبست دهم و لیوی جوانه، دهم و لیو و ددانی جوان و ورشه‌داری وهك
مرواری، دهم و لیوی بۆن خوش.

لهب: لیو.

دورج: درج. ع. ئەو سندووقه بچووکه‌یه که ژنان مجه‌وه‌رات و خشل و عه‌تر و
شتی بۆن خوشی تیدا داده‌نین.

تله‌عتی ئایه‌تی جان مه‌زه‌ری ئی‌عجازی به‌یان

له‌بی دورج و ده‌ه‌نی سیر و که‌لامی عه‌له‌نه

(نالی - ل ۵۲۵)

له‌بی که‌وسهر؛ مهبست لیوی جوانه.

لهب: لیو.

که‌وسهر: کوثر. ع. رووباریکه له به‌ه‌شت.

تا نه‌شنه نه‌چیژن له له‌بی که‌وسهری ساقی

بیچاره‌ چوزانن که هه‌موو مه‌ستی زه‌قوومن

(نالی - ل ۳۳۱)

له‌بی له‌عل؛ مهبست لیوی سوور و جوانه.

له‌عل: —————>

له‌به‌ر خه‌نده‌ی له‌بی له‌علی ئەتۆ بوو

که‌وا شه‌که‌ر ده‌باری گۆل ده‌پشکووت

(نالی - ل ۱۵۰)

ده‌شکی به‌ میسلی حورمه‌تی من قیমে‌تی نه‌بات

پۆشیده‌ گه‌ر نه‌بی له‌بی له‌علت له‌ موشته‌ری

(سالم - ل ۱۴۵)

له‌جووج؛ لجوج. ع. ناله‌بار، شه‌رانی، یاخی، سه‌رکیش، قیرچسه.

هەر چه‌نده ده‌کەن قەتعی سەرت دێپه‌وه ئە‌ی خەت
و‌ه‌ک ه‌یندووی سە‌ح‌حاری مە‌جووسی چ لە‌جووجی
(نالی - ل ٦٤١)

له‌خەد؛ لحد. ع. گۆپ.

می‌ه‌ری جانانه ه‌ووه‌یدایه لە‌سەر خاکی لە‌خەد
لە‌ موقابیل د‌ئی سالم د‌ه‌روئ می‌ه‌ری گیا
(سالم - ل ٢٨)

له‌خەم خەم بوون؛ لە‌خەم خەم بوون، بە‌ه‌زی غەم و خەفە‌ت‌ه‌وه کۆم یان کوو‌پ بوون، لە
خەفە‌ت‌دا پیر بوون.

تا خە‌ده‌نگی قامەتی تۆی گرتە با‌وه‌ش م‌الی قە‌بر
پشتی تاقانەت لە‌خەم خەم بوو و‌ه‌کو م‌الی کە‌وان
(سالم - ل ٩١)

له‌خت؛ لەت، پارچه.

بە‌ من ب‌ئ سینه‌یی سە‌خ‌تم بە‌ قە‌لغانی نە‌زەر ناکە‌م
نیشانە‌ی تیری خوین ر‌یژت بە‌ جو‌ز لە‌ختی جگەر ناکە‌م
(سالم - ل ٨٤)

له‌ خودیی سە‌ندن؛ ب‌یه‌وش کردن.

ئە‌و نە‌ش‌ئە کە‌وا ساقیی منی پ‌ئ لە‌ خودیی سە‌ند
نە‌ک نە‌وعە ر‌ه‌قی بوو کە‌ لە‌ قە‌ترە‌ی عە‌رە‌قی بوو
(نالی - ل ٣٧٦)

له‌رز؛ له‌رزه، له‌رز. وشە‌که دووبە‌شه: له‌رز + ش

له‌رز: ر‌ه‌گی دوو چاوگی کوردی و فارسییه، (له‌رزین)ی کوردی و له‌رزیدەن (= له‌رزیدن)ی ف. کە‌ ه‌ه‌ردوو یە‌ک واتاو یە‌ک ر‌یشه‌یان ه‌یه.
ش: پاشگ‌ره.

له سیحی هاته لهرزش قلبی گاوی ژیر زمین نه مشهو
دلای که یوان له ناهی من له ههفته م ناسمان سووتا
(سالم - ل ۲۷)

لهرزش و تا؛ لهرز و تا.

لهرزش: →

مه جزویبی توروک مورته عیشی لهرزش و تابی
سالیك رهوشی مه سله کی پینگه ی سوله حاجی
(نالی - ل ۶۲۴)

لهشکر کهش؛ نو که سهی که لهشکر ناماده دهکات بو ناردن و هیرش بردن. سرداری
لهشکر.

کهش: ← کهشش.

خیلی موژت به قهس دی دلم حازرن به سف
لهشکر کهش هه همیشه وهکو تووسی نهوزهری
(سالم - ل ۱۴۵)

لهشکری؛ مه بهست سه ریازه.

بو تهیی راهی مه تله بی تو سهر قهدهم بکا
تو شاهی حوسنی و سالمی بیچاره لهشکری
(سالم - ل ۱۴۵)

لهشکری خهتا؛ مه بهست رازاوه و نارایشکراوی جوان و کاریگه ره. سوپای خمت و خال.

موشه خخهس لهشکری خهتت له سهر تهسخیری بالایه
که توپه ی (میری میران) ت نیشانه ی سهبتی توغرایه
(نالی - ل ۵۶۵)

لهشکری خهتتی شکسته؛ مه بهست پرچی دریز و پر و به سهریه کدا په خشان و شیواوه.

خهتتی شکسته: خهتتی شیکهسته، جوژه خهتیکه فارسییه، که بهشی زور

تیبه‌کانی به یه‌کدا چوو و په‌یوه‌ستن، نه‌مه بۆ نووسینی خیرا به‌کار دیت.

له‌شکری خه‌تتی شکسته و تیپی زولفی تار و مار

پادشاهی حوسنی عالم گیری هینشتا عالییه

(نالی - ل ۳۹۹)

له‌شکری قیر و سییا، مه‌به‌ست پرچی زۆر ره‌ش و درێژه.

زولفی جه‌راپی سه‌فا سه‌ف خسته پیش

یه‌عنی زه‌نگی له‌شکری قیر و سییا

(نالی - ل ۳۲۴)

له‌عل؛ مه‌به‌ست لیو، لیوی دل‌به‌ر، شه‌راب. (ده‌خدا) و (ثروت).

مه‌به‌ست لیوی خو‌شه‌ویسته و هه‌روه‌ها مه‌ی.

۱- وصلش بنای خانه‌ه عمر استوار کرد

له‌علش نگین ملک حیات آشکار کرد

(شمس طبسی: دیوان - ۱۱۱)

۲- صوفی از پرتو می راز نهانی دانست

گوهر هرکس از این لعل توانی دانست

۳- برسینه‌ه ریش درد م‌فندان

له‌علت نمکی تمام دارد

(حافظ - عفیفی)

واتای سی دیره شیعره‌که:

۱- به یار گه‌یشتن بنچینه‌ی مائی ته‌من توند و تۆل ده‌کات واته: ده‌بیته

مایه‌ی گه‌نجی و ته‌من درێژی. لیوه سووره‌کانی نگینی مولکی ژبانی
ئاشکرا کرد.

۲- سۆفی به‌هۆی تیشکی شه‌را به‌وه، ئاگاداری رازی شاراوو بوو، به‌هۆی ئەم

مه‌یه سووره له‌عل په‌نگه‌وه ده‌توانی سروشتی هه‌ر که‌سی بزانی.

۳- بۆسنگى بىرىندارى دەرهداران، لىۋى سورت خويىهكى تەواۋە، واتە
دەرمانىكى كارىگەرە.

ھەرۋەھا ھەرھەنگى (سخن) دەلى: لەعل كراۋ بە ھەرەبى وشەى (لال)ى
فارسىيە و جۆرە بەردىكى بەنرخە دروست بوۋە لە منىزم و ئالومىنىم و پەنگى
سوورە و ھەندى جار سەوز و زەرد و پەشە. جۆرىگە لە جې و جانەۋەران لەشى
درىژكۆلە و دەست و پىتى درىژە، لىۋى دلپەر، سوور، شەرابى سوور.

(سخن)

مروارىى ئەشكەم ۋەكو ياقووتى پەوانە

ساقىيى بدە لەو لەعلە شەرابىكى عەقىقى

(نالى - ل ۶۵۶)

بە يادى لەعلى دولپەر ئەشكى خويىن

مەرىژە لەعلى خۆى نادا بە ياقووت

(سال - ل ۵۰)

لەعل و روممان؛ مەبەست لىۋى سوور و مەمكى قنچە.

ھەر لەبت يا سىنەشت ھەردوو بە دەرخە دابلەين

لەعلى روممانى ھەيە يا لەعل و روممانى ھەيە

(نالى - ل ۵۷۵)

لەعلى بەدەخشان؛ مەبەست فرمىسكى خويىناۋىيە.

لەعل: —————>

بەدەخشان: (بەدەخش = بلخش + ان پاشگرە) سەرزەمىنى ناسراۋ بە بلخش،
ناۋچەيەكە لە ئەفغانىستان لە بەشى رۆژھەلات و لكاۋ بە توركىستانى
رۆژھەلاتەۋە، لەعل لە ناۋچە شاخاۋىيەكاندا بە شىۋەيەكى زۆر بە دەست
دەھىنرەت، لەعلى بەدەخشان يان بەدەخش ھىنى ئەم ناۋچەيەيە ھەر لە كۆنەۋە
زۆر بە ناۋبانگ بوۋە، كانە سەرەكپىيەكەى لە (فىض آباد)ە. (فرھنگ لغات ديوان
خاقانى - دكتور سجادى)

من گریه نمتو خه‌نده به یه‌کدی ده‌فروشین

من له‌علی به‌دمخشان و نه‌تو لوتلوتی لالا

(نالی - ل ۱۱۵)

که سهل است لعل بدخشان شکست

شکسته نشاید دگر باره‌بست

(سعدی، بوستان - غلامحسین - ل ۴۶)

واته: ناسانه که له‌علی به‌دمخشانی بشکینی، به‌لام که شکا نیتر چاک ناکریته‌وه.

له‌علی روممانی: مبه‌ست لیوی سووره.

له‌عل: —————>

پوممانی: وه‌کو دانه‌ی هه‌نار سوور، یاقووت به‌تایبه‌تی باشه‌کانیان.

هه‌ر له‌بت یا سینه‌شت هه‌ردوو به‌ده‌رخه‌ دا بلین

له‌علی روممانی هه‌یه یا له‌عل و روممانی هه‌یه

(نالی - ل ۵۷۵)

قبولی نرخی بۆسه‌ی له‌علی رومانی له‌بت ناکه‌م

له‌نه‌شکم پر به‌دامانت نه‌گه‌ر یاقووتی نه‌حمه‌رکه‌م

(سالم - ل ۸۴)

باغ و مه‌عه‌دنه‌مه‌ له‌ب و پستانی

له‌علی روممانی و روممانی هه‌یه

(سالم - ل ۱۳۴)

پوخی وه‌ک گول‌ته‌نی وه‌ک سیم له‌بی وه‌ک له‌علی روممانی

ده‌هان وه‌ک فندق و غه‌بغه‌ب وه‌کو نارنجی ئیمانی

(کوردی - ل ۶۰)

له‌علی شه‌ککه‌ریاره‌ مبه‌ست لیوی سوور و جوانی یاره‌، که قسه‌ی خو‌ش و شیرین ده‌کات.

له‌عل: —————>

شه‌ککه‌ریار: بارینه‌ری شه‌کر.

شەككەر: شەكەر

بار: پەمگى چاۋگى (بارىن)ى كوردى و بارىدەن (بارىدن)ى ف. يە. كە يەك
واتايان ھەيە.

لەئلى شەككەرىبارى تۆ تىراۋە شەككەر بارىە

لىۋى مىحنەت بارى من بى ئاۋە، بارى گرتوۋە

(ئالى - ل ۵۴۱)

ژەھرى دوورى چەژتوۋە ھىجرى ئەمىستا بۆيەكە

تەلخ گوقتارە كەلامى لەئلى شەككەر بارەكەم

(كوردى - ل ۳۰)

لەئلى شىرىن: مەبەست دەم و لىۋى سوور و جوانە.

دەكا شىرىن لە خەشما تەلخ گوۋى لەئلى شىرىن

(دعاگر نىست خوش و قتم زگفتارت بەد شنامى)

(سالم - ل ۱۴۹)

لەئلى لەب: لەئلى لىۋ، لەبى لەئلى، لىۋى لەئلى. مەبەست لىۋى سوور و جوانە.

→ لەب:

→ لەئلى:

لەبن خاكى مەغاكى ئاتەشىنى لەئلى لەب توشنە

لەسەر ئابى سەرابى سەروى سىرابى موغىلانى

(ئالى - ل ۴۹۲)

ۋەكو لەئلى لەبەت دى ئەشكى ئالم

لە عىجزا گەر ببىنم رەنگى گولنار

(سالم - ل ۵۸)

بە يادى بۆسەيى لەئلى لەبەت ئەز بەسكى لەب خوشكم

ئەبەد تىشنەم ئەگەر فەرزەن لە گۆشەي حەوزى كەوسەرىم

(سالم - ل ۸۰)

لهعلی لهبی مهرجان؛ مهبست لیوی سوور و جوانی وهك لهعل و مهرجان.

لهعل: —————>

مهرجان: وشهیهکی سریانییه. گیان لهبهزیکي بی بربره ی پشتی بچووکي دهریاییه و مادهیهکی قسلی له لهشی دیته دهرهوه و، وهچه نوییهکانی لهسه ر شوینهواری وهچه کۆنهکان دهژین و دوورگه (جزیره)ی مهرجانی دروست دهکن، پاشماوهی پهنگ سووری نیشتووی ئهم گیان لهبه ره بهکار دیت بۆ جهواهیر سازی و زیومر. (سخن)

شیرهیی جانه وتم یا مهیه؟ چابوو فرمووی

عهکسی لهعلی لهبی مهرجانه له فنجانمدا

(نالی - ل ۹۲)

لهعلی لیو: —————<

جینی ناوی حهیا ته لهعلی لیوت

(دور از لب هر خبیث دون باد)

(سالم - ل ۵۵)

دهکا شیرین به عاشق گۆشهگیری

له کونجی لهعلی لیون خالی هیندوو

(سالم - ل ۱۱۵)

لهعلی نهمهك پاش؛ مهبست لیوی سوور و جوان و کاریگه ره.

لهعل: —————>

نهمهك پاش: نهوهی كه خزی دهوهشینێ بهسه ر شتیكدا. خویدان، نهو كهسهی كه به قسهی رهق و ناخۆش دلی یهكێکی پهنجاو برهنجینی.

نهمهك: خوئی.

پاش: پهگی چاوگی پاشیدهن (= پاشیدن) ی ف. یه. واته وهشاندن، بلاوکردنهوم.

شەفیری چالی شۆری ھەر دەلتی لەعلی ئەمەك پاشە
شەفیری چاهی وشکی ھەر دەلتی چاهی زەنەخدانە
(نالی - ل ٤٩٥)

لەعلی ئەمەكين؛ مەبەست دەم و لیوی سوور و جوانە.

لەعل: —————>

نەمەكين: مەبەست جوان و دلرپتینە. بەلام وشەكە خۆی واتە خۆیباوی، سویر.
نەمەك: خۆی.
ین: پاشگرە

رەنگ و ئەسەری شۆرشێ لەعلی نەمەكينە
نەم ئەشكە كە بەم سووریو سویریە دەپێژم
(نالی - ل ٢٧٧)

چون سوی غنچە بە یاد دەنت می نگرم
نمك لعل لبث چشم مرا می گیرد
(كلیم، دیوان - ١٨١: عفیقی)

واتە: كاتی كە بە یادی دەم و لیوت سەیری غونچە دەكەم، لیوی سوور و جوانت
چاوم دەگری.

لەغزش؛ خزان، خلیسكان. ھەروەھا بە واتای ھەلەو گوناھیش ھاتووہ.
وہك پیری سألخوردە خەمە داری پیرمەسوور
مەشغوولی لەغزشە ھەمەجا پایی تا بەسەر
(سالم - ل ٦٨)

لەغزش خستن؛ لەغزش كردن، پەخشان كردن، بلاوكردەنەوہ.

لەغزش: —————>

وہختی تەوافی عاریزی دلبەر شفووی تو
لەغزش دەخا بە توپە لەسەر تا بە پیتی كەمەر
(سالم - ل ٦٧)

لهغزی، خزا، خلیسکا، هه‌آخلیسکا.

دلم دوزدانه بو سیبی زهنه‌خ چوو

له‌خه‌وفا پایی له‌غزی که‌وته ناو چاه

(سالم - ل ۱۲۱)

که‌مانی هاته‌سه‌رکیشانی نه‌برۆی تو له‌پاش چاوت

له‌مه‌ستی ده‌ستی وا له‌غزی که‌که‌چ هات خه‌تی په‌رگاری

(کوردي - ل ۵۶)

له‌ف و نه‌شر، واته‌پنچانه‌وه و بلاوکردنه‌وه، به‌لام له‌زاراوه‌ی (بديع) دا نه‌وه‌یه که‌له‌پنشا

چهند شتی به‌پننه‌وه و، دوا‌ی نه‌وه‌سیفات و کاره‌کان و، یان شتی تر به‌پننه‌وه که

هر یه‌کیکیان په‌یومندی هه‌بی به‌یه‌کی له‌و شتانه‌ی که‌له‌پنشا هاتوه، به‌لام

نه‌وه‌دیاری نا‌که‌ن که‌کام یه‌که‌له‌وانه‌بو کام یه‌که‌له‌و شتانه‌ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، واز له‌مه

ده‌هینری بو‌هه‌ست و چیژی گوینگر، یان خوینەر. له‌ف و نه‌شر دوو جوړه:

یه‌که‌م - له‌ف و نه‌شری مورته‌ته‌ب.

دووه‌م - له‌ف و نه‌شری موشه‌وه‌ش.

(فرهنگ اصطلاحات ادبی - سیماداد)

نهم دیره‌شيعره‌ی خواره‌وه‌ی نالی، هه‌ردوو جوړه‌که‌ی له‌ف و نه‌شر ده‌گرته

خوی نه‌گه‌ر بلین (خه‌م) بو (مار) و (نه‌لقه) بو (عه‌قربه) نه‌وه‌له‌ف و نه‌شری

مورته‌ته‌به، خو نه‌گه‌ر به‌پنچه‌وانه‌وه‌بیت نه‌وه‌ده‌بیت به‌له‌ف و نه‌شری

موشه‌وه‌ش:

زولفه‌ینی به‌خه‌م مار و به‌ه‌لقه‌ن وه‌کو عقره‌ب

شيعری له‌ف و نه‌شرن چ موشه‌وه‌ش چ مورته‌ته‌ب

(نالی - ل ۱۲۳)

۱- له‌ف و نه‌شری مورته‌ته‌ب: نه‌وه‌یه که‌وشه‌ی یه‌که‌م له‌(نه‌شر) دا بگه‌رپه‌ته‌وه‌بو

وشه‌ی یه‌که‌م له‌(له‌ف) دا و هه‌روه‌ها دووه‌م له‌گه‌ل دووه‌مدا و سیه‌م له‌گه‌ل

سیه‌مه‌دا. شاعیری له‌م باره‌یه‌وه‌ده‌لی:

لف و نشر مرتب آنرا دان
که دو لفظ آورند و دو معنی
لفظ اول به معنی اول
لفظ ثانی به معنی ثانی

واته: بزانه که لهف و نه شری مورتهتتهب نهویه که دوو وشه دینن و دوو واتا،
وشه‌ی یه‌که‌م به واتای یه‌که‌م، وشه‌ی دووهم به واتای دووهم.
جوانترین نمونه بۆ لهف و نه شری مورتهتتهب، نهم شیعره نایابه‌ی
(فیرده‌وسی)یه:

به روز نبرد آن یل ارجمند
به شمشیر و خنجر به گرز و کمند
برید و درید و شکست و ببست
یلان راسر و سینه و پاو دست
(فرهنگ اصطلاحات ادبی - سیماداد)

واته: له پۆژی جهنگدا نهو پآله‌وانه به‌پیزه، به شمشیر و خنجر و به گورز و
که‌مهند، بری و درپی و شکاندی و به‌ستی، سر و سینگ و پی و ده‌ستی
پآله‌وانه‌کان.
هروه‌ها نمونه‌یه‌کی دل‌رپین بۆ لهف و نه شری مورتهتتهب نهم شیعره جوانه‌ی
بی‌کسه:

تۆ نهختی سهرنج بدهره دنیا هه‌رچی که‌وا تیا
بآلدار و گول و نه‌ستیره و ده‌ریا درهخت و چیا
نهمری نه‌ومری کز و وشک نه‌بی نه‌گورپی جیا جیا
(دیوانی بی‌کسه - ل ۱۲۸)

۲- لهف و نه شری موشه‌وو‌ه‌ش: نه‌ویه که به ریز نه‌هاتبی، واته بۆ نمونه وشه‌ی
دووهمی (نه‌شر) په‌یوه‌ندی به‌یه‌که‌می (لهف)هوه هه‌بی، وشه‌ی یه‌که‌می (نه‌شر)
په‌یوه‌ندی به دووهمی (لهف)هوه هه‌بی وهک:

در باغ شد از قد و رخ و زلف تویی آب
گلبرگ تری سروسهی سنبل سیر آب
(خاقانی، فرهنگ اصطلاحات ادبی - سیماداد)

واته: بههزی بالا و ده موچاو و زولفی تووه، په‌په‌ی گولی ته‌پو، درهختی سه‌روی
سه‌هی و گولی سونبولی تیر ناو، به شهرمه‌زاری له باغ چوونه ده‌روه.
نهمه‌یش نمونیه‌که بۆ له‌ف و نه‌شیری موشه‌وو‌ه‌ش، که (نار) و (ناو)ی هیناوه
و دوا‌ی نه‌وه (به‌حری فیرعه‌ون) و (ئاته‌شی توور)، که یه‌که‌میان له‌گه‌ل دووهم و
دووه‌میان له‌گه‌ل یه‌که‌مدا ده‌گونجی.

به ناری عشق و ناوی دل چه‌سه‌د وه‌ک چه‌زهرتی موسا
ته‌ریقی به‌حری فیرعه‌ون و په‌فیقی ئاته‌شی تووره
(نالی - ل ۴۰۷)

له‌کامی نه‌ژده‌ه‌ادا بوون، مه‌به‌ست بوونی دله له ناو پرچی دریزی دل‌به‌ردا.

کام: ده‌م.

نه‌ژده‌ها: مه‌به‌ست پرچی دریزه.

له ناو زولفا به زاری هاته گویم نالینی دل نه‌مشه‌و
گه‌زیم نه‌نگوشتی حیرت دیم له‌کامی نه‌ژده‌ه‌ادا بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

له‌گه‌ردوون به‌ده‌ره: مه‌به‌ست له ناسمان تیپه‌په‌یونه، له‌گه‌ردوون تیپه‌په‌یو.

گه‌ردوون: په‌هله‌فی، Gartün، ناسمان، فه‌له‌ک، چه‌رخ‌ی گه‌ردوون، چه‌رخ، عه‌ره‌بانه.
(معین)

به‌ده‌ره: تیپه‌په‌یو.

له‌ده‌می ناله‌یی زارم دلی پر زه‌مه‌مه‌که‌م
وه‌لو‌ه‌له‌ی حه‌لق و گه‌رووی نالی له‌گه‌ردوون به‌ده‌ره
(نالی - ل ۴۱۵)

له لهنگهردا؛ له نارامیدا، له ناسودهییدا.

لهنگه: نامرازنیکی له ناسن دروستکراوی چنگداره، به گورسیکی دریزهوه
بهستراوه، بو ږاگرتن و وهستاندنی کهشتی بهکار دیت.

مهکانی دل که گیسوته نه بهد هرگیز جودا نابیی

له لهنگهردا ههتا ماهی لهگهل گا جووته وا جووته

(سالم - ل ۱۲۲)

لهمه: لمح۱. ع. چاو ترووکاندنی، سهیری شتیگردن به خیرایی.

قهږن و سال و مهه نه بهد ناییمه یادت له محهیی

(ای که بی یادت تو هرگز برنیارم يك نفس)

(سالم - ل ۷۲)

لهناو ناوی بهقادا بوون؛ مه بهست نه مرییه.

ناوی بهقا:

به دهمتان ناوی من هات و دهبی سکهی نه بهد لیدم

دهمینئ تا نه بهد ناوم له ناو ناوی بهقادا بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

لهن تهرانی؛ لن ترانی. ع. هرگیز نامبینی.

نهمه وهرگیراوه له نایهی ۱۴۳، سوورهی اعراف. «ولما جاء موسى لميقاتنا

و كلمه ربه، قال رب ارنى انظر اليك، قال لن ترانى...» واته: نه و کاتهی که موسا

له کاتی دیاریکراوی نیمه هات، خوای خوئی قسهی لهگهل کرد، موسا وتی: نهی

خوای من خوتم پیشان بده تا بتبینم، خوا فهرمووی: هرگیز من نابینی...

ههروهها به واتای قسهی رهق و ناخوش و نابه جیش هاتوه.

لیقا خواهیش ده کهم دایم که بنوینی وهلی ناچار

رهزام حرفئ له جوابت بشنهوم با لهن تهرانی بی

(سالم - ل ۱۴۱)

لہندہوور: کہ سئی کہ بلند و چوارشانه و لہش گہورہ بیټ، دہلټن ناوی یہکئی بووہ لہ
میرہکانی ہیندستان کہ زور بلند و چوارشانه بووہ. (عمید)

قلبی مونہوہر لہ حہبیبانی نازہنین

یا وہک سہقر پرہ لہ رہقیبانی لہندہوور

(نالی - ل ۱۹۰)

لہنگہر راگرتن: مہبہست نارام گرتن، ناسوودہ بوونہ.

لہنگہر: ← لہ لہنگہردا

دئی تووتی لہ پروازا لہسہر گول لہنگہری راگرت

کہ یاری شوخ و شیرینم سہقر و سہمی لہ نہبروڈا

(سالم - ل ۲۱)

لہوحی نونوہر: مہبہست زور پووناک و درمخشانہ.

لہوح: لوح. ع. ہر شتی کہ پان بیټ لہ بہرد یان تہختہ یان فلز.

نہنوم: انور. ع. پووناکتر، پوشتنر.

تہشبہی حوسنی فائیقی ناخر بہ چی بکہم

نوری سونووحی تہلعتی سہد لہوحی نونوہر

(نالی - ل ۴۲۶)

لہوو و لہعب: لہو و لعب. ع. رابواردن و یاری، چیژومرگرتن و گہمہ.

لہوو: لہو. ع. یاری کردن، نونوہی کہ بیټہ ہوئی سہرگرمی و رابواردن.

لہعب: لعب. ع. یاری کردن، یاری، گالټہ.

چ شوچ پوڈ و ہا کورتی لہوو و لہعب و میزاج

کہ ہردوو وہک یہکہ چوون بہ نہغمہی بہم و زیر

(نالی - ل ۲۰۶)

دریفا کہ فصل جوانی برفت

بہ لہو و لعب زندگانی برفت

(سعدی، بوستان، غلامحسین - ص ۱۸۴)

واته: به داخه وه سهردهمی لاوتی تیپه پری، به رابواردن و خوښی و یاری و گه مه،
ژیان به سه رچوو و کوژتایی هات.

له یلا، ← مه جنوون.

عیشقت که مه جازیی بی خواهیش مه که نیلا کچ
شیرین کچ و له یلا کچ و سه لما کچ و عه زرا کچ
(نالی - ل ۱۵۷)

له کوهمی نه جده نیستاکه و مکیلی قه یسی مال و ویزان
منم مه جنوون و زنجیرم گرتی گنسووی له یلا یه
(نالی - ل ۵۶۸)

لوه لوه رییتی مهردومی چاو، مه به ست فرمیستک رشتنه.

لوه لوه: ← لوه لوه یی لالا.

ریتن: رشتن.

مهردوم: →

که می ریته قه دهمت مهردومی چاوم لوه لوه
عاجزی گوډ له جه فای بولبولی بیچاره عه به س
(سالم - ل ۷۲)

لوتلوتی لالا، مه به ست دانی سپی و جوانه.

به لام وشکه خوژی واتا مرواری ورشه دار.

من گریه نه تو خنده به یه کدی دمفروشین
من له علی به دهخشان و نه تو لوتلوتی لالا
(نالی - ل ۱۱۵)

ازان قطره لؤ لؤی لالا کند

وزاین صورتی سرو بالا کند

(بوستان، غلامحسین - ص ۳۴)

واته: لهو دلۆزه ناوه مرواری درمخشان دروست دهکات و له مه‌یش شوخ و شه‌نگیکی بالابه‌رز دروست دهکات.

لوخت؛ پروت.

که ژاوه و دار و بار و ته‌خته‌یی لوختی له‌سه‌ر بوختی
ده‌نالینن له شه‌وقی ته‌یبه وه‌ک ئه‌ستوونی هه‌نانه
(نالی - ل ۵۰۰)

لوعابی خۆر؛ شتی‌که وه‌کو تاری جال‌جال‌وکه‌یه له بیاباندا کاتی گه‌رما ده‌رده‌که‌وئ.
هه‌روه‌ها پێی‌شی ده‌لین: [خیط باطل، مخاط شیطان، ریق الشیطان، لعاب شیطان،
لعاب شمس.] معین.

ته‌نی حاجیی له‌سه‌ر چوار‌چێوه‌یی ناجیی ده‌لئی نه‌عه‌شه
لوعابی خۆر له‌سه‌ر ئیجرامی وه‌ک کافووری ئه‌کفاه
(نالی - ل ۴۹۰)

لوقمان؛ پیاوێکی زانا بووه، به‌گۆیره‌ی به‌سه‌رهات و داستانه ئیسلامیه‌کان هه‌به‌شی بووه
و له سه‌رده‌می داووددا ژیاوه، له هۆنراوه‌ی فارسی و په‌ندی پێشیناندا ناوی
هاتووه، که ده‌لین حکمه‌ت و زانایی لوقمان، ئه‌مه له‌وه‌وه وه‌رگیراوه.

اگر از خانه و از اهل جدا ماندم
جفت گشتستم با حکمت لقمانی
(ناصر خسرو - معین)

واته: ئه‌گه‌رچی له مأل و کهس و کار دوور که‌وتوو مه‌ته‌وه، به‌لام له‌گه‌ل زانایی
و په‌ند و ئامۆژگاریه‌کانی لوقماندا بووم به‌ یار و دۆست.

سامیری و سه‌حبان و جارو‌للاو لوقمان و سه‌تیح
موخبیری کوللی علومی بوون و سه‌رگه‌ردانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

به زاهیر ساده له‌وحی وه‌ک بوخت وه‌حشی وه‌کو دیده‌ت
له دندا بو‌حه‌کیمی و عاقلی ئوستادی لوقمانی
(کوردی - ل ۶۰)

لوقمە؛ قايشىكە لە قەلتاغى ئاۋزەنگى ولاخ ھەلئەكىشىرى.

(خال)

ئەسپەكەى چەوت و سىيەھ عەينە ۋەكو تالىعى خۇم

سەقەت و ساتمەزەن و لاجلەو و لوقمە بسۇرى

(سالم - ل ۱۴۵)

لووتە خۇر = لوته خۇر: بابۇلە بادەر، پاروۋى زل خۇر.

(ھەزار)

ۋا خوانى كەنارى من بۇ نوقلى دەم و ماچە

ئەى لووتە خۇرى تەكپە سا تۇ لە كەنارت چى

(نالى - ل ۶۴۵)

لووتى پاپاخى لەگەل سەقىى فەلەك دەعوادردن؛ مەبەست ئەو پەرى شانازىيە، ئەو پەرى

سەربەرزى.

پاپاخى: جۆرە كىلاۋىكى گەرەى توركىيە، كە لە پىست يان لە خورى دروست

دەكرى.

دەعوا: دعوى. ع. شەر، توندوتىزى بەيەكدادان

تاكو بىتە سەر سەرى سايەى ھوما ئاۋا نەبى

لووتى پاپاخى لەگەل سەقىى فەلەك دەعوا دەكا

(سالم - ل ۲۹)

لوو لوۋىيى لالا؛ كورتكراۋەى لۇلۇنى لالا، واتە مروارى درەخشان و ورشەدار.

لەئالىي ئەشكى نالى بى كەسە غەلتانى نىۋو خاكە

مەگەر سەمەى قەبوولت موشتەرىي لوولۇۋىيى لالابى

(نالى - ل ۶۰۲)

لىياس شىن؛ مەبەست ماتەمبار، تەغزىبەبارە.

سریشکم قرمز و دیدم سفیده

پروخ زهرد و لیباسم شینه بی تو

(سالم - ل ۱۱۳)

لیقا: لقاء. ع. دیدار، چاوپیکه وتن، تماشاش، هرورها به واتای دهموچاویش هاتوره.

تا مه حرهم به به زمی ویسالت له خه لو متا

ناکهم هوایی باغی به هشت و لیکای حور

(سالم - ل ۶۴)

لیقا خواهیش کردن؛ تکای دیدار و چاوپیکه وتن.

لیقا: →

خواهیش: →

لیقا خواهیش دهکهم دایم که بنوینئ و ملی ناچار

پرمزام حرفی له جوابت بشنهوم با له ن تهرانی بی

(سالم - ل ۱۴۱)

لیکن؛ به لام، نه مه له وشه ی (لکن) ی عره بییه وه هاتوره.

واقیعی شیرین سؤالیکه به لان لیکن ده بوو

مه سنه له پروایه لای شه خسیکی داناو حال زان

(کوردی - ل ۳۴)

لیمۆ: مه بهست مه مکه.

به بیان ناکا کیتابی تیب دهوایی دهردی عوششاقان

شیفایه بو ته بی ئوفتادهگان لیمۆیی جانانم

(سالم - ل ۸۳)

له بت میحرابه بو بوستانی کوئمت

دهوای دهردی منه عونناب و لیمۆت

(سالم - ل ۵۰)

لینکدان بههم؛ مبهست تینکدان، بهسهریهکدادان، تینکهآل کردن.

بههم: باهم. لهگهآل یهکتريدا.

کهوته سهر پروت پهرچهمی تارت بهخهم

پوژ و شهوپوژ و شهوی لینکدا بههم

(سالم - ل ۸۲)

لینوی بی ناو؛ مبهست لینو به باره، لینوی که له نهنجامی غهم و خهفتهدا وشک ههنگهرا بیت.

لهعلی شهککهر باری تو تیراوه شهککهر باریه

لینوی میخنهت باری من بی ناوه باری گرتووه

(نالی - ل ۵۴۱)

لینوی مهرجان؛ مبهست لینوی سووره.

مهرجان: جوژه جانهوه ریکی ده ریاییه، که وهکوگیا وایه و، به زهوییهوه

چهسپاوه، له کوندا وایان دهزانی که گیای ده ریاییه، جوړیکیان پیی دهلین

مهرجانی سوور که وهکوگول وایه و له زهرنگه رییدا بو خشلی گران بهها

بهکار دیت. ههندی مهرجان هیه که به شیوهیهکی زور له یهک جینگه دا کو

دهبیتهوه و لهسهر یهکتري که لهکه ده بیت و دهبی به دوورگه یهکی گهورهی

مهرجانی، ههروهها مهرجان له عه ره بییدا به واتای مرواری بچوک بهکار دیت و

یهک دانهی پیی دهوتری مهرجانه. (عمید)

پهگی دل دیته جونبوش گاهی قهسدی لینوی مهرجانت

دهلهرزی دهستی فهسساد و نمهک ریی نیشتهر نادا

(سالم - ل ۱۷)

ما: نیمه. مه.

له فهدیی وهسفی یارا عاره ناوی مودهعی بردن
له رپشتهی فکری ما خهرموهره ههسلکی گوهر ناکهم
(سالم - ل ۸۵)

مائولخزرت، ماء الخضر. ع. ————— نابی حیات، ناوی بهقا.
تا گهرمهوی پینگهی زوآماتی بهقا بی
مائولخزرت قهتره لهسه قهتره فیدا بی
(نالی - ل ۶۲۶)

ماجهرا، ماجرا، ماجری. ع. نهوهی که پووی دابیت، پووداو.
له چاوی پوودبارم نووری دیتن وهفته تاری بی
نه‌میش با ماجه‌رای هيجرانی نووری پوودباری بی
(نالی - ل ۶۳۳)

ومره بنواره چاوی پرله خوینم
به ته‌فسیلات ببینن ماجه‌راتان
(کوردی - ل ۳۵)

ماجین، واته چینی گه‌وره. له زمانی سانسکریتدا (مه‌اچینا)یه، واته چینی گه‌وره.

مه‌به‌ستی پیشینیان له (چین) ته‌نها ولاتی دراوسیایی (کاشغەر) و (خوته‌ن) بووه.

(معین)

خه‌تات فه‌رموو که خو‌شه چین و ماچین

که ناچین لی‌ره خو‌شه چینی ماچین

(نالی - ل ۳۴۵)

له‌م دوو دی‌ره شی‌عه‌ری خو‌اره‌وه‌دا مه‌به‌ست له ماچین ده‌موچاوی یاره.

هه‌وای ماچی له‌بت پنی به‌نده‌ری زول‌فی به‌دل ون کرد

موسافیر بو سیاحت سووی چین چوو تووشی ماچین هات

(سالم - ل ۴۶)

عبووری دل به چینی زول‌فتا بو ماچی روخساره

قه‌له‌نده‌ر راست بو چین چوو وه‌لی مه‌یلی به ماچین بوو

(سالم - ل ۱۰۸)

ماده‌ر: [په‌له‌فی. Mātar] دایک، ژنی که مندالی هه‌بیت.

وه‌ره قوریان به‌جان هه‌ردوو برابین

که تو بی ماده‌ر و من بی پده‌ر مام

(نالی - ل ۲۶۴)

گر مادر من رئیسه کرد

مادر صفتانه پیش من مرد

از لابه‌گری کرا کنم ی‌اد

تا پیش من آردش به فریاد

(سبعه‌ه نظامی، لیلی و مجنون، وحید دستگردی - ص ۴۹)

کاتی که شاعیری گه‌وره و به‌ناویانگ دایکی ده‌مریت و شینی بو ده‌کات، دایکی

ناوی ره‌نیسه‌و له نه‌ته‌وه‌ی کورد بووه، ده‌لی: نه‌گه‌رچی دایکی من ره‌نیسه‌ی

کورده‌و به‌و شی‌وه‌یه‌ی که سیفاتی دایکیتییه له‌لای من مرد به‌لام به‌گریان و زاری

هیچ که‌سی ناتوانی نه‌وم بو زیندوو بکاته‌وه و به‌یه‌نیتته‌وه بو لام.

مادەرى بەرخ؛ مەبەست دلسۆزى و دل نەرمىيە.

مادەن: —————>

گەھى ھەمدەردى ئەكرادن گەھى ھەممعەيشى ئەتراكن
لە يەك لا مادەرى بەرخن لە يەك لا يارى گورگانن
(سالم - ل ۱۲)

مادەرى پىرى فەلەك؛ مەبەست رۆزگار و فەلەكە، جىهان، گىتى.

مادەن: —————>

فەرعى ناكامل دەبىنى مادەرى پىرى فەلەك
حالەتم ومختى شەباببىش شىۋەيى پىرانه بوو
(سالم - ل ۱۰۷)

مادەرى دنيا؛ مەبەست رۆزگار و زەمانەيە.

مادەن: —————>

بە رەنگى دولبەرم تەحقيقە نىتر
عەقىمە مادەرى دونيا لە دوختەر
(سالم - ل ۶۵)

مادەرى عيسا؛ دايكى حەزرىتى عيسا، واتە مەريەمى عەزرا، كە لە نەۋەي داۋودە، بە گوئىرەي
قورئانى پىرۆز لە پىش لە دايك بوونى، نەزرى كردبوو كە بىخاتە پەرسىشگاۋە بو
خزىمەت كردن، بەلام زەكەريا بەخىتوكردنى ئەۋى خستە ئەستۆي خۆيەۋە، كاتى
كە گەيشتە ھەژدە سالان (روح القدس) ھاتە لاي و مەريەم سكى پر بوو بەعيسا.
بەلام پروتستانەكان باۋەرپان وايە كە عيسى كورپى يوسفى دارتاشە. (معين)

مادەن: —————>

عيسا: —————>

عەقىم ئاسا لە زگ ۋەستايەۋە حەملى نەما نىتر
لەپاش تۆ دايەيى دونيا بە مىسلى مادەرى عيسا
(سالم - ل ۲۷)

کشا یهک سوو به گۆشه‌ی پرووی یارا
چ جنسی بی له مارا بی به نارا
(سالم - ل ۲۵)

مار: مبه‌ست پرچ و نه‌گریجه‌ی دریزه.

سازشی توره پرووی دا به فنون
ناری راخستوو به دۆشه‌کی مار
(سالم - ل ۵۸)

مار و نار: مبه‌ست پرچی دریز و ده‌موچاوی جوانه.

به چین گرتوو به زولفت ده‌وری روخسار
چلون سازش ده‌کا مارت له‌گهل نار
(سالم - ل ۵۹)

ماری زولفا: مبه‌ست زولفی دریزه.

که‌ی به‌گه‌نجی پرومه‌تت ده‌ستی خه‌یالی من ده‌گا
پاسه‌بانی ماری زولفت تا موحیتی گه‌رده‌نه
(سالم - ل ۱۳۰)

ماری سیه‌ه: مبه‌ست پرچی دریز و ره‌شه.

سیه‌ه: کورتکراوه‌ی سیاه، سیا، ره‌ش.

خو زولف و روخت زدی یه‌کن سیحره که سازان
خستووته زیر ماری سیه‌ه دۆشه‌کی پیشکو
(سالم - ل ۱۱۵)

ماری گیسوو: مبه‌ست پرچی دریزه.

گیسو: [په‌هله‌فی. Gēsũk] مووی دریزی سه‌ر که له پشتی مل به‌ره‌و خوار تیپه‌ری
کردبی. پرچ. (معین)

له پیت ئالاهه حهلقه‌ی ماری گیسووت
عه‌جایه‌ب‌ه‌ی بی جان قه‌یدی موته‌لق
(نالی - ۲۵۲ ج)

ماری موو: مه‌به‌ست پرچی درێژم.

ماری موو بو باغی بوو په‌رژین ده‌که‌ی
کافری بی دین نه‌مینی دیسن ده‌که‌ی
(سالم - ۱۵۲ ج)

مالش دان: شه‌کانده‌وه، په‌خشان کردن، ده‌ست پیا‌هینان، ساف کردن، شیلان.

مالش دوو به‌شه: مال + ش.

مال: په‌گی چاوگی (مالین)ه.

ش: پاشگره.

مالش ده‌ده‌ی به‌ده‌م له ده‌می خوابی سو‌ی‌حده‌م
هه‌م زولفی قیر‌گونه‌و هه‌م چیه‌ره‌یی قه‌مه‌ر
(سالم - ۶۷ ج)

مانه‌ند: وه‌ك، وه‌كو.

دولبه‌ریکم هه‌یه مه‌شه‌وره به بی مانه‌ندی
بی شك و شوبه‌ه خودا شاهیده مانه‌ندی نییه
(نالی - ۵۹۳ ج)

له دوو لا زولفی به‌لا جو که به‌لا ده‌نوینی
نه‌فی مانه‌ندی له‌تیی روخی جانانه ده‌کا
(سالم - ۳۴ ج)

مانیی: دامه‌زینه‌ری ئایینی مانئ (۲۱۵ز - ۲۷۶ز)، کوری فاتک بوو، له سه‌رده‌می
لاویتی‌دا خه‌ریکی فیزبوونی زانسته‌کان و فه‌لسه‌فه و خویندنه‌وه له باره‌ی ئایینی
زه‌رده‌شتی و مه‌سیحی و ئایینه‌کانی سه‌رده‌می خوئی بوو، له (۲۴) سالی‌دا خوئی به

پنځه مېر دانه‌ناو ناینه‌کھی ئاشکرا کرد، ماوه‌یه‌ک له بهینه‌لنه‌هره‌ین خه‌ریکی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ناینه‌کھی بو، نه‌وکاته به‌هوی فه‌یروزی برای شاپوره‌وه، که چو‌بووه‌ سه‌ر ناینه‌کھی، شاپوری ناسی و یه‌کی له کتیبه‌کانی خوی به‌ ناوی (شاپورگان) پیشکشی نه‌و کرد، شاپوری یه‌که‌م له پیشدا به‌ میهره‌بانی و دل نه‌رمی په‌فتاری له‌گه‌ل مانیدا ده‌کرد و رینگه‌ی به‌خوی و په‌یره‌وانی ناینه‌کھی دا که به‌ نازادی کاربکه‌ن، به‌لام له دوا‌ییدا پادشا لئی سارد بووه‌وه و له نیران دووری کرده‌وه، مانی له پوزانی ناو‌اره‌ییدا خه‌ریکی گه‌شت و گوزار بوو له ولاتی هیند و ته‌ببته و چین، دوی مردنی شاپور له سالی (۲۷۲ز) دا گه‌رایه‌وه بو نیران.

هورمز که جینشینی شاپور بو، دوی گه‌رانه‌وه‌ی ریزی لیگرت و رینگه‌ی پی دا که به‌ نازادانه ناینه‌کھی خوی بلاو بکاته‌وه، مانی له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌زوری له نیوان مه‌سیحیه‌کانی به‌ینه‌لنه‌هره‌یندا، خه‌ریکی بلاو‌کردنه‌وه‌ی ناینه‌کھی بو، له ماوه‌یه‌کی که‌مدا ژماره‌یه‌کی زور په‌یره‌وییان کرد. له‌پاش هورمز زوری پی نه‌چوو به‌هرامی یه‌که‌م مانی ده‌ستگیرکرد و کوشتی.

مانی گه‌لی کتیبی نووسیوه، له‌وانه: «شاپورگان» به‌ زمانی په‌هله‌قی، له‌به‌رته‌وه‌ی که ناینه‌کھی خوی فیزی نه‌خوینده‌وارانیش بکات، نه‌م کتیبه‌ی به‌ وینه‌و تابلوی جوان رازانده‌وه، هر له‌به‌ر نه‌مه‌یه‌که مانی وینه‌سازیشی پی ده‌لین. یه‌کی تر له کتیبه‌کانی «نه‌رژنگ» یان «نه‌رتنگ» بووه. به‌کوشتنی مانی په‌یره‌وه‌کانی له ناو نه‌چوون، به‌لکو ساله‌های دووردیژ به‌جیهاندا بلاو بوونه‌وه، سه‌ده‌ها سال به‌رده‌وام بوون و له بواری نه‌ده‌بی و پیشه‌سازی و هونه‌ریدا پیشکوتن، هه‌روه‌ها دوی په‌یدا‌بوونی ئیسلام ئاینی مانه‌وی گرنگی خوی له ده‌ست نه‌داو، له ئاسیای ناوه‌راست تا ناوچه‌کانی ته‌ببته بلاو بوونه‌وه، له نه‌وروپا‌یشدا ئاینی مانه‌وی تا خو‌ارووی فه‌رهنسا ده‌سه‌لاتی هه‌بوو، به‌ جوړی که له سالی (۱۲۰۶ز) دا «سیمون دومون فور» Simon De Monfort، به‌ ناوی به‌رگری له ئاینی مه‌سیحی له دژی «ئالبی ژن» Albigenes، که تاوانبار کرابوو به‌وه‌ی که په‌یره‌وی ئاینی مانیه‌، جه‌نگ به‌ریا بوو، «سه‌ن نه‌گوستین» Saint Augustine له پیش نه‌وه‌ی که بجیته سه‌ر ئاینی مه‌سیح، چه‌نده‌ها سال په‌یره‌وی

ئاینی مانى کردووه، ئاینی مانى تیکه لاوییهك بوو له ئاینی زهردهشتی و مهسیحی و بودایی و یونانی.

مانی دهلیت جیهان له دوو بهرەى پرووناکی و تاریکی پهیدا بووه و بهم هۆیهوه بنچینهکەى لهسەر باشیی و خراپی دامهزراوه، بهلام له کۆتایی جیهاندا، پرووناکی له تاریکی جیا دهبیتهوه و ناشتی ههمیشهیی ههموو شونینگ دهمگرتیهوه، کار و کردهوی هەر مانهوییهك ئهوهیه که تیبکۆشی تا پرووناکی و تاریکی له یهکتری دوور بکاتهوه و تیکه لاوییان له ناووبات، واته بوونی خۆی له بهدی که بهرەى تاریکیه پاك بکاتهوه و له خوشیهکانی جیهان وهک ژن هینان، خواردنی گوشت، شراب خواردنهوه، کۆکردنهوی سامان و... هتد خۆی دوور بختاوه، به برۆای مانى له سهههتادا دوو نهژادی پهسهن ههبووه که پیکهاتوون له باش و خراپ، یهکهمیان باوکی مهنزیی بوو که ئهو پینج بوونههرهه هینایه کایهوه، که هۆی مهیانی خودا و بهندهکانن وهکو: ههست، هۆش، بیر، بیرکردنهوه، وه.

ههروهها خوای تاریکی پینج بهرەى تاریکی ههیه وهکو: تهه، ناگری زیان بهخش، بای زیان بهخش، ناوی لیئل، تاریکی. له سهههتادا تاریکی هیزشی برده سهر پرووناکی، باوکی مهنزیی بو بهرگری له ولاتی خۆی، یهکهمین بوونههر واته «دایکی ژیان»ی دروست کرد و پینج بهرەى تاریکی دروست کرد که بریتین له: نهئیر، سافی، شنەى با، پرووناکی، ئاو و ئاگر پاك که رهوهی ئادهمیزاد. مانى پشتگیری کردووه له نامهى زهردهشت و بوودا و مهسیح، بهلام له بارهه مهسیحهوه دهلی: مهسیحی راستیی رۆحی تهواو بووهو لهشی نهبووهو کهسێ که له دار درا، یهکێ بووه له دوژمنهکانی ئهوه. (معین)

نووکى خامه‌ی من که بیته مهعنا نارایی که مال

خهت بهخهت ئیزهاری نهقشی سوورهتی مانیی دهکا

(نالی - ل ۱۰۳)

مانیی نییهتی قووتهتی تهسویری برۆی تو

ئهه قهوسه به دهستی موتهنهفیس نهکشاهه

(نالی - ل ۵۳۵)

بو خه یالی نه قشی تو مانی له من که ودهن تره
رهنگی خامه ی کردگار سنه تی ته سویری تو
(سالم - ل ۱۱۴)

به جوز مانی موسه و ویر قهوسی نه بروی وی نه کیشاوه
که مانی نه قشی کیشابی ده بی هر وا که مانی بی
(سالم - ل ۱۴۱)

گمره شود آن کس که همی روی تو ببند
آن روی نکو صورت مانی است همانا
(مسعود سعد سلمان، بکوشش لسان - ص ۹)

واته: پروی تو نه ونده جوانه هر که سی که بیبینیت وا سهری لی تیک ده چیت
و گومرا ده بی، چونکه نه و ده موچاوه جوانه ی تو همان نه قشی جوان و دلرفینی
مانیه.

نگاه کن که به نوروز چون شده ست جهان
چو کارنامه مانی در آبگون قرطاس
(منوچهری دامغانی، دبیر سیاقی - ص ۸۸)

واته: له نه ورزدا سهیری جیهان بکه که چونه، و مکو کاره ره نگینه کانی مانی
وایه، که له سر کاغزی ساف و بیگهرد دا نه قشی کردبن.

اکنون ز بهار مانوی طبع
پر نقش و نگار همچو ژنگ است
(رودکی، دکتر جعفر شعار - ص ۱۰۵)

واته: گول و گولزار به موی به هاره وه، سروشتی مانی وینه سازی هیه و، و مکو
(ژنگ = نه رزه نگ) ه که کتیه پر نقش و نیگاره که یه تی.

ماه؛ مه بست خوشه ویست، دلبر، شوخ و شنگ، ده موچاوی گش و جوان. به لام وشه که
خوی به واتای مانگ هاتروه.

گوتم نهی ماه دلی من به دلی خوت بکره
گوتی من بهردی بهقیمت به کهبابی نادم
(نالی - ل ۳۰۶)

وهك ماه و ستارهت كه بیی مهیلی ههلاتن
سهركردهیی رۆژ رههههوی شهو رهههههنی خهویه
(نالی - ل ۳۹۳)

نهی قهلههیی ماهم كه دهلیی نهوجی بوروجی
هوی قوللهیی دورییی كه دهلیی قامهتی عوجی
(نالی - ل ۶۳۷)

سهبا گه لایدا زولفت له کولمت
دهلیم یا ماه یا خورشیده نهنگوت
(کوردی - ل ۱۵)

هونهرمندی نییه بو دام نهگه رهك دهغه ماهیی گرت
خهمی زولفی پهیشانت به موو سهه دهغه ماهی گرت
(سالم - ل ۵۲)

ماهتابی روخ؛ روخی ماهتاب، روخی وهك ماهتاب، دهموچاوی وهك مانگه شهو، مه بهست
یاری شوخ و شنگه.

ماهتاب: مانگه شهو. وشه که دوو به شه: ماه + تاب.

—————> ماه:

—————> تاب:

—————> روخ:

ههه شهو که ماهتابی روخت دههههوی له دور
کولبهی دلم له تیرهگییا په دهبی له نوور
(سالم - ل ۶۴)

ماه روخان؛ مهبست شوخ و شهنگه‌كانه.

→ ماه:

→ روخ:

مونش‌ریح بوو له‌مه‌گه‌ر تو‌ه‌ته‌ ده‌عی‌ی مه‌ردی

قه‌ت مه‌به‌ تالیبی سیمین به‌ده‌ن و ماه روخان

(کوردی - ل ۳۶)

ماهی؛ ماسی.

→ گاوی زهمین:

مه‌کانی دل که گیسووته نه‌به‌د هرگیز جودا نابی

له‌له‌نگه‌ردا ه‌تا ماهی له‌گه‌ل گاجووته وا جووته

(سالم - ل ۱۲۲)

ماهی بی میهر؛ مهبست یاری دل ره‌قه. دل‌به‌ری جه‌فاکار، شوخ و شهنگی سته‌مکار.

→ ماه:

→ میهر:

له‌جه‌وری ماهی بی میهرم هم‌وو شو

دمگا ناهی شهرروارم به‌به‌رجیس

(سالم - ل ۷۴)

ماهی تالیع ری؛ موحاق؛ مهبست نه‌وی‌ری به‌د به‌ختیبه.

→ ماه:

تالیع: طالع. ع. به‌خت، شانس.

موحاق: محاق. ع. کوتایی مانگی قه‌مه‌ریبه، که سی شوی کوتاییه‌که‌ی مانگ

نابینری.

ماهی تالیع ری؛ موحاق و روژی نه‌گه‌ت جیلومه‌ر

خه‌رمه‌نی شادی له‌به‌ر با به‌رقی غم ناتش فشان

(سالم - ل ۱۴)

ماهی جیهان نارا؛ مبهست نهو شوخ و شهنگه یه که جوانییه که ی جیهان برانینیتته وه.

ماہ: —————>

جیهان نارا: پازینه ره وه ی جیهان.

نارا: پمگی چاوگی ناراستهن (= آراستن) ی ف. یه. واته جوانکردن، پازاندنه وه، نارایشکردن، پازاندن.

نهگر نومیدی دل بینیتته جی ماهی جیهان نارا

(به خال هندوش بخشم سمرقند و بخارا را)

(سالم - ل ۲۴)

ماهی دو هفته؛ مبهست یاری شوخ و شهنگه که رووی وهکو مانگی چوارده شوه وایه

ماہ: —————>

همه میسان رووی له من پووشی درینغا یاری مه ججویم

به قانونی قه دیمی ماهی دو هفته په ناهی گرت

(سالم - ل ۵۲)

ماهی پوخسار؛ ده موچاوی وهک مانگ.

ماہ: —————>

پوخسار: —————>

نهگر یهک له حزه غافل بم له شوعلهی ماهی پوخسارت

له حه شرا بی نه سیبی جهننهت و هم حهوزی که وسهریم

(کوردی - ل ۲۳)

له عه کسی ماهی پوخساری به بهرقی مهیتنه نالی

ده سووتی ده سپره ی عابید ده لقی زاهید سپری مه ستوره

(کوردی - ل ۴۷)

ماهی سه فله؛ مانگی سفر.

ماہ: —————>

سەفەر: صفر. ع. مانگی دووهمی سالی کۆچییه.

دیدو و ئه‌برۆیی تو فیتنه‌یی ماهی سەفەر

دیده‌یی جادووی تو مایه‌ی حیلە و فەریب

(سال - ۴۵)

ماهی کهنان: مەبەست یاری شوخ و شەنگ. هەروەها بە حەزەرتی یوسفیش دەلێن.

(عفیفی)

→ کهنان:

کەفی عەقڵی بێ دڵ وەك زولەخا

بە تیغی غەم لە عیشتی ماهی کهنان

(سال - ۸۹)

ماهی گەوهەر مەنیش: مەبەست شوخ و شەنگیکی سروشت نایابە، دلبریکی بە نەژاد ژیر،

یاریکی قەشەنگ و وریا و پەسەن.

→ ماہ:

گەوهەر: ← گەوهەری نوکتە.

مەنیش: بیر، ئەندیشه.

معجز پیغمبر مکی تویی

بەکنش و بەمنش و بەگوست

(محمد مخلد سگری - معین)

واتە: موعجیزە ی پیغمبەری مەککی تویی، بەکرده‌وه و بە بیر و ئەندیشه‌و بە قسە.

گەهێ ناھوو پەوش شاھی گەهێ گەوهەر مەنیش ماهی

بلا با سینە سەحرابی بلی با دیدە دەریا بی

(نالی - ۶۰۲)

ماهی مورا: مەبەست ئارمەزوو و خواست و خوشییە.

تورکی قورسی خۆر که تالیع بوو تلوعی کرد به رهقس
که وکه بهی ماهی مورادی نه هلی بابان بوو نیهان
(سالم - ل ۱۱)

ماهی موراد نیهان بوون؛ مه بهست نهمان و له ناوچوونی خواست و ئاره زوو و ئومید.

تورکی قورسی خۆر که تالیع بوو تلوعی کرد به رهقس
که وکه بهی ماهی مورادی نه هلی بابان بوو نیهان
(سالم - ل ۹۷)

ماهی میسر؛ مه بهست و لاتی میسر.

ماه: [= مای. په هله فی. Māy پارسی باستان. Mūda بخش ۳: ماد] نیشتمانی
نه ته وهی (ماد)، که عیراقی عه جهم و نازربایجان بوو، له ئیزانی کۆندا پنیان
دهوت (ماد)، ههمان وشهیه که له په هله فی و پارسی (ههروه ها کراوه به عه ره بی) و
بووه به (ماه). نه بو رهیحانی بیروونی له کتیبی (الجمهیر) لاپه ره ی ۲۰۵ دا
نوسییوتی: ماه پیکهاتوه له سه رزه مینی شاخاری و، ماهین پیکهاتوه له
ماهی به سره که دینه وه ره، ماهی کوفه که نه ها وهنده، به زۆری بو ئه و دووانه
(ماه سبزان) ده خرته سه رو، به هه مووی ده لئین ماهات. زۆر جاریش به
(نه ها وهند) یان وتوه «ماه دیناری»، ماهه ناو براوه کان له شکرگای سه ربازانی
عه ره ب بوو، به لام دوا ی ئه وه «ماه» به واتای شار و ناوچه به کار ده هات.
(معین)

ئه و شاه ی ماهی میسر نه هالی له پتی سو جوود
قورئان ده لی که بهنده ئه مه و بهنده په ره ره
(نالی - ل ۴۲۷)

ماهی نهو؛ مانگی نوئی، مانگ له شهوی یه که می مانگی قه مهری (کوچی)، تا سی شه و له
ناسماندا وه کو که وانه، دوا ی ئه وه پتی ده وتریت مانگ.

ماه: →

نهو: نوئی.

لاَل بَم نَهْگَر شَهْبِیْهِ رُووی کَهَم بَه مَاهِی نَهو
 یا دَل بَدَهَم بَه مِیْهَرِی نِیْگَارِی بَه غَیْرِی نَهو
 (کوردی - ل ۴۱)

ماهیی: ماسیی.

هَوَنَهَرْمَهَنْدِی نِیْیَه بُو دَام نَهْگَر یَهْک دَهْفَعَه مَاهِی گَرْت
 خَهْمِی زَوَلْفِی پَهْرِیْشَانَت بَه مَوو سَهَد دَهْفَعَه مَاهِی گَرْت
 (سالم - ل ۵۲)

ماهیه پهروره: مهبست پهروره کهری نادمیزاده به زانست و چاکه و گورهیی و توانا.
 مایه: به گویرهیی شوین به واتای زانست و چاکه و گورهیی و هیز و توانا دیت.
 (ثروت)

[پهلهقی. Matāk] بنه‌پهت و سه‌چاوهی هه‌رشتی، سه‌رمایه، کالاه، ده‌زگا،
 نه‌ندازه، هو، هه‌رشتی که هوئی هه‌وین دروستکردن بیت، وه‌کو مایهیی په‌نیر و
 ماست... (معین)

په‌روه: په‌گی چاوگی په‌روه‌ده‌ن و په‌روه‌ریده‌ن (= په‌روردن و په‌روریدن) ی ف.
 یه. واته په‌روه‌ده‌کردن.

نه‌ی شه‌مسی مایه په‌روه و نیکسیری قه‌لبی خاک
 بنواره حالی هالیکی نه‌م خاکه نه‌حقه‌ره
 (نالی - ل ۴۳۱)

ماهیه عیشق: نرخ و به‌های دل‌داری.

مایه: نه‌ندازه، نرخ، به‌ها، بنچینه‌ی شتی، له زاراوه‌ی پزیشکیدا ده‌رمانیکه
 ده‌خریقه له‌شی نادمیزاده‌وه تا تووشی نه‌خوشی نه‌بیت.

ماهیهیی عیشق وه‌ها پوخته ده‌کا مه‌ردومی خام
 خوین له نیو جه‌رگ و دل و دیده ده‌میننی به‌علی
 (کوردی - ل ۵۸)

مایینه: مایین، ئاوین، وه ئاو، له پهنگی ئاو، وهکو چۆن دهلّین: زیوین، زیوینه، زێرین، زێرینه، که ههردوو وشه‌ی زیو و زێر پاشگری (ین، ینه) یان چۆته سه‌ر و واتای لیکچوون ده‌به‌خشن. وشه‌ی مایینه دوو به‌شه: مای + ینه.

مای = ماء. ع. ئاو.

ینه = پاشگره.

ئایینه به مایینه ده‌بی پهنگ نوما بی

مه‌ستوره به مه‌ستوره ده‌بی موهره گوشابی

(نالی - ل ٦٠٦)

مه‌ئال: مأل. ع. سه‌ره‌نجام، ئه‌نجام، کو‌تایی، شوینی گه‌رانه‌وه، په‌ناو شوین.

له‌م خاکی ده‌ری په‌حمه‌تی بی زه‌حمه‌ته نالی

فیرده‌وسه مه‌ئالی

(نالی - ل ٢٧٠)

مه‌به‌ووت: مبهوت. ع. سه‌رسوپمان، واق ویرماو.

سالم ئه‌ر تووتییه بی قه‌ندی له‌بت

مات و مه‌به‌ووته وه‌کو بووتیمار

(سالم - ل ٥٨)

مه‌تا: گوێردراوی وشه‌ی مه‌تاع (= متاع) ی عمره‌بییه، واته کالای، که‌لوپهل، شتومه‌ک.

حه‌ریری زه‌رد و سوور و پهنگی نه‌شکم

مه‌تای کاروانی غه‌مبارانه نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ٤٤)

مه‌تاع: متاع. ع. کالای، که‌لوپهل.

عه‌به‌سه نازشی مونعیم به زه‌ر و مولک و مه‌تاع

(که محال است درین مرحله امکان خلود)

(سالم - ل ٥٦)

بوغازی مهوجی ئەشکم پەونەقی دیبای پرووی لایبرد
مهتاعی مایهیی تاجیر له بهحرا بی زیان نابئ
(سالم - ل ١٤٣)

مهتاعی خانه پایه‌نداز: پایه ئەندازی مهتاعی خانه، مه‌به‌ست وێرانکردن و کاولکردنی ماله.

مهتاع: —————>

پایه‌نداز: کورتکراوه‌ی پایه ئەندازه، مه‌به‌ست بنچینه دهره‌یتان و کاولکردنه.
یه‌نداز: کورتکراوه و گۆردراوی (ئه‌نداز)ه، که ره‌گی چاوه‌گی ئەنداختن (= انداختن)ی ف. یه. واته: فری‌دان، تووردان.

مهتاعی خانه پایه‌ندازی غه‌مزته
ئه‌گه‌ر بۆ شاه‌راهی دل گوزهر کا
(سالم - ل ٣٠)

مه‌تبووع: مطبوع. ع. په‌سه‌ند، جوان، دل‌گیر، نه‌وه‌ی که چیژ و سه‌لیقه په‌سه‌ندی بکات.

دابینه به په‌هلویی پوخا حه‌لقه‌یی گیسوو
مه‌تبووعه به ئەترافی گولا سونبولی خوش بوو
(سالم - ل ١١٥)

مه‌تله‌عی خورشیدی به‌ختی پۆم: مه‌به‌ست ده‌سه‌لات و زال بوون و خوش به‌ختی سه‌ربازانی
سوپای عوسمانییه.

تا بوو به جایی مه‌تله‌عی خورشیدی به‌ختی پۆم
سووتا گیاه و ته‌شنه‌وو خوشکیده بوو سه‌مه‌ر
(سالم، دیوانی نالی - ل ٢٠٠)

مه‌تتی به‌ده‌ن: مه‌به‌ست هه‌موو له‌شه.

مه‌تن: متن. ع. پشت، نه‌وه‌ی که دهربرینه بنه‌ره‌تیه‌کانی کتیه‌به، نامه و نووسراو،
ناوه‌راستی هه‌رشتی. (معین)

له شه‌رحی هه‌یه‌ته‌تی مه‌تنی به‌ده‌ن که هه‌ر جوژنی
سه‌قیمه عاجزه ته‌سه‌حیح و رابیتی ته‌دبیر
(نالی - ل ٢١٠)

مهجهره؛ مجرة. ع. ← كه كه شان

مهگر رڼي حاجيانه وا تيا سهياره سهياره
مهجهره ناله تي جهري جهري ساره بانانه
(نالی - ل ۴۸۸)

مهجهره؛ مجمر. ع. مه به ست دلی سوتوای دلداره.

← مهجمهر.

قبول ناکم خه یالیشته له ناو دلدا موقیمی بی
نهوا په ژمورده بی گولده سته بی حوسنت له مهجمهردا
(سالم - ل ۲۲)

گره ی به ست دل له سینه مدا له حسره ت سهردی میهری تو
که هتا ناگری پر گر ده سوتینن له مهجمهردا
(سالم - ل ۲۱)

مهجهره؛ میجمهر. مجمر. ع. مه قه لی، ناگردان، پشکودان، مه قه لیبه که بخور و عودی
تیدا ده سوتینن، تا بونی خوش بلاو بکاته وه.

لاله که مهجمه ریکه به با خوش و گهش ده بی
ناوی که پر خه لوزه به شه بنم گه شایه وه
(نالی - ل ۵۴۹)

مهجنوون؛ (قیس بن ملح عامری)، وهکو دمگیرنه وه، هر له مندالییه وه له یلی ناموزای
خوی زور خوش ویستوه، له بهرته وهی که دایک و باوکی له یلی رازی نه بوون بهم
یه کتری گه یشتنه، نیتر قه یس شیت بوو و پرووی کرده بیابان و له گه ل
گیانله بهرانی بیاباندا ده ژیا، له یلی له بهر دوری مهجنوون نه خوش کهوت و مرد،
کاتی هوالی مهرگی له یلیان گه یاند به مهجنوون، خوی گه یانده سر گوری
دل بهر که ی، هینده شیعری به سهردا خویند و شین و زاری کرد تا گیانی ده رچوو و
به دل بهر که ی گه یشت و له نزدیکی گوره که یه وه به خاک سپردرا. نه و سالانه ی که
له باره ی سهرده مه که یه وه نو سراوه سالانی ۶۵ یان ۶۸ یان ۸۰ ی کوچی بووه.

مهجنوونی عامری، مجنوونی بهنی عامر. (معین)
به زوری واهزانری که مهجنوون هه مان قهیسی عامری شاعیری عه ره بهو،
ههندیکیش گومان له بوونی مهجنوون دهکن، له وانه «بوالفرج اصفهانی -
الآغانی» (تلمیحات)

سهری فهراهام و دهنووکی قولنگ

دهستی مهجنوونم و دامینی چیا

(نالی - ل ۱۲۷)

ههم واریسی فهراهام و ههم ناییبی مهجنوون

وا تی مهگه قوریان که گه دا بوله وهه سینکم

(نالی - ل ۲۸۳)

مهجووسی: که سی که له سه ناییبی مهجووسی بیئ.

مهجووس: کراو به عه ره بی وشه ی فارسی مهگوش، مهگق (فارسی کۆن)، که به
یونانی Māucq (به فارسی نه مرۆ (موغ) ی پی ده لۆن، چند جاری به
شیوه ی (مهگو) له نووسراوه کانی بیستووندا هاتوه، له ئەقیستادا به شیوه ی
(موغو)، له په هله قیدا بووه به (موغ)، مه به ست له (مهجووس) په پیره وانی ناییبی
مه زده یه سنا، یان زهرده شتیانه. (یسنا بخش دوم، ص ۱۲۵ - گزارش پورداود)،
وشه ی (موویه د) که به په پیره وی ناییبی زهرده شتی دهوتری، له هه مان ریشه یه،
هه ندی له ئیزانییه کۆنه کان که باوه ریان به دوو ریپازی پروناکی و تاریکی، وه
یه زدان و نه هریمه ن بووه، نه وانه له پیش په یدا بوونی زهرده شت دا بوون، پییشیان
وتوون مهجووس. له نه ده بیاتی عه ره بی و فارسیدا، مهجووس به هه ردوو و اتا
به کار هاتوه. به لام له کتییی (ملل و نحل - شهرستانی) دا، زهرده شتی و
مهجووسی به جیا باس کراوه و، دهرده که ویت که زانایانی سه ره تای نیسلام وایان
زانیه که مهجووس جیا وازه له گه ل زهرده شتی دا. (معین)

هه رچه نده دهکن قه تعی سه رت دییه وه ئه ی خه ت

وهک هیندوویی سه ححاری مهجووسی چ له جووچی

(نالی - ل ۶۴۱)

پر چینه زولفی پر خەم نەقشە لە پرووی یارا
وەک میللەتی مەجووسی هەردین بە دەوری نارا
(سالم - ج ۲۳)

مەحابا: مەحابا، مەحابا، مەحابات. ع. پەروا، سەرنج و تیبینی، باک، ترس، لایەنگری، لادان
لە داد. (مەعین)

بێ مەحابا ناو دەپێژێ گەھ بە فەور و گەھ بە دەور
چاوی من موددیکە شیوەی ئابشاری گرتووە
(نالی - ج ۵۴۲)

مەحەفە: مەحە. ع. کەژاوە.

سەریری جونبوشی تەخت و مەحەفەیی مەخمەلی سەوزە
دەلێتی تەسبیحی مورغانە لەسەر تەختی سولەیمانە
(نالی - ج ۴۹۹)

مەحەبەر: مەحەبەر، مەحەبەر. ع. مەحەر، مەحەر. ع. دەوات، شووشە مەرەکەب.

گریان هەموو پەشاوە لەبەر ئاهی دوود پەنگ
موزگان بوو بە خامەوو دیدە بە مەحەبەر
(نالی - ج ۴۴۶)

مەحجوبی هەوا: شەرمەزاریبون لە ئەنجامی هەوس و ئارەزوو.

مەحجوبی هەوام و ئەمەتە مەشەدی مەعلوم
بۆ راهی نەجاتم
(نالی - ج ۲۶۹)

مەحرەمی سیر: خاوەن راز و باوەرپیکراو، ئەو کەسە کە بتوانێ رازی پێ بوتێ.

حەلقە حەلقە زولفی سەر قویبەیی هەیاسە کەوتووە
مەحرەمی سیر بە ئی گەنجووری گەنجە ئەژدەها
(نالی - ج ۱۳)

مهحرور؛ محروور. ع. مهبست دهردهدار و نهخوشه، تالیهاتوو، گهرم داهاتوو.

لهبی تۆبۆ تهبی من چاره سازه

بهئی عونابه دارووی دهردی مهحرور

(سالم - ل ۶۳)

مهحز؛ محض. ع. بهبی نهملاو ئهولا، به تهواوی، ههرشتی که تیکهئی شتیکی تر نهبووی.

به مهحزی که شمهکesh دامانی عیشقی بهربدهم نابی

دهمی تیغی موسیبهت گهر که فی فیکرم هه موو لهت کا

(سالم - ل ۲۸)

به مهحزی جهوری دولبهر ههرکهسی تهرکی مهحبهبهت کا

له قهبریشا به میحنهت تا قیامت گریه عادهت کا

(سالم - ل ۲۸)

ئهگهر پایانی بی هیجرهت له دهرگاتا ههتا دهرم

به مهحزی جهوری حاجیب یهک وهجهب مهیلی سهفهرا ناکهم

(سالم - ل ۸۴)

له نالین مهنعی کوردی مهحزی کوفره

فهقییر و ناخوش و مهغدوره ئهمشهو

(کوردی - ل ۴۲)

مهحزهر؛ محضر. ع. شوینی ئامادهبوون، ئامادهبوون، حوزوو، بارمگا، شوینی که دادگهر

(قازی) له ویدا خهریکی بهجیهینانی کاروباری خهلکه. کۆری وانه وتنهوه، یان

کۆری که قسهی بهکهلکی تیدا بکری.

دیوانی گهرمی باری خودایه به پایه عام

نیسفایی خهلقه ساعهتیکی عهرزی مهحزهره

(نالی - ل ۴۴۰)

مهحفهل؛ محفل. ع. نهجومهن، جیگهی کۆبوونهوی دۆستان.

موحه ممد نه حمدهی مورسهل مونیری مینبهری مهحفهل
به شیری ناخیر و نهووهل نهزیری خویش و بیگانه
(نالی - ل ۵۰۴)

حافظم در مجلسی دردکشم در محفل
بنگر این شوخی که چون باخلق صنعت می کنم
(حافظ، رهبر - ص ۴۷۸)

واته: من له کۆر و نهجومه نی حافزی قورناتم و قورناتن وا له سنگما، له کۆر و
نهجومه نیکی تر مهی نۆشم، سهیری ئەم بی نابرووییهی من بکه ببینه چۆن له
بهردهمی خه لکدا ریاکارم و به پیاو چاک خۆم پیشان ئەدهم.

مهحموود: مه بهست سولتان مهحموودی غه زنهوییه، ناوی (ابو القاسم، ناسراو به یمین
الدوله)، له سالی ۳۸۷ی کۆچیدا هاته سه تهختی پاشایی و له سالی ۴۲۱ی
کۆچیدا مرد. کورپی گه وری (سه بوکته کین) سییه مین و به هیزترین پاشای
بنه ماله ی غه زنهوییه. له سالی ۳۷۸ی کۆچی دوا ی شکانی ئیسماعیلی برای هاته
سه تهخت، له سالی ۳۸۹ی کۆچیدا دوا ی شکانی (عبدالملك بن نوح) ی سامانی،
دهستی به سه خوراساندا گرت، له سالی ۳۹۳ی کۆچی (خلف بن احمد صغاری)
نه میری سیستانی شکاند و زیندانی کرد و سیستان و قوهستانی خسته سه
ولاته که ی خوی، له سالی ۴۰۱ی کۆچیدا خوارزمی گرت، دوانزه جار هیرشی کرده
سهر هیندستان و له سالی ۳۹۶ی کۆچیدا (مولتان) ی گرت.

له سالی ۴۲۰ی کۆچیدا ره ی و ئیسفه هانی له مجدالدوله ی ده یله می سهنده وه و یه ک
سال له پیش رویشتنی بو ره ی له نهجامی زۆری کاروبار و گهشت و جهنگیکی زۆر
گه لی لاواز بوو، دوا ی نه وه تووشی نه خووشی سیل بوو، ئەم نه خووشیه پۆژ به پۆژ
لاوازتری کرد، تا ئیتر به تهواوی له پهلوپۆ کهوت و له سه رهتای به هاری سالی
۴۲۱ی کۆچیدا به هر جوژی بوو خوی له (ره ی) وه گه یانده (به لخ) و له و یوه بو
(غه زنین)، له پاش چند روژی له سییه می مانگی ربیع الاخری سالی ۴۲۱ی
کۆچی ئەم جیهانه ی به جی هیشته، ماوه ی پاشاییه که ی ۳۳ سال بوو، ۵۱ سالی ش
ژیا.

(معین).

خوسره و مهحمود و فههاد ههرسی شا و شازاده بوون
ئاخیری بووشن به بهندهو چاکه‌ری سولتانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

له‌م دیره شیعری خواره‌و‌دا مه‌به‌ست له (مهحمود) دلداره و ئەمه ده‌گه‌رێته‌وه
بو سولتان مهحمودی غه‌زنه‌وی وه‌کو باس کرا. به‌ناویانگه و له شیعری کوندا
زۆر باسی ئەوه کراوه که سولتان مهحمودی غه‌زنه‌وی عاشقی (ئه‌یاز =
هه‌یاس)ی غولامی خۆی بوو.
سالم ده‌لێ:

ئه‌گه‌رچی زاهیره‌ن مسکین و ده‌رویش و گه‌دا ره‌نگم
له غه‌زنه‌ی خاترا مهحمودی گیسوویی ئه‌یازیکم
(سالم - ل ۸۷)

دیسان سالم ده‌لێ:

پنجیده بابیی دلی عیشقت هه‌میشه وه‌ک
زولفی ئه‌یاز و گه‌رده‌نی مهحمودی غه‌زنه‌وی
(سالم - ل ۱۵۱)

مه‌خرووب، مخروب. ع. ویرانبوو، کاولبوو.

به‌سه‌ر دلما حه‌واله‌ی غه‌مزه تا که‌ی
ده‌بی چی بی خه‌راجی مولکی مه‌خرووب
(سالم - ل ۴۴)

مه‌ده‌مه‌عی سه‌رشار: مه‌به‌ست چاوی پر فرمیسکه.

مه‌ده‌مه‌ع: مدمع. ع. شوینی فرمیسک، چاو.
سه‌رشار: لیوان لیو، پر.

گریه به خور دیته خوار هه‌ر وه‌کو عه‌ینی به‌هار
خۆش بووه‌ته ئابشار مه‌ده‌مه‌عی سه‌رشاری من
(نالی - ل ۳۳۴)

مهر: کورتکراوهی مهگر، واته: لهوانهیه، دوورنیه، دهبی. بۆ مهبهستی گومان بهکار دیت.
بۆچی.

له ترسی مودهعی یارای روانینم نییه ههرگیز
به فرسهت جار چاره مهر نیگاهی کهم به پهنهانی
(کوردی - ل ۵۹)

شیخ بۆچی لهسهر مهستی لهگهڵ من به عیتابه
مهر دلشکهنی و کافری کهمتر له عهزابه
(کوردی - ل ۴۴)

مهرجان: ← له علی لهبی مهرجان.

ئهشکی سالم که به یادی لهبی تو دیته کهنار
قهتره قهتره له نهزهر ئههلی بهسهر مهرجانن
(سالم - ل ۹۴)

سههر جینی سهجده شهید بی له ئهشکی سورخ و پرووی زهردم
له خاکی کۆبی تو ئالوودهیه مهرجان و سیم ئهمشهو
(سالم - ل ۱۱۸)

مهرخ و عهفار: دوو چۆر داری تایبهتییه که له کۆندا بهکار دههینرا بۆ ناگر کردنهوه.

مهرخ: مرخ. ع. درهختی بادامی تال، له کۆندا بۆ بهدهستهینانی ناگر، لهم داره
(زهند = چهخماخ) ی ژیرهوهیان دروست دهکرد، که له ژیر دارنکی تردا بوو که پیتی
دهوترا زهندی سهروهه، بههۆی لیخشاندنکی توند و خیرا لهگهڵ دارهکهی
سهروهه دا ناگر پهیدا دهبوو، زهندی سهروههیان له داری عهفار = عفار. ع. دروست
دهکرا. مرخ و عهفار بۆ بهدهستهینانی ناگر له ههموو داری باشتره.

(معین)

نیلتیقای پۆلا و ناسن ههر نیزاعه و گیرودار
جهمعی ماء و نار و زهند و زهندهوو مهرخ و عهفار
(نالی - ل ۱۷۰)

مەرد و زەن: پىياو و ژن.

مەرد: پىياو.

زەن: ژن.

خۆنەفیری مەرد و زەن لەم شیوەنە چوو بۆ فەلەك
سەربلند ناکەى وەها دایگرتوویى خوابی گران
(سالم - ل ۹۲)

مەردوم: ببیلەى چاو، گلینەى چاو.

بۆچ مایلی تەنهایى سەوداينکە خۆپایى
ئەى مەردومى بینایى لەم کولبەى تارەت چى
(نالى - ل ۶۴۵)

جیهان تارىکە بى وەسلت لەبەر چاوم وەکو دەيجوور
سیاهی مەردومى دیدەم لە عەكسى خالى هیندووتە
(سالم - ل ۱۲۴)

لەم دېرە شیعەرى خوارەودا، (مەردوم) ی یەكەم واتە خەلك، خەلكى، مەردوم.
(مەردوم) ی دووم واتە ببیلەى چاو، گلینەى چاو.

نییه دەیدەى چ مەردوم نییه مەردومى چ دیدە
لە فرووغى خەددى فارىغ لە خەيالى خالى
(نالى - ل ۶۵۸)

مەردومى چاوت كە دیتە سەر سوپاهی ملكى گيان
وەك قەجەر دانیم لە قيقاجى نىگاہ دەعوا دەكا
(كوردى - ل ۱۱)

مەردومەك: مەردوم، گلینەى چاو، ببیلەى چاو.

مەردومەك خوين ریزى ئەشكن وەك موژەن خوين ریزى دل
مەردومى ئاويش دەبن وەك مەردومان تەسخیری دل
(سالم - ل ۱۱۴)

له پوخت دهرخه چرا به لكو ببينم بهري پيم
خالى گوشه ي له بي تو مردومه كي چاوي منه
(سالم - ل ۱۲۹)

يار وهكو مردومه كي ديده مه سه حهيف ره قيب
له بهر نه مردومه كي ديده مه هر وهك سه به له
(كوردى - ل ۵۰)

مردومي ناوي: مردومي نابي. مه بهست نه و كه سانه ي كه وا نوقمي فرميسكن. (پيشينان
وايان زمانى كه مردومي ناوي يان مردومي نابي، گيانله بهراني نه فسانه بين
و به شيوه ي ناده ميزاد و له ناو دهر يادا ده زين.) (عفيفي)

مردومه ك خوين ريژي نه شكن وهك موژن خوين ريژي دل
مردومي ناويش ده بن وهك مردومان ته سخيري دل
(سالم - ل ۱۱۴)

نه غدى فرميسكي له دهس مردومي چاو سهند به حوكم
باچ له دهس مردومي ناوي دهستيني به على
(كوردى - ل ۵۸)

مردومي خام: مه بهست نه زان و بي ناگايه.

مردوم: ناده ميزاد.

خام: خاو، كال و كرج، نه كولاو.

مايه ي عيشق وها پوخته دهكا مردومي خام
خوین له نيو جهرگ و دل و ديده ده ميني به على
(كوردى - ل ۵۸)

مردى رومي: مه بهست سه ريازي توركي عوسمانيه.

مرد: پياو.

رومي: توركي عوسمانى.

له بیمی تازیانهی مەردی رۆمی سهیید و سوۆفی
به نومییدی گەزۆ مازوو له بن داری مەریوانن
(سالم - ل ۱۰۵)

مەرزو بووم؛ سەرزەمین، ولات، ناوچه.

مەرز: زهوی، سنوور، کهنار و دەورویشتی باغ و کێلگه.
بووم: زهوی، ناوچه، زهوی نهکیترارو، شوین.
نالی کهوا سهگی سهگی نهو مەرز و بوومهیه
نهما سهگی موعهلهمی بی دهنگ و بی وهپه
(نالی - ل ۴۱۹)

مەرکهب لهنگ؛ مەبهست و لاخی شهله.

مەرکهب: مرکب. ع. نهوهی که بو سواری بهکار بهیترنی له چواربێیان، به تایبهتی
نهسپ.

پیشرهو کاروان و شهو تاریک
رئ خهتەرناک و دوور و مەرکهب لهنگ
(سالم - ل ۷۸)

مەرهمی وهسل؛ چارهسەرکردنی دەردی دڵدار بههۆی نهوهی کهوا دلبرهکهی پینی بگات.

تیرهکهی نهو رۆژه مەحبوو بهم که لوتفی کرد بهمن
گەر نه بهخشی مەرهمی وهسلی برینم کارییه
(نالی - ل ۵۸۳)

مەریده؛ مرید. ع. یاخی، سهرکیش. به مەبهستی شهیتانیش دیت.

نهو شیخه به کوم مەگره که په شمیینه مەریده
نهو ریشه بهسهر دارهوه ریتسیکی بوزانه
(نالی - ل ۴۷۹)

مەزه نهدان؛ مەبهست خوۆشی و شادی نهदानه.

مهزه: تام، چيژ.

بوگه پانی ناشی دل فرمیسکی چاو ناسق دهنگهزه
غهیری هیجران و بهلی نهسله ن بهمن نادا مهزه
(کوردی - ل ۴۸)

مهزهنده: ← مهزهنده.

له پیی دلدا سه دایی دیت مهزهنده
زپهی زنجیره کهی جارانه نه مشه و
(کوردی - ل ۴۴)

مهزهنده: مظنه. ع. نرخ، بهها، گومان لیکراو، گومان، بوچوون.

حیکایهت خوانه تووتی دل به دهوری دامی گیسوودا
مهزهنده عهکسی خوی دیوه له ناو ئاوینهیی پروودا
(سالم - ل ۲۰)

مهزعهی خهم سهوز بوون؛ مه بهست خهم و خهفه تیکی زوره.

دی به تاو نهشکی دووچاوم هه وهکو دیجله و فورات
مهزعهی خهم سهوز و دل تیراوه وهك نه دوو شته
(کوردی - ل ۴۵)

مهزعهی عومر؛ مه بهست زیان و گوزهران و ته من به سه برده.

قوت نه بوو نه شنه و نما کا مهزعهی عومرم بههار
لیی نه دا بای خو په می تا که وته هه نگامی دره و
(سالم - ل ۱۱۷)

مهزموون؛ مضمون. ع. نه وهی که له قسه و دهر برین بوون و ئاشکرا بیت، وته یه کی جوان و پر

واتا که له شیعردا به کار هاتبی، وته یه کی مه به ستدار که له باره ی که سینگه وه بوتری.

له بی ئینسافیا نه کوژی به ئیما سه بییدی خه لوته
به مهزموونی عه فوو گه ر نامه یی قابیز به حوجهت کا
(سالم - ل ۲۸)

مهمومون گهش: مهبهست ناوه روکی ورد و پر و اتا به دهست هیتانه.

مهمومون: —————>

گهش: رهگی چاوگی که شیده ن (= کشیدن) ی ف. یه. واته پاکیشان.

رهنگینه همومو شیعرم وه که نه قشی ته که لتووی زین

مهمومون که شه فیکرم وه که قوللابی دروومان

(سالم - ل ۵۱)

مهساف: مصاف. ع. کوی (مصاف) ه، واته شوینی ریز بوون و مهیدانی جهنگ.

نیمه مهردین و همومو شیر ی خشین پووشی مهساف

کرمی قهز هرچی ته نیی بو ته نی نیسوان ته نیی

(نالی - ل ۶۷۱)

نییه دهخلم له شانامه و مهسافی غهیری نهم نوکته

که کوشته ی بهندی تویه هر که سی نازاد و نازابی

(نالی - ل ۵۹۸)

مهستی: مهبهست خوشه ویستی، عیشقی خوداوهندی.

له و مره عا زاهیدی نه فسورده نهیدی له زهتی مهستی

به عه فوا چوو سه راسه ر پوژگاری چونکی بیدل بوو

(سالم - ل ۱۱۲)

مهسلول: مسلول. ع. هه لکیشراو، دهرهینراو (بو شمشیر و له و بابه تانه)، که دهوتری (سیف

مسلول) واته شمشیری هه لکیشراو له کیلان، شمشیری پروت. لیژهدا مهبهست

بروی جوان و زور کاریگه ره.

بروت تیغیکه و سمه ی سه یقه ل و مهسلول و مووکاره

که عیشوهی جه وه ره ره مز و نیشاره ی ناوی مهودایه

(نالی - ل ۵۵۷)

مهسنه تیراز: رازینه ره وه و جوانکردنی تهخت و شوینی پاشایان، یان هر شوینیکی له و

بابه‌ته‌ی که گه‌وره و ده‌سه‌لات‌داره‌کان به فهرش و دۆشه‌ک و سه‌رینی نایاب
ده‌پرازیننه‌وه...

مه‌سنه‌د: مسند. ع. شوئینی دانیشتن و پال پتوه‌دان، سه‌رین و بالیفی گه‌وره،
فه‌رش‌ی گه‌وره که پاشایان و گه‌وره‌کان ژووری پی ده‌پرازیننه‌وه و له‌سه‌ری
داده‌نیشن، پله و پایه.

تیراز: طراز، کراو به عه‌ره‌بی (تیراز)ه، واته نه‌خشی جلوه‌رگ، که به ره‌نگی‌کی تر
ده‌کریت، په‌راویز، جوژه پارچه‌یه‌کی پاشایانه‌یه، رایه‌خ، نه‌و نووسین و
هیلکاریه‌ی که له‌سه‌ر جلوه‌رگ دروست ده‌کرئ، کارگای جلوه‌رگی به‌نرخ و
نایاب، کارخانه‌ی ئاوریشم چنن... هه‌روه‌ها تیراز (= طراز)ی عه‌ره‌بیش هه‌یه به
واتای جوژ، شیوه، ده‌ستوور، یاسا، چین، جوژ، به‌ش.

به‌لام نه‌و وشه‌ی (طیراز = تیراز)ه‌ی که له (مه‌سنه‌د تیراز)دا هاتووه، په‌گی
چاوگی ته‌رازیده‌ن (طرازیدن) ی ف. یه. واته: پازاندنه‌وه، ئارایشکردن، جوانکردن،
پنک‌خستن، چینی ئاوریشم و پارچه‌ی تر له کارخانه‌دا، چاککردن، پازاندنه‌وه.
(معین)

دل له میحنه‌ت که‌یله نه‌ی پیری موغانی به‌زم ساز

هه‌ر نه‌تۆی بو باره‌گای عه‌یش و ته‌ره‌ب مه‌سنه‌د تیراز

(کوردی - ل ۱۷)

مه‌سنه‌وی: مثنوی. ع. دووبه‌یتی.

مه‌سنه‌وی مه‌وله‌وی، کتیبی‌کی شیعه‌وه مه‌ولانا جلال الدینی رومی دایناوه،
ناوه‌روکه‌که‌ی چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتی یه‌ک له دوا‌ی یه‌که به‌ شیعه، که مه‌ولانا به‌و
هۆیه‌وه، نه‌نجامه‌ ئاینی و عیرفانی و راستیه‌ مه‌عنه‌وییه‌کان، به‌ زمانی ساده
په‌وان ده‌خاته‌ روو، گه‌لی له‌ ئایاتی قورئان و وته‌کانی پیغه‌مبه‌ر (د.خ) به‌ شیوه‌ی
عیرفانی لیک‌داوه‌ته‌وه، مه‌ولانا به‌ شیعه‌ری سۆفیگه‌ری ئالایه‌کی به‌رز و کۆشکی‌کی
شکو‌داری دروست کردووه، له‌ په‌وانی و پاراوی و مه‌به‌ستی جوان و وردیی
نه‌ندی‌شه‌دا پیتی هه‌مووان که‌وتووه، مه‌سنه‌وی (۲۶) بیست و شش هه‌زار دێره‌وه
به‌ شیعه‌ر و تراوه و شش کتیبه، له‌سه‌ر به‌حری په‌مه‌ل دایناوه، سالی ده‌ست

ئەوانیش باوەریان هینا بە پێغەمبەری عیسا. دەلێن کە عازەر بە دوعا و فرمانی
 حەزرتی عیسا لە گۆریدا زیندوو بوو و هاتە دەرەوە، ناوی عازەر و داستانە کە
 لە قورئاندا نەهاتوو، بەلام لە ئینجیلەکاندا باس کراوە، هەر لەبەر ئەمەیه کە:
 دەمی عیسا (بادی عیسا، بادی عیسەوی، بادی مەسیح، بادی مەسیحا، دەم،
 دەمی ئەحیا، دەمی عیسا، دەمی عیسا مەریەم، دەمی عیسەوی، دەمی مەسیح،
 دەمی مەسیحا، عیسا دەم، مەسیحا دەم، مەسیحا نەفس، نەفس، نەفسی
 عیسەوی، نەفسی مەسیح مەریەم) یان بە چاک کەرەوی هەموو نەخۆشییە ک
 داناو، شاعیرەکان زۆریان بەکار هیناون. لە (برهان قاطع) دا هاتوو کە: بادی
 مەسیح و بادی مەسیحا مەبەست هەناسە عیسایە دروودی خۆی لێ بیت، کە
 مردووی زیندوو دەرکەرە و مەبەست لە ئیعتجازی عیسا یا مەسیحا
 زیندوو کردنەوی مردوو.

عیسا نمونە پزیشکییە، چونکە بیجگە لە زیندوو کردنەوی مردوو کە
 موعجیزە ئێو بوو کویری زگمک و گەر و گولی چاک دەرکەرە.

لە سوورە مائە ۵، نایە ۱۱۰ دەفرمووی: *و إذ علمتک الکتاب و الحکمە و
 التوریه و الانجیل و إذ تخلق من الطین کھینە الطیر باذنی فتفتح فیها فتکون طیراً
 باذنی وتبرئ الاکمە و الابرص باذنی واذ تخرج الموتی باذنی...*

واتە: کاتی کە تۆم فیری کتیب و زانست و تورات و ئینجیل کرد، کاتی کە لە
 قورپەیکەری بآئندەیهکت دروست کرد و بە فرمانی من فووت پێداکرد، بوو بە
 بآئندەیهکی زیندوو، بە فرمانی من کویری زگمک و گەر و گولت چاک دەرکەرە
 و بە فرمانی من مردووکانت بەزیندوویتی لە گۆر دەهینایە دەرەو. (هەرەها
 لە سوورە آل عمران، ۲۳، نایە ۴۲) لە ئینجیلی یوحنا (بابی نۆهەم، بەندی
 ۱، ۶، ۷، ۸) دا هاتوو: کاتی کە دەرۆشت کویریکی زگمکی دی، لەبەرئەوی کە
 لە جیهانم و پروناکی جیهانم، ئەمە و ت و تفی پۆکرە سەر زەوی و قورپی لێ
 دروست کرد و هینای بە چاوی کویرە کە دا و پئی و ت: برۆ لە حەوزی سیلوحا
 بیشۆ، ئینجا رۆشت و شتی و بە چاوساگی گەرایەو.

کاتی کە جوولە کەکان ویستیان مەسیح بکوژن، ئەو لەگەڵ یارەکانی خۆی
 هەلەت، بەلام یەکی لەوانە کە ناوی (یهوذا اسخریوطی) بوو، بە سێ درەم کە بە

بهرتیل وهری گرتیوو، په ناگاکه‌ی عیسا‌ی ناشکرا کرد، به لّام جووله‌که‌کان به ده‌ستگیرکردنی عیسا سر نه‌که‌وتن، چونکه خوداوه‌ند (ایشوع)‌ی سه‌رؤکی جووله‌که‌کان، یان (شمعون)‌ی گوږی به وینه‌ی عیسا و نه‌ویان له جیاتی عیسا له دار دا و هوت روژ به داروه مایه‌وه، به لّام عیسا چوو بو ناسمان، مریه‌م له‌بن داره‌که‌دا ده‌گړیا، له شه‌وی هه‌وته‌مدا عیسا گه‌رایه‌وه بو سه‌ر زه‌وی و نارامی دا به دلّی دایکی و دهمه‌و به‌یانی گه‌رایه‌وه بو ناسمان.

هه‌ندیک ده‌لّین مه‌رگی عیسا له سبی سالی و هه‌ندیکی تر ده‌لّین له سبی و دوو سالی‌دا بو، به لّام به پتی داستانه میژوویبیه‌کان کوشتنی عیسا له روژی هه‌ینی پانزه‌ه‌می مانگی نیسانی یه‌هوودی که له سالی ۲۹ زاییندا نه‌نجام درا.

خوا لیخو‌شبوو فرووزان‌فهر ده‌لّی: به گوږه‌ی گڼ‌دراوه‌کانی ابوبکر عتیق بن محمد سور آبادی، که له سالی ۴۹۴‌ی کوچیدا مردووه ده‌لّی: عیسا‌یان برد بو ناسمانی چوارهم (ترجمه و قصه‌های قرآن، طبع طهران - ص ۱۶۵) که ری‌ک ده‌که‌وی له‌گه‌ل (روایت قصص الانبیاء، طبع لاهور، ص ۱۸۰)، له شیعری فارسیدا به زوری بایه‌خیان به‌مه داوه.

به لّام به پتی بو‌چوونیک‌ی تر نه‌و له ناسمانی سییه‌مدا بووه (تفسیر طبری، طبع مصر، ج ۱۵ - ص ۱۱). به زوری ده‌لّین له ناسمانی دووه‌مه. (تاریخ طبری، طبع مصر، ج ۲، ص ۱۱ - و کشف الاسرار، انتشارات دانشگاه طهران، ج ۲، ص ۱۴۱، ج ۵، ص ۴۹۰ - و تفسیر ابوالفتح طبع طهران، ج ۳ - ص ۳۱۷).
بو زانیاری پتر له‌م باره‌یه‌وه بروانه (تلمیحات ص ۴۱۶ - ۴۳۲).

سیددیق و عه‌زیز هه‌ر وه‌ک یوسف که نه‌بیی بوو کور

سیددیقه‌یی مه‌عسوومه وه‌ک داک‌ی مه‌سیحا کچ

(نالی - ل ۱۶۲)

دوور له تو دل هینده بی نارام و بی حال که‌وتووه

نه‌ی مه‌سیحای عه‌سر له‌و لیوانه ده‌رمانی ده‌وی

(نالی - ل ۷۰۳)

هه‌شروبا؛ مشرب. ع. ری و شوین، هه‌لسوکه‌وت، چیژ، ری و شوینی نایینی و فه‌لسه‌فی،

شوینی ناو خواردنه‌وه

مه‌شره‌بی نالی گه‌لی ئابی یو ترشه به‌لا
موعته‌ریفه خوئی ده‌لی چانییه نه‌تواری من
(نالی - ل ۳۳۶)

گوتم راستی سه‌با هه‌سه‌گوئی مه‌شره‌ب موخالیفیه
گوتم نارئ گوئی بایه گوتم نه‌وجئ گوئی دووره
(نالی - ل ۴۰۶)

بو زولمی له نه‌ندازه به‌دەر وه‌ک یه‌کی خولقاند
خه‌للاقی نه‌زهل مه‌شره‌بی تو ته‌بی هولاکو
(سالم - ل ۱۱۵)

شود گر اهل مذهب را خبر از مشرب رندان
بگردانند مذهبا بیاموزند مشربها
(هلالی، دیوان - ۱۴ - عقیفی)

واته: نه‌گه‌ر نه‌وانه‌ی به‌ره‌ی مه‌زه‌به‌ن و ناگاداریی په‌یدا بکه‌ن له‌ پرئ و شوین و
هه‌لسوکه‌وت و چیژ و زه‌وقی په‌نده‌کان، وهرده‌گه‌رینه‌وه له‌ مه‌زه‌به‌کان و فییری
هه‌لسوکه‌وت و پرئبازی په‌نده‌کان ده‌بن.

مه‌ششاته: ع. شانه‌که‌ر، نه‌وکه‌سه‌ی که‌ شانه‌ ده‌کات، ژنی که‌ کاروپیشه‌ی
نارایشکردن و خو‌پازاندنه‌وه بیت، نارایشگه‌ر.

به‌ مه‌ششاته‌ی ده‌وت دولبه‌ر دلی سالم مه‌په‌نجینه
له‌ ناو جه‌معی په‌ریشاننا له‌ حه‌لقه‌ی چینی گیسووما
(سالم - ل ۳۳)

به‌ ده‌ردی شانه‌ چی سینه‌ له‌ چاکا
له‌ زولفا گه‌ر دلم مه‌ششاته‌ کا دوور
(سالم - ل ۶۴)

دل به مهجوبوه مهده مهششاته‌گه‌ر بی و حیل‌ه‌باز
ئه‌سمه‌ر و قه‌د عه‌ر‌عه‌ر و خون‌خوار و چاو به‌خومار نه‌بی
(کوردی - ل ۵۲)

مه‌ششاته‌ی خه‌یال، مه‌به‌ست رازینه‌ره‌وه‌ی ئه‌ندیشه‌یه.

مه‌ششاته: →

مه‌ششاته‌یی خه‌یاله مه‌گه‌ر وه‌سفی پوویی یار
زینه‌ت ده‌دا به دوخته‌ری فیکرم وه‌کو عه‌رووس
(سالم - ل ۷۴)

مه‌شقی په‌ریشانی کردن، نه‌و که‌سه‌ی که‌ بیه‌ر و هۆشی شۆوابی‌ت و نه‌زانی که‌ چی ده‌کات،
نه‌وه‌ی که‌ سه‌ری لی تیکچووپی‌ت و کاره‌کانی ناته‌واو بی‌ت.
خاتریکی شوخ و خوش و بی غه‌م و جه‌معه‌م هه‌بوو
ئیسته‌ بو زولفی که‌سی مه‌شقی په‌ریشانی ده‌کا
(نالی - ل ۱۰۴)

مه‌شه‌ده؛ مه‌شه‌د. ع. شوینی ناماده بوون، شوینی شه‌هید بوون، شوینی ناشتنی شه‌هید.
(معین)

مه‌هجوبوی هه‌وام و ئه‌مه‌ته مه‌شه‌دی مه‌علووم
بو‌راهی نه‌جاتم
(نالی - ل ۲۶۹)

خۆزگه ده‌مزانی له تارانای نه‌جاتم که‌ی ده‌بی
کۆی یاره مه‌شه‌دم یا مه‌دغه‌نم هه‌ر په‌ی ده‌بی
(سالم - ل ۱۶)

شه‌هیدی دیده‌یی مه‌خمووری شوخیکم منی شه‌هیدا
له خاکی مه‌شه‌دم نه‌زدیکه ده‌ری نیرگی شه‌هلا
(سالم - ل ۳۶)

له بۆسهی مه شههدم گهر روو ترش که ی
به له ززهت ههر وهکو نه سکه نجه بیینی
(سالم - ل ۱۵۱)

مه عاریج: معارج. ع. کووی (معراج) ه. نهوهی که بۆ سرکه وتن به کاردیت، په یژه، پئیلیکانه،
قالدرمه، سرکه وتنی پیغه مبهری نیسلام (د.خ) بۆ ناسمان، که یه کینکه له کاره له
وزه به دهره کانی نهو، شهوی میعراج نهو شهوهی که پیغه مبهری نیسلام سرکه وت
بۆ ناسمان. (معین)

جی بازی مه قدهمی شهوی قهدر و مه عاریجی
سهریانی عهرش و کورسی یو جویریلی شه هپه ره
(نالی - ل ۴۲۴)

مه عازه لالا: معازالله. ع. له کاتی به لا و پروداری سهختا، یان وتنی قسه یه که که گونا ه
بیت به کاردیت. به هپج جوز، ههرگیز وانیه.

مه عازه لالا که رهحمیکت به حالی زاری مندا بی
که ناخر به ندهیی خاکی دهری پیشینته بازا
(نالی - ل ۹۶)

هه ناسه ی هه سره تی وه سلئی نیهانت ری بی به نی ئاده م
مه عازه لالا به له ب نه م سپره ههرگیز ناشنا ناکه م
(سالم - ل ۸۵)

مه عبهر: شوینی تیپه پر بوون، شوینی په رینه وه. نهوهی که به هوئی نه وه وه بتوانری له ناو
بپه رینرینته وه، وهکو پرد و که شتی و به له م.

نیمدادی فه تی بابی زویانم به فه زلی تو
زووبی که نه وه ولین گوزهری پرد و مه عبهره
(نالی - ل ۴۳۶)

مهعنه: مَعَطْر. ع. نهو شوئنهی که عهتری تیدا داده نری.

دوومینه نیلتیجام نه مه ته نهو ده مهی ده بی
نه لواحی نه لحه دم به زه نابیلی مه عته ره
(نالی - ل ۴۳۶)

مه عریفهت جو: مه عریفهت جوو. نه وهی که دووی زانست و زانیاری ده که وی.

جو: ← جو یا.

حافظ و سه دی و نیزامی قهیس و جامی و دیله وی
فهیز خواه مه عریفهت جو بوون له شاگردانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

مه عنا نارایی: رازاننده وهی واتای نوئی و داهینراو، داهینانی و تهی جوان و نوئی.

نارا: رهگی چاوگی ناراسته ن و ناراییده ن (= آراستن و آراییدن) ی ف. یه، واته
رازاننده وه و جوانکردن.

نووکی خامه ی من که بیته مه عنا نارایی که مال
خهت به خهت ئیزهاری نه قشی سوورتهی مانی ده کا
(نالی - ل ۱۰۳)

به خوان معنی آرای بی برهیمی پدید آمد
زیشت آذر صنعت علی نجار شیروانی
(خاقانی، دیوان، ۴۱۴ - عقیقی)

واته: له خوانی رازاننده وهی واتای جوان و داهینراودا برهیمی پهیدا بوو، له
پشتی نازهری سنه تیش علی نه جاری شیروانی پهیدا بوو.

مه غاک: چال.

له بن خاکی مه غاکی ناته شین له علی له ب توشنه
له سهر نابی سه رابی سه روی سیرابی موغیلانه
(نالی - ل ۴۹۲)

مەغز: مېشك.

سۆفى كە گران باره بى مەغز و سەبوك باره
سووف پۆشى غەمى باره ئەو بارى لەكن پەشمە
(نالى - ل ۴۷۴)

دوو جادوو ماری مەغزى ئادەمى خوارى قەرار داوه
لەسەر شانى وەكو زەححاك و ناوى ناوه زولفەينى
(نالى - ل ۶۷۶)

مەغپىرەت: مەغفەرە. ع. لە گوناھ و كەم و كوررى خوښ بوون. چاوپۆشین لە گوناھ.

با بېئىنە سەر وەجاھەتى قەدرى لەكن خودا
بۆ عاسىيان لە مەغپىرەت و سەرفى مەغپىرە
(نالى - ل ۴۳۰)

مەقام: مقام. ع. شوین، جىگە، شوینى جىگىر بوون.

ئەو دەشتە جایی یارییی یارانى حوجره بوو
یەكسەر مەقامى رۆمىیە ھەر وەك تەھى سەقەر
(سالم، دیوانى نالى - ل ۲۰۰)

مەقامات: مقامات. ع. كۆی مەقامە (مقامە) یە، واتە كۆپ، وتار، باسى داستان و گىرپانەوھى
بەسەرھات، وتارى ئەدەبى كە بە پەخشانى ھونەرى نووسرابى، نمونەى
بەناویانگى مەقامات لە زمانى عەرەبیدا: مەقاماتى بەدیعى و مەقاماتى
حەرىرى، لە فارسیدا مەقامات حەمیدى. (فرھنگ اصطلاحات ادبى - سىماداد)
مەقامات: كۆی مەقامە یە واتە ئەنجومەن، كۆپ، وتار، چىرۆك.

لە زاراوھى سۆفىگەرىدا ئەو قۇناغە یە كە سالىك دەبى بە ھەول و رىيازەت بېبىرى،
حەوت قۇناغى ناسراوى سلووك پىكھاتووھ لە (تەوبە، وەرەع، زوھد، فەقر، سەبر،
تەوھكول، بەزا).

مەقام: جىگەى نىشتەجى بوون، جىگەى راوہستان، جى پى، پلەو پایە، شوین.

مقامات: کۆیه، له فارسیدا به واتای ئاواز و پردهی موسیقایش هاتوو،
پیشینان دوانزه مقامیان بۆ موسیقا داناوه بهم جۆره: راست، ئیسفههان، عیراق،
کووچهک، بوزورگ، بوسلیک، حیجاز، عوشاق، حوسینی، زهنگوله، نهوا، رهاوی.
(عمید)

تەلۆینی رەقیب چ بەیان کەم بە مەقامات
مەشهورە حیکایاتی ئەبوزەیدی سوروجی
(نالی - ل ٦٤١)

مەقدەم: مەقدەم. ع. هاتن، کاتی هەنگاونان، کاتی هاتن، کاتی پی دانان.

جی بازی مەقدەمی شەوی قەدر و مەعارجی
سەریانی عەرش و کورسی یو جویریلی شەهپەرە
(نالی - ل ٤٢٤)

تا بە خاکی قەدەمت دیدەیی گۆل رەوشەن بی
فەرشە بۆ مەقدەمی تۆ دیدەیی ساحیب نەزەران
(سالم - ل ٩٠)

مەقرووز: مەقرووز. ع. قەرزار.

سەفی مەقرووزی قەرزی ئیلتیزامی حاسلی رۆمی
له ناو هەورامی و کوردا هەموو تەبەدیل و پەنھانن
(سالم - ل ١٠٣)

مەکتەبخانە: قوتابخانە.

مەکتەب: مەکتەب. ع. شوینی نووسین، قوتابخانە.

کە نووسراوه له مەکتەبخانەیی عیشقا حرووفی نا
جەوابت هەر بەلێ بۆ سالمە گەر ئەمری مردن بی
(سالم - ل ١٤٠)

مەگۆشە: کورتکراوەی تێمەگۆشە.

تاکی دل مابئی مهکۆشه قهت له ئابروو بردنم
عیشق تا خوش بی مهکیشه رهنجی ریسواکردنم
(کوردی - ل ۲۱)

مهکین: مکین. ع. پایهدار، بهدهسهلات.

مهکانی واسیتهی ئیمکان مهکانهت بهخشی ئینس و جان
مهکینی لامهکان سهیران تیدا تهشرفی میوانه
(نالی - ل ۵۰۳)

مهگه: کورتکراوهی مهگه. ————— ← مهگه.

سۆزشی کوردییه یاخۆ جۆششی نهیامی فیراق
ئاتهشی عیشقه مهگه یا شهرهری ناری سهقهه
(کوردی - ل ۱۷)

مهگه: بۆ مهبهستی گومانکردن به واتای دهبی و لهوانهیه. بیجگه له.
حهماییل که دهمی تیغت له حهلقهی گهردنی نالی
مهگه تیراو بجم بهو رهنگه تینووی ساعیدی یارم
(نالی - ل ۲۷۵)

مهگه وهختی له سهیری خالی چیهههت دیده فارینج بی
سیاهی مهردومهک بتکی لهگهله شکم بهسهه پرووما
(سالم - ل ۳۳)

مهگه نالینی من هاتۆته گووشی
کهوا کردوویه تهرکی سورخ پۆشی
(کوردی - ل ۵۷)

مهگهس دار: میشاوی، شوینی که میشی زۆری تیدابینت.

مهگهس: میش.

دار: پاشگهه، یان رهگی چاوگی داشتهن (= داشتن) ی. ف. واته: ههبوون. وهکو

پاشگر به مه‌به‌ستی خاوه‌ن به‌کار دیت.

به زاهیر گهر مه‌گه‌س داره به باتین سه‌د چه‌من زاره
به سوورته یه‌ک به یه‌ک خاره به مه‌عنا سه‌د گولوستانه
(نالی - ل ۴۹۳)

مه‌لال؛ ملال. ع. وه‌رس بوون، بیزار بوون، دلته‌نگی و غه‌مگینی، غم و خه‌فته.

مه‌لالی ئاره‌زوو سالم به‌قه‌د نووری له دل‌مایه
له وه‌سلا بو ته‌مانشای پروویی دل‌به‌ر گهر ته‌غافول کم
(سالم - ل ۸۶)

مه‌له‌خ؛ کولله.

مه‌له‌خ ته‌بعن له هیشووی ده‌غلی دیه‌قانا به هر لادا
له ناو جاری گهنم هر یه‌ک وه‌کو داهوولی خهرمانن
(سالم - ل ۱۰۶)

مه‌له‌کول مووت؛ ملك الموت. ع. عزرائیل، فریشته‌ی مهرگ و گیان کیشان، یه‌کیکه له و چوار
فریشتانه‌ی که له خواوه نزیکن.

خالئی نییه نالی دل‌ه‌کته ساتئی له هيجران
تاتاری و جوودت نه‌پسینئی مه‌له‌کول مووت
(نالی - ل ۱۵۴)

ملك الموت رفت پیش خدا گفت سبحان ربی الاعلی
یک حکیمی است در فلان کوچه من یکی گیرم و او کشد صدتا
یا بفرما که جان او گیرم یا مرا شغل دیگری فرما
(لعلی تبریزی، قند پارسی، مظاهر مصفا - ص ۱۸۹)

واته: مه‌له‌کول مووت رویشته بو لای خوا و ناوی خوا‌ی به پاکی و گه‌وره‌یی هینا و
وتی: دکتوری وا له فلان گه‌ره‌ک، تا من یه‌کی ده‌گرم و (گیانی ده‌کیشم)، نه و سه‌د
که‌س ده‌کوژی، یان بفرموو که گیانی بکیشم، یان بفرموو کارنکی ترم بده‌ری.

مهليک خهسلت: پاشا سروشت، نهو کهسهی که خوو رهوشت و سروشتی وهکو پاشا وابیت.
خهسلت: خصله. ع. خوو، رهوشت.

سهی قامت قهوی شوکت قهمر تهلعت مهليک خهسلت
کهمان نهبروو نيگهه ناهوو فرهنگی خوو و موو موشکين
(سالم - ل ۹۵)

مهملووک: مملوک. ع. بنده، کزيله. کزیهکهی (ممالیک)ه.
کولاهی فخر و تهعزيمم گهيشته چهرخی نهتلهس رهنگ
که بیستم قهلی میرانم لهسهر مهملووکي ئاغايه
(نالی - ل ۵۶۸)

مهنازلی جانان: شوینی شوخ و شهنگهکان، جيگهی دلبران.

مهنازل: کوی مهنزه ← مهنزل

جانان: →

جارووکهشی مهنازلی جانان له خهلوها
فهراشی نهبری بهاران له دهشت و دهر
(سالم - ل ۶۷)

مهنجهنیق: کراو به عرهبی مهجنیک. له یونانییهوه مهغانیکون. نامرازیکه وهکو
(قوچهقانی = بهردهقانی = بهردفریده). بهرد فریدهرنکی زور گهورهیه، که
لهسهر دارنکی گوره و توند و تول ساز دهکرا و له جهنگدا بههوی نهوهوه بهرد و
ئاگریان بهرو دوژمن فریدهدا. (معین)

نهیری نهعزم وهها تاوی دها وهك مهجنیق
بۆ دهوامی رۆژ پهستی جهمعی ههربای دیته ناو
(نالی - ل ۳۶۰)

مهندهپوور: بهدبخت، داماو، غهگین (مهندوور)یشی پی دهلین.

دهس بهندیانه دین و دهچن سهروو ناروهون

یا حهلقه‌یانه سوڤییی مل خوار و مهنده‌بوور

(نالی - ل ۱۹۱)

مه‌نزل: منزل. ع. ماوهی نیوان دوو شوینی پاره‌ستان و حه‌وانه‌وهی گه‌شت و گوزارکه‌ر،
ئهم زاراوه‌یه له کۆندا به‌کار ده‌هات بو شوینی که دوور بوایه و مه‌نزل به مه‌نزل
ده‌پویشن تا ده‌گه‌یشتنه شوینی مه‌به‌ست. هه‌روه‌ها (قوناغ) یشیان پی ده‌وت.
شوینی مانه‌وه بو ماوه‌یه‌کی کورت.

له وه‌سلت مه‌نزلئ دوور که‌وته‌وه دل

دوو‌سه‌د مه‌نزل له شادی دووره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۲)

مه‌نزل بر: مه‌نزل بر. مه‌به‌ست گورج و گۆل و خیرایه له پویشنندا.

مه‌نزل: —————>

بر: ره‌گی چاوگی (برین) ه. به‌لام لیره‌دا به مه‌به‌ستی برینی ماوه‌ی نیوان دوو
شوینه.

مل عه‌لم شیرین قه‌لم ئاهوو شکم مه‌یموون قه‌دم

سم خرپ و کلک ئیستر و مه‌نزل بر و عاره‌ق نه‌پوژ

(نالی - ل ۲۲۵)

مه‌نزوور: منظور. ع. مه‌به‌ست، په‌سه‌ندکراو، شایان، شایسته، بایه‌خ پیدراو، بینراو.

دلّم وه‌ک حاکمی مه‌غرووره قوریان

خه‌لاتی وه‌سلئ تووی مه‌نزووره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ۴۳)

مه‌نسوور: منصور. حوسه‌ین کوری مه‌نسووری هه‌لاج، خواناسی ناسراو، له سالی
۳۰۹ی کۆچی - ۹۲۲ی زایین گیرا و، له‌پاش نه‌شکه‌نجه‌و ئازاریکی زۆر کۆژرا،
به‌تاوانی نه‌وه‌ی له‌کاتی جه‌زیه و وه‌جددا هاواری ده‌کرد و ده‌یوت (انا الحق).
(معین)

یه کیکه له خواناسه به ناویانگه کانی ئیزان، به فه‌رمانی حامید کورپی عه‌بباس
وه‌زیری خه‌لیفه موقته‌دیری عه‌بباسی، له به‌غدا له سیداره درا. (تلمیحات)

سوروشکم نه‌قشی چاوی تو ده‌کیشی

جینگه‌م سه‌ر داره‌که‌ی مه‌نسوره نه‌مشه‌و

(نالی - ل ۳۸۹)

حه‌یرانی ره‌هی عیشقن گه‌ر شه‌مسه وه‌گه‌ر مه‌نسور

(سالم نبود پیدا زین باده به پیمانی)

(سالم - ل ۱۵۰)

شه‌مس و مه‌ولاناو مه‌نسور که‌ی به سپر مه‌حرم ده‌بوون

تا نه‌یانخواردایه ریزه‌ی نانی سفره‌ی خوانی عیشق

(کوردی - ل ۱۹)

وه‌کو مه‌نسور نه‌گه‌ر بیشم سوتینن

نه‌نالقادیر ده‌لی گه‌رد و غویارم

(کوردی - ل ۲۴)

مه‌نشاه؛ منشاء. ع. جینگه‌ی په‌یدا بوون، شوینی نه‌شونما و په‌روه‌ریه کردن.

ئه‌وه سه‌ر مه‌نشانی ئیفساد و ئه‌من به‌د ناوم

ئه‌وه موسته‌وجیب و من که‌وتمه زه‌جر و لیدان

(کوردی - ل ۳۷)

مه‌ننان؛ منان. ع. ئه‌و که‌سه‌ی که زور چاکه بکات، ئه‌وه‌ی که چاکه‌ی خه‌لکی بویت.

مه‌روه‌ها یه‌کیکه له سیفه‌ته‌کانی خوا.

ئه‌گه‌رچی کوردی دووری شاره‌زووری قه‌سوه‌تم ئه‌مما

وه‌سیله‌م ته‌یبه‌و و حیلمی شه‌فیعی و فه‌زلی مه‌ننانه

(نالی - ل ۵۱۷)

مه‌ودا؛ ماودا، مه‌ودا، مه‌ودا دان، مه‌یدان دان، دمی چه‌قو و تیغان که راست و تیژ بی،

نووکی نیزه و نییدییه، تیژی، تیخ. (گیو)

لیواری تیخ، نووکی خه‌نجر و شمشیر، ماوهی به‌ینی دوو شت، مؤلت، قانه،
سهردهمی له کات و سات، ماوه. (ههژار)

برۆت تیغیکه و سمهی سه‌یقل و مه‌سلوول و مووکاره

که عیشوهی جه‌وه‌ره ره‌مز و نیشارهی ئاوی مه‌ودایه

(نالی - ۵۵۷)

مه‌ولانا: = مه‌وله‌وی ناسراو به (جلال الدین محمد کورپی سلطان العلماء محمد بن حسین خطیبی) ناسراو به بهاء الدین. له شه‌شمی ربیع الاول، سالی ۶۰۴ک له (به‌لخ) له‌دایک بووه. یه‌ک شه‌ممهی ۵ی جماد الآخری ۶۷۲ک له (قونیه) کۆچی دوا‌یی کردووه، باوکی یه‌کی بوو له زاناو سو‌فیه‌گه‌وره‌کانی سهردهمی خۆی. (بهاء‌الدین) به‌هۆی ئه‌وه‌ی که دنگران بوو له سولتان محمهد خواره‌زمشاو له‌و کاته‌ی که جلال الدین مندال بوو به‌لخی به‌جیه‌شت و له ئه‌نجامدا له قونیه‌ جیگیر بوو. جلال الدین خویندنه سهره‌تاییه‌کانی لای باوکی ته‌واوکرد و دوا‌ی مردنی باوکی له ژیر چاودیری (برهان الدین محقق ترمذی) دا بوو. برهان الدین مه‌ولانای نارد بوو خویندن بوو خه‌لب و دیمه‌شق که ئه‌وکاته گرنگترین مه‌لبه‌ندی زانستی و ئه‌ده‌بی بوون. مه‌ولانا له پاش ته‌واوکردنی خویندنه‌که‌ی گه‌راپه‌وه بوو قونیه و ئیتر خۆی خه‌ریک کرد به‌ دهرس و تنه‌وه و فی‌زکردن. تا له سالی ۶۴۲ک په‌یوه‌ندی کرد به (شمس الدین محمد بن علی ملک داد) ناسراو به شه‌مس ته‌بریزی. ئه‌م ناسین و په‌یوه‌ندییه روودانیکی گرنگی رۆحی له ده‌روونی مه‌ولانادا دروست کرد که بووه هۆی ئه‌وه‌ی که واز له دهرس و فتوا به‌ینی و ئه‌مه بووه هۆی نارپه‌زایی خه‌لکی قونیه و ره‌خنه‌گرتنی موریدان. شه‌مس ته‌بریزی به‌هۆی نارپه‌زایی موریده‌کانی مه‌ولانا چوو بوو دیمه‌شق، دوورکه‌وتنه‌وه‌ی شه‌مس دل و ده‌روونی مه‌ولانای هه‌ژاند و سهره‌نجام سولتان وه‌له‌دی کورپی و کۆمه‌لیکی له‌گه‌لدا نارد بوو دیمه‌شق بۆلای شه‌مس، شه‌مس گه‌راپه‌وه بۆلای مه‌ولاناو تا له پریکا له سالی ۶۴۵ک گوم بوو، ده‌لێن گواپا هه‌ندی که‌س له خه‌لکی قونیه کوشتوویانه، به‌لام له‌م باره‌یه‌وه به‌لگه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه نییه. دوا‌ی گوم بوونی شه‌مس مه‌ولانا وازی له دهرس و فه‌توا هینا و خۆی خه‌ریک کرد به‌ پاراستن و پاک

کردنه و په وروږده کړدنی د مروون، ئینجا په یو مندی په یاد کړد له گه ل (صلاح الدین زرکوب و حسام الدین چله بی) و ماوه یه ک سرگرمی ئه مانه بوو، له ئه نجامدا به مؤی هاندانی ئه م حسام الدین چله بی یوه مه ولانا خوی خه ریک کړد به دانانی مه سنه وی (= مثنوی) یوه. به ره مه کانی مه ولانا به شیعر و په خشانیه وه پیکه اتون له:

۱- مه سنه وی (= مثنوی)، له شش به رگدا و (۲۶) هزار دیره شیعره که له سر به حری ره مه ل دایناوه، ناوهر وکی مه سنه وی پیکه اتوه له زنجیره شیعرئ، که ئه نجامه ئاینی و عیرفانییه کان به دهسته وه ددات و راستییه مه عنه وییه کان به زمانیکی ساده پیشان ددات.

۲- دیوانی غزه لیلیات، ناسراو به (کلیات شمس) که پیکه اتوه له (۵۰) هزار دیره شیعر.

۳- چوارینه کان.

۴- مه کتوویاتی مه ولانا.

۵- فیه ما فیه.

۶- مجالس سبعة. (معین)

شمس و مه ولانا و مه نسوور که ی به سیر مه حرم ده بوون
تا نه یان خوار دایه ریزه ی نانی سفره ی خوانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

مهوله وی؛ ← مه ولانا.

سه د مهوله وی به فه توه یی دل ده بنه عیسه وی

گاهی ئه گه له گیسووی ته رسا به دهر که وی

(سالم - ل ۱۵۱)

که س وه ک دلم شوری مه حه بیته به له د نییه

هروه ک حه کیمی رومی و ئه شعاری مهوله وی

(سالم - ل ۱۵۱)

۵۴۴: کورتکراوهی (ماه)ه، واته مانگی ئاسمان.

فهرقی کور و کچ رۆشن وهك فهرقی مهه و میهره
نهم فهرقی شهرو رۆژه وهك فهرقه له کور تا کچ
(نالی - ل ۱۵۷)

مهه به شهو هه لدی پهنا دهگریت و دهنوینن به رۆژ
دا بگاته سیری پهچجهی پهچهم و وهسفی بروی
(نالی - ل ۶۹۴)

ساقی له پهرده دهرهات جامی شرابی هینا
دل خیره ما له حیرهت مهه ئافتابی هینا
(سالم - ل ۳۵)

مههه یا رۆژه یا بروی تو به دهرکهوت
شهوه یا زولفه یاخو مووی دآجوت
(کوردی - ل ۱۵)

مههار: دارنکی بچوکه، دهگریتته پهپهی لووتی حوشر و پهتیکی پیوه دهبهستن.

زحرص و شهوتی مارا مهاری کرده در بینی
چو اشتر می کشاند او بگرد این جهان مارا
(دیوان کبیر ۱۰، ۵۰) (معین)

واته: بههوی حیرس و نارزهووی خوئی پهتی خستۆته لووتمان و وهکو حوشر به
دهوری نهم جیهانهدا رامان دهکیشی.

ئهسیری سیلسیلهی بهندی مهاری سهه قهتاریکم
که دهمکیشیتته رهوزهی ههی وهکو مهجنوونی دیوانه
(نالی - ل ۴۹۷)

مههاسا: کورتکراوهی ماه ئاسا = ماه آسا. واته: وهکو مانگ. مهه + اسا.

مهه: →

اسا: = ناسا. پاشگره به واتای: وهك، وهكو.

نه‌ی میرومحه‌ی جه‌مالی مه‌هاسای دولبه‌ران

وه‌ی شان‌زه‌ن به کاکوئی تورکانی سیمبهر

(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

مه‌پوشی: کورت‌کراوه‌ی ماه‌پوشی یه، واته مانگ پوشی، مانگ داپوشین. مه‌به‌ست
داپوشینی پرووی جوانی وه‌کو مانگه.

—————➔ مه‌ه:

زولفی شهب رهنگت وه‌کو پوژده پهریشان بانه‌بی

واسه‌حاب ناسا له پروتا‌قه‌سدی مه‌پوشی ده‌کا

(سالم - ل ۳۱)

مه‌هتاب: مه‌به‌ست دهموچاوی جوانه، دهموچاوی وه‌ک مانگی تابان. روناکی مانگ،
مانگه‌شهو.

—————➔ مه‌ه:

—————➔ تاب:

له مه‌هتابا که دل دی پهرچمی وه‌ک عه‌قربت نه‌مشهو

گوریزی دا له عه‌قرب که‌وته چاهی غه‌بغب نه‌مشهو

(سالم - ل ۱۱۸)

مه‌هدی دل: مه‌به‌ست ناخی دلّه.

مه‌هد: مه‌د. ع. بیتشکه.

سوله‌یمانم به‌ته‌مکین تا مه‌کانت

له ناو مه‌هدی دلی بی میسلی به‌لقیس

(سالم - ل ۷۴)

مه‌هر: مه‌ر. ع. ماره‌یی.

مه‌رده‌مه فهرشی که‌سینکی که‌به‌بی مه‌هر و نیکاح

دوور له چاکانی عه‌جیب فاحیشه دنیا‌پینکه

(نالی - ل ۴۶۳)

۴۴۴ روخ؛ مەبەست شوخ و شەنگ، دەموچاۋ وەك مانگ.

مەھ: —————>

روخ: دەموچاۋ.

لە رووی تۆ مەھ روخی گەر بېتە مەيدانى جەدەل سەھوھ

ئەگەرچى تا ميان مووى بىۋەكوتۇ موو ميان نابى

(سالم - ل ۱۴۳)

۴۴۴ پروو؛ مەبەست جوان و شوخ و شەنگە. ئەو كەسەي كە دەموچاۋى وەكو مانگ بېت.

مەھ: —————>

ئەي مېھرى مېھرەبان وەرە سەر بامى بامىداد

دا مەھرپروان بېن بە ھىلالى شەوى مىحاق

(نالى - ل ۲۵۰)

۴۴۴ ھوھش؛ مەبەست شوخ و شەنگە. وەك مانگ.

مەھ: —————>

وھش: پاشگرە بە مەبەستى لىكچوون.

گرفتارى كە مەندى مەھوشىكم تىفل و بىۋەرحمە

خەرىك و وئىل و وەھشى ئاھووى شىرىن خەرامىكم

(كوردى - ل ۳۲)

۴۴۴ ھەھىب؛ مەھىب. ع. ترسناك، بەسام، ئەوھى كە لىيى بترسن.

بىۋەتۇ مەھىب و گرىمە وەك رەعدى نەو بەھاران

پەيوھستە دىۋ بە پروما ئەشكەم بە مىسلى باران

(سالم - ل ۹۳)

۴۴۴ ھەيتەن؛ لەشى سوور و سېيىھ يان جۆرىكە لە جلوبەرگ.

لە ەكسى ماھى پوخسارى بە بەرقى مەيتەنى ئالى

دەسووتى دەسرەي عابىد دەلقى زاھىد سېرى مەستورە

(كوردى - ل ۴۷)

تاری کاکۆلی که ئەفشانە لەسەر مەیتەنی ئال

پشتەیی گیان و دل و دین دەپستینی بە عەلی

(کوردی - ج ٥٨)

ئەسمەرە لاغیر تەنە بەلایا میانە کەچ کولاه

سوخمە سەوزە مەیتەن ئالە چاوخومار ئەبرۆ کەمان

(کوردی - ج ٣٤)

مەیتەن قەرزێ، مەبەست لەشی سوور و سپی و جوانە یان جۆریکە لە جلی سوور.

قەرز: سوور [سنسکریت Krimi.Krmih] (مەعین)

ئەمە ی دەیلیم ئەگەر ئیغراقە هێجری

هێلاکی دەستی مەیتەن قەرزێ بێ

(کوردی - ج ٢٣)

مە ی بژان؛ مەبەست فرمیسکی خویناوی بژانە.

بۆچی نەگرم سەد کەرەتم دل دەشکینی

بۆ مە ی نە بژێ شیشە لە سەد لاوێ شکاوه

(نالی - ج ٥٣٥)

مەیکەدە؛ مەبخانە. بەشی دووهمی وشەکە (کەدە) یە کە پاشگرمو بە مەبەستی شوین بەکار دیت.

جامی تاقی مەیکەدە میشکاتی قیندیلی دل

شیشە پێ قەر قەف لە پەر قەف شاھی عالی پەر قەف

(نالی - ج ٤٥٤)

عاشق هەوەسی مەیکەدە و عیلمی بەسیتە

عاقڵ تەلەبی مەدرەسە و جەهلی مۆرە ککەب

(نالی - ج ١٣٥)

جورعە نۆشی [بۆ] بکەم ئیتەر لە بەزمی مەیکەدە

چاوی مەخموررت بە عاشق کاری بادهی مە ی دەکا

(سالم - ج ٢٩)

وا له سهریانی مهیکهده راهیب
ئەم کەلامە دەلی بە نالەئی زار
(سالم - ل ۵۹)

مەیل بە فرمانی سەر بوون؛ مەبەست ئارەزووی کوشتنە.

ئەو یارە کە دايم وهکو پارهی جیگەرم بوو
تا بوو له دلی مهیلی به فرمانی سەرم بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

مەیموون قەدەم؛ ئەو کەسەی کە هاتنی شادی و خووشی لهگەڵدا بیت. ئەو هی هاتنی خووش و
پیروزی بی.

مەیموون: میمون. ع. پیروزی.

قەدەم: قەدەم. ع. پی، هەنگاو، شەقاو.

مل عەلەم شیرین قەلەم ئاهوو شکەم مەیموون قەدەم
سەم خەری و کلک ئیستەر و مەنزل بر و عارەق نەریژ
(نالی - ل ۲۲۵)

مچە رووت؛ مەبەست (مستەفا بەگی ساحیب قران = کوردی) یە شاعیر لێرەدا، بەرامبەر بە
خۆشەویستەکەیی خۆی بە رووت و هەزار دادەنیت.

بەرگی رووتی بە هەزار خەرقەیی شادی نادەم
چونکە مەحبووبە بە ناز پیم دەلی گاهی مچە رووت
(کوردی - ل ۱۴)

مرواری نەشک؛ فرمیسی وەک مرواری.

مرواری نەشک وەکو یاقووتی رەوانە
ساقی بدە لەو لەعلە شەرابیکی عەقیقی
(نالی - ل ۶۵۶)

مروت کن یتیمی را به چشم مردمی بنگر

که مروارید اشک اوست در گوشوار تو

(سیف فرغانی - «عفی»)

واته: چاکه و پیاویتی بکه له گهل ئەم هه تیوه بئکه سه دا و به چاوی
مروژفایه تییه وه سهیری بکه، که مرواری فرمیسکی ئەوه دوری گواره که ی تو.

مژهی مهستا: مه بهست چاوی مهسته.

مژه = موژه: ← موژه.

فرمووی به مژهی مهستی نازانه و تهر دهستی

سادهی له دلی سستی تیری به ته مه ننایه

(نالی - ل ۵۶۱)

مشت: مه بهست هیز و توانا و دهسه لاته.

عهسای مووسایه سهرنیزه ی له ره غمی مشتی فیرعه ونی

به بهرقی ناتشه نه فشان و به شکلی نه ژده ها پهیدا

(سالم - ل ۱۸)

ملکی دل: مه بهست هیز و توانای دله.

هر کهسانی تیپی موژگانی دی به په سمی قهیز و بهست

تهرفه تولعه یینی ده بی سه ملکی دل ته سخیری تو

(سالم - ل ۱۱۴)

موباهات: مباحاة. ع. شانازی کردن.

نه گهر عالم بییته خه له عتی ته شریفی سه رتاپای

وجوودی بی وجوودی بی موباهات و موجه رهد بی

(نالی - ل ۶۳۱)

مویه شه ره: مبشر. ع. موژده پیدراو.

په جمهت به حوسنی سووره تی ئینسان زوهووری کرد

(خیرالبشر) له قهب به شه فاعهت موبه شه ره

(نالی - ل ۴۳۰)

موتمهئین خاتره، دلنیا، خاتر جهم، نهو کهسهی که بیر و هوشی ئاسوده و ئارام بیته.

موتمهئین: مطمئن. ع. دلنیا.

خاتر: خاطر. ع. نهندیشه، بیر، نهوهی که له دل و دهر و نندا بیته، دل، ویزدان، یاد.

موتمهئین خاتر و ئهیمهن مهبه ههرگیز له شه‌ری

نهفسی نه‌مماره که نه‌م ماره له‌گه‌ل تو شه‌رییه

(نالی - ل ۵۸۶)

موجه‌ره‌ده؛ مجرد. ع. پرووت و قووت، ته‌نها، بی ژن و مال و مندال، ته‌نیا و سه‌لت، زگورتی.

خوشا رهندی له دنیا بی موبالات و موجه‌ره‌ده بی

به روژ زنده‌ی جه‌ماعه‌ت بی به شه‌و مات و موجه‌ره‌ده بی

(نالی - ۶۳۰)

موجه‌ره‌ده به ره‌فیک بی ته‌وسه‌نی نه‌فست به‌جی بیله

له رتی عه‌شقا هه‌موو پیچیکی سه‌ده شه‌یتان جله‌و گیره

(سالم - ل ۱۲۵)

موجه‌وه‌ره؛ مجوهر. ع. کراو به عه‌ره‌بی. واته گه‌وه‌راوی.

جه‌وه‌ره: —————>

عه‌رش‌ی به‌رین که دانیره‌یه ره‌وزه مه‌رکه‌زه

فه‌رش‌ی زه‌مین به عه‌ر سه‌یی ته‌یبه موجه‌وه‌ره

(نالی - ل ۴۱۶)

موحایا؛ موحابات، محابات، محاباة. ع. یارمه‌تیدان، لایهن گرتن، لایه‌نی که‌سی گرتن به

پیچه‌وانه‌ی داد و ئینساف، کردنی که‌سی یان شتی به‌هینی خو. (معین)

که‌مه‌ندی زولفی دوولانه له بو‌گه‌بر و موسولمانه

ده‌کیشی بی موحابانه چ له‌م لابی چ له‌و لابی

(نالی - ل ۶۰۲)

موحاق؛ محاق. ع. چونیه‌تی مانگ له سی شه‌وی کۆتایی مانگی قه‌مه‌ریدا، که له زه‌وییه‌وه

نابینریت. داپوښراو، دهوره دراو. (معین)

ماهی تالیع رتی موحاق و پژوی نهگبت جیلومگر
خهرمهنی شادی له بهر با بهرقی غم ناتاش فشان
(سالم - ل ۹۸)

موحه ییا؛ محیا. ع. دهموچاو، روو.

ماوهرده له سهر خهرمهنی گول عهترفشانه
یا ناوی حه یاته عهرهقی وردی موحه ییات
(نالی - ل ۱۴۳)

موخته سیب = محتسب. ع. دورکهرهوه له و کارویارانهای که شهرع قهدهغه ی کردووه، نه و
فهرمانبهره ی که کاره که ی چاودیری کردنه بو به جیهینانی یاساکانی ناین.

خوابی غهفلت نازیله بو چاوی شهحنه و موخته سیب
دورفته جامی نه سهر کیشی بهلی بی ئیحتیراز
(کوردی - ل ۱۷)

موخته شهم دیوان؛ مبهست نه و شاعیره یه که خاوهنی دیوانی شیعری بهرز و مهزن بیت.

زابیته ی ته بعم سواره ئیددیعیای شاهیی هیه
موخته شهم دیوانه داوای تهختی خاقانی دهکا
(نالی - ل ۱۰۲)

نالی ئیسته تاجی شاهیی و تهختی خاقانی هیه
شهوکت ئارا موخته شهم دیوانه فیکرهت سانییه
(نالی - ل ۴۰۰)

موخالیف؛ مخالف. ع. پیچه وانه، دژ، ناحهن. ههروهها به شیکه له مهقامی عیراق و
پیکهاتووه له پینج ناواز. (معین)

تالیبی راهی حیجازم له موخالیف هه لدهن
بینهوا قهلبی حزینم قووهتی بهندی نییه
(نالی - ۵۹۵)

موخه ييهر؛ مخير. ع. هه ليز تير دراو، سه ريشك.

موژده له عاسييان كه نهو نيقبالي رهمته

نيسي رهميم و غهوس و شفيع و موخه ييهره

(نالي - ل ٤٣١)

مودام؛ مدام. ع. مهبست هميشه يه. ههروه ها به واتاي مه ي و شه رابيش هاتووه.

رهشكي چاره و له بي تو يانه مودام

تا فلهك شه مس و زمين كاني هه يه

(سالم - ل ١٣٤)

مودده ي؛ مدعي. ع. مهبست به دكار، به دكرده وه، ناحهزه.

چهند خو شه دابنيشين دوو به دوو نه من و گوتم

داكه ويتن مودده ي له و خواره ههروه ك دهستي كه ر

(نالي - ل ٢٠٣)

حهديسي نهنگ و نام زور شوکور مه شهووري عالم بوو

له حهرفي مودده ي ناكه س نييه باكم مني ريسوا

(سالم - ل ٣٧)

مويالاتي نه بوو دولبه ر به حالي سالمی مه زلووم

به حهرفي مودده ي زالم به دل تو زاوه دهيزانم

(سالم - ل ٧٩)

له فهديي وه سفي يارا عاره ناوي مودده ي بردن

له رسته ي فكري ماخه رموهره هه مسلكي گوهر ناكه م

(سالم - ل ٨٥)

مودده ي سه د قيران؛ مهبست ماوه و روژگار نيكي زور دوورود ريژه.

قيران: قران. ع. واته نزيك بوونه وهو به يه كتری گه يستن. كه وتنه يه ك شويني

دوو نه ستيره له نه ستيره گه رو كه كاني كو مه له ي خور له بور جي كدا. (معين)

پاسته گهردوون چابوکه بو رهنگی بهد رهبتی وهلی
نارژینتی رهنگی بهم رهنگه به موده‌ی سه‌د قیران
(سالم - ل ۹۷)

مورائیی؛ مرائی. ع. پیاکار، پیاپاز، دوو پوو.

نه‌ی نه‌فسی مورائیی چ گران باری ته‌کالیف
بو خه‌لّقی ده‌کیشی ده هه‌رۆ پّیش و جه‌ده‌ویه
(نالی - ل ۳۹۲)

نه‌ی خه‌لوه‌تیی مورائیی بی رهنگی خود نمائی
رهنگ زهردی عاشقی به نه‌ک زهرد پوو شقی به
(نالی - ل ۳۹۷)

مورده؛ مردوو. وشه‌که دوو به‌شه: مورد + ه

مورد: چاوگی کرتاوی موردهن (= مردن) ی ف. یه. واته مردن.
ه: پاشگره. که ده‌چینه کو‌تایی چاوگی کرتاو ده‌یکات به ئاو‌مناوی به‌رکار.
وه‌کونه‌و کرمه له نیو قوبه‌یی ئه‌بریشمدا
عاقیبه‌ت مورده‌یی یه‌نسی عه‌مه‌ل و بی‌که‌فهنی
(نالی - ل ۶۷۳)

حاسلی عیشقم کراسی می‌خنه‌ته
مورده نابا مائی دونیا غه‌یری جاو
(سالم - ل ۱۰۸)

که رو‌یی تو خودا کی بیته سه‌ر بالین و نالینی
که بمری کی هه‌لیگری و دفنی کا ئه‌م مورده بیچاره
(کوردی - ل ۴۶)

مورده مادر؛ مادر مورده، دایک مردوو.

مورده: —————>

مادەر: دايك.

گەر به موژدهی مهرحه مهت جانی په قییم تازه کهی
میلسی تیقلی مورده مادەر دل به شیوهن خهو دهکا
(سالم - ل ۳۱)

مورسه لاین: مرسلین. ع. مه به ست پیغه مبه رانه، نیردراوه کان، ناردر اوه کان، په یام
هینه ره کان.

ئه فرادی مورسه لاین هه موو یه ک رازه نام که لام
له م جینگه دا بزانه موقه ددهم مونه خخه ره
(نالی - ل ۴۲۸)

مورغ: وشکه خوی به واتای بالنده دیت، به لام به گویره ی شوین واتاکه ی دمگوری.
له م دیره شیعرانه ی خواره ودا به واتای مورغی دل هاتوو ← مورغی دل.

به ئه فسوونت جه لای دا دانه یی خال
به دامی تورپه یی تو مورغ بوو دلپه ند
(سالم - ل ۵۶)

حه بسی منی نیمین به خودا دووره له ئینساف
ئهم مورغه به بی قهید و قهفس رانه هه موو دهم
(سالم - ل ۸۶)

لامه ده گیسووی موسکینت له دهوری خالی پرو
مفته بو مورغانی جویا دانه گهر داوی نه بی
(سالم - ل ۱۳۸)

مورغی پر وه حشی: مه به ست دلی زور تامزرو و دیوانه ی دلداره.

→ مورغ:

مورغی پر وه حشی دل ئه و شهوه ئه منبیه تی بوو
له روخ و تورپه یی تو دهرده کهوی دامی چرا
(سالم - ل ۳۴)

مورغی چه‌همن؛ مه‌به‌ست بلبله، بولبول.

مورغ: →

چه‌همن: میزگ، میزغوزار، هه‌رشوینی ناو و سه‌وزمگیای تیدابیت.

له‌گه‌ل مورغی چه‌همن نالی ده‌نالی

که یه‌عنی عاشق و هم‌فرد و فهدین

(نالی - ل ۳۵۴)

مورغی دل؛ مه‌به‌ست هوش و گیانه.

مورغ: →

له‌نه‌شکه‌نجه‌ی شکه‌نجی زولفی نه‌و بی‌وه‌عه‌ده مورغی دل

ده‌نالینی وه‌کو بولبول له‌سویحی کازیبی شه‌ودا

(نالی - ل ۸۸)

سونبولی توره‌که په‌رژینه به‌په‌هلویی گولا

موو به‌موو هه‌ریکه‌داویکه له‌پتی مورغی دلا

(سالم - ل ۲۶)

له‌سه‌ر روو دانه‌یی خالت به‌فه‌ن دانا [وه] ده‌یزانم

به‌قه‌سدی مورغی دل زولفت به‌ده‌ورا داوه‌ده‌یزانم

(سالم - ل ۷۹)

بیمی زولفت مورغی دل دینتته‌له‌رز

گه‌ر به‌سینه‌مدا بکیشم نه‌قشی زولف

(سالم - ل ۱۰۸)

باکم نییه مورغی دل بیکه‌ی به‌که‌باب نه‌مما

بیده به‌سه‌گ و مه‌یده ده‌رخوری ره‌قیبانت

(کوردی - ل ۱۳)

از راه نظر مرغ دلم گشت هواگیر

ای دیده نگه کن که به دام که در افتاد

(حافظ، قزوینی - ص ۷۵)

واته: بالندهی دلم واته هوش و گیانم، به هوی سیر کردنه وه فری، نهی چاو

سهیریکه، که وته داوی چ که سیکه وه.

مورغی روح؛ مه به ست گیانه، روح. بالندهی گیان.

مورغ: ← مورغی دل.

بو نشینگهی مورغی روحی نه و که عالی فیتره ته

جیگه بی خوشتر له رهوزهی (جنه المأوی) نه بوو

(نالی - ل ۳۷۳)

مورغی سه حهر خیز؛ مه به ست بولبوله.

مورغ: →

سه حهر خیز؛ نه وهی که به یانیاں زوو له خه وه لده ستی.

خیز؛ رهگی چاوگی خاسته ن (= خاستن) ی ف. یه. واته هه لسان.

شهو ی ماوه که بیدارم له شورت

له عهدهی گول وه کو مورغی سه حهر خیز

(سالم - ل ۷۲)

مورغی کولانه؛ مه به ست مریشکه.

مورغ: [پهله قی. مورف. Murv] (معین). بالنده، مهل، پهله وه. وشه ی (مری

کوردی که به واتای مریشک دیت، له گهل (مورغ) دا، هاو ریشهن.

قوش قوشی راوی نه بی مورغی کولانه و ناخوره

سهگ سهگی تازی نه بی کادینی یو نه باریه

(نالی - ل ۵۸۱)

موزه خرفه؛ مزخرف. ع. هیچ و پوچ و نارسه سن، رازاوه به شتی هه لکه له تینه ر، قسه ی بی

که لک.

تەركى ئارايشى تەن نەقدى پەواجى عەرەبە
تۆ عەجەم مەردى موزەخرەف تەنى يو قەلبەزەنى
(نالى - ل ۶۷۲)

موزەببەن بوون بە دوش؛ مەبەست جوان لىھاتە.

موزەببەن: مزىن. ع. رازاۋە، جوانكراۋ، ئارايشكراۋ.
دوش: دووش، شان، ئەم وشەيە لە وشەي لىكدرەۋى قەلادووشكاندا بەكاردەيت،
ۋاتە سەرشانەكان، كاتى يەكئى مندالى دىمخاتە سەر شانى، دەلىن خستىيە سەر
قەلادووشكانى.

خەلاتى دلبەرى و شوخى كە دەدرا
لە پاش يووسف موزەببەن بوو بە دوشى
(كوردى - ل ۵۷)

موزد، پاداش، پاداشت، ئەۋەي كە بەرامبەر بە كەردنى كارى ۋەرىگىرەيت، نىرخ، بەھا، مز.
تا شىۋەبى مەرجان دەگرى لولونى ئەشكت
بۇ موزدى جەفاكەي بگرى لىۋى عەقىقى
(سالم - ل ۱۴۸)

موزەھىل، مضمحل. ع. لە ناۋ چوو، فەۋتاۋ.

دل موزەھىلى دەردە ۋەكو دىدە لى نەدا
حەيران ۋ پەرىشانە ۋەكوب قەترە لە يەمدا
(نالى - ل ۹۴)

موزە، ← موزگان.

دل موشەببەك بوو لەبەر نىشان و نىشانى موزت
نىشى چاۋ بوو بۇيە ھىند گىرام و خوئىنى كەۋتە سەر
(نالى - ل ۲۰۲)

هەرچی نیهتت بوو نیگهت دلمی به‌له کرد
هەرچی نیهتتم بوو به موژت دل خه‌به‌ری دا
(سالم - ل ۲۶)

بو رفوکردنی چاکی ده‌می شمشیری برۆ
موژه تهر ده‌سته له دلما وه‌کو سووژن له هه‌ریر
(سالم - ل ۶۸)

بو قه‌تلی منی خه‌سته موژهت هه‌ر وه‌کو تیره
ئه‌ی من به فیدای تیری نیگای پر خه‌تهرت بم
(کوردی - ل ۲۲)

موژه خه‌نجه‌ر: مه‌به‌ست برژانگی درێژ و جوان و کاریگه‌ره.

موژه: ← موژگان.

له‌بت شه‌ککه‌ر خه‌تت عه‌نبه‌ر موژهت خه‌نجه‌ر قه‌دت عه‌رعه‌ر
له عیشتت دل وه‌کو بولبول له رووتا گول وه‌کو گولچین
(سالم - ل ۹۵)

موژه‌ی سه‌ر دل: مه‌به‌ست برژانگی جوان و کاریگه‌ری یاره، ئه‌و برژانگه جوانانه‌ی که
کارده‌کته سه‌ر دل.

موژه: ← موژگان.

هجوومی قول موژه‌ی سه‌ر دل نیگه‌ی سه‌نگی ده‌ورانی
ده‌لیتی هیزش ئه‌سه‌ر گاور ده‌با تابووری مه‌نسوره
(کوردی - ل ۴۷)

موژه‌ی قه‌ده‌م: مه‌به‌ست مژده‌ی هاتنه.

رۆشنی دیده به ئینسانه که موژده‌ی قه‌ده‌مت
رۆشنی دیده‌ی غه‌مدیده‌ی (بیت الحزن)ه
(نالی - ل ۵۲۷)

موژدهی قهدهمی سهریوون؛ واته مژدهی هاتنی دلبر سهریوو که پیشکەش بکری. یان دانانی
سر له بهر پیدای له کاتی هاتن، به مه‌بهستی ئەو په‌پری ریز و خوشه‌ویستی.

موژدهی قهدهمی سهریوو دل هات و له پیدای چوو

جان ماوه له بۆ وه‌سلی بدری به به‌شارت چیی

(نالی - ل ٦٤٤)

موژگان؛ برژانگەکان، موژه تاکه واته برژانگ.

وشه‌ی موژه گوپدرای مویچه یان مویچه یه، واته موی بچوک = برژانگ

چه: نامرازی بچوک کردنه‌وه‌یه.

موژه کاتی که کۆدمکریته‌وه، بزوینه کورته‌که‌ی کۆتایی ده‌بی به (گ) و، دوا‌ی نه‌وه

(ان)‌ی کۆی ده‌خریته سر به‌م جۆره: موژ + گ + ان = موژگان.

ئهم وشه‌یه له شیعی کۆنماندا زۆر به‌کار هاتوه.

خێل و قیچه یا به غه‌مزه بۆ نیشانه‌ی دل به چاو

مه‌یلی راست هاویشتنی موژگانی دل په‌یکەر ده‌کا

(نالی - ل ١٠٩)

سه‌راپا هەر وه‌کو هه‌لقه‌ی زری په‌روینه‌یی خوینم

به یه‌ک یه‌ک تیری موژگانی زری دۆزت بریندارم

(نالی - ل ٢٧٥)

قاتلی من که‌س نییه بوختانی ناحه‌ق بۆج بکه‌م

من شه‌هیدی خه‌نجهری موژگانی تازه ساوی تۆم

(کوردی - ل ٣١)

سوپای موژگان و تیخی نه‌بروانت

شکه‌ستی فیرقه‌یی تابووره نه‌مشه‌و

(کوردی - ل ٤٣)

موژگانی تهر؛ مه‌به‌ست چاوی فرمیسکاوییه.

موژگان: —————>

عاشق که دهکا راوی زوئماتی شهوه داوی
موژگانی تهره چاوی بیداری لهکن پهشمه
(نالی - ل ۴۷۶)

موژگانی سییهه: کورتکراوهی موژگانی سیاه، موژگانی سیا، برژانگه رهشکان.

موژگان: —————>

سییهه: رهش.

موژگانی سییهه مهستی ومکو چاوی حهبییه
غارته که بکهن دین و دهچن پوچ برفینن
(نالی - ل ۳۳۹)

موسه خخهر: مسخر. ع. راهینراو و دهست بهسهردا گیراو.

هموو نیران موسخهر بوو به غهمزهی چاوهکته گویا
لهلای خوشت غهریب و بیکهس و مهحکووم و میهمانی
(کوردی - ل ۵۹)

موستهوجیب: مستوجب. ع. شایان، به جی و باش.

ئهوه سهر مهنشهئی نیفساد و ئهمن بهد ناو
ئهوه موستهوجیب و من کهوتمه زهجر و لیدان
(کوردی - ل ۳۷)

موسحهفی بوو: مهبهست پووی زور جوانه.

موسحهف: مصحف. ع. قورئان، کتیبی ناسمانی، کتیب.

شهریه لهسهر نهندیشهی ئهو موئمین و تهرسا
کیشاویه لهسهر موسحهفی بوو شکلی چیلیپا
(سالم - ل ۲۶)

موشهیهك بوون: کون کون بوون.

موشه ببهك: مشبك. ع. كون كون.

دل موشه ببهك بوو له بهر نيشان و نيشانی موژهت
نیشی چاو بوو بویه هیند گریام و خوینی كهوته سر
(نالی - ل ۲۰۲)

موشه خخهس؛ مشخص. ع. دیاریکراو، دهستنیشان کراو.

له سووفاری به زوری خهم سروور هینای بناگوشی
موشه خخهس تیری موزگانی به قهتلی نیمه مه نموره
(کوردي - ل ۴۷)

موشتاقی دههمن واز بوون؛ مه بهس حهز له گورانی وتنه، نارمزوی گورانی وتن.

دههمن: —————>

واز: کراوه

دل دائیما وهك بولبول موشتاقی دههمن وازه
تا ناوی حهیات نۆش كا له و خونچهیی په یكانت
(کوردي - ل ۱۳)

موشك ئهفشان؛ بلاوکه ره وهی بۆنی خویشی موشك یان میسك.

موشك: بۆنیککی خویشه، له کیسه یهك به دهست دههینری كهوا له ژیر پیستی سکی
جۆره ناسکیکی نیر، جۆری تازهی قاوه بییهو، کاتی که وشك ده بیته وه ده بی به
پهنگیکی مه یله و پهش.

ئهفشان: —————>

دهماغ ئه مرپۆ عهتر ئالوود و موشك ئهفشان و گول بیزه
(مگر بویی صبا آورده سوی زلف تاتارت)
(کوردي - ل ۱۳)

موشك بوو؛ میسك بوو، مه بهست بۆن خویشه. بۆن خویش وهکو موشك (= میسك).

موشك: —————< موشك ئهفشان.

بوو: بۆن.

سالیمی بۆدل له زولفا زحمهته
جومله نه عزا زهخم و مه نزل موشك بوو
(سالم - ل ۱۱۱)

موشكى تاتار، موشكى ولاتى تاتار.

موشك: ← موشك نهفشان

تاتار: ← ته تار

سهبا سابى به سهر گيسووي يارا
دهماغم وشكه بى بۆيى موشكى تاتار
(سالم - ل ۵۹)

موشكين، موشكاوى، ميسكاوى، نهوهى كه بۆنى خوش بىت وهكو بۆنى ميسك.

موشك: ← موشك نهفشان

ين: پاشگره.

يهعنى رىازى رهوزه كه تىدا به چهن دهمى
موشكين دهبيى به كاكۆلى غيلمان و زولفى حورر
(نالى - ل ۱۸۱)

له سهر روو لاده تارى تورهبى موشكىنى تاتارت
حه بهش دهستى ته تاوول با نه كيشى به سهر پروما
(سالم - ل ۲۳)

موشكين زولف و په رجهم، مه بهست زولف و په رجهمى بۆن خوش يان ميسكاوييه.

موشك: ← موشك نهفشان.

سههى قه ددانى موشكين زولف و په رجهم
(همه كس دوست مى دارند و من هم)
(سالم - ل ۸۳)

موشكين نهفسه، مه بهست نهو كه سهيه كه بۆنى هه ناسه كهى خوش بىت.

موشك: ————— موشك نهفشان.

شهو هات و نهمن مهستی خهیالاتی که سینکم
مهشغوولی نهفاس گرتنی موشکین نهفاسینکم
(نالی - ل ۲۸۳)

موشیر، مشیر. ع. بیرو را دهربر.

فیکری خاس و نودهما و قودرمتی تو لیکدورن
لهم رهه مهحوی که مألن چ موشیرو چ نه میر
(سالم - ل ۶۶)

موعه وویز؛ معوذ. ع. دور خهروهی بهلا.

گوچانی غیرهتت له ملدا موعه وویزه بی
تا موژده دی که نووری یه قینم موزه ففهره
(نالی - ل ۴۳۴)

موغیلان؛ [کورتکراوهی عهره بی، ام غیلان، مادر غولان] دپکی حوشر، درمختیکی زور
دپکاوویه له تیره ی په روانه واران و له دهستی (گل ابریشم ها)، که چه سب یان
سه مگی عهره بی لی به دهست ده هیترئ، درمختی سه مگی عهره بی، درمختی نوم
غیلان. (معین)

له بن خاکی مه غاکی ئاته شینی له علی له ب توشنه
له سه ر ئابی سه رابی سه روی سیرابی موغیلانه
(نالی - ل ۴۹۲)

به هه شتی وه سلئی تو و من له بن خاری موغیلانا
له ومختی دوریا گولشنه وه کو سندووقی تابووته
(سالم - ل ۱۲۱)

له بن خاری موغیلان وه سل نه گه ر بی ئاره زوو ناکه م
(کنار آب رکناباد و گلگشت مصـلار) (کوردی - ل ۱۰)

موفه‌ریح؛ مفر-ح. ع. دلخۆشکەر، هەر شتی که مایه‌ی خوۆشی و شادی بیت.
موفه‌ریح بی دهماغم با له نه‌فحه‌ی توپه‌یی جانان
ومره نه‌ی بادی شه‌بگیری سه‌رم قوربانی ته‌نسیرت
(سالم - ل ۴۷)

موفته‌زه‌ح؛ مفتضح. ع. ریسوا، ئاشکرا.

گەر به ده‌ستم ده‌که‌وی شه‌ریه‌تی له پیش چاوی تو
چارپس و موفته‌زه‌حی کهم وه‌کو کوردی له جیهان
(کوردی - ل ۳۷)

موقه‌په‌ر؛ مقرر. ع. جیگیر بوو، بریار دراو، راوه‌ستاو، راگیراو.

ئهو سیبه‌ره که عالی می عولوی له نووریه
شهمس و نجووم و هه‌رچی له واندا موقه‌په‌ره
(نالی - ل ۴۲۴)

موقته‌دا؛ مقتدا، مقتدی. ع. پیشه‌وا، رابه‌ر، که‌سی که خه‌لکی په‌یره‌وی ده‌کات.

جیتی زوبان گرتن و دل روشنی یو سووتانه
موقته‌دا شه‌مه‌که خامۆش نییه ئه‌مما نییه باس
(نالی - ل ۲۳۶)

موقیر؛ مقرر. ع. پی لینه‌ر، دان پیا‌نه‌ر.

خه‌وفی من لی‌ره له‌به‌ر زۆری گونا‌هه‌ یه‌که به سه‌ر
که‌رچی عاسی و موزنی‌بم ئه‌مما موقیر و بی درۆم
(نالی - ل ۳۰۴)

موکه‌ده‌ره؛ مکدر. ع. تاریک، لیل، تاریک‌بوو، دلته‌نگ، غه‌مگین.

بی تووکی جیفه‌ خواری یو گورگین و بی وجود
له‌م ئاو و خا‌که‌ زا‌هیر و باتین سوکه‌ده‌ره
(نالی - ل ۴۲۰)

مول: شرابی تری، مهی.

ژهه ره مول بی پرووت به وه لاهیلعه زیم

خاره گول بی بوت به وه لاهیلکه ریم

(سالم - ل ۸۷)

مولهه م: ملهم. ع. کهسی که له خواوه شتیکی بخریته دل.

حیکمه تی تو مولهه مه هم قه دمت مهرحه مه

موسته حقی مهره مه سینهی نه فگاری من

(نالی - ل ۲۳۵)

مولکی خه تا: مه به ست ولاتی خه تایه، سه رزه مینی خه تا.

خه تا: —————>

هر سه هر دینیتته یادم کوی تو مولکی خه تا

نه فحه ها دینی له موشکین زولفی تو بادی سه با

(سالم - ل ۳۴)

مولکی بهی: [له فارسی کوندا: پهگا. له نه قیستادا: پهغا، له یونانیدا: راغه. له په هله فیدا:

پاک، پاک، پاغ، بهی.]

ناوچه یه کی کونه که له سه رده می هه خامه نشیدا له نیوان دهر به ند «ده روزه ی

ده ریای خه زهر» و ده ریای خه زهر و ماد بووه، به لام به شی بوو له مادی گه وره،

داریووش له سه ر به رده نووسه کانی بیستووندا باسی لیوه کردووه. ناوه راستی

ناوچه ی ناویراو شاری بهی (له خوارووی تارانی نه مرویه) و نه مه شاریکی

گه وره ناوه راستی جبال (ناوچه ی شاخاوی) به و نیوان نه مه تا نیشابوور

(۱۶۰) فهرسه نگ و تا قه زوین (۲۷) فهرسه نگه. یاقووت نه م شاره ی دیوه، نیستا

سه ر به شاری تارانه، له سه ر پینگه ی تاران قم... (معین)

پوو به پووی مه شریق نه چم بو مولکی بهی

نه لوه داع نهی قیبله یی جان نه لوه داع

(سالم - ل ۷۵)

بهلام لهم دیره شیعره‌ی خواره‌وه مه‌به‌ست له مولکی په‌ی ده‌موچاوی جوانی
خۆشه‌ویسته.

هات جه‌یشی خه‌ت له سه‌فه‌هی پروت مائی کاوالم
هیندووش ته‌ماعی کردووه ته‌سخیری مولکی په‌ی
(کردی - ل ٦٣)

موناچات: راز و نیازکردن له‌گه‌ل خوا، وتنی رازه‌کانی دل به‌ خوا.
بی بابی مورادی من و تو بو به‌ ته‌مه‌نفا
بی بابی دو‌عایی من و تو بو به‌ موناچات
(نالی - ل ١٤١)

به‌ سوورته‌ جه‌لوه‌تیی غه‌رقی عه‌لایق هر وه‌کو خه‌لقی
به‌ مه‌عنا خه‌لوه‌تی مه‌ستی موناچات و موچه‌په‌د بی
(نالی - ل ٦٣١)

موناچاتی سه‌حه‌ر: له‌ کاتی ده‌مه و به‌یاندا نیاز و راز کردنه‌وه‌ی دل و پارانه‌وه له‌ خوا.
نالی خه‌به‌ری بی نه‌سه‌ری غائیبه‌ نه‌مما
نالکی چه‌زین دی له‌ موناچاتی سه‌حه‌ردا
(نالی - ل ٨٢)

مونه‌جیم: منجم - ع. نه‌ستیره‌ ناس، زانا له‌ زانستی نه‌ستیره‌کاندا.
مونه‌جیم گۆشه‌یی چاوتی که دی نووسی له‌ ته‌قویمدا
که نه‌مسال زووزنه‌ب تالیع بووه ئیفساده‌ ناساری
(کردی - ل ٥٦)

مونزه‌جیر: منجزر - ع. راونراو، ده‌رکراو، راگیراو و ترسینراو. (عمید)
دل که‌وا هم قاسیبه‌ هم عاسیبه‌ دووره له‌ تو
مونزه‌جیر نابی که‌ حوبی تو له‌ قاسی و دانیبه
(نالی - ل ٥٨٩)

مونشهریخ: منشرح. ع. روون، ناشکرا، دیار، کراوه.

مونشهریخ بوو له مه گهر تو هته ده عیهی مەردی

قەت مەبه تالیبی سیمین به دهن و ماهروخان

(کوردی - ل ۳۶)

مونعیم: منعم. ع. نهوهی که ببه خشی، چاکه گهر، نهوهی که باشیی و چاکه بکات، به دهسه لات، مالدان، دهوله مه ند، به توانا.

عه به سه نازشی مونعیم به زهر و مولک و مه تاع

(که محال است درین مرحله امکان خلود)

(سالم - ل ۵۶)

مونکەر: منکر. ع. لیره دا مه به ست نهوهیه که (مونکەر) یه کیکه له و دوو فریشته یه که له یه که م شهری ناو گوپردا لیپرسینه وه له گهل مردودا ده کهن. (سخن) کاری نابهجی، ناپه سه ند، ناشایسته.

ته نگه نهوا ده بی که له نهو جینگه ته نگه دا

سانیل نه کیر و عاریف و مه عرووف و مونکهره

(نالی - ل ۴۳۶)

موهه بیبا: مهیا. ع. ناماده.

په فیقان گهر ده چن بو سه یری باغ و گول خودا حافیز

موهه بیبا به رووی یارا گول و باغ و به هاری من

(سالم - ل ۹۳)

موهره گوشا: مه به ست له کچیبه وه کراو به ژنه. به لام وشکه خوی به واتای مؤر کراویه، مؤر هه لپچراو، مؤر لابراو.

موهره: مه به ست (مؤر) ه، بویه ده خریته سهر نامه یان هه رشتیکی داخراو، تا نه کریته وه، ته نیا خاوه نه که ی ده توانی بی کاته وه. لیره دا نالی نه م وشه یه به واتای (موهر) به کار هیناوه، که له کوردیدا (مؤر) ه، وشه ی (موهر) چۆته زمانی عه ره بیبه وه به هه مان واتای (مور).

به‌لام (موهره) شتیکی تره و گهلی واتای هیه وهک: پوولی تاوله و شه‌ترنج و
مووروو و هه‌ریه‌کی له نیسقانه‌کانی برپه‌ی پشت... هند
گوشا: ← گوشایش.

نایینه به مایینه ده‌بی رهنگ نوما بی
مه‌ستوره به مه‌ستوره ده‌بی موهره‌گوشابی
(نالی - ل ۶۰۶)

موهره‌ی پشتا: برپه‌ی پشت.

موهره: ← موهره‌گوشا.

به دل واکره دل تیری له غه‌مزت
له موهره‌ی پشتی سالم سهر به دهرکا
(سالم - ل ۳۰)

**موهری سوله‌یمان: موهری سوله‌یمانی. نه‌موس‌تیله‌ی حه‌زرتی سوله‌یمان که ناوی (أعظم) ی
له‌سهر نووسرابوو و، هه‌موو شتی له ژیر فه‌رمانیدا بوو.**

حاکمی پومی له‌سهر ته‌ختی سلیمان دریغ
که‌وته ده‌ستی دیوی دوون موهری سوله‌یمان نه‌لنه‌مان
(سالم - ل ۹۸)

دهان تنگ شیرینش مگر مهر سلیمان است
که نقش خاتم لعش جهان زیر نگین دارد
(حافظ، خانلری - ص ۲۵۰)

واته: ده‌می بچووک و جوانی یار ده‌لئی نه‌نگوستیله‌که‌ی حه‌زرتی سوله‌یمان و
نه‌خش و نیگاری نه‌نگوستیله‌ی لیوه سووره‌که‌ی، وه‌کو نه‌نگوستیله‌که‌ی حه‌زرتی
سوله‌یمان جیهان‌تیکی خستوته ژیر ده‌سه‌لاتی خویه‌وه.

موو به موو: هه‌موو، گشت، یه‌که یه‌که.

هه‌تا توّم ناشنا بووی ناشنا بوون
نه‌ویستا موو به موو نه‌غیاره بی تو
(کوردی - ل ۳۹)

سونبولی توپه که پەرژینه به په هلووی گولا
موو به موو هریکه داوینکه له پئی مورغی دلا
(سالم - ل ۲۶)

موو دهرگردن؛ موو لیهاتن، تووشی برینی موو بوون.

موو: جوړه برینیکی زور نازاراوینه که به زوری تووشی په نجه و زمانی ئاده میزاد
دهبی.

وهفا ناکا له گهل من موو میانی من سهری یهک مسو
نه گهر هر مووم زهبانی بیت و دهرکا هر زهبان مووی
(سالم - ل ۱۵۵)

مووریچه؛ میروولهی بچووک.

موور: میرووله.

یچه: نامرازی بچووکردنه وهی.

دهبینی مووی موژهی مووریچه میسلی زهره بین میرئات
له فیکری مووشکافی مووی میانت وا به دم وردم
(سالم - ل ۸۲)

مووزیچه گوشا؛ موضیحه گوشا. پروونکره وهی هر بابته تیکی لیل.

گوشا: ————— عوقده گوشا.

نهم ساحیبی ته شریحه دهبی ههینه تی چابی
هم شاریح و هم جاریح و مووزیچه گوشابی
(نالی - ل ۶۲۱)

موو سونبول؛ مه به ست زولفی جوان و بوون خوشه.

زور جار له شیعدا وشهی (سونبول) به مه به ستی زولف به کار هاتووه.
سونبول: زومبول. گیایه که له تیره ی سهوسه نی و گوله کانی به نه وشه یی و
کۆمهل کۆمهل و زورن، خووش پهنگ و بوون خووش و جوانن، پیازه که ی له ناو

نینجانهدا دهر وینزری و جورى زوری ههیه... (معین)
نهرگس نیگهه و ساق سههمن کورته بهنهفشهن
موو سونبول و پرومهت گول و ههم لاله کولاهن
(نالی - ل ۳۴۱)

موو شکاف: مهبهست وردبینه.

شکاف: پهگی چاوگی شیکافتهن (= شکافتن) ی ف. یه. واته: قلیشاندن، درز
تیردن، تهرهکاندن، لهت کردن، دراندن.

به فیکری موو شکاف نهمشه و قیامم کرد له پرووی زولفت
به تاریشی به تولیشی به قهه تاری نهبوو یهآدا
(سالم - ل ۳۷)

موو شکافی: مهبهست وردهکارییه.

شکاف: ← موو شکاف.

دهبینی مووی موژی مورچه میسلی زهرهبین میرئات
له فیکری مووشکافی مووی میانت وا به دم وردم
(سالم - ل ۸۲)

مووکار: مهبهست زور کاریگهه، تیژ، نهو تیغهی که به ناسانی موو بتاشی.

بروت تیغیکه وسمهی سهیقل و مهسلوول و مووکاره
که عیشوهی جهوهههه پهمز و نیشارهی ناوی مهودایه
(نالی - ل ۵۵۷)

موو کهمهه: کهمهه موو، کهمهه باریک، ناوقهه باریک، کهمهه تهنگ.

دندان گهوههه و لهب شهکهه و پهجه بلوورن
نازک بهههه و موو کهمهه و سیم سرینن
(نالی - ل ۳۳۹)

مووم: مهبهست دلدارى سووتاو و توواوه و نهرمى و مکو مؤمی داگیرساوه.

تهجاوز كهى دهكا سالم له ئەصرت

كهسى نهیدیوه روو سهختى له مووما

(سالم - ل ۳۳)

موو موشكين: مەبەست پرچ و زولف و كاكۆلى رەش و بۆن خۆشه.

به روخ رهنگىن ميان لاغر كه مەر زه پین

نيگه ه شاهين و موو موشكين زه نخ سيمين و له ب شیرين

(سالم - ل ۹۴)

سهى قامهت قهوى شهوكت قه مەر تهلعت مهليك خهسلهت

كه مان نه بروو نيگه ه ناھوو فەرهنگى خوو و موو موشكين

(سالم - ل ۹۵)

موو ميان: ميان موو، مووى ميان، ميان مووى. مووى ميانى، ناوقهه باريك، كه مەر

باريك.

ميان: كه مەر، ناوقهه.

له پرووى تو مەر روخى گەر بيته مهيدانى جهدل سههوه

نهگه رچى تا ميان مووى بى وهكوو تو موو ميان نابى

(سالم - ل ۱۴۳)

مووى حەبەش: مەبەست پرچ و ئەگرىجەى رەشه.

نهقشى چين بۆيى خهتا خوويى فەرهنگ مووى حەبەش

هيندوويى خال عەرەب ديده نهزاكهت عەجەمى

(سالم - ل ۱۴۹)

مووى ميان: موو ميان.

دهبينى مووى موژهى مووريجه ميسلى زه رەبين ميرئات

له فيكرى موو شكافى مووى ميانىت وا به دەم وردم

(سالم - ل ۸۲)

مووی میانی: — مو میان.

چیت له کاکوئی سهر و مووی میانی داوه
هموو هر همم و پهریشانی یو دهردی سهریبه
(نالی - ۵۸۵)

مومی کافووری: شمععی کافووری. جوره مومیکی گرانبه‌هایه، کافووری تیکه‌ل دهکرا بو
نه‌وهی که بوئی خوش بیت.

کافور: [په‌له‌قی. Kāpūr, ع. کافور، سانسکریت. Kappūra] ماده‌یه‌کی سپی
بوئن خوشه، که له هندی پوهکی وهک ریحان و بابونه‌وه تایبه‌تی له دره‌ختی
کافور و مرده‌گیریت که له ژاپون و سوماترا و هیند و چین دهرویت، بلندی دهگاته
(۵۰) میترا، گول‌ه‌کانی سپی و بچوکه، کافور له قلیشی داره‌کی یان له
که‌لاکانی دمگیریت، له پزیشکیدا بو به‌هیزکردنی دل و هینانه خواره‌وهی گرمی
له‌ش و که‌مکردنه‌وهی ناره‌زوی سیکسی به شیوهی پاودهر و حب و بوئن
به‌کار دیت... بو زانیاری پتر پروانه: (معین و عمید)

هه‌لگرا وهک مومی کافووری به شه‌ودا موو به مووم
دا سیاهی روو بخوینم نوقته نوقته خه‌ت به خه‌ت
(نالی - ۲۴۳)

ابلهی کوروز روشن شمع کافوری نه‌د
زود باشد کش به شب روغن نبینی در چراغ
(سعدی، گلستان، غلامحسین - ص ۶۸)

واته: گیلکی نه‌زان که له بوژی پروناکدا مومی کافووری دابگیرسینی، زوری
بی ناچی که ده‌بینی له شه‌ودا چراکه‌ی بوئی تیدا نییه.
میان: که‌مه‌ر، ناوقه‌د.

له به‌ندی دیقه‌تی وه‌سفی میانا نیکته بازیکه
له په‌رده‌ی مه‌عنیا پر شه‌ده میسلی نه‌یشه‌که‌ر کاغه‌ز
(سالم - ۷۱)

به حلقه‌ی مووی زولفت تا میانه
میانت چون تفاوت کم لهگه‌ل موو
(سالم - ل ۱۱۴)

میان به‌ستن؛ مبه‌ست ناماده بوونه.

میان: که‌مر، ناوقه‌د.

میانت به‌ستووه تورکانه بو‌قه‌تلم له مه‌ستیدا
ته‌حه‌مول که زه‌مانی با ببوسم ده‌ستی شمشیرت
(سالم - ل ۴۷)

میان زه‌نبووره؛ مبه‌ست ناوقه‌د باریکه. که‌مر باریک، که‌مر ته‌نگ.

میان: —————>

زه‌نبوور: زنبور. ع. زهرده‌واله. مبه‌ست هه‌نگه.

میان زه‌نبووری من قه‌ت شه‌دی بی ته‌لخی به‌که‌س نادا
به قه‌د سافی عه‌سه‌ل دایم له‌گه‌ل نه‌م شانه نیشانه
(سالم - ل ۱۳۰)

میان لاغره؛ ناوقه‌د باریک، که‌مر باریک.

میان: —————>

لاغر: له، لاوان، باریک.

به بوخ ره‌نگین میان لاغر که‌مر زه‌رین
نیگه‌ه شاهین و موو موشکین زه‌ته‌خ سیمین و له‌ب شیرین
(سالم - ل ۹۴)

میان مووی؛ مووی میان، ناوقه‌د باریک، که‌مر باریک.

له بووی تو مه‌ه بوخی گه‌ر بیته مه‌یدانی جه‌دل سه‌هوه
نه‌گه‌رچی تا میان مووی بی وه‌کو تو موو میان نابی
(سالم - ل ۱۴۳)

میجهمه: مجمر. ع. پشکۆدان، مهقهلی، بخووردان.

خوینی زهرفی بهدهنم وشکه له تاو ناگری غهم
دلی من میجهمری نهو دوری نهو نهخگری من
(سالم - ل ۹۴)

میحاق: محاق. ع. سینهمین شهوی مانگی قهमेری که مانگی تیدا نابینریت.

نهی میهری میهره بان وهره سهر بامی بامیداد
دا مه پرووان ببن به هیلالی شهوی میحاق
(نالی - ل ۲۵۰)

له دوری تویه نهی خوورشیدی پرتو بهخشی شهوگردان
که نالی واله حالاتی میحاقی ماهی نهو دایه
(نالی - ل ۵۶۰)

میحرابی نهبرو: میحرابی نهبروو، میحرابی برو. مه بهست بروی که وانیه.

میحراب: محراب. ع. شوینیکی تایبه تیه له مزگه و تدا به ره و قیبله، که نیمامی
مزگهوت له کاتی نوژکردندا لهوی راده و هستی.

قیامت قامه تم پوژی قیامت ده رکهوی هه رسوو
نه که م گهر سه جده بو میحرابی نهبروی تو به له عنهت بم
(سالم - ل ۷۹)

محراب ابرویت بنما تا سحرگهی

دست دعا بر آرم و در گردن آرم

(حافظ، هروی ج ۱، ص ۴۱۳)

واته: بروی که وانی وهکو میحرابتم پیشان بده، تا ده مهو به یانی بو نوژکردن،
به رامبه به بروت دهستم بو دوعا بهرز بکه مهوه و، نهو دهستی که بو دوعا بهرز
کردوتهوه بیخه مه ملت.

می ترسم از خرابی ایمان که می برد
محراب ابروی تو حضور نماز من
(حافظ، مروی، ج ۳ - ص ۱۶۳۹)

واته: ده ترسم دین و نایم نه مینئی، چونکه برو که وانیه کانت نویزه کم به تال
دهکاته وه.

میخرابی برو: ← میخرابی نه برو.

بی نییه تی ته قبیلی دهمت عاتیله پوژم
بی حزره تی میخرابی بروت باتیله نویژم
(نالی - ل ۲۷۹)

میخرابی که ج: مه به ست بروی که وانیه.

میخراب: ← میخرابی نه برو.

نیشارهم کرده نه بروی به عنی میخرابت که چه فهرمووی
نه مه قبیله ی ته مامی عالمه جیی جیلوه ی نیمامه
(نالی - ل ۴۷۱)

میخنهات سهرای شوینی غم و خهفت و دلته نگی. ههروه ها به مه بهستی جیهانیش
به کار دیت.

ته نووری پر گره ی میخنهات سهرای دل
به گهرمی تابی شوعله ی ناگری پرووت
(سالم - ل ۴۹)

میخله ب؛ مخلب. ع. چنگ، چنگال، نینوکی بالنده ی شکاری یان گیانله به رانی درنده و
گوشته خور.

من توغرول و تو سه عوه قه سدم نه مه ته ناگا
میخله ب له بهزت گیرکه م دهرچی له عهقب گیانت
(سالم - ل ۵۰)

وهكو نه شكم په ياپه‌ي خوښي نالم نه‌ي عوقابي غم
به‌سر جهرگا له دل نه‌رژي له جيگه‌ي ميخه‌بت نه‌مشو
(سالم - ل ۱۱۸)

ميرناتي جه‌لا: جه‌لاي ميرنات. مه‌به‌ست بيگه‌رد و پاك و ورشه‌دار كړدني ناوښه‌ي دل، كه
ويژداني پاك و بيگه‌رده.

جه‌لا: جلاء. ع. پوونكردن و ناشكرا كړدني شتي، ژه‌نگ لا بردن و ساف كړدني
شمشيز و خه‌نجر و ناوښه و... هتد.

ناوښه‌ي دل شاهيده هه‌رچنده سیه پروم
ميرناتي جه‌لا تم
(نالي - ل ۲۶۸)

ميروه‌ه: مروحه. ع. باوه‌شزين.

نه‌ي ميروه‌ه‌ي جه‌مالي مه‌ه ناسايي دولبه‌ران
وه‌ي شانه‌ زه‌ن به‌ كاكولي توركاني سيمبه‌ر
(سالم - ل ۶۶)

ميريخ: بيهرام. له په‌هله‌قيدا (قه‌هرام و به‌هرام) ي پنده‌لئين، نه‌ستيزه‌يه‌كه له زه‌وي
بچووكتره، كه شوښنه‌كه‌ي له دواي زه‌وييه‌ويه و دوو نه‌وه‌نده‌ي عوتاريد، دوو
نه‌وه‌نده و نيوي زه‌ره پووناكي هه‌يه، له نه‌فسانه‌كاندا پتي ده‌لئين جه‌نگ. (عميد)

موشته‌ري ديدهي نه‌و ماه‌پروه و زه‌ره جه‌بين
به‌ختي ميريخه روخي پوژه سيفه‌ت وه‌ك زوجه‌له
(كوردی - ل ۵۰)

میزاب: كراو به‌ عه‌ره‌بييه‌كه‌ي مئزاب، ميزاب كور تڪراوه‌ي ميز ناب (= ميز آب) ه.
سو لاولوك. پلووسك.

فويوزاتي سه‌فاو مه‌روه هه‌روه‌ك ناودان دم دم
له يه‌نبووعی دلي پر زه‌مزه‌مه‌ي ميزابي جاري بي
(نالي - ل ۶۳۵)

لەم دێرە شیعەرەى خوارەویدا مەبەست لە (میزاب) ئەو شوێنەیه که میزی لى
دەردیەت. بەشى دووهمى وشەکه که (ئاب)ە واتە ناو:

ئەى دەراتوو لە دوو مەجرایی دوو میزابى مەبال
مەبە بادىی وەکو خەزىه بە هەواى کىبەر و مەنىی
(نالی - ل ٦٧٠)

میزمار: مضماری. ع. جىگەى مەشقردن بە ئەسپە، مەیدانى غارغارىنى ئەسپ. دوا شوین
بۆ راوەستانى ئەسپ لە پێشبرکێدا.

میزمارى شەهسەوارىی تۆیه که سەف سەفە
کۆگایى حاسىلاتتە بەیدایى بەیدەرە
(نالی - ل ٤٤٧)

میسرى و جووود: مەبەست ناخ و دەروونى شىواو و تىکچوو.

میسر = مصر: مەبەست میسرى سەردەمى فیرعەون و حەزەرەتى موسایە.

بۆ زانیاری پتر بڕوانە: ————— ← ئىعجازى کەلیم

زەمزمەمەى عىشقه لە ناو میسرى و جووودم هەمە جا
ئاتەش ئەفشانە هەناسەم وەکو سوعبانی کەلیم
(سالم - ل ٨٨)

میسک: ————— ← نافی زولف.

شکافیکە کلافەى نافی زولفت

دەرژۆئى میسک و عەنەبەر لێرە تا چىن

(نالی - ل ٣٤٧)

چونکە باوکى رۆمى یو دایکى حەبەش بوو ما بە بەین

رۆژ و شەو کافوور و میسکى رۆوگەنم خال دەنکە جۆى

(نالی - ل ٦٩٦)

میشک: ————— ← میشکى خەتا.

نیسبته تی رووم دا به گول گیسووی به میشک
سه هوه حهرفی نهوالم سانی خه تا
(سالم - ل ۲۵)

میشکات: مشکاة. ع. نامرازیکه که چرای تیدا دانه نری، شوینی که چرای تیدا دانری. نه م
وشه به رینووسی عه رهبی (مشکاة) و به رینووسی قورنان (مشکوة) ه، به لام به
شیوهی نووسه رانی نیرانی له فارسیدا (مشکات) راستتره. (معین)
تاچه، تاقی بچوک که چرای تیدا دانه نری «کمشکاة فیها مصباح»، واته: وهکو
تاچه یان تاقیکی بچوکه که چرای تیدایه. (قرآن). ستوونیکه له فلزی برنج یان
برونز دروست کراوه و چرای له سهر دانه نری. (لاروس)

به م کاسه له سهر په نجه ده لاین: نووری عه لا نور
په مخشانه له میشکاتی قهده حدا وهکو میسباح
(نالی - ل ۱۶۴)

جامی تاقی مهیکه ده میشکاتی قیندیلی دله
شیشه پر قه رقف له پرف پرف شاهی عالی په رفه
(نالی - ل ۴۵۴)

میشکی نه زهفره: میشکی زور بون خوش.

میشک = موشک: [سنسکریت: Muska یونانی: Mosks. لاتینی: Muscus. کراو به
عه رهبیه که ی: مسک.]

ماددهیه کی بون خوشه، وهرگیراوه له کیسه ی موشکین که به نه اندازه ی هیلکه ی
میشکی، یان نارنجیکی بچوکه، له ژیر پیستی سک و نزکی نه ندایمی نیرینه ی
ناسکی خه تایمی (ناسکی خوته ن، به عه رهبی پنی ده لاین: غزال المسک. نینگلیزی
Musk Deer. موشکی نوئی له کاتی دهر داندای، ماددهیه کی وهک پونئی زور بون
خوشه و به رهنگی شوکولاته و لینجه و که وشک بووه وه سفت و سهخت ده بی و،
رهنگی قاوه بی تیزی مهله و په شه و تامه که ی که می تاله و بونیکه تیژی هه یه، له
بازرگانیدا به دوو جور دهر خریته روو، یه که م موشکی که له ناو کیسه ی موشک
(نافه = ناوک) دایه، واته موشکی که له ناوک نه هینراوه ته دهر وه و له پاش شکار

و سەر برپینی ناسکی خوتەنی، ناوکەکەیی لەگەڵ ئەوەی که لەگەڵیدایە دەبریتە بازار. ئەوی تریان موشکێکە که لە ناوکەکەیی هینراوەتە دەرەو و لەوانەییە که، کەم و زۆر لەگەڵ شتی تردا تیکە لاو کرابی، دیارە که نرخێ ئەمەیی دواییان زۆر کەمتەرە لە جۆری یەکەمیان. موشک لە عەتر سازی و عەتراوی کردنی هەندێ جۆری مەیی دا، گرانبەهاتری دەکات.

فضل و هنر ضایع است تا ننمایند

عود برآتش نهند و مشک بسایند

(گلستان سعدی)

واتە: زانایی و هونەر تا پیشانی نەدەن گوم بوو و نەناسراوە، عوود دەخەنە سەر ناگر و موشکیش دەساوێنەوێ تا بۆن و بەرامە خۆشەکەیی بڵاوبیتەوێ.

دانەری غیاث دەلی: خەلکی فارس بە میشک و خەلکی ماوراء النهر بە موشکی دەخویننەوێ. لە (ترجمان البلاغە - نووسراو لە ساڵی ۵۰۷) نووسراوە موشک.

لە لایەکی ترەوێ لەبەر ئەوەی که لە سریانیدا (میسکە) و لە عەرەبیدا (مسک) = میشک. کەواتە بەم جۆرەیش راستە.

لە فارسیدا لە نێبەتدان بە مشک = میشک. میشکی و میشکین دەخویننەوێ. (معین)

ئەزفەر: اذفر. ع. واتە: تیز، بۆنی تیز، پڕ بۆن، زۆر بۆندار. میشکی ئەزفەر یان موشکی ئەزفەر: واتە موشکی بۆن تیز، موشکی زۆر بۆن خۆش.

هەر وەها ناوازی چوار دەهەمە لە حەقەدا ناوازهکەیی نوسوول (اصول). (معین)

تەیبە که یەعنی عەکسی بەقیعی هەموو عەبیر

تەیبە که یەعنی مایەیی ئەو میشکی ئەزفەر

(نالی - ل ۴۱۶)

میشکی خەتا، میشکی ولاتی خەتا.

میشک: میشکی ئەزفەر.

خەتا: —————>

ئەو سېلسىلە ۋا مېشكى خەتا نىۋى براۋە

پېر پېنج و شكەن خەم بە خەم حەلقە كراۋە

(نالى - ل ۵۳۰)

بە زاھىر زولمەت و دوۋدە بە باتىن نوور و نارىكى

لە عوود و عەنەبەر و مېشكى خەتاي بەرداۋە زولفەينى

(نالى - ل ۶۷۷)

نىگاھت گەر بە ئاھوۋى چىن بدم نىسبەت درۆى مەحزە

خەتايە گەر بلنم مېشكى خەتا ھەمبۋىسى گىسووتە

(سالم - ل ۱۲۴)

مىعراج؛ معراج. ع. ئەۋەى كە بەھۋى ئەۋەۋە بتوانى سەرکەۋى، پەيزە، پېپلىكانە، قالدەرمە.

سەرکەۋتنى پېغەمبەرى ئىسلام (د.خ) بۆ ئاسمان، كە يەككە لە موعجىزاتەكانى،

شەۋى مىعراج، ئەۋ شەۋى كە پېغەمبەر سەرکەۋت بۆ ئاسمان. (معین)

بە مىعراجى سلوۋكى سالىكاندا تا نەچى پۇژئ

لە ناۋ جەھلى مورەككەبدا دەمىنى ھەر ۋەكو ماۋى

(نالى - ل ۶۸۵)

مىعراجى جەلا؛ مەبەست پاكى و بېگەردى و شادى و خوشى.

مىعراج: →

جەلا: ← مىرئاتى جەلا.

دەزانى ئايىنەى دل كەى لە مىعراجى جەلادا بوو

لە عەكسى پوۋى تۆ ۋەختى لە ئاغوشى لىقادا بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

مىقرازى ئەجەل؛ مەبەست مەرگى ناگەھانىيە.

مىقراز: مقراض. ع. مەقس.

به میقرازی نهجهل کۆتابی میسلی په رچەمت عومرم
له سەر ته عریفی زولفت نهگەر بێم وهسفی کاکۆل کهم
(سالم - ل ۸۶)

مینا دڤ: مه بهست دڤ ناسکه.

مینا: په هلهقی. Mināk, شووشه، شووشه یان شتیکی تر که به لاجیومرد و زیر و زیو
و مجه وهرات نهخش کرابی. جۆری له رهنگ، لیکیکی شینه بۆ نهخشکاری و
جوانکردنی قاپ و قاچاگی زیر و زیو. (عمید)

مینا دڤی و بازیی وهسلت له میانا
نهو شیشهیه دهشکینی یهقین سالمی به دخوو
(سالم - ل ۱۱۵)

مینای دڤ: مه بهست دڤی ناسکه.

مینا: ————— ← مینا دڤ.

روژی ته رزه چهنده مینای دڤ شکینه و سه ر شکین
روژی باران چهن شره و بی عیسمه ته و نابروو نکاو
(نالی - ل ۳۶۱)

میندهفا: چه که ی ههلاج.

شیخی یو سه ر لنگه دهستاری به دهستاری بوزورگ
پهندم و دهستاری که لله ی من دهفه نهک میندهفه
(نالی - ل ۴۵۲)

مینوو: به ههشت، فیردهوس.

سه فاو زهوقی نییه سالم له لای من
به بی روخساری دولبه ر باغی مینوو
(سالم - ل ۱۱۵)

میوان نهوازه نهو که سه ی ریز له میوان بگری و خزمهتی بکات.

نهواز: پمگی چاوگی نهواختهن و نهوازیدهن (= نواختن و نوازیدن) ی ف. یه. واته:

دلدانەوہ و پریزگرتن و بہ پیرەوہ چوونہ.

خانہ خویم میوان نەوازە و مرنە سەیری پیاوہتی

دۆشەکی خۆم خاک و خۆل سەر راخەری ئەسپم سەما

(سالم - ل ۴۱)

میهر: [سەنسکریت: Mitra. ئەفیسٹاوا فارسی کۆن: میثرا. پەهلەقی: میتر، میثر]. خۆر،

هەتاو، پۆژ، خۆشەویستی، پەروردگار و خودای جۆر (رب النوع)، خودای

ئەوانەیی کە باوەریان بە خودایانی جۆراوجۆر هەبوو، وەک: خوای ناگر، خوای

درەختان، خوای ئاو...هتد.

فریشتەییە کە، کە خودا راپسپاردووہ کە پاریزگاری بی گیان و پووہک و

گیانلەبەران بکات.

بۆ ھەر جۆری لە جۆرەکانی بوونەوہری ماددی جیھانی بوون، کە پەییوہندی

بە ھۆشەوہ ھەییە و نورانی و پۆحانییە و پاریزەری جۆری خۆیەتی و ئەوانەیی

کە ماددین لە ژێر دەسەلات و توانای تیشکی ئەواندا یە... (معین)

میهری بی میهری روخت گسراوہ

لە منی سایە سیفەت چوو بە عەبەس

(نالی - ل ۱۵۵)

ئەتو میهری بیو مەرھوویان ستارەن

لە خزمەت شەوقی تۆدا شەوچرا چین

(نالی - ل ۳۸۴)

کەوا زەرپتایی یەکتایی دەلنی خورشیدی ئافاقە

مەلنی خورشیدی ئافاقە بلنی میهری کەوا تاقە

(نالی - ل ۴۵۵)

گرہی بەست دل لە سینەمدا لە ھەسرەت سەردی میهری تۆ

کە ھەتتا ناگری پر گر دەسووتینی لە مەجمەردا

(سالم - ل ۲۱)

تابی بی میهری نه بوو یهك دهم وهكو سالم پهقیب
سهگ به تۆیین چوو له قهحتا گورگی باران دیدهما
(سالم - ل ۳۳)

لال بم نهگه شه بیهی پرووی کهم به ماهی نهو
یا دل بدهم به میهری نیگاری به غهیری نهو
(کوردی - ل ۴۱)

له سۆزی عیشقی سهردی میهری تۆیه
دهروون گهرم و ههناسهم سارده نه مرۆ
(کوردی - ل ۴۱)

فیردهوسی دهلی:

همان تابش مهر نتوان نهفت
نه روبه توان کرد باشیر جفت

(رستم و اسفندیار، دکتر جعفر شعار، فردوسی - ص ۱۰۷)

واته: ناتوانی پروناکی یا گهرمی ههتاو بشارد ریته وه و ههروهها نایشتوانی
که ریوی بخریته ریزی شیروه.

میهر ۵۵۵: مه می میهر، ماهی میهر. واته: مانگی میهر، ههوته مین مانگی هه سالیکی
شه مسی.

روز مهر و ماه مهر و جشن فرخ مهرگان
مهر بفرای ای نگار ماه چهر مهربان
(مسعود سعد) (معین)

واته: رۆژی خوشهویستی و مانگی میهر و جه ژنی پیروزی میهرگان،
خوشهویستی و دل نه رمیت پتر بکه نهی دل بهری ده موچاو وهك مانگ و دل نه رم.

فلهکی میهر مه می وهفته تهواو بی زه مانی
که وکه بهی نه نجومی یو دائیره یی نه نجومه نی
(نالی - ل ۶۶۹)

میهری جلال؛ مبهست خوښه ویستی خوا، یان گورهیی پروناکی خوږی خوا.

میهر: —————>

جلال: جلال. ع. بلند پایهیی، مهزنی، گورهیی، شکو. هروهه یه کیکه له سیفته کانی خوا.

زه پاتی عوکووسی که ششی میهری جلالن

وا دین و دهچن سرزده سولتان و شهه نشا

(نالی - ل ۷۶)

میهری رهخشان؛ مبهست مولکی بابانه، میرنشینی بابان. به لام خوږی به واتای خوږی درمخشان دیت.

میهر: —————>

رهخشان: —————>

دهشتی هیجرهت تاله وهک دهریایی قیر

نه لوه دای نهی میهری رهخشان نه لوه دای

(سالم - ل ۷۵)

میهری روخ؛ مبهست دهموچاوی جوان و درمخشانی وهک روژه.

میهر: —————>

روخ: —————>

زه ره سا نه عزای سالم دیته رهقس

هر سهحر میهری روخت پرتهو دمخا

(سالم - ل ۲۵)

میهری روو؛ مبهست دهموچاوی جوانه. دهموچاوی وهک خوږ.

میهر: —————>

سهرهنگوستی گهزی راهیب که دیتی خالی میهری روو

به سهریادا وتی هر مهزلی عیسایه جادویی

(سالم - ل ۱۵۶)

میهری زبانی: مهبست خوشه‌ویستی که هر به قسه و زمان بیت.

میهر: —————>

زبانی: زاره‌کی، هر به زمان و قسه، قسه‌ی پروت.

وهفا داغی نه‌کا گهر دل به‌کیزلیک چاکه لهت لهت بی

زبانی پیوه‌دا عه‌قرب که‌سی میهری زبانی بی

(سالم - ل ۱۴۱)

میهری سینگین: مهبست خوشه‌ویستی زوره.

میهر: —————>

سینگین: قورس. سینگ + ین.

سینگ: به‌رد.

ین: پاشگره.

کوا تهرازوویی قیاسی وهزنی حوبی پی بکه‌م

میهری سینگین له که‌فه‌ی دل به ناسه‌نجیده‌ما

(سالم - ل ۳۲)

میهری گهردوون: مهبست خوشه‌ویستی فه‌له‌که، خوشه‌ویستی ده‌ورو زه‌مانه که بی

بنچینه و پایه و سسته.

میهر: —————>

گهردوون: ناسمان، فه‌له‌ک، روژگار.

ده‌زانم لوتفی تو وه‌ک میهری گهردوون

(که بنیادش نه بنیادیست محکم)

(سالم - ل ۸۳)

میهمان: میوان.

واقیعه‌ن لهو خوانه‌دا خام و پوخته روژ و شهو

هر ته‌عامی‌کی که نه‌فسی ناره‌زووکا میهمان

(سالم - ل ۹۰)

تەلەب ناکا گەدا قەد سوویی سەفرە ی ساحیبی نعیمەت
لە تاو ئەحوالی بی نانی لە هەر جا خانە میهمانن
(سالم - ل ۱۰۵)

هەموو نێران موسەخخەر بوو بە غەمزە ی چاوەکەت گۆیا
لە لای خوشت غەریب و بیکەس و مەحکووم و میهمانی
(کوردی - ل ۵۹)

میهمان پەزیر: ئەو کەسە ی کە بە دەم میوانەوه دیت ئەو کەسە ی کە پیشوازی لە میوان
دەکات.

میهمان: میوان.

پەزیر: پەزیر. رەگی چاوگی پەزیر و فتهن (= پذیرفتن) ی ف. یه. واتە
قبوولکردن، بە پیرهوه چوون، ئەوازشکردن.

دەلێن میهمان پەزیر و دلنەواز و خاوەند ئیکرامی
دەسا بوکیتە وا من بی ئەواو دەرویش و میهمانم
(کوردی - ل ۲۸)

میش: میش. مەپ.

تەعەشوق بو کە مائی عاشقی زار
بە میسلی حەملەیی گورگە ئەسەر میش
(سالم - ل ۷۵)

مێهل: دوزمنی مەرگ بری شت: پشیلە مێملی مشکە، یا چەقەل مێملی مریشکە. (خال)

فەرقی فەخری مێملایی گەییە بە هەرام و ئەسەد
کە و تە قەعری چاهی غەم لەو حالە میری بازیان
(سالم - ل ۱۰۰)

نائی؛ ع. دور.

سوزشیکی نهفَس و شوپشی نائی نایی
هر یه که نهوعه غیناییکه به معناییکه
(نالی - ل ۶۲)

نائیره؛ نائره. ع. مه‌ست گر و تین و جوْشه. ناگری داگیرساو، ناشویی به‌ریاکراو، رِق و
کینه و دوژمنی.

نائیره‌ی سه‌برم به حه‌سرته واله گریانا برا
دی به‌خوپ فرمیسکی خوئینیم له چاو وهك ناودان
(سالم - ل ۹۱)

ناب؛ [په‌له‌فی. Nāp. نه‌فستا An - ēb]. نایاب، پاك و بی فروفیل.
ناب است هرآن چیز که آلوده نباشد
زین روی ترا گویم کآزاده نابی
(فرخی) «معین»

واته: پاك و بی‌گهرد و نایابه همرشتی که نالوده و تیکه‌لاو نه‌بووبی، یان پیس
نه‌بووبی، له‌به‌رنه‌ویه که به‌تو ده‌لیم نایابیکی نازادی.

حەریقی زیقی زیندانم نەسیمی سوێحدم بابی
ئەگەر رۆحی منت باقی دەوی ساقی مەیی نابی
(نالی - ل ۵۹۷)

نابینا؛ کوێر. کوور.

دیده نابینایە وەك یەعقوب لە هێجرانی عەزیز
تۆی خوای ساحیب مەكان و تۆی خوایی لا مەكان
(سالم - ل ۱۰۱)

ناپوخته؛ مەبەست كآل و كرچ و نەزانە.

پوخته: ← پوختهگی.

مەنزلی مەقسوودی عاشق وەك فەرامۆشی نەیه
دل كە چوو ناپوخته بوو لەو سەر بە مەجنوون هاتەو
(سالم - ل ۱۳۲)

**ناجیبی؛ ع. حوشتی خیزا و تیزرەو ئەو كەسەی كە سواری بیت بە سەلامەتی دەیگەینتە
جیبی خۆی.**

تەنی حاجی لەسەر چوارچێوێی ناجیبی دەلێی نەعشە
لوعابی خۆر لەسەر ئیحرامی وەك كافووری ئەكفانە
(نالی - ل ۴۹۰)

ناچیدە؛ نەچنراو، لێنەكراو. بە زۆری بۆگۆل چنی بەكار دیت.

وانەبوو لیت بە سروە بای خەیاڵی بۆسەیی
خونچەیی سیرابی نەشگوفتەت چو ناچیدە ما
(سالم - ل ۳۲)

ناخودا؛ كەشتیەوان. لە بنەرەتدا ناو خودا بوو و اتە خاوەنی كەشتی.

بە تیغی ئەو بە خوینی رۆمیان شەتی بە رومادئ
تەنی ئیفتادە زەرەق سەر لە جیگەیی ناخودا پەیدا
(سالم - ل ۱۹)

گه ميه كه و ته گيژي نه مروود تن وه كو ئاش هاته گهر
باي موراد كه ي دي خه به ردا تو خودا نه ي ناخوادا
(سالم - ل ۳۷)

به رووي وه سلي چ غم گهر به حره هيجرته
كه نه مبا ناخوادا ده مبا خودا وه
(سالم - ل ۵۶)

ناخوني حه سرته: مه به ست نازاري غمه.

وهك خاتمه ي تو نه قشه له جي ناخوني حه سرته
نم نه قشه له شه وقت كه له رووي سينه مه نيمشه
(سالم - ل ۱۲۰)

فادر: مه به ست نادرشاي نه فشاره، پاشاي ئيران، له سالي ۱۱۰۰ ي كوچي له دايك بووه و
له سالي ۱۱۶۰ ي كوچي مردووه، له سالي ۱۱۴۸ - ۱۱۶۰ ي كوچي پاشايه تي
كردووه، پيش بووني به پاشا ناوي نادر قولي بووه، له سالي ۱۱۴۳ ي كوچي
عوسمانيه كانی له نازربايجان و هممه دان دهر كرد، له سالي ۱۱۵۱ - ۱۱۵۲ ي
كوچي هيرشي برده سهر هيندستان و به شيكي زوري لي داگير كرد. (معين)
هه رچي نادر قه بز و به ستي كرد به شمشير و سوپا
نم به تيغي جه وه ر ئالوده ي خه مي نه برو ده كا
(سالم - ل ۳۰)

ناديده: نه بينراو، ساراوه، په نهان.

ديده: بينراو. دوو به شه: ديد + ه.

ديد: چاوگي كرتاوي ديدن (= ديدن) ي ف. يه. واته: ديتن، بينين.
ه: پاشگره.

نه ي ئاهووي ناديده به ته ئسيري مه هيببي
يا گه وهري نه سدافي يو ياقووتي دورووي
(نالي - ل ۶۳۹)

ئەى بە نادىدە بە شوهرەت سەد وەكو من موختەلىف
وەى لە تاوى فىرقەتت عالم ھەموو رەنجىدە جان
(كوردى - ل ۳۴)

نار: مەبەست دەموچاوى درمخشان و جوانە.

كشا يەك سوو بە گوڭشەى رووى يارا
چ جنسى بى لە مارا بى بە نار
(سالم - ل ۲۵)
سازشى توپە و روويدا بە فنوون
نارى راخستووہ بو دوشەكى مار
(سالم - ل ۵۸)

نار: كورتكراوہى وشەى (ھەنار)ە. مەبەست مەمكە.

قامەتى سەروى ئەگەر بى بەرە بوچ نارەوہنە
تۆ بلى زولفى ئەگەر دووكەلە بوچ نارى بەرە
(نالى - ل ۴۱۲)

نارە بەرە بەرى درەختى ھەنار.

نارە: ھەنار. (معين)

وہك گولى ناتەشىى خەملىوہ بە بەرگى چەمەنى
قامەتى نارە بەرە نارە وەرە نارە وەنە
(نالى - ل ۵۲۶)

نارە وەر: مەبەست شوخ و شەنگى كە مەمكەكانى خىر و پتەو بن وەكو ھەنار.

نارە: ھەنار.

وەر: پاشگرە بو مەبەستى خاوەن.

وہك گولى ناتەشىى خەملىوہ بە بەرگى چەمەنى
قامەتى نارە بەرە نارە وەرە نارە وەنە
(نالى - ل ۵۲۶)

ناره وهن؛ درمختیکی جوان و چه ترییه، گه لاکانی دانداره، داره که ی زور پته وه، نزیکه ی پانزه جور ی ناسراوه، له ناوچه فینکه کانی نیوه ی سره وه ی گزی زهوی دهر وین و سیبهره که ی خوشه. (معین)

دهس بهندیانه دین و دهچن سرور و ناره وهن
یا حه لقه یانه سو فیی مل خوار و مهنده بوور
(نالی - ل ۱۹۱)

قامه تی سه روی نه گهر بی به ره بوچ ناره وهنه
تو بلئی زولفی نه گهر دوو که له بوچ ناری به ره
(نالی - ل ۳۱۲)

وهک گولی ئاته شین خه ملیوه به بهرگی چه مهنی
قامه تی ناره به ره ناره وهره ناره وهنه
(نالی - ل ۵۲۶)

تاغی یو باغی یو باغی گوول و نهیرهنگ و فهنی
شاد و شادابه به گوول ئاته شی یو ناره وهنی
(نالی - ل ۶۶۸)

ناریستان؛ مه بهست شوخ و شهنکه. به لام ناریستان خو ی واته مه مک قوت، نه وه ی که
مه مک ی وهکو هه ناره.

نار: هه نار.

پستان: مه مک.

نه شکی دیدم رهنگی گولناری هه یه
ئه لوه داع ئه ی ناریستان ئه لوه داع
(سالم - ل ۷۵)

نار و خهس؛ ناگر و پووش.

خهس: پووش، پووش و په لاش.

زدى يهكن يهك بهيهك نار و خهص و ئاو و نمهك
شاهيد و عهد و وهفا سالم و سهبر و شهكيب
(سالم - ل ٤٥)

نازش؛ نازکردن، شانازی کردن، بى نیازی دلبر، دهسهلات و توانای یار، نهوهی که ببیته
هوی شانازی.

ناز: رمگی چاوگی نازیدهن (= نازیدهن) ی ف. یه. واته نازکردن، شانازی
کردن، بهلهنجه و لار پویشتن، خو بهزل زانین.

ش: پاشگره و رمگی چاوگ دهکات به ناوی چاوگ.

عهبهس نازشی مونعیم به زهر وموآک و مهتاع

(که محال است درین مرحله امکان خلود)

(سالم - ل ٥٦)

ناسهنجیده؛ نهکیشراو، نه اندازه نهگیراو.

سهنجیده: دوو بهشه: سهنجید + ه.

سهنجید: چاوگی کرتاوی سهنجیدهن (= سنجیدن) ی ف. یه. واته کیشان،
نه اندازهگرتن، بهراوردکردن، بهرامبهرکردن.

ه: پاشگره و که دیته سهر چاوگی کرتاو دهیکات به ناوی بهرکار.

ناسیخ؛ ناسخ. ع. هلهوشینهروهوی بریاری پیشوو. (معین)

بروت بالی هوما سایهی سهری سولتانی حوسنت بوو

خهتت هات و وتی من ناسیخی توغراییی خونکارم

(نالی - ل ٢٧٤)

ناسییهی پرچین؛ ناوچهوانی زورگرژ، ناوچهوانی پرله چرچ و لوچ، مهبهست زور
خهفتهباره.

ناسییه: ناصیه. ع. ناوچهوان.

پر: زور.

چين: گرژ، چرچ، لۆچ.

پرووی دونیا تاره تا شهمعی جهیبینی دووره لیم
ناسییهی پر چینیی من دایم هوای زانوو دهکا
(سالم - ل ۳۱)

نا عاریف: نهزان.

گهردهن کهچی تۆم بی کەشش و پست و قەلادە
وازن مەبە ناعاریف و هەرزه مەرەسیکم
(نالی - ل ۲۸۴)

نافه: موشک، میشک له عەرهبیدا بووه به میسک. که جۆره بۆنیکی خۆشه.

نافه: کیسهیهکه به نهاندازهی نارنجی که له ژیر سکی ناسکی نیری ولاتی خوتهنه،
له ژیر پیستی نزیکی ئالەتی نیرینهیهتی شتیکی قاوهیی رهنگی وهک پۆنی لی دیته
دهروه، که زۆر بۆن خۆشه و پیتی دهوتری موشک. (معین)

تا تایي سهری تورپهی پر پیچشی بـاـدا
هر تایهکی بارینکی گول و نافه [ی] به بادا
(نالی - ل ۸۳)

له سیدقم شانەو و بادی سهحرگه شاهیدن هەردوو
غویاری تورپهیی موشکینی تۆ نافهیی به ئاهوودا
(سالم - ل ۲۱)

نهفحهبدا له عەتری زولف لهو دهمه بۆ دهماغی خوشک
تەبلە بە تەبلە موشک بە موشک نافه بە نافه بوو بە بوو
(سالم - ل ۱۱۲)

نافی زولف: مەبەست زولفی بۆن خۆشه. وشە (ناف) کورتکراوەی (نافه) یه. واته موشک،

میسک.

→ نافه:

شكافېكه كلافه‌ی نافی زولفت

دهرېژى ميسك و عه‌نبر لېره تا چين

(نالی - ل ۳۴۷)

نافی گولی روومه‌ت: مهبه‌ست بونی خو‌شی کولمی جوانه.

ناف: کورتکراوه‌ی نافه‌ی په. ← نافه.

لافی لېداوه به بون نافی گولی روومه‌تی تو

روو په‌شی کردووه ته‌نسیری گونا‌هانی عه‌زیم

(سالم - ل ۸۸)

ناکاته دهر له خاتره: له خاتره ناکاته دهر. واته له بیر ناباته‌وه، له یادی دهر ناکات،
فهرامو‌شی ناکات.

خاتره: ← خاتری جه‌مع.

ناکاته دهر له خاتره سه‌د کو‌ششی نه‌ره‌ستو

غه‌یرمز ویسالی یاران نه‌ندوه‌ی بی قه‌راران

(سالم - ل ۹۳)

ناکام په‌فت: مهبه‌ست به ناکامی مردنه، مرد بی نه‌وه‌ی که بگات به نارزه‌زوی خو‌ی.

په‌فت: رو‌یشت، به‌لام لېره‌دا مهبه‌ست مردنه.

به‌ختی به‌د مه‌یدانی که‌وته خانه‌ تیک چوو تیره روژ

مه‌تله‌بی زور عومری که‌م ناکام په‌فت و نه‌وجوان

(سالم - ل ۹۲)

نانی قه‌وی: مهبه‌ست نانی گه‌وره‌یه.

هه‌موو جار چوارده یا پراخ و دوو جووت نانی قه‌وی

بای دها لوولی دها قووتی دها میسلی دهاوب

(سالم - ل ۴۴)

نانی نانی: برادر و دوستی نانی، نه‌وه‌ی که بو به ده‌ست هی‌نانی نان و به‌رزه‌وه‌ندی خو‌ی

تۆى بویت و بیى به دوست.

دور له تۆ نالی سهگیکه بیوهفایه ههر زمگۆ

بوچی بانگی ناکه ی نهم کهلبه که نانی نانیه

(نالی - ل ۵۹۱)

ناودان: پلوسک، نهوهی که له تهنه که یان لووله دروستی دهکن، بو نهوهی ناوی باراناوی سهربانی پيدا تیبه پری و برژیتته خوارهوه. شوینی تیبه پریونی ناو، جوگهی ناو، پروبار، نهو شوینهی که گهنمی تیدهکن و لهویوه به رهو بهرداشه که دهروات، داری درژی ناو کلور که ناو لهویوه ده برژیتته سهر چهرخی ناشه که و دهیسو پرتیتهوه. (معین)

فویوزاتی سهفاو مهروه ههروهک ناودان دهم دهم

له یهنبووعی دلی پر زه مزه مهی میزابی جاری بی

(نالی - ل ۶۳۵)

ناهید: زهره، فینوس. دووهمین نهستیره ی کومه له ی پوژه، نه مه له دوا ی عوتارید و له پیش زهوییهوه، نه مه نهستیره یه له گه ل زهویدا وهکو جمک وان، چونکه له باره ی نه ندازهوه له زهوییهوه نزیکه، ههروه ها نزیکترین نهستیره ی گه پوک له زهوییهوه، کاتی که زهوی و ناهید له یه لای خوره وه بن ماوه ی نیوانیان ۳۰،۰۰۰،۰۰۰ میله، به لام نه گه ر به رامبه ری یه کتری بن ۱۶۹،۰۰۰،۰۰۰ میله، کاتی نیمه دهتوانین به تهواوی نه مه نهستیره یه ببینین که له نیمه وه دور بیت، چونکه له م بارو دوخه دا پروه که ی به تهواوی به هو ی خوره وه پروناک ده بیتته وه، به لام بیجگه له و کاته ی، نیمه دهتوانین ته نها به شی له نهستیره که به پروناکی و به شه که ی تری به تاریکی ببینین، کاتی که ناهید له نیوان زهوی و خوردا یه نیمه ناتوانین چاومان پنی بکه وی، چونکه به شه تاریکه که ی به رهو نیمه یه، به لام له پیش و له پاش نهو ماوه یه نیمه که وانیه که ی نهو وهکو که وانیه مانگ ده بینین که زور بچوکه، ماوه ی سوپرا نه وه که ی (۲۲۵) پوژه، که واته سال له مه نهستیره یه دا حهوت مانگ و نیوه، درژی کاتی شه و پوژه که ی هیشتا نه زانراوه، پیتی شی دهوتری ناهیدی درهخشان. (معین)

له په هله قيدا. Nāhit، پيښی دهلین: (خنياگر فلك)، واته گوزانی بیژی فهلهك. له
نیرانی کوندا، خوی ناو بووه. (عمید ۲ جلدی)

فهلهك توی دا كه نه مشه و روظمان بووی

له رهجمی نهجمی ناهیدی نه ما باس

(نالی - ل ۲۳۱)

نهجمی رهجمی شهیتان؛ مبهست شیهابی ساقیبه (شهاب ثاقب) كه به فرمانی خودا
شهیتانی پی راوده نریت و دوور دهكریته وه.

له م باره یوه حافظی شیرازی دهلی:

زرقیب دیو سیرت بخدای خود پناهم

مگر آن شهاب ثاقب مددی دهد خدارا

(حافظ، رهبر، ص ۹-۱۰ ص ۱۰)

شهاب ثاقب: گری به کلبه، نه مه وهرگیراوه له نایه ی ۱۱، سووره ی الصافات ۳۷،
له باره ی راونانی شهیتان له ناسمان به هوی شیهابی ساقیبه وه. ← شوهب.
واتای دیره شیعره كه ی حافظ: له بهر به دخوا (= رهقیب) كه نوینه ری شهیتانه،
په نا بو خوی خوم ده به م، به لكوگر و تیشكی میهره بانی (شهاب ثاقب) له خودا
وهنده وه یارمه تیم بدات و نه و به دخووم لی دوور بکاته وه.

سماقی نه حمه ره یاقووتی روح و ناگری نه فسه

حه ساتی نه بیهزه یا شوهب و نهجمی رهجمی شهیتانه

(نالی - ل ۴۹۳)

نهخ؛ ده زور.

هم لیده تهقل هم لیده م و هم تیکم

نهخ نهخ له کونی ده رزی نم نم له قهله مدانت

(سالم - ل ۵۱)

نهخچیر؛ نیچیر، نهو گیانله به ره ی كه راوکه ر به دوایدا ده گهری تا راوی بکات، نیچیر، راو.

رهقیبی جوفته‌لی نابیتنه نه‌خچیرت که خەر کوره
ئه‌لیفی چایره دائیم له قه‌شقه‌ی که‌ردر و جه‌ودا
(نالی - ل ۸۷)

ده‌که‌ی نه‌خچیری سه‌د دل هه‌ر به تیری
ئیلاهی هه‌ر بمینی ده‌ست و بازووت
(نالی - ل ۱۵۱)

له دلتا عه‌یبه من نه‌خچیری تو بم
(نمی آید ملخ در چشم شاهین)
(سالم - ل ۹۵)

نه‌خلی موراد: مه‌به‌ست هیواو ئاره‌زووی خو‌ش و شیرینه.

نه‌خل: نخل. ع. دار خورما، دره‌ختی خورما.
موراد: مراد. ع. مه‌به‌ست، ئاره‌زوو.

به شه‌راره‌ی غمی تو نه‌خلی مورادم سووتا
باغی شادیم هه‌مه‌دم فه‌سلێ خه‌زانه به عومه‌ر
(سالم - ل ۷۰)

ئه‌دارا: مه‌به‌ست عاشقه، یان عاشقی بیده‌سه‌لات، دل‌داری ناتوان.

دارا: →

به ته‌حسیل مه‌تله‌بی چه‌ندی به‌ری دا
که بگری دامه‌نی دارا نه‌ دارا
(سالم - ل ۲۵)

ئه‌دب: ندب. ع. گریان به‌سه‌ر مردوودا و ستایش کردنی.

وه‌ره ساقی به‌شین و نه‌دب و واوه
ئه‌وا فه‌رشی حه‌یاتی خو‌م ده‌که‌م ته‌ی
(نالی - ل ۷۰۷)

نهره: تاو له، یاری تاو له.

خهریکی شەش دەری هات و نه هاتم
خه لاسیم قەت نییه لەم نهره بی تو
(نالی - ل ۳۷۹)

نهرگس: مەبەست چاوه، چاری مەست، چاری جوان.

ئەو چاوغەزەله فەتەراتی سەر و ماله
ئەو نهرگسە کاله نەمنی هیتشت و نه کالالا
(نالی - ل ۱۱۷)

بی دیدەو و دیداری هەموو خوینە دەگرینم
یەعنی گول و نهرگس که نه بی لاله دەنیزم
(نالی - ل ۲۷۷)

هەناسەم زولفەکەمی لاداو و مەیلنکی نەکرد چاری
نەسیم نەنگووت و شەو رابورد و نهرگس هەر له خەودایه
(نالی - ل ۵۵۹)

نهرگسی شەهلا: مەبەست چاری جوانه وشە ی شەهلا (= شەلاء) عەرەببیه و میی (اشهل)ە،
واتە ژنی که چاوهکانی رەشی مەیلەو شین و جوان بن.

دیدەت وەکو گول سووره پەری شەبنمی ئەشکە
یا لالەیی پەڕ ژالەیه دوو نهرگسی شەهلات
(نالی - ل ۱۳۹)

نهرگس نیگە: مەبەست سەیرکردنی جوان و دلپەزینە.

نهرگس: —————>

نهرگش عریده جوی و لیش افسون کنان
نیم شب دوش به بالین من آمد بنشست
(حافظ، قزوینی - ص ۲۰)

واته: به چاوی توورپهیی و به لیوی ئەفسووناوییهوه، دوینی شه و هاته لای
سهرینهکهم و دانیشته.

نهرگس نیگهه و ساق سهمن کورته بهنهفشهن
موو سونبول و پروومهت گول و ههم لاله کولاهن
(نالی - ل ۳۴۱)

نهراده: له (نهرده) هوه وهرگیراوه لهسهر دهستووری زمانی عهرهیی. واته تاوئهکهر، ئەو
کهسهی که یاری تاوئه دهکات.

نهرده: —————>

گه دان و بوگه دا دهرگانه وا ناکهن له بی چیزی
وهکو نهرادی دانا ههر له فیکری خانه بهندانن
(سالم - ل ۱۰۲)

نهرادی فیراق: مه بهست ئەو کهسهیه که له ههول و کوششدایه تا خوی پرگاربکات له
دهردی دووری یار و بیهوینت که خوی پیبگهیه نیت.

نهراده: —————>

به نهرادی فیراقت نهقدی جان ناخر ده دوپینم
به خالی موهرهیی وهسلت نهگهر سه دهغه شهش دهرم
(سالم - ل ۸۴)

نهراز: لاواز، له، باریک، ناتوان، غه مگین، زویر.

راستی شمشاد و قهددی تو به نه اندازهی یهکن
ههر دوو مهوزوونن و لاکین ئەم زهخیم و ئەو نهراز
(سالم - ل ۶۰)

نهراکهت عهجهه: مه بهست نهزاکهت و نهرم و نیانی فارسه.

نهقشی چین بوئی خهتا خووی فهرنگ مووی حه بهش
هیندوویی خال عهره ب دیده نهزاکهت عهجهمی
(سالم - ل ۱۴۹)

نه زهره نظر. ع. چاو، باوه، بايه خ، بيروهوش.

شوقی که نه بی باسیره مه ئیووسه له دیتن

هر شوقی نهوه قووه تی دینی به نه زهردا

(نالی - ل ۸۱)

نه زهره بازه، نهوه که سهی که پئی خوشه سهیری شوخ و شهنگه کان بکات، نهوهی که جهز له چاویازی بکات.

نه زهره: نظر. ع. ته ماشا کردن، سهیر کردن.

گهر بازی نه زهر بازی لهم دهست و نیگارهت چیی

بو یاری یو دهسبازی لهم راوو دیارهت چیی

(نالی - ل ۶۴۲)

می خواره و سرگشته و رندیم و نظر باز

و آنکس که چومانست دراین شهر کدام است

(حافظ، قدسی - ص ۱۲۳)

واته: مهی خور و ناواره و رهن دین و ته ماشاکه ری شوخ و شهنگه کانین و، نهوه

که سهی که وهکو ئیمه نیبه لهم شارهدا کییه؟

نه زهره گه؟ شوینی سهیر کردن، شوینی ته ماشاکردن، دیمه ن، شوینی مه زاری پیغه مبه ران و پیاوچاکان.

نه زهره: →

دولبه ری عالی ده ماغ همقه ده می سه روی باغ

بیته نه زهره گه ی قه راغ دیده یی جو یاری من

(نالی - ل ۳۳۵)

جبهه ات آینه چشمه حیوان باشد

طاق ابروت نظرگاه دلیران باشد

(گل کشتی، تویا - ۳۸۶، معین)

واته: ناوچهوانت ئاویتهی ئاوی حهیاته، بروی کهوانیت شوینی تهماشاکردنی
دلیرهکانه.

نهزع: نزع. ع. سهرمه‌رگ، گیان کیشان، گیان دان، گیانه‌للا، غه‌رغهره‌ی مه‌رگ.

زاکیری له‌فزی شه‌هادت به‌ دلّی حاله‌تی نه‌زع

(گرت ایمان درست است به‌ روز موعود)

(سالم - ل ۵۷)

له‌ نه‌زعا پیتی ده‌لیم قوربان جه‌فا به‌سببی ده‌لّی کافر

نه‌مه‌ چیت دیگه‌ تو‌ سه‌گ مه‌رگی کارم ماگه‌ پیت جاری

(کوردی - ل ۵۳)

نه‌زه‌تگه‌ه: نوزه‌تگه‌ه. نزهتگه. کورترگروه‌ی نوزه‌تگاه، واته‌ سه‌یرانگا، شوینی گه‌ران و
سه‌یران.

نه‌زه‌ت: نوزه‌ت. نزهه. ع. سه‌یران.

گه‌ه: کورترگروه‌ی گاه، پاشگره‌ بو‌ شوین.

یا گومبه‌دی نه‌زتگه‌هی نیو‌باغچه‌ سه‌رابی

ئه‌لوانی گولا‌ میز و شه‌که‌ریزی تیابی

(نالی - ل ۶۱۲)

نه‌زیره: نذیر. ع. ترسینه‌ر، تو‌قینه‌ر.

موحه‌مه‌د و نه‌حمه‌دی مورسه‌ل مونیری مینه‌ر و مه‌حفه‌ل

به‌شیری ئاخیر و ئه‌ووه‌ل نه‌زیری خویش و بینگانه

(نالی - ل ۵۰۴)

سپیی نه‌زیره‌ه‌موو موو له‌ سپری (وجه) له‌سه‌ر

مونه‌ووه‌ره‌ له‌ ته‌ره‌ف نووره‌وه‌ بووه‌ به‌ نه‌زیر

(نالی - ل ۲۰۸)

نه‌سته‌ره‌ن: [=نه‌سته‌ر = نه‌سته‌روون، په‌هله‌قی. Nastrōn] به‌کیکه‌ له‌ جو‌ری گوئه

کئوییه کان و، رهنگی سووره له خویهوه دهرۆی، بنچینهی په یوهنده بۆ جۆزه کانی
گولی سوور به مه بهستی ده موچاو و لاجانگی یار به کار دیت. (معین)

هینده دلخۆشه له بهر سه بزی یو دار و دهوهنی

که دهره قسی وهکو شاخ و فه نه ن و نهسته رهنی

(نالی - ل ٦٦٨)

نهسیم نهنگوتن: شنه ی بای فینک هه لکردنه.

نهسیم: بای فینک، شنه ی بای خۆش، هه لکردنی شنه ی با له وهرزی گهرمادا،
بۆنی خۆش.

نهنگوتن: هه لکردنی بای خۆش و فینک.

هه ناسه م زولفه که ی لاداوو مه یلنکی نه کرد چاوی

نهسیم نهنگوت و شه رابورد و نهگس هه ر له خه و دایه

(نالی - ل ٥٥٩)

نه شنه تلووع کردن: مه بهست ئاره زوو هه لسانه.

نازه یاخۆ مه یله یا نه شنه تلووعی کردوه

یا به هوشیاری وهکی مهستی به هانه ی کوژتم

(کردی - ل ٢١)

نه شنه و نما: ← نه شتو نوما.

قهت نه بوو نه شنه و نما کا مه زه عه ی عومرم به هار

لیتی نه دا بای خوهرمی تا که وته هه نگامی رهو

(سالم - ل ١١٧)

نه شتو نوما: گه شه کردن و پینگه یشتن، سه ره لدان، روودان، گه ره بوون، په ره ده بوون.

نوما: ← نوما یان.

کام ئاب و هه وا موخته دیلی نه شتو نوما بئی

یه عینی له وهسه ت کانیه گه رمیکتی تی زابی

(نالی - ل ٦١١)

نه شری به عسەت؛ بلا و کردنه وهی هه وائی ناردنی پیغه مبهەر لای خواوه بو گه یاندنی نامهی
خوا به خه لک.

نه شر: نشر. ع. بلا و کردنه وه.

به عسەت: بعثت. ع. ناردن.

له نه فخی سوور و نه شری به عسەتی دینی حق نیحیا بوو

له قهبری جاهیلییهت هاته دهر هه رچی موسولمانه

(نالی - ل ۵۰۵)

نه شگوفته؛ نه پشکووتوو، غونچه یان گوئی که هیشتا نه گه شابیته وه، یان نه کرابیته وه.

چاروی هه مرهنگی گوئی مهستی شهو و بوژن مه دام

یهک له نه شگوفتهی به نه فشه یهک له نه یلوفه ر دهکا

(نالی - ل ۱۰۹)

موو سونبولی ئاشوفته دوو دانهی ناسوفته

دهم غونچهیی نه شگوفته تیفکره کوره یا کچ

(نالی - ل ۱۶۰)

نه شینیده؛ نه شه نیده. نه بیستراو.

تا ده لیم مروه تکه رهحمی جهوری تو ئه فزووون ده بی

داد و بیدام له گویتا ههروه ها نه شینیده ما

(سالم - ل ۳۲)

نه عت؛ نعت. ع. ستایشکردن، پیا هه لدان.

موو رادم زیللهت و پارانه وهی حاله نه وهک نه عته

به چهن به یتیکی کوردانه که قورئانت سهنا خوانه

(نالی - ل ۵۱۷)

نه عیم؛ نعیم. ع. هوی خوئی و شادی و خوشگوزهرانی له ژیاندا، پوول و پاره و سامان،

نه رم و ساف و ناسک و جوان.

قامه‌تت سه‌روه به گولزاری ئیره‌م
سیبه روخسارت به فیردهوسی نه‌عیم
(سالم - ل ۸۷)

نه‌غدی فرمیسک؛ مه‌به‌ست نرخ و بایه‌خه.

نه‌غد: نه‌قد. جیاکردنه‌وهی پارهی باش له پارهی قه‌لب و ساخته، هه‌لێژارده و
په‌سند، پاك، باش، بینگه‌رد.

نه‌غدی فرمیسکی له ده‌س مه‌ردومی چاو سه‌ند به‌حوکم
باج له ده‌س مه‌ردومی ئاوی ده‌ستینێ به‌عه‌لی
(کوردی - ل ۵۸)

نه‌فه‌ر: نفر. ع. مه‌به‌ست نو‌که‌ر، خزمه‌تکاره.

تۆ به‌و دوو روخی خۆته‌وه وه‌ك شاه‌ی و فه‌رزه
دائیم كه له پیش نه‌سه‌په‌كه‌تا وه‌ك نه‌فه‌رت بم
(کوردی - ل ۲۲)

نه‌فه‌س گرتن؛ مه‌به‌ست خۆراگرتن و وریابوونه‌وه و ناگادار بوونه. هه‌ناسه‌نه‌دان، برینی
هه‌ناسه.

نه‌فه‌س بگره له هاتوچووینی خۆپایه‌ی هه‌تا ماوی
که نه‌م بایه هه‌تا ئیستا که هه‌ر عومری به با داوی
(نالی - ل ۶۷۹)

خه‌یالیشی وه‌کو خۆی وه‌حشه دل‌به‌ر
نه‌فه‌س ده‌گرم له دل‌ما نه‌ك بکا په‌م
(سالم - ل ۸۶)

نه‌فه‌هه؛ نفحه. ع. یه‌ك جار هه‌ل‌کردنی با، یان بوونی خۆش، هه‌روه‌ها به واتای به‌خشیش و
هه‌رشتی که به‌که‌سی بدریت. (عمید)

هەر سهحر دینیتته یادم کۆیی توۆ مولکی خهتا
نهفحهها دینتی له موشکین زولفی توۆ بادی سهبا
(سالم - ل ۳۴)

همميسان هاته سوئی زهخمی دلی سالم وهکو جاران
به سروهی بای سهحر یهك دم كه نهفحهی زولفی موشکین هات
(سالم - ل ۴۶)

نهگهر نهفشان بی نهفحهی چینی زولفت
خهجالهت دهگری ئاهوویی تاتار
(سالم - ل ۵۸)

نهفحه بدا له عهتری زولف لهو دهمه بوۆ دماغی خوشك
تهبله به تهبله موشك به موشك ناهه به ناهه بوو به بوو
(سالم - ل ۱۱۲)

نهفخی سوور: نفخهی صور. ع. فووکردنی ئیسرافیله به کهرنا یان شهپووردا، بوۆ راست
بوونهوه و زیندوو بوونهوهی مردووهکان. (معین)

نهفحهی سوور: فووکردنه به شهپوور = کهرنا و مهبهست نزیک بوونهوهی
بوۆزی قیامهته که ئیسرافیل فوودهکات به کهرنا.
زنده شد لهو و شادی ازپی آنک
نعرهء رعد و نفخهء صور است
(مسعود سعد، دیوان - ۴۳) (عفیفی)

واته: رابواردن و خوشی و شادی زیندوو بووهوه، له دواي ئهوه گرمهی ههوره
تریشقهو فووکردن به کهرنا.

له نهفخی سوور و نهشری بهعسهتی دینی حهق ئیحیا بوو
له قهبری جاهیلییهت هاته دهر ههرجی موسولمانه
(نالی - ل ۵۰۵)

لهم فهیزی نووره هرچی کهوا ناره مردووه
بهم نهفخی سووره هرچی که خاکه ژبایه وه
(نالی - ل ۵۵۰)

نهفسی نهماره: نهفس که همیشه فرمان دهدات به خاوه نه کهی تا دوی ناره زووه
دهروونییه کان بکهوی و نهجامیان بدات.

موتمه نین خاتر و نهیمه ن مبه هرگیز له شپری
نهفسی نهماره که نهم ماره له گهل تو شرییه
(نالی - ل ۵۸۶)

نهفیر: فریاد، هاوار، دهنگی بهرز، ناوازی بالنده و موسیقا، به شی له که پرنای بچوک به
زوری قهله ندهر مکان له گهل خویاندا هله دیدم گرن، شپپوور، ناوازی که له دهزگای
هومایون. (معین)

گویتی فلهک که بو له بهر نالهی نهفیری نه هلی شار
لا مهکانی گرت سه دای ناه و فوغان و نه لئه مان
(سالم - ل ۹۸)

نهقد دهرکهف: مبه ست ناماده بوونه بو خویه ختکردن. ناماده بوونی سه رمایه ی گیان و
دل له دستدا.
نهقد: سه رمایه.
دهر: له.
کهف: دست.

ستاهم خوم و جان و دل به سالم ومختی رابووری
له ریگهت نهقد دهرکهف بو نیسارت ئینتیزارینکین
(سالم - ل ۹۶)

نهقدی نیمان: سه رمایه ی نیمان، سه رمایه ی ناین.

عروسی بیکری مه غروورم له مه هدی جامی بلوورا
قه راری به ستنی میهری له عیشقا نهقدی نیمانه
(سالم - ل ۱۲۹)

نەقدى جان؛ مەبەست سەرمایەى ژيانە. سەرمایەى گيان.

بە نەقدى جان دەدا يەك بۆسە دۇدارم وەلى زەحمەت

دەگاتە ھەدى وا بوون عوقدەيى كارم وەلى زەحمەت

(سالم - ل ۵۲)

عومرى عاشق وەك وەفا نابوت ئەبى

گەرىدەى بۇ نەقدى جان ئەمرى رەواج

(سالم - ل ۵۴)

سالم نىيە نەجاتى لە داوت بە نەقدى جان

(در ششدر غمت دلش افتاده موهره وار)

(سالم - ل ۶۰)

بە نەرادى فیراقت نەقدى جان ئاخىر دەدۆرېنم

بە خالى موهرەيى وەسلت ئەگەر سەد دەفعە شەشدرېم

(سالم - ل ۸۴)

نەقدى ھەيات؛ مەبەست نرخ و سەرمایەى ژيانە، بەھای گيان.

لە لەب نەقدى ھەياتم خون بەھای يەك بۆسە داناوہ

ئەگەر يارى قەمەر تەلەعت قىبوول كا موشتەرىم ئەمشەو

(سالم - ل ۱۱۷)

نەقىش؛ مەبەست رووى جوانە، وینەى جوان.

تابى كوا ئايىنە رووى تووى بىتە ناو

گەر لە سەنگ بى نەقىشى تو دەيكا بە ناو

(سالم - ل ۱۰۸)

نەقىشى خاترا؛ مەبەست ئەندىشەيە لە بارەى دلپەرەوہ.

خاترا: ← خاترا جەمەع.

تا نه قش خاترم بی خورم به هاری حوست
دهتکی له هه وری چاوم نه شکم به میسلی باران
(سالم - ل ۸۹)

نه قیب: نقیب. ع. گه وری هۆز، گه وری و سه ره رشتیکاری کۆمه لئی.
کوفره نه گهر دهر که وئ په خنه یه بو کاری دین
سه جده له رووی تو ده که ن قازی و شیخ و نه قیب
(سالم - ل ۴۵)

نه کس: نکس. ع. مه به ست که مو کو و پیه. هه لگه رانه وه، سه روین کردن. (لاروس)
مرووری نه کسه که عه کسه قه مهر ده کا په مه ق
زوبوولی نیکسه ده گنیری که عه کسه ریش به شیر
(نالی - ل ۲۰۹)

نه کیره: نکیر. ع. ناوی یه کئی له دوو فریشته یه که له یه که م شهو ی گۆرډا له مردوو
ده پرسئ (به پئی ئاینی ئیسلام)، ناوی فریشته که ی تر (منکره). (معین)
هه وری به واتای ئینکار، کاری سهخت و دژوار هاتوو.
ته نگه نه وای ده بی که له نه و جینگه ته نگه را
سائیل نه کیر و عاریف و مه عرووف مونکه ره
(نالی - ل ۴۳۶)

نه گیس: نه گیس. ناوی یه کیکه له موسیقا ژه نه کانی سه رده می خوسره و په رویت، سروودی
خوسره وانی هینی نه وه. (معین)
موترب ئه ر و ابن فیدایان بی نه گیس و باریه
ساقی ئه ر وابی به قوریانی دوو دیده ی بی ئه یاز
(کوردی - ل ۱۸)

نه مایان: ————— نو مایان.

سه جده چۆن وه ک بیدی مه جنون سه ر وه ها ئه فگه نده سه ر
بو تو هه فروج گه ر نه مایان که ی له باغا قامه تت
(سالم - ل ۴۶)

مهپوشه په نجه يي نازك نيكارت با نه مایان بی

له نه شكی نالی گریه یی چاوی من په نگی حه نا زا هیر

(سالم - ل ٦٩)

نهمروود: ناوی پاشای کیله (بابل) بووه، ژيانی نهو تیکه لای نهفسانه بووه، ههروهه

ناوی (نینوس) بووه و پیاوینکی نازا بووه، داده نرا به دهسه لاتداری گه وری پروی

زهوی، ده لاین نهو شاری بابلی دروست کردووه به جوړی که ماوهیه کی زور به

بابلیان دهوت مولکی نهمروود. له بهر نه وهی که نهمروود هاوچه رخی پیغه مبهه

نیبراهیم بوو، له داستان و سه چاوه نیسلامییه کاندانا نوابانگی زوری دهر کردووه.

(معین)

گه میه که و ته گیزی نهمروود تنه و هکو ناش هاته گه پر

بای مورد که ی دی خه به ردا توو خودا نهی ناخودا

(سالم - ل ٣٧)

نهمووداره: دیار، دهر که و توو، ناشکرا.

نهموود + ار.

نهموود: چاوگی کرتاوی نهموودهن (= نمودن) ی ف. یه. واته ناشکرا بوون،

نیشاندان، دهر که و تن، ههروهه له کوتایی کاری لیکدراویش دیت به واتای کردن.

ار: پاشگره.

له قوبه یی نووری پیستانت یه دی به یزا نهمووداره

نه بهد ناگاته دوگمه ی جیبی جامه ی تو که فی موسا

(سالم - ل ٣٧)

نهنگ و نام: مه به ست بلا و بوونه وهی بی نابرووی و سووک بوونه.

نهنگ: شهرم، نابروو، ناشیرینی و پيسوايي.

حه دیسی نهنگ و نامم زور شوکر مه شهووری عالم بوو

له حه رفی موده عی ناکه س نییه باکم منی پيسوا

(سالم - ل ٣٧)

نهوا؛ [پهله‌شی. Nivāk]. ناواز، ناله، پرده‌ی موسیقا، مه‌قامیکی موسیقایه، ناوی
ناوازیکه له پرده‌ی «صفاهان» و وهکو «حسینی» له پرده‌ی صفاهان لیده‌دریت،
نهمرۆ نهوا یه‌کیکه له حهوت ده‌زگای ئیرانی... (معین)

نه‌وای ناهه‌نگی (قدقامت) ته‌ریقی جه‌معی زوهه‌هاده
قه‌د و قامت به له‌هجه‌ی راستی تووبایی عوششاقه
(نالی - ل ۴۵۶)

نه‌وازشت: نه‌وازش. دل دانه‌وه، دل راگرتن.

نه‌واز: ← دلنه‌واز.

شت: پاشگرم.

چ مننه‌ت گهر نه‌وازشت و ته‌عاروف که‌ی له‌گه‌ل مونعیم
به من فه‌رزه که پرووت و موسته‌حه‌قی خیر و ئیحسانم
(کوردی - ل ۲۸)

نه‌واله: نه‌واله. تویشوو، ئه‌و خوارده‌نی که جیاده‌کریته‌وه و بو که‌سیکی دانه‌نین، پاروو.
نه‌وه‌ی که ده‌به‌خشری.

نه‌واله‌ی تو‌به‌ده‌ریینه‌هه‌تا‌ته‌ن نه‌بوته‌سفره
بیاله‌ی شیشه‌بشکینه‌هه‌تا‌وه‌ک کووپه‌نه‌شکاوی
(نالی - ل ۶۸۵)

چاره‌سه‌رکه‌ن بیته‌وایان نان و نیعمه‌تتان برا
لووله‌بو‌سفره و نه‌واله و ون کراوه‌زه‌رف و خوان
(کوردی - ل ۳۳)

نه‌وره‌س: تازه‌پینگه‌یشتوو.

نه‌و: نوئ، تازه.

ره‌س: ره‌گی چاوگی ره‌سیده‌ن (= رسیدن) ی ف. یه. واته‌گه‌یشتن، گه‌یین.

یادگاری حاکیمان و جانشینی سیلسیله
نامراد و نه‌وره‌سی مه‌قسهد نه‌دیوو نه‌وجه‌وان
(سالم - ل ۹۹)

نه‌و سه‌بزه پهرژین؛ مه‌به‌ست گه‌نده موو یان نه‌رمه مووی تازه پرووی سهر لیوی لای، نه‌و
لاوهی که تازه خه‌تی داوه، یان مووی لیها‌توه.

دیده وه‌ک هه‌وری به‌هاران خوین ده‌گریئنی و سه‌دای
پیکه‌نینی غونچه‌یی نه‌و سه‌بزه پهرژینم نه‌هات
(کوردی - ل ۱۲)

نه‌و شگوفته وهرد؛ گولی تازه پشکووتوو.

نه‌و: نوی.

شگوفته: کراوه، پشکووتوو. شگوفت + ه.

شگوفت: چاوگی کرتاوی شگوفته‌ن (= شگفتن) ی ف. یه واته پشکووتن.

ه: پاسگره.

وهرد: گول. ئەم وشه‌یه له بنه‌ره‌تدا (Vārda) ی په‌له‌قییه و کراوه به‌عه‌ره‌بی.

(معین)

تۆ نه‌و شگوفته وهردی من مایلم به‌زه‌ردی

تۆ هه‌مسهرت نه‌سیمه من هه‌مه‌م له‌هیبه

(نالی - ل ۳۹۵)

نه‌و نیهال؛ نه‌و نه‌مام، تازه پیکه‌یشتوو، بالای باریک و ریک و جوان.

نه‌و: نوی.

نیهال: نه‌مام، دره‌ختی تازه چینراو، دره‌ختی تازه پروا.

نه‌و نیهالی قه‌دی تۆ عه‌ره‌ره دلخواهی منه

راسته دلداره، وه‌لی حه‌یفه که‌وا بی سه‌مه‌ره

(نالی - ل ۴۱۲)

نههار؛ نانی نیومرو.

شیوه‌کهل بوو بوو به خانهای پادشا ومختی نههار
دیم له هر سوو سفرهیی نهیوانی حاتم کرد خوان
(سالم - ل ۹۰)

نههنگ؛ تیمساح. ناوه زانستییه‌کهای (کروکودایل)ه. جه‌نگاومر، پآله‌وان. (سخن)
له ده‌ریای مه‌ره‌کهای تیغی نهه‌نگی گهر نه‌مایان بی
له ناو نوردوویی تورکانا ده‌بی شین و سه‌دا په‌یدا
(سالم - ل ۱۹)

نه‌هری که‌وسهر؛ رووباری که‌وسهر رووباریکه له به‌ه‌شت.

که‌وسهر: کوثر. ناوی رووبار یان هوزیکه له به‌ه‌شت، رووباری ناویکه له
به‌ه‌شت که که‌ناره‌کانی له زیر و مروارییه، ناویکه سپیتره له شیر و شیرینتره له
هه‌نگین و بون خوشتره له میسک که له‌جیاتی چه و ورده به‌رد، به‌سهر مرواری
ورد و درشتدا ده‌روات، یان هوزیکه به نه‌ندازه‌ی ماوه‌ی مه‌دینه و عه‌مان، که
ناوه‌کهای له شیر سپیتره و له هه‌نگوین شیرینتره و گوزه‌ی زوریش له
که‌ناره‌کانیتی و بو‌ناو خواردنه‌وه‌یه و به نه‌ندازه‌ی ژماره‌ی نه‌ستیره‌کانی
ناسمانه.

۱- خود چه باشد گوهر آب کوثر است

قطره‌یی زآن آب کامل گوهر است

(دفتر اول، مثنوی)

۲- زاهد شراب کوثر و حافظ پیاله خواست

تادر میانه خواسته‌ی کردگار چیست

(حافظ، قدسی - ص ۱۱۹) (اشارات)

واتای دوو دیره شیعه‌که:

۱- که‌وه‌هر خوی چیه، ناوی که‌وسهره، دل‌ویی لهو ناوه له نه‌ژادی که‌وه‌ره.

۲- سو‌فی داوای شه‌رابی که‌وسهری کرد و حافظیش داوای باده‌ی دل‌داری کرد، تا

لهم مهیانه‌دا خواستی خوداوهندی چییه.

به نه‌هری که‌وسهر و شیر و عه‌سه‌ل چند تینووه سوّقی
له‌بی نالی دوو چه‌ندان بوّ له‌بانی له‌علی موشتاقه
(نالی - ل ۴۵۷)

نه‌یرنگ؛ نیرنگ. (په‌له‌قی Nirang). کراو به عه‌ره‌بی: تیرنج [جادوو، تیلیسم، سیحر.

از بس که کرد چشم تو نیرنگ و جادوویی
پرهیز من هدر شد و سوگند من هبا
(معزی. «معین»)

واته: نه‌وه‌نده زور چاوه‌کانی تو جادوو سیحری کرد، پاریزی من به فیرو چوو
و سویندیشم به‌تال بووه‌وه. هه‌روه‌ها به واتای فروقیل و ساخته‌چیتی دیت:

نیرنگ بین که ساقی از یک قرابه ریزد
خون در پیاله‌ی ما می در ایغ مردم
(عالم آرای عباسی - ج. امیر کبیر ۱: ۱۸۳)

واته: سه‌یری فروقیل بکه، که مه‌ی گیر له یه‌ک قه‌را‌به‌وه خوین ده‌کاته پینکی نیمه
و، مه‌ی ده‌کاته پینکی خه‌لکی به مه‌به‌ستی حیله و ته‌له‌که‌بازی.

چه‌گمان برد که این جنگ بسر برده‌شود
بفسون و به حیلکردن و زرق و نیرنگ
(فرخی - «معین»)

واته: چ گومانن ده‌بری که نه‌م چه‌نگه به حیله و ته‌له‌که‌بازی به‌سه‌ر ببری.
به‌واتای هر یه‌کی له داب و نه‌ریتی ناینی زه‌رده‌شتی، کورته دوّعا به زمانی
نه‌قیستایی یان په‌له‌وی یان پازهند. (معین)

نیشانه‌ی (صبغة‌ اللہی) له‌سه‌ر نیسم و موسه‌م‌مایه
به بی نه‌یره‌نگی نه‌و په‌نگه که په‌نگی نیفتیخاری بی
(نالی - ل ۶۳۶)

تاغی یو باغی یو باغی گول و نهیرهنگ و فهنی

شاد و شادابه به گول ئاتهشی یو ناروهونی

(نالی - ل ۶۶۸)

دهکا دونیایی پر شورش به دایم فیتنهها پهیدا

به نهیرهنگ و فسوون ههردهم له ههر مووی و هغا پهیدا

(سالم - ل ۱۸)

نهی سهوار؛ نهی سوار، قامیش سوار. مه بهست ته په تپ و ماندوو بوونی دلّه.

نهو مندالهی که سواری قامیش دهبی بو یاری کردن، جاران مندالی گوندهکان

کوډه بوونهوه، ههریه که قامیشکی دههیناو دهیخته نیوان ههردوو رانی و وای

پیشان دها که سواری ئهسپ بووه، ئینجا به کوهمل غارغارینیان دهکرد. له

نهنجامی ئه مه دا ماندوو ده بوون و دلیان دهکوته تپ تپ.

نهی: قامیش.

دیده نیگه هبانی یار تیپی سوروشکم ههزار

نالهی دل نهی سوار ئاهه عهلهمداری من

(نالی - ل ۳۳۴)

نهیستان؛ شوینی که قامیشی زوری لی روابی، قامیشه لان.

نهی: قامیش.

ستان: پاشگره.

نهیستان و خهسهک زاری سونوفی شهوکه بی خاری

گهلی خوشتتر له سهروستان و دلکه شتر له بوستانه

(نالی - ل ۴۹۴)

ههر تهرهف تیری نیگههت له دلّم بهسکه چهقی

نابه په هلوو هه مه جا سینه نهیستانی منه

(سالم - ل ۱۳۱)

نه‌ی شه‌کەر: نه‌ی شه‌کر، قامیشی شه‌کر. روه‌کێکه له تیره‌ی گهنمیه‌کان، به‌لام به
پێچه‌وانه‌ی گهنمیه‌کان قه‌ده‌که‌ی پره و تاله‌کانی ناوه‌وه‌ی شیه‌ی شه‌کری زۆری
تێدایه که ده‌رده‌هێنرێ و شه‌کری لێ دروست ده‌کری. (معین)

گولبندی قه‌دده‌ت له قوبه‌ی سینه غونچه‌ی کردوه
غونچه به‌م شیرینییه قه‌ت نه‌ی شه‌کر نه‌یکردوه
(نالی - ل ۵۴۴)

باری به‌سروه‌که‌ت به‌شنه‌ی نه‌نگه‌بینی گه‌ز
گرتویه جونبوش به‌هم ناغوشی نه‌ی شه‌کر
(سالم - ل ۶۷)

نه‌ی شه‌کر قامه‌ت: نه‌ی شه‌کر قه‌د، نه‌ی شه‌کر بالا، مه‌به‌ست بالا به‌رز و ناوقه‌د باریکه.

نه‌ی شه‌کر: —————>

رپوی له ناو توپه‌ چرایه له شه‌ودایه
نه‌ی شه‌کر قامه‌ته قه‌ندی له له‌بایه
(سالم - ل ۱۳۷)

نه‌ی شه‌کر قه‌د: —————<

ناخ له‌گه‌ل ئیمه‌ حه‌بیه‌ سه‌ر و په‌یوه‌ندی نییه
نه‌ی شه‌کر قه‌دده به‌لا به‌ندی هه‌یه قه‌ندی نییه
(نالی - ل ۵۹۲)

نه‌ی قه‌ند: مه‌به‌ست دلخۆش و به‌ختیاره.

قامیشی شه‌کر، ئه‌وه‌ی که شیرین بێت وه‌کو قامیشی شه‌کر.

سه‌ری نه‌نگوستی ده‌بێته نه‌ی قه‌ند
ده‌ستی هه‌رکس له میانته که‌مه‌ره
(سالم - ل ۱۳۵)

نه‌ییری نه‌عه‌زم: مه‌به‌ست رۆژ، خۆر، هه‌تاوه.

نەبیر: نیر. ع. پووناکیدەر، پۇشناپیدەر، ئەوہی کہ پووناکی دەدات، پۇشن، پووناک.
ئەزەم: أعظم. ع. گەورەترین، مەزنتەین. ھەرۋھا یەکیکە لە سیفاتەکانی خوا.

نەبیری ئەزەم وھا تاوی دەدا وەک مەنجەنیک
بۆ دەوامی پۇژ پەرسی جەمعی ھەربای دیتە ناو
(نالی - ل ۳۶۰)

نشینگە: جینگە دانیشتن. وشەکە دوو بەشە: نشین + گە.

نشین: پمگی چاوی نشەستەن (= نشستن) ی ف. یە واتە دانیشتن، ئارام بوون.
گە: گا، پاشگری شوینە.

بۆ نیشینگە مورغی پۇجی ئەو کہ عالی فیتەرە
جینگەیی خۇشتر لە پەوزە (جنا المأوی) نەبوو
(نالی - ل ۳۷۳)

نگینی جینگەر: مەبەست ناخی جگەرە.

نگین: ئەوہی کہ لەسەر ئەنگوستیلە چەسپ دەکری بەردی بەنرخ و گەوھەر کہ لە
زەرنگەریدا بەکار دیت.

بە ھەقیقەت سەنەما دیدەتە ئوستادی ھونەر
بۆ نگینی جینگەر ئەلماسە موزت گاهی نەزەر
(سالم - ل ۶۵)

نەد پۇش: نەمەد پۇش. لباد پۇش، فەرەنجی و کولەبال لەبەر، ئەو کەسەی کہ جلویەرگی
لە لباد دروست کراو بکاتە بەری.

نەمەد: نەمەد. لباد، جۆرە پارچە یەکە، کہ لە خوری پەسینراو دروست دەکری، کہ
فەرش و کلاو و فەرەنجی و کولەبالی لی دروست دەکری لە زمانی پەھلەقیدا پتی
دەلین: Namat. (معین)

نالی کہ قەدەح نۆشە مەستانەو و سەرخۆشە
خامۆش و نەمەد پۇشە ئەشعاری لەکن پەشمە
(نالی - ل ۴۷۷)

نمەك؛ واتا فەرھەنگىيەكەى (خۆى) يە، بەلام لە شىعدا بۆگەلى مەبەست بەكار ھاتوۋە،
وھەك تام و بۆ، جوانى و ئىسك سووكى، چاكەو و ھفا، فرمىسك و دلسۆزى... ھتد.

پەگى دل دىتە جونبوش گامى قەسدى لىوى مەرجانت
دەلەرزى دەستى فەسساد و نمەك رىنى نىشتەر نادا
(سالم - ل ۱۷)

سىپرى نوكتەى دەھەنت چاكە نەزانى قەنناد
نمەك ئالوودە نەكەن با لە خەمىرى نوقلا
(سالم - ل ۲۶)

بىتە خاتر گەر لە خوانى حوسنى تۆ ھەقى نمەك
قەت بە من پايانى نايى زىكرى شوكرى نىعمەتت
(سالم - ل ۴۶)

كە فەسساد قەسدى لىوى تۆى كىرد
لە جىنى نەشتەر لە باتى خوين نمەك بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

نمەك رىتتە برىن؛ مەبەست ئەشكەنجە كردنە، برىن كولاندنەو، خوى كردنە برىن.

نمەك: خوى.

رىتن: پىشتن.

بەندى كردم بە جەفا لا مەزەبى پىرستەمى
نمەكى رىتە برىنم نمەكىن لەب سەنەمى
(سالم - ل ۱۴۹)

نمەكى رىتە برىنم نمەكىن پرووى مەلىح
لالى كردم لە كەلاما بەعباراتى فەسىح
(سالم - ل ۵۴)

نمەك رىتتە ناو چاۋ؛ مەبەست كويزكردنە.

نمەك: خوئ.

ریتن: پښتن.

دوور له تو دوورم له خو نه زدیکه مهرگم روژ و شهو

میخته تی دووری همیسان ریتیه ناو چاوم نمەك

(سالم - ل ۷۷)

نمەك ریزه نمەك ریز، خوئ ریز. مەبهست نهوهی كه خوئ دهكات به بریندا، نهوهی كه برین
دهكولینیتتهوه.

نمەك: خوئ.

ریز: ریز. ریمگی چاوگی ریختن (= ریختن) ی ف. یه واته: پزاندن، وهشانندن.

خودا چ بکهم له دەس بهختی جهفاکیش

نمەك ریزه له سهر داغی دلای ریش

(سالم - ل ۷۵)

نمەكین: مەبهست جوان و دلرفین و قهشەنگ و ئیسك سووکه.

به لام واتای وشهکه سویر و خونیاوییه، به تام و خوئ.

نمەك: نمەك. خوئ.

ین: پاشگر.

خهنده و دەمی مەحبوبه کهوا زور نمەکینن

بهس خوشه نهگەر خو نمەکی زهخم و برینن

(نالی - ل ۳۳۷)

یا گردهکی گردیکی که شیرین ههآیدابی

گردی نمەکین یه عنی گیای لی نهروابی

(نالی - ل ۶۱۳)

نمەکی ریتیه برینم نمەکین روویی مهلیح

لالی کردم له که لاما به عیباراتی فهسیح

(سالم - ل ۵۴)

بهندی کردم به جهفا لا مهزهبی پر ستمی
نمکی ریته برینم نمهکین لهب سهنمی
(سالم - ل ۱۴۹)

نگار من چو در آید بخندهء نمکین
نمک زیادہ کند بر جراحت ریشان
(گلستان، غلامحسین یوسفی - ص ۱۴۰)

واته: یاری من کاتی که بهو شیوه جوانه دلرفینه پیدهگهئی، خوئی زیاتر دهکات
به برینی دل بریندارهکاندا.
نوخوستین؛ نخستین. ف. یهکهمین.

له باغا خونچه مهشقی لیوی توئی کرد
نوخوستین گول له خندهی تووه پشکوت
(سالم - ل ۵۰)

نودهما؛ کوئی (ندیم)ی عهربهیی، واته: هاونشین، هاوده، به تایبتهی ئهوانهیی که
هاونشین و هاوده می پاشایان و گهورهکانن.

فیکری خاس و نودهما و قودرتهی تو لیکدورن
لهم رهه مهجوی که مالن چ موشیر و چ مودیر
(سالم - ل ۶۶)

نوسهیری؛ نصیری، نصیریه. یان عهلهوی یان عهلهوییهکان، زانایانی شیعه و سونی له
بارهی نوسهیرییهوه بیر و باوهریان بۆچوونی جیاجیان نووسیوه له
نوسراوهکانی هندی له پیشینانیا و ایان پیشان داوه، که نه م کومه له له
پهیرهوانی (عبدالله بن سبا)ن و، هندی به (زیدی)یان داناون، هندیکی تر دهلین
ئهمانه له شیعه توندیرهوهکانن و باوهریان وایه که خوی گهوره له زاتی
ئه میرالمؤمنین علی (ع)دا حلوولی کردووه هندیکیش باوهریان وایه که
نوسهیرییه سهر به (محمد بن نصیر نمیری)ین. هندیکیش دهلین ناوی
فیرقهیهکه، که باوهریان به پیغه مبه ریتی (محمد بن نصیر)ه، ئه مروت کومه ئی له

نوسه‌یرییه له سه‌رووی سووریه‌دا نیشته‌جین. دوا‌ی نه‌و کوشتاره‌ی که تورکه‌کان کردیان له‌عه‌له‌وییه‌کان، ناوی‌عه‌له‌وییه‌گۆردرا به‌نوسه‌یرییه، له‌پاش ۴۱۲ سال، واته‌له‌دوا‌ی کۆتایی‌جه‌نگی‌جیهانی ۱۹۱۸ز، دووباره‌نهم‌کۆمه‌له‌ناوی‌خۆ‌ی‌نا‌عه‌له‌ویین (علویین)،‌عه‌له‌وییه‌کان‌داب‌ه‌ش‌بوون‌به‌تیره‌و‌هۆ‌زی‌جیا‌جیا‌وه... (معین)

فه‌ر‌ه‌نگ و داس‌نی و ئه‌رمه‌نی و جوو

نوسه‌یری و ده‌یله‌می و گه‌بری به‌دخوو

(سال‌م - ل ۱۱۶)

نوشوور؛ نشور. ع. زیندوو‌کردنه‌وه، زیندوو‌بوونه‌وه‌ی‌مردوو‌ه‌کان‌له‌پۆ‌زی‌قیامه‌ت‌دا، پۆ‌زی‌قیامه‌ت، پۆ‌زی‌زیندوو‌کردنه‌وه.

نایا به‌جه‌مع و دائه‌ریه‌ده‌وری‌کانی‌با

یاخۆ‌بووه‌به‌ته‌فریقه‌یی‌شو‌رش و نوشوور

(نالی - ل ۱۸۶)

نوقه‌با؛ نقباء. ع. زا‌راوه‌یه‌کی‌تایبه‌ته‌به‌عیرفان، کۆ‌ی (نقیب)ه، واته‌مه‌زنه‌کان و گه‌وره‌کانی‌ده‌سته‌و‌کۆمه‌ل.

نه‌و‌که‌سانه‌ی‌که‌ئاگایان‌له‌ویژدانی‌خه‌لکه‌و‌گوا‌یا‌ژماره‌ی‌نه‌وانه‌۱۲ - ۳۰۰ که‌سه. (فه‌ر‌ه‌نگ‌اصطلاحات‌عرفانی - دکت‌ر‌منوچهر‌دان‌ش‌پژوه.)

دوک‌کانی‌توحه‌ف‌کانی‌حه‌یا‌کانی‌به‌قا‌بی

قوبه‌ی‌له‌قیبابی‌نوقه‌بابی‌نه‌قوبابی

(نالی - ل ۶۰۸)

نوقته؛ نقطه. ع. مه‌به‌ست‌له‌نوقته‌ی‌دووهم‌ده‌م و لێ‌وی‌بجووک و جوانه.

گران‌میهری‌ده‌هانی‌تۆ‌بری‌به‌ندی‌ته‌رازووی‌دل

ده‌لێن‌یه‌ک‌نوقته‌وه‌زنی‌هیچه‌نهم‌نوقته‌سه‌نگین‌بوو

(سال‌م - ل ۱۰۸)

نوقته‌به‌نوقته؛ مه‌به‌ست‌زۆر‌به‌وردییه.

بهحسی سپری دهه‌نی نوقته به نوقته بگه‌ریی

سه‌ری مووی نییه بی نوکته له دیوانمدا

(نالی - ل ۹۲)

نوکت = نوکته: ع. وتهی ورد و پر و اتا له نه‌جامی بیرکردنه‌وهی قول، قسه‌ی خوش

و جوان و کاریگر، مه‌سه‌له‌ی ورد، قسه‌ی ورد و ناوه‌پوکی نوی.

نوکتیکی زه‌ریفه به نه‌سیبی زوره‌فابی

ته‌عریفی ده‌که‌م به‌لکو له بو‌ده‌رد و شیفابی

(نالی - ل ۶۰۷)

نوکته: ← نوکت = نوکته.

ره‌نگی نییه پوخساره‌یی ره‌نگین و له‌تیدی

پوشن بووه‌ نه‌م نوکته سه‌باتی له به‌سه‌ردا

(نالی - ل ۸۰)

بهحسی سپری دهه‌نی نوقته به نوقته بگه‌ریی

سه‌ری مووی نییه بی نوکته له دیوانمدا

(نالی - ل ۹۲)

نییه دمخلم له شانامه و مه‌سافی غه‌یری نه‌م نوکته

که کوشته‌ی به‌ندی تو‌یه هر که‌سی نازاد و نازابی

(نالی - ل ۵۹۸)

ئه‌ی ره‌فیقان بی‌نه‌وه نوکته‌ی عه‌جایب بشنه‌ون

سالمی مه‌جنوون له عیشقا مه‌یلی ته‌دبیری هه‌یه

(سالم - ل ۱۲۵)

نوکته دان: قسه‌زان، نه‌و که‌سه‌ی که قسه‌ی جوان و پر و اتا بزانی و لیبی تیگات.

نوکته: ← نوکت = نوکته.

دان: ره‌گی چاوگی دانسته‌ن (= دانستن) ی ف. یه. واته زانین.

نه وچه وان نه برؤ که مان شیرین ده مان نوکته دان

تورک رهفتار و پهری روخسار و کاکوآلدارمه کم

(کوردی - ل ۳۰)

نوکته سنج: قسه زان، نه و که سهی که و ته و قسهی ورد و جوان و پر و اتا به باشی تیڭگات،

ههروه ها به واتای رهمنه گریش هاتووه.

نوکته: ← نوکت = نوکته.

سهنج: رهمگی چاوگی سهنجیده ن (= سنجیده ن) ی ف. یه. واته کیشان و

ههسه نگاندن، نه ندازمگرتن، بهراوردکردن.

بولبولی ته بعم نه و ا دیسان سه نا خووانی دهکا

نوکته سهنجیی و بهز له گوویی و عه نبهه نه فشانی دهکا

(نالی - ل ۱۰۱)

نوکتهی دهه ن: قسهی ورد و پر و اتا له باره ی جوانی دهم و لیووه.

نوکته: ← نوکت = نوکته.

→ دهه ن:

سیری نوکتهی دهه نت چاکه نه زانی قه نناد

نمهک نالووده نه که ن با له خه میری نوقلا

(سالم - ل ۲۶)

نوما یان: نه مایان. دیار و ده رکه و توو، ناشکرا. نوما ی + ان.

نوما: نه مای. رهمگی چاوگی نه مووده ن (= نمودن) ی ف. یه واته ده رکه و تن،

ناشکرا بون.

ان: پاشگره، که ده چینه سه رهمگ چۆنیه تی دروست دهکات.

له خه وف و خه جله تی به دری شهی نه نجوم سوپه ه نیسته ش

که هه آدی زه ردی و سووری له ته له عه تیا نوما یانه

(نالی - ل ۵۱۰)

نووره؛ نوره. ع. له قسل و زهرنېخ دروست دمکړی بۆ لابرډنی مووی له ش به کار دیت و
نهگه زور به له شهوه بمینیته وه دهیسووتینئ.

له دلدا ئاته شی عیشتت بلنسه میسلی تهنووره
شهی نه شکم نه بی مانیع دهسووتیم دهمه کوئی نووره
(نالی - ل ۴۰۶)

نؤ ئاسمان؛ نؤ فلهک که پیکهاتووه له: مانگ، عوتارید، زوهره، خوړ، مریخ، موشتهری،
زوحل، فلهکی نه تلهس یان (ثوابت)، فلك الأفلاك یان عرش. (عفیفی)

چ ریگنکی سپی و اشه نه وهندهی که هکه شان دووره
چ سه حرایبکی شین په نگه به قهه نؤ ئاسمان پانه
(نالی - ل ۴۸۸)

نؤش؛ نووش. ههنگوین، ههرشتی که خوښ و سازگار و شیرین بیت.

جوز بؤسهیی ئهییامی په زامهندیی دلدار
نهمدی له جیهانا به نه بهد نؤشی به بی نیش
(سالم - ل ۷۵)

فیراق حه لویای وهسلی کرد به سهفرا
فهرامؤشم بووه نؤشت له ناو نیش
(سالم - ل ۷۵)

نؤشی نه حل؛ ← نؤش.

بوتی شیرین دههانی زوهره چاوم
دبهستی نؤشی نه حل و نیشی زهنبوور
(سالم - ل ۶۳)

نیا؛ باپیره، باومگه و ره، باوکی باوک، باوکی دایک.

ته ماشای جهوری دونیا که ن چ قههرتکی له خوسره و گرت
نه بؤ تاجی نیشانی ما نه بؤ تهختی نیا پهیدا
(سالم - ل ۱۸)

نیرگسی جادوو؛ مهبست چاوی مهست و جوانه.

یاری ساحیر نهژادی سیلسیله موو

دلی بردم به نیرگسی جادوو

(سالم - ل ۱۱۵)

فیزار؛ لاوان، له، بیهیز، ناتوان، دهردهدار.

بویه نهز بهسکی نیزارم له فیراکی مهی پروت

وهکو نهبروی هیلال قهدم! نهنگوشت نهما

(سالم - ل ۲۸)

نیزام؛ نظام. ع. مهبست لهشکره، سوپا. له زمانی فارسیشدا به همان مهبست بهکار دیت.

موددهعی کویری نیزام نیفلیج مهکان ژیر و زبهر

میری سوورداش و نهمینهی پیاوی هردوو نهنگوان

(سالم - ل ۹۸)

گهرچی پیشاوپیش به ههیهت بوون و نازا چوونه پیش

هسرهتا باز هم نهیانزانی نیزام وای حیان

(سالم - ل ۹۸)

نیزامی؛ نظامی. ع. سهریان.

فهقی یاخو نیزامی یانهخو پیش خزمهتی شاهی

دوری مولکی سولهیمانی رهئسی نیلی جافانی

(کوردی - ل ۶۰)

نیزامی؛ نظامی. نیزامی گهنجهوی = نیزامی گهنجهیی = نیزامی گهنجهئی. (حکیم ابو

محمد الیاس بن یوسف بن زکی ابن مؤید نظامی)، له سالی ۵۳۰ک. له دایک بووه

و له سالی ۶۱۴ک، کۆچی دوابی کردووه، شاعیری ناوداری ئیران له سهدهی

شهشهمی کۆچی و له دایکبووی گهنجه. له بارهی ژیانیهوه به دریزی، شتیکی و

بهدهستهوه نییه، لهوه دهچی که له سهرهتای ژیانیهوه، دایک و باوکی لهدهست

دابیت، نیزامی وهکوله شیعرهکانیدا دیاره، له سه‌ره‌تای لاوتتیدا خه‌ریکی خویندنی ئه‌دهب و میژوو و چیرۆک بووه، زۆربه‌ی ژبانی له‌گه‌نجه‌ بردۆته‌ سه‌ر، به‌دمگه‌ن شوینی ژبانه‌که‌ی خۆی به‌جی هینشتوو و ناگاداری ئوسوولی عیرفان بووه، خه‌ریکی خوا په‌رستی بووه، پاشاکان ریزیان له‌ په‌له‌و پایه‌ی ده‌گرت، کاتی نیزامی ناماده‌بوایه‌ لایان خۆیان دوور ده‌کرده‌وه له‌ مه‌ی و گۆرانی و خۆش گۆزه‌رانی. گه‌وره‌ترین به‌ره‌مه‌ی نیزامی (پینچ گه‌نج)ه، یان (خمسه‌ی نظامی)، هه‌روه‌ها دیوانه‌که‌ی پینکه‌اتوو له‌ قه‌سیده، غه‌زل، پارچه‌ شیعر، چوارینه، که چاپ کراون. (معین)

حافظ و سه‌عدی و نیزامی قه‌یس و جامی و دیهله‌وی
فه‌یز خواه و مه‌عریفه‌ت جۆ بوون له‌ شاگردانی عیشق
(کوردی - ل ۱۹)

نیسار بوون؛ مه‌به‌ست به‌قوربان بوونه، گیان به‌خت بوون، له‌ ناوچوون له‌ پیناوی شتیکدا.
هه‌روه‌ها به‌ واتای وه‌شاندن و بلاویبونه‌وه و شاباش کردنی پوول و پاره و نوقول
و شیرینیش دیت.

فیدای ته‌شریفی ریگه‌ت بی خه‌راجات و خه‌زینه‌ی دل
نیساری تۆزی پیت بی گه‌ر له‌چاودا قه‌تره‌یی مابی
(نالی - ل ۵۹۹)

نیسه‌ت دان؛ به‌راوردکردن، په‌یوه‌ندی دان له‌ نیوان دوو شت یان دوو که‌س.
نیسه‌ته‌ی رووم دا به‌ گول گیسووی به‌ موشک
سه‌هوه‌ حه‌رفی ئه‌وه‌لم سانی خه‌تا
(سالم - ل ۲۵)

نیشته‌ره‌ نه‌شته‌ر.

په‌گی دل دیته‌ جونبوش گاهی قه‌سدی لیبی مه‌رجانت
ده‌له‌رزئی ده‌ستی فه‌سأد و نمه‌ک ریی نیشته‌ر نا‌دا
(سالم - ل ۱۷)

تهشتی پر خویننه به دایم سینهم

تا موژت بو رهگی دل نیشته ره

(سالم - ل ۱۲۵)

نیشیمه ن، جیگه ی دانیشتن، شوینی حه وانه وه و ژیان، مال، خانوو، هیلانه، لانه.

کهسانی جیی نیشیمه نیان له گوشه ی تهختی حاکم بوو

به دهشتی شاره زورا جومله وهك غوولی بیابان

(سالم - ل ۱۰۳)

نیکته باز، نوکته باز، قسه زان.

نیکته: ————— ← نوکت = نوکته.

له بهندی دیکه تی وه سفی میانا نیکته بازیکه

له پهردی مه عنیا پر شهده میسلی نهی شه کهر کاغز

(سالم - ل ۷۱)

نیکته سهنج؛ ————— ← نوکته سهنج.

مه گه موژگان نیشاره ی کرد به کاتیب نیکته سهنجی کا

له زهخمی خون چهکانی دل وه کو من باخه بهر کاغز

(سالم - ل ۷۱)

نیکس؛ نکس. ع. مه بهست پیچه وانه یه. کهوانی که سر و بنه که ی به پیچه وانه ی به کتری

سازکرابی، که نه مه که می و کورتیبه بو که وان. پیاوی هیج و پووج.

(لاروس)

مرووری نه کهسه که عه کسی قه مهر دهکا به ره مهق

زوبولی نیکسه دهگیرئ که عه کسی ریش به شیر

(نالی - ل ۲۰۹)

نیک و بهد؛ باش و خراب.

مايهی نیک و بهدی بهم تهبهقه بهر عهکسه
هوهوسی پوتبه له لای نهمسهر و سهری کاره عهبهس
(سالم - ل ۷۲)

دلئ هه رچی بلئی ناسیح له نیک و بهد بهجینی بیته
(که سالک بی خبر نبود ز راه و رسم منزلها)
(سالم - ل ۳۶)

نیکی، چاکی، باشی.

بهزمی رهندانه نهمه مهلهبهیی وهعز نییه
له بهد و نیکی یوقهلابی دونیا نییه باس
(نالی - ل ۲۳۵)

نیگا، نیگام = نیگهم. [پهلهشی Nikās] معین. واته سهیرکردن، تهماشاکردن، بینین.

شاهیتنی دوو چاوت که نیگا و مهیلی به دانگه
کیشانی به قوللابی دلاونزی بژانگه
(نالی - ل ۴۶۴)

بو قهتلی منی خهسته موژت هه وهکو تیره
نهی من به فیدای تیری نیگای پر خهتهرت بم
(کوردی - ل ۲۲)

نیگار، دلبر، یار، خو شهویست، دلبری شوخ و شهنگ، کچ و ژنی جوان. ههروهها به
واتای: نهخش، وینه، نهخشی خهته لهسه دهست و پی، بت، زئوهر، نهخشی نگین،
رهنگین، نهخشکراو هاتووه. (سخن)

بو مهشقی عیشقی زولفی نیگار و نیگارشی
نالی له خامه دا بووهته شاهی تورپه نووس
(نالی - ل ۲۴۰)

گه ر بازی نه زهر بازی لهم دهست و نیگارته چیی
بو یاری یو دهست بازی لهم راو و دیارته چیی
(نالی - ل ۶۴۲)

گوشادی عوقدهیی خاتر نیگاری بوو ئه‌ویش رابورد
دلی پر میحنه‌تم شادی به یاری بوو ئه‌ویش رابورد
(سالم - ل ۵۵)

لال بم نه‌گه‌ر شه‌بیهی پروی که‌م به ماهی نه‌و
یا دل بدم به میهری نیگاری به غه‌یری نه‌و
(کوردی - ل ۴۱)

عه‌ج‌ه‌ب ئیزه‌اری بی ره‌حمی نیگاری له‌زرتی عیشقه
که نه‌و ده‌ستانه وه‌ک ده‌ستانی کوردی فاش و مه‌شهووره
(کوردی - ل ۴۷)

نه‌و جه‌فاو جه‌وره‌ی که کوردی له‌و نیگاره‌ی چه‌ژتووه
سه‌د که بی‌عار بی ده‌بی بوچی له‌ پۆج بیزار نه‌بی
(کوردی - ل ۵۳)

نیگارێش: نه‌خش و نیگار و نارایش. هه‌روه‌ها به واتای نووسین و نووسه‌ریش هاتووه.
نیگار: په‌گی چاوگی نیگاشته‌ن و نیگاریده‌ن (= نگاشتن و نیگاریدن) ی ف. به.
واته: نه‌خشکردن، وینه‌کێشان.

ش: پاشگه‌ره.

بۆ مه‌شقی عیشقی زولفی نیگار و نیگارشی
نالی له‌ خامه‌دا بووه‌ته شاهی توپه‌ نووس
(نالی - ل ۲۴۰)

نیگارین: نه‌خشینراو، رازاوه و جوان، خو‌شه‌ویست، دل‌به‌ر، یار.

نیگار: ← نیگارێش.

ین: پاشگه‌ره.

دیدم هه‌موو شو‌راوه به شو‌راوی سو‌روشکم
له‌م له‌وحه نیگارینه نه‌ عین و نه‌ نه‌سه‌ر ما
(نالی - ل ۱۲۰)

له رازی دل نه‌گه‌ر تیزت خه‌به‌ر دا

ده‌ده‌ی ده‌ستی نیگار ینت به‌سه‌ردا

(سالم - ل ۲۰)

عوزری مه‌سمووعه عیباده‌ت نییه‌گه‌ر عاده‌تی نه‌و

پن‌ی نیگارینی له‌به‌ندایه‌به‌ زنجیری حه‌یا

(سالم - ل ۲۸)

حیف است چن‌ین روی نگارین که‌ بپوشی

سو‌دی به‌ مساکین رس‌د آخر چه‌ زیانت

(کلیات سعدی، فروغی - ص ۴۶۵)

واته: حه‌یفه‌ که‌ ده‌موچاوئیکی وا جوان و نه‌خشین‌راو و نارایش‌کراو دا‌بپوشی، خو

نه‌گه‌ر داینه‌پوشی نه‌وا سو‌دی به‌ فه‌قیر و هه‌ژاران ده‌گات و زیان‌یکیشی بو‌تو نییه‌.

نیگاه: سه‌یرکردن، ته‌ماشاکردن، بینین، دیدار.

به‌عه‌دزین کاری من به‌ زون‌ناره

دینی بر‌دم نیگاهی ته‌رسا خوو

(سالم - ل ۱۱۵)

نیگاهی چاوی مه‌ستی نیوه‌ خوابت

هه‌زاری وه‌ک منی خستوت‌ته‌ تابووت

(کور‌دی - ل ۱۵)

له‌ ترسی مو‌ده‌عی یارای روان‌ینم نییه‌ هه‌رگیز

به‌ فرسه‌ت جار‌جاره‌ مه‌ر نیگاهی که‌م به‌ په‌نهانی

(کور‌دی - ل ۵۹)

عه‌ره‌ب نه‌ندامی و فارس‌که‌لام و تو‌رک په‌فتاری

نیگاه‌ نا‌هوو په‌وت که‌بکی زمان تووتی خو‌ش نه‌لحانی

(کور‌دی - ل ۶۰)

نیگاهی سه‌نگ؛ مهبه‌ست روانین و سه‌یرکردنی پر له رِق و قینی یاره، به توورپه‌ییه‌وه
ته‌ماشاکردن.

نیگاه: —————>

سه‌نگ: به‌رد.

هجوومی قول موژهی سه‌ر دل نیگاهی سه‌نگی ده‌ورانی
ده‌لئی هیزش نه‌سه‌ر گاور ده‌با تابووری مه‌نسووره
(کوردی - ل ۴۷)

نیگه‌ران؛ دوچاری ناخۆشی بوون، بیروهۆش شیواو، دلگران، ترسان به‌هۆی رووداوی
ناخۆشه‌وه، سه‌یرکه‌ر، ته‌ماشاکه‌ر، چاوهروان.

دیده نابینی که‌سی گاهی ته‌ماشای جوز تو
نیگه‌رانت نیبه‌تی خه‌وفی له ته‌عنه‌ی دیگه‌ران
(سالم - ل ۹۰)

نیگه‌ه؛ کورتکراوی نیگاه. —————< نیگاه.

سه‌می نیگه‌هت خستمی هه‌ستامه‌وه راکه‌م
نه‌گریجه‌و و زولفت به‌جه‌فا هاتنه‌ یاری
(نالی - ل ۶۴۸)

هه‌رچی نیبه‌تت بوو نیگه‌هت دل‌می به‌له‌د کرد
هه‌رچی نیبه‌تم بوو به‌ موژه‌ت دل‌ خه‌به‌ری دا
(سالم - ل ۲۶)

ده‌ناسی قه‌تلی دل‌ گه‌ر نیگه‌ه که‌ی سووی موژگان‌ت
ئه‌دا خورن به‌ها سا بو‌سه‌یی ده‌ستم دامانت
(سالم - ل ۴۹)

نیگه‌هت قه‌یدی دل‌ و ئافه‌تی گیانه‌ به‌ عومه‌ر
به‌ شه‌راره‌ی خه‌می تو نه‌خلی مرادم سووتا
(کوردی - ل ۱۵)

نیگهه ناهوو؛ نهوی که سهیرکردنه که ی وهکو سهیرکردنی ناسکه.

نیگهه: —————>

ناهوو: —————>

سه هی قامت قهوی شهوکت قه مهر تلععت مه لیک خه سلهت

که مان نه پروو نیگهه ناهوو قه رنگی خوو و موو موشکین

(سالم - ل ۹۵)

نیگهه بان؛ کور تکراره ی نیگهه بان. پاسه وان، پاسدار، چاودیر.

نیگهه: —————>

بان: پاسگره به مه بهستی ناگالیبوون و پاراستن.

دیده نیگهه بانی یار تیپی سوروشکم هزار

نالهی دل نهی سه وار تاهه عه لهمداری من

(نالی - ل ۳۳۴)

نیگهه دار؛ کور تکراره ی نیگهه دار، نهوی ناگای له شتی بیت، نهوی شتی بیاریزی. نیگهه

+ دار

نیگهه: —————>

دار: رهکی چاوگی داشتهن (= داشتن) ی ف. یه. واته: هه بوون، خاوه نی شتی

بوون.

چ میعمارانه بو ته عمیری که عبهی دل ده چیتته جه ج

خودا یار و مه ده دکار و نیگهه داری عه ماری بی

(نالی - ل ۶۳۴)

نیگهه شاهین؛ مه بهست سهیرکردنی کاریگره، سهیرکردنی وه که سهیرکردنی شاهین.

نیگهه: —————>

شاهین: <————— شاهین.

به روخ رهنگین می ————— ان لاغر که مهر زهرین

نیگهه شاهین و موو موشکین زه نهخ سیمین و له ب شیرین

(سالم - ل ۹۴)

نیلگون؛ مہبست تہ عزئی بارہ، ماتہ مبار. ہر وہا بہ واتای رہنگی شین ہاتوہ. نیل +
گون.

نیل: پووباری نیل، رہنگی شین و باو بوو کہ تہ عزئیبار جلوہ رگی رہنگ شینیان
لہ بہر دہ کرد.

گون: رہنگ، جوڑ.

پوژی قہ تلئ ئہ مپوئہ ئہ لہق وا حوسہینی پئدہ وئ
بو ئدای تازیہ سہراسہر نیلگونہ ئاسمان
(سالم - ل ۹۹)

نیمہ بہا؛ کم نرخ، کم بہا.

نیم: نیو.

نہقدی دل و جان بو قہ دہمت نیمہ بہہایہ
غہیری ئہمہ قوربان بہ خودا نیمہ بہہایی
(نالی - ل ۷۰۶)

نیمہ چہرخ؛ نیوہ سوورانہ و ہیک، نیوہ خولی.

بہس نییہ پہروانہ و ہک عاشق ئہ بہد ناخولیتہ وہ
نیمہ چہرخیکہ دہسووتی و حالہتی دہپریتہ وہ
(سالم - ل ۱۳۳)

نیمہ پرا؛ کورتکراوہی نیوہ پوئہ.

زہرئک لہ چاوی بو تہیی سہرافی کہ فہدا
مہخفی نییہ دیارہ و ہکو پوژی نیمہ پرا
(نالی - ل ۴۴۶)

نیمہ شہب؛ نیوہ شہو.

تا دوزدی و ہقتی نیمہ شہبن تورکی بی نیزام
دوزدن ہہموو لہ خہرمہنی مونعیم و ہکو شہرہر
(سالم، دیوانی نالی - ل ۲۰۰)

نیم نیگا: ← نیم نیگاھ.

نیم نیگای دلبری من دل دهرقینتی به علی
نوکی پهیکانی موژی خوین دهتکی به علی
(کوردی - ل ۵۸)

نیم نیگاھ: نیم نیگا، نیو نیگا، به تیلای چاو سهیرکردن، سهیرکردنیکی کورت.

نیم: نیو.

نیگاھ: سهیرکردن.

تبعی نالی تونده نهمرۆ یا به نهشنه‌ی نیم نیگاھ
مهستی په‌حراح و مه‌ی و راح و قه‌راح و قه‌رقه‌فه
(نالی - ل ۴۵۴)

نیوه خواب: مه‌به‌ست خه‌والووه.

خواب: خه‌و. هه‌روه‌ها ره‌گی چاوگی خوابیدهن (= خوابیدن) ی ف. یه. واته
نوستن.

نیگامی چاوی مه‌ستی نیوه خوابت
هه‌زاری وه‌ک منی خستۆته تابوت
(کوردی - ل ۱۵)

نیوه سووته: مه‌به‌ست نیوه گوپ و هیز تیامان. نیوه سووتاو.

وه‌ها سووتاوم نه‌سلهن تابی فه‌ریادم نه‌ما ساده‌ی
په‌فیقان نیوه سووته‌ن نیوه نامه‌رد عه‌رزه هاوارئ
(کوردی - ل ۵۳)

نیهال: نه‌مام، درمختی تازه رواو.

چ ته‌کانیکه خودایا هه‌ره‌سی هیجری حه‌بیب
بو نیهالی نه‌ملم شاخ و به‌ر و ریشه نییه
(سالم - ل ۱۳۶)

نیهای سهروی قهد؛ مهبست بالای بهرز و رنك و جوانه.

نیهای: —————>

له ومختی حاسلا زانیم به تحقیق
نیهای سهروی قهددت بی سهمر بوو
(سالم - ل ۱۱۰)

نیهای قهد؛ مهبست بالای رنك و جوانه.

نیهای: —————>

تا سونبولی زولفت له نیهای قهدت ئالا
من دوودی ههناسهم گهییبه عالمی بالا
(نالی - ل ۱۱۵)

نیهان؛ پهنهان، شاراوه، داپوشراو.

تورکی قورسی خوږ که تالیع بوو تلوعی کرد به رهقس
کهوکهبهی ماهی مورادی ئههلی بابان بوو نیهان
(سالم - ل ۱۱)

نییشانی موژه؛ مهبست نییشانهی تیری برژانگ، یان نووکی تیری برژانگهکانه.

نییشان: نییشانه، دانان یان ناننهوی شتی یو لیدان و پیکان، به هر جوره
چهکی یان ههرشتی. ههروهها وشهی نییشان کوی (نییش)ه و واتا جزووی
زهردهواله و ههنگ و دوویشک و...هتد، یان نووکی ههرشتیکی تیژ وهکو خه نجهر،
دهرزی...هتد

دل موشهههک بوو له بهر نییشان و نییشانی موژهت
حهیفه قوربان ئاخو ئهه نییشانهیی شانی ههیه
(نالی - ل ۵۷۶)

نیرگسی شههلا؛ —————< نهرگسی شههلا.

غولامی دیدهبی مەخموری تۆیه نیرگسی شەھلا

لە ئاب و تابى پرووى تۆ داغدارە لالەبى حەمرا

(سالم - ل ۲۷)

شەھیدی دیدهبی مەخموری شۆخیکم منى شەیدا

لە خاکی مەشەدم نەزدیکە دەربى نیرگسى شەھلا

(سالم - ل ۳۶)

نیرگسى مەست: مەبەست چاوى جوان و مەستە.

سەرى تەسلىمى داوہ نیرگسى مەست

بە دیدەى تۆلە ھەنگامى خومارا

(سالم - ل ۲۵)

نیزه: دارىكى دريژه كه ئاسنىكى نووك تيز به سەرىكيبەوہ توند دەكرى و لە كاتى شەردا

بەكارديت، جۆرە چەككى كۆنە، كە ئەمرو بەدەگمەن لە ناوتيرە و كۆمەلە

سەرەتاييەكاندا بەكارديت. ھەروەھا بەو دارە دريژەيش دەوترى كە ئالای بە

سەرەوہ دەكرى، لە كۇندا بۇ پيوانەى ماوہيش بەكار ھاتووە، وەكو دەلین بە

دريژايى ئەوہندە نيزە.

تيغى ئەبرۆت تيرى موژگانىت بە قەتل و عامى دل

نووكى نيزەى تاج بەخشە تيغى چەنگى چەنگزە

(كوردى - ل ۴۸)

نیش: مەبەست برين و زام و نیش و نازارە.

بەلام وشەكە خوى واتە: نووكى ھەر شتىكى تيزى وەكو دەرزى و خەنجەر و

نەشتەر و... ھتد. ھەروەھا بە چزوى دووېشك و ھەنگ و زمردەوآلە و... ھتد

دەوترى.

دل موشەببەك بوولەبەر نیشان و نیشانى موژەت

نیشى چاوى بوو بۆيە ھيئەت گريام و خوینى كەوتەسەر

(نالى - ل ۲۰۲)

لهبت بوو داروویی جی نیشی ماری عهقرهبت نهتدا
ههتا نهمرم به ههسرهت بابدهم دهستم به زانوودا
(سالم - ل ۲۰)

بوتی شیرین دههانی زوهره چاوم
دهبهستی نۆشی نهحل و نیشی زهنبوور
(سالم - ل ۶۳)

جوز بوسهیی نهییامی رهزامهندیی دلدار
نهمدی له جیهانا به نهبهد نۆشی بی نیش
(سالم - ل ۷۵)

و

وابهسته: پهيوهند، بهستراو.

به زولفی تویه وابهسته لهمن دل گهر پهریشانه
به ئهبروی تویه پهيوهسته ئهگهر تاقهت لهمن تاقه
(نالی - ل ۴۵۷)

وابوون: کرانهوه.

به نهقدی جان دهدا يهك بۆسه دلدارم وهلی زهحمهت
دهگاته ههددی وابوون عوقدهیی کارم وهلی زهحمهت
(سالم - ل ۵۲)

واحهسرهتا: واحسرتا. ع. بهداخهوه، مهخابن، ئهفسوس، دریغ.

بی نیعتیاره مهردوم ئهگهر مالی وی نهبی
واحهسرهتا نه قوهتی زهپ ما نه دهستی زوور
(سالم - ل ۶۴)

وادی ئهیمهن: بیابانیکه له لای راستی کتوی توورهوه، لهویدا دهنگی خوا گهپشته گوینی
حهزرتی موسا، له زاراوهی عیرفانیدا ریگهی پاک و بیگهردکردنی دلّه. (معین)

سهحرا به تهجهللی دهکهنه وادییی ئهیمهن
قامهت شهجهر و مهزههری ئهلتافی ئیلاهن
(نالی - ل ۳۴۲)

وادیده؛ چاوکراوه، چاو زهق بوون له کاتی سهرسورماندا.

وا: کراوه.

دیده: چاو.

حیرهت زهنه وا دیده وهکو حهلقهیی دهر ما

بئی مایه نییه عاشیقی بیچاره بفرما

(نالی - ل ۱۱۸)

وادی سینه؛ مهبهست ناخی دهررونه.

وادی: دۆل.

سینه: سنگ، سینگ.

خهتی دا ومختی له وادی سینهما ئاهووی خال

دهردهچی ئهسپی ههوهس ههرجا له دهس عمقلم جلهو

(سالم - ل ۱۱۷)

وازا، وا، کراوه.

بانگ کهنه زاهید نهماوه وهرنه گوشهیی خانهقا

بین کهوازه دهرکی مهیخانان و خهلوهتگاهی راز

(کوردی - ل ۱۷)

با له شهرتی بادهیی مهرد ئهفنگهن بئی ساقی نهو جهوان

دیده مهست بئی و کلاو کهچ کات و دوگمهی سینه واز

(کوردی - ل ۱۷)

واقیف؛ واقف. ع. بهئاگا، ناگادار، شارهزا، وهستاو.

واقیف به ههرچی کهتمی خهباپایی مازیه

عالیم به ههرچی دیت و دهبیت و موقهدهره

(نالی - ل ۴۲۹)

له سپری مه‌تله‌بی یارم به جوز من کهس نه‌بوو واقیف
نیگاهی چاو مه‌ستی و له حالاتی ته‌عامول بوو
(سالم - ل ۱۱۲)

گهرچی غه‌وواسانی فیکره‌ت غه‌وته‌وهر بوون مودده‌تی
قته نه‌بوون واقیف له قه‌عری به‌حری بی پایانی عیشق
(کردی - ل ۱۹)

واگردن: کردنه‌وه.

گه‌دان و بو‌گه‌دا دهرگانه واناکه‌ن له بی چیزی
وه‌کو نه‌رادی دانا هر له‌فیکری خانه به‌ندان
(سالم - ل ۱۰۲)

واگردنی له‌ب: له‌ب واکردن، لیو کردنه‌وه، دهم کردنه‌وه، مه‌به‌ست قسه‌کردن، دووان.

واگردن: →

له‌ب: لیو.

واکه له‌ب بو سوخه‌ن نه‌ی به‌حری خیره‌د
دابلین له‌علی دره‌وشانی هیه
(سالم - ل ۱۳۴)

وامیق: ← وامیق و عه‌زرا.

وامیقی سه‌ری کوته‌وه‌کو خاکی قه‌ده‌مت
سالمی غه‌مزده مه‌حرومه له ئیخوان و پدر
(سالم - ل ۶۵)

وامیق و عه‌زرا: ناوی داستانیکی دلدارییه، ئەم داستانه سأل‌ها له پیش ئیسلامدا، له‌سه‌رده‌می ئەنوشیرواندا باو بووه. (عنصری)ی شاعیر ئەم داستانه‌ی کردووه به شاعر، ئەم تیکسته هونراویه نیستا له ژیر ده‌ستدا نییه، به‌لام له‌م دوا‌ییه‌دا چەند لاپه‌ریه‌کی تیکه‌ل و پیکه‌لی دۆزراوه‌ته‌وه و به‌کووشی خوالیخۆش بوو محەممەد شەفیع چاپ کراوه، ئەم داستانه شیعرییه دوو به‌یتیه به به‌حری مۆته‌قاریب.

عەزرا) ناوی دل بەری و امیقه، که که نیزه کئی بوو له سەردەمی ئەسکەندەری
زولقەرنەیندا، بەشیکێ زۆر له ناوی کەسان و شوێنەکان لەم داستانەدا یونانییە،
لەبەرئەوه دوور نییە که ئەم داستانە لە بنەڕەتدا یونانی بووبی و وەرگێڕدرا بۆ
سەر پەهلەوی و له دواى نیسلام کرابێت بە فارسی. (معین)

وامیقیش وهك من له پئی عیشقا جەفاو جەوری نەدی
گەر بەمیسلی پووئی دل بەر عاریزی عەزرا نەبوو
(سالم - ل ۱۰۷)

وانەبوون: مەبەست قسە نەکردنە. نەکرانەوه.

وانەبوو لیوت بەسروەى باى خەيالى بۆسەي
غونچەیی سیرابی نەشگوفتەت چو ناچیدە ما
(سالم - ل ۳۲)

واوهی: کورتکراوهی (واویلا) واوهیلای عەرەبییە، که بۆ ئەفسووس و درێغ و غەم و ماتەم
بەکار دێت. (عمید)

وهره ساقی به شین و نەدب و واوهی
ئەوا فەرشی حەياتی خۆم بەکەم تەى
(نالی - ل ۷۰۷)

واوهیل: کورتکراوهی واوهیلایە. واتە: هاوار، نامان، چریکە، قیزە. (گیو)
زێر و زەبەر دەبن بە دوو فیرقە لە فیرقەتەین
واوهیل و ئیمتیازە که کئی بێنە کئی بەرە
(نالی - ل ۴۴۳)

وهجاهت: وجاهە. ع. پلەو پایە، بوون بە خاوەنی پلەو پایە، بایەخ پێدان بەهۆی پلەو
پایەوه، جوان بوون، جوانی و قەشەنگی. (معین)

بابێینە سەر وهجاهتی قەدری لەکن خودا
بۆ عاسییان لە مەغفیرەت و سەرفی مەغفیرە
(نالی - ل ۴۳۰)

وهجېب؛ بست. مهبست زور كه مه.

نهگه پایانی بی هیجرهت له ده رگاتا هتا ده مرم
به مه حزی جهوری حاجیب یه كه وهجېب مه یلی سه فنه ناکه م
(سالم - ل ۸۴)

وهجه؛ وجه. ع. نیاز، مهبست، روو، ده مچاو، كه سی كه پلهو پایهی هه بی، له فارسیدا به
واتای پارهیش هاتوه.

عیلله تی نالاندنی دل پیت بلیم وهجهی چیه
بو فیراقی رووی هه بیبان دائیما هاواریه
(کردی - ل ۵۱)

وهجدهت؛ وحده. ع. یه کتایی، سیفته تی یه کتاییه، لای عاریفه کان مهبست له وهجده تی
حه قیقی بوونی خودایه، وهجده تی وجود، واته نه وهی كه (وجودی واحیدی
حه قیقیه، بوونی شته کان جیلوهی خودایه به وینهی شته کان.
(اصطلاحات)

نه حوه لی ته فرقه نه زهر ته قوییه تی سه به ب ده کا
عاریفی وهجدهت ئاشنا له م قسه یه نه ده ب ده کا
(نالی - ل ۹۷)

وهحشته؛ وحشة. ع. ترس، دلته نگی، ته نهایی، گوشه نشینی، خه لوهت، ترس له ته نیایی.

له هه مده رت مه كه وهحشتهت وه ره بولبول ره فیهت هات
بنالین با به جووت هه ریه كه ره هه ندهی گولعوزارینکین
(سالم - ل ۹۶)

دلی پر وهحشته تم جانا له بهر موژگانی وه كه تیرت
حه ساری بوو له حه لقه ی ده ره می گیسووی زنجیرت
(سالم - ل ۴۷)

وهر؛ کورتکراوهی، وهنه گه.

گەر بئیه دهرئ سهروی رهوانی له ئیره‌مدا

وهر نه‌یه دهرئ ئاهووی چینی له حهره‌مدا

(نالی - ل ۹۳)

گەر بئیم شه‌مسی ده‌لئ ئه‌و خۆش ڕووه‌ بئ پهرده‌یه

وهر بئیم سهروی ده‌لئ ئه‌و ئه‌حمه‌قه‌ کوا گه‌فتوگۆی

(نالی - ل ۶۹۵)

وهره‌ق؛ ورع. ع. خواپه‌رستی و خۆ دوور کردنه‌وه‌ له‌ گونا‌ه، پارێزکردن، دینداری.

نیگا‌ که‌ی گەر به‌ چاوی فیتنه‌ نه‌نگیز

ده‌که‌ن زاهید له‌ وهره‌عا ته‌رکی په‌ره‌یز

(سالم - ل ۷۲)

له‌ وهره‌عا زاهیدی ئه‌فسورده‌ نه‌یدی له‌زه‌تی مه‌ستی

به‌ عه‌فوا چوو سه‌راسه‌ر ڕۆژگاری چونکی بئ‌دل بوو

(سالم - ل ۱۱۲)

وهره‌قی دیده‌ شتن؛ مه‌به‌ست چاو سپینه‌وه‌یه، فرمیسک سپینه‌وه‌.

کاره‌که (وهره‌ق شتن)ه‌، واته‌ سپینه‌وه‌، پاک کردنه‌وه‌، سپینه‌وه‌ی نووسراو.

دیده‌: چاو.

سۆفیان هاتنه‌ مه‌جلیس وهره‌قی دیده‌ بشۆن

له‌کن ئه‌و دیمیه‌ وشکانه‌ له‌ ده‌ریا نییه‌ باس

(نالی - ل ۲۳۴)

له‌ فارسیدا به‌رامبه‌ر به‌ (وهره‌ق شتن) وشه‌ی لیک‌دراوی (ورق شستن) هه‌یه‌ به‌ هه‌مان واتا:

خوا ندم س‌رهر ورق جستم

چون ترا یافتم ورق شستم

(نظامی، هفت پیکر، دکت‌ر زنجانی - ص ۲)

واته‌: خویندمه‌وه‌و به‌ دوا‌ی رازی هه‌ر لاپه‌ره‌یه‌کدا گه‌رام، کاتی که‌ تۆم دۆزییه‌وه‌

کاغزه کهم سربیه وه.

وهرنه: کورتکراوهی، وههگه وانیه، یان وههگه وانه بیت.

په رههوت قادر بی بو ئیعتاو جهوابی مهسهلهت

وهرنه کوردی ناتوانی حالی خوئی بوئی کا عیبان

(کوردی - ل ۳۴)

وهزان: کاتی هه لکردنی با. وهز + ان.

وهز: پمگی چاوگی وهزیدن (= وزیدن) ی ف. یه. واته با هه لکردن.

ان: پاشگره واتای چۆنیهتی پیشان دهات.

بایی له تهرهف قیبله وه دیت و وهزانه

یا بویی هه ناسه ی ده می غونچه له رزانه

(نالی - ل ۴۷۷)

وهزنی زهریی په نجه: مه بهست زله و شه قازله پیاکیشانه. زله لیدان.

زهر ب: ضرب. ع. لیدان.

وهزنی زهریی په نجهت نه مرو سهر فی رووی جانانه کرد

نه ی موعه لیم بو کزت کرد دهک له جهرگت چی کزه

(کوردی - ل ۴۸)

وهزیدن: هه لکردنی با. مه بهست پیکه نینه.

که ی دیته خه نده غونچه ده می بی وهزیدن

گه ر تو نه بی درهختی چه من ناگری سه مهر

(سالم، دیوانی نالی - ل ۱۹۹)

وهغا: وهی. ع. جهنگ، شهر.

دهکا دونیایی پر شورش به دایم فیتنه ها پهیدا

به نهیرهنگ و فسوون هه ردهم له هه ر مووی وهغا پهیدا

(سالم - ل ۱۸)

وهك ناگره سووره: مهبهست بهگورج و گزلییه، به هلمت و خیرایی، به پهله، به دستوبرد.

په یامت هات و په یکت رۆی خه یالم نارد و نه یگه ییتی
په سولم که و ته ریی گرتی هینای وهك ناگره سووره
(نالی - ل ۴۰۸)

وهك جاوی بیغه مان: مهبهست و شکیبی و بی ناوییه.

وهك جاوی بیغه مانه هه موو شیوی ناودار
بهس موشکیله له چه شمه یی نه و قه تره بیته دهر
(سالم - ل ۶۸)

وهلوه له: ولوله. ع. بانگکردن، هاوارکردن، بانگ و فەریاد، دهنگه دهنگ و غه لبه غه لب.

له ده می ناله یی زارم دلای پر زه مزه مه که م
وهلوه له ی حهلق و گه رووی نالی له گه ردوون به دهره
(نالی - ل ۴۱۵)

وهه: وشه یه که بۆ دهر برینی سه رسورمان، بهه بهه، چه ند باشه، باش، چاک.

وهه چ خوربه م ده وله تیکه با به شهرتی توولی بی
دهستی حهق بهم نه و عه رۆشن کا چراغی خانه دان
(سالم - ل ۹۰)

وههچ خوابیکی به نارامه هه ماغوشی یی یار
دهستی من گهردنی نه و ساعیدی نه و بستهری من
(سالم - ل ۹۴)

ماری زه حهاکن یه کا یهک مووت به مه حبووسانی زار
وهه چ سه عبه بهند بهندی سیلسیله ی زنجیری تو
(سالم - ل ۱۱۴)

وههاته: وهه ایه، بهم جو ره یه، بهم شیوه یه.

بوخزم سه رگه شته و نه سپیش وهه اته
هه می شه بو یه من زیر و زه کارم!
(سالم - ل ۸۱)

وهيس: نووهیسی قهره‌نی که وهیسی مایده‌شتیشی پی دهلین و یه‌کیکه له تابعین.
(ماموستا عبدالکریم مدرس)

نو وهیسی قهره‌نی: ناوی وهلی کامل قهره‌نی، مه‌ککه‌یشی دراوته پال (قهره‌ن)
ناوی قه‌بیله‌یه‌که له ولاتی یه‌مه‌ن. (غیاث)

سه‌عاده‌ت بوو به نوور و ساعیدی زروهی هیدایه‌ت بوو
عه‌لامه‌ت نووری نیمانی بیلال و وهیس و سه‌لمانه
(نالی - ل ۵۰۶)

وهیسه: وهیس. ناوی دل‌به‌ره‌که‌ی (رامین)ه، وهیس و رامین داستانیکی دل‌دارییه به هونراو،
له ده‌ورویه‌ری سالانی ۴۶۶ی کۆچی نووسراوه، نووسه‌ره‌که‌ی (فخرالدین اسعد
گرگانی)یه، که شاعیری سه‌ده‌ی پینجه‌م بووه، داستانی وهیس و رامین له بنه‌ره‌تدا
به زمانی په‌هله‌فی بووه، که ده‌گه‌ریته‌وه بو سهرده‌می نه‌شکانییه‌کانی پیش
نیسلام. (معین)

ئه‌گه‌ر دولبه‌ر قبول کا دینی ته‌رسا
دلا تو وهیسه بی گه‌ر نه‌بییه سه‌نعان
(سالم - ل ۸۹)

وزوو مه‌رکه‌ب: مه‌به‌ست خوا په‌رستییه که ئاده‌میزاد ده‌گه‌یه‌نیت به ئامانج و له خوای نزیک
ده‌کاته‌وه.

وزوو: وضوء. ع. ده‌ستنوویژگرتن.

مه‌رکه‌ب: مرکب. ع. هه‌رشتی یان گیانله‌به‌ری که بو سواری و گواسته‌وه به‌کار
به‌ینری.

چوست و چابوک و مه‌ره‌ پیی دوژمنی نه‌فست سالم
سیدق خه‌فتان و وزوو مه‌رکه‌ب و شوکرانه سیلیح
(سالم - ل ۵۴)

وسمه‌گیشان: ئارایشکردنی برو به وه‌سمه، ره‌شکردن و رازاندنه‌وهی برو به وه‌سمه،
وه‌سمه‌کردن، ره‌شکردن به وه‌سمه.

وسمه: وهسمه جوړه پووه کيکه که بالای نزيکهی ميتریکه و گوله کانی زهرده و له سهرووی نه فهریقا و خوارووی نه وروویا و ناوهندی و له روژناوای ناسیا و له وانه له ئیراندا دهرویت، له گه لاکانیدا جوړه رهنګیک ههیه، که سهوزی مهیله و شینه و ئافره تان بو رهنګ کردنی برو به کاری دهینن.
شیخی سهعدی له گولستاندا دهلی:

کس نتواند گرفت دامن دولت به زور
کوشش بیفایده است وسمه بر ابروی کور
(معین)

واته: کهس ناتوانی به زور داوین و بهری نهو مال و سامانه بگری که خوا دهیبه خشی، هروهها وسمه بو بروی کویر هول و کوشیکی بی که لکه.

تازه نه بروت وسمه کیشاوه به ناز
دل له تی شمشیری تازه ساوم نهز
(نالی - ل ۲۲۳)

له فارسیدا پیی دهلین (وسمه کشیدن) که که شیدهن (= کشیدن) به واتای (کیشان)ی کوردیبه که دیت.
حافظ دهلی:

جهان بر ابروی عید از هلال وسمه کشید
هلال عید در ابروی یار باید دید
شکسته گشت چو پشت هلال قامت من
کمان ابروی یارم چو وسمه باز کشید
(حافظ، قزوینی - ص ۱۶۰ - ص ۱۶۱)

واته: جیهان بروی بووکی جهژنی به رهنګی مانگی نوی نارایش کرد، دهی مانگی نوی جهژن له بروی یاردا ببینریت. بالای من له غم و خفه تدا وهکو مانگی نوی چه مایه وه کاتی که بروی کهوانی یار به وهسمه نارایش کرا.

هاتنه ئه بهر مه ددی نه زهر؛ هاتنه بهر چاو، هاتنه پیش چاو.

ئه بهر: بهر [په له قی Apar]، پیش، بهردهم، بالا، سر، روو.

خه وه یا وه سه سه یه یانه رأ العینه

ئه م عه لاماته که وا دیته ئه بهر مه دی نه زهر

(کوردی - ل ۱۶)

هاتنه ته رکیبی که مان؛ مه بهست کوور بوون و کووم بوونی پشته له ئه نجامی غه م و

ناخو شیدا.

به زمی سهیدی ئیمه سه ییادی فه له ک کار یکی کرد

په نگه بالای تیر قه ددان بیته ته رکیبی که مان

(سالم - ل ۹۷)

هاتنه خاتر؛ هاتنه خاطر، هاتنه یاد، هاتنه وه بیر.

بیته خاتر گه ره له خوانی حوسنی تو حه قی نمه ک

قه ت به من پایانی نایی زیکری شوکری نیعمه تت

(سالم - ل ۴۶)

فه ره ح دینیتته خاتر گه ره سه نه ندوج

له دلما یه خه فه ت وه ک شاخی ناریز

(سالم - ل ۷۲)

و عره بیدا. (معین)

ره قیب و موده‌عی فیتنه و عیلاقه‌ی چاوی جادوتن
له گۆشه‌ی گۆشه‌واره‌ت نائیبی هاروت و ماروتن
(نالی - ل ۳۲۶)

له چاهی ژیزی لیوت وانسه‌سیرن
هه‌زارانی وه‌کو هاروت و ماروت
(کوردی - ل ۱۵)

هاله؛ [له یونانیدا ālos، له لاتینیدا Halos] (معین)

خه‌رمانی مانگ، خه‌رمانه‌ی ده‌وری مانگ. بازنه‌یه‌که، که به‌هۆی هه‌لم که له
زه‌وی به‌رز ده‌بیتوه و به‌ ده‌وری مانگدا ده‌بیزیت وه‌کو بازنه‌یه‌که.

ده‌وری پرووی داوه‌خه‌می سونبولی موو
هه‌ر وه‌کو هاله له ده‌وری قه‌مه‌را
(سالم - ل ۲۲)

هالیک؛ هالك. ع. مبه‌ست فه‌وتاو و له‌ناوچوه. یان له‌ناویه‌ر.

ئه‌ی شه‌مسی مایه‌ په‌روه‌ر و ئیکسیری قه‌لبی خاک
بنواره‌ حالئ هالیکی ئه‌م خا‌که ئه‌حقه‌ره
(نالی - ل ۴۳۱)

هامان؛ له‌ قورئان و چیرۆکه‌ ئیسلامیه‌کاندا ناوی وه‌زیری فیره‌عون بووه.

هه‌روه‌ها هامانئیکی تریش هه‌بووه که وه‌زیری خشایارشا بووه و جووله‌که‌کان
ئه‌ویان به‌ دوژمنی خو‌یان داده‌نا، له‌به‌رئه‌وه‌ پاشای والئ کرد تا هه‌موو
جووله‌که‌کانی ولات بکوژئ، به‌لام ئیستیری ژنی یه‌هوود شا ئه‌م فه‌رمانه‌ی
پووچه‌ل کرده‌وه و هامانیا‌ن له‌ سێداره‌ دا. (معین)

وه‌کو فیره‌عونه‌ هه‌ببیم به‌ سته‌م
تا ره‌قیبی وه‌کو هامانی هه‌یه
(سالم - ل ۱۳۴)

جهوری یارم وهکو فیرعهونی رهقیب

تو له پالووی ئهوا هامانی

(سالم - ل ۱۵۰)

خوت بو ستهمان کهم بووی بیستت قسهی ئهغیاریش

فیرعهونی زهمان نامان گوئی مهگره له هامانت

(کوردی - ل ۱۳)

هاموون: دهشت، بان و فراوان، وشکایی، دهریا، ریک، تهخت و بان. (معین)

سوروشکی من که لیلاره غویاری کوه و هاموونه

وهه سهه ساوه کهم بنواره وهک ئاوینه چهنه پروونه

(نالی - ل ۵۲۰)

ئهی عهجهب سالم له سههرا پرو له ئابادی دهکا

یاری شاری موژده بی چوئنگهردی هاموون هاتهوه

(سالم - ل ۱۳۳)

هاوینه گیان: مهبهست کارکردنه دل و دهرونه.

دائیرهی میسری [و] چهقانه گهوهه و لهنجهی سهمن

دهنگی چاوش بی بهلی هاوینه گیانم بی نهواز

(کوردی - ل ۱۸)

ههتا ماهی لهگهل گادا جووت بوون: مهبهست ههتا ههتایه، هههمیشه.

ئهمه دهگه پتهوه بو ئه وهفسانهیهی که دهلی: زهوی له سهه شاخی گایه و،

گایش له سهه ماسییه، کاتی که گایه که ماندوو دهبی، زهوی له سهه یهک شاخییه وه

دهخزینی بو سهه شاخه کهی تری و بهو هویه وه بوومه له رزه پهیدا دهبی.

له پهراویزیشتا نووسراوه: بهبیر و رای یونانییهکان زهوی له سهه شانی ئهتلهس

(Atlas) ه له هفسانه نارایییهکاندا گا نوینر یان نمونهی هیزه وه به پیروژ دانهنری.

(فرهنگ عامیانه مردم ایران، صادق هدایت، نشر چشمه، تهران ۱۳۷۸، چاپ

دوم - ص ۱۳۹)

ماهی: ماسی

مهکانی دل که گیسوته نه به د هرگیز جودا نابی
له له نگره دا هه تا ماهی له گه ل گاجووته وا جووته
(سالم - ۱۲۲ل)

هه تیه: نامرازیکی له پولا دروستکراوی کون کونه، که زهرنگره کان تال یان تلی زیرو
زیوی تی هه لده کیشن و پایدیه کیشن به مه بهستی راستکردن و لووسکردن و باریک
کردن.

وا قال و زه عیفم له هه تیه ی غه می دوریت
شایسته یه نیستاکه که نالقه ی که مه رت بم
(کوردی - ۲۲ل)

هه تیه ی دل کردن: دل هه تیه کردن. مه بهست دل بیهیز و لاواز و زه بوون کردن.

هه تیه: →

هه تیه ی دل بکا گه ر ته جروه ی قه دت به باریکی
به رابه ر به و ده بی مووی کاکو لی هیندووی زه خم نه مشه و
(سالم - ۱۱۸ل)

هه دهر: هدر. ع. فیرو، گوم بوو، به ریاد بوو.

له تهره ف یاره وه نسوبه ی نه زهره
نه ی دل ناماده به خوینت هه دهره
(سالم - ۱۲۵ل)

هه رجا: هه شوینی، هه لایی، هه موو شوینی، هه موو لایی.

هه ر: به زوری له پیش ناوه وه دیت و زورییه که ی ده گه یه نیت، وه کو: هه که سی
ده توانی نه م کاره نه انجام بدات. واته هه موو که سی ده توانی نه م کاره نه انجام
بدات.

جا: شوین، جی، جیگا، جیگه.

بهسکی هه رجا کوشتهیی تیغی مهحه بیهت کهوتوون
کۆی دلارام له خوینا بوو به دهشتی کهربه لا
(سالم - ل ۳۴)

خهتی دا وهختی له وادی سینهما ئاهووی خهیاڵ
دهردهچی نهسپی هه وهس هه رجا له دهس عه قلم جلهو
(سالم - ل ۱۱۷)

هه رزه: بیهووده، بیکه لک، کهسی که کاری بیهووده بکات و قسهی هیچ و پووچ بکات،
بیکاره، خوێنری نابهجی، نهوهی هه ر خه ریکی رابواردن بیت، له کارکه وتوو، خراپ.

بی دل و گوێ و نهسیحهت نهگر و سه رکهش و په ند
سه لئه و و هه رزه و نهو یاش و به د نه توار و نه زان
(کوردی - ل ۳۷)

هه رزه گۆ: هه رزه گوو، هه رزه گووی، بیهووده گۆ، نهو که سهی که قسهی بی که لک و بی سوود
بکات.

هه رزه: →

گۆ: گوو، گووی. په گی چاوگی گوفته ن (= گفتن) ی ف. یه. واته: وتن، گوتن.

دوو ره له تو نالی سه گیکه بی وه فایه هه رزه گۆ
بوچی بانگی ناکه ی نه م که لبه نانی نانیه
(نالی - ل ۵۹۱)

گۆل نه مرۆ خو ی موقابیل کرد به پوخسارت له لای خه لقی
به لئی هه رده م دراو و هه رزه گۆن مه حبووی بی بازار ی
(کوردی - ل ۵۶)

گرد بازار هه رزه می گردی
خر در آن ره طلب که کم کردی
(سنائی - «معین»)

واته: بنی هووده و بیکه‌لک به ناو بازاردا ده‌سوورپیتته‌وه، لهو ریگه‌یه‌ی که گومت کردووه، لهوی داوای که‌ره‌کته بکه.

ههرزه مهرس؛ ۱- تاییه‌ته بهو سه‌گی که په‌ته‌که‌ی پچراوه و هیرش ده‌باته سه‌ر خه‌لکی.
۲- خویری و به‌ره‌للا و درنده. (سخن)

ههرزه: →

مهرس: جوړه قاپشیکه که ده‌کریتته ملی شیر یان سه‌گ. وه‌کو لیزه‌دا (صائب) ده‌لی:

اگر چه سگ به مرس می کشند صیادان

کشیده است سگ نفس در مرس مسارا

(صائب - «معین»)

واته: نه‌گه‌چی راوکه‌ره‌کان سه‌گ به په‌ت را‌ده‌کیشن، به‌لام سه‌گی نه‌فس و نارزه‌وو نیمه به په‌ت را‌ده‌کیشن.

گه‌رده‌ن که‌چی تو‌م بنی که‌شش و پرست و قه‌لاده

وا زهن مبه‌به ناعاریف و ههرزه مهره‌سیکم

(نالی - ل ۲۸۴)

ههرزه‌نویس؛ نه‌و که‌سه‌ی که شتی هیچ و پووج و بیکه‌لک ده‌نووسیت.

ههرزه: →

نویس: ره‌گی چاوگی نویشته‌ن (= نوشتن) ی ف. یه. واته نووسین.

نالی حریفی که‌س نییه نیلف و نه‌لیفی که‌س نییه

به‌یتی ره‌دیفی که‌س نییه ههرزه نویسه‌گه‌پ ده‌کا

(نالی - ل ۱۰۰)

ههرسوو؛ هموو لایه‌ک، گشت شوینیک.

ههر: ← ههرجا.

سوو: لا.

به دهستی که شمه کهش هرسوو درا بهرگی خودا رایین
قه بایی نوکهر و ئاغا ههمووبی چاک و دامانن
(سالم - ل ۱۵)

له زولمی چهرخی دوون پهروهه سهخی تهبغانی حاتهم دل
به راهی کوئی دوونانا له هرسوو کاسه گهردانن
(سالم - ل ۱۵)

سالم کهسی به سالم ناگاته پرووی دولیهر
جهمعن به دهوری گنجا هرسوو سیاه ماران
(سالم - ل ۹۳)

به چینی زولفی وهک سونبول ئیحاتهی داله دهوری گول
به موو هرسوو له ریگهی موو به پرووی دلما دهکهی په رزین
(سالم - ل ۹۵)

ههرکایه: مهبهست ههمیشهیه، ههمووکاتی، ههردهم.

ههر: ————— ← ههرجا.

کایه: نوره، سهره، ئه مه له یاری کردندا به کاردیت، که دهلی کایهی منه، واته
نورهی منه، سهرهی منه.

سووفی چیبیه ئیشی تو ههر کایه حه شیشی تو
عاشق وهکو ریشی تو ههوساری لهکن په شمه
(نالی - ل ۴۷۶)

ههرکوجا: مهبهست ههر شوین، ههر جینگه.

ههر: ————— ← ههرجا.

کوجا: کورتکراوهی کودام جا (= کدام جا)، واته کام شوین.

ماتی کردم رهفاقهتی زاهید
ههر کوجا ههمنشینه خهو دینئی
(سالم - ل ۱۵۱)

هەرگا، هەردەم، هەركات، هەمیشە.

هەر: ← هەرجا.

گا: کات، شوین.

عەشق سۆلتانیکە هەرگا پوو لە وێرانی بکا

ناهی سەرد و ئەشکی گەرم و قەلبی بوریانی دەوئ

(نالی - ل ۷۰۲)

هەزل: هزل. ع. گالته کردن، قسهی بی کهلك.

نالی وەرە هەزلیکی که عاری شوعه رابی

پوو رەش مەکه پئی سەفحەیی هەر لەوح و کیتابی

(نالی - ل ۶۲۹)

هەزەیان: هذیان. ع. بی هووده، بی کهلك، وپینه، وتەیی بی سوود.

بەم نەوعە که وەختی ئەمەله فیکری رەقیبت

سالم ئەمە هەزەیانە نەو هک شیعری سەلیقی

(سالم - ل ۱۴۸)

هەلتراندن: دەرکردن، لا بردن، لیخوڕین و دوور کردنەو.

واعیز ئەمپۆکەش ئەوا هەلوا خوری که وتۆتە یاد

نەک لە رینگەت لا بدا گوئ مەگره لئی با هەلتری

(کوردی - ل ۵۵)

هەلوا خوری: مەبەست بەرتیل خواردنە، هەلواخۆر ئەو کەسە یە که بەرتیلی وەرگرتوو لە

کەسی بۆ ئەوێ که بە نارەزووی ئەو کار ئەنجام بدات.

هەلوا: حەلوا.

خور: رەمگی چاوگی خوردهن (= خوردن) ی ف. یە. واتە خواردن.

واعیز ئەمپۆکەش ئەوا هەلوا خوری که وتۆتە یاد

نەک لە رینگەت لا بدا گوئ مەگره لئی با هەلتری

(کوردی - ل ۵۵)

هه‌لۆی غەم: مەبەست غەم و پەژارەى زۆرە.

کەى بە چەنگالى هه‌لۆى غەم دەکەوى تائیری دل
تالە زاغى خەمى زولفت هەبەتى زىللى هوما
(سالم - ل ۳۴)

هه‌م: هم. ع. غەم، خەفەت.

غەمى چاوت لە چاومدا هەمى قەدەت لە سینه‌دا
لەبەر سستی و زەعیفی ئەو خەوێکە ئەم ختووریکە
(نالی - ل ۴۶۰)

هه‌ماغۆش: هه‌ماغۆش. کورتکراوه‌ى (هەم ئاغۆش)ه، هاوباهوش، دووکەس که له
باوشى يەکتريدا بن، دلدار و دلپەر.

هەم: پێشگره بۆ مەبەستی هاوبەشیتی وهکو دەلین: هەمکار، هەمدل، هەمسەر،
هەمنشین...هتد.

ئەم پێشگره بەرامبەر بە (هاو)ه، بۆ نمونە: هاوسەر، هاوکار، هاوڕێ...هتد.
ئاغۆش: ئاغۆش. باوه‌ش.

بێزاره له‌تۆ نیسته هه‌ماغۆشى عه‌دوته
دونیا که دوینی حەرەمى موحتەرەمت بوو
(نالی - ل ۳۶۸)

بارى بە سروه‌کەت بە شنەى ئەنگەبىنى گەز
گرتوویه جونبوشت بە هەم ئاغۆشى نەيشکەر
(سالم - ل ۶۷)

وهه چ خوابیكى به نارامه هه‌ماغۆشيبى يار
دەستی من گەردنى ئەو ساعیدی ئەو بستەرى من
(سالم - ل ۹۴)

هەتا دەمرم بە دووری تەركى میهرى ناشنا ناکەم
دل تاسویح دەم هەر شه‌و له‌گەل یادت هەم ئاغۆشه
(سالم - ل ۱۲۶)

ههههه؛ هه موو، گشت.

شيوهیی ئهبرویی تاقت هه مه جا دیته نه زه
دهگه ری دَلْ به تهرهف تووه وهکو قیبله نه ما
(سالم - ل ۳۴)

ههههه جا؛ هه موو شوینیک، گشت جینگه یهک، هه موو لایهک.

هه مه: —————>

جا: شوین

سه روکاری منی بیگهس به که سیگه هه مه جا
(که کریم است و غفور است و رحیم است و ودود)
(سالم - ل ۵۶)

وهک پیری سالخورد هه مه داری پیرمه سوور
مه شغوولی له غزشه هه مه جا پایی تا به سه ر
(سالم - ل ۶۸)

زه مزه مه ی عیشقه له ناو میسری وجودم هه مه جا
ئاتهش ئه فشانه هه ناسه م وهکو سوعبانی که لیم
(سالم - ل ۸۸)

هههههههه؛ هاو یون. مه بهست نه وهیه که دوو شتی بون خوش له بون خوشیدا وهکو یهک بن.

هه م: —————< هه ماغوش.

بوو: بون.

نیگاهت گه ر به ناهووی چین بدهم نیسه بت دروی مه حزه
خه تابه گه ر بلیم مشکی خه تا هه م بووی گیسووته
(سالم - ل ۱۲۴)

ههههههههه؛ هاو دهره، هاو بهش له ناخوشی و تالیدا.

هه م: —————< هه ماغوش.

گههئى ههمدەردى ئەكرادن گههئى ههمعەيشى ئەتراكن
له يەك لا مادەرى بەرخن له يەك لا يارى گورگانن
(سالم - ل ۱۲)

ههمدەم: هاو دەم، دۆست، يار، هاو پرى.

هەم: ← هەماغۆش.

ئەى لوتفەكەت خەفییو هەوا خواھ و هەمدەمە
وہى سروەكەت بەشارەتى سەرگۆشەيى حوزوور
(نالى - ل ۱۷۵)

گیان فیدای مەحبوبە بئى بئى دئنهواز و حال زان
هەمدەمى ناکەس بەچەو هەمسوحبەتى ئەغيار نەبئى
(کوردى - ل ۵۲)

هەمدەل: هاو دل، دوو کەس دلپان لای يەكترى بئت، دلدار و دل بەر.

هەم: ← هەماغۆش.

رۆيىن و وەستانەوہ و عیشوہ و نىگاہىکت هەيە
نازە ياخو خەشمە يارى هەمدەلەى خەمخوارىيە
(کوردى - ل ۵۱)

هەمدووش: ← هەمدووش.

بارى دل گەر هەلگريئ دەشكى بە تەنيا گەردەنم
حامىلى ناکا سەمەك هەمدووشى وەك گاوى نەبئى
(سالم - ل ۱۲۸)

هەمدووش: هاوشان، شان بە شان، بەرامبەر، هەمدووش.

هەم: ← هەماغۆش.

دۆش: دووش، شان، ئەمرو ئەم وشەيە لە وشەى ليکدراوى (قەلا دۆشکان، قەلا
دووشکان) دا بەکار دئت. واتە سەر شانەکان.

دولبه‌ری بالا بلندم گهر خه‌رامان بی به ناساز
سه‌روی گولزاری نیرهم چون مه‌یلی ههمدوشی ده‌کا
(سالم - ل ۳۲)

ههم ریکاب؛ له‌گه‌ل یه‌ک، هاوری.

ههم: ————— ههم‌ماغوش.

ریکاب: رکاب. ع. ناوزه‌نگی، نهو هه‌لقه فلزییه‌ی که له‌ملاو نه‌ولای زینی نه‌سپ
شورپوونه‌ته‌وه بو‌نه‌وه‌ی له‌کاتی سوارپووندا پی‌تی بخزیت.
ههم ههم عه‌نانی نا‌هم و ههم ههم ریکابی نه‌شک
ره‌حمی به‌م نا‌ه و نه‌شکه بکه هه‌سته بی قوسور
(نالی - ل ۱۷۷)

از هر طرف که رایت ما جلوه می کند

تایید هم‌رکاب و ظفر هم‌عنان ماست

(کلیات عبید زاکانی - ص ۳۰)

واته: له هه‌ر لایه‌که‌وه که ئالا‌که‌مان ده‌رکه‌وی، نه‌مه نیشان‌ه‌ی یه‌ک گرتن و
سه‌رکه‌وتن و له‌گه‌ل یه‌کتری بوونی نی‌مه‌یه.

ههمزاد؛ هاوزاد. دوو که‌س یان دوو گیانله‌به‌ر که له‌کاتیکدا له‌دایک بووین. دوو شت که
به‌یه‌که‌وه هاتبنه کایه‌وه.

ههم: ————— ههم‌ماغوش.

زاد: ره‌گی چاوگی زاده‌ن (= زادن) ی ف. یه. واته زایین، له‌دایکبوون، هاتنه
دنیاوه.

له‌سیدقی عیشقا تا‌قم وه‌لی موددی‌که بی وه‌سلت

دلی پر‌حه‌سه‌رتم دایم له‌گه‌ل ههمزادی غه‌م جووته

(سالم - ل ۱۲۴)

له‌ره‌مزی سیری عیشقا نه‌ه‌لی دل بیدار و باهوشه

وه‌لی بیدل له‌خوابی غه‌فله‌تا ههمزادی خه‌رگوشه

(سالم - ل ۱۲۶)

خۆم گەلئ پارازت له نهزیدیکی رهقیب دادی نه‌دا

ناگه‌هان بو من وه‌کو هه‌مزادی تاعوون هاته‌وه

(سالم - ل ۱۳۳)

هه‌مسوحبه‌ت: دۆست، یار، هاوری، ئه‌و که‌سه‌ی که زۆر له‌گه‌ل یه‌کێکدا هه‌ئسان و دانیشتنی هه‌بیت.

هه‌م: ————— هه‌ماغۆش.

سوحبه‌ت: صحبة. ع. یار و هاو‌ده‌م، هاو‌نشینێ کردن، وتووێژ، گفتوگۆ.

گیان فیدای مه‌حبویه بی بی دانه‌واز و حال زان

هه‌مه‌می ناکه‌س به‌چه‌و هه‌مسوحبه‌تی نه‌غیارنه‌بی

(کو‌ردی - ل ۵۲)

هه‌مسێک: هاوشان، به‌رامبه‌ر، هاورین، هاوری.

هه‌م: ————— هه‌ماغۆش.

سێک: سلك. ع. کۆمه‌ل، ده‌سته، جۆر، ری و شوین.

له‌ فه‌ردیی وه‌سفی یارا عاره‌ ناوی مو‌ده‌عی به‌ردن

له‌ ریشه‌ی فیکری ما خه‌رموهره‌ هه‌مسێکی گوهر ناکه‌م

(سالم - ل ۸۵)

هه‌م عه‌نان: هه‌معینان. به‌رامبه‌ر، هاوری. دوو سوار که به‌یه‌ک خیرایی به‌ریگه‌یه‌کدا به‌رون.

هه‌م: ————— هه‌ماغۆش.

عه‌نان: عینان. عنان. ع. له‌غاوی ئه‌سپ.

هه‌م هه‌م عه‌نانی نا‌هم و هه‌م هه‌م ریکابی ئه‌شک

ره‌حمی به‌م نا‌ه و ئه‌شکه‌ بکه‌ هه‌سته‌ بی قوسوور

(نالی - ل ۱۷۷)

اگر چه در طلبت هم عنان باد شمالم

به‌گرد سرو خرامان قامتت نرسیدم

(حافظ، قدسی - ۴۷۰)

واته: نهگهرچی بۆ نهوهی که پیت بگه له گه ل بای شه مالددا که وتوو مه ته ری، به لام
به توژی بالای به رزی وهک سه روی به له نهجه ولارت نهگه یشتم.

ههم فهدرد: هاو فهدرد، هاوسهر، هاوری

ههم: هه ماغوش.

فهدرد: فرد. ع. تاك، ته نیا، بی وینه، بی هاوتا

له گه ل مورغی چه من نالی ده نالی

که یه عنی عاشق و ههم فهدرد و فهدردین

(نالی - ل ۳۵۴)

ههم قهدهم: هاوری، دوو کس له ریگه یه کدا به یه که وه برۆن.

ههم: هه ماغوش.

قهدهم: هه ماغوش.

دولبه ری عالی ده ماغ ههم قهدهمی سه روی باغ

بیته نه زمرگه ی قهراغ دیده یی جو باری من

(نالی - ل ۳۳۵)

هه مناو: هاوناو، نه وهی که ناوی وه کو ناوی یار بیت.

ههم: هه ماغوش.

ههر که سه عه بد و موریدی مورشیدیکه سا نه من

ههر وه کو هيجری مورید و گیان فیدای هه مناوی تۆم

(کوردی - ل ۳۱)

هه منشین: هاو ده م، دۆست، برادر، کسی که له گه ل که سیکی تر دا له یه که شوین و به یه که وه بن.

ههم: هه ماغوش.

نشین: رهگی چاوگی نشته ن (= نشتن) ی ف. یه واته دانیشتن.

ماتی کردم ره فاقه تی زا هید

ههر کوجا هه منشینه خه دینن

(سالم - ل ۱۵۱)

ههمیانه: ههمانه، کیسه‌ی دریز که پاره‌ی تی ده‌خزیت و به ناو قه‌دوه ده‌به‌ستزیت.

(معین و عمید)

وهرن کاروانی توجاریم ببینن

مه‌تاعم مشکیه ههمیانه بارم

(سالم - ل ۸۱)

ههم میزاج: هاوسروشت. دوو شت یان دوو کهس که سروشتیان وهکو یهک بیّت.

ههم: ————— ههماغوش.

میزاج: مزاج. ع. شتی که تیکه‌لی شتیکی تر کرابی، ههروه‌ها به واتای سروشت و

چونیه‌تی سروشتی له‌ش هاتوه.

ئهی ههم میزاجی نه‌شکی ته‌ر و گهرمی عاشقان

توفانی دیده‌و و شهره‌ری قلبی وهک ته‌نوور

(نالی - ل ۱۷۶)

ههنار: مه‌به‌ست مه‌مکی خ‌ر و قنج و پته‌وه.

خوش له‌سه‌ر سینه‌ سه‌ری هه‌لداوه دوو گۆی سه‌ر به‌مۆر

مات و چه‌یرانم که عه‌رعه‌ر که‌ی هه‌ناری گرتوه

(نالی - ل ۵۳۸)

ههناسه‌ی سه‌حه‌ر: ئاهی ده‌مه‌و به‌یانیان، ئه‌و ئاه و هه‌ناسه‌یه‌ی که ده‌مه‌و به‌یانیان

هه‌لده‌کیشری له نه‌نجامی غم و خه‌فت و گریه و زاری، به مه‌به‌ستی شکات و

به‌نابردن بو‌خوا بو‌فریاکه‌وتن.

جانانه که‌وا مه‌یلی به‌ نازاری ره‌قیبه

ته‌حقیقه له ته‌ئسیری هه‌ناسه‌ی سه‌حه‌رم بوو

(سالم - ل ۱۱۱)

بو‌بترسم له شه‌بیخوونی عه‌دوو گاهی که‌مین

که هه‌ناسه‌ی سه‌حه‌ریی خه‌نجه‌ری بو‌رانی منه

(سالم - ل ۱۳۱)

ههنگام، کات، دەم.

سەری تەسلیمی داوھ نێرگسی مەست

بە دیدەئێ تۆ لە ههنگامی خومار

(سالم - ل ۲۵)

ئابڵەئێ دەردا کەفئێ پێئێ تاقەتئێ ههنگامی جەهد

سالمی سەرگەشتە ئەر بەس پێئێ موسیبهت تەئێ دەکا

(سالم - ل ۳۰)

قەت نەبووھ نەشئەونما کا مەزەعەئێ عومرم بەھار

لێئێ نەدا بائێ خورپەئێ تا کەوتە ههنگامی درەو

(سالم - ل ۱۱۷)

لە ههنگامی تەزەپوعدا بە وازیح دای فەلەک جوام

وتئێ ئەپپامی شادی چوو زەمانی سووگواریتە

(سالم - ل ۱۲۴)

ههنگامه: هەول و کۆششی زۆر، هەراو هوریاو قەرەبانی، کۆرپ و تووێژ و حکایەت
خوانی، جەنگ، ناشووب، کات.

لە یەک لا نالی و مشوی لە لایئێ سالم و کوردی

لە ههنگامەئێ هونەر گەرمی تکاجۆ بوون لە مەولانا

(سالم - ل ۳۵)

ههوا: هوی. ع. ئارەزوو. خوێشەویستی.

ناکەن هەوایی هیچ کەبابئێ زەلیلی شەھر

بریانه بەس لە ناری غەما پارەئێ جگەر

(سالم - ل ۱۳)

خەتایە گەر هەوایی عەتری گول کەم تا حەیاتم بئێ

ئەگەر بێئێ لە موشکی زولفی تۆ بۆئێ نەسیم ئەمشەو

(سالم - ل ۱۱۷)

سابقی ڀرسی که دل نهفسورده و سهودا سهرم
یا له سرمایه‌ی هه‌واو میهر و شوری دل‌به‌ران
(کوردي - ل ۳۴)

هه‌وا خواه: نارەزوو خواز.

هه‌وا: —————>

خواه: خواه. به‌گی چا‌وگی خواسته‌ن (= خواستن) ی ف. یه. واته ویستن، خواستن.
ئه‌ی لوتفه‌کمت خه‌فییو هه‌وا خواه و هه‌مده‌مه
وه‌ی سروه‌کمت به‌شاره‌تی سه‌رگۆشه‌یی حوزوو
(نالی - ل ۱۷۵)

هه‌وای زانووکردن: مه‌به‌ست نارەزوو‌ی غه‌م و په‌ژاره و گۆشه‌گیریه، نارەزوو‌ی سه‌ر
نانه‌سه‌ر نه‌ژنۆ له نه‌نجامی غه‌م و خه‌فه‌تدا.

هه‌وا: —————>

زانوو: نه‌ژنۆ.

پرووی دنیا تاره تا شه‌مع‌ی جه‌بینی دووره لیم
ناسیه‌ی پر چینی من دایم هه‌وای زانوو ده‌کا
(سالم - ل ۳۱)

هه‌وای کبیر و مه‌نی: مه‌به‌ست نارەزوو‌ی ئاوس بوون و سک پر بوونه.

کبیر: کبر. ع. لووت به‌رزی، خۆبه‌زل زانین.

مه‌نی: منی. ع. ئاوی نیرینه‌ی ئاده‌میزاد و گیانله‌به‌ران. که مندالی لی دروست
ده‌بی.

ئه‌ی ده‌راتوو له دوو مه‌جرایی دو‌میزایی مه‌بال
مه‌به‌بادیی وه‌کو خه‌ر زیه به هه‌وای کبیر و مه‌نی
(نالی - ل ۶۷۰)

هه‌ودا: داو، تا، تال، تالی موو، داوی موو، تاوی ده‌زوو.

حەلقە حەلقەى چ دەكەى داوى كەمەندى زولف

بۆ دلى خەستە كەوا بەستەى ھەوداينكە

(نالى - ل ۴۶۲)

سەرى زولفت كە پشەى عومرى خزرە نيوە ھەودايە

چ ھەودايە كە ھەر حەلقەى دوسەد زەنجىرى سەودايە

(نالى - ل ۵۵۶)

ھەورگرتنەبەر: ھەور رامالين، پال بە ھەورەوہ نان.

مىحنەت ئەوہندە زۆرە دلم ھىندە تەنگ بووہ

دوودى ھەناسەكەى سەحەرم ھەورى گرتەبەر

(سالم، ديوانى نالى - ۱۱۹)

ھەورى سىا تاو: مەبەست ھەلپشتنى فرمىسكى بەخوڤە.

سىا: پەش.

تاو: ليرەدا مەبەست زۆرى و بەخوڤىيە. ھەروہا بە واتاى تين و گەرمىش دىت.

يا دووكەلى جەستەى منە بەو شەمعە سووتاوہ

يا ھەورى سىا تاوہ كە مانىع لە ھەتاوہ

(نالى - ل ۵۳۰)

ھەوسار: ئەو پەتەيە كە دەخريتە مىلى ولاخ و نەسپ و بارگىرەوہ بە مەبەستى پاكيشان و

بەستەوہ.

سووفى چىيە ئيشى تۆ ھەر كايە حەشيشى تۆ

عاشق وەكو ريشى تۆ ھەوسارى لەكن پەشمە

(نالى - ل ۴۷۶)

ھەوشار: ئەفشار. تىرەيەكن لە توركە چادر نشينەكان كە لە بەشى زۆرى خاكى ئيزاندا

بلاو بوونەتەوہ و چەندەھا بەشى تريان ھەيە، خانەدانى ناسراوى ئەفشارييە

واتە نادر شا و جينشينەكانى لەم تىرەبوون. (معين)

زهره‌کرده‌ی نیجاره‌ی پادشاهی چوونه‌ده‌رویشی

فہقیری مولکی هه‌وشار و غه‌ریبی شاری تاران

(سالم - ل ۱۰۴)

هه‌وه‌وو: ده‌نگیکی به‌رزه‌که سوار له کاتی جه‌نگ و ریمبازیدا ده‌یلئت.

رہ‌نگی سه‌حرای مه‌حشری بوو شیوه‌که‌ی لای پیرمه‌سور

گرمه‌گرمی توپی رومی هه‌وه‌وی سواره‌ی به‌بان

(سالم - ل ۱۳)

هه‌یوولا: له یونانییوه‌وه‌رگیراوه. واته: ماده، مادده‌ی سه‌ره‌تایی، نه‌ژاد و بنه‌رہ‌تی هه‌ر

شتی، له فارسیدا به واتای وینه و هه‌یکه‌ل هاتووه. (عمید)

له‌کن نه‌و جه‌وه‌ره‌ فہ‌رده‌ له هه‌یوولا نییبه‌ باس

له‌حیکه‌م په‌روه‌ری بوو عه‌لی سینا نییبه‌ باس

(نالی - ل ۲۳۳)

هوجوومی قول: مه‌به‌ست پرچ و نه‌گریجه‌ی ره‌ش و دریز و په‌خشانه.

هوجوومی قول موژہ‌ی سه‌ر دل نیگاہی سه‌نگی ده‌ورانی

ده‌لیی هیرش نه‌سه‌ر گاور ده‌با تابوری مه‌نسورہ

(کوردی - ل ۴۷)

هورموز: چند هورموزی هه‌ن که نه‌مانه‌ن:

هورموز: کوری نه‌نوشیروانی پاشای ساسانی.

هورموز: یه‌کی بوو له سه‌رداره‌کانی نه‌نوشیروان پاشای ساسانی.

هورموز: مووبه‌دی بوو له سه‌رده‌می قویادی ساسانی.

(فره‌نگ جامع شاهنامه - د. زنجانی)

هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر (هورموز) کورترکراوه‌ی وشه‌ی (هورموزد) بی نه‌وا ناوی پینج

پاشای ساسانی بووه، یه‌که‌م تا پینجه‌م، له سالانی ۲۷۳ز - ۶۳۱ز. (معین)

نهگەر دهیدی له بی تو پووری هورموز

(نمودی لعل شیرین را فراموش)

(سالم - ل ۷۴)

هۆد هۆد؛ هد هد. ع. په پوو سلیمان، پۆیهك، شان به سەر، بآلنده نزیكه كانی سوله یمان بوو، هۆد هۆد چوو بۆ شاری (سبا) و له شازنی ئه ویوه به لقیس دهنگوباسی هینا بۆ سوله یمان، له بهر ئه مه ناسراوه به خۆش خه بهر، ههروه ها پیتی ده لێن جاسوس و نامه بهر و به رید. له نامه ی بیست و دووهم له كۆمه له نامه كانی (اخوان الصفا) دا ده لێ: هۆد هۆد هاو ده م و جاسوسی چه زه تی سوله یمان بووه و ناو براوه به (رحمك الله) یان (ابا داوود).

هۆد هۆد زه وی پۆیه ره و له ماوه ی دووره وه ئاو دیاری ده كات، له سووره ی (النمل) دا، ها تووه كه هۆد هۆد ئاوی له ژێر زه ویدا دیاری ده كرد و به سوله یمانی ده وت. له بهر ئه وه پتیان ده وت ئاو ناس، سوله یمان هۆد هۆدی زۆر خۆش ده ویست... (تلمیحات)

ساحیبی (علم الكتاب) ه موتریبی هۆد هۆد نه فه س

یاسوله یمانه له (اخوان الصفا) ئاسه ف سه فه

(نالی - ل ۴۵۳)

هۆد هۆدی دل؛ مه به ست دلی دآداره، دلی عاشق.

هۆد هۆد: —————>

هۆد هۆدی دل چه بسی به لقیسی سه بای دیوه یه قین

خۆی كه دامین گیری شاهی ئاسه فی سانیی ده كا

(نالی - ل ۱۰۵)

هۆزار؛ بولبول، بلبل. له شیعی کۆنی کوردیدا وشه ی هۆزار زۆر بهرچاو ده كه ویت، كه گۆرپدراوی وشه ی (هه زار) ه و هه زاریش كورتكراوه ی وشه ی: (هزار آوا، هزار نوا، هزار داستان، هزار آواز) ی فارسییه، واته بولبول و یان ئه وه ی كه به هه زار جۆر ده خویتی. وشه ی هه زار له رینووسی كۆنماندا (هزار) نووسراوه و كه خراوته سه ر رینووسی نوێ بووه به (هۆزار).

گولشن وهكو به زميکه که نا حادی هوزاری

بو تاقه گولئیکی گه ییبه پوتبیهی میینات

(نالی - ل ۱۴۴)

روخی تو گولئیکه سهه وهك هوزاری عاشق نه ماما

له هه موو چه من دیاره به نوسوولی ناله نالی

(نالی - ل ۶۶۱)

هوما: هومای. په هلهقی Hūmak. واته: پیروژ، به لام لیزه دا ناوی بالنده یه کی شکاری

گه وره یه، په ره کانی سهه پشتی خو له می شینکی مه یله و سپیبه و سنگی زهره و

مه یله و خه نه ییبه و له سهه سهه ری چه ند په ریکی بلند و، له هه رد و ولواوه بهرز

بوونه ته وه و له ژیر دنوو کیدا چه ند په ریکی دریزه یه که جوړه جوانیکی تاییه تی

دهه نئ، ههه چه ند هوما به بالنده یه کی شکاری دانراوه، به لام خواردنی ته نها

ئیسقانه، هوما ئیسقان له سهه زهوی هه لده گری و یه کسهه بهرز ده فری و به سهه

تاویره به رددا فری ده داته خواره وه تا پارچه پارچه ببی و دواي نه وه ده یخوات.

هوما = عوقابی ئیسقان خوړ. پیشینان وایان ده زانی سیبه ری هوما بکه و یته سهه

ههه که سی، ده بووه مایه ی کامه رانی و به ختیار ی بوئی... (معین)

نالی که غولامی مه ده دی زولف و بروته

شاهینکه له بن سایه یی بالی دوو هوما دا

(نالی - ل ۸۶)

بروت بالی هوما سایه ی سهه سولتانی حوسنت بوو

خه تت هات و وتی من ناسیخی توغرایی خونکارم

(نالی - ل ۲۷۴)

گه ره له سایه ی ناستانه ی دولبه رم جی ده ست که وئی

قهت هه وهه س ناکه م نه من ئیتر له ژیر په ری هوما

(سالم - ل ۴۰)

شیخی سهه دی له باره ی هوما وه ده لی:

همای بر همه مرغان ازان شرف دارد

که استخوان خورد و جانور نیازارد

(سعدی، گلستان، غلامحسین یوسفی - ص ۶۹)

واته: هومای که ریز و پله و پایهی له هموو بالندهکانی تر زیاتره، له بهرئهویه
که نیتسغان دمخوات و گیانله بهر نازار نادات.

هوو؛ هو. یه کیکه له ناوهکانی خوا. (اصطلاحات)

نیسمی هوو حقه له پئی حقه دهستی په ددم لی مه دن

سالمی مسکین وه کوو دهرویش له دمرگت هوو دهکا

(سالم - ل ۳۱)

هووهیدا؛ ناشکرا، دمرکه وتوو، روژن، پروناک.

حوکمی قانونی سهفا پویی له پهومی پرومه دا

تا هووهیدا بوو له روما گهردی ناشوویی عهجه م

(نالی - ل ۳۰۹)

که مهر هر دم به دوشنامم ده بهستی

هووهیدایه نیشانهی نهحلی زهنیوور

(سالم - ل ۶۳)

هۆردوو؛ نووردوو، نۆردوو. وشهیهکی تورکییه، واته کۆمهلی له شکر که به هموو

پئویستییه کیانه وه به رهو شوینی بکه ونه ری، سوپاو پئویستییهکانی بۆ گهشت و

جمان، له شکرگا، نۆردووگا... (معین)

تیپی شکۆفه خهیمهیی داره له هر تهرهف

یا شاهی نهو به هاره ههآیداوه هۆردووئ

(نالی - ل ۶۹۹)

هولاگو؛ (۱۲۱۷ز - ۱۲۶۵ز) داگیرکه ریکی مهغولی بوو، دامه زیننه ری دهولتهی مهغولی

نیلخانی له سالی ۱۲۵۱ز. له نیراندا، نهوهی جهنگیزخان بوو، نهله مووتی

داگیرکرد له سالی ۱۲۵۶ز. و میره فارسییهکان و نیسماعیلییهکانی خسته ژیر

دهسهلابتی خوئی، سالی ۱۲۵۸ز، بهغدای گرت و خهلافهتی عهباسی رووخاند،
گهراپهوه بوئیزان دواي ئهواناباقای کورپی هاته شوینی. (المنجد)

له سهردهمی (منکوقائان)ی نهوهی جهنگیزخانای مهغول ئیزان چوه ژیر
دهستی هولاکو (برای منکوقائان و یهکی له رۆلهکانی توولی کورپی چهنگیز) و
جینشینهکانی ئهوانهانی (ئیلخانان) یان پیکهینا، هولاکو به ناسانی ئه میره
ئیزانییهکانی له ناوبرد، که دهیان ویست له پاش له ناوچوونی خوارزمشا
سهریه خوئی وهر بگرن، له پاش له ناوبردنی ئیسماعیلییه ویزانکردنی
قهلاکانیان له سالی ۶۵۶ ی کۆچیدا بهغدای پایهتهختی عهباسییهکانی داگیر
کرد و (مستصم)ی کوشت، که دوا خهلیفه ی عهباسییهکان بوو، و شاری بهغدای
قهتل و عام کرد، پایهتهختی هولاکو شاری (مراغه) بوو، فرمانپه وای ئیزان
و ناسیای بچوک و بهشی له هیندستان بوو تا دهگاته کهناری دهریای سپی
ناوهراست. جینشینهکانی بو ماوهی یهک سهده فرمانپه وایبان کرد. (معین)

بو زولمی له ئەندازه به دهر وهک یهکی خولقاند

خهلاقای نه زهل مشره بی تو تبعی هولاکو

(سالم - ل ۱۱۵)

هیجرت گوزین: ههلبیزهری کۆچ کردن، ئه کهسهی که کۆچ کردنی لا باشر بیت و
نیشتمان و شوینی خوئی بهجی بهیئی.

گوزین: رمگی چاوگی گوزیدهن (= گزیدن) ی ف. یه. واته ههلبیزاردن.

نهگه خهلوته نشین بی جانی جانان بی نه نیسی ئه

وهگه هیجرت گوزین پوخی عهزیزان یاری غاری بی

(نالی - ل ۶۳۵)

هیج نهوین: بی دهنگ، قسه نه کهر، نارام و کر.

نهم فرههنگه کوردییانهی خوارهوه له باره ی بهشی دووه مهوه دهلین:

ویژتن: گوتن. (گیو)

ویژانن: گوتن، قسه کردن. (هزار)

ویژانندن: قسه‌کردن. (خال)

ویژان: وتن. قسه‌کردن. (د. ابراهیم پور)

به‌لام (مه‌ردوخ) ده‌لئی: ویژ- بو‌یژ. (ته‌ن‌ها به‌کار نایه‌ت). واته بلی. قسه‌که‌ر،
قسه‌ویژ = قسه‌که‌ر، شاعیر.

قانیعی بابی ره‌زا و پازی به‌پووش و درک و دال

سالیکی سه‌بر و ته‌حه‌مول بورده‌بار و هیج نه‌ویژ

(نالی - ل ۲۲۷)

هیزه: نامه‌رد، ناپیاو، حیز. هه‌ردوو وشه‌ی (هیز، حیز) له زمانی کوردی و فارسیدا
هاوبه‌شن و یه‌ک واتایان هه‌یه، له فهره‌نگی (معین) دا، حیز به‌هه‌له‌و هیز به
راست دانراوه و بو‌ساغ کردنه‌وه‌ی نه‌مه‌ چهنده‌ بیر و پاره‌کی له چهنده
سه‌رچاوه‌یه‌کی کۆنه‌وه‌ پیشان داوه. له زمانی کوردیشدا هه‌ر وایه، چونکه له
کوردیدا تیپی (ح) نییه.

بوغزت له زه‌عیفان چیه‌ قوریان وه‌کو قه‌سساب

به‌و خه‌زز و به‌زی ریشه‌ته‌ نه‌ی هیزه‌ قه‌له‌و به‌

(نالی - ل ۳۹۲)

هیلالانه: هیلال ئاسا. وه‌کو هیلال، چه‌ماوه، پشت کۆم، باریک و لاوان، بی هیز و بی
ده‌سه‌لات.

قوریانی بیلالم که هیلالانه هه‌لاتووم

هه‌ر عه‌فوه‌ خه‌لاتم

(نالی - ل ۲۶۷)

هیلالی سه‌ری ماه: مه‌به‌ست برۆی باریک و که‌وانی و جوانه.

بنوینه‌ برۆیه‌عنی هیلالی سه‌ری ماهت

چون وه‌عه‌دیه‌ی ماچی سه‌ری کولمت سه‌ری مانگه

(نالی - ل ۴۶۵)

هیلالانه‌ وازه: مه‌به‌ست ده‌ریه‌ده‌ر و ناواره‌یه، لانه‌وان، مال کراوه‌و چۆل، هیلالانه‌کراوه.

واز: کراوه.

وهکو تهیرینکی گوم بووین جهناحی

هیلانهواز و ههرداوههردم نهمرؤ

(کوردي - ل ۴۱)

هیندوو: بۆ گهلی مه بهست به کار دیت: خالی رهش، زولفی رهش، مووی تازه رواوی سر
رووی گهنج، هیندی، نوکەر، پاسهوان، به واتای رهنکی رهش دیت نه گهر له گهل
وشه ی خالدا بیت.

ههرچهنده ده کهن قهتعی سهرت دئییه وه نه ی خهت

وهک هیندوو ی سه ححاری مه جووسی چ له جووچی

(نالی - ل ۶۴۱)

له ههلقه ی چینی زولفا دیدهبانی عاریزه خالت

له گهل دلدا ده کت تا سیحرو نه فسوون خووته هیندوو ته

(سالم - ل ۱۲۲)

هات جهیشی خهت له سه فحهیی پرووت مائی کاوالم

هیندووش ته ماعی کردووه ته سخیری موئکی ره ی

(کوردي - ل ۶۳)

هیندوو ی خهتی پروو بوون؛ مه بهست کوئله ی مووی تازه پروای پروو بوون، بهنده ی نهو
دهموچاوه ی که تازه خهتی داوه.

هیندوو: —————>

خوسوسه ن هیندوو ی خهتتی به یازی پرووی مه محمودم

له موئکی پرومه دا نیسته ش خهلیقه ی شاری به غدایه

(نالی - ل ۵۶۷)

هیندوو ی گیسوو؛ کیسووی هیندوو. مه بهست پرچی ره شه.

هیندوو: —————>

گیسو: —————>

لهسر ئەم مەزەهەبەم سالم بە مەخفی ڕوو بە ڕووی مەتلەب
و هەکو هیندوویی گیسووی هەر سەحەر تەعزیمی نازەرکەم
(سالم - ل ٨٤)

هیندوویی خال؛ هیندووی خال، خالی هیندوو. مەبەست خالی ڕەشە.

هیندوو: —————>

بە لا گەردانی بالات بێ ئەگەر چووم
فیدای هیندوویی خالت بێ ئەگەر مام
(نالی - ل ٢٦٢)

جێی هیندوویی خالت نییه خورشیدی جەمالت
ئەم مەرتەبەیه قابیلە بۆ حەزرتی عیسا
(سالم - ل ٢٦)

ئەگەر شادبم دەبەخشم وەختی خەندەت
بە هیندووی خالی تو شیراز و تەبریز
(سالم - ل ٧٢)

اگر آن ترک شیرازی بەدست آرد دل مارا
بە خال هندویش بخشم سمرقند و بخارارا
(حافظ، قدسی - ص ٧٣)

واتە: ئەگەر ئەو شوخ و شەنگە شیرازییە دلی من بەدەست بهێنێ ئەوا هەردوو
شاری سەمەرقەند و بوخارا دەبەخشم بە خالە ڕەشەکەیی.

هینزم؛ داری سووتاندن.

لەم خۆشییە کە هینزمی مەتبەخ سەوز بوو
ماوم عەجەب لە دیدەیی سۆفی کە ناپۆی
(نالی - ل ٦٩٨)

قەدىم تەن پەروەرى نازن بە بازارا غوبار ئالوود
ئەگەر گابارى كا ئاومر ومگەر هیزم فرۆشانن
(سالم - ل ۱۰۴)

هیشووی دەغل؛ مەبەست گوڵە گەنم و گوڵە جوۋە.

مەلەخ تەبعن لە هیشووی دەغلی دیهقاننا بە هەر لادا
لە ناو جارى گەنم هەریەك وەكو داھۆلی خەرمانن
(سالم - ل ۱۰۶)

**هینان لە گەردندا؛ لە گەردندا هینان. مەبەست هینانی ئەوەی كە لە ئەستۆی كەسێكدا یە و
پیشكەش كردنى.**

ئاھووی دڵ گەر ببینی گەردەنت
دەر زەمان دینی لە گەردنیا خەراج
(سالم - ل ۵۴)

ی

یارا: توانا، هیز، نازایی.

یار + ا.

یار: ږمگی چاوگی یارستن (= یارستن) ی ف. یه. واته توانین.

ا: پاشگره، که دهچپته سهر ږمگی چاوگ واتای زوری چاوگه که هدات. وهکو:

زانین - زان + ا = زانا.

توانستن - توان + ا = توانا.

له ترسی موددهعی یارای روانینم نییه هه رگیز

به فرسعت جارجاره مهر نیگاهی کهم به په نهانی

(کوردي - ل ۵۹)

یاری: یارمهتی، کۆمهك.

وهسییهت نامهیی دل سوویی دلبر کهی بهری په نهان

به قوریانی په رت بم ئه ی که بوو تهر وهختی یاریته

(سالم - ل ۱۲۴)

دل له بهر زامی فیراقت دانیمای یاری دهکا

پوژ به پوژ مهنعی ده کهم باز دهردی سهخته و ناسره وئ

(کوردي - ل ۶۱)

چوار چت قهت مهكه خواهيش له دونيا كوردى تا ماوى
له خوت عهقل و له دل سهر و له بهخت نيمداد له يار يارى
(كوردى - ل ۵۶)

يارى گورگان؛ مه بهست دوزمنه، دوستى دوزمنه كان.

گههئى همدردى نهكرادن گههئى هممهيشى نه تراكن
له يهك لا مادهرى بهرخن له يهك لا يارى گورگانن
(سالم - ل ۱۲)

ياسه مهن = سه مهن: درهختيكي بچووكه، گولكهانى گوره و بون خوشن، پهنگيان سېي و
زهرد و سووره.

له خهزان بي خه بهره بهرگى به هار و چه مهنى
بي به قايى گول و سهرو و سه مهن و ياسه مهنى
(نالى - ل ۶۶۸)

ياسه مهن تورپه: په رچهمى بون خوش.

ياسه مهن: —————>

تورپه: —————>

په ياحين په رچهم و لاله كولاھ و ياسه مهن تورپه
به نه فشه خال و نه رگس چاو و گول زار و سه مهن ساقه
(نالى - ل ۴۵۵)

ياسه مهنى خاو: مه بهست پرچ و زولفى خاو و ساف و نهرمه.

ياسه مهن: —————>

له ولاويكه له ولاوه به نه ملاوه كشاوه
يا ياسه مهنى خاوه به پروى پوژ پزاوه
(نالى - ل ۵۳)

ياقووت: مه بهست فرميسكى خويناوييه.

به یادی له‌علی دولبەر ئەشکی خوینین
مەریژە له‌علی خۆی نادا بە یاقووت
(سالم - ل ۵۰)

یاقووتی ئەحمەر؛ مەبەست فرمیسکی خویناوییه.

قەبوولی نرخى بۆسەى له‌علی رومانى له‌بت ناکەم
له ئەشکم پر به دامانت ئەگەر یاقووتی ئەحمەر کەم
(سالم - ل ۸۴)

یاقووتی رەوان؛ مەبەست شەرابی سوورە.

مرواریى ئەشکم وەکو یاقووتی رەوانە
ساقى بده له‌و له‌عله شەرابىكى عەقیقى
(نالی - ل ۶۵۶)

ساقى بده آن کوزەه یاقوت روان را
یاقوت چه ارزد بده آن یاقوت روان را
(سعدی، کلیات، فروغی - ص ۴۱۷)

واتە: مەى گێژ ئەو گۆزە شەرابە سوورەم بەدری، یاقووت چ نرخىكى هەیه؟ ئەو
گۆزە شەرابە سوورەم بەدری.

یاقووتی ئەب؛ مەبەست لیوی سوور و جوانە.

له یاقووتى له‌بت يەك بۆسە مايم بئى دەمى ئاخىر
تەلەف كەم گەر سەر و مالم له سەوداتا زەرەر ناکەم
(سالم - ل ۸۵)

یاوەر؛ یارمەتیدەر، کۆمەککەر، دۆست.

هەر وه‌ها له کۆندا پله‌یه‌ك بوو له پله‌كانى ئەفسەرى سوپا.
با وجود تاكەى رەقیب یاوهرى ئەم دل‌بەرە بئى
هیچ تەفاوت نییه بۆمن له حەزەر یا له سەفەر
(کوردی - ل ۱۶)

یەخ: سهۆل، ئاو که له پلهی ژێر سفردا دهیبهستی.

له کوورهی دل بیروون دی ناهی سهردم

عهجب یەخ بی له ناو چاهی سمووما

(سالم - ل ۲۳)

یهد بوون: له دهست هاتن، دهست رویشتن، تواناو دهسهلات بوون.

ئهگهر یهد بی ههموو دهم غیره تم جویای پاداشه

له ریشهم دهردهینا وهك دلم چهرخی فهلهك نه مشهو

(سالم - ل ۱۱۹)

یهدوللا: یدالله. ع. مهبست تواناو هیزی خویه، دهستی خوا. (نایه ۶۹، سوورهی ۵: مائده).

به وهقتی تهلبییه مهستی شوهوودی (صبغه الله) بی

به گاهی تهروییه سیری (یدالله) دهستیاری بی

(نالی - ل ۶۳۴)

یهدی بهیزا: یهدی بهیضا. یهکی له موعجیزهکانی مووسا نهوه بوو، کاتی که دهستی

دهخسته گیرفانییهوه و دهری دههینایهوه، پرووناکییهکی سهی لی بهرز دهبووه و

پهنجهی رویشایی لی ههلهستا، ئەم موعجیزهیه ناسرا به یهدی بهیزا (بهیضا،

دهستی مونهووهر، دهستی مووسا، کهفی مووسا، کهفی مووسهوی، موعجیزهیی

مووسا، یهدی بهیضا، یهدی بهیضای مووسا عمران).

له سوورهی طه ۲۰ نایه ۲۴ دهفرمووی: واضمم یدک الی جناحک تخرج

بیضاء من غیر سوء. واته: دهست بهره بو بآلت یان بو گیرفانت که به سپیتی و

پرووناکی دیتته دهرهوه، دوور له بهدی.

کاتی که مووسا رویشت بو بارمگای فیرعهون دهستی خسته گیرفانی و دهری

هینا، وهکو سهدهزار مانگ و روژ پرووناکی له دهستی دههاته دهرهوه، به جوژی

که نوکه رهکان سهریان سووما و ههموویان ههلاتن.

(قصص الانبیاء نیسابوری - ۱۷۲) و (تلمیحات)

له قوببەى نوورى پستانت يەدى بەيزا نموداره
نەبەد ناگاتە دوگمەى جىنى جامەى تۆكەفى موسا
(سالم - ل ۲۷)

به مهزى ئىمتىحان دەستم بنیره باخەلت يەك دەم
له بندا بېيرن رازىم ئەگەر نەيبوو يەدى بەيزا
(سالم - ل ۳۶)

يەشم: جۆرىكە له عەقىق رەنگەكەى دووكەلىى مەيلەو سېپىيە، ئەم بەردە بەنرخە
بەكاردىت له گەوهر سازى زۆوهردا و پېيشى دەلتىن: حەجەرى حەبەشى، سەنگى
ياسم، حجرالشف، يەشب، حجرالشب، يەشف، يەشپ، سەنگى چەشم. ھەروھە
جۆرىكى سېى رەنگى ھەيە و پىى دەلتىن يەشمى سېى. (مەين)
سم وەكو يەشم و له پەشم و تووكى پىندا سەرنگون
چا و وەكو بىجاده يا دوو شەوچراغى شوعلە پىژ
(نالى - ل ۲۲۶)

يەمى ديدە پر له مەرجان وەك يەشمى ئابدارە
شەبەيە شەبىھى زولفى سىاھى وەك زوخالى
(نالى - ل ۶۵۹)

يەعقوب: يەكىكە له ئەژدادى عىبرانىيەكان و كورپى ئىسحاق پىغەمبەرە و باوكى
حەزرتى يوسفە، ۱۴۷ سال ژياوھ.

گەر ئەشرف و مەحبوبە يوسف كورپى يەعقوبە
كچ بوو بە خرىدارى يەعنى كە زولەيخا كچ
(نالى - ل ۱۶۲)

ديدە نابىنايە وەك يەعقوب لە ھىجرانى عەزىز
تۆى خواى ساحىب مەكان و تۆى خوايى لامەكان
(سالم - ل ۱۰۱)

كويز بووه وهكو يه عقروب به خودا دیده له بۆت
سا بنیره وهكو يوسف به شفای دیده له بۆت
(کوردی - ل ۱۴)

یه غما؛ تالان. ————— خوانی یه غما.

سهرم ئه ووهل قهدهم دانا له سهر کووچهی بهی عیشت
دل و دینم به یه غما چوو له سحری چاوی فهتانت
(سالم - ل ۴۹)

یه کایهك؛ یهك یهك، یهكه یهكه، یهك له دواى یهك، هه موو، گشت.

ماری زهحاکن یه کایهك مورت به مهحبوسانی زار
وهه چ سهعبه بهند بهندی سیلسیلهی زنجیری تو
(سالم - ل ۱۱۴)

یه کبار؛ یه کجار، یه کجاری، به ته وای.

بار: بار، جار.

به هسه رهت عومری من یه کباره فهوتا
مهگهر عومری دویاره پی عهتا کهی
(نالی - ل ۷۱۰)

نه فعی کوا نالهیی بلبل له چه من وهختی سههه
له تهرهف شهکوهیی ئه گوژی گۆسه یه کبار گران
(سالم - ل ۹۰)

یه کتا؛ بی وینه، له وینه نه بوو.

کهوا زهر تایی یه کتایی ده لئی خورشیدی ئافاقه
مه لئی خورشیدی ئافاقه بلئی میهری کهوا تاقه
(نالی - ل ۴۵۵)

یه کتایی؛ جۆره جلیکی بی بهره، یهک رهنگی.

که‌وا زهرِ تایی یه‌کتایی ده‌لئی خورشیدی نافاقه
مه‌لئی خورشیدی نافاقه بلئی میهری که‌وا تاقه
(نالی - ل ۴۵۵)

یه‌ک رهنگ: خاوه‌ن بیر و رای راست، که یاری بی فروقیل و دزستی بی ریابیت. (ثروت)

ئه‌وه‌ی یه‌ک رهنگ بی، مه‌به‌ست پاک دل و خووش خوو و میهره‌بان و دل‌سوز.

۱- عکس رای تو برون برد دو رنگی جهان

گشت در سایه عدلت همه عالم یک رنگ

(سلمان ساواجی «عفی»)

۲- غلام همت دردی کشان یک رنگ

نه آن گروه که ازرق لباس و دل سیهند

(حافظ - «عفی»)

لینکدانه‌وه‌ی دوو دیره شیعره‌که:

۱- وینه‌ی بیر و بروای تو دوو رهنگی له جیهاندا ناهیلئی، له سایه‌ی دادی تووه
هموو جیهان پاک و بی‌گهرد و بی‌ریا بوو.

۲- نوکری هه‌ول و کووشی ئه‌وانهم که خلته و پاشماوه‌ی شهاب دهنوشن و یه‌ک
رهنگ و بی‌ریان، نا ئه‌و که‌سانه‌ی که جلی شینیان له‌به‌ر کردووه (خویان به
سوفی داده‌نین) به‌لام ده‌روون رهش و ناپاکن.

یه‌ک رهنگم و بی‌رهنگم و رهنگین به هموو رهنگ

به‌م رهنگه ده‌بی رهنگ ریژی عیشقی حه‌قیقی

(نالی - ل ۶۵۵)

یه‌ککه‌تاز: یه‌که‌تاز. مه‌به‌ست غارکه‌ری بی وینه‌یه، باشتترین و خیرترین سوار له
غارکردندا. سواری که به تاک و ته‌نیا برواته مه‌یدانی جه‌نگه‌وه و بجه‌نگی،
شاسواری بی وینه، شه‌رکه‌ری بی وینه.

یه‌ککه: یه‌که. یه‌که‌م، تاک، بی وینه، ته‌نیا.

تاز: رهنگی چاوگی تاختن (= تاختن) ی ف. یه واته هیرش بردن، په‌لاماردان،
هه‌لمه‌ت بردن.

بنزك و جهبههت سپیی كلك ئیستر و دامهن سیا
یهککه تاز و سئ بر و دوو باد و شهش دانگ و دریز
(نالی - ل ۲۲۵)

یهدا؛ وشهکه سریانییه. دریزترین شهوی ساله، شهوی یهکه می بورجی جهدی، شهوی
چلهی گهره ی زستان.

نهم وشهیه له سریانیدا به واتای له دایک بوو، چونکه شهوی یهدایان له گهل
له دایکبوونی مهسیح دا داناه، له بهرتهوه بهم ناوهوه ناویان ناوه.
تو جان لطیفی و جهان جسم کثیف است
تو شمع فروزنده و گیتی شنب یلدا
(معزی - «معین»)

واته: تو گیانی جوانیت و جیهان لهشی پیسه، تو مومی داگیرساویت و جیهان
شهوی یهدا.

به یازی ناسیییهی تو بوو سفیدی دا به سویحی عید
له نوسخهی قیرگون زولفت سیاھی برد شهوی یهدا
(سالم - ل ۲۷)
به فیکری مووشکاف نه مشه و قیام کرد له رووی زولفت
به تاریشی به تولیشی به قهد تازی نه بوو یهدا
(سالم - ل ۳۷)

شهوی یهدایه یا دهیجووره نه مشه و
که دیدهم دوور له تو بی نووره نه مشه و
(کوردی - ل ۴۳)

یهلغار؛ نیلغار. وشهیهکی تورکییه. واته هیرش، په لاماردانی خیرای سوپا به رهو دوژمن.
(معین)

ترنگهی ته پنی باز ئاتلانی چاوهش دهنگی جارچی دی
به تیپی غهم دهلین نامهرد نه سهه دل نه مرو یه لغاره
(کوردی - ل ۴۶)

یەم: یم. ع. دەریا.

دَل موزمهحیلی دهرده وهکو دیده له نمدا

حهیران و په‌ریشانه وهکو قه‌تره له یه‌مدا

(نالی - ل ٩٤)

یه‌می دیده پر له مهرجان وهک یه‌شمی ئابداره

شه‌به‌یه شه‌به‌یه زولفی سیاهی وهک زوخال

(نالی - ل ٦٥٩)

غمه وهکو یه‌م هاته جۆش و که‌وتمه گۆژاوی به‌لا

ئاوی هائیل زایه که‌شتی که‌وتمه حالی حه‌لوه‌لا

(سالم - ل ٣٧)

یه‌می ئەشك: مه‌به‌ست فرمیسکی زۆره.

یه‌م: —————>

ئەشك: —————>

بو‌یه‌می ئەشکم له کۆتاوه چ خۆشه ناگه‌هان

(بر سرآیند این رقیبان سبکبارت چو‌خس)

(سالم - ل ٧٢)

یه‌ومی ئەفخی سوور: پۆژی قیامه‌ت، پۆژی زیندوو بوونه‌وه له‌و دنیا.

یه‌وم: یوم. ع. رۆژ.

ئەفخ: نفخ. ع. فوو‌پیاکردن.

سوور: صور. ع. شاخیکه که‌ فووی پێدا ده‌کری و ئاوازیکی لی دێته‌ ده‌ره‌وه.

ئەفخی سوور: نفخ الصور. فوو‌یه‌که، که‌ ئیسرافیل له‌ پۆژی قیامه‌تدا ده‌یکات به‌

شه‌پوو‌ره‌که‌یدا، به‌مه‌ مردوو‌ه‌کان زیندوو ده‌بنه‌وه، ده‌لێن که‌ ئیسرافیل دوو‌جار

فوو ده‌کات به‌ شه‌پوو‌ره‌که‌یدا، له‌ فووی یه‌که‌مدا هه‌موو زیندوو‌ه‌کان ده‌مرن و له‌

فووی دوو‌ه‌مدا هه‌موو مردوو‌ه‌کان زیندوو ده‌بنه‌وه. (عمید)

ئایا مەقامی روخسەتە لەم بەینە بێمەوہ

یا مەسلەحەت تەوہققوفە تا یەومی نەفخی سوور

(نالی - ل ۱۹۷)

یوسف: کۆرێ یەعقوب پێغەمبەر و ناوی دایکی (راحیل)ە، لەبەرئەوہی کە باوکی لە

مندالیدا زۆری خوێش دەویست براکانی رقیان لێ هەلگرت و لەگەڵ خۆیاندا بردیان

بۆ بیابان و خستیانە ناو بیڕی، کۆمەڵی کاروانچی لە بیرمکە دەریان هیناوە لە

میسر فرۆشتیان، یوسف دواى ئەوہی کە ماوہیەک دوچارى سەختی و ناخۆشى

بوو خرایە زیندانەوہ، دواى ئەوہ بوو بە فەرمانرەوای ولاتی میسر. (معین)

گەر ئەشرف و مەحبوبە یوسف کۆرێ یەعقوبە

کچ بوو بە خڕیداری یەعنی کە زولە یخا کچ

(نالی - ل ۱۶۲)

تۆ یوسفی نەو حوسنی لەسەر میسری جینانی

من پیرم و فانی

(نالی - ل ۲۶۵)

ئەهلی ئەم شارە هەموو نۆکەر و ئەتباعی ئەون

یوسفی میسرە عەجەب جاھ و جەلالیکی هەیه

خ (نالی - ل ۵۷۱)

گەیاندى بۆم سەبا بۆی عەتری گیسو

وہکو پیراھەنی یوسف بە یەعقوب

(سالم - ل ۴۴)

خەلاتی دلپەری و شوخی کە دەدرا

لە پاش یوسف موزەییەن بوو بە دۆشی

(کوردی - ل ۵۷)

بە حوسنی یوسف ئاسات و بە خولق و لوتفی شیرینت

چراغی بەزمی خوسرەو نووری دیدە ی پیری کەنعانی

(کوردی - ل ۶۰)

سهرچاوه‌گان

کوردی:

- ۱- دیوانی بیگم، محمدی مه‌لا کریم رینگی خستووه و...، به‌غدا: چاپخانه‌ی (الأدیب)، چاپی دووم، ۱۹۸۰
- ۲- دیوانی سالم «عبدالرحمان به‌گی صاحبقران»، له‌سەر ئەرکی چاپخانه‌ی کوردستان چاپ کراوه - چاپخانه‌ی کوردستان - چاپی دووم، ۱۹۷۲ هه‌ولێر.
- ۳- دیوانی کوردی «مستەفا به‌گی صاحبقران»، چاپخانه‌ی کوردستان، چاپی دووم ۲۵۷۳ کوردی، هه‌ولێر.
- ۴- دیوانی گۆزان - به‌رگی به‌گم، محمدی مه‌لا کریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری عیراق، به‌غدا - ۱۹۸۰.
- ۵- دیوانی نالی - مه‌لا عبدالکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم و محمدی مه‌لا کریم چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد - به‌غدا ۱۹۷۶.
- ۶- فره‌هنگی خال - شیخ محمدی خال، سلیمانی، چاپخانه‌ی کامهران چاپی به‌گم ۱۹۷۴.
- ۷- فره‌هنگی کوردستان - گیوی موکریانی، به‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وی ئاراس، چاپی به‌گم سالی ۱۹۹۹.

فارسی:

- ۸- از سده‌ی تا جامی، تاریخ ادبی ایران از نیمه‌ی قرن هفتم تا آخر قرن نهم هجری، تالیف: ادوارد برون انگلیسی، ترجمه و حواشی: علی اصغر حکمت، چاپخانه‌ی دانشگاه، چاپ دوم ۱۳۳۹ ش = ۱۹۶۰ م، تهران
- ۹- اصطلاحات عرفانی - فرهنگ اصطلاحات عرفانی، تالیف: دکتر منوچهر دانش پژوه، آثار مرجع فرزاد، تهران ۱۳۷۹.
- ۱۰- الهی نامه - شیخ فریدالدین عطار نیشابوری، بتصحیح: فؤاد روحانی، انتشارات زوار، تهران، چاپ پنجم، ۱۳۷۶.
- ۱۱- ای کوته‌آستینان - سعیدی سیرجانی چاپخانه‌ی کتبیبه ۱۳۶۴.
- ۱۲- بوستان سعیدی (سعیدی نامه)، تصحیح و توضیح: غلامحسین یوسفی، شرکت سهامی انتشارات خوارزمی، چاپ پنجم ۱۳۷۵.
- ۱۳- تاریخ ادبیات ایران، تالیف پروفیسور ادوارد براون، جلد اول، چاپ دوم، ترجمه‌ی علی پاشا صالح، از نشریات کتابخانه‌ی ابن سینا، چاپخانه‌ی مجلس، تهران ۱۳۳۵
- ۱۴- تاریخ ادبیات ایران، تالیف: دکتر رضا زانه شفق، مؤسسه‌ی چاپ و انتشارات امیر کبیر ۱۳۴۱
- ۱۵- تاریخ مردوخ - ج ۱، آیت الله محمد کردستانی چاپخانه‌ی ارتش.
- ۱۶- تصویرها و شادیه‌ها - گزیده‌ی اشعار منوچهری دامغانی، انتخاب و توضیح: دکتر سید محمد دبیر سیاقی انتشارات سخن، چاپ سوم ۱۳۷۷ تهران.
- ۱۷- چهار مقاله‌ی نظامی عروضی سمرقندی، از دکتر سعید قره‌بگلو - دکتر رضا انزابی نژاد چاپ اول، انتشارات جامی، چاپخانه‌ی نیل ۱۳۷۶
- ۱۸- دیوان حافظ - به تصحیح و توضیح: دکتر پرویز ناتل خانلری، چاپ دوم، چاپخانه‌ی نیل، تهران ۱۳۶۲.

- ۱۹- دیوان حافظ قدسی - به تصحیح محمد قدسی به کوشش دکتر حسن ذوالفقاری - ابو فضل علی نشر چشمه، تهران ۱۳۸۱.
- ۲۰- دیوان حکیم ناصر خسرو قبادیانی، به تصحیح: کرامت تفنگدار، نشر چکامه، چاپ اول، تهران ۱۳۷۴.
- ۲۱- دیوان خواجه شمس الدین محمد حافظ شیرازی، باهتمام: محمد قزوینی و دکتر قاسم غنی بسرمایه کتابخانه زوار، چاپ سینا، تهران.
- ۲۲- رزم نامه رستم واسفندیار، دکتر جعفر شعار و دکتر حسن انوری، نشر قطره، چاپ بیستم ۱۳۷۸.
- ۲۳- سبعمه حکیم نظامی گنجوی، شامل گنجینه گنجوی، لیلی و مجنون، مخزن الاسرار، تصحیح و تحشیه: وحید دستگردی، جلد اول مؤسسه مطبوعاتی علمی، چاپ دوم، ۱۳۶۳
- ۲۴- سخن گستر سیستان - گزیده اشعار فرخی سیستانی، انتخاب و توضیح: دکتر سید محمد دبیر سیاقی انتشارات سخن، تهران، چاپ سوم، ۱۳۷۷
- ۲۵- شاعر صبح - پژوهشی در شعر خاقانی شروانی، انتخاب و توضیح: دکتر سید ضیاءالدین سجادی انتشارات سخن، چاپ پنجم، تهران ۱۳۷۸
- ۲۶- شاهنامه فردوسی، بر اساس چاپ موسکو، ج ۱ بکوشش دکتر سعید حمیدیان، نشر قطره، چاپ چهارم، ۱۳۷۶.
- ۲۷- شرح غزلهای حافظ - نوشته‌ی دکتر حسینعلی هروی نشر تنویر - تهران ۱۳۷۸.
- ۲۸- صور خیال در خمسه نظامی، تالیف: دکتر برات زنجانی، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپ اول، تهران ۱۳۷۷.
- ۲۹- غیاث اللغات «فرهنگ فارسی - فارسی»، تالیف: غیاث الدین محمد بن جلال الدین بن شرف الدین رامپوری بسال ۱۲۴۲ هجری قمری، بکوشش: منصور ثروت، مؤسسه انتشارات امیر کبیر چاپ اول ۱۳۶۳.
- ۳۰- غلط نویسیم - فرهنگ دشواریهای زبان فارسی - ابوالحسن نجفی - مرکز نشر دانشگاهی - چاپ هشتم - تهران ۱۳۷۶
- ۳۱- فرخی سیستانی - بکوشش دکتر خطیب رهبر چاپ چهارم، تهران ۱۳۴۶.
- ۳۲- فرهنگ اشارات ادبیات فارسی، دکتر سیروس شمیسا، دوجلدی، چاپ اول، انتشارات فردوسی ۱۳۷۷.
- ۳۳- فرهنگ اصطلاحات ادبی، واژهنامه مفاهیم و اصطلاحات ادبی فارسی و اروپایی، تالیف: سیما داد، انتشارات مروارید، چاپ سوم، تهران ۱۳۷۸.
- ۳۴- فرهنگ اصطلاحات و تعبیرات عرفانی، تالیف دکتر سید جعفر سجادی، کتابخانه طهوری، چاپ چهارم، تهران ۱۳۷۸.
- ۳۵- فرهنگ بزرگ سخن، ج ۸، به سرپرستی دکتر حسن انوری، انتشارات سخن، چاپ دوم، تهران ۱۳۸۲.
- ۳۶- فرهنگ تلمیحات - دکتر سیروس شمیسا انتشارات فردوسی، چاپ ششم، تهران ۱۳۷۸
- ۳۷- فرهنگ جامع شاهنامه - دکتر محمد زنجانی مؤسسه انتشارات عطایی، چاپ دوم، تهران ۱۳۸۰.
- ۳۸- فرهنگ بهزار واژه از دیوان حافظ، باهتمام: دکتر ابو الفضل مصفی، شرکت انتشارات پازنگ، چاپ خوشه تهران ۱۳۶۹.

- ۳۹- فرهنگ شعری - بر اساس آثار شاعران قرن سوم تا یازدهم هجری - شامل ترکیب‌ات، کنایات، اصطلاحات، تالیف: دکتر رحیم عقیقی، چاپ دوم (سه جلد) سروش، تهران ۱۳۷۶.
- ۴۰- فرهنگ صبا فارسی - محمد بهشتی انتشارات صبا، ۱۳۶۹
- ۴۱- فرهنگ عامیانه مردم ایران - صادق هدایت چاپ دوم، نشر چشمه، تهران ۱۳۷۸.
- ۴۲- فرهنگ عوام - امیر قلی امینی انتشارات مؤسسه مطبوعاتی علی اکبر علمی.
- ۴۳- فرهنگ فارسی، ۶ جلدی - دکتر محمد معین مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپ نهم، تهران ۱۳۷۵.
- ۴۴- فرهنگ فارسی عمید، دوجلدی - تالیف: حسن عمید مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپ یازدهم تهران ۱۳۷۶.
- ۴۵- فرهنگ کنایات - تالیف: دکتر منصور ثروت انتشارات سخن، چاپ سوم، ۱۳۷۹
- ۴۶- فرهنگ کنایه - تالیف: دکتر منصور میرزا نیا مؤسسه انتشارات امیر کبیر، چاپ اول تهران ۱۳۷۸
- ۴۷- فرهنگ لغات عامیانه - تالیف: سید محمد علی جمال زاده انتشارات فرهنگ ایران، بکوشش محمد جعفر محجوب، تهران ۱۳۴۱
- ۴۸- فرهنگ لغات و تعبیرات دیوان خاقانی شروانی
تالیف: دکتر سید ضیا الدین سجادی، چاپ دوم، انتشارات زوار، ۱۳۸۲.
- ۴۹- فرهنگ واژه‌های ایهامی در اشعار حافظ، دکتر محمد ذوالریاستین، فرزانه، چاپ اول، ۱۳۷۹
- ۵۰- کلیات سعدی - باهتمام محمد علی فروغی، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، تهران ۱۳۶۹
- ۵۱- کلیات عبید زاکانی، بامقدمه آشتیانی - ۱۳۷۶ ه. ش
- ۵۲- گزیده اشعار رودکی، دکتر جعفر شعار و دکتر حسن انوری، نشر علم، چاپ اول، تهران ۱۳۷۳.
- ۵۳- گزیده اشعار مسعود سعد سلمان، دکتر توفیق ه. سبحانی، نشر قطره، چاپ پنجم، تهران ۱۳۷۷.
- ۵۴- گزیده اشعار مسعود سعد سلمان بکوشش حسین لسان.
- ۵۵- گزیده اشعار ناصر خسرو - انتخاب و شرح دکتر جعفر شعار، ویرایش دوم، نشر قطره، چاپ هفتم ۱۳۷۷.
- ۵۶- گزیده غزلیات مولوی - انتخاب و توضیح: دکتر سیروس شمیسا نشر و پژوهش دادار، چاپ اول، تهران ۱۳۷۸.
- ۵۷- گزیده مخزن الاسرار نظامی، انتخاب و توضیح: دکتر کامل احمد نژاد، انتشارات سخن، چاپ اول، تهران ۱۳۷۴
- ۵۸- گلستان سعدی - تصحیح و توضیح: دکتر غلامحسین یوسفی، شرکت سهامی انتشارات خوارزمی، چاپ پنجم، تهران، ۱۳۷۷.
- ۵۹- گنج سخن - از رودکی تا بهار، تالیف: دکتر ذبیح الله صفا، انتشارات ققنوس، تهران، چاپ دهم ۱۳۷۴.
- ۶۰- لیلی و مجنون نظامی گنجوی - به تصحیح دکتر برات زنجانی انتشارات دانشگاه تهران، چاپ دوم ۱۳۷۴
- ۶۱- مصطلحات الشعرا - فرهنگی در لغات و اصطلاحات شعر عصر صفوی، تالیف سیا لکوتی مل وارسته به تصحیح دکتر سیروس شمیسا، انتشارات فردوس، چاپ اول، تهران، ۱۳۸۰

۶۲- معارف و معاریف - دائیره المعارف جامع اسلامی، تالیف: سید مصطفی حسین دشتی، مؤسسہ

فرہنگی آرایہ، تہران ۱۳۷۹

۶۳- ہفت پیکر نظامی گنجوی - بہ تصحیح دکتہر برات زنجانی انتشارات دانشگاه تہران - ۱۳۷۳.

کوردی فارسی:

۶۴- فرہنگ کردی - فارسی، ہمنبانہ بۆرینہ - ہهزار، سروش، تہران، چاپ اول ۱۳۶۹.

۶۵- واژنامہ کردی - فارسی، دکتہر محمد تقی ابراہیم پور، انتشارات ققنوس، تہران، چاپ اول ۱۳۷۳.

عہری فارسی:

۶۶- فرہنگ لاروس - عربی فارسی، مترجم سید حمید طبیبیان، مؤسسہ انتشارات امیرکبیر، چاپ یازدہم،

تہران، ۱۳۸۰.

عہری:

۶۷- المنجد فی اللغہ والاعلام، دار المشرق، بیروت - لبنان ۱۹۸۶